Digitized by Google

68
13 C
21

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

Collegij Rom. Societ. Iesu. Catal. inscr. Ex Bibl. Munich:

BASILII ZANCHI BERGOMATIS

EPITHETORVM COMMENTARII.

INDEX *eorum quæ in hiſce Commentariis extra literarum ordinem continentur.*

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

p. pelle

B

BASILIVS ZANCHVS LECTORI S.

BIBLIOTECA ... ROMA

VERA profecto eſt illa ſummi Oratoris ſententia ſtudioſe Lector, Intemperantis eſſe ea literis mandare quæ occultari velis. Præclara vox, & docto homine digna. Cur enim ea ſcribere oportet, quæ, uti nobis ſolum utilia ſint, elaboramus? Cur non potius ut quàm plurimis proſimus enitimur? Cur non cæteros quoq; noſtro exemplo non ad legendi modo, ſed & ſcribendi ſtudium excitamus, Nos ſanè quum iam inde ab ipſa pueritia ad Poeticam aſpiraremus: ac tum à grauiſſimis authoribus, ut alios omittamus, Ariſtotele, Hermogene, Cicerone, Quintiliano didiciſſemus, tum ipſi quoq; animaduertiſſemus, Epithetis, quibus frequentius, & liberius Poetæ utuntur, poemata vel cum primis exornari: vixdum annos ſeptem & decem nati Commentarios conficere ingreſſi ſumus: in quos ex optimis quibuſq; poetis quantam potuimus Epithetorum copiam congeſſimus, rati eam nobis fore commodiſſimam ſupellectilem, ſiquando carmen ſcribere contigiſſet. Neq; ea nos opinio fefellit, ut uſu ipſo docente poſtea intelleximus. Eos nunc Commentarios, tum præclara doctiſſimi hominis uoce excitati, ueritiq; ne intemperantiæ notam ſubiremus, non oſtentatione aliqua adducti, tũ ut quicquid illud eſt, omnibus proſit, foras damus. Ea autem Epitheta quæ recte dicimus Appoſita, & à nonnullis Sequentia appellantur, ſine quibus nuda, & ueluti incompta non poetarum modo, ſed Oratorum quoq; oratio exiſtit, è principibus Latinorum Poetarum collegimus: & tanquā in conſpectu collocauimus: ſiue illa, quod ſuum eſt, ornent: ſiue eleuent, atq; deforment: ſiue indicent: ſiue communia, ſiue propria, ſiue ambigua, ſeu deniq; ea naturalia: aut non naturalia ſint. Epitheta nanq; (liceat mihi hac quoq; in parte partes meas agere) aut ornant: aut è contrario eleuant: eaq; à triplici bonorum genere ſumuntur. Animi quidem, ut πολύμητις ὀδυσσεὺς, inſignis pietate Aeneas, γυναῖκες δαίφρονες, Lucretia pudica. Corporis, ut πόδας ὠκὺς ἀχιλλεὺς, Optimus armis Aeneas, γυνὴ εὐειδὴς, pulcherrima forma Dido. Fortunæ, ut ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων. Teucrum ductor Aeneas, εὐπατέρειαι γυναῖκες, diues Dido. Eleuant vero, atq; deformant, vt illa, ἀκριτόμυθος θερσίτης, periurus Sinon, ἀμφιγυήεις ἥφαιστος, tardipes deus Vulcanus, δύσπαρις πάρις, δυσελένη ἑλένη, infelix Theſeus, infelix Eliſa. Indicant, ut quum ἀργείην ἑλένην, hoc eſt Argiuam Helenam Homerus, ac Maro, quorum uterq; omnium ſuæ linguæ Poetarum omnium ſæculorum iudicio ſemper Deus habitus eſt, nominarunt, quò illam à cæteris quæ vel hoc nomine ſeſe honeſtari, atq; ornari exiſtimabant, regionis ſigno, diſtinguerent, ac ſepararent. Cõmunia ſint, ut λευκός

albus, ὑψηλὸς, altus, quæ infinitis propemodum rebus accommodari poſſunt. Propria, quæ uni tantum rei aſcribi debent, cuiuſmodi ἐννοσίγαιος Neptuno, Gradiuus Marti. Ambigua, quæ mediam obtinent naturam, quippe quæ modo Appellatiua ſunt, ut δημοβόρος βασιλεὺς, & διοτρεφέων βασιλήων, & in illo Terentii, Regem elegantem narras. modo Adiectiua, ut in illo Homeri, πρίαμος βασιλεὺς, itemq; in illo Virgilii. Hinc populum late regem, belloq; ſuperbum. Ad extremum quædam ſunt quæ ab ipſius rei natura proficiſcuntur, quæ etiam perpetua ab Ariſtotele nuncupantur, ut φοῖβος ἀπόλλων, ῥοδοδάκτυλος ἠὼς, glacialis hiems, mare ſalſum. Rurſus nonnulla ſunt ipſius rei naturæ minime copulata, quæ neq; in verſu, neq; in ſoluta oratione non niſi magna ratione ponuntur, cuius generis eſt βουκολικαὶ μοῦσαι, & agreſtis, ſiue ſilueſtris Muſa. Id enim Epithetum non ſine cauſa Muſis adiectum eſt, ut ruſticam, paſtoralemq; ſcriptionis materiam ſignificaret. Neq; enim Muſas, omnis humanitatis, atque facilitatis deas, natura agreſtes, ac multo minus ſilueſtres dicere, aut exiſtimare cuiquam fas eſt, qui modo cum Muſis ſincere, atq; ex animo cōmercium aliquod habeat. Sed ne illud quidē ſuperuacaneum, aut minus gratum fore exiſtimauimus, quod Deorum, atq; hominum hiſtorias, præterea fontium, amnium, lacuum, montium, inſularum, urbium deniq; nomina, reliquaq;, quæ nobis expoſitione digna uiſa ſunt, additis quæ eo pertinerent, ex Græcis monimentis, & latinis diligenter perquiſita illuſtri breuitate quo ad eius fieri potuit explicauimus. Et, ut laborem tibi leuaremus, copioſiſſimum Indicem eorum quæ in hiſce Commentariis extra literarum ordinem continentur, appoſuimus. Neq; uero quenquam neſcium eſſe uolumus, nonnulla in tanto labore nos ſubterfugiſſe: multa etiam conſulto prætermiſſa fuiſſe, id quod & in Verborum Latinorum Epitome, quam ſuperiori anno Romæ edendam curauimus, aperte, atq; ingenue præfati ſumus. Tūc iam fuerit humanitatis humaniſſime Lector, hoſce Epithetorum Commentarios amice, atq; beneuole excipere, ut qui exiſtimes magis utilitatem tuam, quàm laborum, ſtudiiq; huius noſtri laudem inde à nobis quæri.

V A L E.

C

EPITHETA ex Principibus Latinorum Poetarum.

Lucretio,
Catullo,
Virgilio,
Horatio,
Tibullo,
Propertio,
Ouidio.

COMMENTARII Epithetorum ex Authoribus, quorum ſcripta extant, GRAECIS.

Aeliano,
Aenea Platonico,
Aeſchylo,
Appiano,
Arato,
Ariſtotele,
Arrhiano,
Artemidoro,
Athenæo.
D. Baſilio,
Callimacho,
Clemente Alexandrino,
Conſtantino Cæſare de Agricultura,
Cornuto de natura Deorum.
Darete Phrygio,
Demoſthene,
Dicty Cretenſi,
Diodoro Siculo,
Diogene Laertio,
Diogeniano,
Dione Cocceio,
Dionyſio alicarnaſſeo,
Dionyſio Afro,
Dioſcoride.
Epigrammatum Volumine.
Euripide,
Euſebio Cæſarienſis
Euſtathio in Homerum, & Dionyſium afrum,
Etymologico magno.
Galeno.
Heliodoro,
Heraclide pontico,
Herodoto,
Heſiodo,
Heſychio,
Hippocrate,
Homero.
Interprete Apollonii rhodii,
Arati,
Ariſtophanis,
Rhetoricæ Ariſtotelis,
Callimachi,
Demoſthenis Vlpiano,
Euripidis,
Hermogenis,
Heſiodi,
Homeri,
Nicandri,
Decem Oratorum Harpocratione.
Pindari,
Sophoclis,
Theocriti,
Thucydidis.
Iulio Polluce,
Iuſtino martyre.
Luciano.
Maximo Tyrio,
Muſæo,
Nicandro.

Oppiano,
Orpheo.
Palæphato,
Parthenio,
Paulo Aegineta,
Pauſania,
Philoſtrato,
Pindaro,
Platone,
Platonio,
Plotino,
Plutarcho,
Polybio,
Proclo lycio,
Ptolemæo.
Q. Calabro poeta,
Stephano,
Stobæo,
Strabone,
Suida.
Theocrito,
Theodoreto Cyrenſi,
Theognide,
Theone Sophiſta,
Theophraſto,
Thucydide,
Tzetze in uaria hiſtoria.
Varino Camerte.
Xenophonte.
Zenodoto.

LATINIS.

Acrone,
Ammiano Marcellino,
Aemylio Probo,
D. Ambroſio,
Antonino Imp.
Aproniano grammatico,
Apuleio,
Arnobio aduerſus Gentes.
Aſconio Pædiano,
D. Auguſtino,
Aulo Gellio,
Auſonio.
Calpurnio poeta,
Catone,
Catullo,
Cenſorino,
Chalcidio,
Cicerone,
Claudiano Poeta,
Columella,
Corn. Celſo,
Corn. Nepote,
Corn. Tacito.
Donato.
Eutropio.
Feſto Pompeio,
Flauio Vopiſco,
Gulgentio Placiade.
Germanico Cæſare,
Gratio Poeta.
D. Hieronymo,
Hircio,
Horatio,
Hygino.
Incerto Poeta ad Piſonem Calpurnium,
Ioſepho,
Iul. Cæſare,
Iulio Capitolino,
Iulio Firmico,
Iulio Frontino,
Iulio Solino.
Iulio obſequente,
Iuſtino,
Iuuenale.

Lactantio Firmiano,
Lactantio Placido,
Liuio,
Lucano,
L. Floro,
Lucretio.
Macrobio,
M.Manilio Poeta,
Martiale,
Martiano Capella,
Nemeſiano Poeta,
Nonio Marcello.
Ouidio.
Palæmone,
Palladio Rutilio,
Perſio,
Plauto,
Plinio,
Pomponio Mela,
Pontano,
Porphyrione,
Priſciano,
Probo,
Propertio,
Prudentio Poeta.
P. Victore.
Q.Curtio,
Quintiliano.
Ruſo Auieno Poeta,
Rutilio Numatiano Poeta.
Salluſtio,
Seneca Philoſopho,
Seneca Poeta,
Sereno Sammonico,
Seruio,
Sidonio Apollinari,
Silio Italico,
Statio,
Suetonio,
Terentiano,
Tertulliano,
Tibullo.
Val.Flacco,
Val.Maximo,
Varrone,
Vegetio,
Velleio Paterculo,
Vibio Sequeſtro,
Virgilio,
Vitruuio.

INDEX EORVM QVAE IN HISCE EPITHETORVM

Commentariis extra litterarum ordinem continentur: vbi primam quanque per capita dictionem eam eſſe intelligi volumus de qua in ſequentibus mentio fiat: ne toties In verbo repetendum ſit.

A

ABAS, Acriſius, Anthedon, Argos, Alcmena, Idmon, Perſeus.
A bauis, Anthedon.
A bantes, Anthedon.
A banteus, Argos.
A bantiades, Perſeus.
A barnis, Priapus.
A bdera, Anacreon.
A borigines, Acron, Italia, Samothracia.
A bſinthium, Abrotonus.
ACARNANES, Ithaca.
A carnanum amnis, Achelous.
A carnam, Alcmæon.
A caſtus, Laodamia.
A cacallis, Oaxes.
A camas, Phyllis.
A chæus, Achaia, Græci.
A chæi, Achaia, Græci.
A chiui, Achaia, Græci.
A chaici, Græci.
A chaia, Græci, Heroides.
A charnæ, Apollo.
A chirhoe, Danaus.
A cheruſia palus, Acheron, Miſeni.
A cherontini, Acheron.
A cheron, Myrica, Populus.
A cherois, Populus.
A chelous, Aetoli, Alcmæon, Caſtalia, Neritos, Sirenes, Pentheſilea.
A cheloides, Sirenes.
A chilles, Polyxena, Pyrrhus Achillis, Pyrrhus rex, Thelephus.
A chilleides, Pyrrhus Achillis, Pyrrhus rex.
A chilleos, Thelephus.
A chilleius hoſtis, Thelephus.
A cidalia, Venus.
A cidalius fons, Venus.
A cmon, Cyclopes.
A cmonides, Cyclopes, Pyracmon.
A cones, Aconitum.
A coni, Aconitum.
A criſius, Hercules, Perſeus, Hippodamia.
A criſioniades, Perſeus.
A croceraunia, Ceraunia.
A crocorinthus, Corinthus, Pirene.
A ctor, Achilles, Ancæus, Menoetius, Patroclus, Phocus.
A ctoridæ, Menoetius.
A ctorides, Patroclus.
A ctæus, Aglauros, Aracynthus, Attica, Cecrops.
A ctæon, Aracynthus, Attica, Cecrops.
A cte, Attica, Ilium.
A ctium, Apollo, Mare ambracium.
A ctius, Apollo.
A ctiaca frons, Laurus.
A ctæum mare, Mare ambracium.
A ctis, Rhodos.
A D A D, Derceto.
A dmetus, Alceſtis.
A dmeti ſocer, Pelias.
A dorea, Far.
A doreola, Far.
A donis, Amathus, Venus.
A draſtus, Arion equus, Diomedes, Eri-

phyle, Hippodamia, Nemeſis, Sicyon, Parthenopæus.
A draſti genus, Diomedes.
A draſtea, Nemeſis.
A dria. Aemus, Mare adriaticum, Mare Ionium.
A driæ tàberna, Dyrrhachium.
A dranium, Enna.
A drumetum, Annibal.
A DVRVS, Caicus.
A dua, Larius.
A EACVS, Achilles, Peleus, Telamon, Apollo, Phaiantus, Phocus.
A eacides, Achilles, Peleus, Telamon.
A eacideia regna, Aegina inſula.
A eæa, Calypſo, Circe.
A edes tacita, Veſtæ.
A edon, Itys, Luſcinia.
A eetes, Circe, Colchis, Medea, Vellus.
A eetæi ſines, Colchis.
A eetias, Medea.
A egina, Aeacus, Hippodamia, Menoetius, Patroclus, Myrmidones.
A eginæ nepos, Peleus.
A egæon, Briareus, Titanes, Hellopiæ.
A egeſthius, Ida mons.
A egoceros, Capricornus.
A egipan, Capricornus.
A egialea, Diomedes, Ionia.
A egialos, Achaia.
A egialeus, Inachus, Hecate, Parthenopæus.
A egialenſes, Ionia.
A eges, Mare Aegæum.
A egæ, Neptunus.
A egeus, Mare ægæum, Medea, Megara, Theſeus.
A egides, Theſeus.
A egæus, Neptunus.
A egæa, Mare ægæum, Hellopiæ.
A egiſthus, Clytæmneſtra, Thyeſtes.
A egle, Theſeus, Gratiæ.
A egyptus regio, Proteus.
A egyptius uir, Danaus, Hercules, Aegyptus, Nilus, Cadmus.
A egyptus fluuius, Nilus.
A egyptii, Apis, Accipiter.
A ello, Harpyiæ.
A elius, Tantalus.
A emon, Antigone.
A emonia, Græci, Theſſalia.
A emonia puppis, Argo.
A emonius iuuenis, Iſchys.
A emus, Rhodope.
A enaria, Pithecuſæ.
A eneas, Latinus, Latini, Numitius, Xanthus.
A eneades, Auguſtus.
A eneadæ, Cyzicus, Romani.
A eneas, Cyzicus.
A eneia nutrix, Caieta.
A eneadum genetrix, Venus.
A enos, Purpura.
A eolus, Alcyone, Arne, Athamas, Canace, Cephalus, Helle, Metapontus, Miſenus, Pactolus, Salmoneus, Siſyphus, Vlyſſes, Iaſon, Philoctetes.
A eolides, Athamas, Cephalus, Metapontus, Miſenus, Salmoneus, Siſyphus, Vlyſſes.
A eolius, Athamas, Lyricum carmen.
A eolia uirgo, Arne.
A eolia puella, Saphò.
A eolis, Canace, Helle, Lyricum carmẽ, Thelephus.
A eolia, Helle, Lipare.
A eolicæ Inſulæ, Lipare.
A epos, Hypæpæ.
A equicolani, Aequicoli.

Æ ria, Vrii.
Æ rii, Vrii.
A eria, Aegyptus.
Æ eripes, Ceruus.
A erope, Menelaus.
A erſinoe, Laodamia.
A es nobile, Corinthus.
A eſculapius, Admetus, Chiron.
A eſculus, quercus.
A eſchylus, Cothurnus.
A eſepus, Xanthus.
A eſimus, Sinon.
A eſon, Iaſon, Tyro.
A eſonius, Iaſon.
A eſonides, Iaſon.
A eſone natus, Iaſon.
A eſopus, Aeſculapius, Fabula.
A eſyle, Hyades.
A ethra, Theſeus.
A ethræ nepos, Hippolytus.
A ethon, Eriſichthon, Ixion, Phlegyas.
A ethalia, Lemnos, Vinum.
A ethiolas, Helena.
A ethiopes, Aſia.
A ethræa, Rhodos.
A ethria, Etruria.
A etna, Acis, Enna, Eryx, Palici.
A etnæus paſtor, Polyphemus.
A etnæi fratres, Cyclopes.
A etolia, Aetoli.
A etoli, Aes.
A etolus, Endymion.
A etus, Nilus.
A ex, Aegis, Mare ægæum.
A F E R, Africa.
A frica, Leæna, Seges.
A fra auis, Gallinæ.
A GATHYRSVS, Agathyrſi.
A gatharchides, Cnidus.
A ganippe, Hippocrene.
A ganippis, Hippocrene.
A gamemnon, Iphigenia, Mycenæ, Oreſtes, Aegiſthus, Tantalus.
A gamemnonia puella, Iphigenia.
A gamemnone natus, Oreſtes.
A gapenor, Paphos.
A gaue, Pentheus.
A genor, Cadmus, Cepheus, Europa, Hercules, Niobe.
A genore natus, Cadmus.
A genorides, Cadmus.
A genoris urbs, Carthago.
A genore nata, Europa.
A genoreus bos, Taurus ſignum.
A glaophonos, Sirenes.
A glaope, Sirenes.
A glaopheme, Sirenes.
A glaia, Calchas, Gratiæ, Melampus.
A grippa, Acrota, Remulus.
A grigentum, Agragas.
A grippias, Anthedon.
A grius, Circe.
A griope, Eurydice.
A gyieus, Apollo.
A iax, Caſſandra, Tecmeſſa.
A izoon, Semperiuuum.
A LBION, Britania.
A lbula, Tybris.
A lbunea, Faunus.
A lcæus, Hercules, Perſeus.
A lcathus, Aiax oilei, Telamon, Tantalus.
A lcathous, Megara.
A lcathoe, Megara.
A lcathoi urbs, Megara.
A lcathoi mœnia, Megara.
A lceſtis, Admetus.
A lcides, Hercules.
A lcibiades, Ionia.

A lcimede, Iaſon.
A lcinous, Adonis.
A lcippe, Euenus.
A lcman, Perdices.
A lcmena, Hercules, Perſeus.
A lcmæon, Eriphyle, Achelous, Par-
thenopæus.
A lcyoneus, Alcyones.
A lcyone, Glaucus.
A lector, Argo.
A lemon, Mycilus.
A lemone natus, Mycilus.
A lemonides, Mycilus.
A leuatus, Theſſalia.
A leus, Ancæus, Caicus, Thelephus.
A lexander, Paris, Thais.
A lexandria, Paris.
A lexirhoea, Tmolus.
A lixirhoe, Aeſacus.
A lladius, Remulus.
A llienſis dies, Allia.
A lnus, Myrica.
A loeus, Otus.
A loidæ, Otus.
A lpes, Aquilo.
A lpheus, Equæ, Fœminæ, Myrica.
A lpheonia Diana, Alpheus.
A lpheuſa Diana, Alpheus.
A lpheſiboea, Alcmæon, Tigris.
A lthæa, Deianira, Leda, Meleager.
A lthææ natus, Meleager.
A MALTHEA, Sibylla Cumæa.
A malthea Capra, Hedi.
A marantus, Amaracus.
A maſis, Pallas.
A mathuſia, Amathus, Venus.
A mathuſa, Cinyras.
A maxitus, Apollo.
A mazone natus, Hippolytus.
A mazones, Pentheſilea, Tanais.
A mazonius, Tanais.
A mazonus, Thermodon.
A mbubeia, Intybum.
A mbracius Sinus, Apollo.
A merimnos, Semperuiuum.
A mminei, Vites.
A mmon, Creta, Iupiter.
A mphictyon, Pyrrha, Triptolemus.
A mphianax, Bellerophon.
A mphiaraus, Alcmæon, Eriphyle, Ti-
bur, Parthenopæus.
Amphiaraides, Alcmæon.
A mphilochus, Alcmæon, Melampus,
Vaticinatio, Parthenopæus.
A mphilochi frater, Alcmæon.
A mphipolis, Phyllis.
A mphimarus, Linus.
A mphion, Thebæ Boeotiæ.
A mphryſia uates, Sibylla Cumæa.
A mphryſus, Admetus, Sibylla Cumæa.
A mphithea, Canace, Macareus, Sinon.
A mphitrite, Mare, Triton.
A mphitryon, Alcmena, Hercules, Phe-
neus, Perſeus.
A mphitryoniades, Hercules.
A mphion, Neleus, Neſtor, Cithæron.
A mphidamas, Patroclus, Thebæ
Boeotiæ.
A mphoterus, Alcmæon.
A mpycus, Mopſus.
A mpycides, Mopſus.
A mulius, Ilia.
A myclas, Amyclæ, Hyacinthus, Nio-
be, Caſtor.
A myclæi fratres, Caſtor.
A myclides, Hyacinthus.
A myclæ, Caſtor.
A myclæus mons, Taygeta.
A myntas, Philippus.
A myntiades, Philippus.

Amyntor,

A myntor, Phœnix.
A myntore natus, Phœnix.
A myntorides, Phœnix.
A mythaon, Melampus.
A mythaone natus, Melampus.
A mythaonius, Melampus.
A NABAINON, Mæander.
A naces, Caſtor.
A nactorium, Mare Ambracium.
A nactoria, Miletus.
A nax, Miletus.
A nagora, Sapho.
A naiticus lacus, Cnidus.
A napus, Cyane.
A naxagoras, Melampus.
A naxibia, Acaſtus, Alceſtis, Mæander, Pylades, Tantalus.
A nchiale, Cydnus.
A nchinoe, Danaus.
A ncilia, Salii.
A ncyra, Midas.
A ndreus, Gratiæ.
A ndrogeon, Aeſculapius, Paſiphae, Taurus Marathonius.
A ndrogeus, Paſiphae.
A ndrocide, Leda.
A ndræmon, Thoas, Andromache.
A ndræmone natus, Thoas.
A ndromeda, Mare rubrum.
A nemone, Adonis.
A ngelus, Genius.
A ngitia, Medea.
A nguitenens, Anguis.
A nippa, Buſiris.
A ntaei frater, Buſiris.
A ntea, Circe, Bellerophon.
A ntecanis, Canicula.
A ntemnæ urbs, Acron.
A nteros, Amor, Venus.
A nthemus, Anchiſes.
A nthemis, Samothracia.
A nthemuſa, Samothracia.
A nthemoeſſa, Sirenes.
A nthedon, Glaucus.
A nthylla, Memnon.
A ntiboea, Euryſtheus.
A nticlia, Sinon, Vlyſſes.
A nticragus, Cragus.
A nticyra, Sperchius.
A ntigonus, Nicæa.
A ntigonia, Nicæa.
A ntigone, Aemon, Thebæ Boeotiæ.
A ntion, Phlegyas.
A ntinoe, Ancæus, Pelias.
Antiope, Aeetes, Amphion, Demophon, Hippolytus, Hippolyte, Muſæ.
A ntiphates, Amphiaraus, Melampus.
A ntiphatæ domus, Formiæ.
A ntiphus, Cos.
A ntiſſa, Leſbos.
A ntron, Proteſilaus.
A nubis, Mercurius.
A nxur, Tarratina.
A nxyrus, Iupiter.
A nyte, Sapho.
A nyti reus, Socrates.
A OEDE, Muſæ.
A onides, Muſæ.
A oniæ, Muſæ.
A ones, Aganippe, Amphiaraus.
A onia, Amphiaraus.
A onius, Amphiaraus.
A oium, Cephalus.
A ous, Cephalus.
A PAMEA, Marſyas fluuius.
A parctias, Septentrio.
A parine, Lappa.
A peliotes, Eurus.
A peſas, Leo Sidus.
A peſantus, Leo Sidus, Mycenæ.

A phæa, Diana.
A phareus, Euenus, Idas, Lynceus.
A phareia proles, Lynceus.
A phrodiſias, Troezen, Geryon.
A phrodiſium, Antium.
Aphritis piſcis, Narciſſus.
A phya piſcis, Narciſſus.
A pis, Aetoli, Cothurnus, Memphis, Leges.
A pollo. Admetus, Adonis, Aeacus, Aeſculapius, Anius, Antimachus, Arcus, Apollonia, Arion equus, Aſinus, Bacchæ, Byblis, Calchas, Chiron, Cinyras, Coronis, Creta, Curetes, Diogenes, Electrum, Genius, Glaucus, Hector, Hyacinthus, Hymenæus, Idmon, Iſmenus, Lapithæ, Leucates, Linus, Lyceum, Megara, Miletus, Orpheus, Mopſus, Pactolus, Philammon, Pytho phocidis, Pytho ſerpens, Sibylla erythræa, Sol, Soractes, Syri, Telchines, Virgo, Penates.
A pollinis urbs, Apollonia.
A pollonia, Dyrrhachium, Pix.
Apollonias, Troezen.
A pollineus uates, Orpheus.
A pollinea ars, Vaticinatio.
A ppias, Aqua appia, Venus.
A pſyrtus, Medea.
A pyrina, Poma punica.
A pyrotus, Pyropus.
A QVA martia, Fucinus.
A quarius, Deucalion.
A quilonia proles, Calais.
A quilone creati, Calais.
A quila, Prometheus.
A RABIA, Gemmæ.
A racynthia Minerua, Aracynthus.
A ramxi, Scythæ.
A rar. Rhodanus.
A rbores Diis dicatæ, Aeſculus.
A rbores quibus nunquam folia cadunt, Oliua.
A rbore natus, Adonis.
A rcadia, Aeſculapius.
A rcades, Aeſculapius.
A rcadius ſus, Aper Erymanthius.
A rcadius magiſter, Ariſtæus.
A rcadia Dea, Carmentis.
A rcadiæ uolucres, Stymphalides.
A rcas, Arcadia, Mænalus.
A rceſius, Laertes.
A rchelaus, Paris.
A rchilochus, Lycambes.
A rchippe, Fucinus.
A rchias, Mycilus, Leges.
A rcton, Cyzicus.
A rctos, Vrſa Sidus, Vrſa minor, Laertes.
A rctophylax, Bootes.
A rcturus, Bootes.
A rdea, Circe.
A rea, Byblis, Miletus.
A rene, Idas, Lynceus.
A reſtor, Mycenæ.
A rete, Alcinous.
A rethuſa, Alpheus, Syracuſæ.
A retias fons, Draco Martis.
A rganthonium, Hylas.
A rgathonium, Hylas.
A rgathon, Hylas.
A rganthus, Hylas.
A rgalus, Caſtor.
A rges, Pyracmon.
A rgeſtes, Corus.
Argei, Græci.
A rgeus, Tantalus.
A griopa, Cadmus, Thamyris, Thelephus.
A rgitis, Vitis.

Argiui, Argos, Græci.
Argos, Iuno.
Argos Hippium, Arpi.
Argos oreſticum, Oreſtes.
Argonia Iuno, Iuno.
Argonautæ, Vellus.
Argus, Argos, Argo, Argiletũ, Cepheus.
Argypha, Lynceus.
Argyripa, Arpi.
Argyroippion, Arpi.
Ariadna, Corona, Glaucus, Rhadamanthus, Theſeus, Thoas.
Aries Sidus, Iupiter.
Aries uelleris aurei, Theophane, Vellus.
Arimaſpi, Aquilo.
Arimi, Pithecuſæ.
Arinna, Lariſſa.
Arion, Dithyrambi, Equus.
Ariſba, Aeſacus, Rhoeteum.
Ariſtæus, Actæon, Aquarius.
Ariſton, Cea.
Ariſtor, Argus.
Ariſtorides, Argus.
Ariſtoiochias, Pharus.
Ariſtoteles, Lyceum.
Ariuſia, Vinum ariuſium.
Armenus, Armenia.
Armeniaca, Pruna.
Arnæa, Penelope.
Arnæus, Irus.
Arne, Caſtor, Helena.
Arnoba, Iſter.
Arnos pyrites, Pyrethrum.
Arnus, Piſæ.
Arſacis palus, Tigris.
Arſinoe, Aeſculabius, Thamyris, Venus
Arſinus, Eraſinus.
Arſippus, Thamyris.
Arſiſia, Vinum ariuſium.
Artemiſia, Ambroſia herba.
Artemidorus, Cnidus.
Aruerni, Liger.
Aruiſium, Vinum; Vinũ ariuſium.
ASCANIVS, Alba.
Aſclepia, Bacchi ſacra.
Aſcra, Heſiodus.
Aſcræus uates, Heſiodus.
Aſia, Cayſter, Cithara, Lycius, Prometheus.
Aſia prata, Cayſter.
Aſius, Cayſter.
Aſionenſes, Cayſter.
Aſini ſidera, Cancer.
Aſinarii montes, Megara.
Aſopus, Aeacus, Aegina, Amphion, Ariſtæus, Corcyra, Apollo, Myrica, Oenomaus, Syri.
Aſops, Prometheus.
Aſopis, Aegina.
Aſopiades, Aeacus.
Aſphaltos, Bitumen.
Aſphaltites lacus, Bitumen.
Aſſaracus, Aeneas.
Aſſaon, Niobe.
Aſſur, Aſſyrii.
Aſſyrii, Syri.
Aſtabora, Meroe.
Aſtapus, Meroe, Nilus.
Aſtaſoba, Meroe.
Aſtabores, Nilus.
Aſtuſapes, Nilus.
Aſtarte, Venus.
Aſteropes, Cyclopes.
Aſterope, Oenomaus.
Aſteropea, Pelias.
Aſteria, Delos, Epeus, Hecate, Idmon.
Aſterion, Europa.
Aſterius, Cithæron.
Aſterus, Minotaurus.
Aſterodia, Endymion, Medea, Penelope.

A ſtræus, Aurora, Caicus, Orithyia, Venti, Virgo.
A ſtræi fratres, Venti.
A ſtydamia, Euryſtheus.
A ſtymeduſa, Thebæ Bœotiæ.
A ſtynome, Capaneus, Calydon.
A ſtyoche, Proteſilaus.
A ſtypalæa, Ancæus.
A TALANTA, Acaſtus, Parthenopæus.
A tabyria, Rhodos.
A tax, Varro.
A tergatis, Derceto.
A thara, Derceto.
A thenæum mons, Mytenæ.
A thamas, Athlanta, Helle, Ino, Melicertes.
A thamantiades, Melicertes.
A thos, Rhodope.
A tlas, Calypſo, Cecropes, Heſperus, Hyades, Maia, Œnomaus, Pleiades, Triton, Pelops.
A tlantides, Pleiades.
A tlantis, Electra, Maia.
A tlantiades, Hermaphroditus, Mercurius.
A tlantis, Pleioneſq; nepos, Mercurius.
A tramus, Thebæ ſiue Thebа.
A tramytion, Thebæ ſiue Theba.
A trax, Cæneus, Hippodamia.
A tracides, Cæneus.
A tracis, Hippodamia.
A treus, Aerope, Agamẽnon, Menelaus, Thyeſtes, Tantalus, Palamedes.
A trides, Agamẽnon, Halæsus, Menelaus.
A tria, Mare Adriaticum, Etruria.
A tropos, Parcæ.
A tropathia, Media.
A ttalus, Aulæa.
A tthis, Attica, Sapho.
A ttica, Mopſus.
A ttici, Megara.
A ttineæ, Vlmus.
A VENTINVS, Acrota.
A uge, Caicus, Thelephus.
A ulocrene, Marſyas Hyagnis.
A uo genitore creatus, Adonis.
A ureum malum, Citrium.
A ureus campus, Venus.
A uriga, Erichthonius.
A urigena, Perſeus.
A urora, Cephalus, Lucifer, Memnon, Pegaſus, Tithonus, Venti.
A uroræ filius, Memnon.
A urunca, Italia.
A uſer, Piſæ.
A uſonia, Italia.
A uſones, Italia.
A uſonii, Italia.
A uſon, Italia, Lipare.
A utolycus, Sinon.
A utonoe, Actæon.
A utoneius heros, Actæon.
A utonoes ſoror, Semele.
A uxo, Gratiæ.
A X ENVS, Mare ponticum.
A xione, Alcmæon.
A xioche, Tantalus.
A xiothea, Deucalion.
A xyrtus, Medea.

B.

B ABYLON, Bitumen, Euphrates.
B acchus, Adonis, Apollo, Hedera, Hyades, Iupiter, Lydia, Naxos, Orpheus, Priapus, Tmolus, Satyri, Thoas, Venus, Ariadna, Dithyrambi, Tigris.
B acchi matertera, Ino.
B acchylides, Cea.

Baetica, Hiſpania.
Baius, Baiæ.
Balaura, Thamyris.
Balauſtium, Poma pumica.
Baleares Inſulæ, Funda.
Ballenæus, Aquarius.
Balus, Caſtor.
Bambyce, Derceto.
Baptæ, Eupolis.
Barathrum, Inferi.
Barri, Elephantes.
Barypicron, Abſinthium.
Baſſareus, Bacchus.
Baſſaris, Bacchus.
Baſſara, Bacchus.
Batea, Aeacus.
Batillus, Anacreon.
Bato, Diogenes.
Battus, Callimachus, Oaxes, Sibylla Erythræa.
Battiades, Callimachus.
BELBINA, Cleonæ.
Belgæ, Rhenus.
Belides, Danaides, Palamedes.
Bellerus, Bellerophon.
Bellerophon, Laodamia, Creon.
Bellerophontei humor equi, Hippocrene.
Bellerophonteus equus, Pegeſus.
Belus, Annibal, Babylon, Cadmus, Danaus, Dido, Hercules, Pygmalion.
Bembinites, Leo ſidus.
Bembina, Leo ſidus.
Bembium, Leo ſidus.
Bendia, Diana.
Berecyntia, Cybele.
Berecyntes, Cybele.
Berecyntius, Cybele.
Berecyntius heros, Midas.
Berecyntia buxus, Tibia.
Beroſus, Sibylla Cumæa, Tanais.
BIANOR, Manto.
Bias, Melampus, Pero.
Bimater, Bacchus.
Bion, Cothurnus, Theocritus.
Biſaltæ, Phyllis.
Biſaltis, Theophane.
Biſtonides, Bacchæ.
Biſtonia, Orpheus.
Biſtones, Sagitta.
Biſton, Sagitta.
Bittis, Battis.
Bituriges, Garumna.
BLACHNOS, Filix.
BOAX piſcis, Narciſſus.
Bodincus, Padus.
Boebeis, Coronis, Pallas.
Boeotia, Aganippe.
Boeoti, Aganippe, Anthedon.
Boeotus, Arne.
Bolbiticum oſtium, Nilus.
Bombyx, Bombycina ueſtis.
Bona dea, Flora.
Bootes, Canis ſidus, Plutus.
Bora, Cæneus.
Boreas, Aemus, Aquilo, Calais, Orithyia, Pinus.
Boreæ cubile, Caucaſus.
Boreus axis, Septentrio.
Boſphorus thracius, Propontis.
BRACATUS, Bracæ.
Brathy, Sabina herba.
Briareus, Aetna, Sicilia, Titanes.
Briges, Triptolemus.
Briſes, Hippodamia.
Briſeis, Hippodamia.
Britanus, Geryon.
Brito, Britania.

B ritomartis, Diana.
B rixabas, Aries ſidus.
B romius, Bacchus.
B roteas, Tantalus.
B runduſium, Phalantus.
B rygum, Phrygia.
B ryonia uitis, Amomum.
B VBALI, Vri.
B ubaſtis, Diana.
B ucolicum carmen, Daphnis.
B udæon, Aegina.
B ulbus vomitorius, Narciſſus flos.
B uphthalmos, Semperuiuum.
B uſiris, Thebæ ægypti.
B utes, Eryx, Hippodamia.
B uxus, Cytorus.
B uxum Phyrgium, Tibia.

C

CABALLINVS fons, Hippocrene.
C abarnis, Paros.
C abiri, Curetes.
C admus, Actæon, Cecrops, Agaue, Hippocrene, Ino, Semele, Thebæ boeotiæ.
C admi ſoror, Europa.
C admi nepos, Actæon.
C admi pes, Iſmenus.
C admea mater, Agaue.
C admeis, Ino, Semele.
C ÆCVBVS, Vinum.
C æculus, Præneſte.
C ælus, Aetna, Furiæ, Gigantes, Latona, Venus.
C ælius, Aetna.
C ænæus, Iupiter.
C ænæum, Iupiter.
C ænæ, Iupiter.
C æna, Iupiter.
C ænites portus, Iupiter.
C æratus, Ariadna.
C ære, Agylla.
C æſius, Leo.
C æſaris Germ. Cõmentarius, Aquarius.
C æſarea, Mauritania.
C æyce, Cycnus.
C alais, Harpyiæ.
C alaus, Attis.
C alaurus, Anchiſes, Calaurea.
C alaurea, Ganges.
C alabria, Iapygia.
C alami, Cnidus.
C alathiſcus, Calathus.
C alcha, Calcha.
C alyce, Endymion.
C allanis, Aeneas.
C allirhoe, Aeneas, Alcmæon, Aquarius, Geryon, Irus.
C allirhoes vir, Alcmæon.
C alliſto, Arcadia, Pan, Vrſa ſidus.
C alliſte, Callimachus.
C alliope, Hymæneus, Muſæ, Orpheus.
C allipolis, Naxos.
C allirion, Lilium.
C aloenum, Prælum.
C alos, Dædalus.
C alydon, Oeneus.
C alydonius amnis, Achelous.
C alydonius heros, Meleager.
C alydonius aper, Aper Erymanthius.
C alydnæ, Calymna.
C alypſo, Italia.
C ambyſe, Deucalion.
C amirus, Telchines.
C amœnæ, Muſæ.
C ampania, Prælum.
C amurus, Cornu.
C anace, Macareus.
C anes, Harpyiæ.

Canis, Luperci, Mercurius.
Canephoroe, Ciſſa.
Canifera mulier, Ciſta.
Caniſtrum, Calathus.
Canobe, Alcyone.
Canopicum oſtium, Nilus.
Cantharus, Apis, Scyphus.
Capaneus, Euadne, Sthenelus, Aeſculapius, Parthenopæus.
Caphareus, Aiax oilei.
Caphyrna, Telchines.
Cappadoces, Agragus.
Capra, Luperci.
Capreæ urbs, Proteus.
Capys, Aeneas, Capra.
Caralis, Sardinia.
Carbunculus, Pyropus.
Cares, Fœmina, Leleges, Megara.
Carmanor, Inachus.
Carmentis, Euander.
Carmonium mons, Tmolus.
Carmon, Tmolus.
Carnuti, Liger.
Carpathus, Proteus.
Carpathius uates, Proteus.
Carpathium mare, Proteus.
Carthea, Cea.
Caryſtia unda, Hellopiæ aquæ.
Caryſtus, Chiron, Hellopiæ aquæ.
Caſpii, Tigris.
Caſſida, Caſſis.
Caſſiepia, Andromeda.
Caſſiphone, Telemachus.
Caſſandra, Aiax oilei, Laodamia, Tithonus.
Caſtanum, Caſtaneæ.
Caſtalia, Laurus.
Caſtalius, Caſtalia.
Caſtor & Pollux, Aqua iuturna, Phœbe.
Caſtor animal, Caſtoreum.
Cathetus, Anio.
Catillus, Tibur.
Catreus, Aerope.
Caucaſus, Aquila promethei, Prometheus, Taurus.
Caucaſia volucris, Aquila promethei.
Caunus, Byblis,
Caurus, Corus, Fauonius.
Cayſter, Semiramis, Cycnus, Penthesilea.
Cayſtrius ales, Cycnus.
CEA, Bombycina ueſtis.
Cebrenus, Aeſacus, Oenone.
Cebrenia, Oenone.
Cebren, Oenone.
Cecrops, Aglauros, Aquarius, Procris.
Cecropia, Cecrops.
Cecropis terra, Attica.
Cediæ, Vinum falernum.
Cedrelate, Cedrus.
Celænò, Bacchæ, Celænæ, Harpylæ, Triton.
Celænus, Celænæ.
Celænæ, Mæander.
Celene, Melampus.
Celeus, Phrygia, Triptolemus.
Celtæ, Celtiberia, Geryon, Illyria.
Celtine, Geryon.
Celtis, Lothos.
Celtus, Geryon, Illyria.
Cenchræ, Cenchreæ.
Cenina urbs, Acron.
Centaurus, Lapithæ.
Centauri, Lapithæ.
Ceos, Bombycina ueſtis, Cea, Simonides.
Cephalus, Laertes, Leucates, Lucifer.
Cephalenes, Ithaca.
Cepheus, Andromeda, Cadmus.
Cepheia, Andromeda.
Cephiſus, Gratiæ, Locri, Luſcinia, Narciſſus, Proſerpina.

Cephiſius, Narciſſus.
Ceraunium, Niobe.
Cerberus, Eurotas, Tænarus.
Cercaphus, Rhodos, Mæander.
Cercyon, Triptolemus.
Cercyonis filiæ, Theſeus.
Cercopes, Omphale, Pithecuſæ.
Cercopiſſare, Cercopes.
Ceres, Arion equus, Diana, Enna, Heca te, Iaſion, Narciſſus flos, Papauer, Plutus, Proſerpina, Virgo.
Cereris filius, Plutus.
Cerina, Pruna.
Cetes, Proteus.
Ceto, Meduſa.
Ceyx, Alcyone, Alcyones.
CHALCIOPE, Cos, Theſeus.
Chalcodon, Theſeus.
Chalcis, Aulis, Fœmina, Hello pię aquæ.
Chalybs, Chalybes.
Chambades, Taurus mons.
Chaonia, Columbæ, Glans.
Chaones, Epirus, Moloſſi.
Chaonis arbor, quercus.
Chaonius pater, Iupiter.
Chaos, Amor.
Charites, Gratiæ.
Chariclo, Chiron.
Chariſium flos, Taygeta.
Charondas, Leges.
Charmis, Diana.
Chelæ, Scorpius.
Chia, Vinum.
Chimæra, Bellerophon.
Chimæræ domitor, Bellerophon.
Chios, Rhadamanthus, Vinum, Pa ctolus.
Chione, Autolycus, Orithyia, Phi lāmon.

Chiron, Achilles, Peleus, Thetis, Aeſculapius, Hellopiæ.
Chironia, Hellopiæ.
Chlidanope, Ariſtæus.
Chloris, Amor, Flora, Mopſus, Neleus, Neſtor, Niobe, Pero.
Choatras, Taurus mons.
Chromia, Endymion.
Chryſaor, Geryon, Meduſæ caput.
Chryſalis, Papilio.
Chryſa, Apollo.
Chryſes, Aſtynome, Hippodamia.
Chryſa, Hippodamia.
Chryſeis, Aſtynome.
Chryſomela, Citrium.
Chryſothemis, Agamemnon, Virgo, Anius.
Chryſippus, Hippodamia, Thamyris, Tantalus.
Chryſippe, Hydaſpes.
Chryſorhoas, Pactolus.
Chryſothales. Semperuiuum.
Chthonia, Orithyia.
Chthonius, Thebæ boeotiæ.
CICHORIVM, Intybum.
Cicones, Orpheus.
Cilix, fabula, Cadmus.
Cinyphs, Chelydri, Seges.
Cinyphius, Chelydri, Seges.
Cinyras, Adonis, Amathus, Cyprus, Myrrha.
Cinyreius heros, Adonis.
Cinyreia virgo, Myrrha.
Circe, Aeæ, Hecate, Latinus, Telego nus, Telemachus, Venenū.
Circæum, Aeæa.
Circes inſula, Aeæa.
Circæa terra, Aeæa.
Circæum iugum, Aeæa.
Circæa tellus, Aeæa.

Circææ mœnia, Tuſculum.
Circus maximus, Circenſes ludi.
Ciſſeus, Antenor, Hecuba.
Ciſſeis, Hecuba.
Ciſſia, Memnon.
Ciſſus, Hedera.
Cithara, Cithæron.
Cithara herba, Orpheus.
Citharus piſcis, Narciſſus.
Cius, Hylas.
CLARIVS, Antimachus, Apollo.
Claros, Antimachus, Apollo, Manto, Mare ægæum.
Clarigare, Verbena.
Cleobule, Hippodamia.
Cleon, Tantalus.
Cleodora, Parnaſſus.
Cleopatra, Idomeneus, Orithyia, Canace.
Cleola, Tantalus.
Clinias, Alcibiades.
Cliniades, Alcibiades.
Clio, Muſæ.
Clis, Sapho.
Cliſonymus, Patroclus.
Clita, Gratiæ.
Clitoria, Ladon.
Clitorius, Melampus.
Clodia, Catullus.
Clotho, Parcæ.
Clupea, Coſyra.
Clymene, Atlas, Palamedes, Phaethon, Prometheus, Cephalus.
Clymeneides, Phaethontis ſorores.
Clymeneiæ, Phaethontis ſorores.
Clytæmneſtra, Agamemnon, Iphigenia, Oreſtes.
Clytis, Phœnix.
CNESSIS, Locri.
Cnidus. Venus.
Cnoſſias, Ariadna.
Cnoſſis, Ariadna.
Cnoſſius, Ariadna.
Cnoſſos, Ariadna.
COCALVS, Minos.
Coccygium mons, Mycenæ.
Cocytus, Acheron.
Coeus, Latona.
Colchi, Aeetes.
Colchis, Medea, Phaſis.
Coloena Diana, Cayſter.
Colonæ, Cothurnus.
Colophon, Antimachus.
Coloſſus Iouis, Rhodos.
Colous lacus, Cayſter.
Comata gallia, Galli.
Cometes, Electra, Pleiades.
Conchæ, Purpura.
Conion, Cicuta.
Coniſalus, Priapus.
Connis, Fabula.
Copeus, Glaucus.
Copreus, Arion equus.
Coraceſius, Taurus mons.
Coras, Tibur.
Corcyra, Alcinous.
Coreſſo, Cea.
Corinthi Reges, Creon.
Corinthius, Tantalus.
Ceri campi, Cayſter.
Corona ciuica & Iligna, Aeſculus.
Coronis, Aeſculapius, Iſchys.
Coronides, Aeſculapius.
Coronus, Idmon.
Corſica, Taxus.
Corybas, Xanthus.
Corybantes, Caſtor, Curetes, Iaſion.
Corycos, Cilices.
Corycius, Cilices.
Corycium antrum, Parnaſſus.
Corymba, Rhodos.
Corynna, Sapho.

Corynetes, Periphetes.
Corytus, Paris, Thelephus.
Coryti pater, Paris.
Cos inſula, Bombycina ueſtis.
Cothurnatus uates, Euripides.
Cotonea, Citrium.
Cotylus, Xanthus.
Cotys, Cayſter, Cotytia ſacra.
Cous, Apelles, Bombycina.
CRAGVS, Taurus mons.
Cranaus, Pyrrha, Attica.
Crataeis, Scylla.
Crateres, Palici.
Crathis, Scylla, Syluanus.
Cremnia, Arcus.
Crenides, Philippi.
Creon, Aemon, Antigone, Creuſa, Thebae boeoticae, Megara.
Creperus, Bellum.
Creta, Alnus, Cimolus.
Cretea, Creta.
Cretes, Creta, Arcus.
Cretheus, Admetus, Tyro.
Cretheis, Acaſtus.
Creuſa, Achaia, Archemorus, Ariſtaeus, Cephalus.
Crimiſſa, Petilia.
Crimiſus, Aceſtes.
Crimniſus, Aceſtes.
Crinanthemos, Lilium.
Crinon, Lilium.
Crinitae, Cometae.
Criſta gallinacea, Verbena.
Criſus, Pylades.
Critobule, Pangaea.
Crocum, Cilices, Crocodilus.
Cromna, Amaſtris.
Cromyonia ſus, Aper Erymanthius.
Crotopus, Linus.
Crotopiades, Linus.
Croto, Mycilus.
Crunos, Dionyſiopolis.
Cruſtumium, Pyra.
Cruſtumini montes, Allia.
Cryſtallus amnis, Thermodon.
CTESIAS, Cnidus.
Cteſiochus, Apelles.
Cteſiphon, Babylon.
Cteſippus, Aſtydamia.
CVBVS, Cybele.
Cunila, Thymbra.
Cuniculi, Celtiberia.
Cupido, Amor.
Cupreſſus, Syluanus.
Cures, Sabini.
Curdalus, Procruſtes.
Curetis, Aetoli, Creta.
Curetes, Creta, Penates.
Curis, Romulus.
Cuſtos vrſae, Bootes.
CYANEA, Byblis.
Cyaneae, Symplegades.
Cybele, Iaſion, Lemnos, Leo.
Cybili, Cybele.
Cybeleum, Cybele.
Cybeles tuba, Tympanum.
Cybiſſus, Fabula.
Cyclopes, Admetus, Aeſculapius, Polyphemus.
Cycnus, Arion equus, Tenedos.
Cycnus dircaeus, Pindarus.
Cydonia, Arcus, Citrium.
Cydonius, Arcus.
Cyllene, Mercurius.
Cyllenus, Mercurius.
Cyllenius, Mercurius.
Cylleniaproles, Cephalus, Mercurius.
Cymetho, Leucates.
Cymothoon, Calliope.
Cynoſura, Vrſa minor.

N

Cynoſuræ, Aeſculapius.
Cynortas, Caſtor.
Cynoſurus, Tantalus.
Cynthia, Diana, Propertius.
Cynthus, Diana.
Cynuria, Inachus.
Cypariſſus, Cupreſſus, Syluanus.
Cypros, Liguſtrum.
Cyprus, Adonis, Amathus.
Cypria, Venus.
Cyrene, Ariſtæus, Callimachus, Cyrenæ, Cytorus.
Cyrihorti, Adonis.
Cyrnæus, Taxus.
Cyrnos, Taxus.
Cytea, Medea.
Cyteis, Medea.
Cytherea, Venus.
Cythereius heros, Aeneas.
Cythereius menſis, Aprilis.
Cytheris, Lycoris.
Cytherus, Cythera.
Cytiſorus, Cytorus.
Cytoriacus, Peſſen.
Cyzice, Cyzicus.
Cyzicea aqua, Cyzicus.
Cyziceni, Cyzicus.
Cyzicus, Artacia.

D

DACÆ, Dacæ.
Daci, Getæ.
Dactylus, Curetes.
Dædalus, Iapygia, Icarus, Iolaus, Labyrinthus, Minos, Minotaurus.
Dædalus la, Circe.
Dædalion, Autolycus, Philammon.
Daira, Eleuſis.
Dalminium, Dalmatia.
Dalmyum, Dalmatia.
Damatris, Parthenius.
Damarmenus, Pelops.
Damaſcena, Euphrates.
Damno, Cadmus.
Danaa, Achaia.
Danaides, Lerna.
Danai, Achaia, Græci.
Danaus, Aegyptus, Cadmus, Græci, Hercules, Oenomaus.
Danaë, Acriſius, Ardea, Hercules, Perſeus.
Danaes nurus, Andromede.
Danaeius heros, Perſeus.
Danubius, Iſter.
Daphne, Latinus, Laurus.
Daphneum, Manto.
Dardania, Dardanus, Priapus, Rhœteũ.
Dardanus, Aeneas, Anchiſes, Pelops.
Dardanii, Aeneas.
Dardani, Dardanus.
Dardanides, Aeneas, Ilus.
Dardanidæ, Troiani.
Dareus, Amaſtris.
Datos, Philippi.
Daulia, Luſcinia, Tereus.
Daulias, Luſcinia.
Daulis, Luſcinia, Tereus.
Daunus, Apulia, Iuturna, Turnus.
Daunia dea, Iuturna.
Dauniusheros, Turnus.
DEA natus, Aeneas.
Defrutum, Sapa.
Deion, Cephalus.
Deioneus, Cephalus, Ixion, Leucates.
Deionides, Miletus.
Deianira, Cyllene, Lycaon.
Deidamia, Pyrrhus.
Deiope, Eumolpus, Triptolemus.

Deiphobe, Sibylla Cumæa.
Deipyle, Diomedes.
Deipylus, Polymeſtor.
Delia, Diana, Tibullus.
Delia folia, Laurus.
Delia, Bacchi ſacra.
Delius, Apollo.
Delium, Hellopiæ aquæ.
Delos, Apollo.
Delphines, Pytho ſerpens.
Delphineus Apollo, Pytho ſerpens.
Delphi, Apollo, Brennus, Caſtalia, Laurus, Pytho.
Delphin, Mare, Pytho ſerpens.
Delubra, Templa.
Demetrias, Alceſtis, Paros.
Demo, Sibylla Cumæa.
Demonax, Leges.
Demophile, Sibylla Cumæa.
Demodoce, Xanthus.
Demophon, Phyllis.
Deo, Proſerpina.
Deois, Proſerpina.
Deorum munera in nuptiis, Cadmus, Corona, Peleus.
Derce, Derceto.
Deucalion, Aquarius, Idomeneus, Phædra, Pyrrha, Endymion.
Deucalionis Arca, Parnaſſus.
Dexamenus, Bura.
DIA, Ixion, Naxos, Pirithous.
Diana, Actæon, Alpheus, Amor, Aricinus lucus, Cayſter, Cerua, Hecate, Luna, Nemeſis.
Dianæ tutela, Canes.
Dianiæ turba, Canes.
Diaſia, Bacchi ſacra.
Dias, Tantalus.
Diateſoes, Sardinia.
Dictæus, Creta.
Dictæus rex, Iupiter.
Dictæus mons, Egeria.
Dicte, Iupiter.
Dictum, Iupiter.
Dictynna, Diana.
Dictys, Perſeus.
Dido, Pygmalion.
Didyme, Lipare.
Dieſpiter, Iupiter.
Digitellus, Semperuiuum.
Dina, Pallanteum, Parthenius.
Dindymena, Cybele.
Dindymi domina, Cybele.
Diomedes, Glauci, Mare adriaticum, Antæus, Parthenopæus.
Diomeda, Hyacinthus.
Diomedea inſula, Diomedes.
Diomedeæ aues, Diomedes.
Dione, Venus, Pelops.
Dionæa, Venus.
Dionyſia, Bacchi ſacra.
Dionyſias, Naxos.
Dionyſii, Bacchus.
Dionyſius tyrannus, Amaſtris.
Dioreus, Automedon.
Diorphus, Sol.
Dioſcuroe, Caſtor.
Diphilus, Diogenes.
Dirce, Amphion, Antiope, Hippocrene.
Dircæus, Amphion.
Dis, Pluto.
Diſcincti, Afri.
Ditodora, Aeneas.
Dithyrambus, Pæan.
Diua ſuperba, Victoria.
Diuifidius, Hercules.
DOCIMIA, Columbæ.
Docimites, Columbæ.
Dodona, Columbæ, Glans.
Dodon, Glans.
Dodonæus Iupiter, Columbæ, Glans.

Dodonides

D odonides nymphæ, Hyades, Thiene.
D olicha, Irus.
D olopes, Pindus.
D onax, Narciſſus.
D ores, Græci.
D orici, Græci.
D ori, Græci.
D oris, Græci, Mare, Nereides, Thetis.
D oride natæ, Nereides.
D orion, Thamyris.
D orippe, Melampus.
D ormothea, Alpheus.
D orodoche, Penelope.
D oryenion, Pyrethrum.
D RACO uelleris aurei cuſtos, Vellus.
D raco, Narciſſus.
D raconigena urbs, Thebæ boeotiæ.
D ruentia, Rhodanus.
D ryas, Lycurgus.
D ryantiades, Lycurgus.
D VELLONA, Bellona.
D ulichium, Irus.
D ulichius, Irus.
D YBRIS, Thybris.
D ymas, Aeſacus, Hecuba, Acaſtus.
D ymantis proles, Hecuba.
D yris, Nilus.
D yrrhachius, Dyrrachium.
D yſaules, Triptolemus.

E

E ANES, Patroclus.
E BVR curule, Sella curulis.
E CBATANA, Media.
E chenais, Daphnis.
E chidna, Cerberus, Hydra.
E chidnæus canis, Cerberus.
E chinades, Achelous.
E chion, Aquila promethei, Pentheus, Thebæ boeotiæ.
E chionides, Pentheus.
E chione natus, Pentheus.
E DESSA, Derceto.
E digis, Taurus mons.
E donides, Bacchæ.
E donii, Philippi.
E doni, Aquilo, Cotytia ſacra.
E donius, Aquilo, Aries ſidus.
E durus, ra, Pyrus.
E ETION, Andromache, Thebæ ſiue Theba, Iaſion.
E etioneæ Thebæ, Thebæ ſiue Theba.
E GERIÆ luci, Aricinus lucus.
E geſta, Aceſtes, Xanthus.
E IONEVS, Ixion, Rheſus.
E LARE, Tityus.
E latus, Cæneus, Cyllene, Iſchys, Polyphemus.
E lateius, Cæneus.
E lateia proles, Cæneus.
E lectra, Agamemnon, Dardanus, Harpyiæ, Iaſion, Iris, Pleiades, Pylades, Ino.
E lectrides portæ, Electra, Capaneus.
E lectrione, Alcmena, Electra.
E lectrion, Alcmena, Rhodos, Perſeus.
E lei, Endymion, Fœmina.
E leleus, Bacchus.
E leleides, Bacchæ.
E lephantus, Ebur.
E leuſina mater, Ceres.
E leuſius, Eleuſis.
E leuſinia ſacra, Eumolpus, Bacchi ſacra.
E leutheræ, Myron.
E leus, Endymion.
E licius, Iupiter.
E lis, Equæ.
E lidis amnis, Alpheus.

E liſa, Dido.
E lpenor, Aeæa.
E MATHIA, Philippi.
E mathion, Memnon, Ph lippi.
E mathius dux, Alexander.
E NDEIS, Peleus, Telamon.
E ndymion, Aetoli Calydon, Naxus, Piſa, Arcades.
E netia, Antenor.
E ngonaſin, Ixion.
E niochos, Erichthonius.
E nipeus, Apidanus, Tyro.
E nippe, Gratiæ.
E nyo, Bellona.
E PAPHVS, Apis, Buſiris, Libya.
E pei, Endymion.
E perie, Aeſacus.
E pheſtii, Caſtor.
E phialtes, Otus, Naxos.
E phorus, Apelles.
E phyra, Aeetes, Corinthus.
E phyrus, Corinthus.
E picaſte, Antigone.
E picnemidii, Locri.
E picnemii, Locri.
E picnemidæ, Locri.
E pidamnũ, Dyrrhachium.
E pidaurius deus, Aeſculapius.
E pidaurii, Aeſculapius.
E pigoni, Antimachus, Tireſias, Parthenopæus.
E piganea, Hippocrene.
E pigenes, Cothurnus.
E pimandra, Lais.
E pimetheus, Corinthus, Pyrrha.
E pimethis, Pyrrha.
E pirus, Aetoli, Columbæ, Glans, Moloſſi.
E piſtrophus, Aes.
E pizephyrii, Locri.
E popeus, Antiope.
E QVI optimi, Agragas, Equus.
E RATO, Muſæ.
E raſinus, Argos.
E rebus, Furiæ.
E rectheus, Achaia, Athenæ, Erichthonius, Orithyia, Procris, Theſtiades.
E rectheus ea, Athenæ.
E rechtheis, Orithyia, Procris.
E rechtidæ, Athenienſes.
E rene, Calaurea.
E reſſos, Leſbos, Sapho.
E rginus, Orchomenus.
E riboea, Telamon.
E richthonius, Aeneas, Aquarius, Pandion.
E richthonius populus, Athenienſes.
E ridanus, Myrica, Padus, Canopus.
E rigone, Canis, Virgo, Oſcilla.
E rii, Vrii.
E rinagora, Sibylla Erythræa.
E rinnyes, Furiæ.
E rinna, Sapho.
E riopis, Coronis.
E riphyle, Alcmæon, Tantalus.
E riſchthon, Cecrops, Metra.
E rithales, Semperuiuum.
E rycina, Eryx, Venus.
E rythea, Geryon.
E rytheides boues, Geryonis.
E rythræa, Geryon, Mare rubrum.
E rythræum mare, Mare rubrum.
E rythræ, Sibylla Erythræa.
E SIONENSES, Cayſter.
E ſſedones, Aquilo.
E TEARCHVS, Oaxes.
E teocles, Gratiæ, Thebæ boeotiæ, Parthenopæus.
E VADNE, Sthenelus.

Euan, Bacchus.
Euander, Argiletum; Faunus, Pallanteum, Carmentis, Luperci.
Euanthes, Vinum.
Euarete, Hippodamia.
Euboea. Aulis, Cumæ, Glaucus, Hellopiæ aquæ.
Eudæmon, Arabia.
Eudoxus, Cnidus, Leges.
Euenus, Amæus, Marpiſſa.
Eueni filia, Marpiſſa.
Euiades, Bacchæ.
Euippe, Vlyſſes.
Euius, Bacchus.
Eulæus, Choaſpes.
Eumedes, Aeneas, Dolon.
Eumenides, Furiæ.
Eumenidum mater, Nox.
Eumolpia ſacra, Eumolpus.
Euneus, Hypſipyle.
Eunica, Sapho.
Euonus, Peparethus.
Euonymus, Aulis, Lipare.
Euonyme, Furiæ.
Eupalemus, Dædalus.
Euphetes, Archemorus.
Euphetus, Archemorus.
Euphorion, Cothurnus.
Euphroſyne, Gratiæ.
Eurotas, Acriſius. Lacedæmon, Pitane, Tempe.
Europa, Ariſtea, Eriſichthon, Minos, Rhadamanthus, Sarpedon, Cadmus.
Europea, Glaucus.
Europs, Europa.
Europæus dux, Minos.
Euryale, Orion, Meduſa.
Euryalus, Vlyſſes.
Eurycida, Endymion.
Eurydice, Acriſius, Aemon, Alcmena, Antigone, Archemorus, Aſcanius, Philippus.
Euryabe, Medea.
Eurygania, Thebæ Boeotiæ.
Eurymus, Telemus.
Eurymides, Telemus.
Eurymedon, Alcinous, Cinyras Prometheus.
Eurynome, Gratiæ.
Euryphaeſſa, Aurora, Niobe, Pelops, Sol.
Eurypylus, Bombycina ueſtis, Cos, Penelope.
Eurypyli urbs, Cos.
Euryſaces, Tecmeſſa.
Eurythemis, Ancæus.
Eurythoe, Hippodamia, Oenomaus.
Eurytus, Iole, Phocus.
Eurytis, Iole.
Eurytion, Menoetius.
Euſius, Bacchus.
Euterpe, Muſæ.
Euthymus, Aes.
Euxantius, Miletus.
Euxinus, Aemus, Mare ponticum.
EXALITHVS, Cyllarus.
Excetra, Hydra.
Execoetus, Adonis.

F

FABARIS, Farfarus.
Fageus locus, Fagus.
Falernus ager, Vinum falernum, Prælum.
Faliſcum, Faliſci.
Falx, Saturnus, Telchines.
Fatua dea, Faunus.
Fauna dea, Faunus, Panes.

Fauni, Panes.
Faunigena, Latinus.
Faunus, Latinus, Pan.
Fauſtinianus ager, Vinum falernum.
FEBRVATA dies, Luperci.
Femur mons, Bacchus.
Feretrius Iupiter, Acron.
Feronia, Soractes.
FIBRENVS, Liris.
Fibri teſticulus, Caſtoreum.
Filum puniceum, Accipiter.
FLEVVS, Rhenus.
Floralia, Flora.
Flos regius, Lilium.
Fluminum Græciæ maximũ, Achelous.
Flumina aurifera, Ganges.
FOEMINAE pulcherrimæ ubi, Fœmina.
Formiæ, Artacia.
Fortuna, Plutus, Virgo.
FREGELLAE, Liris.
FVRIAE, Narciſſus flos, Harpyiæ.

G

GABII, Iuno.
Gabina Iuno, Iuno.
Gadir, Geryon.
Gadium, Geryon.
Gætulum litus, Purpura.
Galatea, Illyria.
Galatia, Abrotonus, Loricæ.
Galatæ, Bracæ.
Galilæa, Iudæi.
Gallia, Galli.
Galli, Cybele.
Galli aues, Pauo.
Gallicæ, Gallia.
Gallus, Illyria.
Ganges, Indus, Nardus.
Gangaridæ, Ganges.
Ganymedes, Aquarius.
Gargarus, Gargara, Ida mons.
Gargaphie, Hippocrene.
Gargettus, Epicurus.
Gargettius, Epicurus.
Gatis, Derceto.
GAVRANVM uinum, Vinũ falernum.
GELON, Gela.
Gelonus, Geloni.
Gemellipara dea, Latona.
Gemini ſidus, Caſtor.
Genii, Heroes.
Geræſtos, Pelops.
Gergithium, Sibylla Helleſpontiaca.
Getæ, Daci.
GIGANTES, Myconus, Pallene.
Glaſtum, Britani.
GLAVCE, Creuſa, Diana.
Glaucopis, Pallas.
Glaucus, Aeſculapius, Althæa, Bellerophon, Labici, Paſiphae, Phaſis, Semperuiuum.
GONGYLE, Sapho.
Glycerium, Eupolis.
Gordius, Midas.
Gorgon, Acriſius, Aegis, Diana, Meduſa.
Gorgoneus lacus, Hippocrene.
Gortyn, Arcus.
Gortyniacus, Arcus.
GRADIVVS pater, Mars.
Gragus, Cragus.
Graii, Græci.
Graiugenæ, Græci.
Gramen viuax, Semperuiuum.
Granicus, Xanthus.
Granata poma, Poma punica.
Graucaſus, Caucaſus.
Gryneus, Apollo.

Gryneæ, Apollo.
Grynea, Apollo.
GYRADES insulæ, Caſſandra.
Gyrus mons, Calydon.

H

HAEMODVS, Ganges.
Halesus, Faliſci.
Halicis, Alcmena.
Halycemon, Inachus.
Hamadryas, Dryades.
Hamadryades, Dryades.
Harmathoe, Itys.
Harmonia, Agaue, Cadmus, Iaſion, Ino, Peleus, Semele.
Harpagus, Cyllarus.
Harpale, Cycnus.
Harpina, Oenomaus.
HECATE, Caſtor, Circe, Medea, Scylla.
Hecaleſion ſacrum, Hecale.
Hecaleſius Iupiter, Hecale.
Hectorea gens, Troiani.
Hectoreus amnis, Simois, Xanthus.
Hecuba, Caſſandra, Deiphobus, Hector, Helenus, Paris, Polydorus, Polyxena, Troilus.
Hedera, Bacchus.
Hedyoſmos, Menta.
Hegeſander, Argo.
Hegemone, Gratiæ.
Helena, Caſtor, Hermione, Iphigenia, Theſeus.
Helenæ fratres, Caſtor.
Helenium, Helena.
Helege, Melampus.
Helenor, Danaus.
Heliades, Phaethontis ſorores.
Heliadum lacrima, Electrum.
Helice, Vrſa ſidus.
Helicon, Aganippe, Cithæron, Hippocrene.
Heliconiades, Muſæ.
Heliconius Neptunus, Helice.
Helius, Rhenus.
Heliopolis, Thebæ ægypti.
Hellas, Achaia, Græcia.
Hellen, Græcia, Pyrrha.
Hellenes, Græcia.
Helle, Aries ſidus, Helleſpontus.
Helleſpontus, Abydos, Boryſthenes, Propontis.
Hellopia, Hellopiæ.
Hephæſtia, Lemnos.
Hephæſtius, Erichthonius.
Hepſema, Sapa.
Heræi montes, Vrij.
Heræa, Bacchi ſacra.
Hera, Heroes.
Heraclea urbs, Aconitum, Oeta, Tarentum, Trachin.
Heraclea, Bacchi ſacra.
Heracleoticum oſtium, Nilus.
Heraclidæ, Mycenæ.
Herceus, Iupiter.
Hercules, Africa, Amathus, Aper Erymanthius, Apollo, Aquila Promethei, Arion equus, Aſtydamia, Atlas, Auentinus, Auernus, Buſiris, Cercopes, Caicus, Cancer, Ceruæ, Chiron, Citrium, Cos, Cycnus, Deianira, Diomedes, Draco, Eryx, Eurotas, Faunus, Geloni, Geryon, Glauci, Hebe, Hydra, Hylas, Iole, Laomedon, Latinus, Leo ſidus, Linus, Myconus, Mare Ioniũ, Megara, Memnon, Aeſculapius, Neapolis, Neſſus, Oeta, Oleaſter, Omphale, Orchomenus, Pallanteum, Pelops, Phineus, Populus, Porphyrion, Sardi-

nia, Prometheus, Proteus, Pyrrhus rex, Scylla, Scythæ, Sirenes, Stymphalides, Tarentum, Taurus Marathonius, Tempe, Thebæ ſiue Theba, Thelephus, Theſeus, Theſtiades, Taxus, Thiodamas, Tibur, Trachin, Troia, Xanthus.
Herculeus ſinus, Aqua uirgo.
Herculea uia, Auernus.
Hercules baſilicus, Canis.
Herculea urbs, Herculanium.
Herculis uxor, Megara.
Hermes, Mercurius.
Hermæa, Bacchi ſacra.
Hermeſianax, Antimachus.
Hermi campi, Cayſter.
Hermione, Aeſculapius, Diomedes, Helena, Oreſtes.
Hernici, Aetoli.
Heroinæ, Heroides.
Heros, Penates.
Herophile, Sibylla Erythræa.
Heſione, Aceſtes, Deucalion, Laomedon, Telamon.
Heſperides, Adonis, Anguis, Atlas, Draco.
Heſperius rex, Atlas.
Heſperia, Italia.
Heſperus, Lucifer.
Heſperium malum, Citrium.
HIERAPOLIS, Abrotonus, Derceto.
Hiericus, Palma.
Hierophile, Sibylla Cumea.
Himerus, Eurotas.
Hippalmus, Tantalus.
Hippaſus, Tantalus.
Hippe, Theſeus.
Hippius, Neptunus.
Hippocrates, Cos.
Hippo, Annibal.
Hippocoon, Amyclæ, Caſtor.
Hippodame, Hippodamia.
Hippodamia, Phœnix.
Hippolytus, Admetus, Aeſculapius, Aricinus lacus.
Hippolyte, Acaſtus, Hippolytus, Theſeus.
Hippomedon, Atalanta, Parthenopæus.
Hippomenes, Atalanta.
Hipponus, Bellerophon, Sthenelus, Capaneus.
Hippotes, Aeolus, Creuſa, Creon.
Hippotades, Aeolus.
Hippothoon, Helena.
Hippus, Phaſis.
Hirpiæ Familiæ, Soractes.
Hiſpalus, Hiſpania.
HORMIÆ, Formiæ.
Horti nobiles, Adonis, Draco.
Hoſtia, Propertius.
HYA, Aganippe, Hyades.
Hyas, Hyades, Pleiades.
Hyades, Pleiades, Taurus Signū, Thiene.
Hyacinthus, Admetus, Aiax Telamonis, Caſtor.
Hyantius, Actæon.
Hyanteus, Aganippe.
Hyantis, Aetoli.
Hyantes, Aganippe.
Hyantia, Aganippe.
Hyblon. Hybla.
Hybris, Thybris.
Hyccara, Lais.
Hyde, Sardis.
Hydna, Glaucus.
Hydola, Sibylla Erythræa.
Hydra, Chimæra, Lerna.
Hylas, Thiodamas, Aſcanius lacus.
Hyla, Tychius.
Hylæi, Hypanis.
Hyleeſſa, Paros.

Hymenæus, Aeſculapius, Thamyris.
Hymettus, Apes, Aricinus lacus, Mella, Trabes.
Hymettia littora, Aricinus lacus.
Hymnale, Aſpis.
Hypæpæ, Arachne.
Hyperion, Aurora, Sol.
Hyperione Satus, Sol.
Hyperippa, Endymion.
Hyperborei, Aquilo, Aſinus.
Hypermneſtra, Amphiaraus, Danaus.
Hypingus, Pæan.
Hypoplaciæ Thebæ, Thebæ ſiue Thebe.
Hypogeſon, Semperuiuum.
Hyrcani, Tigris.
Hypſipyle, Archemorus.
Hypſipylæa tellus, Lemnos.
Hyria, Paros, Zacynthus.
Hyrieus, Alcyone, Orion.
Hyrieia proles, Orion.

I

IACCHVS, Bacchus.
Ialyſus, Telchines.
Iambi repertor, Archilochus.
Ianira, Euadne.
Ianigena, Canens.
Ianus, Canens, Iuturna.
Ionon, Mare Ionium.
Iapetus, Atlas, Prometheus, Pyrrha.
Iapeto Satus, Prometheus.
Iapetionides, Atlas.
Iapidium, Timauus.
Iapis, Timauus.
Iapidia, Iapygia, Timauus.
Iapyges, Neæthus.
Iapyx, Fauonius, Iapygia.
Iardanes, Omphale.
Iardanis, Omphale.
Iaſion, Plutus.
Iaſius, Iaſion, Plutus.
Iaſides, Cepheus, Palinurus.
Iaſis, Atalanta.
Iaſon, Hypſipyle, Boſphorus.
Iaſus, Argos, Atalanta, Cepheus.
Iaxartes, Tanais.
IBERIA, Geryon, Hiſpania.
Iberes, Iberia.
Iberi, Hiſpania, Celtiberia.
Iberus, Hiſpania.
Iberæ boues, Geryonis boues.
Iberum armentum, Geryonis boues.
Ibis, Accipiter.
ICARIVS, Penelope.
Icarii gener, Vlyſſes.
Icarii boues, Bootes.
Icariotis, Penelope.
Icaris, Penelope.
Icarus, Bootes, Canis ſidus, Oſcilla, Caſtor, Helena.
Ichnus, Themis.
Ichnea, Themis.
Ichnuſa, Sardinia.
IDA, Aeneas, Apollo, Curetes, Fraxinus, Memnon, Pix.
Idæus puer, Aquarius.
Idæa nympha, Creta, Scylla Erythræa.
Idæi montes, Cupreſſus.
Idæi dactyli, Curetes, Penates.
Idæa, Troia.
Idalia, Venus.
Idas, Lynceus, Marpiſſa, Phœbe.
Idmon, Arachne, Calchas.
Idothea, Proteus.
Idumæa, Palma.
Idyia, Medea.
Ignis æternus, Veſta.
Ignigena, Bacchus.
Ignipotens, Vulcanus.
ILAIRE, Phœbe.

I lex, Geniſta, Suber.
I lia mænas, Caſſandra.
I liades, Aquarius, Remus, Romulus.
I lione, Polymeſtor.
I lios, Ilium.
I liſſus, Orithyia.
I lithyia, Amor, Diana.
I llyrius, Illyrie.
I lus, Aſcanius, Ilium.
I MAVS, Taurus mons.
I mbraſus, Parthenius, Samothracia.
I NACHVS, Argos, Græci, Io, Mycenæ, Phœbe.
I nachia iuuenca, Iſis.
I nachis, Iſis.
I nachides, Perſeus.
I nachii, Græci.
I narime, Pithecuſæ.
I ndia, Hydaſpes, Gemmæ.
I ndus, India, Ganges.
I no, Melicertes.
I nous, Melicertes.
I nopus, Diana.
I nuus, Pan.
I O, Viola, Epaphus, Helice, Boſphorus, Cepheus.
I obates, Bellerophon.
I ocaſta, Antigone, Thebæ bœotiæ.
I ola, Iolaus.
I olaus, Megara, Sardinia, Perſeus.
I olenſes, Iolaus, Sardinia.
I ones, Ionia, Mare Ionium, Megara.
I on, Ionia.
I onius, Carmentis, Mare Ionium.
I oppe, Bitumen.
I ordanes, Bitumen, Iudæi.
I os, Viola.
I oue natus, Mercurius.
I ouis arbor, Quercus.
I PHIANE, Melampus.
I phianira, Melampus.
I phianaſſa, Iphigenia.
I phias, Euadne.
I phiclus, Aer, Alpheſibœa, Cephalus, Orion, Perſeus, Perdix, Proteſilaus, Philoctetes.
I phidamas, Buſiris.
I phigenia, Diana.
I phimedia, Otus.
I phinoe, Dædalus.
I phitus, Omphale.
I RENAI, Thais.
I rus, Menoetius, Patroclus.
I SAEA, Cadmus.
I ſara, Rhodanus.
I ſis, Canis ſidus, Derceto, Io.
I ſmarus, Vinum.
I ſmene, Thebæ bœotiæ.
I ſmenias, Linus.
I ſmenus, Hippocrene.
I ſoetes, Semperuiuum.
I ſthmos, Achaia, Corinthus.
I ſthmia, Pinus.
I ſtria, Acer, Iſtropolis.
I TALI, Italia, Thamyris.
I talus, Italia.
I ton, Itonus, Proteſilaus.
I tone, Itonus.
I tonia, Itonus.
I tones, Omphale.
I tylus, Itys.
I tyræi, Arcus.
I VBÆ tellus, Mauritania.
I udæa, Iudæi.
I udices Inferorum, Aeacus.
I uga Iuno, Iuno.
I ugarius vicus, Iuno.
I ulia gens, Remulus Siluius.
I ulius, Remulus. Siluius.
I ulus, Aſcanius, Pæan.

I *uno*, Heroes, Lilium, Mephitis,
Mars, Telchines, Prometheus,
Samothracia, Vrſa ſidus, Vulcanus.
I *uno Lucina*, Diana.
I *unonis*, Geryon.
I *unonigena*, Vulcanus.
I *unonius cuſtos*, Argus.
I *unonis uolucris*, Pauo.
I *unonis nuntia*, Iris.
I *unonis roſa*, Lilium.
I *unonia Colonia*, Faliſci.
I *uno Auerna*, Proſerpina.
I *uno inferna*, Proſerpina.
I *unci*, Myrica.
I *upiter*, Acron, Acriſius, Admetus,
Adonis, Aeacus, Aegina, Aegis, Ae-
ſculapius, Aeſculus, Agragas, Am-
phion, Antiope, Apollo, Aquila, Arca-
dia, Arethuſa, Argonautæ, Babylon,
Bacchus, Columbæ, Creta, Curetes,
Dardanus, Diana, Endymion, Epa-
phus, Europa, Gargara, Gratiæ, He-
be, Hecale, Helena, Hercules, Horæ,
Iaſion, Inachus, Io, Lariſſi, Latinus,
Lycæus, Menoetius, Mars, Mercu-
rius, Minos, Muſæ, Nemeſis, Orea-
des, Pallas, Palici, Pan, Proſerpina,
Perſeus, Pleiades, Rhedamanthus,
Sarpedon, Sibylla Erythræa, Simois,
Tantalus, Thamyris, Themis, The-
tis, Thebæ Boeotiæ, Tityus, Virgo,
I *uſtitia*, Virgo. (Vulcanus.
I *uturna*, Aqua Iuturna.
I XION, Chiron, Phlegyas.
I *xione natus*, Pirithous.
I *xionides*, Pirithous.

L

L ABYRINTVS, Minotaurus.

L *acedæmon*, Acriſius, Amyclæ.
L *aceria*, Coronis.
L *acheſis*, Parcæ.
L *acinium*, Iuno.
L *acinia diua*, Iuno.
L *acius*, Manto.
L *aconia*, Amyclæ, Purpura.
L *acteus circulus*, Lilium.
L *adon*, Daphne.
L *aertes*, Ithaca, Vlyſſes.
L *aertiades*, Vlyſſes.
L *aertius heros*, Vlyſſes.
L *æſtrigon*, Antiphates.
L *æſtrigones*, Antiphates, Formiæ.
L *agus*, Pharos, Thais.
L *aius*, Thamyris, Thebæ Boeotiæ.
L *amia*, Scylla, Sibylla Erythræa.
L *ampe*, Arpi.
L *ampetie*, Phaethontis ſorores.
L *ampia*, Erymanthus.
L *ampon*, Auroræ equi.
L *ampſacus*, Priapus.
L *ampſace*, Lampſacus.
L *amynthius*, Antimachus.
L *anata poma*, Lanugo.
L *anuuium*, Lanuinus.
L *aocoon*, Oeneus.
L *aocooſa*, Idas, Lynceus.
L *aodamia*, Sarpedon.
L *aodice*, Agamemnon, Pylades.
L *aodocus*, Iaſon.
L *aomedon*, Apollo, Priamus, Tithonus.
L *aomedontiades*, Priamus.
L *aomedontiadæ*, Troiani.
L *aomedontius heros*, Aeneas.
L *aomedontea*, Lampſacus.
L *aonome*, Hercules, Pheneus.
L *aonytus*, Thebæ Boeotiæ.
L *aophon*, Althæa, Leda.
L *aos*, Aes.

Laothoe, Calchas.
Lapithus, Lapithæ.
Lares, Circenſes ludi, Genius, Heroes, Penates.
Larini boues, Epirus.
Lariſſa, Græci.
Larnaſſus, Parnaſſus.
Larus auis, Narciſſus.
Laruæ, Penates.
Larymnus, Glaucus.
Laſer, Cyrenæ.
Laſerpicium, Cyrenæ.
Latmus, Endymion.
Latmius heros, Endymion.
Latois, Diana.
Latona, Apollo, Delos, Diana.
Latonigena, Apollo, Diana.
Latonia proles, Apollo.
Latonia, Diana.
Latous, Bombycina ueſtis, Apollo.
Latoius, Apollo.
Latramis, Thoas.
Lauina, Latinum.
Lauinum, Circe.
Lauinium, Circe.
Lauiniatæ, Circe.
Lauinienſes, Circe.
Laurentum, Circe.
Laurentes, Latini, Circe.
Laurus, Aeſculus, Omphale.
LECHÆA, Cenchreæ.
Leda, Helena, Caſtor.
Ledæ pueri, Caſtor.
Leleges, Aganippe, Locri, Megara.
Lelegia mœnia, Megara.
Lemnius pater, Vulcanus.
Lenæus, Bacchus.
Lentiſcus, Liternum.
Leonticus, Thais.
Leontium, Antimachus.
Leporaria uitis, Vitis lageos.
Leptis, Annibal.
Lepuſculi, Celtiberia.
Leptus, Narciſſus.
Leros, Calymna.
Leſbius ciuis, Alcæus.
Leucadia, Varro.
Leucadium mare, Mare ambracium.
Leucadius, Apollo.
Leucippus, Aeſculapius, Coronis, Naxos, Phœbe, Daphne.
Leucippe, Euryſtheus, Nilus.
Leucippis, Phœbe.
Leucophrys, Tenedos.
Leucoſia, Sirenes.
Leucoſyri, Halys.
Leucothea, Cycnus, Ino, Pactolus.
Leucothoæ, Nereides.
Leucus, Creta.
LIBANOTVS, Corus.
Liber, Bacchus.
Libera, Ariadna, Bacchus.
Libethrides nymphæ, Muſæ.
Libethrum, Muſæ.
Libethræ, Orpheus.
Libra, Scorpius.
Libs, Africus.
Liburnia, Nauis.
Liburnæ, Nauis.
Libya, Africa, Buſiris, Hercules.
Ligea, Sirenes.
Liguſticum mare, Mare adriaticum.
Lilybæum, Sicilia.
Lindus, Telchines.
Lipara, Aeolus.
Liparus, Aeolus, Lipare.
Lirinon, Lilium.
Lirion, Lilium.
Liriope, Narciſſus.

L iticen, Lituuſ.
L iuius hiſtoricus, Ouidius.
L OCRI, Leleges.
L oricati, Cataphracti.
L otophagi, Lotos.
L otophagite, Lotos.
L VCAE boues, Elephanti.
L ucifer, Ceyx.
L ucina, Diana.
L ucrinus ſinus, Conchylia.
L udi Græciæ, Pancratium.
L udi Romani magni, Circenſes ludi.
L una, Arcades, Bacchus, Diana, Endy-
mion, Hecate, Memnon, Proſerpina.
L upercalia, Luperci.
L upus, Narciſſus.
L uſcinia, Philomela.
L uſi, Melampus.
L uſitania, Hiſpania.
L uſium, Aeſculapius.
L YAEI mater, Semele.
L yæus latex, Vinum.
L yæus, Bacchus.
L ycaon, Calliſto, Helice, Italia, Mæ-
nalus, Pandarus.
L ycaonis arctos, Vrſa ſidus.
L ycaſtus, Arcadia.
L ycæthus, Creon.
L ycæus, Lupercal.
L yceum, Lycia.
L ycia, Apollo.
L ycius deus, Apollo.
L ycomedes, Pyrrhus.
L ycoria, Laurus.
L ycormas, Euenus.
L yctius, Cretenſis.
L yctos, Cretenſis.
L ycurgus, Aeſculapius, Ancæus, Ar-
chemorus, Egeria, Leges.
L ycus, Antiope, Apollo.
L ydæi, Lydi.
L ydi, Purpura.
L ydia puella, Omphale.
L yde, Antimachus.
L ydus, Lydia.
L ygæus, Penelope.
L ynceus, Danaus, Phœbe.
L yrneſus, Hippodamia.
L yrneſius heros, Thelephus.
L yſidice, Alcmena, Hercules,
Tantalus.
L yſimache, Sicyon.
L yſippa, Melampus, Tanais.
L ytierſa, Pæan.

M

M ACAR, Leſbos.
M acaria, Leſbos.
M acareus, Rhodos.
M acaroneſos, Creta.
M acria, Rhodos.
M acris, Anthedon, Vinum.
M ÆNDER, Byblis, Cycnus, Mar-
ſyas, Myrica.
M ænades, Bacchæ.
M ænalius, Arcadius.
M ænis piſcis, Narciſſus.
M ænoles, Bacchæ.
M æonia, Cayſter, Lydia, Etruria.
M æon, Homerus, Lydia.
M æonius, Homerus, Lydii.
M æonides, Homerus, Muſæ.
M agi, Medea, Myrica.
M agnes, Thamyris, Philoctetes.
M agneſia, Argo, Philoctetes.
M agnetias, Argo.
M agydaris, Cyrenæ.
M aia, Mercurius.
M aia genitus, Mercurius.

Malache, Malua.
Mamers, Mars.
Mamilia, Tuſculum.
Manes, Penates.
Mania, Penates.
Manto, Antimachus, Mopſus.
Mantua, Manto.
Mantus, Melampus.
Marathonius populus, Taurus marathonius.
Marathon, Eurotas.
Marcus Antonius, Cleopatra.
Mare Adriaticum, Italia.
Mare Thuſcum, Italia.
Mare Superum, Italia.
Mare Inferum, Italia.
Mare Mortuum, Bitumen.
Mareoticus, Vinum.
Maria fons, Vinum.
Marica, Circe.
Maris uates, Varro.
Marmeſſus, Sibylla Erythræa, Sibylla Helleſpontiaca.
Marmeſſia, Sibylla Helleſpontiaca.
Marmor nobile, Columnæ, Trabes.
Maron, Vinum.
Marpeſſus, Cautes, Sibylla Erythræa.
Marpiſſa, Euenus.
Mars, Accipiter, Alpheus, Amazones, Amor, Arcadia, Chalybes, Calydon, Cycnus, Euenus, Hippodamia, Hippomenes, Leda, Pangæa, Parthenopæus, Penthesilea, Tmolus, Strymon, Rhoeteum, Romulus, Sagitta, Venus, Oenomaus.
Marſi, Fucinus, Venenum.
Marſus, Venenum.
Marſyas, Fucinus, Tibia, Venenum.
Martia auis, Picus.
Martius anguis, Draco.
Martigena, Remus, Romulus.
Maspeton, Cyrenæ.
Maſſicke, Liternum.
Matoas, Iſter.
Matuta, Ino.
Matutinus pater, Ianus.
Mauors, Mars.
Maurusii, Mauri.
Maurusia gens, Mauri.
Mauſolus, India.
MEDEA, Hecate, Media, Perſia, Sagæ, Theſeus.
Medi montes, Hydaſpes.
Medicum malum, Citrium.
Media, Acinaces, Citrium.
Medeon, Pylades.
Medus, Acinaces, Euphrates, Media.
Meduſa, Pegaſus.
Meduſæus equus, Pegaſus.
Meduſæus fons, Hippocrene.
Megaræ, Bulbus.
Megara, Hybla, Sapho.
Megareus, Hippomenes, Megara.
Meganira, Triptolemus.
Megapenthus, Melampus.
Megarici philoſophi, Megara.
Melamphyllos, Samothracia.
Melamphyllon, Acanthus.
Melampodion, Melampus.
Melampſythium, Vitis pſythia.
Melampus, Idmon, Pero.
Melanion, Atalanta, Parthenopæus.
Melanthius, Melanthus.
Melanthemos, Samothracia.
Meleager, Atalanta, Electrum, Gallinæ.
Meleagrides aues, Electrum, Gallinæ, Pauo.
Meles, Homerus.
Meletæus, Homerus.
Melete, Muſæ, Ixion.
Melia,

Melia, Cadmus, Inachus.
Meliæ nymphæ, Gigantes.
Melibœa, Niobe, Philoctetes.
Melibœus dux, Philoctetes.
Melicerta, Glaucus.
Meliguniſ, Lipare.
Meliſſa, Dyrrachium.
Meliſſeus, Hedi.
Melite, Theſeus.
Melitæi canes, Melite.
Melon, Parthenopæus.
Melpomene, Muſæ.
Memnonides aues, Memnon.
Memnonia regia, Memnon.
Memphis, Apis, Epaphus.
Memphitis bos, Apis.
Memphitis vacca, Io.
Menalippa, Aeolus, Arne, Parthenopæus, Hippolyte.
Menapii, Morini.
Mendes, Pan.
Mendeſii, Pan.
Mendeſium oſtium, Nilus.
Menelaus, Hermione, Proteus, Caſtor, Tantalus.
Meninx, Purpura.
Menippe, Orpheus.
Menoetiades, Patroclus.
Meotis, Nix.
Meotica tellus, Scythia.
Mercurius, Aeſculapius, Amor, Autolycus, Caduceus, Caicus, Daphnis, Euander, Faunus, Glaucus, Hermaphroditus, Hippodamia, Linus, Lyra, Pan.
Merdeus, Naxos.
Mergus, Aeſacus.
Merion, Idomeneus.
Meris, Labyrinthus.
Meron, Labyrinthus.
Merope, Aeſacus, Glaucus.
Meros, Aeſacus, Phaethon.
Meſſapia, Iapygia.
Meſſana, Charybdis.
Meſſanicus, Paduſa.
Meſſenia, Meſſene.
Meſſogite, Vinum.
Meſſogis, Vinum.
Meſtra, Eriſichthon, Metra.
Metanira, Triptolemus.
Metagonitis, Numidæ.
Metapontius, Medea.
Methone, Philoctetes.
Methymna, Leſbos.
Metiaduſa, Dædalus.
Metinus, Dædalus.
Metres, Dido, Pygmalion.
MIDÆ fons, Marſyas Phrygiæ.
Miletus, Byblis.
Miletis urbs, Iſtropolis.
Miletis, Byblis.
Mimallones, Bacchæ.
Mimallonides, Bacchæ.
Minerua, Pallas.
Mineruæ promontorium, Sirenes.
Minos, Aeacus, Aeſculapius, Ariadna, Egeria, Iaſion, Idomeneus, Minotaurus, Aquarius, Procris, Rhadamanthus, Oaxes, Leges.
Minois, Ariadna, Paros.
Minoia, Phædra.
Minthe, Menta.
Minturnæ, Liris.
Minyas, Orchomenus.
Minyæ, Argonautæ.
Minyius, Argonautæ.
Minyeus, Argonautæ.
Mitra, Galli.
Mitrati chori, Galli.
Mitylene, Leſbos.

M NEME, Muſæ.
M nemoſyne, Muſæ.
M neſiphae, Aegiſthus.
M neſon, Leges.
M neuis, Apis.
M OERA, Canis ſidus.
M oloſſia, Epirus.
M oloſſi, Pyrrhus.
M olpe, Sirenes.
M olpis, Iupiter.
M olus, Idomeneus.
M opſopia, Mopſus, Athenæ.
M opſopius, Athenæ.
M opſops, Athenæ.
M opſopus, Athenæ.
M ortui qui reuixerunt, Aeſculapius.
M oſa, Rhenus.
M oſchus, Theocritus.
M oſes, Leges.
M VLCIBER, Vulcanus.
M ulgaria, Mulſtralia.
M ulus, Lunæ equi.
M unychia, Atticus.
M unychius, Atticus.
M unychyon menſis, Atticus.
M unychia Diana, Atticus.
M unychus, Atticus.
M urtia Venus, Myrtus.
M uſæ, Thiene.
Muſtea pyra, Volema.
M YCENÆ, Aegiſthus, Agamemnon, Iuno.
M ycene, Mycenæ.
M ycenæus, Mycenæ.
M ycenis, Iphigenia.
M yconii, Myconus.
M ygdones, Corœbus.
M ygdon, Corœbus.
M ygdonides, Corœbus.
M ygdonia, Marmor.
M ygdonius, Marmor, Melas.
M irina, Lemnos.
M yrinæi, Apollo.
M yricinum baculum, Myrica.
M yrmidon, Eriſichthon, Menoetius, Myrmidones.
M yrmidonia, Myrmidones.
M yro, Sapho.
M yrrha, Adonis.
M yrſine, Myrtus.
M yrtis, Pindarus, Sapho.
M yrtilus, Pelops.
M yrtoum mare. Pelops.
M yrtus ſilueſtris, Ruſcum.
M yrtus, Aeæa.
M yſcelus, Mycilus.
M yſus iuuenis, Thelephus.
M yſia, Thelephus.

N

N ABLA, Naulia.
N ais, Aeneas.
N arnia, Nar.
N arthex, Ferula.
Narthena, Ferula.
N aryx, Aiax oilei.
N arycium, Aiax oilei, Locri.
N arycia, Pix.
N arycius heros, Aiax oilei.
N aula, Naulia.
N aupactum, Achelous.
N aupacteus, Achelous.
N auplius, Caphareus, Palamedes.
N aupliades, Palamedes.
N auſicaa, Alcinous.
N auſithous, Alcinous.
N EÆRA, Autolycus, Medea.
N eæthus, Aeſar.
N ectar, Vinum.

Neleus, Neſtor, Pero.
Neleius, Neſtor.
Nelei ſanguinis author, Neptunus.
Nelides, Neſtor.
Nemea filia, Cleonæ.
Nemeæi ludi, Archemori.
Nemeæa ſacra, Cleonæ.
Nemeſis, Helena.
Neobule, Lycambes.
Neocles, Epicurus, Themiſtocles.
Neoclides, Themiſtocles.
Neoptolemus, Pyrrhus.
Nephele, Helle.
Nepheleis, Helle.
Neptunus, Aeacus, Aganippe, Alcyone, Alcinous, Ancæus, Antæus, Anthedon, Aries ſidus, Arion equus, Arne, Athos, Briareus, Buſiris, Cadmus, Caicus, Calaurea, Caphareus, Celenæ, Circenſes ludi, Corcyra, Cos, Cycnus, Dyrrhachium, Euadne, Eurotas, Glaucus, Græci, Helice, Hercules, Hippomenes, Iſthmos, Mare, Marpiſſa, Neleus, Orion, Otus, Pallas, Parnaſſus, Pegaſus, Pelias, Pelops, Polyphemus, Penates, Proteus, Rhodope, Rhodos, Sicilia, Tænarus, Tarentum, Strymon, Telchines, Theophane, Theſeus, Triton, Troezen, Tyro.
Neptunia proles, Neleus.
Neptunius incola rupis ætnææ, Polyphemus.
Neptunius heros, Theſeus.
Neptunia mœnia, Troia.
Nereus, Thetis.
Nerei filia, Thetis.
Nereis, Thetis.
Neritius heros, Vlyſſes.
Neſſus, Leena.
Neſtor, Leges.
NICIPPA, Euryſtheus.
Nicoppe, Tantalus.
Nicoſtrata, Carmentis.
Niligenæ, Aegyptii.
Nilus, Aſia, Africa, Cadmus, Myriſca, Rhoeteum, Canopus.
Ninus, Syri.
Niobe, Argonautæ, Iſmenus, Tantalus.
Niphates, Taurus mons.
Nireus, Glaucus.
Niris, Nardus.
Niſea, Megara.
Niſeis, Scylla Phorci.
Niſeia uirgo, Scylla Niſi.
Niſibus, Taurus mons.
NOCTILVCA, Diana.
Nomades, Daæ, Numidæ.
Nonacrius, Arcadius.
Nonacris, Arcadius.
Nonacrinus, Arcadius.
Norici, Enſis.
Noſſis, Sapho.
Notius piſcis, Derceto.
Notus uentus, Auſter.
Nouem uiæ, Phyllis.
Nouéſiles Dii, Muſæ.
Nox, Furiæ.
NVMA, Egeria, Faunus.
Numitor, Amulius, Ilia.
NYCTEIS, Antiope.
Nyctelius, Bacchus.
Nyctimene, Noctua.
Nyctimus, Alpheus, Arcadia.
Nymphæ, Oceanus, Thiene.
Nyſa, Bacchus.
Nyſæus, Bacchus.

O

O AXVS, Oaxes.

O CEANVS, Achelous, Aeetes, Aeæa, Alcyone, Aſterope, Cercopes, Calypſo, Athenæ, Atlas, Chiron, Europa, Gratiæ, Hyades, Inachus, Libya, Medea, Nilus, Pleiades, Prometheus, Rhodos, Styx, Telchines, Tethys, Thracia.

O chimus, Rhodos.

O cnus, Manto.

O culus herba, Semperuiuum.

O cypete, Harpyiæ.

O cyrhoe, Caicus, Pallene, Phaſis, Rhoeteum.

O DRYSAE, Itys.

O dryſius, Itys.

O EAGER, Aemus, Orpheus.

O eagrius, Aemus, Orpheus.

O eagri Calliopesq; uterus, Euridice.

O eax, Palamedes.

O ebalus, Clytæmneſtra, Hyacinthus, Idas, Penelope, Caſtor, Helena.

O ebalides, Hyacinthus.

O ebalius puer, Hyacinthus.

O ecleus, Amphiaraus, Melampus.

O eclides, Amphiaraus.

O edipus, Thebæ boeotiæ.

O edipodia, Hippocrene.

O eneus, Deianira, Meleager.

O enides, Diomedes, Meleager.

O enomaus, Antæus, Hippodamia.

O enone inſula, Aegina inſula.

O enopia, Aegina inſula.

O enopion, Rhadamanthus.

O enotria tellus, Italia.

O enotri, Italia.

O enotrus, Italia.

O eta, Hercules, Ceyx, Thermopylæ.

O etæus deus, Hercules.

O GDOVS, Memphis.

O gyges, Bacchus.

O gygiæ Thebæ, Bacchus.

O gygia, Calypſo.

O gygium diluuium, Delos.

O ILEVS, Aiax oilei.

O ilides, Aiax oilei.

O LBIA, Nicæa.

O leaſtrum, Myrica.

O lea, Aeſculus.

O lenius, Capra ſidus.

O lenus, Capra ſidus.

O lenii campi, Mars.

O loeſſa, Rhodos.

O lympia, Venus, Vitis.

O lympias, Alexander.

O lympius Iupiter, Arethuſa.

O lympus, Crocus, Cytorus, Iupiter, Muſæ, Marſyas, Vinum.

O MOTERMON, Delos.

O NCHESTVS, Aganippe.

O nei montes, Megara.

O PHELTES, Archemorus.

O phion, Titanes.

O phionium, Titanes.

O phiuchus, Anguis, Omphale.

O phiuſa, Rhodos.

O pis, Cybele, Diana.

O ples, Theſeus.

O ps, Cybele.

O puntii, Locri.

O pyia, Briareus.

O RATES, Taurus mons.

O rchitis, Olina. (Mopſus.

O rchomenus, Argonautæ, Cephalus,

O rci portæ, Symplegades.

O rcus, Pluto.

O rea, Orien.

O reges, Taurus mons.

Oreſtes

O reſtes, Agamemnon, Diana, Furiæ, Pyrrhus, Caſtor.
O reſtias regia, Oreſtes.
O rge, Marſyas.
O rgia, Bacchi ſacra.
O ricius, Terebinthus.
O ricos, Terebinthus.
O rion, Aeſculapius, Scorpius.
O rithyia, Aemus, Calais.
O rithyiæ genus, Calais.
O rius, Dryades.
O rmenus, Aſtydamia, Phœnix.
O rmenis nympha, Aſtydamia.
O rnis, Stymphalides.
O roates, Perſia.
O roandes, Taurus.
O rpheus, Cithæron.
O rphica ſacra, Cithæron.
O rrobum, Eruum.
O rſilochus, Penelope.
O rthoſia Diana, Cerua.
O rtygia, Alpheus, Delos.
O SCINES, Coruus.
O ſiris, Amathus, Apis, Bacchus, Mercurius, Hedera.
O ſtrea, Cyzicus, Purpura.
O TVS, Naxos.
O VES nobiles, Vellera.
O uis aurea, Aries Sidus.
O Xalis, Lapathon.
O xus, Bactra.
O xyathrus, Amaſtris.
O xycedros, Cedrus.
O xylapathon, Lapathon.
O xylus, Dryades.
O xymyrſine, Ruſcum.
O ZOLÆ, Locris.

P

PACHYNVM, Sicilia.
P aſtia, Paros.
P adoa, Padus.
P adus, Cycnus, Paduſa.
P ÆAN, Apollo, Pytho ſerpens.
P æderos flos, Acanthus.
P æon, Aries ſidus.
P æonia regio, Pæones.
P agaſa, Alceſtis.
P agaſæ, Argo.
P agaſæus, Alceſtis.
P agaſæa puppis, Argo.
P agaſicus ſinus, Alceſtis.
P agendas, Leges.
P agonus, Aeſculapius.
P alæmon, Melicertes.
P alæſtina, Euphrates, Iudæi.
P alæſtini, Iudæi, Syri.
P alæſtinæ deæ, Furiæ.
P alma, Funda.
P alatina auis, Vultur.
P alatium, Pallanteum.
P alici, Acis.
P alilia, Pales.
P allas dea, Achillis haſta, Aegis, Aeſculus, Aracynthus, Athenæ, Diana, Lucretia, Myrtus, Oliua, Oliuum, Tibia.
P alladis arbor, Oliua.
P alladius latex, Oliuum.
P allas palus, Pallas dea.
P allas vir, Aeneas, Aurora, Latinus, Pallanteum, Pallas dea.
P alladia ratis Argo.
P allantias, Aurora.
P allantius, Euander.
P allantium, Pallanteum.
P allene, Proteus.

Palmæ, Thebæ ægypti.
Pamphile, Bombycina ueſtis.
Pamphilus, Apelles.
Ampholige, Libya.
Pamphos, Gratiæ.
Pan, Capra Sidus, Echo, Lupercal, Pindarus, Pinus.
Panaces, Panacea.
Panacia, Bacchi ſacra.
Panax, Panacea.
Panathenæa, Erichthonius, Bacchi ſacra.
Pancratiaſtes, Pancratium.
Pandareus, Itys.
Pandion, Cecrops, Procne, Theſtiades, Philomela.
Pandionius, Athenæ.
Pandia, Bacchi ſacra.
Pandora, Deucalion, Diana, Pyrrha.
Pangæus, Pangæa.
Panionia, Helice.
Panomphæus, Iupiter.
Panopeus, Epeus.
Panteucleus, Atticus.
Panthoides, Euphorbus.
Panthus, Euphorbus.
Pantidyia, Leda.
Paphii, Vrii.
Paphia nympha, Cinyras.
Paphus, Cinyras.
Papyrus, Nilus.
Pareuſius, Anio.
Paris, Oenone.
Parilia, Pales.
Parnaſſus, Laurus.
Parius lapis, Marmor.
Paros, Archilochus.
Parrhaſia, Arcadia.
Parrhaſius, Arcadia.
Parthaon, Oeneus.
Parthaone natus, Oeneus.
Parthenia, Samothracia.
Parthenius, Samothracia.
Parthenope, Europa, Neapolis, Thracia, Sirenes.
Parthenopea mœnia, Neapolis.
Parthia, Parthi.
Parthi, Arcus.
Paryphi, Bracæ.
Paſaphile, Bombycina ueſtis.
Paſiphae, Ariadna, Phædra, Minotaurus.
Paſiphaia, Phædra.
Pataræ, Apollo.
Patareus, Apollo.
Pataros, Apollo.
Patulcius, Ianus.
Pauſia, Oliua.
Pauſanias, Philippus.
PEDASVS, Hippodamia.
Pegaſus, Hippocrene.
Pegaſides undæ, Hippocrene.
Pelaſgus, Fagus, Græci, Argonautæ, Lycaon.
Pelaſgia, Græci.
Pelaſgi, Glans, Græci.
Pelagon, Thebæ Bœotiæ.
Pelethronius, Lapithæ.
Peleus, Acaſtus, Achilles, Achillis haſta, Phocus.
Pelias, Acaſtus, Admetus.
Pelias haſta, Achillis haſta.
Peliaca fraxinus, Achillis haſta.
Peliaca trabs, Achillis haſta.
Pelias arbor, Argo.
Peliæ gener, Admetus.
Peligni, Ouidius.
Pelides, Achilles, Pyrrhus.
Pelius mons, Argo.
Pella, Canopus.
Pellæus, Canopus.
Pelopea, Aegiſthus, Cycnus, Thyeſtes.

a

Pelopi, Agamemnon, Alcmena, Argos, Tantalus. Thyeſtes, Troezen.
Pelopis tertius hæres, Agamemnon.
Pelopis genitor, Tantalus.
Pelopis ſoror, Niobe.
Pelopeia moenia, Argos, arua, Phrygia.
Pelopeia uirgo, Iphigenia.
Peloponeſus, Græci, Hippodamia.
Pelor, Thebæ boeotiæ.
Pelorus, Sicilia.
Peluſiacus, Lens.
Peluſiacum oſtium, Nilus.
Peluſium, Lens.
Peneia, Daphne.
Peneis, Daphne.
Penelope, Pan, Telemachus.
Peneus, Apidanus, Araxes, Ariſtæus, Cæneus, Daphne, Tempe.
Penthesilea, Semiramis.
Penthelus, Caſtor.
Peræa, Iudæa.
Perdix, Dædalus.
Pergamea gens, Troiani.
Pergamea uates, Caſſandra.
Perguſa, Cycnus.
Periboea, Aiax Telamonis, Alcinous, Penelope.
Pericles, Alcibiades.
Periero, Althæa.
Perilaus, Perillus.
Periphas, Lapithæ.
Permeſſus, Aganippe, Helicon.
Pero, Alphesiboea.
Perrhæbi, Pindus.
Perſæ, Nardus, Achæmenes, Græci.
Perſarum urbs, Babylon.
Perſa, Aeetes, Circe.
Perſes, Aeetes, Aurora, Chiron, Hecate, Perſia.
Perſeis, Circe, Hecade, Paſiphae, Perſe.
Perſeus, Acriſius, Achæmenes, Andromeda, Hercules, Hippodamia, Meduſa, Mycenæ, Venatus.
Perſei uxor, Andromeda.
Perſephone, Proſerpina.
Perſephonea, Proſerpina.
Perſica, Myrica.
Perſis, Perſia.
Peryclimene, Admetus.
Petræus, Neptunus.
Peucetius, Italia.
Peucetii, Italia.
PHÆAX, Corcyra.
Phæaces, Alcinous.
Phæacia, Corcyra.
Phæſyle, Hyades.
Phaena, Gratiæ.
Phaethon, Auroræ equi, Cephalus, Saturni Sidus.
Phaethontis auis, Cycnus.
Phaethontis ſoror, Populus.
Phaethontiades, Phaethontis ſorores.
Phaethontides, Phaethontis ſorores.
Phaethontia turba, Phaethontis ſorores.
Phaethuſa, Phaethontis ſorores.
Phalantus, Tarentum.
Phallagogia, Bacchi ſacra.
Phanaroea, Thermodon.
Phaon, Sapho.
Pharia iuuenca, Io.
Pharmacis, Eriſichthon.
Pharnace, Adonis.
Pharos, Puteus.
Pharphariades, Taurus mons.
Phaſelis, Achillis haſta.
Phaſiacus Senex, Aeetes.
Phatmiticum oſtium, Nilus.

Phegus, Alcmæon.
Phegis, Alcmæon, Alpheſiboea.
Pheneus, Styx.
Phereboea, Theſeus.
Pheræ, Admetus, Iaſon.
Pheræus, Iaſon.
Pheretiades, Admetus.
Pheres, Admetus, Tyro, Iaſon.
Phera, Iaſon.
Pherſephone, Proſerpina.
Phidippus, Cos.
Philammon, Thamyris.
Philinna, Theocritus.
Philippus, Alexander.
Philyrea, Tilia.
Phillyrides, Chiron.
Philyreius, Chiron.
Philyra, Ariſtæus, Chiron, Tilia.
Philoctetes, Petilia.
Philodoce, Phœbe.
Philolaus, Leges.
Philomela, Achilles, Patroclus.
Philomelus, Plutus.
Philottus, Niobe.
Phineus, Cadmus, Andromeda, Harpyiæ.
Phlegra, Pallene.
Phlegyas, Aeſculapius, Coronis.
Phlegyæ, Phlegyas.
Phlius, Aegina.
Phlogeus, Cyllarus.
Phloſſa, Theocritus.
Phocæa, Pylades.
Phocæus iuuenis, Pylades.
Phocaicus, Erymanthus.
Phocus, Epeus, Peleus, Phocis.
Phœbe, Apollo, Latona, Luna.
Phœbus, Apollo, Sol.
Phœbi mœnia, Troia.
Phœbigena, Aeſculapius.
Phœbeius iuuenis, Aeſculapius.

Phœnice, Euphrates, Proteus, Vrſa minor.
Phœnicia, Annibal.
Phœnices, Adonis, Aganippe, Annibal, Funda, Sidon, Siderum ratio.
Phœniceiæ literæ, Cecrops.
Phœnix, Ancæus, Annibal, Cythera, Hercules, Europa.
Phœnicuſſa, Lipare.
Phœnides, Aeſculapius.
Phœnodamas, Aceſtes.
Phorbas, Admetus, Cepheus, Lapithæ, Scylla, Palæſtra.
Phorcus, Scylla.
Phorcyn, Scylla.
Phorcynis, Meduſa.
Phorcys, Meduſa.
Phoroneus, Inachus, Io, Iuno, Lacedæmon, Argos, Niobe.
Phoronis, Io.
Phraſitea, Pandion.
Phraſtor, Thebæ Boeotiæ.
Phronia, Iaſion.
Phronis, Iaſion.
Phronime, Battus.
Phrontis, Euphorbus.
Phrygium, Phrygia.
Phrygia ueſtis, Veſtis.
Phrygiones, Veſtis.
Phrygi, Corœbus.
Phrygia, Marmor.
Phryni, Ranæ rubetæ.
Phryxus, Aries ſidus, Cytorus, Phrygia, Vellus.
Phryxeæ ſororis ſtagna, Helleſpontus.
Phryxea ſoror, Helle.
Phryxea ouis, Aries ſidus.
Phryx, Phrygia.
Phthia, Achilles, Græci, Phœnix.
Phthius, Achilles, Græci.
Phthiotæ, Myrmidones.

Phylace, Laodamia, Proteſilaus.
Phylaceia coniux, Laodamia.
Phylacides, Proteſilaus.
Phylacus, Iaſon, Laodamia, Orion, Proteſilaus, Philoctetes.
Phylleus iuuenis, Cæneus.
Phyllus, Cæneus.
Phyllis, Demophon.
Phyllis regio, Bacchæ.
Phylleiæ, Bacchæ.
PICEA, Narciſſus.
Picris, Intybum.
Picus, Faunus.
Pieria, Muſæ.
Pieriæ, Muſæ.
Pierides, Muſæ.
Pieres, Muſæ.
Pierius, Muſæ.
Pierus, Muſæ.
Pileati fratres, Caſtor.
Pileum, Caſtor, Lucumo.
Pimplea, Muſæ.
Pindus, Aetoli.
Piraſus, Cepheus.
Pirithous, Ixion, Theſeus.
Piſæus, Tubæ ſonitus.
Piſces, Derceto.
Piſinoe, Sirenes.
Piſion, phlegyas.
Piſſaſphaltos, Pix.
Pithecuſæ, Cercopes.
Pittacus, leges.
Pittheus, Troezen, Aethra, Tantalus.
Pitys, Pinus.
Pityuſa, Lampſacus.
PLACIVM, Thebæ ſiue Theba.
Planetæ, Symplegades.
Platis, Bombycina ueſtis.
Plauſtrum, Vrſa ſidus.
Plautia, Tibullus.

Pleias, Lycophron, Maia.
Pleiades, Alcyone, Electra.
Pleiade natus, Mercurius.
Pleione, Alcyone, Maia, Pleiades.
Pleuron, Althæa, Calydon, Leda, Oeneus.
Plinthin, Vitis.
Pliſthenes, Agamemnon, Hippodamia, Tantalus.
Plotæ, Harpyiæ.
Pluſia, Muſæ.
Pluto, Furiæ, Harpyiæ.
Pluto, Tantalus.
Plutus, Iaſion.
PODARCES, Priamus, Philoctetes.
Poeas, Philoctetes.
Poeante ſatus, Philoctetes.
Poeantiades, Philoctetes.
Poeantia proles, Philoctetes.
Poenus, Annibal.
Poeſſa, Cea.
Polybus, Glaucus, Sicyon.
Polycaſta, Penelope.
Polycrates, Anacreon.
Polydectes, Perſeos.
Polydora, Idas, Lynceus.
Polydorus, Parthenopæus.
Polyhymnia, Muſæ.
Polymele, Iaſon.
Polymeſtor, Polydorus.
Polymneſtus, Batteus.
Polymnia, Muſæ.
Polynices, Antigone, Thebæ boeotiæ, Parthenopæus.
Polypemon, Procruſtes.
Polypheme, Iaſon.
Polyphemon, Alcyones, Alcyone, Procruſtes.
Polyphemone natus, Procruſtes.
Polyphemonis neptis, Alcyone.
Polyphemus, Hylas, Illyria.

Polyſtephanus, Præneſte.
Polytes, Aes.
Pontina palus, Tarracina.
Populus arbor, Aeſculus, Myrica.
Porphyruſſa, Cythera.
Porſena, Labyrinthus.
Portæ Thebarum, Thebæ Bœotiæ.
Portunus, Melicerta.
Poſſidonia urbs, Pæſtum, Troezen.
Poſidonia, Bacchi ſacra.
Poſtuerta, Carmentis.
Potentia, Glauci.
Potnia, Glauci.
Potniades quadrigæ, Funda.
PRÆCINCTI, Afri.
Præcidanea porca, Porca.
Præneſte, Fortuna.
Præneſtis, Fortuna.
Præneſtina dea, Fortuna.
Praxidice, Cragus.
Praxilla, Sapho.
Praxithea, Cecrops.
Priamus, Aeſacus, Caſſandra, Deiphobus, Laomedon, Hector, Helenus, Paris, Polydorus, Polixena, Troilus.
Priameia uirgo, Caſſandra, Polyxena.
Priamides, Helenus.
Priniſtinum, Præneſte.
Proca, Amulius.
Procris, Cephalus.
Procyon, Canicula.
Prodromon, Vinum Leſbium.
Prœtides, Aeſculapius, Melampus.
Prœti filiæ, Aeſculapius, Melampus.
Prœtus, Bellerophon, Melampus, Oeneus, Perſeus.
Prometheus, Aquila Promethei, Coronæ, Deucalion, Thetis.
Promethides, Deucalion.
Promethea iuga, Caucaſus.
Pronax, Sicyon.
Pronoe, Melampus.
Proſa, Carmentis.
Proſerpina, Adonis, Bacchus, Ceres, Furiæ.
Proſodia, Pæan.
Proteſilaus, Laodamia.
Proteus, Pallene.
Protogenia, Deucalion, Endymion, Pyrrha.
Protropon, Vinum.
Pruſias, Hylas.
PSAMATHE, Peleus, Phocus, Proteus.
Pſythium, Vitis Pſythia.
Pſylli, Venenum.
PTELEON, Procris.
Pteleus, Proteſilaus.
Pterelas, Capreæ, Leucates.
Pterophoros, Pruina.
Ptolemæi, Pharus.
Ptolemæus, Thais.
PVERORVM Amatores, Thamyris.
Puniceus, Annibal.
Punicus, Annibal.
Purpuræ, Bracæ.
PYGMÆI, Grues.
Pylæ, Oeta, Thermopylæ.
Pylii, Piſæ.
Pyracmon, Cyclopes.
Pyra, Oeta.
Pyrenæi, Cytorus.
Pyriſſoos, Achilles.
Pyrites, Pyrethrum.
Pyrothron, Pyrethrum.
Pyroton, Pyrethrum.
Pyrrha, Deucalion, Theſſalia.
Pyrrha urbs, Leſbos.
Pyrrhæa, Theſſalia.
Pythais, Pythagoras.

P ythius, Apollo.
P ythia, Bacchi ſacra.
P ytho, Apollo.

Q

QVINTILIA, Caluus.
Q uirites, Romani.
Q uirinus, Romulus.

R

R ADIVS, Oliua.
R auus, Lupi.
R EGINA, Diana.
R egina Cnidi Paphiq;, Venus.
R egius flos, Lilium.
R emulus, Acrota.
R HACIVS, Manto.
R hadamanthus, Aeacus.
R hætia, Acer.
R hætus, Rhæti.
R hamnus, Nemeſis.
R hamnuſia, Nemeſis.
R hamnuſis, Nemeſis.
R hea, Ceres, Cybele, Derceto, Inachus, (Veſta.
R hea Siluia, Ilia.
R hene, Aiax Oilei.
R heſus, Strymon.
R hezenor, Alcinous.
R hiphæi montes, Pruina, Aquilo.
R hodos, Thelchines.
R hoda, Rhodanus.
R hodope, Athos.
R hodopeius nates, Orpheus.
R hododendros, Oliua.
R hoeo, Anius, Tithonus.
R hoetea, Rhoeteum.
R hoeteius ductor, Aeneas.
R hombus, Hebrus.
R homus, Circe.
R HYPES, Mycilus.
R OMVLVS, Acron, Picus auis.
R oſa, Pæſtum.
R VBRICA, Diogenes.
R udiæ, Ennius.

S

S ABAZEA, Bacchus.
S abina herba, Oliua.
S abelli, Sabini.
S abus, Sabini.
S acæ, Scythæ.
S acerdotes ægypti, Io.
S acerdos æterna, Veſtalis.
S agaris, Omphale.
S ais, Cecrops, Pallas.
S alentini, Iapygia, Neæthus.
S alentinum, Idomeneus.
S alganeum, Anthedon.
S alia, Anio.
S aliares cœnæ, Dapes.
S aliuaris, Pyrethrum.
S almonea, Salmoneus.
S almone, Tyro.
S almoneus, Tyro.
S almonis, Tyro.
S amara, Vlmus.
S ambrace, Myrrha.
S amnites, Sabini.
S amos, Samothracia, Pauo.
S ampſuchus, Amaracus.
S andaliotis, Sardinia.
S angarius, Dindyma.
S antones, Garumna.
S apæi, Vulcanus.
S apho, Leucates.
S arapani, Phaſis.
S ardinia, Io.

S ardus, Sardinia.
S armatæ, Arcus.
S aronia, Troezen.
S arpedon mons, Taurus mons.
S arpedonia petra, Orithyia.
S arra, Purpura.
S arranus, Purpura.
S atniois, Hippodamia.
S atura, palus, Tarentum.
S aturium, Tarentum.
S aturnus, Acheron, Amor, Ceres, Chiron, Falx, Italia, Roma, Veſta.
S aturnius mons, Capitolium, Roma.
S aturnius pater, Iupiter.
S aturnia terra, Roma.
S aturnia proles, Picus.
S aturnium mare, Mare Ionium.
S aturni dens, Falx.
S atyri, Marſyas Phrygiæ.
S auromatæ, Sarmatæ.
S axum prægnans, Sol.
S CAMANDER, Aeneas, Aquarius, Ilus, Tithonus, Xanthus.
S camandrius, Aſtyanax.
S camandrodice, Cycnus.
S carphe, Iaſon.
S chenia, Corcyra.
S choeneus, Atalanta.
S choeneis, Atalanta.
S choeneia uirgo, Atalanta.
S choenitas portus, Aeſculapius.
S ciathis, Pheneus.
S crutarius, Scruta.
S cylacium, Scylaceum.
S cylecium, Scylaceum.
S cyleticus Sinus, Scylaceum.
S cylla, Glaucus.
S cylla puſilla, Pancratium.
S cyllæum, Aeſculapius.
S cyoneus, Glaucus.
S cyphius, Ariſtæus.
S cyphios, Equus.
S cyrias, Deidamia.
S cyros, Deidamia, Pyrrhus.
S cyron, Alcyones.
S cytha, Scythæ.
S cythæ, Arcus, Aricinus lucus.
S EBENNYTICVM Oſtiū, Nilus.
S ebini, Sabini.
S edum, ſemperuiuum.
S egeſta, Xanthus.
S eleucus, Antiochus.
S emele, Bacchus, Vinum.
S emeles proles, Bacchus.
S emeles ſoror, Ino.
S emeleius, Bacchus.
S ementina pyra, Volema.
S emidei, Heroes.
S emiramis, Adonis, Babylon, Bitumē, Columbæ, Derceto.
S enio, Canis.
S epias, Thetis.
S eptētrio, Vrſa ſidus.
S eptember, Mercurius.
S eptem Duces in bello Thebano, Parthenopæus.
S erapis, Bacchus, Canopus.
S erapium, Memphis.
S eriphii, Perſeus.
S eris, Intybum.
S erpentarius, Anguis.
S eſamum, Amaſtris.
S eſamus, Parthenius.
S eſta puella, Hero.
S IBYLLA, Tripus.
S ibylla theſſala, Manto.
S icania, Sicilia.
S icanus, Sicilia.
S icilia minor, Naxos.
S iculus paſtor, Theocritus.

S icyon, Oliua.
S icyonia bacca, Oliua.
S iderum colores, Saturni ſidus.
S ilarus, Sirenes.
S ileni, Satyri.
S ilphium, Cyrenæ.
S ilys, Tanais.
S imethius, Acis.
S imethus, Acis.
S imois, Scamander, Xanthus.
S imonides, Cea.
S inidis filiæ, Theſeus.
S inope, Diogenes.
S inopeus, Diogenes.
S inties, Lemnos, Vulcanus.
S ipylus, Niobe.
S iræum, Sapa.
S irius, Canis.
S iſyphus, Bellerophon, Glauci, Vlyſſes.
S iſyphides, Vlyſſes.
S ithon, Aquilo, Rhoeteum.
S ithonii, Aquilo.
S MILAX, Taxus.
S mintheus, Apollo.
S minthi, Apollo.
S myrna, Cinna, Homerus, Myrrha.
S OCRATES, Alcibiades.
S ol, Aeetes, Circe, Gratiæ, India, Phaſis, Rhodos, Telchines, Erichthonius.
S ole ſatus, Phaethon.
S olis filia, Circe, Paſiphae.
S ollex fluuius, Tigris.
S olon, Thais.
S omi, Abſinthium.
S onautes, Acheron.
S ophilus, Alcibiades.
S ophocles, Cothurnus.
S PARTA, Iuno, Lacedæmon.
S parton, Geniſta.
S partus, Lacedæmon.
S pecula Deorum, Pytho ſerpens.
S pina, Tedæ.
S porades, Calymna.
S TAPHYLVS, Anio.
S tergethron, Semperuiuum.
S terope, Euenus, Sirenes.
S thenele, Patroclus.
S thenelus, Cycnus, Euryſtheus, Iuppiter, Perſeus, Thebæ Boeotiæ, Parthenopæus.
S theneleia proles, Euryſtheus.
S theneleius, Euryſtheus.
S theno, Meduſa.
S thenoboea, Bellerophon.
S tilbe, Lapithæ.
S trategis, Electra.
S tratoleus, Parthenopæus.
S trongyle, Lipare, Naxos.
S trophius, Pylades.
S trophio natus, Pylades.
S trophades, Harpyiæ.
S trymo, Tithonus.
S trymon, Athos, Rheſus, Rhodope.
S trymonius, Grues.
S tymphalus, Stymphalides.
S tymphalis, Stymphalides.
S tymphalia monſtra, Stymphalides.
S tymphelus, Alpheus.
S VBSOLANVS, Eurus.
S uffenna, Mutuſca.
S ulchi, Sardinia.
S uſinum, Lilium.
S YBARIS, Mycilus.
S yleus, Omphale.
S ymada, Columnæ.
S yria, Euphrates.
S yri, Derceto.
S yrus, Syri.

T

T ÆNARVS, Archilochus, Eurotas, Neptunus.
T ænarius deus, Neptunus.
T ænarius, Columnæ.
T ænarides, Hyacinthus.
T ænaron, Iupiter.
T alaus, Eriphyle, Sicyon.
T alai gener, Amphiaraus.
T alaonia, Eriphyle.
T alo, Thamyris.
T alus, Thamyris.
T amarus, Neptunus.
T amarix, Myrica.
T anaſſus, Cyprus.
T aniticum oſtium, Nilus.
T antalus, Niobe, Pelops, Thyeſtes, Tmolus.
T antalides, Agamemnon, Atreus, Oreſtes, Pelops, Thyeſtes.
T antalis, Niobe.
T aphius, Capreæ.
T aras, Tarentum.
T arentini, Phalantus.
T arpeius mons, Capitolium.
T arpeius pater, Iupiter.
T arpeia uirgo, Capitolium.
T artarus, Acheron, Aquila Promethei.
T aurica regio, Aeetes.
T auri populi, Diana.
T auriſci, Enſis.
T auropolis, Thoas.
T aurus mons, Abſinthium.
T axica, Taxus.
T aygete, Pleiades, Taygeta.
T EGEA, Aper Erymanthius.
T egeæus, Aper Erymanthius.
T eius, Anacreon.
T elamon, Aiax Telamonis, Phocus.
T elamonius, Aiax Telamonis.
T elamoniades, Aiax Telamonis.
T elchines, Curetes.
T eleboæ, Alcmena, Capreæ.
T eloboum regna, Capreæ.
T elegonus, Epaphus, Præneſte, Proteus, Tuſculum.
T elegoni mœnia, Tuſculum.
T elephus, Thelephus.
T eleſilla, Sapho.
T eleſippa, Sapho.
T ellus, Cybele.
T elodice, Niobe.
T elus Inſ. Sapho.
T emenus, Alcmæon.
T emeſa, Aes.
T emeſæus, Aes.
T emnices, Aganippe.
T empſa, Aes.
T enages, Rhodos.
T eneas, Meuania.
T enedus, Fœmina.
T enes, Cycnus, Tenedos.
T eos, Anacreon.
T ercentum Dii, Hecate.
T ereus, Itys, Luſcinia.
T erei puer, Itys.
T eria, Gallus.
T ermile, Lycia.
T erpſichore, Linus, Muſæ, Rheſus, Sagitta, Sirenes.
T erra, Amor, Aetna, Antæus, Aquila Promethei, Furiæ, Heroes.
T ethrines, Taurus Marathonius.
T ethys, Acheolus, Calypſo, Vrſæ ſidus.
T etrapolis, Cea.
T ettigus, Archilochus.
T eucer, Aeneas, Priamus.
T eucris, Troia.

T eucri, Apollo.
T eutamius, Memnon.
T euthras, Caicus, Tecmeſſa, Theleſ
phus, Theſpiades.
T euthrania, Caicus.
T euthrantæus, Caicus.
T euthrantia turba, Theſpiades.
T HALES, Siderũ ratio, Vrſa ſidus.
T halia, Gratiæ, Muſæ, Palici.
T hamyras, Orpheus.
T haſus, Cadmus.
T haumas, Iris, Harpyiæ.
T haumantea uirgo, Iris.
T haumantias, Iris.
T heano, Antenor, Sapho.
T hebæ boetiæ, Hercules.
T hebe, Iaſon.
T helephus, Caicus.
T helypteris, Filix.
T helxinoe, Sirenes.
T helxiope, Muſæ, Sirenes.
T hemis, Carmentis, Horæ, Prome
metheus, Virgo.
T hemiſcyra, Melanthus.
T heoclymenus, Proteus.
T heogone, Tmolus.
T heopompus, Cnidus.
T hera, Callimachus.
T heræi, Callimachus.
T herapna, Helena.
T herapnæus, Helena.
T hermeſſa, Lipare.
T hermopylæ, Oeta.
T hermodon, Araxes, Securis.
T herſander, Bellerophon, Parthenopæus.
T herſites, Pentheſilea.
T heſeus, Ariadna, Delphines, Demo
phon, Hermione, Hippolytus, Hip
polyte, Iphigenia, Minotaurus, Palæ
ſtra, Periphetes, Procruſtes.
T heſcius heros, Hippolytus.
T heſidæ, Athenienſes.
T heſmophoria, Ceres, Bacchi ſacra.
T heſpiæ, Muſæ.
T heſpiades, Muſæ.
T heſpis, Cothurnus.
T heſpius, Leda, Theſpiades.
T heſprotæ, Myrica.
T heſſalia, Græci, Pyrrha.
T heſſalæ mulieres, Sagæ.
T heſſala puppis, Argo.
T heſſalus, Cos.
T heſtias, Althæa.
T heſtiades, Meleager. Theſtiades.
T heſtius, Althæa, Oeneus, Achelous.
T heſtor, Argo, Calchas.
T heſtorides, Calchas.
Thetis Achilles.
T hia, Aurora, Cecropes, Sol.
T hias, Adonis.
T hiantis, Adonis.
T hilphoſſa, Arion equus, Tireſias.
T hiomenes, Hylas.
T hiſbæus, Columbæ.
T hiſbe, Columbæ.
T hoas, Achelous, Diana, Hypſipyle,
Lemnos.
T hoantias, Hypſipyle.
T hooſa, Polyphemus.
T hoth, Mercurius.
T hoyth, Mercurius.
T hraca, Thracia.
T hrace, Thracia.
T hrax, Thracia.
T hraſyllus mons, Caicus.
T hreicius Sacerdos, Orpheus.
T hurus, Fabula.
T huſci, Tibicen.
T huſcia, Etryria.
T hya, Bacchæ.
T hyades, Bacchæ.

T hyberis, Thybris.
T hyberinus, Acrota, Thybris.
T hyeſtes, Aegiſthus, Tantalus.
T hyeſtiades, Aegiſthus.
T hylacites, Nardus.
T hymbræus, Apollo.
T hymbra, Apollo.
T hymbris, Thybris.
T hyodamas, Hylas.
T hyodamanteus, Hylas.
T hyone, Bacchus, Orpheus; Semele, Vinū.
T hyoneus, Bacchus.
T hyonieus, Vinum.
T hyræus, Apollo.
T hyſi, Porca.
T hytæ, Porca.
T IGRIS, Euphrates.
T imotheus, Diognes.
T imolus, Tmolus.
T inda, Diomedes.
T ingis, Mauritania.
T ireſias, Manto.
T ireſia ſata, Manto.
T iryns, Alcmena.
T irynthe, Cyclopes.
T irynthius, Hercules.
T iſamenus, Oreſtes.
T iſameni pater, Oreſtes.
T iſias, Steſichorus.
T iſiphone, Cithæro.
T itan, Luna, Pyrrha, Prometheus.
T itanes, Aegis, Latona.
T itanis, Circe, Diana, Tethys.
T itania, Circe.
T itanium aſtrum, Luna, Sol.
T itanus, Diana.
T itareſius, Tempe.
T itarus, Tempe.
T itea, Diana, Latona, Luna, Sol, Titanes.
T ithonus, Memnon.
T ithonia coniux, Aurora.
T MOLVS, Proteus, Tantalus.
T ORONE, Proteus.
T oxica, Taxus, Venenum.
T RACHAS, Tarracina.
T rachina, Tarracina.
T rachinia, Trachin.
T rebula, Mutuſca.
T remiletus, Cragus.
T retos, Leo ſidus.
T rieterides, Bacchus.
T rifolium maius, Cytiſus.
T riformis diua, Diana.
T rigla Piſcis, Narciſſus.
T rinacria, Rhodos, Sicilia.
T rinacrus, Sicilia.
T riopas, Argos.
T riopa, Rhodos.
T riopeius, Eriſichthon.
T riopis, Metra.
T riops, Cepheus, Eriſichthon.
T riptolemus, Aeacus.
T riquetra, Sicilia.
T rithales, Semperuiuum.
T riton, Scylla, Pallas.
T ritonis, Pallas.
T ritonia, Pallas.
T ritonis pinus, Argo.
T roas, Lyricum carmen.
T roezen, Aeſculapius, Tantalus.
T roezenii, Aeſculapius.
T roezenius heros, Theſeus.
T roiæ author, Apollo.
T roica ſacerdos, Veſtalis.
T ros, Aeneas, Aquarius, Ilus, Iliū, Troia
T rygon, Telegonus.
T VSCA, Africa.
T YCHON, Priapus.
T ydeus, Diomedes, Parthenopæus.
T ydides, Diomedes.

T yndareus, Aeſculapius, Caſtor, Clytæmneſtra, Helena, Leda.
T yndarei gener, Agamemnon.
T yndaris, Helena.
T yndaridæ, Caſtor.
T yphaon, Hydra.
T yphoeus, Aetna, Capricornus, Pithecuſæ.
T yphon, Aquila promethei, Capricornus, Cerberus, Harpyiæ, Pithecuſæ, Typhoeus.
T yphonides, Harpyiæ.
T yro, Neleus, Pelias.
T yros, Purpura.
T yrrhenia, Etruria.
T yrrheni, Tibicen.
T yrrhenus clangor, Tubæ ſonitus.

V

V ACCINIVM, Hyacinthus.
V accum, Hyacinthus.
V DÆVS, Thebæ boeotiæ.
V EIVS dux, Tolumnius.
V ENAFRVM, Vulturnus.
V enus, Adonis, Aeneas, Amazones. Amor, Apis, Ardea, Bacchus, Cephalus, Concha, Corinthus, Dercetο, Eryx, Hermaphroditus, Memnon, Myrtus, Paphos, Priapus, Rhodos, Vrii.
V enuſia, Horatius.
V erbenaca, Verbena.
V erbenarius, Verbena.
V ergiliæ, Pleiades.
V ertumnus, Pomona.
V ertumnalia, Vertumnus.
V erutus, Volſci.
V eſperugo, Heſperus.
V FENS, Tarracina.
V IRBIVS, Hippolytus.
V irgatus, Bracæ.
V irgæ purpureæ, Bracæ.
V irga ſomnifera, Caduceus.
V irgo aqua, Aqua Virgo.
V irgineus liquor, Aqua Virgo.
V irgo tacita, Veſtalis.
V itiſator, Saturnus.
V LIOS, Apollo.
V lyſſes, Aeolus, Calliſto, Calypſo, Cimmerii, Circe, Italia, Præneſte, Telegonus, Telemachus.
V NGVENTA, Nardus.
V OLANA, Padus.
V PIS, Diana.
V RANIA, Linus, Muſæ, Hymenæus.
V raniæ genus, Hymenæus.
V REVM, Vrii.
V rias, Vrii.
V rion, Orion.
V rſa grauida in hominem mutata, Laertes.
V VLCANVS, Capra, Erichthonius, Gratiæ, Ignis, Lemnos, Nilus, Palici, Periphetes.
V ulcania proles, Periphetes.
V ulcania inſula, Lipare.
V ulcani domus, Lipare.
V ulcanalia, Vulcanus.
V ulturnus amnis, Venafrum.
V ulturnus uentus, Eurus.
V ultur mons, Vulturnus.

X

X ANTHIPPVS, Regulus.
X anthus equus, Cyllarus.
X ERXES, Helleſpontus.
X euxippe, Priamus.
X VTHVS, Achaia.

Z

Z ACYNTHVS, Paros.
Z aleucus, Leges.
Z anclæus, Charybdis.
Z ancle, Charybdis.
Z anclus, Charybdis.
Z arandas, Euphrates.
Z arades, Leges.
Z ariaſpa, Bactra.
ZEPHYRVS, Amor, Fauonius, Hyacinthus.
Z ephyritis, Venus.
Z ephyrium, Venus.
Z etes, Calais, Harpyiæ.
Z ethus, Amphion, Antiope.
Z eugitana, Africa.
ZIRAS, Dionyſio polis.
ZOOPHTHALMOS, Semperuiuum.

FINIS.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

BASILII ZANCHI BERGOMATIS EPITHETORVM COMMENTARII.

Hoc loco vnumquenque admonitum eſſe uelim, me illorum Auctorum quos in hoc opere ſecutus ſum teſtimonia iiſdem propemodum uerbis protuliſſe, quibus iidem illi uſi ſunt, qui uel per ſeſe latina oratione doctrinam ſuam poſteritati commendarunt: uel certe ab aliis græce ſcripta latinæ conſuetudini tradiderunt. Ne ſi quem aut ſtyli inconſtantia, aut quippiam fortaſſe non ſatis pure atq; emendate dictum offenderit, continuo id in meam contumeliã uertendum putet.

ABELLA *ciuitas Campaniæ in uia latina, Chalcidenſium colonia: Strabo, Iuſtinus, Ptolemæus* ¶ *Maliſera.* Virgilius.

Abies. *arbor, quædam maſcula, quædam fœmina eſt, Differt inter ſe foliis: mari enim acutiora, magiſq; pungentia flexaq; magis: quamobrem aſpectu criſpior tota arbor uidetur. Arbor forma decora eſt, quippe germinatio quædam peculiaris huic præter alias agitur; ſcſaq; ordinem ſeruat. Eſt magnitudine excelſa, longeq; Pino procerior. Plura leges apud* Theophraſtum. ¶ Nigra. Virg. *hoc eſt umbroſa.* Seruius. ¶ Enodis. Ouidius. Theophraſtus, *Nodi, inquit, plures Pino, ſed duriores Abieti: quin & reliquis omnibus ferè duriores, quamquã mollius lignum eſt: ad ſummam nodi denſiſſimi, ſolidiſſimi, patentioreſq; abieti, atq; pino, coloreq; tedæ proximi.*

Abrotonus, *quem Romani Abſinthium ponticum uocant, Duorum generum frutex, alterum fœmina, quod in arborem excreſcit, albicantibus foliis, inciſuris minimis, Seriphii Abſinthii modo, circa ramulos diuiſis, floribus plenum, comantibus in ſummo fulgore auri ueluti corymbis quibuſdã. Naſcitur æſtate odoratum cum grauitate aliqua, & guſtu amarum, crediturq; Siculum tale eſſe. Plurimus naſcitur in Cappadocia, & Aſiæ Galatia, & Hierapoli. Ex Dioſcoride, Plinioq;* ¶ Grauis, Lucretius.

Abſinthium, *quod quidam à grauitate amaritudinis Barypicron uocant. Aegyptii Somi, Romani Abſinthium ruſticum dicunt. Notum omnibus Abſinthium eſt. Antecedit bonitate omne aliud quod in Ponto, & Cappadocia monte Tauro naſcitur. Dioſcorides* ¶ Tetrum, amarum, Lucretius. ¶ Canum, triſte, Ouid.

Abydos *ciuitas Helleſponti, Mileſiorum colonia, Strabo, Stephanus.* ¶ Oſtrifera. Virg. *Catulli imitatione qui ait, Nam te præcipue in ſuis urbibus colit ora Helleſpontica cæteris oſtreoſior oris. Archeſtratus quoq; poeta referente Athenæo inquit.*

τοὺς μῦς αἶνος ἔχει μεγάλους, ὄςρεια δ᾽ Ἄβυδος.

ACANTHVS herba quam & Melanphyllon, & Pædorota vocant, Naſcit in hortis, ſaxoſiſq; & humentibus locis. Folia habet multoquàm Lactucæ latiora, longioraq;. Erucæ modo inciſuris diuiſa, nigreſcentia, & cũ molli læuore pinguia. Dioſcorides, Plinius. ¶ Mollis. eo verſu. Et molli circũ eſt anſas amplexus acantho. Quo hiſtoriam tangere videt quã Vitruuius libro quarto retulit: quã poterunt volentes apud eũ ſine labore cognoſcere. flexus. Nam caulis eius eo ꝙ admodũ lentus, & flexilis ſit, uiminis rationem, & naturam habet. Et (vt ait Plinius) topiaria, & vrbana herba eſt, elato, longoq; folio, crepidines marginum, aſſurgentiũq; puluinorum toros veſtiens. ridens, ſemper frondens, Croceus, Virg.

A caſtus Peliæ regis Theſſaliæ filius ex Anaxibia Dymantis filia, qui Cretheiden, vel, vt quidam, Hippolyten, vt alii Atalantam, vxorem duxit: quæ Pelei amore capta, quũ ab eo contemneret, marito detulit, Peleũ ſibi vim inferre voluiſſe: qui calũniæ credens eũ ſub venationis ſpecie in Peliũ montem deduxit: ibiq; Centauris lacerandũ reliquit. qui tamen à Chirone, ſiue vt alii, à Mercurio ſeruatus, ab eo gladiũ Vulcani opus accepit, quo occurrentes feras conficiens in vrbem rediit. poſtmodũ exercitu comparato. Acaſti vxorem, ipſumq; vnà cũ filio interemit. authores Pindarus, Suidas, eiuſq;, & Apollonii & Ariſtophanis interpres & Hyginus. ex quo Horatius. Narrat penè datum Pelea Tartaro, Magneſſam Hippolyten dum fugit abſtinens. ¶ Æmonius. Ouid.

A ccipiter, ales ſacer. Virg. aut quia eſt Marti conſecratus, aut quod verius eſt, nomen græcũ expreſſit. nam ἱέραξ, dicit, hoc eſt, ſacer. cur aũt græce ita dictus ſit ratione non caret, quæ nota eſt ſacrorum peritis. Seruius. Aliter quoq; ideo ſacer dici potuit, quia Soli apud Aegyptios ſacer eſt. Vnde quiſquis Ibim, aut Accipitrem necauerit ſiue uolens, ſiue nolens neceſſario morte afficit, vt legimus apud Herodotũ, & Orũ Apollinem. Diodorus vero refert Accipitres ideo Aegyptiis in honore eſſe, quia admodũ proſunt ad ſcorpiones, ceraſtaſq;, & parua animalia quæ morſu nocent. Alii uero quod his augures vtant in futurorũ prædictione. Alii accipitrem dicũt priſcis temporibus librum puniceis ſcriptum literis, in quo continebatur qui cultus diis deberet, Thebas ad ſacerdotes detuliſſe. qua propter literarũ ſacrarũ ſcriptores & puniceũ filum geſtant, & accipitris alam in capite. ¶ Nulli aui ſatis æquus. Ouid.

A ceruus, altus, Lucretius.

A cer, arbor operũ elegantia, ac ſubtilitate Citro ſecunda. Plura eius genera, Albũ quod præcipui candoris vocatur, Gallicum in tranſpadana Italia, tranſq; alpes naſcens. Alterũ genus criſpo macularum diſcurſu, quod quũ excellentius ſit à ſimilitudine caudæ Pauonum nomen accepit. In Iſtria, Rhætiaq; præcipuum, de quo Ouidius loquitur quum ait. Acerq; coloribus impar. ¶ Coloribus impar. Ouid.

A cerra, cuſtos turis. Ouidius.

A ceſtes Crimiſi, non autem Crimniſi, amnis Siciliæ filius, ex Egeſta Phœnodamantis Troiani puella in Siciliam deportata, cum ſororibus edicto Laomedontis, quod

ta Heſionem Ceto exponere Phœnodamantis factione coactus erat. authores Dionyſius Alicarnaſſeus, & Lycophronis interpres. ¶ Dardanius, clarus, Troianus, magnus, Troia generatus, Virg.

Achates Virgilii carmine inſignis. ¶ Fidus, magnus, Virg.

Achæmenes Perſei filius, primus Perſarum rex, à quo poſtea omnes reges Perſidis vſq; ad Darium deſcenderunt. Herodoto teſte. ¶ Diues, Horatius.

Achaia prouincia, quæ & Hellas dicitur Ptolemæo, Suida. dicta Achaia ab Achæo conditore, Xuthi & Creuſæ Erechthei filio, vt Apollonii, & Homeri interpres, itemq; Euſebius aſſerunt. Primo Danaa nuncupata vt Herodoto placet, unde Græci, Achæi, Achiui, Danaiq; appellati, ut ait Strabo. Achaiæ nomen prouinciæ (inquit Plinius) ab Iſthmo incipit. antea Aegialos uocabatur propter urbes in litore per ordinem diſpoſitas. ¶ Vetus. Propertius. ¶ Diues. Ouid.

Achelous amnis Oceani & Tethyos filius, qui per Acarnaniam, & Aetoliã fluens in Echinadum inſularũ mare, iam eas media ex parte fecit continentem. Nomen ſumpſit ab Acheloo uiro Theſſalo Alcmæonis ſocio, dictus antea Thoas, Herodotus, Strabo, Homeri, & Lycophronis int. uel, ut ait Plutarchus, Theſtius à Theſtio Martis, & Piſidices filio, quũ antea Axenus diceretur: poſt modũ Achelous, ab Acheloo Oceani & Naidis nymphæ filio. Achelous præterea omniũ græciæ fluuiorũ maximus creditur: ex quo omnis aqua Achelous dicitur. author Pindarus. ¶ Aetolus. Prop. ¶ Amnis Acarnanum, Calydonius, amnis rapidus, Naupacteus, ab oppido Aetoliæ Naupacto, quod nomen accepit ἀπὸ ναυπηγίων ἡρακλειδῶν. i. quia Heraclidæ ibi naues compegerunt, Plinius, Strabo, Steph. Limoſus, Ouid.

Acheron amnis infernũ qui nunc Sonautes dicitur, in Theſprotide Ponti palus eſt Acheruſia, & amnis Acheron, ibi Cocytus quoq; labitur aqua inſuauiſſima, Lycoph. interp. & Pauſanias, qui arbitratur Homerũ quum hæc loca uidiſſet, commentũ inferorum aggreſſum, & in poema ſuum tranſtuliſſe. Huius Acherontis meminerunt Herodotus, Plinius, Strabo. Eſt & Acheron fluuius Coſentiam Brutiorum primariam urbem præterfluens, à quo Acherontini oppidani. Strabo, Plinius, Iuſtinus. ¶ Profundus, Lucretius. ¶ Tartareus, Plato in quarto de fluminibus (ut retulit Varro) apud inferos quæ ſunt, in his unum Tartarũ appellat, quare Tartari origo græca. uel ut Homerus accipit, locus in quo Saturnus, eiuſq; comites ſub terra coercentur. Liuidus, Irremeabilis, imus, auarus, Virg.

Acheronti ciuitas Apuliæ, finitima Lucaniæ, parua, & in montis uertice conſtituta, Acaroni, Porphyrion. ¶ Celſa. Horat.

Achilles ex Thetide Nerei, & Peleo natus. Homerus, & Heſiodus, alii ut interpretes Apollonii ſcribũt, ex Thetide filia Chironis, alii ex Philomela Actoris, alii aliter natum prodiderunt. Interpres Lycophronis ſcribit Achillem prius Ligyron, & Pyriſſoon appellatum, propterea quod ſolus ex Thetidis filiis, quos illa, vt eorum immortalitatem experiretur, igne probauit, ſeruatus ſit, ut legimus apud Pindarum. ¶ Expers terroris. Catullus. ¶ Magnus, immitis, Sæuus, Lariſſæus. Peli

des, criſtatus, fortis, Aeacides ab Aeaco paterno auo. armipotens, Priami regnorum euerſor. Virg. ¶ Clarus, Phthius, à Phthia Theſſaliæ oppido. Plinius, pugnax, grandis, inuictus, nepos Nereius, peruicax, impiger, honoratus, iracundus, inexorabilis, acer, Horat. ¶ Aemonius. Prop. ¶ Ingens, ferox, magnanimus, fortiſſimus, populator, uiolentus, uelox, ex Hom. qui eum fere ubique ποδώκη uocat, theſſalus, Theſſalicus, Ouidius.

Achillis haſta, quam ex fraxino confectam canit Homerus, et Strabo & Plinius repetunt. In Phaſilide Pamphyliæ ciuitate quondam Palladi dicatam, & in eiuſdem ſecrario repoſitam, eiuſq; æneam fuiſſe cuſpidem refert Pauſanias. ¶ Pelias haſta. Ouid. à Pelio monte in quo à Chirone confecta fuit: ab eoq; Peleo Achillis patri dono data, qua Peleus poſtmodũ plurimum ualuit, authores Homerus, eiuſq; interpres, iiſq; qui Cypria conſcripſit, unde Homerus eam frequenter πηλιάδα μελίην uocat, hoc eſt, Peliacam fraxinum.

Acis amnis Siciliæ, qui decurrit ex Aetna teli impetu, unde dictus eſt, ut docet Euſtathius. ἄκις enim græcis telum, cuſpidemque ſignificat, natura gelidiſſimus, unde natum in homines frigentes prouerbium Acis fluuius, ut ait Zenodotus. Eiuſdem Theocritus, eiuſq; interpres meminit. ¶ Herbifer, Simethius, Ouid. à Simetho Siciliæ amne, haud longè à Catinenſi urbe, circa quẽ ſunt Palici Dei. Seruius, Plinius.

Acinaces gladius, ſiue breue iaculum Perſarum, Suidæ, Heſychio. ¶ Medus. Horat. Media namq; Perſidi finitima eſt. Solino authore.

Aclides tela breuia, quæ per flagellum in immenſum iaci poſſunt. Seruius, Nonius. ¶ Teretes. Virg.

Aconitum herba folia Cyclamini, aut cucumeris habens tria, aut quatuor, minora, & ſubhirſuta, caulem palmo altum, radix ſcorpii caudam æmulatur, & alabaſtri modo ſplendet, fructum eius, & folium nihil nocere prædicant, uim mortiferã in radice haberi, nomen illi non a cautibus, quas Græci aconas uocant, in quibus plerunq; naſcitur, ſed ab Aconis Periandyncrum pago, qui ad Heracleam ponti eſt. Nam ubiq; naſcitur. Theophraſt. Dioſcorides, Plinius. ¶ Luridũ, uiuax. Ouid.

Acron Ceninenſium rex, quo duce impetum in agrum Romanum fecerunt, quibus fit obuius Romulus cum exercitu, & hoſtes fundit, fugatq;, Regem ipſum in prælio obtruncat: obtruncatum armis ſpoliat, & ita duce hoſtium occiſo urbem primo impetu capit, mox ornatu triumphali opima ſpolia regis obtruncatẽ Ioui feretrio conſecrauit. Hiſtoria nota monumentis Dionyſii alicarnaſſei, Plutarchi, Liuii. ¶ Ceninus, Cenina urbs non ignobilis græci generis, quemadmodum & Antemnæ, quã Aborigines ademptã ſiculis obtinuerunt, poſt hoc bellum colonia facta Romanorũ, author Diony. Alicarnaſſ. Herculeus, Cenina ductor ab urbe. Prop.

Acriſius quartuſdecimus Argiuorum rex, Abantis regis filius, qui ex Eurydice Eurotæ, ſiue Lacedæmonis filia, Danaen ſuſcepit, quumq; ex oraculo didiciſſet, mortem ſibi imminere ab eo, qui ex filia natus eſſet, illam turri concluſit. Sed Iupiter conuerſus in aurum uitiauit Danaen, ex qua Perſeus natus eſt, qui Acriſiũ

obiecto Gorgonis capite conuertit in ſaxum: vel, ut alii, diſco interemit, Euſebius, Apollonii, & Lycophronis interpres, Lactantius Placidus. ¶ Custos pauidus. Horat.

A crota, qui Agrippa Liuio dicitur, Tiberini regis Albanorum filius apud Ouidium, Remuli, quem Liuius Remulum Syluium vocat, frater, qui Auentino regnum tradidit. ¶ Ferox, fratre ſuo moderatior. Ouid. Fuit. n. Remulus Tyrãnide illuſtris, Deorũq; immortalium contemptor, ut teſtantur Ouidius, & Dionyſius Alicarnaſſ.

A ctæon Ariſtæi, & Autonoes filiæ Cadmi filius, quem fabulæ ferunt a ſuis canibus diſcerptum, cuius rei cauſa ea traditur à nonnullis extitiſſe, quod Dianæ concubitũ quum venaretur in montibus appetierit. Alii quod ſe illi Actæon prætulerit venandi arte. locupletiſſimi authores Euripides, Pauſanias, Diodorus, Callimachi interpres, & apud nos Ouidius, qui ſcribit Actæonem quũ forte Dianam lauantem ſe offendiſſet, ab ea mutatum in ceruum ne rem cuiquam narrare poſſet: demum etiam à ſuis canibus laniatum. ¶ Nepos Cadmi, Autoneius heros, Hyantius, Ouid.

A cus, tenuis, ahena, Ouid.

A cumen, argutum, Horatius.

A DAMAS ſui nominis lapis, quem latine indomitum poſſumus appellare: eo quod nulli cedat materiæ, ne ferro quidem, nam & ſi ponatur ſuper incudem, et graui ictu feriatur mallei, ante incus, & malleus uulnus accipiũt, quã adamas conteratur. Cũq; ignis omnia domet, & uniuerſa metalla conſumat, reddit adamantem puriorem: ut ne paruulos quidem in eo angulos uis nimii ardoris obtundat. Vidi in auro adamantem magnitudine milii, cũq; uicinum conſumatur aurum aut longo uſu, aut nimia uetuſtate, ſolus adamas non atteritur, & nulla lima imminui poteſt, ſed econtrario limam terit: & quicquid attigerit lineis ſulcat. Hic lapis duriſſimus, indomitus & ſolo hircorum cruore diſſoluitur, & miſſus in calidum ſanguinem uim ſuam amittit. Eius genera alii quatuor, alii ſex deſcripſerunt. Ex authoribus Xenocrate Plinio. D. Hieronymo. ¶ Solidus. Virg ¶. nuctus, durus, perennis. Ouid.

A dmetus Pherarum Theſſaliæ urbis rex, Pherete Crethei filio, & Periclymena natus, ut Tzetzes ait, apud quem Apollinem mercede famulatũ tradiderant, ut ait Strabo, ſiue ut Seruius, & Diodorus referunt, apud Amphryſum flumen Admeti regis pauit armenta diuinitate priuatus ab Ioue irato, quia Cyclapas fabricatores fulminum, quibus Aeſculapius filius eſt extinctus, occiderat. Nonnulli Alceſtidis Admeti uxoris amore captum id feciſſe malunt. Interpres Homeri, & Apollonii. Plutarchus Phorbãtem, Hyacinthum, Admetũ, & Sicyonium Hippolytũ ab Apolline adamatos refert. ¶ Pheretiades, gener Peliæ. Ouid. Propter Alceſtin uxorẽ Peliæ filiam.

A donis Cinyra Cypri rege, & Myrrha iam arbore editus, ut legimus apud Ouidiũ, ut Lycophronis interpres Myrrha, & Thiante Cypri rege, tametſi Thias apud Suidam Cyniræ pater eſt, apud Heſychium Apollo, Pharnace mater. Cyprianus certe Adonim Thiantida uocat. Stephanus refert Adonim re uera Aegyptium fuiſſe, ſed Cyprios, & Phœnicas illum ſibi uendicaſſe. Præterea Theocriti interpres prodit Adonim in Anemonen florem mutatum à Venere, amatumq; ab Ioue, Venere,

& Proſerpina. Athenæus ex Platone addit à Baccho quoq; amatū. Paſtorem illum fuiſſe canit canit Maro ex Theocrito. Antiquitas nihil prius mirata eſt quàm & Heſperidum hortos, ac regum Adonidis, & Alcinoi, itemq; penſiles ſiue illos Semiramis, ſiue Aſſyriæ rex Cyrus fecerit, & Epicuri Athenis, inquit Plinius, apud quem et Athenæū, Adonim quoq; piſcem in Arcadia, qui & Exocœtus dicit, legimus. ¶ Formoſus, Virg. ¶ Niueus, Proper. ¶ Cinyreius heros; arbore natus, auo genitore creatus, Veneri ploratus, aptus filuis, Ouid.

A dultera, ſiue mœcha, mala, putida, Catull.

A dulter, qui & mœchus, nocturnus, nitidus, arrogans, Horat. ¶ Callidus, turpis, temerarius, cultus, Ouid.

A dulterium impurum, malum, Catull. ¶ Obſcœnū. Ouid.

A E A C V S Iouis; & Æginæ Aſopi amnis filius, qui Æginam inſulam tenuit. Pauſ. Steph. Diod. Pind. in olympiis Aeacum Neptuni, & Apollinis ad Troiam muniendam ſocium fuiſſe teſtatur. Inferorū Iudices nominantur Minos, Rhadamanthus, Aeacus, Triptolemus, vt didicimus ex Platone. ¶ Iudicans. Hora. ¶ Aſopiades, Ouid.

A e etes Colchorum rex, Solis, & Perſeidis, ſiue Perſæ Oceani filius Heſiodo, & Homero. Epimenides vero Aeeten genere Corinthium matre Ephyra natum ſcribit. Diophanes matrem ei Antiopen tribuit. ¶ Sæuus. Solem, inquit Diodorus, ferunt duos procreaſſe pueros Aeeten, at Perſen. Aeetes in Colcho regnauit Perſes in Taurica, crudeles ambo efferiq;. P H A S I A C V S Senex, Ouid.

A e æa inſula quæ Tyrrheno mari alluitur, quod Oceanum Homerus frequenter appellat, vt ait Strabo in qua regnauit Circe, vt legimus apud Homerum. Hæc multis ſæculis inſula non fuit, ſed annexa continenti. Qua de re ita ſcribit Theophraſtus. Circæum uero quod uocant excelſum quoddam promontorium frequentiſſimum arborum, & robore, lauro, myrtoq; maiore ex parte ſcatens, Circen in eo habitaſſe incolæ referunt: & tumulum Elpenoris monſtrant, apud quem Myrti proueniunt. Inſulam antea Circæum fuiſſe notatur. Cuius Magnitudo circiter. L X X X. Stadia complectitur. Circæi mentio fit etiam apud Diodorum, Strabonem, Dionyſium alicarnaſſeum, Plinium. ¶ Inſula Circes, Circæa terra, litora dira, propter hominum in feras mutationem. C I R C Æ V M iugum. Virgilius. ¶ Tellus Circæa, Ouid.

A egina Aſopi fluminis filia, quam Iupiter ex Phliunte rapuit, inq; inſulam aduexit, quæ ab ea Aegina eſt nuncupata ibiq; eam in ignem mutatus compreſſit. Diodorus. Pauſ. Ouidius, Steph. interpres Apollonii, & Homeri. ¶ Aſopis. Ouid.

A e gina inſula, quæ à Piræeo Athenienſium portu. X I I. milia paſſuum abeſt; cuius XX. milia paſſuum nauigatio eſt, ante Oenone uocitata ab Oenone Budeonis filia, authoribus Plinio, Herodoto, Pauſania & Lyc. interp. & Parthenio, quam ob cauſam non deſunt uiri doctiſſimi qui apud Ouidium Oenonen, non Oenopiam legendum eſſe cenſent eo uerſu. Oenopiam ueteres appellauere, ſed ipſe Aeacus Æginam genitricis nomine dixit. Cum tamen apud Pindarum in Nemeis, & Iſthmiis,

tiuſq; interpretem, Oenopiam pro Aegina poſitum manifeſtiſſime legitur . Ita aſſẽ tem eſſe uel unius loci teſtimonio liquet. Iſthmiorum ode ultima ita legimus.
Σὲ δ' ἐς νάσον οἰνοπίαν ἐνέγκων κοιμᾶτο δῖον ἔνθα πήνες αἰακοῦ βαρυσφαράγῳ πατρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων. ¶ Oenopia, Aeacidæa regna. Ouid.

A egeſta Aceſtæ, de quo ſupra dictum eſt, mater. ¶ Troia, Virg.

A egyptus regio, Aſiæ caput. Eſt autem ſuperior, & inferior: à meridie introrſus recedit, donec à tergo Aethiopes obuerſentur. Cuius inferiorem ſitum dextra, læuaq; diuiſus Nilus amplectitur. Nomen habuit, quum prius Aeria diceretur, ab Aegypto tunc ibi regnante, cui datum eſt regnum eiecto Danao, authores Ptolemæus, Euſebius, Solinus, Martianus ¶ Viridis, Virg. propter ſegetum copiam.

A egyptii, fuſci Prop. ¶ Niligenæ. Ouid.

A egis munimentum pectoris æneum Palladis, habens in medio Gorgonis caput, ut ſcribit Seruius, eius fimbriæ ſerpentes erant authore Herodoto. Hyginus uero ita diſſerit. Quum Iupiter fidens adoleſcentia bellum contra Titanas appararet, reſponſum eſt ei, ſi uincere uellet in ægos pelle tectus & capite Gorgonis bellum adminiſtraret, quam Aegida Græci appellauerunt, itaq; facto eo quod ſupra declarauimus, Iupiter Titanas ſuperans regnum eſt adeptus: & reliqua oſſa Aegos caprina pelle contecta animæ donauit: & ſtellis figuratam memoriæ commẽdauit: & poſt ea quibus ipſe uicerat tectus Mineruæ conceſſit. ¶ Nigrans, horrifera, Virgilius. ¶ Sonans. Horatius.

A egiſthus Thyeſtæ filius ex Pelopea ſorore, aut Mneſiphae, quem Oreſtes in Agamẽnonis ultionem interfecit: interfectoq; in regnum Mycenarum ſucceſſit, Velleius paterculus, Plutarchus, Pindarus, Tzetzes, Euſebius. Caprino lacte eum uictitaſſe ſcribit Orion grãmaticus apud Etymologicon. ¶ Thyeſtiades, adulter, deſidioſus, Ouid.

A eger, dubius, Ouidius.

A egrimonia, deformis, faſtidioſa. Horat.

A emus Thraciæ mons, ab Aemo filio Boreæ, et Orithyiæ. Stephanus, Theocriti interpres. In tantum altitudinis abit, teſte Pomponio Mela, ut Euxinum, & Adriam ex ſummo uertice oſtendat. ¶ Gelidus. Hor. ¶ Oeagrius, ab Oeagro thrace Orphei patre. V M B R O S V S . pulſus aquilonibus. Ouid.

A emon Creontis Thebarũ regis, & Eurydices filius, qui ſibi ipſe necẽ conſciuit ob Antigones interitũ, ut alibi retulimus ¶ Boeotius, Proper. ob Boeotias Thebas.

A eneas Anchiſa, & Venere in Idæ uertice editus, Home. Heſiodo, cuius ſtirpẽ hoc ordine Dionyſius Alicarnaſſeus exponit. Dardanus poſtquã Chryſen Pallantis filiã, ex qua priores filios ſuſceperat, mori contigit, Bateam ducit Teucri filiam: naſciturq; illi filius Erichthonius, qui omniũ hominũ fuiſſe dicit fortunatiſſimus, ſuccedẽte eo in paternã, atq; materni aui dominationẽ, ex Erichthonio aũt, & Callirhoe Scamandri filia Tros naſcit, à quo cognomen habet natio. Ex Troe uero, & Callanide Eumedis filia Aſſaracus. Huius aũt & Ditodoræ Laomedontis filiæ Capys fuit: Cuius

& nymphæ Naidis Anchiſes, Anchiſæ deinde, & Veneris Aeneas, plura apud
eundem leges. ¶ Inſignis pietate, pius, magnanimus, Troius, natus dea, Phrygius,
dux Dardanius, ex Homerinã ꝑ catalogo Dardanioꝝ rex fuit. DARDANVS. ſa
tus Anchiſa, Anchiſiades: Anchiſa generatus, pater, Tros, maximus, deũ certiſſima
proles, inuictus, pietate inſignis, & armis, ingens, inclytus dux Teucrum, egregium
Veneris decus, Laomedontius heros, fortiſſimus Teucrum, maximus Teucrorum du
ctor, Teucrum, atq; Italum fortiſſimus ductor, optimus armis, magnus, deum ge
nus, Dardanides, ductor Dardanius, bonus, ſæuus, hoc eſt fortis ut exponit ſeruius.
tyrannus, apud græcos tyranni, & regis nulla diſcretio eſt, licet apud nos incubator
imperii tyrannus dicatur. Seruius author. Romanæ ſtirpis origo, ductor Rhoeteius.
Virg. ¶ Caſtus. Horat. ¶ Impiger, uolitantis frater amoris. Tib. ¶ Troianus,
Phryx, Propert. ¶ Cythereius heros, penatiger, pietatis idoneus author. Ouidius.

Aeneis Virgilianum opus. ¶ Nobile opus, Ouidius.

Aeolus Hippotæ ex Menalippa filius, qui quum in Liparam Siciliæ inſulam, quam Li
parus tenebat, cum ſociis quibuſdam ueniſſet, ſumpta uxore Lipari filia his poſtmo
dum inſulis imperauit. Ad hunc Vlyſſem errantem diuertiſſe, iuſtumq;, ac pium ex
titiſſe legimus, & erga hoſpites perhumanum. Præterea uelis uti nautas docuit, obſer
uatione ignis qui uenti futuri eſſent prædixit. Vnde & illum fabulæ ventorum po
tentem dixere, ob eximiam eius pietatem deorum amicus eſt nominatus. Homerus,
Heſiodus, Diodorus, Dionyſius afer. ¶ Rex tempeſtatum. Virg. ¶ Ventorum pa
ter, Horat. ¶ Hippotades, Ouid.

Aequicoli, ſiue Aequicolani, gens fortiſſima in quarta Italiæ regione, & morum &
vitæ qualitate prædura. authores Plinius, Seruius, Ancus Romanorum rex ius bel
li ab antiqua gente Aequicolis quod feciales habent deſcripſit quo res repetuntur.
vt prodit Liuius. ¶ Gens horrida, aſſuetaq; multo venatu nemorum. Virg.
¶ Acres, Ouid.

Aer, magnum inane, profundum, inane, vacuum inane, tener, diuus, Lucret. ¶ Iupi
ter, liquidus, purus, magnus, axis, nudus, iter liquidum, longum inane, Virg. ¶ Va
cuus, dius, Horat. ¶ Immenſus, vagus, Tibull. ¶ Spiſſus, agitabilis, humidus, Ouid.

Aerope Catrei Cretenſis filia, Atrei vxor, Lycophronis interpret. ¶ Creſſa, Ouidius.

Aes, Ephyreium Virg. ¶ Acutum, perenne, Horat. ¶ Tinnulum, Temeſæum, à
Temeſa Italiæ vrbe, ab Epiſtropho, & Schedio Iphicli filiis poſt Troiæ exci
dium condita, vt ſcribit interpres Lycophronis: etiam ſi ærariæ in Temeſa quoq;
Cypri vrbe celebrentur. Huius Temeſæ ita Strabo meminit. Ab Lao ſane prima
vrbs Brutiæ extat Temeſa, quam Auſonii condiderunt, noſtræ autem ætatis homi
nes Tempſam eam uocitant. poſt illos eam habuerunt Thoantis comites Aetoli, quos
eiecere Brutii, Brutios dehinc & Annibal, & Romani funditus extinxere. Prope
Temeſam Sacellum eſt Oleaſtris circumſeptum Polytæ Vlyſſis ſocio dicatũ, quem
Barbarorum fraude trucidatum graues excitaſſe iras tradunt: ad eoſq; extare pro
uerbium, Heroem Temeſæ ingruere ſibi dicat nemo. Locrenſibus autem Epizephy

bitis ipſa urbe potitis Euthymum fabulantur pugilem, poſtquam ad eum deſcendiſſet uictorem euaſiſſe pugna: atque ut finitimos ab eo tributo abſolueret, coegiſſe. Huiuſque Temeſæ poetam meminiſſe aiunt, non autem illius quæ in Cypro eſt Temeſæ. Nam utroque modo dicitur quod ad Temeſam ærarium eſt, & ærifodinarum locus oſtenditur, quæ hiſce defecere annis. Temeſam Italiæ urbem agnoſcit & Mela, & Plinius, Ouidius quoque ita inquit. Hippotadæque domus regis, Temeſeſque metalla. Itemque Statius. Aera domat Temeſe. SONANS. Ouid.

Aeſacus Priamo, & Alixirhoe Dymantis filia natus, quem in Mergum auem Tethys conuertit. Fabula extat apud Ouidium. tametſi apud Lycophronis interpretem legatur Priami, & Ariſbæ Meropis filius. Vates optimus, qui omnium fratrum poſtremus diem obierit, dum lamentaretur mortuam uxorem Meropen Cebreni amnis filiam, quã Ouidius Heſperien uocat. ¶ Troius heros, Ouid.

Aeſar fluuius per mediam Crotona in mare erumpens ut ſcribit Theocriti interpres. Prima Croto eſt, inquit Strabo, a Lacinio. c. et. l. diſtans ſtadia. Eſt & Aeſarus fluuius, & portus, & fluuius alter Neæthus nomine. ¶ Lapidoſus, Ouidius.

Aeſculapius qui, ut refert Pindari interpres, Apollinis & Arſinoes, ſiue Coronidis filius fuit. Aſclepiades, & Socrates ex Arſinoe Leucippi filia & Apolline natum uolunt. Homerus in hymnis, & Diodorus ex Coronide Phlegyæ filia, & Apolline. Ariſtides uero tradit Arſinoen quum adhuc puella eſſet Coroniden appellatam. At Cicero ita tradit, Aeſculapiorum primus Apollinis quem Arcades colunt, qui ſpeculum inueniſſe, primuſque uulnus obligauiſſe dicitur. Secundus ſecundi Mercurii frater. Is fulmine percuſſus dicitur humatus eſſe Cynoſuris. Tertius Arſippi & Arſinoæ, qui primus purgationem alui dentiſque euulſionem, ut ferunt, inuenit. Cuius in Arcadia non longe à Luſio flumine ſepulchrum, & lucus oſtenditur. Apollodorus uero, ut refert Theodoretus Cyrenſis, ſcribit Aeſculapium a uenatoribus caſu repertum, raptumque ab altricis Canis uberibus Chironi datum, ab eoque medicam artem didiciſſe, ac prima ſui experimẽta in Tricca, Epidauroque edidiſſe. Cæterum Aeſculapius natura, ingenioque præclarus, medicinæ opera impenſa plurima ualetudini hominum utilia adinuenit. Adeo autem peritia artis excelluit, ut quã plurimos deſperantes ſalutem liberaret à morbo, proptereaque creditus eſt nonnullis uita defunctis uitam reſtituiſſe. ob eamque rem tradunt ipſum apud Iouem ab inferis accuſatum tanquam eorũ imperium diminuentem, quod ſemper excitarent à mortuis homines illi uſcura. Eaque de cauſa iratum Iouem fulmine Aeſculapium occidiſſe, hac morte Apollo iratus Cyclopes qui id fulmen fabricati fuerant, interfecit. Mortui uero qui reuixiſſe feruntur, hi ſunt. Aeſopus fabularum ſcriptor, Hercules, Hippolytus, Capaneus, Glaucus Minois, quem Propertius Androgeona uocat. Hymenæus, Lycurgus, Tyndareus, ex quo apud Plinium. XXIX. non Tyndarida ſed Tydareum legendum eſſe crediderim, præterea Delphis mortui. Idem Oriona, & Proetidas hoc eſt Proetifilias, uel ut Philarchus, Phœnidas ſanitati reſtituit, teſtimonio ſunt, Pauſanias, Diodorus, Suidas, Pindari interpres, Lucianus, Aeneas Platonicus, Plinius. ¶ Phœbigena,

Virg. ¶ Salutifer, proles Apollinea, Coronides, Phœbeius iuuenis, opifer, pulcherrimus, Apolline natus, Ouid. ¶ Epidaurius deus, Propert. Habitant ab Iſthmo, inquit Mela, ad Scyllæum Epidaurii Æſculapii templo inclyti, & Troezeni fide ſocietatis Atticæ illuſtres. portus Saronicus, & Schoenitas, & Pagonus, oppida autem Epidaurus & Troezen, & Hermiona his litoribus appoſita ſunt. Aeſculapiū quoq; ab Epidauro Romam accerſitū teſtant. Liuius, Feſtus, Ouid.

A eſculus arbor glandifera, quæ ſi Virgilio quidem credimus, quantum corpore eminet tantum radice deſcendit. Glandem amaram fert, in Macedonia, vt ait Theophraſtus. Ciuica corona Iligna primo fuit, poſtea magis placuit ex Aeſculo Ioni ſacra. author Plinius, idemq; ait. Arborum genera numinibus ſuis dicata perpetuo ſeruantur, vt Ioui Aeſculus, Apollini Laurus, Mineruæ olea, Veneri Myrtus, Herculi populus. Quin & Siluanos, Faunoſq;, & Deorum genera Siluis, ac ſua numina tanquam è cœlo attributa credimus. ¶ Fortis, maxima, Virg. ¶ Rigida. Horat. ¶ Alta, Ouidius.

A eſtas, puluerulenta, Lucr. ¶ Torrida, grauis, frondoſa, læta, liquida, Serena. Virg. ¶ Ignea. Hora. ¶ Nuda. Ouid.

A eſtus, grauis, Catull. ¶ Rapidus. Virg.

A etas. irreuocabilis, Lucret. ¶ Volatilis. Ouid.

A ether, labens, altus, ſignifer, maximus, ignifer, liquidiſſimus, Lucr. ¶ Albus, Catull. ¶ Arduus, leuis, ſummus, apertus, vaſtus, liquidus, magnus, Virg. ¶ Sacer, ſuperus, immenſus, aureus, Ouidius.

A ethra ipſe ætheris ſplendor. ¶ Siderea, Virg.

A ethra filia Pitthei, Theſei mater, Plutarchus. ¶ Pittheis, Ouid.

A etna Siciliæ mons, ab Aetna Cœli, quem nonnulli Cœlium uocant, Seruius manifeſte cœlum Lib. v. In illud. Vnde genus ducis, Terræq; filia, ut refert Theocriti interpres ex Alcimo. Demetrius vero Caletianus prodidit Briareo vni Cyclopum natos Sicanum, & Aetnam, à quibus Sicaniæ, Aetnæq; indita nomina. Eam Pindarus ab vna parte ignem vomere, ab altera vero arboribus frondere canit. Plura apud Strabonem, Diodorum, Melam. ¶ Trinacria, ingens, Virg. ¶ Sicana. Horat. ¶ Fera, Prop. ¶ Typhöis, à Typhoeo gigante, quem Pindarus, & Ouidius ab Ioue Aetnæ ſuppoſitum canunt. Sicanis, alta, rapida, Ouid.

A etoli populi Aetoliæ, quæ Epiri regio eſt, quam amnis Achelous è monte Pindo fluens ab Acarnania dirimit. Ei nomen dedit Aetolus Endymionis filius, qui expulſus Piſa à Salmoneo, incoluit terram quæ poſtea ab eo Aetolia dicta eſt, cum antea Hyantis diceret. Plinius, Stephanus, interpres vero Pindari ſcribit Aetolū ob interfectum à ſe Apim eam regionem quæ prius Curetis dicebatur, Aetoliam de ſuo nomine nūcupaſſe, adiicitq; Aetolos vno tantum pede calciatos in bellum proficiſci, à quibus poſtmodum Hernici morem ſumpſere. ¶ Calydonii, Ouidius.

A euum, magnum, immenſum, Lucret. ¶ Mutabile, Virg. ¶ Extentum, Horat. ¶ Spatioſum, longum, Ouidius.

AFRICA, ab orientis parte Nilo terminata, pelago à cæteris, breuior quidem quã Europa, longior tamen ipſa, quã latior: & quà ad fluuium attingit latiſſima: dicta ab Afro Libe Herculis filio, vel à græco vocabulo φρίκη, quaſi ἀφρίκη idest, ſine horrore videlicet frigoris: indeq; aliis Aprica, quaſi ſine frigore. Africa lato vocabulo à græcis Libya nuncupatur, à Tuſca vero fluuio Zeugitana regio, & quæ proprie uocetur Africa eſt. Mela, Solinus, Plinius, Feſtus Pompeius. ¶ Vltima, fertilis, Horat. Salluſtius; Ager inquit frugum fertilis, bonus pecori, arboribus infœcundus, cœlo, terraq; penuria aquarum.

A fri, Sitientes, diſcincti, Virg. quo verbo, vt ſcribit Seruius, vel habitum eorũ oſtendit, qui vſq; in talos fluebat, quod Plautus in penulo ridet dicens, quæ eſt illa auis? Quũ Afrum vidiſſet demiſſam veſtem trahentem; aut diſcinctos dixit inhabiles militiæ. Omnes enim qui militant cincti ſunt, aut certe minime efficaces, vt contra, præcinctos ſtrenuos dicimus. vnde & græce εὔζωνος appellatur, non qui bonam Zonam habet, ſed qui eſt Strenuus.

A fricus ventus græcis Lips appellatus, ab occaſu brumali ſpirans. Plinius. ¶ Creber procellis, Virg. ¶ Præceps, celer, proteruus, peſtilens, Horat.

A GAMENNON, qui Mycenis annos. XVIII. regnauit, ut Homerus, & Euripides; Atreo Pelopis filio, & Aerope natus, ut Heſiodus, Pliſthene. Hic ex Clytæmneſtra filium habuit Oreſtem; filias uero tres, Laodicen, quæ à Tragicis Electra dicitur, Chryſothemim, & Iphigeniã ut refert Euripides & Homeri interpres. ¶ Tertius hæres Pelopis Tatull. ¶ Atrides, Mycenæus, magnorũ ductor Achiuum. Virg. ¶ Magnus, Pelopeius, Prop. ¶ Tantalides, propter Tantalum Pelopis patrem. TROIE populator, Tyndarei gener, à Tyndareo Clytemneſtræ patre, DVX Mycenæus, Pliſthenius, Ouidius.

A ganippe fons Boeotiæ iuxta Heliconem, ab Aganippa Permeſſi amnis filia. Labitur autem Permeſſus haud procul ab Helicone. Pauſanias, Solinus, Plinius. ¶ Aonia. Virg. ¶ Hyantea. Ouid. Boeotos, inquit Plinius. Hyantas antiquitus dixere. Apollonius libro tertio Onchestum urbem Neptuno in Boeotia dicatam, ut apud Homerum, legitur, & Plinium, Hyantiam uocauit, nam & Boeoti ſues ab illiberalitate morum dicuntur: unde nomen Hyantibus. Itemq; Strabo ait. Cum uero Boetiam prius barbaræ gentes incolerent, Aones, Temmicesq; è Sunio profugi, uagiq; et, Leleges, & Hyantes, deniq; Phoenices Cadmi comites regionem tenuerũt: qui arcem Cadmeam muro uallauit, et regnum ſuis poſteris, nepotibuſq; reliquit, ut idem teſtatur. Hyantes Boeotiæ populi. Phocenſem urbem Hyam tenuere, atq; è Boeotia profecti Aetolorũ accolæ facti ſunt.

A gathyrſi populi intra Aemũ montem, ab Agathyrſo Herculis filio, uel q̃ ἄγαν, idest ualde, Thyrſis Bacchi oblectent, ut canit Piſander. ¶ Picti, Vir. Ora. n. artuſq; pingunt, ut quiſq; maioribus præſtat ita magis, uel minus. Mela.

A gaue Cadmi filia, & Harmoniæ, ut Heſiodus. ¶ Mater Cadmea. Tibullus.

A ger, almus, fertilis, operoſus, ferax, Ouid.

A gger celſus, Virgilius.

A glauros una ex filiabus Cecropis, ut ſcribit Pauſanias. uel ut Stephanus, Actæi Athenarum regis. ¶ Cecrope nata. Ouidius.

A gnus, tener, pinguis, Virg. ¶ Laniger. Ouid.

Agna, humilis. Horatius.

A gylla Tyrrhenorum urbs à Pelaſgis è Theſſalia profectis condita, Caere deinceps cognominata, authoribus Dionyſio Alicarnaſſeo, Stephano, Strab. Plin. ¶ Vrbs Agyllina. Virg.

A gricola, durus, fortunatus, indomitus, acer, auidus, fortis. Virgilius. ¶ Inops. Horatius. ¶ Lacertoſus, hirſutus, parcus, Ouidius.

A gragas urbs Siciliæ, ab amne Agragante, ut ait Duris, ut alii, ab Agragante Iouis, & Aſteropes Oceani filio. Stephanus, Pindari interpres. Agrigentum noſtri dixere ait Plinius. ¶ Arduus, magnanimum quondam generator equorum. Virgilius. Optimos nanque gignebat equos ad Olympiaca certamina, ut Pindarus ait, & ex Agrigentino grege Cappadoces emptis admiſſariis reparauere equinam ſtirpem iubente Delphico oraculo quæ pene defecerat. Seruius.

A iax Oilei & Rhenæ filius, Locrorum dux, haſta inclytus, apud Homerum. qui Caſſandram uatem in Palladis templo auſus ſtuprare, deæ indignatione naufragium fecit in mari Euboico: fulmineque adactum in acutum Caphærei ſcopulum illiſum ſcribit Virgilius, Homerus, eiuſque int. & Philoſtratus in Heroicis. ¶ Acerrimus, Virgilius. ¶ Celer, Horatius. ¶ Oilides, Propertius. ¶ Narycius heros, à Narycio oppido Locrorũ, quod etiã Naryx dicit, unde fuit Aiax. Plinius. Ferox raptor, Oileus, Ouid.

A iax Telamonis filius ex Periboea Alcathi Athenienſis filia ſuſceptus, Diodorus, & Pauſanias in Atticis, quem inuulnerabilem præter collum fuiſſe ſcribit Homeri interpres. Qui uidens arma Achillis non ſibi, ſed Vlyſſi adiudicata in inſaniam conuerſus eſt: & quum ad Vlyſſis paſcua deueniſſet, ratus illius commilitones occidere, oues, & quædam pecora trucidauit. Caprum quoque quendam, quem Vlyſſem eſſe putauit attentauit: quæ poſtquam per inſaniam ſe feciſſe reſciuit, arrepto gladio ſeipſum interfecit. Ex eius ſanguine ortus eſt flos, quem fabulæ cum Hyacintho confundunt. Pauſanias ut diuerſum memorat. authores Sophocles, & Ouidius. ¶ Fortiſſimus heros, Telamonius, Telamonides, Ouid.

A la, pernix, celeris, uentoſa, Virg. ¶ Velox, leuis. Ouid.

A lba longa Italiæ urbs ab Aſcanio condita. Liuius. ¶ Candida, Tibull. ¶ Potens, Prop.

A lbunea ſylua, & fons in Tyburtinis montibus, ut autumat Seruius. ¶ Alta, opaca, Virg. ¶ Reſonans, Horat.

A lcmæon Amphiarao, & Eriphyle natus, Amphilochi frater, ut docet Homerus in Odyſſea. Hic quum occiſa matre Argo fugiens Pſophidem, tunc Phegiam à Phego appellatam, ueniſſet, Alphesiboeam

Phegei

Phegei filiam uxorem duxit, cui inter cætera & matris monile dono dedit, poſtea quum hinc etiam creſcente in dies furore aufugiſſet, conſulto Delphico oraculo in eam regionem venit, qua Achelous mari infunditur. Hic & conſedit ille, & Callirhoen Acheloi filiam uxorem habuit, ex qua Amphoterum, & Acarnanen filios genuit. Quum uero Callirhoe monile illud ſibi magiopere optaret, Phegiam ob id regreſſus Alcmæon ab Phegei filiis Temeno, & Axione occiſus eſt. Alpheſiboea in vltionem mariti fratres interfecit, author Pauſ. in Arcadicis, ex his Ouidii carminum ſenſus colligitur.

Amphilochi frater ne Phegida ſemper amaret Callirhoe, fecit parte recepta tori.

Itemque Propertii.

Alpheſibœa ſuos ulta eſt pro coniuge fratres:

Sanguinis & cari uincula rupit amor. ¶ Crudelis natus. Virg. ¶ Amphiaraides, Amphilochi frater, Callirhoes uir, Ouid.

Alceſtis Peliæ Theſſaliæ regis filia ex Anaxibia; Admeti uxor. quæ ſe ipſam interfecit, ut umbra ſua contenti manes Admetum uirum mortuum ad ſuperos, & lucem remitterent, aliquem enim pro eo mori oportere reſponderat oraculum. Homerus, Euripides, Diodorus, Tzetzes. ¶ Pagaſæa, Ouid. ſiue à ſinu Pagaſico, ſiue Pagaſa Theſſaliæ oppido, poſtea Demetrias dicto. Homerus, & Plinius.

Alcæus poeta Mityenæus, qui olympiade. XLV. clariſſimus habitus eſt: & ob egregii carminis ſublimitatem aureo plectro donatus. Strabo, Euſebius, Quintilianus. ¶ Ciuis Leſbius, minax, Horat.

Alcmena Herculis mater ex Electrione, & Lyſidice Pelopis filia, quam Diodorus Eurydicen uocat, nata, quam hac de cauſa Amphitryon uxorem habuit. Teleboæ qui primi Acarnaniam habitarunt homines latrocinio inſignes, Argos profecti Electrionis boues abegerunt: conſerta autem pugna Electrion, & eius filii cecidere, quapropter Alcmena per præconem declarauit ſe ei nupturam, qui de patris nece ſupplicium ſumpſiſſet. Amphitryon ſe id facturum pollicitus uxorem habuit. Diod. Heſiod. Apollonii & Lycophr. interpres. ¶ Tirynthia. Tiryns namque oppidum eſt peloponeſi Hercule ciue, & Homeri præconio nobile, nomen habuit à Tirynthe Alcei filia ſorore Amphitryonis, ut alii à Tirynthe Amphitryonis fratre, Halieis prius dicebatur à piſcatoribus qui frequentes illuc conueniebant, & à Cyclopibus mœnibus cinctum fuit. Strabo. Stepha. Euſtathius. ¶ Nobilis, Argolis, Ouidius.

Alcyone Aeoli, & Canobes filia, Ceycis uxor. Theocriti & Homeri interpres. ¶ Aeolis, Ouid.

Alcyones aues, quorum originis triplex cauſa eſt. Nicander enim, & Ouid. Alcyonen Aeoli filiam, cuius modo mentionem fecimus, & Ceycem uirum in has aues conuerſos cecinerunt. Theodorus uero in libris Metamorphoſeon refert Alcyonen filiã Scironis latronis Attici Polyphemonis filii, quũ pater ei præciperet, ut quæreret

maritū, arbitratam permiſſum ſibi ut concumberet quibus cū uellet, ab irato patre deiectam in mare in hanc uolucrem conuerſam, huius rei ita meminit Ouid.

Innixamq; nouis neptem Polyphemonis alis. Hegeſander uero putat filias Alcyonei gigantis in has aues conuerſas fuiſſe audito patris interitu, plura apud Suidā, Ariſtotelem, Plin. ¶ Dilectæ Thetidi, Virgilius ex Theocrito.

Ἀλκυόνες γλαυκαῖς νηρηίσι ταί τα μάλιστα ὀρνίθων ἐφίλαθεν ὅσαις τέ παρ ἐξ ἁλὸς ἄγρα.

Idcirco aūt dilectæ, quia nidificationis earū dies, (quos Ariſtot. & Simonides undecim, Philochorus nouem, Demagoras Samius ſeptem tradidit, alii, xiiii. ut Ariſtophanis interp.) quamquam media ſit hiems maximam mari præſtant tranquillitatem, quam facete Plautus in forū tranſtulit.

A lcyone ex Scirone latrone Attici Polyphemonis filio nata, ut ſupra diximus. ¶ Neptis Polyphemonis. Ouid.

A lcyone una ex Pleiadibus, Atlante, & Pleione Oceani filia genita, ex qua & Neptuno Hyrieus. Hyginus. ¶ Lucida. Ouid.

A lcibiades Athenienſium dux, Cliniæ ex ſorore Periclis filius, philoſophus, & rhethor, diſcipulus primum Sophili, deinde Socratis, à quo etiam amatus creditur. plura apud Plutarchū, Thucydidem, Aemylium Probū. ¶ Cliniades, Ouid.

A lcinous Nauſithoo natus. Nauſithous enim ex Neptuno, & Periboea Eurymedontis filia: Nauſithoi Alcinous, & Rhezenor: Alcinoi, & Aretes Nauſicaa. Fuit aūt Phæacū rex, pomariaq; feraciſſima in Corcyra inſula habuit, adeo ut aliis fructibus maturis alii ſuccederent, Homeri carmine celeberrima. ¶ Munificus. Ouid. plurima enim Vlyſſi dona dedit.

A lea, periculoſa, uetita legibus, præceps, Horat. ¶ Blanda, fallax, Ouid.

A lga, uilis, Virg. ¶ Inutilis, Horat. ¶ Leuis, Ouid.

A lgidum oppidulum poſt montes Tuſculanos. Strabo author. ¶ Viride, niuale, gelidum, ferax, nigræ frondis, Horat.

A lecto una furiarum, παρὰ τοῦ μὴ λήγειν, eo quod non deſinat punire ſceleſtos. Lycophronis interpres. ¶ Luctifica, atra, triſtis dea, torua, cocytia uirgo, uirgo ſata nocte, Gorgoneis infecta uenenis, furibunda. Virg.

A lexander Magnus Philippi Macedonū regis ex Olympiade uxore filius. Alexander ſanè paterno genere Herculē, materno Aeacidas contingebat. Diod. de quo ſilere melius puto, quàm pauca dicere. ¶ Dux Emathius, Ouid.

A llia fluuius, qui è Cruſtuminis montibus præalto defluens alueo haud multo infra uiam Tyberino amari miſcetur undecimo ab urbe lapide, ubi maximam cladem populus Romanus accepit: unde Allienſis dies dictus eſt tanquam infauſtus. Liuius, Ouid. ¶ Infauſtum nomen. Virg. ¶ Grauis, flebilis. Ouid.

A lloquium, dulce. Horat.

A lumenta, mitia, Ouid.

A lmo fluuius paruus ad portam Capenam in prima vrbis regione, qui amittit ſuum nomen cũ influit in Thybrim ad urbem Hoſtiam. P. Victor. Ouid. in faſtis. ¶ Lubricus, curſu breuiſſimus. Ouid.

A lnus arbor fluuialis apta nauigiis, quod aquis obruta diu non corrũpitur. author Vitruuius. Alnos in ſola Creta ſteriles non eſſe inter naturæ miracula retulit Ariſtote. populo non abſimilis, ut eadem ferè credatur. ¶ Procera, uiridis, Virgil. ¶ Longa, Ouid.

A lpes, altæ, Catull. ¶ Aeriæ, Virg. ¶ Gelidæ. Tibull. ¶ Latebroſæ, uentoſæ, Ouid.

A lpheſiboea, cuius ſupra meminimus, Phegei filia, reddit etiam altera apud Hom. Iphicli & Perus filia. ¶ Phegis, Ouid.

A lthæa Theſtio, & Deidamia Perierus filia edita ut quidam uolũt, ut Pherecydes Theſtio & Laophonte Pleuronis filia nata, ut Apollonius Rhodius, Glauco, ex Apollonii int. ¶ Theſtias, Ouid.

A lpheus Elidis flumen Arethuſam influens, ut ait Ibycus, primũ Nyctimus, deinde Stymphelus dictus, à Stymphelo Martis, & Dormotheæ filio, poſtremo Alpheus, ab Alpheo uno ex iis qui à Sole genus ducunt, authore Plutarcho. Strabo & Pindari interpres tradunt, Dianæ templũ iuxta Alpheum in Ortygia Siciliæ inſula erectũ eſſe, ex quo Dianam Alpheoniam, ſiue Alpheuſam cognominatã, quã Pindarus ποταμίαν, id eſt fluuialem appellat. de qua Virgil. libro tertio intelligit quũ de Ortygia loquitur. Numina magna loci iuſſi ueneramur. ¶ Amnis Elidis. Virg. ¶ Perſpicuus, aquæ occultæ, Ouid.

A lueus, cauus, Ouid.

A lumnus, carus, Virg.

AMASTRIS urbs Paphlagoniæ quæ pars Ponti eſt. prius Cromna, & Seſamũ dicta, deinde Amaſtris ab Amaſtride Oxyathri Darei regis fratris filia, quæ Dionyſio Siciliæ tyranno nupſit. author Stephanus. Demoſthenes uero ab Amaſtride amazone dictam prodit. ¶ Pontica, Catull.

A maracus flos, qui ſi Dioſcoridi & Plinio credimus, Sampſuchus in Syria, & Aegypto dicit, Amaracus uero, & Amarantus à Siculis, & Cyzicenis. Laudatiſſimus Cyzici, & in Cypro eſt, proximus in Aegypto. Serpit ramuſculis multis in terra, foliis piloſis, rotundis, Calaminthæ tenuioris ſimilibus, odoratiſſimus: nectitur in coronas. ¶ Suaue olens. Catull. ¶ Mollis. Virg.

A mazones, ut quidam exiſtimauere, Martis, & Veneris filiæ, quas prius Libyã incoluiſſe tradit Dionyſius, Zenothemis uero Aethiopiam. Quæ ſtato quodam anni tempore uicinorũ concubitus appetebant: necatoq; uirili partu tantũ uirgines educabant, non otio, aut lanificio, ſed armis, atq; uenationibus exercentes: infantũ dexteras mamillas inurebant, ne ſagittarũ ictus impediret, unde nomẽ, ut Diodoro placet, a enim priuatiua particula eſt, μαζὸς mamma. Primæ poſt hominũ memoriam (ſi Lyſiæ oratori credimus) equos conſcenderunt. ¶ Bellicæ. Prop.

¶ Puellę ſecurigeræ, peltatæ, Ouid.

A mans, incautus, Virg. ¶ Miſer, Tibull. ¶ Cupidus, Prop. ¶ Sollicitus, miſer, Ouidius.

A mathus vrbs Cypri antiquiſſima, in qua Adonis oſyris nomine colebatur. nomen ac cepit ab Amathunte Herculis filio, uel ut alii, ab Amathuſa Cinyræ matre. author Steph. ¶ Fœcunda metallis, grauida metallis, Ouid. Nam, ut alibi diximus, Cy prus æris metallis abundat ipſa quoq; Amathuſia nuncupata, ut ait Plinius.

A mbages, longæ, obſcuræ. Ouid.

A mbroſia deorum immortalium cibus ut quidam poetæ finxerunt. Alii uero, ut Sappho, & Anaxandrides, deorum potionem dixerunt. author Athenæus. ¶ Dulcis, Ca tull. ¶ Cæleſtis, Ouid.

A mbroſia herba uagi nominis, & circa alias herbas fluctuans: fruticem unū habens denſum, ramoſum, tenuem, trium ferè palmorū, tertia parte radicis breuiore, fo liis Rutæ, circa imum caulem. in ramulis ſemen eſt uuis dependentibus, odore uinoſo, iucundo. qua de cauſa Botrys à quibuſdam uocatur, ab aliis Artemiſia. Coro nantur illa Cappadoces. Vſus eius contra Epiphoras illitæ, item ad ea quæ repercuti, & adſtringi ſit opus. Plinius & Dioſcorides. ¶ Salubris, Virg.

A mbitio, miſera, praua, mala, Horat. ¶ Leuis, Sollicita, Ouid.

A methyſtus gemma purpurea colorem habens uiolæ. Pli. ¶ Purpureus, Ouid.

A micitia, ſuauis, Lucret. ¶ Sancta, Catull.

A micus, dulcis, fidus, Catull. ¶ Carus, Horat.

A mica, uenalis, Propert. ¶ Formoſa, mollis, leuis, fallax, tenera, Ouid.

A mor, blandus, Lucret. ¶ Dulcis, cæcus, Catull. ¶ Sollicitus, inſanus, ſæuus, durus, Virg. ¶ Flagrans, Horat. ¶ Veſanus, Proper. ¶ Effrenus, ingenioſus, uigilans, mol lis, luxurioſus, Ouid.

A mor deus, qui & Cupido, ex Venere, & Marte editus, ut canit Apollonius Rhodius, & Simonides: ut Sapho, Terra, & Cœlo: Ibycus, & Heſiodus Chao natum uolue runt. In libris in Orpheum, Saturno genitum legitur. Apud Alcmæonem Zephyri, & Chloridis filius traditur: uel ut Olen antiquiſſimus poeta, Ilithyiæ. Cicero tertio de natura deorum, tres Cupidines facit: primum Mercurio, & Diana prima natum. Secundū Mercurio, & Venere ſecunda. Tertium qui eſt Anteros Marte & Vene re tertia. ¶ Deus penniger, Lucr. ¶ Sanctus puer, Cat. ¶ Sæuus, puer improbus, cru delis puer, aliger, Virg. ¶ Feruidus, ferus, dulcis, laſciuus, Horat. ¶ Tener, leuis, uolitans, deus celeber. Tibull. ¶ Nudus. Veneris puer, uolucer, pharetratus, puer la ſciuus, Veneris filius, deus præpes, purpureus, puer uolatilis, aureus, inſidioſus, puer uolucer, Ouid.

A moris alæ. purpureæ, gemmatæ, Ouid.

A moris ſagittæ, ardentes, Horat.

A momum frutex puſillus, ceu racemus è ligno conuolutus, atq; implicitus ſibiipſi, flore perparuo ut Violæ candidæ, folio uitis ſilueſtris eius, quam Bryoniam uocamus.

Triplex

Triplex Amomum laudatur: Armenium colore aurum imitante, ligno ſubruſo, abundeq; odoratum: Medicum quod in planis, dilutiſq; regionibus naſcitur: ideoq; imbecillius priore, ſed grandius, herbaceum, tenerum tactu, venoſum, Origani acrimonia. Ponticum colore ſubruſo, quod neq; oblongum, neq; frangi difficile eſt. prætera racemis abundans, Seminis plenum, odore nares conuulnerat. Plinius & Dioſc. ¶ Aſſyrium. Virg. ¶ Spiſſum, Ouid.

Amplexus, auidus, Lucret. ¶ Mollis, Virg. ¶ Carus, tenax, Ouid.

Amphion, qui expulſo Cadmo Thebis regnauit, ut ait Euſebius, Zethi frater, Antiopa Aſopi filia & Ioue in Satyrum mutato natus: author Hom. cuius interpres Euſtathius ſcribit ab antiquioribus proditum Antiopam Aſopo amne genitam, ab recentioribus, Nycteo. Pauſanias ex Mœro poetria Byzantia tradit, Amphioni à Mercurio lyram dono datam, eaq; primũ omnium mortalium Mercurio docente ceciniſſe: Thebarumq; muros conſtruxiſſe, ea de cauſa quod primus Amphion Mercurio aram erexerit. Antimenides vero, & Pherecydes Amphionẽ à Muſis lyram accepiſſe ſcriptũ reliquerunt: Dioſcorides ab Apolline. ¶ Dircæus. Virg. à Dirce Thebarum fonte, cuius meminit Plinius, Strabo. ¶ Docilis, Horat.

Amphryſus Theſſaliæ amnis, Stephanus, Strabo. ¶ Lenis, Ouid.

Amphiaraus ex Oecleo Antiphatæ filio & Hypermneſtra. Hic uates egregius dum in bello Thebano præliatur, in terræ hiatum cum curru delatus, abſorptuſq; eſt. vnde locus in quo abſorptus eſt Harma appellatur: ex authoribus Plutarcho, Diodoro, Hom. Pind. Strab. Steph. Pauſ. ¶ Oeclides, Aonius, propterea quod Bœotia Aonia dicta eſt ab Aonibus gentibus quæ è Sunio profugæ eam tenuerunt. Strabo. TALAI gener. Ouid. ob Eriphylen vxorem Talai filiam.

Amulius Proca genitus, qui expulſo fratre Numitore regnum occupauit: eiuſq; prolem virilem interemit, Liuio, & cæteris. ¶ Iniuſtus. Ouidius.

Amurca, nigra, triſtis, Virg.

Amyclæ una ex centum laconiæ vrbibus, quã Amyclas Lacedæmonis filius condidit: vt Steph. & Pauſ. placet. Amyclæ etiam calciamentorum genus teſte Iulio Polluce. ¶ Antiquæ, eo verſu. Et quos Hippocoon antiquis miſit Amyclis. Huius Hippocaontis meminit Diodorus in quinto. ARMIFERÆ, Ouid.

Amyclæ oppidũ inter Caietam, & Tarracinam à ſerpentibus aliquando deletum. Plinius. ¶ Tacitæ. Virg. Nã, ut ait Seruius, Lacones quã Amyclam oppidũ inter Caietam, & Tarracinã condidere, quũ ſecundũ Pythagoreorum ſectam a cæde omnium animaliũ abſtinerent, & ex vicinis paludibus natos ſerpentes occidere nefas putarẽt, ab iiſdem interempti ſunt, vnde Amyclas tacitas dicit hoc eſt Pythagoreas. nam Pythagorica uirtus eſt quinquẽnale ſilentiũ. Eſt & alia expoſitio. quũ frequenter falſo nuntiarent hoſtes, et inani terrore ciuitas quaſſaretur, lege cautũ eſt, ne quis unquam hoſtis nũtiaret aduentũ, poſtea quũ vere hoſtis ueniret, nullo nuntiante ex improuiſo capta eſt. inde prouerbium. Amyclas perdidit ſilentium. & à Lucilio poeta dctũ eſt, Mihi neceſſe eſt loqui, nam ſcio Amyclas tacendo periiſſe.

A myſtis poculum, & vnius hauſtus potio. Iulius Pollux, Suidas. Ariſtophanis interpres, quam Threiciam appellat Callimachus ob Thracas bibaces. Καὶ γὰρ ὁ θρηικίην μὲν ἀπέστυγε χανδὸν ἄμυστιν ζωροποτεῖν, ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ. ¶ Threicia. Horat.

A NAGNIA urbs nobilis haud longe à Roma, à qua Anagnini populi. Strabo, Plinius, Liuius. ¶ Diues. Virg.

A nacreon Teius Scythini filius, uel, vt alii, Eumeli: ſunt qui Parthenio, ſunt & qui Ariſtocrita genitũ putent. Scripſit Elegos, & Iambos lingua Ionica: Floruit Polycratis Samii regis temporibus Olympiade. L I I. ut quidam tradidere Cyri, et Cambyſæ Olympiade. X V I I. Excedens autem Teo ob Hiſtiæi inſolentiam Abdera Thraciæ urbem incoluit, puellarum, puerorũq;, maximeq; Batilli amores frequentans. Periit ex vuæ paſſæ acino quinque & octoginta annos natus. Suidas, Lucianus, Plinius. ¶ Vinoſus, Lyricus, Teius Ouid. à Teo quæ in Peninſula ſita eſt, Ionum ciuitas, Strabo.

A' napus amnis Siciliæ, qui, ut Plutarchus ait, ſtadiis decem procul a Syracuſis labitur. ¶ Lenis. Ouid.

A nas, fluuialis. Ouid.

A ncæus Lycurgo Alei Arcadũ regis filio & Antinoe natus, Iaſonis comes ad aurei velleris expeditionem: qui poſt reditum ab Apro Calydonio necatus eſt. Interpres Apollonii, Pauſanias in Arcadis. Nonnulli Aſtoris, & Eurythemiſtidis filiũ retulerunt. Fuit & alter Ancæus Neptuno, & Aſtypalæa Phœnicis filia editus, à quo natum prouerbiũ. Multa cadũt inter calicẽ, ſupremaq; labra. Zenodotus author, tametſi Lycophron ad priorem Ancæum prouerbium retorſit. ¶ Parrhaſius, Arcas, bipennifer, Lycurgides, Ouid.

A nchiſes, quem Capys Aſſaraci filius ex nympha Naide genuit, Dionyſius Alicarnaſſæus. obiit autem ad Calaurum montem prope Anthemum Macedoniæ fluuiũ Diodorus, Hom. interpres. ¶ Dardanius, à Dardano Iliacæ gentis authore. vt canit Virgil. & Hom. M A G N V S, longæuus, ſanctus, Virg. ¶ Pius, maximus, magnanimus, Ouid.

A ncora, unca. Virg.

A ncilla ſollers, Ouid.

A ncus Martius quartus rex Romanorum Numæ Pompilii filia natus. Liuius. ¶ Bonus, Lucret. fuit enim, vt ait Plinius, æquitate, & religione auo ſimilis.

A ndromeda Cephei, & Caſſiepiæ filia, Mineruæ beneficio collocata inter aſtra propter Perſei uirtutem, qui eam Ceto propoſitam à periculo liberarat. nec enim ab ea minorem animi beneuolentiam pro beneficio accepit. Nam neq; pater Cepheus, neque Caſſiepia mater ab ea potuerunt impetrare, quin parentes, & patriam relinquens Perſea ſequeretur. Hyginus, interpres Apollonii, Arati, Lycophronis. ¶ Cepheia,

nobilis uxor Perſei, Propert. ¶ Fuſca. Danaes nurus, Ouid. Perſeus enim Andromedæ uir Iouis, & Danaes filius fuit.

Andromache Hectoris uxor Eetione Thebarum rege, quæ Hypoplaciæ nominantur, nata, ut ait Hom. ut Xenon, Andræmone Lyrneſſio. ¶ Thebais, Thebana, Ouid.

Anethum quod manditur nota res eſt, ut ait Dioſcorides. Coronabantur hoc & in conuiuiis recenti, atque roſcido ad conciliandum ſomnum, ut uidetur Galeno. ¶ Beneolens. Virg.

Angor, anxius. Lucret.

Angues, frigidus, ſquameus, malus, maculoſus, lubricus, Ceruleus. Virgilius. ¶ Mauorus, Horat. ¶ Sæuus, ferus, Tibullus. ¶ Ater, auidus, trux, ueuenatus, Ouid.

Anguis Sidus, qui & ſerpens, & Draco dicitur, uaſto corpore oſtenditur inter duas Arctos collocatus, qui dicitur aurea mala Heſperidum cuſtodiſſe, Hyginus author. qui inter ſidera & alios duos nominat: Alterum quem manibus tenet medium corpus eius implicantem Ophiuchus, id eſt Anguitenens, ſiue Serpentarius. Tertium qui Hydra uocitatur, in qua Coruus inſidere, & Crater poſitus exiſtimatur. Plura apud eundem leges. ¶ Asper, acerba tuens, immani corpore Serpens. Lucret. ¶ Lucidus, ſinuoſus, maximus Virg. ¶ Tortus, piger. Ouid.

Anhelitus, æger. Virg. ¶ Aridus, Ouid.

Animæ infernæ, leues Lucret. ¶ Profundæ, pallentes, nocturnæ, ſilentes, exangues, Elyſiæ, Virg. ¶ Turba leuis. Horat. ¶ Deformes, vulgus inane, Ouid.

Anius Rhæo Staphyli, & Chryſothemidis filia, & Apolline in Euboea natus: quem Apollo paruum in Delum tulit, atque à ſe educatum diuinandi artem edocuit. Anius Dorypeten vxorem habuit, ex qua filias ſuſtulit. Oeno, Spermo, Elaida. Lycophronis interpres, Diod. ¶ Rex hominum, Phœbi ſacerdos, Virgilius.

Animus, ſagax. Lucr. ¶ Vagus. Catull. ¶ Celer. Virg. ¶ Capax. Ouid.

Anio, qui & Anien, & Anienus dicitur, amnis ex Alba urbe fluens, ut Strabo. Ei nomen dedit Anius Tuſcorum rex. Quum enim Cathetum Saliæ filiæ raptorem inſequens aſſequi non potuiſſet, equis confoſſis in Pareuſium ſe fluuium, qui poſt ab eo Anio appellatus eſt deturbauit. authores Alexander Polyhiſtor, & Ariſtides Mileſius apud Plutarchum. ¶ Præceps. Horat. ¶ Pomifer. Propert.

Annus, magnus, Lucret. ¶ Volucer, labens, circumuoluens, Virg. ¶ Fugax, innumerabilis, Horat. ¶ Longus, celer, lubricus, Ouid.

Annibal Hamilcaris filius, omnibus hiſtoriis celeberrimus. ¶ Dirus, afer, perfidus, Horat. ¶ Dux Pœnus, dux Puniceus, Ouidius. à Phœnicia Phœnices vocati, & fœminino genere Phœniſſa. inde detracta aſpiratione Pœnus, & Punicus, quaſi Panicus. Porro Phœnices in Africa Hipponem, Adrumetum, Leptim, aliaſque urbs in ora maritima condidere. Saluſtius. Feſtus Pompeius.

A nna Didonis ſoror ex Belo Phœnicis filio teſte Thucydide. ¶ Phœniſſa, Sidonis, perenna, Ouid.

A nſa, dura, tortilis, Ouid.

A nſer, improbus. Virg.

A nſer poeta M. Antonio gratus, qui etiam eius laudes ſcripſit: de quo Cicero in Philippicis. Ex agro falerno Anſeres appellantur ipſum enim agro donarat Antonius. Seruius author. ¶ Procax. Ouid.

A ntæus Neptuni ex Terra filius, quem Hercules interemit, Diod. teſte, vt author eſt Pherecydes, in cubitorum ſexaginta altitudinem adoleuit. Antæum Pindarus in Iſthmiis canit, Neptuni templum hominum caluariis contegere ſolitum: quem poſtea ſecuti Diomedes Thrax, Euenus Marpiſſæ puer, & Oenomaus: teſtimonio ſunt Bacchylides, & Sophocles. ¶ Sæuus, Ouid.

A ntemnæ oppidũ Sabinorũ. Stephanus Str. Plin. ¶ Turrigeræ. Virg.

A ntenor, quem ex Troiano incendio euaſiſſe memoriæ proditũ eſt, propter hoſpitalitatem, quam cum Menelao habebat: vnde Sophocles in euerſione Ilii, dicit Pardi pellem ante Antenoris ianuam poſitam fuiſſe ſignum, ut eius domus intacta relinqueretur. inde Antenorem, ac filios eius cum Enetis in Thraciam ſeruatos: poſtremo circa Adriam in eam partem ueniſſe quæ nunc Enetia nominatur. Strabo. Liuius. Hunc Pauſam. in Phocicis ſcribit ex Theano Ciſſei filia liberos genuiſſe, Glaucum, Eurimachum, Archelochum, Acamanta, Helicaona, & filiam Crino.

A ntes extremi vinearum ordines. ¶ Extremi. Virg.

A nthedon urbs Boeotiæ à Thracibus habitata, nomen accepit ab Anthedone Dii filio, Dii Anthi Anthi Neptuni, & Alces filiæ Abantis, ut alii, eo quòd eſſet omniũ longe florida, teſte Stephano. Hæc & Agrippias dicta eſt ut tradit Lycophronis interpres. ¶ Euboica. Ouid. nam ut ait Strabo, iuxta Salganeũ urbs eſt Anthedon portu prædita Boeotii litoris in Euboeam ſpectantis extrema, ſicuti poeta inquit, Anthedonaque inſuper ſupremam. Cæterũ Euboea inſula auulſa Boeotiæ intermedio Euripo adeo modico vt ponte iungatur, Macris quoque ob longitudinem, & Abantis propter Abantes Thraciæ populos ab Abante Neptuni filio qui eam incoluerunt nuncupata. Stra. Steph. Plinius.

A ntimachus Colophonius Hyparchi filius grammaticus, & Poeta, Platonis tempore floruit. Panyaſidis poetæ ſeruum quidam falſo exiſtimauere: eius namque, & Steſimbroti auditor fuit, vt ait Suidas. Lyden uxorem carminibus celebrauit, ut canit Hermeſianax Colophonius, qui Leontium meretricem exarſit. λυδῆς δ' ἀντίμαχος χρυσηίδος ἐκ μὲν ἔρωτος πληγεὶς, πακτόλου ῥεῦμ' ἐπέβη ποταμοῦ. Item Plutarchus ait. Vſus eſt huiuſmodi inductione, & Antimachus poeta. Lyde enim vxore ſua uita defuncta, quam uehementer diligebat doloris ſolamen ſibi fecit Elegiam Lyden denominatam. Nam quũ Heroicas calamitatus recenſuiſſet, alienis malis ſuũ ſibi minorẽ reddidit dolorẽ.

Lyden quoque alteram Lanyrthius Mileſius adamauit, Clitarchus teſtis. ¶ Tumidus. Catull. ¶ Clarius poeta. Ouid. Strabo ita ſcribit. Et Colophonium ciuitas Ionica, & ante eam Apollinis Clarii lucus. Scribit etiam Solinus Colophonia ciuitate nobilem oraculo Clarii Apollinis. Claros vero Ioniæ ciuitas, eam Manto Tireſiæ filia condidit fugiens Thebanorum victores Epigonos, vt tradit Mela.

A ntigone Iocaſtæ, quam Homerus Epicaſten uocat, & Oedipi filia, quæ quum ſpreto Creontis regis edicto Polynicē fratrem ſepulturæ mandaſſet, deprehenſa Creontis iuſſu ad tumulum iugulata eſt. Aemon, qui eam impatienter amabat, perfoſſo pectore gladio ibidem ſibi mortem conſciuit. Eum ſecuta eſt mater Eurydice doloris impatiens. Euripides, Sophocles, Pauſanias, Diodorus. ¶ Thebana, Ouidius.

A ntiope Nyctei filia, quæ quum a Ioue compreſſa eſſet mutato in Satyri formam, fugiens iram paternam ad Epopeum regem Sicyonium ſe contulit, ubi Amphionem, & Zethum peperit, expoſitumque in monte Cithærone, bubulcus reperit, & educauit. Nycteus præ dolore moriens amiſſa filia Lycum fratrem rogauit, ut Antiopen recuperaret. Ille ducto exercitu Epopeum interfecit uictum: captiuamque duxit Antiopen: quam Dircæ uxori cuſtodiendam commiſit: ea aufugit, & quum in Cithærone adultos filios reperiſſet, utrumque ad iniuriam Dirces, apud quam in vinculis fuerat, ulciſcendam impulit. Amphion igitur, & Zethus accerſito Lyco pollicebantur ſe Antiopen fugitiuam reſtituros, ut ea ſpe deceptum ſupplicio afficerent. Mercurius a Ioue miſſus monuit, ut a Lyci pœna abſtinerent: iuſſitque Lycum depoſitum regnum eis tradere. Dirce cauda tauri ſilueſtris diſcerpta eſt, fontique nomen dedit. Apollonius, eiuſque interpres, Homerus in Odyſſea. ¶ Nycteis, Proper. ¶ Pulchra. Ouid.

A ntiochus Seleuci regis filius, qui magnæ Aſiæ parti imperauit. de quo apud Athenæum: Iuſtinum, Florum. ¶ Ingens. Horat.

A ntiphates Læſtrigonis filius, Læſtrigonum rex, authore Hom. in Odyſ. ¶ Læſtrigon, Læſtrigonius, Ouid.

A ntium latii vrbs Colonia, portu carens, ſita in rupe longe ab Oſtia ad ſtadia. C C. & L X. ad otium, rerumque urbanarum vacationem principibus Romanis conceſſa, quondam Aphrodiſium dicta. Ibi Fortuna dea colebatur. Authores Strabo, Plinius, Horatius. ¶ Spiſſi litoris, Ouid.

A ntrum, viride, gelidum, uaſtum, cauum, Virg. ¶ Furtiuum, Hederoſum, roſcidum, Prop. ¶ Obſcurum, montanum, Silueſtre, opacum, Ouid.

A nus. ſedula. Tib. ¶ Curua. Prop. ¶ Longæua, tremens, uiuax, annoſa, curua, frigida, Ouid.

A P E R. nemoriuagus, Cat. ¶ Setoſus, ferox, acer, Sæuus, Spumans, Virg. ¶ Marſus, Hor. ¶ Durus, Prop. ¶ Ferus, toruus, fuluus, Ouid.

A per Erymanthius Cromyonia ſue natus, ex qua & Calydonius aper. Hunc Hercules ſu[illegible] diuerſantem in Erymantho Arcadiæ monte. Pauſanias. ¶ Sus Arcadicus, hirſutus, Lucret. ¶ Tegeæus, Ouid. hic eſt Arcas. Nam Tegea Arcadiæ oppidum eſt vt ſcribit Pauſ. meminit & Homerus.

A per Calydonius, quem Diana ob prætermiſſum ab Oeneo Calydonis urbis rege ſacrificium indignata immiſit: qui regionem uniuerſam vaſtaret, notiſſima fabula vel ex Ouidio. ¶ Famulus, vindexq; Dianæ. uiolentus, ferox, Ouidius.

A penninus mons Italiæ ampliſſimus, qui Italiam diuidit perpetuis iugis ab Alpibus tendens ad Siculum fretum. Liuius, Plinius. ¶ Niualis, Virg. ¶ Celſus, Horat. ¶ Nubifer, Ouid.

A pelles qui omnes pingendi arte ſuperauit, Epheſius, Pythii filius, Cteſiochi pictoris frater, Ephori autem Epheſii, & Pamphili Amphipolitæ diſcipulus, authorib. Suida. Strab. Tzetze. ¶ Cous, artifex Ouid. Non quod ex Coinſula fuerit, ſed à nobiliſſimo eius opere, de quo ita Plinius ait. Apelles inchoauerat aliã Venerem Cois, ſuperaturus etiam illam ſuam priorem, inuidit mors peracta parte, nec qui ſuccederet operi ad præſcripta lineamenta inuentus eſt.

A pis, Hyblææ, parcæ, Cecropiæ, Virg. ¶ Leues, Tibull. ¶ Sedulæ, Florilegæ, melliferæ, Atticæ, opifices, Ouid. Apes porro in Hymetto Atticæ monte primũ natas tradidit Euhemerus, teſte Columella.

A pidanus Theſſaliæ fluuius, qui primo recipit Enipeum, deinde in Peneum defert. Strabo, interpres Apollonij. ¶ Herboſus, Propert.

A pes taurus Aegyptiorum numen, idem qui & Epaphus, Oſiridi ſacer, quemadmodum & Mneuis. Non eſt faseum certos uitæ excedere annos, merſumq; in ſacerdotum fonte enecant, quæſituri luctu, alium donec inueniant mœrent. quem repertum centũ antiſtites Memphim urbem omnium Aegypti præclariſſimam proſequuntur. Diodorus Siculus, Herodotus, Plinius, Solinus, Strabo autem Apim uaccam Veneri dicatã ſcribit. ¶ Bos Memphitis, Tibull. ¶ Corniger, nunquam ſatis quæſitus. Oſiris, idem enim eſt quod & Apis. Strabo. V A R I V S coloribus, Ouid. Habet hic vitulus, inquit Herodotus, qui appellatur Apis hæc ſigna. Toto corpore eſt niger, in frõte habens candorem figuræ quadratæ, in tergo effigiem aquilæ, cantharũ in palato, duplices in cauda pilos. Plinius quoq; ait. Inſigne ei in dextro latere candicans macula, cornibus lunæ creſcere incipientis, nodus ſub lingua quem Cantharũ appellant.

A pium, ex quo Coronæ texebantur, ut apud Sapho, & Alcæum, & apud noſtros Virgilium, & Horatium. ¶ Amarũ, Virgilius. ¶ Viuax, hudũ, Horat.

A pollo Iouis & Latonæ filius, quem ab Ioue oracula accipere canunt Virgilius, & Tibullus, ex Aeſchyli tragœdia, quæ Sacerdotes inſcribitur. Στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ. ¶ Phœbus. Lucret. ut ait Heſiodus à Phœbe Latonæ matre, uel ἀπὸ τοῦ φοιτᾶν βίᾳ, hoc eſt quod ui feratur, ut Cornificius, uel à ſpecie, & nitore. nã Græci φοῖβον purum & ſplendidum dicunt, authores Macrobius & Heraclides Ponticus. ¶ Memorandus, Thymbræus. Thymbra, inquit Strabo, campus in agro Troiano, & Thymbræus amnis qui ſe in Scamandrũ erumpit ad Apollinis Thymbræi templum. P V L C H E R. Delius, à Delo inſula Apollini ſacra, ut Strabo, & cæ

teri. CLARIVS, à Claro inſula luco, & oraculo Apollinis nobili, ut ſupra demonſtrauimus. GRYNEVS, à Grynis oppido Myrinæorum: quod Hecatæus Gryneam appellat, ubi præcipue Apollo colebatur, ibiq; pulcherrimũ, & odoratũ Apollinis nemus. Pauſan. Steph. ALTVS. Actius, ab oſtio nanq;, & ſinu incohoantibus Ambracio primum Acarnanũ locus eſt Actium, eodemq; uocabulo & Apollinis Actii templum, & promontorium nũcupatur, quod ſinus ipſius oſtium efficit, & exterius portũ habet. hæc Strabo. Plinius quoq; ita ſcribit quũ de Acarnania loquit. Et in ore ipſo Colonia Auguſti Actium cũ templo Apollinis nobili. CRINITVS. Summus deus. Omnipotens, cuſtos Soractis. Soractes enim mons Apollini ſacer ut ſuo loco dicemus. Cynthius, Troiæ author, Virg. propterea ꝙ ex Apollinis oraculo Ilus urbẽ Iliũ nominauit, illucq; coloniam deduxit, ut ita ſiu Lycophron, eiuſq; Int. ¶ Augur. futurorũ enim præſenſioni, & poetis præeſſe credebat, quoniam ſentẽ diuis omnis à Sole nobis ẽ, ut pluribus uerbis diſputat Ammianus Marcellinus. PATARÆVS. à Patara illuſtri Lyciæ urbe, quæ prius Pataros dicta eſt. in ea portus, & templa plurima, maximeq; illam nobilem fecit Delubrũ Apollinis, quondam opibus, & oraculi fide Delphico ſimile. ubi ſex menſibus hiemalibus Apollo reſponſa dabat, quẽadmodũ totidem æſtiuis in Delo. authores, Steph. Strabo. Mela, Seruius. AGYEVS. Acharnæ populus Atticæ Agyieum Apollinem, & Herculem colit, ut ſcribit Pauſanias. Sunt aũt apud Græcos Agyiei Dorico uocabulo in Coni formam deſinentes columnæ, quas ante fores ædium erigebant Apollini ſacras; uel, ut quidam dicũt, Baccho. ut uero alii etiam utriſq;. Sunt & Attico item ante ædium fores aræ Apollinis. Itaq; Apollinem cum Thyræum, tũ etiam Agyieum uocauerunt. Pherecrates quoq; Agyieum Apollinem uocat, quũ ait. ὦ δέσποτ᾽ ἀγυιεῦ ταῦτά τοι σὺ μέμνησο μου. Ex Macrob. Suida, & Ariſtoph. interp. LEVIS. Latous, Horat. ¶ Formoſus, carminis author. Sanctus, Tibull. ¶ Pythius, propter Pythona ciuitatem ei ſacram, ut alibi oſtendemus. LEVCADIVS, à Leucade urbe. NAVALIS. Palatinus. Cæſar Auguſtus ædem Apollinis in parte Palatinæ domus nobiliſſimam excitauit poſt Actiacam uictoriam, pugnamq; naualem, in qua adiuuante Apolline Antonium, Cleopatramq; debellauit. Cui addidit porticus, cum Bibliotheca Græca, Latinaq;. Suetonius author. Ob id igitur Naualem, Palatinũq; appellauit. LYCIVS. deus. Prop. quia colit in Lycia regione Aſiatica. unde à Virgilio Lyciæ ſortes. Apollineæ uocantur oracula. & alibi dixit.

Qualis ubi hibernam Lyciam, Xanthiq; fluenta
Deſerit: & Delon maternam inuiſit Apollo.

Ad hoc facit quod ſcribit Diodorus, Lycum quendam quũ in Lyciam ueniſſet, templũ Lycii Apollinis erexiſſe. Idẽ quoq; ait. Plurimum temporis Apollinem circa Delũ, ac Lyciam, Delphoſq; uerſatum, indeq; Deliũ, Lycium, Pythiumq; appellatũ. Macrobius plures Lycii Apollinis cauſas enumerat, ex quibus illa maxime probabilis quam [illegible]bit Cleanthi, à Lyco id eſt a lupo: quoniam ut ille pecora, ita Sol humorem ra[illegible]rabat. Solem uero eũdemq;

Apollinem eſſe ſatis conſtat uel ex Cicerone qui. 3. de Nat. Deor. ait, Solem deum eſſe, lunam quoque, quorum alterum Apollinem Græci, alteram Dianam putant. ¶ Proles Latonia, Latonius, Smintheus. In urbe inquit Chryſa eſt Apollinis Sminthei delubrum, et Signum quod nominis ueritatem ſeruat: nam Mus quidam pedi ſtatuæ ſubiacet. hanc ſtatuam Scopas Parius fecit. hiſtoria, ſiue fabula quæ de muribus narratur huic loco congruit. Nam Teucris e Creta profectis, de quibus Callinus Elegiarum primo tradit, post multi ſunt ſecuti, datum erat oraculum ibi eos ſedem poſituros ubi terrigenæ eos adorirentur: id circa Amaxitum dicunt contigiſſe: maximamque agreſtium murium, qui Cretenſium lingua σμίνθοι dicunt, multitudinem noctu exortam quicquid armorum, & utenſilium ex corio inueniſſent corroſiſſe, Teucros ibi manſiſſe, atque Idam ab Ida quæ in Creta eſt appellaſſe. Heraclides Ponticus author eſt, mures ibi circa templum abundare, & ſacros exiſtimari. Simulacrum uero ita inſtructum eſſe, ut murem pedibus premat. hæc Strabo. FIDE conſpicuus. Traiæ munitor. Neptunus, & Apollo una cum Aeaco, promiſſa ſibi à Laomedonte rege Troianorum mercede muros illi ædificarunt: Sed Laomedon promiſſam illis mercedem negauit. Homerus in Iliade & Pind. Int. & Ouid. DEVS arcitenens, medicæ repertor opis, opifer, Pæan. Pæana inquit Feſtus, Apollinem uocauerunt quod ſagittarum ictu eum nocere putabant, eſt enim παίειν ferire. alii quod remedia ferens morbi finem faceret. παύειν enim ἀπὸ τοῦ ἀναπαύειν τὰς ἀνίας, hoc eſt à ſedandis morbis. LATONIGENA, Actiacus, idem qui & Actius. FLAVVS, canorus, Laurifer, ſaluber. Mileſii quoque uc Delii Vlion Apollinem uocant, hoc eſt Salutarem, nam οὐλῶ idem eſt quod ualeo, & οὐλὴ cicatrix, author Strabo. DEVS fatidicus, Ortygius, ideſt Delius, Stirps Latonia. Ouidius.

A pollonia urbs à ſacro oſtio Iſtri ſtadiis. M. CCC. Mileſiorum colonia, cuius maior muri portio quondam in exilii condita inſula eſt, ubi Apollinis ſacellum exiſtit: quo ex loco Lucullus Coloſſum extulit, & in Capitolio collocauit, fuit autem Apollinis ſtatua Calamidis opus. Strabo. ¶ Apollinis urbs. Ouidius.

A pulia regio, Daunia à Græcis appellata, à Dauno duce, Diomedis Socero. Plinius, Strabo. ¶ Daunia, militaris, ſiticuloſa. Hor.

A pulus, non piger, pernix. Horat.

A prilis menſis dictus, ut ait Varro, quod terram aperit: ut alii Aphrilis à Spuma quam ἀφρὸν uocant, unde orta Venus putabatur. Varro. Ouidius. ¶ Menſis Cythereius. Ouid.

A qua, mollis, tenera, liquida, Lucret. ¶ Vini pernicies rapida, Catull. ¶ Frigida. Virg. ¶ Edax. Horat. ¶ Sobria. Tib. ¶ Uberis, uiridis, Cærula, rana, rauca, nigra, ſurda, Ouid.

A qua Iuturnæ, quæ erat intra urbem in ſaxea ſcabiem ſanabant ut ſcribit Plinius. ¶ Lympha ſalubris potu æqu... Lucis, Propert. Nam apud Iuturnæ fontem uiſi ſunt Caſtor, & Pollux imbu... tuino, ſua, equorumque ſudorem abluentes, uſi æde

Caſtoris, quæ iuncta fonti erat, ſua ſponte patuiſſet. authores Valerius, Lactantius Firm. Dionyſius Halicarnaſſeus.

Aqua Appia in uia prænestina ſub Veneris genetricis templo: eam Appius cenſor in urbem induxit: Liuius, Iulius Frontinus. Ouid. ¶ Appias ſubdita Veneris templo. Ouid.

Aqua Virgo, quã duxit M. Agrippa ab octaui lapidis diuerticulo duo millia paſſuum. Virgo dicta, ut ait Plinius, quoniam in prænestina uia, qua ſubit, quũ eſt prope Herculeũ ſinum longo diuerticulo ſecedit, quaſi Herculis congreſſus declinare uideatur. Feneſtella uero ei nomen inditũ exiſtimat, proptereà quod eius fontem indicauerit Virgo. In hac natare ſolebant quod præſtaret tactu. author Pli. ¶ Gelidiſſima, Virgineus liquor, Ouid.

Aquarius ſidus, quem alii Cecropem, alii Deucalionem, ut Nigidius, exiſtimauere, author Hyginus. Homerus & Diodorus tradunt Ganymedem à diis raptum propter formam ut Ioui pocula miniſtraret. Suidas tamen & Euſtathius Ganymedem nõ ab Ioue ſed Minoe raptũ affirmant. Antiqui Ariſtæum Apollinis, & Cyrenes filiũ credidere, ut ſcribit Cæſar Germanicus in ſuo Arateo commentario, quem Lactantius Firm. quũ de Ioue diſſerit teſtem adducit, tametſi non nulli Baſſo aſcribant. Ganymedes igitur, qui à compluribus Aquarius eſſe creditur, ex Troe, & Callirhoe Scamandri filia natus eſt, Tros uero ex Erichthonio, & Aſtyoche Simoentis filia ex Ganymede & Medeſigiſta Balleneus qui monti Phrygiæ nomen dedit. Homerus, Plutarchus, & Lycophronis interpres. Regius puer, Virg. ¶ Flauus, Hor. ¶ Phrygius, Iliades, puer Idæus, Iliacus, Ouid.

Aquilo ventus inter ſeptẽtrionem & exortum ſolſtitialem, qui à Græcis Boreas dicit Plinius, Vegetius ¶ Sæuus. Catul. ¶ Clarus, trax, frigidus, alpinus, Poſidonius, & Protarchus literis prodiderũt, Rhiphæos, & Alpes eoſdem dici montes quos Hyperborei teneant, quod & Stephanus repetit. Et Damaſtes author græcus Scythas, inquit, excipiunt Eſſedones, hos Arimaſpi contingunt, ulterius Rhiphæi ſunt, vnde flat Aquilo, continuis obſeſſi nubibus, Edonus Virg. Edoni Thraciæ populi qui Hebrum incolunt. Itemq; Edonus Thraciæ mons teſte Plinio. ¶ Thracius, impotens, Threicius. Horat. ¶ Sæuus, Propert. ¶ Horrifer, præceps, Sithonius. Sithonii Thraciæ populi Orphei uatis genitores, à Sithone, quam veteres partem fecere Thraciæ. Plinius, Solinus, Martianus. FEROX. gelidus, fuluus, immãſuetiſſimus. Ouid.

Aquila Promethei, Volucris Caucaſia, Virg. Prometheus ab Ioue mortalibus ereptum ignem quum reſtituere cogitaret, cæteris remotis deuenit ad Iouis ignem, quo diminuto, & in ferulam coniecto lætus, ut volare, non currere videretur, ferulam iactans, ne ſpiritus interclusus vaporis extingueret in anguſtia lumen, mortalibus ignem reſtituit. Iuppiter Prometheum in monte Scythiæ [illegible] Caucaſo, ferrea catena uinxit, quem alligatum ad triginta millia annorum [illegible]ylus Tragœdiarũ ſcriptor dixit. Præterea admiſit illi aquilam, quæ aſſidue die, noctuq; renaſcentia iocinora

exceſſet. Hanc aūt aquilam nonnulli ex Echione, & Typhone natam, alii ex Terra, & Tartaro, complures à Vulcano factam exiſtimauerūt. ad vltimū Hercules eam ſagitta interfecit. Hæc latius apud Hyginū, Diodorū, & Heſiodū.

Aquila, Iouis ales, propterea quod aquila Ganymedem rapuit: & amanti Ioui tradidit hanc etiam Iupiter primus ex auiū genere delegiſſe ſibi exiſtimatur, quæ ſola traditur contra ſolis radios contendere valere. Hyginus, Cæſar in Arateo commentario refert, Aglaoſthenem dicere Iouem quū ex inſula Naxo aduerſus Titanas proficiſceretur, & ſacrificiū faceret in litore, aquilam ei in auſpiciū aduolaſſe: quam victor bono omine acceptam tutelæ ſuæ ſubiecerit. Euhemerus in Sacra hiſtoria & ante conſediſſe illi aquilam in capite, atq; ei regnū portendiſſe teſtat. ¶ Iouis armiger, fulua, fuluus Iouis ales, Virg. ¶ Ferox, Horat. ¶ Ales regia, Iouis præpes, adūca. Ouid.

ARA. Thuricrema, alta. Lucret. ¶ Sacra ſolemnis, Virg. ¶ Fulgens. Tibullus.

Arabia regio cui cognomen Eudæmon, hoc eſt, fœlix, Cinnami, & thuris, aliorumq; odorum maxime ferax inter Perſicū, & Arabicū mare. Eſt enim altera coniuncta ad occaſum Solis Aegypto, ad Septentriones Syriæ. Steph. & Dionyſius Afer. Mela. ¶ Diues, Tibull.

Arabes, molles. Catull. ¶ Teneri, diuites cultores odoratæ ſegetis. Eol. Tibull. ¶ Gens odorifera, palmiferi, thurilegi. Ouid.

Aracynthus mons Boeotiæ, à quo Minerua Aracynthia. Steph. & Prop. Eſt & in Acarnania Plinio, Straboni, Martiano. ¶ Actæus. Virg. quod ibi Actæon ſit laceratus. vt Probus, vel, vt Seruius, literalis. Acte enim litus dicitur.

Arachne Idmonis filia, quam Mars deuicta Thracia Mineruæ donaſſe dicit. author Probus. ¶ Mæonis, Mæonia. Fuit enim ex Hypæpis oppido Lydiæ quæ Mæonia dicitur. IDMONIA, animoſa. Ouid.

Aranea, ſublimis, Catull. ¶ Inuiſa Mineruæ, Virg. ¶ Putris, Propert.

Aratrū, curuū, Lucret. ¶ Vncū, graue, Virg.

Arator, durus, curuus, robuſtus, Virg. ¶ Pellitus. Propert.

Araxes flumen Armeniæ, quo nomine & Peneus, & Thermodon dicti ſunt, nomen ſumpſit ab Araxo Armeniæ rege Pyli filio, cum antea Bactrus & Halmus diceret. Plutarchus, Strabo. Interpres Apollonii. ¶ Vagus. Tibull.

Arbor, alta, ramoſa. Lucret. ¶ Opaca. Virg. ¶ Vmbroſa, Ouid.

Arbor ſuper quam aureū vellus ſeruabatur. ¶ Aurea, Ouidius.

Arbuſtū, lætum. Lucret.

Arbutus, horrida, frondens. Virg.

Arcadia regio, ab Arcade rege Iouis, & Calliſtus filio. Pauſ. Strabo. Steph. quæ & Parrhaſia, à Parrhaſio Phylomone Nyctimi, & Arcadiæ filia, & Marte genito. qui à Lupa cū fratre Lycaſto educatus Arcadiæ regionem occupauit. author Zopyrus Byzantius, & Plutar. ¶ Mænalis. Ouid.

Arcadius, Nonacrius. Catull. à [illegible] Arcadiæ monte, Plin. ¶ Tegeæus. Parrhaſius. Virg. ¶ Nonacrinus. Mænalius. Ouid.

Arcades populi, ſoli cantare periti. Virg. Nam vt prodidit Dionyſius Alicarnaſſeus, Arcades primùm Italiam attuliſſe dicunt inſtrumenta muſica, quæ quidem Lyræ, & Trigona, & Lydi uocant, cū nullo alio artificio illi antea uterent, præterquam fiſtulis paſtoralibus. ¶ Gens luna prior. Ouid. Ex Herodoto, apud quem, vt ait Suidas, Arcades ob vetuſtatem προσέληνοι appellant, hoc eſt luna priores. Sic Apollonius Rhodius ἄρκαδες οἱ καὶ πρόσθε σελήνας ἄδοντο. Cuius exiſtimationis hanc fuiſſe cauſam interpretes tradūt, ꝙ Endymion primus rerū motū, & numerationes Lunæ inueniſſe dicit, qua ſcientia gens iſta Endymione ſuo, qui & Arcas genere erat, illuſtrata fuit. Ideo Mnaſeas aiebat Arcades ante lunam regnaſſe, hoc eſt ꝙ reges habuiſſent antequam Endymion naſceret, poſt quem luna oriri & occidere deprehenſa eſt.

Arces, celſæ, aeriæ, ſummæ, altæ, Virg. ¶ Præluſtres. Ouid.

Archemorus Lycurgi Iouis Sacerdotis, & Eurydices filius, ut alii Eupheti & Creuſæ, antea Opheltes, & Euphetes dictus, qui à nutrice Hypſipyle in prato derelictus ab angue extinctus eſt, ex quo Nemeæi ludi ſunt inſtituti. Pauſ. Pindari interpres. Statius. ¶ Hypſipyles puer. Ouidius.

Archilochus poeta Iambicus Teſicli filius, ex Paro inſula una è Cycladibus, Tullo hoſtilio regnante, eius libros vnà cū authore Lacedæmonii è ciuitate ſua exportari iuſſerunt, tum quia domū ſibi inuiſam obſcœnis maledictis lacerauerat, tū quia ſcripſerat ſatius eſſe arma mittere, quam in acie occūbere. Callonides, ſiue Calondas cognomento Corax, quoniam in acie Archilochū trucidauit primo à Pythia Apollinis eiectus, Sacris quoq; repulſus eſt, inde quū placationibus quibuſdam manes placaſſet ob Archilochi expiandam animam ad Tettigi iuſſus eſt pergere habitaculū, quo Tænarus ſegniſcabat. Huc enim Tettigū Cretenſem cū claſſe applicuiſſe, ciuitatemq; condidiſſe ferūt, ac iuxta animam habitaſſe expiationem. Suidas, Euſebius, Herodotus, Valerius Maximus, Plutarchus, Plinius, Huius poetæ mordacitas adagiis celebratiſſima fuit. Nam modo Archilochia edicta, modo Archilochi patriam prouerbii uice apud Ciceronem, & Diogenianū legimus. ¶ Iambi repertor. Ouidius.

Arcus, Ituræus, Probus ait Ituræos nationem eſſe Scytharū. Strabo uero ſcribit, Mōtanam regionem Ituræi & Arabes habent. Plinius in parte Syriæ, quæ Coele dicit, Ituræorū gentem collocat. De Ituræis ſagittariis mentio fit à Cicerone, Cæſare, itemq; in epiſtola Valeriani Imp. ad Aurelianū. Habes ſagittarios Ituræos trecentos. Recitat à Flauio Vopiſco. HABILIS, flexus, acer, Parthus. Nam Parthos iaculandi Studio claros eſſe notū eſt uel ex Virgilio. Fidentemq; fuga Parthum, uerſiſq; ſagittis. Itemq; ex Ouid. Tergaq; Parthorū Romanaq; pectora dicam. Telaq; ab auerſo quæ iacit hoſtis equo. Iuſtinus quoq; ait. Parthos Seruitia pari cura, ac liberos ſuos & equitare, & iaculari magna induſtria docere. LETHIFER, Lycius. Virg. ab Apolline Lycio, quem Homerus κλυτότοξον vocat hoc eſt arcu inclytum; & poetæ noſtri Arcitenentē. ¶ Minax. Cydonius. Horat. Cydonia ciuitas ē una ex tribus Cretæ eximiis. Strabo.

Porro Calamorũ quibus bella conficiunt præcipuus vſus in Creta. Cretenſes quoq; Arcubus, & inter arma ſaltibus exerceri ſcribit Strabo. ¶ *Gortyniacus. Gortyn Cretæ ciuitas ab Heroe cognomine. Eadem Cremnia, demum Gortys appellata eſt. author Stephanus.* FALCATVS, *ſinuoſus, patulus, Corneus, flexilis, leuis, Sarmaticus, Ouid. Scythæ ſagittis maxime utunt quarũ aciem vngunt viperina Sanie, & humano ſanguine. Arcũ quoq; & ſagittas Scythes Iouis filius inuenit, quãquã alii Perſeum inuẽtorem velint, à quo Scythæ dicti ſunt, Sarmatæ vero Scytharum gentes ſunt. author Plinius.*

A *rdea Italiæ ciuitas Rutulorũ colonia, ſtad. LXX. à mari diſtans, cui propinqua eſt eſt Veneris ædes, à Danae Acriſii filia condita. Strab. Plinius.* ¶ *Antiqua. Virg.*

A *rdor, feruidus, Flammeus, Lucret.*

A *rea, lata, Ouidius.*

A *rena, bibula, Lucret.* ¶ *Nigra, Spiſſa, fulua, flauens, Virg.* ¶ *Numero carens, vaga, Horat.* ¶ *Vilis, Propert.* ¶ *Vda, mollis. Ouid.*

A *rethuſa fons Siciliæ. Redditur & in Euboea, Samo, ut ait Theocriti interpres. Euſtathius in Odyſſea quatuor Arethuſas fontes fuiſſe ſcribit, Syracuſis, Smyrnæ, Chalcide, Ithacæ. Deniq; Didymus in commentariis in Homerũ octo memorat, ut verũ ſit quod interpretatione græci nominis Heracleon ſcripſit, Arethuſam cuiuſcũq; fontis eſſe Epitheton, ab ἀρέθω τὸ frequentatiuo, quod eſt Irrigo.* ¶ *Piſæa. Nam Alpheus, qui iuxta Olympii Iouis templũ labit per ſubterraneos meatus, in Siciliam peruenire dicit ad Arethuſam cuius amore captus eſt. Nota fabula apud Ouid. Virgilius quoq; Alpheũ fama eſt huc Elidis amnem Occultas egiſſe uias ſubter mare: qui nũc Ore Arethuſa tuo Siculis confundit vndis. Et Plinius. Ipſa Elis in Mediterraneo, à Pylo duodecim millibus paſſibus: Intus delubrũ Olympii Iouis ludorũ claritate faſtos græciæ complexũ. Piſa eorũ quondam oppidũ præfluente Alpheo flumine.* FRIGIDA. *Ouidius.*

A *rethuſa nympha in fontem ſui nominis mutata, Pauſanias Eliacon primo, Ouidius.* ¶ *Velox. Virg.* ¶ *Alpheias. Arcadia. Ouid.*

A *rgentum, fulgens, Catullus.*

A *rgos vrbs Peloponeſi Phoronei regia, eſt & nomen vndecim vrbium quas Steph. enumerat.* ¶ *Antiquũ, epitheton ex Sophoclis Electra ſumptũ.* τὸ γὰρ παλαιὸν ἄργος οὗ ποθεῖς τόδε. *Antiquũ uero dictũ, ut eius ait interpres, quoniam Argus terrigena fuerit, uel quod Argiui primi hominũ extiterint. Corinthii uero quod Phoroneus Argiuorũ rex, non, ut pleriq; exiſtimauere, Prometheus ignem mortalibus oſtenderit, hæc Pauſ.* PELOPEIA *mœnia. quoniam in Peloponeſſo eſt, quæ à Pelope Hippodamiæ uiro, & Tantali regis Phrygum filio dicta eſt. Thucydides, & Diodorus. Quin etiam Peloponeſus aliquando Argos dicta eſt, ut ait Strabo.* INACHIVM. *Virg. uel ab Inacho qui primus Argis annis quinquaginta regnauit: uel ab Inacho amne, inter ſucum & Eraſinum. Argos Hippium ſitu*

eſt. Euſeb. Plinius authores. ¶ Aptum equis. Hora. quod Homerus uno uerbo expreſſit. ἵππιον, καὶ ἱππόβοτον appellans. Cuius nominis ratione͂ affert Hellanicus. Argū Triopæ filiū Pelaſgi, & Iaſi fratrem Argos magnam equorū copiam duxiſſe, ex eo Argos hippiū appellatū. ¶ Abanteū. Abas nanq; Lyncei, ex Hypermneſtra coniuge filius homo bellicoſus, & acerrimi ingenii fuit: Regnauitq; Argis annis uiginti octo. Euſebio teſte. VRBS Argolica. Ouid.

Argo nauis, dicta, ut canit Apollonius Rhodius, ab Argo Alectoris, uel Thectoris filio. alii quod Argis ab Hegeſandro Salaminio exædificata ſit. Pherecydes ab Argo Phryxi filio. Cicero autem ex Ennio nominatam ſcribit: quia Argiui in ea delecti uiri uecti petebant pellem illam inauratam Arietis. nonnulli propter celeritatem appellatam dixerunt: ἀργὸς enim græcis celer, Hanc autem primam in mari fuiſſe cō plures dixerunt, & hac re maxime ſtellis eſſe figuratā, hæc apud Hyginū. ¶ Trabs Peliaca. Propertius. Iaſonem enim Argo nauim iuxta Peliū Theſſaliæ montem cōſtruxiſſe ſcribit Diodorus. Catullus quoq; in pulcherrimo carmine cecinit. Peliaco quondam prognatæ uertice pinus Dicuntur liquidas Neptuni naſſe per undas Phaſidos ad fluctus & fines Aeeteos. ¶ Puppis Pagaſæa. Callimachus enim in Magneſiæ finibus ad Apollinis Actii templū, quod Argonautæ proficiſcentes ſtatuiſſe exiſtimātur, in eo loco qui Pagaſe uocat, primū compactam dicit: unde & loco nomen inditū. πηγνύω enim græcis conglutino, compingoq;. SACRA, arbor Pelias, puppis Theſſala, Magnetias, Vt enim diximus ex Callimacho, cui & Pindarus concinit, in Magneſiæ oppido Pagaſis, quod poſtea Demetrias dictum eſt, ut ait Plinius, nauis hæc facta eſt, RATIS Palladia. Aeſchylus nanq; & alii Hygino referente tradiderūt, à Mineruа quandam materiam loquentem eodem eſſe coniunctam, atq; ita Argo nauim ædificatā: quæ dubiis in rebus Argonautas admoneret, ut canit Apollonius Rhodius, & eū ſecuti Valerius Flaccus, Seneca, Claudianus, PINVS Tritonis, propter Palladem quæ Tritonis, & Tritonia dicit, ut dicemus. TEMERARIA, puppis Aemonia, firma. Ouid.

Argonautæ ſi Orpheo credimus, nūero quinquaginta duo, ſi Apollonio Rhodio, quinquaginta quatuor, ſi Valerio Flacco, unus et quinquaginta. ¶ Lecti iuuenes, argiuæ robora pubis. Catull. ¶ Heroes delecti. Virg. ¶ Pubes Achiua. Minyæ. Minyorū familia ex Orchomeno Boeotiæ oppido Iolcon in Theſſaliam commigrauit. unde Argonautis nomen. Strabo. Eſt aūt Orchomenon & oppidi nomen & fluminis. Thucydides, Alii, inquit, ex Orchomeno quod olim Minyeum, nunc Boeotiū uocat. Eſt & Minyus, ſiue Minyeus Theſſaliæ amnis, cui poſtea Orchomeno nome͂ fuit. Plinius author, Itemq; Diodorus. PELASGI. Pelaſgus, ut Dionyſius Alicarnaſſeus ſcribit, Iouis, & Niobes filius Argos primus tenuit. ACHIVI. audaces uiri, Graii. Ouid.

Argus Ariſtoris filius à Mercurio lapide exanimatus, teſte Apollodoro, non, ut ait Ouidius, gladio interemptus. Ex qua re Mercuriū in Aegyptū profugiſſe, atq; Aegyptiis leges, & literas tradidiſſe author eſt Cicero, cuſtos Virginis, Virg. ¶ Ariſtorides,

Stellatus, cuſtos Iunonius. Ouid. à Iunone enim cuſtos conſtitutus eſt, ut Io in vac cam mutatam cuſtodiret.

A rgilla, tenuis, Virg. ¶ Vda, Horat. ¶ Lubrica, Tibull.

A rgiletum locus in urbe Roma, dictum uel ab Argilla, quod ibi id genus terræ ſit, uel vt alii, ab Argeo, ſeu quod is huc uenit, ibiq; ſepultus ſit. Varro author. ¶ Sacrum. Virg. ab Argo illic ſacrato, & ſepulto. Nam Euander Argum quendam ſuſcepit hoſpitio: qui quum de eius cogitaret interitu, ut ipſe regnaret, Euandro hæc non ſentiente ſocii intellexerunt: et Argum necarunt. Cui Euander & ſepulchrum fecit, & locum ſacrauit, non quod ille merebat, ſed hoſpitalitatis cauſa. Donatus, et Seruius.

A riſta, mollis, pinguis, tenera, Virg. ¶ Grauida, caua, Ouid.

A ries, dux ouium, ſolax. Ouid.

A ries machina, ferreus. Ouid.

A ries Sidus, qui exiſtimatur eſſe is qui Phryxũ, & Hellen tranſtuliſſe dictus eſt per Helleſpontũ, quem Heſiodus, & Pherecydes aiunt habuiſſe auream pellem: ſed Hellen decidiſſe in Helleſpontũ, & à Neptuno compreſſam Pæona procreaſſe: nonnulli Edonum dixerunt. Præterea Phryxũ incolumem ad Aeetam perueniſſe, et arietem Ioui immolaſſe: pellem in templo fixiſſe: & Arietis ipſius effigiem ab Ioue inter ſidera conſtitutam. hæc & plura apud Hyginũ, & Plutarchũ. Plutarchus addit, Phryxũ amiſſa in mari ſorore promontoriũ quoddam aſcendiſſe ut ibi ſomnum caperet, arietem uelleris aurei cũ uidiſſet barbaros homines Phryxũ inuadere, Phryxum voce humana & cornu quod in fronte gerebat excitaſſe, Phryxũ inde in Colchicam regionem perueniſſe: montem Brixaba dictũ, id eſt Arietis frontem. Porro Aries Theophane & Neptuno natus eſt. ¶ Ouis aurea, mollis. Prop. ¶ Ouis aurata, ouis Phryxea, aurea, ouis conſpicua. Ouidius.

A rietis pellis, pellis aurata, Catull. ¶ Vellus molle. Propert.

A riadna Minois, & Paſiphaes filia. Plutarchus, Diodorus. ¶ Minois. Catull. ¶ Coniux beata. Horat. Ariadna à Theſeo relicta in inſula Dia adamata fuit à Baccho, quam etiam in uxorem habuit, & in cœlũ uecta curru à Lyncibus ducto ipſa Liberæ nomen accepit à libero patre. author Ouid. Meminit & Hygin. & Catull. ¶ Cnoſſia. Tib. à Cnoſſo una ex tribus ampliſſimis, & illuſtriſſimis Cretæ ciuitatibus, quæ & Cæratus a vicino flumine dicebatur. ut ait Strabo, & Euſtathius. ¶ Dea ſiderea. Propertius. ¶ Cnoſſis. Cnoſſias. Ouid.

A ricia poſt Albanum montem urbs in Appia uia ſtadiis centum quinquaginta à Roma diſtans. Steph. Strabo. ¶ Nemoralis, Ouid. propter lucũ Dianæ de quo nunc à nobis dicendum.

A ricinus lucus, ſiue Dianæ lucus è ſiniſtra uiæ regione ex Aricia ad Aricinam uiã conſcendentibus, quod templum nominant ædificium Tauricæ. Nam barbaricus quidam Scytharum circa templum mos obtinet. Qui enim uictimæ mactator prius extiterit, Sacerdos inſtituitur. fugitiuus quidam uir gladium tenens, ad inſultus ſemper circũſpectans ad tutandum ſtrenue eſt paratus. templum autem ſilua circũdat.

Strabo. ¶ Luci Egeriæ. Virg. Nam illũ Egeria nympha incoluit.

Aricinus lacus qui templo Dianæ inſtar pelagi fluctuans adiacet, circũcirca montanũ imminet ſuperciliũ continenter. Caua inde regio templũ, aquamque excipit. fontes ſpeƈtare licet è quibus lacus explet. Horũ ſacra ſub cuiuſdam dæmonis appellatione habent. Hoc in loco ſcaturigines obſcuræ ſunt: longius autem exterius ad ſuperficiem eminentes oſtenduntur. hæc Strabo. ¶ Hymettia littora, ab Hymetto Atticæ monte unde fuit Hippolytus. Nam Hippolytus Dianæ precibus ab Aeſculapio ad uitam reuocatus eſt, Diana Hippolytum in templo ſuo Aricinæ ſiluæ abſcondit: & Egeriæ nymphæ commendauit, ibique Hippolytus regnauit, templumque Dianæ erexit, & nemus conſecrauit: ubi ſingulari certamine uictor ſacerdotium capiebat: Certamen autem ſeruis tantum fugitiuis proponebatur. authores Pauſanias, & Diodorus. Virg. Ouid. Nec illud nos mouere debet epitheton longe repetitum eſſe, quum id alibi quoque Virgilius uſurpet, ut Seruius annotauit. aut quod Hymettus prima ſyllaba breuis ſit. quum obſeruandum ſit apud græcos geminato τ. ὑμηττὸς, nomenque obſeruant ὖ.υ. natura producere: aut quod humentia in uno tantũ codice Romano ſcilicet legat. quũ hæc eruditiſſima lectio in omnibus ferè exẽplaribus inueniat, neque eam ab inerudito quoquam repoſitam eſſe haud uero ſimile ſit: conueniatque cũ illo Virg. in nono. Ediƈtum Martis Luco Simethia circũ Flumina, pinguis ubi & placabilis ara Palici.

Arion equus, ex Neptuno in equũ mutato, & Cerere Erinnydis ſpecie apud Tilphoſſam Boeotiæ fontem natus. Alii ex Neptuno in equũ mutato, & Cerere in equam natum tradunt, cuius nomen in ſacris latet, ex equa uero & equo, quorum corpora numina intrauerãt, Arionem genitum, uel, ut ait Antimachus, ex terra genitus. Eum Copretus Halyarti filius Boeotiæ rex à Neptuno dono acceptum Herculi dedit quo Cycnum Martis filium curuli certamine in templo Pegaſæi Apollinis ſuperauit. Poſtmodum Hercules Adraſto regi donauit, quo ſolus ex ſeptem ducibus incolumis ſeruatus eſt. Pauſanias. Home. Int. ¶ Vocalis. Propertius. Quia cum hinnitu è terra fertur proſiliiſſe. Nam ut ſcribunt Laƈtantius Placidus & Probus, quum adhuc ignotus eſſet equorum uſus mortalibus, & his animalibus terra egeret, Neptunus in Theſſalia terram tridente percuſſit, ſubitoque, mirum diƈtu, duo equi proſilierunt Scyphios, & Arion. Quod item Lucanus aſſerere uidetur quum ait. Primus ab æquorea percuſſis cuſpide ſaxis Theſſalicus Sonipes bellis feralibus omen Exilit. Tametſi Ouidius, itemque Seruius id factum velint in Attica, quum Neptunus Mineruaque de Athenarum nomine contenderent.

Arion fidicen loco, et oppido Methymnæus, cuius fabulam referũt Herodotus, & Diodorus, & Ouid. ¶ Vocalis, Ouid.

Ariſtæus, ut Pindarus, & Diodorus, ex Cyrene Chlidanopes, & Hypſei, ut alii Penei amnis filia, & Apolline æditus, Hypſeus aũt Creuſa Terræ filia, & Peneo natus, ut uero Pherecydes, Naide, & Peneo: ut Aceſander Philyra Aſopi filia. Frag

trem habuit Autuchum. Bacchylides Ariſtæos quattuor reſert, primũ Caryſti, alterum Cheronis, tertiũ Cœli, Terræq; filiũ, quartum Cyrenes. Huius Creuſæ meminit Ouidius. Te quoq; promiſſam Xantho Penee Creuſam Phthiadum terris occuluiſſe ferunt. Nymphis à matre traditus eſt nutriendus, à quibus quũ lac cõgelare, mel, atq; oleum conficere didiciſſet, primus ea in uſum hominibus traduxit. unde à poſteris ut Deus cultus eſt, Arcadiæq; regnum obtinuit. authores Diodorus, Iuſtinus, Plinius. ¶ *Arcadius magiſter.* Virg.

A*riſtarchus inſignis grammaticus Ariſtarchi filius, ſub Ptolemæo Philometore natus, cuius & filium erudiuit, in Samothracia ortus Alexandriæ habitauit.* Suidas. ¶ *Magnus*. Ouid.

A*rma, diſcordia, horrentia, ſæua, micantia, fulgentia, impia, picta, radiantia, inſignia, uerſicoloria, cruẽta, fortia.* Virg. ¶ *Luctuoſa.* Horat. ¶ *Triſtia,* Tibull. ¶ *Dira, caſtrẽſia,* Propert. ¶ *Horrida, Crepitantia, fera, ſcelerata, ualida, pugnacia.* Ouid.

A*rmenta, læta.* Virg.

A*rmenii populi Perſis finitimi, ab Armeno Rhodio, ut ſcribit Antipater, quos Eudoxus ex Phrygia originem duxiſſe, & multa Phrygia lingua proferre tradit. Iuſtinus uero Armeniam ab Armeno, Theſſalo dictam ſcribit, qui unus ex Iaſonis ducibus fuerit.* ¶ *Odorati.* Tibull. *in Armenia namq;, ut antea diximus, pretioſum inter reliqua aromata naſcitur Amomum.* ¶ *Fugaces.* Ouid.

A*rne Aeoli filia ex Menalippe, quam Neptunus in iuuencum mutatus cognouit. qua de re indignatus pater eam Metapontio aduenæ tradidit, ut eam in Metapontum deduceret, ubi duos peperit filios Aeolum, ac Boeotum, ut latius diſſerit Diodorus. Strabo tamen & Varro hanc Arnen Menalippen uocant.*

ARPI *Apuliæ urbs à Diomede Aetolo fundata, quã olim maximam fuiſſe Italicarum urbiũ, & prius, Argyrippam, & aliquando Argos Hippium, quãquã nonnulli Strabonis codices habent Argyroippiũ, uocatam teſtimonio ſunt, ſtrabo, Plinius, Stephanus, qui addit Lampen quoq; cognominatam.* ¶ *Aetoli, Argyripa,* Virg. *una litera detracta, ut in pleriſq; aliis.*

A*rquus cœleſtis, ingens.* Virg. ¶ *Himbrifer.* Tibull. ¶ *Purpureus.* Prop.

A*rs, magiſtra.* Virg. ¶ *Docta.* Ouid.

A*rtacia fluuius in extrema Italiæ parte Læſtrigonum regionem præfluens fonte limpidiſſimo, authore Homero.* ¶ *Nobilis unda.* Tibull.

A*rua, genitalia, lata,* Virg. ¶ *Pinguia,* Tibull. ¶ *Florentia, dura, operoſa, fallacia.* Ouid.

A*ruina pinguis.* Virg.

A*rundo, tenera, fluuialis, umbroſa, glauca,* Virg. ¶ *Tremula, procera,* Ouid.

ASCANIVS *Aeneæ ex Creuſa filius. Ilus & Iulus cognomento,* Virg. *Et ſi Cypriorum ſcriptor non Creuſam ſed Eurydicen eam uocat.* ¶ *Regius, Dardanius, pulcher, magnus.* Virg. ¶ *Binominis. formoſus.* Ouid.

A*ſcanius Myſiæ lacus, & fluuius apud quem Hylas raptus eſt.* Strabo, Plinius, Propert.

Propert.¶ Sonans, Virg.¶ Crudelis, Propert.

Aſcenſus, altus. Ouid.

Aſilus, ſiue Tabanum dici placet, vt ait Pli. quem græci Oeſtron uocant, ut apud Virgilium.¶ Aſper, acerba ſonans, Virgilius.

Aſinus, quem Apollini Hyperboreos maſtare teſtatur Pindarus, & Callimachus. ¶ Tardus. Virg.¶ Pandus, lente gradiens, auritus, Ouidius.

Aſperitas agreſtis, inconcinna, grauis, Horat.

Aſpis ſerpens, cuius plures diuerſæq; ſpecies, verum diſpares effectus ad nocendum. Solinus.¶ Aſpera ſerpens. Horat.¶ Sacer coluber. Propertius. ¶ Serpens pigra, peregrina. Eſt enim præter Libycam Aegyptia aſpis apud Strabonem de qua hoc loco Ouidius intelligit, quæ propriũ quiddam habet præter alias alioꝝ locoꝝ. Ea duplex eſt. alia Palmaris quæ celerius interficit, altera paſſus ferè longitudine. PLENA ſomniferis uenenis. Ouid. Hymnale namq; uſſytitis ſpecies ſomno necat, ut ait Solinus. vnde & aſpidum ſomnificam uim appellat Plin. qui etiam ait. Aſpides percuſſorũ corpore & ſomno necant, omnium ſerpentium minime ſanabiles.

Aſſaracus Trois filius ex Callirhoe Scamandri filia. Homerus. Lycophronis interpres.¶ Phryx. Ouidius.

Aſſyria prouincia maioris Aſiæ, ab Aſſur filio Sem cognominata, qui eam regionẽ poſt diluuium primus incoluit, author D. Auguſtinus, ab ortu Media, ab Occaſu Meſopotamia terminatur, à meridie Suſiana, à Septentrione parte Armeniæ: ut ſcribit Ptolemæus.¶ Pinguis. Tibullus.

Aſtynome Homero Chryſeis dicta, Chryſæ Sacerdotis Apollinis filia, quam ex Thebis captiuam Achilles abduxit: eamq; ex omni præda ſibi delegit. Euſtathius.¶ Chryſeis. Ouidius.

Aſtures populi Citerioris Hiſpaniæ, ut ait Plinius.¶ Pulcherrimi, equo fidentes, & verſicoloribus armis, Virg.

Aſtydamia Ormeni regis filia, quam quum pater Herculi negaſſet ille urbe expugnata, & interempto Ormeno puellam rapuit, ex qua etiam Cteſippum genuit. authore Diodoro.¶ Nympha Ormenis, Ouid.

Aſtyanax Hectoris & Andromaches filius, qui antea Scamandrius dictus eſt, quiq; poſt Troiã euerſam deturbatus eſt. Seneca, & Homerus.¶ Hectoreus puer. Ouid.

Aſtypalæa inſula una ex Sporadibus in Carpathio mari, quæ Achillẽ ſanctiſſime colit; in ea laudatiſſimæ Cochleæ. Cicero, Plinius.¶ Cincta piſcoſis vadis. Ouid.

ATALANTA Arcadia Iaſi filia à Melanione, & Meleagro amata, Xenophon, Apollonii & Homeri interpres & Hyginus, &c.¶ Dura, Iaſis, Prop. ¶ Tegeæa, Nonacria, Mænalia, Nonacrina, Ouidius.

Atalanta Argiua filia Schœnei Athamantis filii quã Hippomenes curſu à ſe ſuperatã in uxorem duxit. Ambo à Cybele in Leones mutati. authores Apollonii & Hom. Interpres, Ouidius, Seruius, Hippomedon tamen non Hippomenes ab Apollonii Interprete nuncupatur. Theocriti interpres aliter tradit, nempe Atalantem Schoenei fi

liam fuiſſe, Schœneum Iaſi. ¶ Pernix, Catull. ¶ Fugax. Ouid.

A thamas Aeoli filius, de quo apud Ouidium. ¶ Penthides. Athamas Ino filiam Cadmi, Agaues uero Penthei matris ſororem duxit in vxorem vt notū eſt ex Ouidio, GENER draconum, propter Cadmū, & Harmoniam vxorem eius, qui in dracones verſi ſunt, ut legimus apud Ouidium. SVPERBVS, Aeolides, Aeolius, Ouidius.

A thenæ urbs Atticæ clarior quàm ut indicari egeat, quo nomine eſt & locus in mari Euxino nobile palladis Templum hn̄s, authore Arrhiano. ¶ Præclaræ. Lucr. ¶ Prima tellus. Virg. Athenienſes enim primam omnium ſuam terram ſeq; primos homines prædicabant, de generis antiquitate cum Argiuis certantes. Nam primæ ciuitatis authores utriq; uideri uolebant. Pauſanias, Stephanus, Ariſtides. Ariſtophanes, Plinius. ¶ Doctæ. Propert. ¶ Vrbs Tritonis. propter Palladem quæ tritonia dicta eſt. Athenas vero Palladi ſacras fuiſſe atq; ab ea nuncupatas exponit Pauſanias in Atticis. & D. Auguſtinus ex [illegible]. CLARÆ. Pandioniæ, à Pandione rege Athenarum. DIAE. Erechtheæ. ab Erechtheo rege qui Pandioni ſucceſſit apud Pauſaniam. VRBS Mopſopia. Ouidius non à Mopſo uate, ſed ab alio quodam Mopſope ut docet Strabo, & Stephanus, alii ab Oceani filia Mopſopia. de qua Suidas.

A thenienſes, populus Pandionius. Lucret. ¶ Cecropii, Cat. ¶ Theſidæ, Cecropidæ. Virg. ¶ Populus Erichthonius, ab Erichthonio Athenarum rege. Prop. ¶ Mopſopii, Erechthidæ. Ouidius.

A theſis amnis Venetiæ Veronam interſecans qui ex Tridentinis alpibus labitur. Plinius. ¶ Amœnus. Virg.

A thos Thraciæ mons altiſſimus, ab Atho gigante Neptuni, & Rhodopes Strymonis filio. Stephanus, Theocriti interpres. ¶ Altus, arduus, Ouidius.

A tina urbs Italiæ iuxta Pontinas paludes. Plinius ¶ Potens. Virg.

A tlas Iapeto, & Clymene Oceani filia natus, teſte Heſiodo, ut alii Iapeto Cœli filio, et Aſia Oceani filia. fratres germanos habuit prometheū, Epimetheū, & Menœtiū Author Tetzes in Heſiodū. ¶ Maximus, durus, cœlifer, Virg. Nam, ut author eſt Pherecydes, ad hūc profectus eſt Hercules quū didiciſſet à Nereo ſe malis Heſperidū nunquā potiturū ſine Atlantis ope. Sed dū Atlas Herculi operam nauaret ipſe cœlum ſubiit. quūq; confecta re cœlū recepturus Atlas non videret, Herculis aſtu eluſus eſt. Impetrat ut ille tandiu cœlo ſuccedat quoad ferendo oneri puluillum ſibi aptet. atq; ita correptis pomis quæ proiecta humi iacebant e veſtigio uictor abiit. Hiſtoriæ tn̄ ueritas ita ſe habet quēadmodū Xenocrates ſcriptū reliquit. Atlas ſiderum rōnem primus inuenit, ā quo edoctus Hercules ita ſecūdas tulit ut à primo ferè nō abeſſet: mox grauioribus ſtudiis auocatus, Cœlū id eſt Aſtrologiā Atlanti remiſit. ¶ Iapetionides, Heſperius rex, Ouid. Mauritania nanq;, cuius rex fuit, Gaditanum fretum, Soliſq; occaſum reſpicit. Pomponius. Solinus.

A tlas mons Mauritaniæ, in quē Atlas rex mutatus eſt, nota fabula apud Ouidiū in interiora Libyæ remotior, quem Solinus altiſſimū eſſe teſtatur. Nam eductus in vi

ciniam lunaris circuli ultra nubila caput condit, quē incolæ vnam cœli colūnam eſſe aſſerunt. Eſt & alter Herculis colūnis propinquior, meminerunt Strabo, Plinius, Solinus. ¶ Gelidus, Ouidius.

A tria, ampla, longa, Virg.

A treus Pelopis, & Hippodamiæ filius, Peloponeſſi prius, deinde Mycenarū rex. in Mycenas.n. regnū trāſlatū ē, ut ſcribit Euſeb. Atrei et Thyeſtæ nota hiſtoria uel ex tragœdia Senecæ. ¶ Tātalides, ab auo Tātalo, Pelopis patre, CRVDVS, Ouid.

A ttagen auis Aſiatica inter nobiliſſimas habita, plumas variis colorum notis diſtinctas hñs, Perdice paulo maior, colore ſubrufo, qualē figulinæ teſtæ habere ſolent, puluere gaudens, proleq; fœcunda ex Lydia in Græciam aduecta. Attagen maxime Ionius celebratur, uocalis aliàs, captus uero obmuteſcens, Plin. Suidas, Athenæus, Ariſtophanis interpres. ¶ Ionicus. Horatius.

A ttica regio, quæ & Atthis, ab Atthide Cranai filia dicta eſt. Actæa uero, ſiue Acte, ab Actæone, ſiue Actæo rege, uel quia litoralis ferè tota ſit exilis et anguſto quodā uelut margine. Strabo. Steph. Euſtathius, Lycophron, Plin. Trogus, itēq; Martianus. ¶ Cecropia. Cat. ¶ Oræ Actææ. Cecropis terra, humus grata Mineruæ. Ouid.

A tticus, Actæus, Munychius, Strabo. Eſt & Munychia tumulus curuus in Cherroneſi faciem cauernoſus tū natura, tū opera dedita magna ex parte ut habitatores admittat. Ingreſſum anguſto habet ore, cui quidem portus terni ſubiacent. quondam muro uallata Munychia erat, & iunctis domiciliis referta ut Rhodiorum ciuitas, circuitu complectens & Piræeum, & alios portus naualibus plenos. Hellanicus in ſecundo Atthidos Munychiā dictam ſcribit à Munycho quodam Panteuclei filio, qui Munychiæ Dianæ tēplū erexit, cui etiam ſacra fiebant ſecūdo menſe qui apud Athenienſes Munychion appellat. ut legimus apud Suidam, & Demoſth. Inte. Vlpianum. MOPSOPIVS, Cecropius, Ouidius.

A ttis Calai Phrygis filius à Cybele adamatus. Pauſanias in Achaicis, Nicandri interpres, Suidas, Ouidius. Diodorus. ¶ Cybeleius, Phryx, Ouid.

A VARVS, diues, Ouid.

A uceps, Callidus, Ouid.

A ucupium, plumoſum, Propert.

A udacia, fortis, Tibull.

A uena, ſterilis, Virg.

Aues pennipotentes, uariæ, aeriæ, Lucret. ¶ Pictæ, uolantes, canoræ, aligeræ, Virg. ¶ Argutæ. Propert. ¶ Auidæ, loquaces, rapidæ, Ouid.

A uiaria, inculta. Virg.

A uentinus Albanorū rex, Remulo Siluio natus, qui Auentino fulmine ictus ipſe regnum per manus tradidit. Is poſtea ſepultus Auentino cognomen colli fecit. Liuius, Euſebius. ¶ Fortis. Ouidius.

A uentinus Herculis filius ex Rhea natus. Hunc Turno aduerſus Aeneam ſuppetias tuliſſe Virgilius commemorat. ¶ Pulcher. Virg.

A uernus lacus in ſinu Baiano prope Puteolos, quem Cæſar olim purgauit, adeò ſiluarum denſitate obductum, ut exhalans inde per anguſtias ſulfureæ odor aquæ grauiſſimus ſuperuolantes aues necaret: ex quo nomen accepit. Plutoni & Proſerpinæ Sacer eſt. Eius ambitus ſtadiorum quinque, profundum incredibile, ut quum ſit aqua clariſſima cærulea uideatur. Ferunt in eo priſcis temporibus quod poſtmodum fieri deſiit inferos euocari ſolitos. Effluente in mare ſtagno ferunt Herculem exaggerata terra fluxum clauſiſſe, uiamque deſuper iuxta mare factam Herculeam poſtmodum eſſe nominatam. In Auerno Homerica mortuorum vaticinia, oraculumque fuiſſe traditum eſt. Strabo, Diodorus, Lucret. Maro, Ariſtoteles. ¶ Diuinus, palus tenebroſa, graue olens, Virg. ¶ Vmbroſus. Propert.

A ufidus flumen Apuliæ, quod ex Hirpinis montibus defluens Canuſium ſecat. Plinius. ¶ Violens, longe ſonans, tauriformis, Hor. cornua enim authore Seruio ideo à poetis fluminibus tribuuntur, ſiue quod plerunque in cornuum ſimilitudinem curuatas cernimus ripas, ſiue quod mugitum bouum imitatur murmur undarum.

A uguſtus Cæſar, Diui genus. Id quod in nomiſmatum etiam inſcriptionibus inuenias, è quorum altera parte C. Cæſaris caput habet, Titulus ē; DIVOS. IVLIVS. ab altera uero parte Auguſti Octauiani caput cū inſcriptione, AVGVSTVS. DIVI. F. I. Præterea uero lapidū inſcriptiões quæ ſunt & in Capitolio, et alibi, in quibus DIVI. F. ſcriptū obſeruaui. MAGNVS. Virg. ¶ Maximus, egregius, altus, diuus, fortis, optimus, clarus Anchiſæ, Venerisque ſanguis, Horat. ¶ Aeneades (Ouid.

A ula, nitida. Ouid.

A ulæa, purpurea, Superba. Virg. ¶ Suſpenſa, Horat. ¶ Attalica, Prop. Aurum intexere in Aſia inuenit Attalus rex, unde nomen Attalicis, author Plin. ſcribit Seruius Aulæa dici quia in aula Attali regis Aſiæ primum inuenta fuerunt.

A ulis Boeotiæ urbs prope Chalcidem, Euboeæ contermina, dicta ab Aulide Eponymi Cephiſi filia. Homeri interpres. Plinius quoque ita ſcribit. Et in ipſis faucibus Euripi quē facit obiectu inſulæ Euboeæ Aulis capaci nobilis portu. ¶ Piſcoſa, Euboica, Ouid.

A ura, tenera, celerans, aeria, uitalis, alta, ætheria, liquida, leuis, Lucret. ¶ Supera, tenuis, celeris, Virg ¶ Rapida, cōis, lenis, volucris, vacua, cita, frigida, mollis, Ouid.

A uriculæ, molles, Horat.

A ures tenues. Lucret. ¶ Rimoſæ, patulæ, Horat. ¶ Cauæ, auidæ. Ouid.

A uriga, pronus. Virg.

A urora ex Hyperione & Thia. Hyperion uero Cœli Terræque filius, Heſiodo. Homerus uero Hyperione & Euryphaeſſa ſorore genitam canit. ¶ Roſea, Lucret. ¶ Lutea, coniux Tithonia. Virg. ¶ Candida, Tibull. ¶ Rubra, Propert. ¶ Vigil, purpurea, bīda, roſeo ſpectabilis ore. Eos. græcum eſt uocabulum ἑως quippe & ἠώς dicitur. unde Heous prima breui; & Eous abſque aſpiratione cum prima producitur. PALLANTIAS. Eurybea Ponti Terræque filia, ex Crio genuit Aſtræū, Pallanta, Perſen, ex Aſtræo & Aurora nati, Argeſtes, Zephyrus, Boreas, Notus. authore Heſiodo.

A uroræ equi Lampon & Phaethon, Homero: Pegaſus Lycophroni, eius interpres au- thor. ¶ roſei. Tibull. ¶ Matutini. Ouid.

A uroræ currus, roſeus, puniceus. Virg. ¶ Croceus, pruinoſus, Ouid.

A urum, fulgens. Catull. ¶ Flauū, fuluū, Virg. ¶ Regale, Horat. ¶ Diues, Tibull. ¶ Nitidū, micans, clarum, lentū, radians, ſolidū, fuſile, Ouid.

A uſpex, prouidus. Horat.

A uſter ventus à meridie, qui græcis Notus dicitur. Plinius, Vegetius. ¶ Fulmine pollens, validus, Lucret. ¶ Humidus, niger, pluuialis, frigidus, tumidus, ales, uiolentus, præceps, Virg. ¶ Turbidus, albus, comes Orionis, rapidus, Horat. ¶ Hibernus, tepidus, Tibull. ¶ Nubibus, Prop. ¶ Pluuius, aquaticus, calidus, himbrifer, inſanus, fortis, madidus, procelloſus, nubifer, terribilis, Ouidius.

A utolycus Chione Dædalionis filia, & Mercurio natus, Vlyſſis maternus auus, qui furandi & peierandi aſtu Mercurii munere facile omnis homines ſuperauit, vt ſcribit Homerus. Parnaſſum incoluit, & Neæram in matrimonio ſibi coniunxit teſte Pauſania in Arcadicis. ¶ Verſuta propago, furtum ingenioſus ad omne. Ouid.

A utomedon Diorei filius, Achillis auriga. Homerus. ¶ Armiger. Virg.

A utūnus, Pampineus. Virg. ¶ Pomifer, decorus, Horat. ¶ Inæqualis, ſordidus. Ouid.

A uus, priſcus, vetus. Tibull. ¶ Longæuus, Ouid.

A uxilium, bonum. Lucret.

A XIS, feruidus, faginus, Virg.

B

BABYLON Perſarū urbs Chaldeæ gentis caput, à Semiramide regina cōdita, tam nobilis vt propter eam & Aſſyrii, & Meſopotamii in Babyloniæ nomē tranſierint. amne interluitur Euphrate. Beli ibi Iouis templū, quem inuentorem cœleſtis diſciplinæ tradiderunt. In æmulationem huius vrbis Cteſiphontem Parthi condiderunt. Vocabulū ſumpſit à Babylone Medi filio. Plura leges apud Solinū, Strabonem, Herodotū, Diodorū, Pli. ¶ Perſarū vrbs. Prop. ¶ Alta, Ouidius.

B acchus Iouis & Semeles filius, Homero, Euripidi, Heſiodo. Praxilla Sicyonia ex Venere natū cecinit. Plutarchus ex Ioue & Arge nympha è lyſto Cretæ vrbe rapta natū tradit, vnde Argillus mons Aegypti dictus eſt, ubi Bacchum illa edidit. Cicero plures connumerat, Dionyſios inquit plures habemus. Primū è Ioue & Proſerpina natū. Secundū Nilo, qui Nyſam dicit interemiſſe. Tertium Caprio patre, eumq; regem Aſiæ præfuiſſe dicunt. cuius Sabazea ſunt inſtituta. Quartum Ioue & Luna, cui ſacra Orphica putantur confici. quintum Niſo natum & Thyone, à quo Trieterides conſtitutæ putantur. Bacchum a mulieribus quæ illum bacchantes ſequebant dictum fuiſſe tradidit Diodorus. ¶ Euius, & apud Suidam, & Heſychium & magnum Etymologicon, vbi & Euſius Laconum lingua

dicitur. E V A N. Lucret. uel ab Euan uocabulo quo indi ederam ſignificant, ut
ſcribit Heſychius, uel à uoce bacchãtium. nam, ut ait Euſebius, Bacchæ crudas car-
nes comedentes ſacro furore initiantur Euan Euan conclamantes, ſiue quia Phryges
Bacchum Euan appellant. ¶ Florens. aut propter hederam qua ornatus eſt, ut Clau-
dianus. Lenis uolitabat Iacchus Crinali florens hedera. aut quia florida ætas Bac-
cho & Apollini attribuitur, dicente Tibullo. Solis æterna eſt Ph x bo, Bacchoq; iuuẽ-
ta. Nam decet intonſus crinis utrũq; Deum. I A C C H V S. Catull. à clamo-
re, & ſonitu. nam ſacrificantes clamare ſolebant Iο Bacche. ἰαχχω græcis uociſe-
ro. ¶ Liber. ut ſcribit D. Auguſtinus quod mares in coeundo per eius beneficiũ emiſ-
ſis ſeminibus liberentur. hoc idem dicunt in fœminis agere Liberam, hoc eſt Ariad-
nam: & ob hoc Libero uirilem corporis partem in templo poni. fœmineam Liberæ.
Alexander uero ita uocatum tradit, quod pro communi Bœotiæ libertate pugnauit.
Nec me latet eſſe qui affirment Liberũ ideo dici quia uinum liberiorem hominem fa-
ciat, & curis ſolutum. L Y N AE V S. eadem ratione ſcilicet quia animi curas
diſſoluit, id quod Vticenſis Cato in ſe quandoq; periclitatus eſt, ut ſcribit Plutar-
chus. λύω Soluo. L E N AE V S. Apollodorus aſſerit Lenæos Bacchi ludos,
qui circum torcularia, quæ græci λῆνα uocant, exhibebant. unde liberi patris per
epitheton nomen eſt. uel, ut Diodoro placet, quia primus uinum ex torculari educere
monſtrauit. DATOR lætitiæ. Virg. ¶ Præliis audax. Africam, nõ ſine certamine ex-
pugnauit. Aegyptũq; & reliquos fines regno tenuit. Hyginus teſtis. Gigãtes quoq; de-
uicit quũ Ioui diiſq; bellũ intuliſſent, Diodorus. SEMELEIVS. Thyoneus. à ma-
tre ſemele Thyone ob furorem appellata, Aeſchylo authore, BASSAREVS, à ge-
nere ueſtis Baccharum. unde & Bacchæ Baſſarides dictæ. Baſſaris. n. ueſtis ge-
nus eſt uſq; ad pedes demiſſa qua Bacchæ induebant. dicta à Baſſara loco Lydiæ
vbi fit hæc apud Acronem, & Heſychiũ. & Etymologicon. VERECVNDVS,
candidus, vuidus, iocoſus, Horat. ¶ Tener, conſitor uuæ. Bacchus apud græcos do-
cuit uini uſum, ut teſtis Martianus Capella, Euſebius ſcribit uitem inuentam à Dio-
nyſio. ſed non Semeles filio anno regni Cecropis quinquageſimo, qui fuit vltimus. hoc
idem affirmant Varro, & Virgilius in deorũ inuocatione. PROLES Semeles. Oſi-
ris. Tibull. ita ab Aegyptiis nominatus. Diodorus, Auſonius poeta, Suidas. hunc vul-
gus Serapim, & Serapidem appellat ut ait Firmianus. ¶ Proles Semeleia, Nyſæus.
Diodorus, ita ſcribit. Infantem Iuppiter Mercurio dedit ad antrum Nyſæ, quod in-
ter Phœniciam, Nilumq; eſt, deferendam: à nymphiſq; omni ſtudio, curaq; educan-
dum. unde ab Ioue Nyſaq; Dionyſium dixerunt. quod etiam Homerus in Hymnis
teſtatur inquiens. Eſt Nyſa ſupra montem floridum ſilua procul à Phœnicia fermè
Aegypto fluente. hæc ille. Siue à Nyſa urbe, quã ipſe in India in huius memoriam
in qua nutritus eſt, condidit. idem Diodorus. IGNIGENA, Semelem Iuppiter, ut
Diodorus tradit, ob pulchritudinem in forma hominis cognouit. Quod exiſtimans
à Ioue in ſui contemptum agi rogauit ut ſecum quemadmodũ cũ Iunone aſſueuerat
coiret, Iuppiter Dei maieſtate aſſumpta cum tonitrubus, ac fulgure ad eam deſcendit.

ut illa prægnas quũ neq; fulguris neq; tonitrui uim ferre poſſet, filiũ aborſa igne expla
rauit. Iupiter adhuc imperfectũ infantem femori ſuo inſeruit ut maternos menſes
ibi compleret: unde & natus eſt, nota fabula apud Ouidium. Quod Diodorus ita
interpretatur. In India quũ peſte Bacchi exercitus uexaretur in monte ſalutem inue
nit qui Femur dicitur. BISGENITVS, iterum ſatus, bimater, Bromius, à tonitru
qui in eius ortu contigit, ut ait Diodorus. βρέμω enim fremo. INDETON
SVS, puer æternus, formoſiſſimus, uenerandus, de pellice natus, racemifer, uitis re
pertor, Corymbifer. hedera Liberi ſacerdotibus, ipſiq; etiam Deo quũ inter homines
ageret in uſu coronæ fuit. & Alexander eius exemplo hedera coronato exercitu ex
India uictor rediit. author Plynius. Mirum quod Plutarchus in quæſtionibus refert.
Ineſt, inquit, hederæ ſpiritus qui mentes in furorem concitat, & loco mouet, & ebrie
tatem abſq; uino inducit. NYCTELIVS, quia eius ſacra noctu fiebant. νυκτε
λεῖν nanq; apud Heſychiũ noctu perficere et initiare. ELELEVS. à uoce belli
ca quæ dicitur Eleleu. accedentes enim ad bellum ἐλελεῦ acclamabant. author Sui
das. CORNIGER. dicitur liber pater propter ingenii acumen prius boues ad iugũ
iunxiſſe, eorũq; opera frugem iacta ſemina reddidiſſe, qua ex re illum cum cornibus
finxere, ut docet Diodorus. Feſtus uero ait, Cornua Liberi patris ſimulacro addunt,
quoniam inuentorem uini dicunt. eo quod homines nimio uino truces fiant. VVAE
commentor, pulcherrimus, intonſus, Ogygius. Bacchus patriam habuit Thebas Boeo
tiis, ut ſcribit Plinius, quæ Ogygiæ ab Ogyge primo Thebarum rege dictæ ſunt.
author Suidas. Boeotiam quoq; Cecrope regnante quũ eam ditione ſubactam haberet
Ogygiam appellatam teſtatur Strabo. AONIVS Ouid.

B acchi capilli, racemiferi. Ouidius.

B acchi ſacra quæ & Orgia appellantur apud Poetas, ἀπὸ τῆς ὀργῆς id eſt à fu
rore. licet omnia ſacra à græcis hoc uocabulo nuncupent, quia qui Sacrificant diui
no quodam corripi furore uidentur, Erant & Liberi patris ſacra quæ Phallagogia di
cebantur, ut Iouis Pandia, & Diaſia, Iunonis Heræa, Mineruæ Panathenæa, Bac
chi quoq; Dionyſia, Cereris Eleuſinia, ac Theſmophoria, Apollinis Delia, et Pythia,
Mercurii Hermea, Neptuni Poſidonia, Herculis Heraclea, Aeſculapii Aſclepia, &
Panacia. authores Theodoretus, & Euſebius. ¶ Obſcura Catullus. de quibus ita Oui
dius. Tempus erat quo ſacra ſolent trieterica Baccho Sithoniæ celebrare nurus, nox
conſcia ſacris; Nocte ſonat Rhodope tinnitibus æris acuti. A ſtipulantur Euſebius.
Liuius. ¶ Sacra occulta. Tibull. noctu enim clam à ſolis mulieribus celebrabantur.
¶ Trieterica Triennia, Ouid. quia tertio quoq; anno colebant. quæ Boeotii cæteriq;
græci Thraces quoq; in memoriã Indicæ expeditiõis cõſtituerũt. author Diodorus.

B acchæ, Thyades, à Thya Celænus et Apollinis filia quæ primũ Bacchi orgia egit.
ut ait Pauſanias. MAENADES à furore et inſania. unde et ipſe Bacchus Mænoles
id eſt totus furens ac inſanus dictus eſt apud Euſebium. Hederigeræ. Catull,
¶ Euiades, ab Euio. Peruicaces, biſtonides Horat. ¶ Edonides, Propert. ¶ Eleleides.
Thraciæ, Mimallones, Mimallonides, ut ait Suidas ἀπὸ τῆς μιμήσεως hoc,

eſt ab imitatione, quia Bacchũ imitarent, Nã & ipſæ cornua ferunt. Porrò Taurino vultu fingit Bacchus. Phylleiæ, à Phyllidæ regione Thraciæ, authore Steph. et Herodoto. THREICIÆ, Ouid.

B acchiadæ qui annis fermè ducentis Corinthium dominatione tenuerunt, & tyranni locupletiſſimi, & numero plurimi & genere clari euadentes. Cypſelus aũt hiſce deſtructis tyrannidem occupauit, author Strabo. ¶ Gens orta Corintho. Ouid.

B aiæ Campaniæ ciuitas, Lucrino Sinui contiguæ, ab Vlyſſis ſocio nomine Baio ſic dictæ, Erant ibi calidæ aquæ & ad voluptatem & ad ſanandos morbos accomodatæ. Strabo. ¶ Liquidæ, amœnæ. Horat. ¶ Tepentes. Propert.

B arathrum, abruptũ. Catull. ¶ Immane. Virg.

B arba, hiſpida. Tibull. ¶ Hirſuta. Ouid.

B arbaria, inhumana, Ouid.

B actra oppidũ ſupra Perſidem, quod & Zariaſpa dictũ eſt, per quod flumen eiuſdẽ nominis fluens emittit in Oxũ vnde ei nomẽ. Plin. Strab. Cyro. ¶ Regnata. Horat.

B attus Cyrenarũ vrbis conditor, vt Iuſtinus Polymneſti ex Phronime filius, Battus vero à Pythia appellatus quũ eam de ſua voce exili, atq; impedita lingua cõſuleret. βατταρίζειν enim græcis balbutire, author Herodotus. Aceſander autem ſcribit Battũ ſua ſponte linguam ſibi obligauiſſe. alii Battum hoc eſt regem cognominatũ exiſtimauere, Battos nanq; Libyes reges nũcupant. Battus præterea Cyrenis in excelſiſſimo fori loco ſepultus eſt, manu Laſerpicium geſtans. Pauſanias, Pindarus eiuſq;, & Callimachi interpres. ¶ Vetus. Catullus.

B attus poeta familiariſſimus Ouidio poetæ, ut ipſemet Ouidius teſtatur. ¶ Clarus Iambo. Ouid.

B atillus puer ab Anacreõte poeta amatus. authore Maximo Tyrio. ¶ Samius. Horat.

B attis Philetæ poetæ amica, ut canit Hermeſianax Colophonius apud Athenæum. οἶσθα δὲ καὶ τὸν ἀοιδὸν τὸν εὐρυπύλου πολιῆται κῶοι χάλκειον θῆκαν ὑπὸ πλατάνῳ Βιττίδα μολπάζοντα θοὸν πέρι πάντα φιλητᾶν. Illud animaduertendum ex his uerſibus, ſi tamen hæc verior uetus lectio eſt, Bittida non Battida apud nos legendum. ¶ Coa, à Co inſula. Ouid.

BELLEROPHON uir Corinthius Glauco Siſyphi filio natus, Homero authore, ideo dictus, quia Bellerum fratrem inuitus occidit, cũ antea Hipponus nominaret, ut ſcribit Lycophronis interpres. quem nõnulli tradiderũt quũ ad Proetũ Abantis, ut alii Therſandri filium deueniſſet, Anteam quæ & Sthenoboea, Amphianactis, ſiue Iobatæ filium, coniugem regis hoſpitis amore inductam petiiſſe ab eo uti ſibi copiam ſui faceret, promittens ei coniugis regnũ. quæ quũ impetrare nõ potuiſſet, verita ne ſe apud regem criminaret præoccupat eũ ſibi uim afferre uoluiſſe. Proetus qui eũ dilexerat noluit ipſe ſuppliciũ ſumere, ſed quod æquũ eſſe ſciebat, mittit eum ad Iobaten Anteæ reginæ patrem, ut ille filiæ pudicitiam defendens Bellerophontem

tem obiiceret Chimæræ quæ eo tempore Lyciorũ agros uaſtabat flamma. Hanc Bellerophontes equo inſidens alato telo confixit cõfecitq;. unde uictor profugiens, poſt fontis inuentionem quũ ad cœlũ contenderet euolare, neq; longe iam abeſſet, deſpiciens ad terram timore permotus decidit, ibiq; periiſſe dicit. Equus aũt ſubuolaſſe, atq; inter ſidera ab Ioue conſtitutus exiſtimat. Alii non criminatũ ab Antea, ſed ne ſæpius audiret quod nollet, aut precibus eius moueret, profugiſſe Argis dixerunt. Hæc quidem apud Strabonem, & Hyginũ, & Hom. Int. Zenodotus uero refert Proetũ uires iuuenis uictoris admiratũ, & ex euentu illius innocentiam coniectantem literas Proeti oſtendiſſe Bellerophonti: generũq; aſciuiſſe, ac morientem eidem imperii ſucceſſionem tradidiſſe. Notũ prouerbiũ ex hac hiſtoria natũ βελλεροφόντης τὰ γράμματα. aut βελλεροφόντης κατὰ σαυτοῦ. ¶ Caſtus, Horat. ¶ Tetricus, propter illud Homeri de Bellerophonte. Qui miſer in campis amens errabat Aleis. Ipſe ſuũ cor edens, hominũ ueſtigia uitans. COMITOR Chimæræ. Ouidius.

B ellona, quæ & Duellona, Belli præſes, græcis Enyo, Martis nutrix ut quidam tradidere, ut alii ſoror, ut alii mater. Cornutus, Homerus. Varro. ¶ Magna. Tibullus.

B ellũ, ſæuũ, creperũ Lucret. hoc eſt dubiũ, ut exponit Varro. ¶ Triſte, horridum, mortiferũ, inſanũ, infandũ, lacrymabile, crudele, durũ, dirũ, Virg. ¶ Lacrymoſum, cruentum, impium, lugubre. Horatius. ¶ Diſcors, ferox, miſerabile, ferreum, forte, acre, uiolentum, aſperum, martium, animoſum, irrequietum.

B enacus Italiæ lacus, Stadiorum quingentorum longitudinem habens, latitudinem uero triginta, de quo Mincius amnis effluit, Plinius, Strabo. ¶ Limpidus. Catull. ¶ Aſſurgens fluctibus, & fremitu marino. Virgilius.

B eta, tenera. Catull.

B IDENS, ualidus. Lucret. ¶ Durus. Virg. ¶ Tenax, Ouid.

B identes, lanigeræ. Virg.

B ilis, difficilis, Horat.

B itumen, quod græci Aſphalton dicunt. unde lacus Iudææ ubi naſcit Aſphaltites uocatus, quo Iordanes amnis è Tiberiade lacu altero profectus influit lacũ Aſphaltitem, ut ait Solinus. Galenus in Syria Coele falſum, & propterea Mare mortuum uocari prodidit. Vitruuius ſub Babylone, inquit, lacus ampliſſima magnitudine Aſphaltites appellatur, habet ſupra natans bitumen liquidũ quo Semiramis ſit uſa quũ Babylonem circũdedit muro. Item Ioppe in Syria Arabiaq; lacus, inquit, ſunt immani magnitudine qui emittunt bituminis maximas moles. ¶ Tetrũ, Lucret. ¶ Nigrum, Virg. ¶ Tenax, Ouidius.

BLANDITIÆ, quæ & Illecebræ, dulces. Virg. ¶ Argutæ, Prop. ¶ Leues, molles, Ouid.

B latta, lucifuga. Virg. E contrario, inquit Plinius, tenebrarum alũnæ Blattæ lucem, diemq; fugiunt, in balneis maxime humido vapore prognatæ.

B OMBVS, rauciſonus, Catull.

B ombycina ueſtis, à Bombyce verme qui in Aſſyria prouenit, ex qua conficit. de quo multa apud Pliniũ, Ariſtotelem, Ambroſiũ, Baſiliũ. ¶ Cea. Tibull. Idcirco quia in Ceo inſula Cupreſſis, Terebinthis, Fraxinis, quercubus depectuntur Bombycina. quodq; Paſaphile Latoi filia, vel ut alii codices habent, Pamphile Platis filia prima bombycũ telas retorqueri, ruſuſq; texere inuenerit. Illud meminiſſe oportet in exẽplaribus Ariſtotelicis in Co ſcriptũ uideri, quod Propertius affirmare uidetur, quũ ait. Eurypyliq; placet Coæ textura Mineruæ. Co enim tenuit Eurypylus, ut patet ex illo Homeri carmine. Καὶ κῶν εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε καλύδνας. Plinium vero ita ſcripſiſſe. Ex Ceo inſula profectam delectationi fœminarũ veſtem author eſt Varro. Quaſi & Ariſtoteles de Co inſula non de Ceo ſentiat: quaſi & Varro ab Ariſtotele diuerſa prodiderit, aut in utraq; inſula id genus ueſtis celebratũ fuerit. Verũ ut cũq; legatur teſtari tamen debemus in Ceo non in Co veſtis eius originem à pleriſq; tradi. Porro Ceos inſula eſt in Aegeo mari, ex aduerſo Atticæ, à Sunio quinq; millia paſſuum diſtans, quam noſtri quidem dixere Ceam. author Plinius. ¶ Bombyx Arabius. Propert.

B ootes ſidus, qui & Arctophylax, & Arcturus græcis dicitur, cœleſti plauſtro proximũ. Initio enim qui ſidera peruiderunt, & numerũ ſtellarũ in una quaq; ſpecie conſtituerunt, ut ex ſeptem ſtellis duæ quæ pariles, & maxime in vno loco uiderent, pro bobus haberentur uoluerũt, reliquæ uero quinq; figuram plauſtri ſimularent. Itaq; & quod proximũ eſt huic ſignũ Bootem nominari. Arctophylax uero ideo dictus, quod maiorem Arctum, quam complures plauſtro ſimilem dixerũt, & ἁμαξαν græci appellant, quaſi quidam cuſtos adhibitus obſeruet. Hyginus. ¶ Tardus. Catull. Ideo ſero occidere dicit, ait Hyginus, quod magis erectus à pedibus peruenit ad terram, at exoriens citius quàm Chelæ uidetur. ¶ Serus verſare boues, & plauſtra. Sidus tardũ, boues Icarii, Propert. Nonnulli enim, ut latius Hyginus proſequitur, hunc Icarum Erigones patrem eſſe dixerunt. CVSTOS. Erymanthidos Vrſæ. Ouid.

B oryſthenes amnis, ſecundũ Meotim paludem & Tanaim labens, quo etiam nomine primum dictus eſt Helleſpontus. Stephan. Strabo, Plin. ¶ Amnis Boryſthenius. Ouid.

B oryſthenidæ populi à Boryſthene fluuio, Stephanus. ¶ Hiberni, Propert.

B oſphorus duplex, Thracius ſcilicet, & Cimmerius. Primi ita Polybius meminit. Poſt oſtiũ Boſphorus Thracius appellat. cuius longitudo ad cẽtũ & uiginti ſtadia extendit. latitudo nõ eſt eadẽ ubiq;. nã à Propontide quidẽ quod inter Chalcedonẽ, & Byzantiũ ſpatii eſt quatuordecim cõtinet ſtadia: à Ponto uero, quod Fanũ appellat, ubi primũ Iaſon quũ e Colcho rediret duodecim dies fert ſacrificaſſe, in Aſia poſitũ decẽ ſtadiis diſtat ab Europa. Boſphorus aũt appellatus fuit, ut Pli. Solinuſq; docent, pp anguſtias freti, quaſi bouis tranſitus. Valerius Flaccus à traiectu Iouis in

bouem mutati. Alii, ut Dionyſius afer, & Sext. Rufus Auienus in eo poemate quod Orbis terræ inſcribitur, ab Io Inachi filia in bouem conuerſa. Vnde etiam Polybius ſcribit locum Aſiæ ubi primum Io conſtitiſſe dicit bouem appellatum fuiſſe. Alter uero Meotidis oſtium appellatur. cuius latitudo eſt triginta ſtadiorum, longitudo ſexaginta. ¶ Gemens, inſaniens, Horatius.

B oues, tardi, validi, aratores, Tibull. ¶ Ruricolæ, innocui, Ouid.

B oues Marti conſecrati, & ab Iaſone edomiti, ut apud Ouidium, quos à Vulcano conſtructos teſtatur Antimachus in Lyda, & Apollonius Rhodius. ¶ Spirantes naribus ignem, Virg. ¶ Flagrantes, Propertius. ¶ Aeripedes. epitheta ex Pherecyde, Sophocle, Pindaro, Apollonio Rhodio ſumpta. Pindari uerſus hi ſunt. Καὶ βόας οἱ φλόγ᾽ ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον καιομένοιο πυρός. χαλκέαις δ᾽ ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόνα ἀμειβόμενοι. Apollonii uero, Δύω πεδίον δ᾽ ἀρήιον ἀμφινέμοντο ταῦροι χαλκόποδες στόμασι φλόγα φυσιόωντες. ¶ Sæui, furentes, Martis Sacri, feri, Ouidius.

B RACHIVM, molle, Lucret. ¶ Teres, Catull.

B racæ indumenti genus. Diodorus ſcribit Galatas ad Septentrionem ſ tos ueſtes. ad terrorem intonſas ac coloris uarii ferre, quas illi uocant bracas. Hyginus quoque hos qui proximi ſunt Arcticoſini bracis uti teſtatur. ¶ Virgatæ. Propert. Intexebantur, inquit Iulius Pollux; in tunica uirgæ purpureæ, quas græci parbyphos appellabant. Virgata ſagula interpretatur Seruius apud Virgilium Purpurea, propterea quod uirgæ Gallorum lingua dicerentur purpuræ. ¶ Hirſutæ, laxæ. Perſicæ. Ouid. Nam his quoque Orientales gentes ueſtiebantur. unde Propertius Parthos bracatum militem uocat. Et in obſcæno carmine ſcriptum eſt. Medis laxior indiciſue bracis. Et Tacitus inquit, Cecinna uerſicolori ſagulo bracas barbarum tegmen indutus ad togatos loquebatur. Ouidius quoque Ponticos populos uſos eſſe bracis ad frigus arcendum ſæpe teſtatur. bracatam etiam Galliam cõmemorat Plinius.

B renni populi Alpini teſte Plinio, & Lucio Floro. ¶ Veloces. Horatius.

B rennus Gallorũ dux, qui incenſus cupiditate donariorum Delphici templi cum ſexaginta millibus peditum in Aſiam tranſgreſſus Delphis bellum intulit. Delphi quatuor millibus hominũ ope diuina Gallorũ impetũ ſuſtinuerunt. Nam ſuſcepta eſt opinio iuuenem mortali ſtatura auguſtiorem, & duas Virgines armatas Dianam, & Mineruam eo in bello affuiſſe. tẽpeſtate præterea & terræmotu Galli repreſſi ſunt. Demum Brennus uulnerũ dolorem non ferens manum in ſe uertit, hiſtoria ſcripta à Iuſtino, & Pauſania in Phocicis. ¶ Sacrilegus. Propert.

B ritania inſula media inter Septentriones & Solis occaſum. Albion alio nomine appellata à quibuſdam albis montibus, qui ad eam nauigantibus primo apparent. Cæterum à Britone rege Britania poſtea nuncupata. Plura Solinus, Strabo, Plinius, Diodorus. Ab ortu germanico Oceano, ab occaſu hibernico alluitur, ab omni continenti diuiſa, ut refert Ptolemæus. ¶ Vltima. Catull.

B *ritani populi, ultimi, horribiles, Catull. ¶ Feri, remoti, Horat. ¶ Infeſti, Propert. Omnes nãq; ſe Britani Glaſto inficiunt quod ceruleum efficit colorem: atq; hoc horribiliores ſunt in pugna aſpectu. Cæſar author. ¶ Aequorei, uirides, Ouidius.*

B *riareus gigas, Neptuno genitus, ut ait Heſiodus. Eumelus vero in Titanomachia Terra Mariq; procreatũ ſcribit. ex quo etiam arma in deos intuliſſe. Ion quoq; in dithyrambis, & Didymus tradunt ex pelago à Thetide euocatum Ioui ſuppetias tuliſſe. Alii marinam feram hunc eſſe uolunt. Quidam inter maris numina connumerant. Tarrhæus prodidit Briareum ex Euboea in Phrygiam profugiſſe, ibiq; extremum vitæ ſpiritũ edidiſſe. Hunc Homerus à diis immortalibus Briareum, ab hominibus Aegæona uocitatũ canit. Opyiam præterea Neptuni filiam in matrimonio habuiſſe teſtis eſt Heſiodus, Orciq; veſtibulo cuſtodem additũ ne Titanes vincula fruſtrentur. ex quo à Virgilio in foribus inferorum ſtabulare dictus eſt. ¶ Aegæon, centum geminus, Virg. ¶ Centimanus. Horat.*

B *rutus Lucretiæ auunculus, vltor, ſuperba anima. Virg.*

B *ruma, intractabilis, horrida, frigida, Virg. ¶ Hiberna, Tibullus. ¶ Gelida, niualis, Ouid.*

B *rixia nobiliſſima Galliæ Ciſalpinæ ciuitas. ¶ Cydnea ſuppoſita in ſpecula, amata Veronæ, Catullus. de tota hac re ſatis accurate, atq; eleganter Ioannes Chryſoſtomus germanus frater meus diſſeruit, iis libris quos ad Petrum Bembum de Origine Orobiorũ ſiue Cenomanorum inſtituit, inde igitur ſcire volentes petent.*

B VBASTIS *dea, ut ait Herodotus, quæ noſtra lingua dicit Diana. Eius templum in Bubaſti Aegypti vrbe, quod omnium maxime memorabile eſt, quo & ſi alia ſunt tum grandiora, tum ſumptuoſiora, nullum tamen eſt aſpectu iucundius. ¶ Sancta. Ouidius.*

B *ubo auis. feralis. Virg. ¶ Fœdus, profanus, funereus, Stygius, nocturnus, raucus. Ouid.*

B *ubulcus, tardus. Virg.*

B *uccina rauca, cornu recuruũ. Virg. ¶ Caua, Ouidius.*

B *ulbus eſculentus, qui uulgo manditur, quem nemo non ſcit. laudatur maxime ex Megaris ciuitate à Pauſania. M. Catone, Columella, Ouid. qui & Daunium, & Libycum addit. ¶ Daunius, Candidus, Ouid.*

B *ura Achaiæ urbs, quam Dexamenus centaurus tenuit. cuius bouilia illic ſeruabantur. unde nomen. Callimachi interpres, Plinius. ¶ Achæis, Ouidius.*

B *uſiris Phœniciæ & maritimæ oræ præfectus, Neptuno & Libya Epaphi filia natus, ut Iſocrati placet, ut Agathoni Samio ex Anippa. Hũc Hercules cum claua adortus interemit, unà cum filio Iphidamante, & præcone Chalbe, propterea quod mactatos aduenas Ioui ſacrificaret. authores Apollonii interpres, Strabo, Plutarchus, Diodorus, Euſebius, Liuius. ¶ Illaudatus. Virg. ¶ Frater Antæi, Sæuus, triſtis. Ouid.*

B *uſtum, horrificum, Lucret. ¶ Mœſtum, Cauum, Ouid.*

B *uthrotus inſula, & urbs iuxta Corcyram. Stephanus. Scribitur & ſine aſpiratione,*

ut apud

vt apud Lepidum. ¶ Celſa, Virg.

B uxus arbor, pallida, perpetuo uirens, denſa foliis, Ouid.

B uxum, torno raſile, Virg.

B YBLIS Mileti ex Area filia, Cauni ſoror, à qua urbs Byblos in Phœnicia. item mons, & fons eiuſdem nominis, ut ait Steph. & Theocriti interpres. Ouidius autem ex Mileto & Cyanea Mæandri amnis filia genitos canit Byblida & Caunum, fabulam præter Ouidium perſequitur Parthenius. ¶ Miletis, Phœbeia, Ouidius. Miletum namque nonnulli Apollinis filium credidere, ut ait interpres Apollonii.

C

CACHINNVS, qui Virgilio Riſus ſolutus dicitur. ¶ Dulcis. Lucret. Cacumen, altum. Virg. ¶ Summum, ſublime, acutum, Ouid.

C acus Vulcani filius, de quo longum Maronis, Propert. Ouid. carmen. itemq; late Dionyſius Alicarnaſſeus. ¶ Semihomo, Semifer, fur, Virg. ¶ Monſtrum horrendum, ferox, ferus, Ouidius.

C adauer, rancidū, tetrum, Lucret. ¶ Informe, Virg. ¶ Turpe, Ouid.

C admus ex Agenore, ut Diodorus, ut alii ex Phœnice natus. Pherecydes tradit Agenorem Neptuni filium Damno Beli filiam vxorem habuiſſe: & ex ea Phœnicem, Iſæam, & Meliam ſuſtuliſſe. Iſæam Aegypto, Meliam Danao nupſiſſe. Agenorem vero ex Argiopa Nili fluminis filia Cadmum procreauiſſe: Cadmus vero Harmoniam Venere & Marte genitam in matrimonio ſibi coniunxit: eiq; monile aureū, & alia complura dona Dii attulere. authores Theognis, Pindarus in Pythiis, Heſiodus, Euripides, Pauſanias in Boeoticis, Diodorus Siculus. ¶ Agenorides, Agenore natus, ex Agenore nati ſunt Cadmus, Theſus, Cepheus, Cilix, à quo Cilicia, Phœnix, à quo Phœnice, Europa, Phineus. SIDONIVS, à Sidone urbe Phœniciæ. Porro Cadmū ex Phœnicia aduexiſſe literas, primūq; græcam linguā inueniſſe, ac rebus dediſſe nomina ſatis liquet ex Diodoro Siculo, Plinio. HYANTIVS, exul, Ouid.

C aduceus virga Mercurii qua pax ſignificabat: cuius originem ita enarrat Hyginus. Alii aūt dicūt Mercuriū quū primum lyram feciſſet in Cyllene monte Arcadiæ ſeptem chordas inſtituiſſe ad Atlantidum numerū, quòd Maia una ex illarū numero eſſet, quæ Mercurii eſt mater. Deinde poſtea quū Apollinis boues abegiſſet, deprenſus ab eo, quo ſibi facilius ignoſceret, petenti Apollini vt liceret ſibi ſe dicere inueniſſe lyram, conceſſit, & ab eo uirgulam quādam muneri accepit, quā manu tenens Mercurius quū proficiſceret in Arcadiam, & vidiſſet duos dracones inter ſe coniuncto corpore aliū aliū appetere, vt qui dimicare inter ſe uiderentur, uirgulam inter utrūq; proiecit: itaq; diſceſſerunt. quo facto eam uirgulam pacis cauſa dixit eſſe cōſtitutā. Nonnulli etiam quū faciunt Caduceos, duos dracones implicatos uirgula faciunt: quod initium Mercurio fuerit pacis. Eius exemplo & Athletæ in reliquis

eiuſmodi certationibus virgula utuntur, hæc Hyginus. ¶ Virga aurea, Horat. ¶ Virga ſomnifera, uirga potens, Ouid. ex Odyſſeæ ultimo.

C aducus, fragilis, Oui.

C ælũ, lucidum, immenſum, profundum, magnum, altum, æternum, patens, Lucret. ¶ Diũ, apertũ, ſuperum, clarũ, regnum ſuperum, hudum, ſupera alta, ſtellans ſummũ, aureum, ſupera ardua, orbis ætherius, ætherium, omnipotens, ſedes ſiderea, deũ domus alta, ſedes ſupera, ſedes æria, Virg. ¶ Domus aeriæ, domus fulgens, arces igneæ, ſedes lucidæ, colendũ, Horat. ¶ Purũ, Tibull. ¶ Domus ætheria, Propert. ¶ Liquidũ, connexũ, ſerenũ, fulgens, uaſtũ, orbis velox, uarium, ingens, ſedes ætheriæ, longum, decline, ſidereum, arx ſiderea, cliuoſum, pendens, Ouidius.

C ædes, infanda, Virg. ¶ Impia, Horat. ¶ Sæua, dira, furialis, acris, fera, ſanguinea, Ouidius.

C æneus uir inuulnerabilis, Elati filius, Lapitharũ rex, quem concertauiſſe cum Apolline, ab eoq; ſuperatũ accepimus ex Apollonii interprete. qui adiicit huic morẽ fuiſſe ut prætereũtes per haſtam ſuam iurare iuberet. inde natũ adagium. Cænei haſta. ¶ Proles Elateia, Elateius, Perrhæbus, validus, lapithææ gloria gentis. Phylleus iuuenis. eſt .n. Phyllus quæ & Phyllos Theſſaliæ urbs. Steph. Strabo. Atracides, Ouid. Atrax Theſſaliæ oppidum, Plinio, Strabone, Atraces quoq; Aetoliæ populi, à quibus Atrax amnis Ionio mari infunditur. author Plinius. Atraces Ptolemæus, et Stephanus in Theſſalia conſtituunt. quibus nomen dedit Atrax Penei amnis filius ex Bora Nympha ſuſceptus, ut ait Euſtathius in Dionyſium afrum.

C æſtus, crustus, durus, Virg.

C aicus Myſiæ flumẽ cui antea Aſtræo nomẽ fuit, ab Aſtræo Neptuni filio, cũ prius Adurus diceret, poſtremo Caicus à Caico Mercurii et Ocyrhoes filio, ut ait Plutar. Pli. ſupra Aeolida, inquit, & partẽ Troadis in Mediterraneo eſt quæ uocatur Teuthrania, quã Myſi antiquitus tenuere. Ibi Caicus amnis iã dictus orit. Ad hæc Strabo ita ſcribit. Inter Eleam, Pitanã, Araneũ, et Pergamũ eſt Teuthrania diſtãs à qualibet harũ citra Caicũ ſupra ſtadia. LXXV. Teutbras Cilicũ et Myſorũ rex memorat. Euripides dicit Augen ab Aleo patre quũ ab Hercule corrupta deprehẽderet in urna quadã cũ Thelepho filio impoſitã, et in mari demerſam eſſe, ſed Palladis prouidẽtia urnã ad Caici oſtia tranſmiſſã euaſiſſe. Teuthrantẽ quũ eos excepiſſet Augen in uxorẽ, Thelephũ ẽt pro filio habuiſſe. quæ cũ fabuloſa ſint, aliã profecto cãm fuiſſe par eſt, quãobrẽ Herculis filia cũ Myſorũ rege cõgreſſa fuerit, quiq; ex ea natus ẽ regno ſucceſſerit, creditũ eſt Teuthrantẽ et Thelephũ regioni imperaſſe quæ Teuthraniæ, et Caico proxima eſt. hæc Strabo. ¶ Myſus. Virg. ¶ Teuthranteus. Ouid. eſt et Teuthras Myſiæ mons à Teuthrante rege, qui Dianæ ira in Caprum conuerſus eſt, antea Thraſyllus dictus ex Stobæo, Plut.

C aieta Aeneæ nutrix, quæ Caietæ urbi nomẽ dedit, quæ quondã ſinus erat, quẽ Caiatan Lacones uocant. Stad. aũt centũ longitudinẽ habet. à Tarracina uſq; in eiuſdem nominis promontorium inchoans. Strabo, Pli. ¶ Aeneia nutrix. Virg.

C alais, & Zetes Boreæ, & Orithyiæ nati, ut author eſt Simonides in Naumachia, quos Ouidius alatos canit ex Pindaro in Pythiis. Καὶ γὰρ ἑκὼν θυμῷ γε-λανεῖ ἐν τοῖς βασιλεὺς ἀνέμων Ζήταν Κάλαϊν τε πατὴρ Βο-ρέας πτεροῖσι νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις. ¶ Aquilonia proles, genus Orithyiæ, Prop. ¶ Aquilone creati, Ouid.

C alathus, & Calathiſcus, quo uerbo & Menander uſus eſt, & Caniſtrum. ¶ Virgeus, Catul. ¶ Refilis, patulus, leuis, Ouid.

C alamus, leuis, Virg. ¶ Paluſtris, Ouid.

C alabria Italiæ regio poſt Lucaniam ſita, Plin. Strabo. ¶ Aeſtuoſa, Horat.

C alaurea parua inſula nõ longe à Creta, à Calauro Neptuni filio cognominata. alio nomine Erene dicta. morte Demoſthenis inſignis, alias ignobilis. Hanc primus Neptunus poſſedit pro Delo cõmutatione facta cum Latona, ſicut Tænarum pro Pythone, ut in prouerbium res abierit, uel permutationis uel actionis eius quæ præſcriptis uerbis fit. Do ut des. Plinius, Mela, Strabo, Ptolemæus, Steph. Plutarchus, Pauſanias in Corinthiacis, Apollonii interpres. ¶ Latois. Ouid.

C alchas uates Græcorum in bello Troiano, Theſtore Idmonis uatis, & Laothoes filio natus, ut Apollonii interpres, ut Lycophronis, Aglaia & Apolline. ¶ Theſtorides, ueri prouidus augur. Ouid.

C alendæ, feſtæ, Tibull.

C aligo, craſſa, terribilis, cæca, Lucret. ¶ Picea, humida, atra, Virg. ¶ Spiſſa, opaca, Ouid.

C alliſto Lycaonis Arcadum regis filia, in urſam conuerſa, & ab amatore Ioue inter ſidera collocata. quæ Vrſa maior dicit. Callimachus. Hyginus, Ouid. Fuit et Calliſto Vlyſſis filia, quã alii Phacẽ uocãt. Mnaſeas et Lyſimachus. ¶ Lycaonia. Catul. ¶ Nonacrina, Parrhaſis, Erymanthis, Lycaonis, uirgo Tegæa, parhaſia uirgo. Ouid.

C alliope prima muſarũ, à uocis ſuauitate dicta, ex qua Oeagrus Orpheũ, et Cymothoona ſuſcepit. Lycophrõis interpres, Diod. ¶ Requies hominũ, diuũq; uoluptas. Lucr.

C allimachus poeta, qui primas in Elegia tenuit. Battũ Cyrenæ cõditorẽ progenitorẽ habuit, ut ipſemet ſcribit. Fuit aũt ex Cyrene quã Theræi condidere, qui ex Laconica profecti Therã inſulã coluerũt. nã Thera olim Calliſte dicebat. ut Callimachus his uerſibus teſtatur. Nomine Calliſte primũ, ſed poſt modo Thera Dicta fuit tellus urbis origo meæ. Is aũt nõ ſolũ poeta, ſed & inſignis grãmaticus ab Aegypti regibus in honore habitus eſt. author Strabo. ¶ Battiades, Catull. ¶ Cyrenæus, Propert.

C alliſthenes philoſophus Ariſtotelis ex ſorore nepos. Alexandri magni comes, qui cũ ferre Regis inſolentiã non poſſet, qui ſibi Ammonem patrem aſſereret, in odium eius incidens tanquã coniurationis Macedonicæ cõcitator inedia mori coactus eſt, caueæ cum cane incluſus, & ad ludibriũ diu geſtatus, illi uero hiſtoria de Alexandri rebus geſtis conſcripta parũ profuit, Cic. Seneca, Iuſtinus. ¶ Nõ profecturæ conditor hiſtoriæ. Ouid.

C allis, anguſtus, Virg.

Callirhoe Acheloi filia, de qua ſuperius ſatis diximus. ¶ Acheloia, Ouid.

Callor, aridus, Lucret. ¶ Feruidus, Horat.

Caltha flos Violæ Luteæ proxima, concolori amplitudine. Vincit numero foliorum
marinam quinque folia non excedentem. Eadem odore ſuperatur. Eſt enim grauis
Caltha, author Plinius. Non deſunt tamen uiri doctiſſimi qui Calcham non Caltham
dicendũ velint, ex Athenæo, Alcmane poeta, Nicandri interprete, Photione grama-
matico, Suida, Etymologico. Eſt autem Calcha apud eos tingendis purpuris accom-
moda, unde & eodem uocabulo Purpura ipſa appellatur. ¶ Luteola, Virgilius.

Caluus poeta, & orator, qui, authore Seneca, diu cum Cicerone iniquiſſimam litem de
principatu eloquẽtiæ habuit. Violentus accuſator, & concitatus fuit. Carmina quoq;
eius quãuis iocoſa fuerint, plena tamen fuere ingentis animi. Calui meminit Cicero in
Bruto, & Tranquillus in C. Cæſare. Amauit aũt Quintiliam de qua ſcripſit ele-
gias. eiuſq; etiam mortem carmine elegantiſſimo defleuit, ut ſatis conſtat ex Catullo,
Propertio. ¶ Doctus, Propert. ¶ Exiguus, Ouid. uel propter operis exiguitatem, vel
quia, ut ait Seneca, ſtatura puſillus fuit.

Calydon Aetoliæ urbs, à Calydone Endymionis, uel Aetoli, uel, ut alii, Pleuronis filio.
Cũ eiuſdem nominis monte, cui Calydon Martis & Aſtynomes, filius propterea φ
Dianam ſe lauantem uidiſſet in ſaxum conuerſus nomen dedit, cum antea Gyrus di-
ceretur. Plutarchus, Stephanus, Homeri interpres, ¶ Antiqua, pulchra, Virg.
¶ Alta, Ouid.

Calymna una ex duabus Calydnis, hoc eſt Sporadibus inſulis, nam altera Leros eſt.
Sunt aũt circa Rhodũ. Plinius, Strabo. Repetunt tamen à Plinio Calydnæ in
Aſia. itemq; à Strabone duæ propè Tenedũ conſtituunt, aliæ omnino ab his quæ
circa Rhodum redduntur. ¶ Fœcunda melle. Calymnium mel Euſtathius, & Pli-
nius præcipue laudant. SILVIS vmbroſa. Ouidius.

Calypſo Atlante, ut Homero placet, ut Heſiodo, Oceano, & Tethy procreata. ¶ Pul-
chra, æquorea. Ouid. Vt enim ſcribit Homerus in Odyſſea, Calypſo in inſula
Ogygia, quæ & Ææa Pomponio Melæ, regnauit. quæ Vlyſſem naufragum hoſpi-
tio ſuſcepit, cuius contubernio diutiſſime oblectata tandem voluntati Iouis obtempe-
rare coacta eſt, iubentis p Mercuriũ ut Vlyſſem in Ithacã patriam reuerti fineret.

Camarina Siciliæ urbs, quondam Syracuſanorum colonia, Straboni. & eiuſdem nomi-
nis palus iuxta urbem, quæ quum olim ſiccata peſtilentiam creaſſet, conſuluerũt ora-
culum an penitus eam deſiccare præſtaret, vetuit, at illi exſiccarunt, & ceſſauit qui-
dem peſtilentia, ſed per eam ingreſſis hoſtibus pœnas dedere. inde natum adagium.
Camarinam mouere. hoc eſt ſibiipſi malum accerſſere, Suidas, Seruius. ¶ Fatis nun-
quam conceſſa moueri. Virgilius.

Camelopardalis animal ex Camelo & Panthera, quam Græci pardalim uocant, com-
poſitum. Collis ſimilis equo, pedibus & cruribus boui, camelo capite, colore maculoſo
ceu panthera maculis albis rutilum colorem diſtinguentibus. Dictatoris Cæſaris cir-
cenſibus primum viſa Romæ, authores Heliodorus, Dion, Varro, Plinius, Solinus,

Iulius

Iulius Capitolinus. ¶ Diuerſum confuſa genus panthera Camelo. Horat.

C amillus Romanus, qui à Gallis ſublata ſigna recuperauit. Liuius. ¶ Magnus, Virg.

C amilla Maronis carmine celeberrima. ¶ Bellatrix, horrenda, Amazon, pharetrata, dia, uelox, uenatrix, Virg.

C ampania Italiæ regio feliciſſima, Plin. Strabo. ¶ Pinguis. Propert.

C ampi, uirentes, plani, Lucret. ¶ Lati, aperti, Virg. ¶ Herboſi, Horat.

C anace Aeoli & Cleopatræ, ut alii Amphitheæ filia, Diodor. Plutarchus, Ouidius. ¶ Aeolis, Ouidius.

C ancer, rubens, Virg.

C ancer Sidus, Iunonis beneficio inter aſtra collocatus, qui quum Hercules contra Hydram Lernæam conſtitiſſet ex palude pedem eius mordicus arripuit, qua de re Herculem permotum eum interfeciſſe ferunt, Iunonem autem inter ſidera conſtituiſſe ut eſſet cum duodecim ſignis quæ maxime ſolis curſu continentur. In eius defotmationis parte ſunt quidam qui Aſini appellantur, à Libero in teſta Cancri duabus ſtellis figurati. Fabellam habes apud Hyginum. ¶ Octipes, Propert. ¶ Litoreus, Ouid.

C andor, marmoreus, clarus, Lucret. ¶ Niualis, Virgilius. ¶ Niueus, Ouidius.

C antabri populi in Hiſpania Tarraconenſi ad Oceanum, ut docet Ptolemæus. Fos autem, & uicinas illis gentes quæ latrocinia exercebant Auguſtus oppreſſit, ut ſcribit Strabo. Suetonius quoq; de Auguſto ait. Aeterna bella duo omnino per ſe geſſit. Dalmaticum adoleſcens adhuc, & Antonio deuicto Cantabricum. ¶ Bellicoſi. Horat.

C anes, leuiſomna corda, fidi, Lucret. ¶ Gallicani, Catull. de quibus ita Gratius canit. Magnaq; diuerſos extollit gloria Celtas. ¶ Vmbri, uiuidi, Amyclæi. Virg. hoc eſt Laconici. Nam ut ait Varro. Item uidendum ut boni ſemmii ſint. Itaq; à regionibus appellantur Lacones, Epirotici, Salentini. Laconicos canes Plinius quoq; & Nemeſianus poeta commendant. ¶ Fideles, uigiles, Horat. ¶ Celeres, Tib. ¶ Audaces, Sæui, uocales, Prop. ¶ Acres, ſolliciti, auidi, tutela Dianæ, turba Diania, rapidi, ſedula turba, ſagaces, Gallici, Mænalii, Ouid.

C anis unus ax talis, damnoſus. Propert. Itemq; ab Ouidio, & Perſio damnoſa Canicula. Iactus enim in talis damnoſus canis uocabatur, ſicut contra fœlix, Senio, Venus, Hercules baſilicus, apud Perſium, Plautum, Suetonium.

C anis ſidus, quem Homerus Orionis, aliis Iſidis, alii Europæ, deinde Procridis Cephali uxoris, nonnulli Icari Mœram nomine, ueluti Eratoſthenes canem eſſe dixerunt. Hic canis in lingua ſtellam unam habet, quæ & ipſa Canis appellatur. in capite autem alteram quã Iſis ſuo nomine ſtatuiſſe exiſtimatur, & Sirion appellaſſe propter flammæ ardorem. quod eiuſmodi ſit ut præter cæteras lucere videatur. itaq; quo magis eam cognoſcerent Sirion appellaſſe. σειριάω enim græcis eſt, luceo, & ſicco. lege Hyginum. ¶ Aeſtifer. Virg. ¶ Aeſtiuus, calidus, Tibull. ¶ Icarius, Sidereus, Erigoneius, Ouid. Non ab re fuerit Icarii canis fabellam ex Hyginio referre. qua & Ouidii ſenſus colligitur, itemq; Propertii carminum, quum ait. Icare Cecropiis merito iugulate colonis Pampineus noſti quam ſit amarus odor.

Nonnulli tradiderunt Icarum quum à Libero patre uinum accepiſſet ſtatim utres plenos in plauſtrum impoſuiſſe, hac re etiam Bootem appellatum, qui quum perambulans Atticorum fines paſtoribus oſtenderet, nonnulli eorum auiditate pleni nouo genere potus induſti ſomno conſopiuntur, atq; ut alii aliam ſe in partem reiiciunt ut ſemimortua membra iactantes, alia ac decebat loquebantur, reliqui eorum arbitrati uenenum ab Icaro datum paſtoribus ut eorum pecora abigeret in ſuos fines, Icarum interfectum in puteum deiecerunt: ſed ut alii demonſtrant ſecundum arborem defoderunt. qui autem dormierant experrecti quum ſe nunquam melius quieuiſſe faterent̃, ac requirerent Icarum ut pro beneficio munerarent, interfectores eius animi conſcientia permoti ſtatim ſe fugæ mandauerunt: & in inſulam Aetolorum peruenerunt. à quibus ut hoſpites recepti domicilia ſibi conſtituerunt. At Erigone Icari filia permota deſiderio patris quum eum non redire uideret, ac perſequi eum conaretur, canis Icari, cui Mœra fuerat nomen, ululans ut obitum domini lacrimare uideretur redit ad Erigonem, cui non minimam cogitatæ mortis ſuſpitionem oſtendit. neq; enim puella timida ſuſpicari debebat niſi patrem interfectum, qui tot dies ac menſes abeſſet. at canis veſtem eius tenens dentibus perducit ad cadauer. quod filia ſimulac uidit deſperata ſpe, ſolitudine, ac Pauperie oppreſſa, multis miſerata lacrimis in eadem arbore ſub qua parens ſepultus videbatur ſuſpendio mortem ſibi conſciuit. Cui mortuæ canis ſpiritu ſuo parentauit.

Canicula ſidus, quæ ante maiorem canem exoriri uidetur: & à nonnullis Orionis eſſe exiſtimatur, hac etiam de cauſa Procyon, hoc eſt Antecanis, ut Cicero interpretatur, appellata, ſed iiſdem hiſtoriis quibus ſuperior canis annumeratur. hæc ex Hygino. ¶ Flagrans, atrox, Horatius. ¶ Sitiens. Ouidius.

Canopus urbs Aegyptii, centum & viginti ſtadiis diſtans ab Alexandria iis, qui pedibus iter faciunt. In ea erat Serapidis templum & cultu & religione excellens. E ſeptem præterea Nilioſtiis præcipue Canopico hoſtio vtebantur Aegyptii tanquam Emporio occluſis Alexandriæ portubus. Nomen accepit à Canopo Menelai gubernatore, qui quum ad Nili fluminis ripam arcte dormitaret, Hæmorrhoidis ſerpentis morſu exanimatus eſt. Strabo, Mela, Nicandri interpres. Eſt & Canopus ſideris nomen clarius cæteris lucens infra fluuium cæleſtem: quem alii Eridanum, nonnulli Nilum eſſe autumant. ex Hygino, Plinio, Strabone. ¶ Pellæus. Virg Nam, ut ait Solinus, Canopus urbs ab Alexandro condita eſt, qui fuit ex Pella Macedoniæ urbe. quam maxime illuſtrem, ut verbis Melæ utar, alumni effecerũt, Philippus Græciæ domitor, Alexander etiam Aſiæ. ¶ Inceſtus. Propert. Inceſtum Canopum appellat, quia laſciui & molles fuerunt Canopitæ. Nam, ut ſcribit Strabo, Canopi erat foſſi die ac nocte nauiculis plena uirorum ac mulierum impudenter canentium, ac ſaltantium cum omni luxu. quod Canopiticæ luxuriæ ſignum eſt. Hinc ait Varro. Nobis ſapere uidemur cum ſimus Canopitici. ¶ Genialia arua. Ouidius.

Canens Iani filia, Pici uxor, quæ erepti coniugis dolore abſumpta loco nomen dedit apud Ouidium. ¶ Ianigena, Ouidius.

Canities, moroſa, arida, Horat. ¶ Alba, Ouidius.

Cani, honorati, Ouidius.

Canna, paluſtris, tremula, longa, leuis, Ouid.

Cantio, ualens, Horatius.

Capaneus Hipponi filius ex Aſtynome Talai filia Adraſti ſorore, qui quoniam contra Iouis uoluntatem Thebas ſe capturum diceret, cum murum aſcenderet fulmine eſt percuſſus ad portam Electræ quæ plateam ſpectat ciuitatẽ. Philoſtratus, Pauſ. Stat. Hyginus. ¶ Temerarius. Ouid.

Capræ & Capellæ, barbigeræ, Lucret. ¶ Laſciuæ, ſimæ, hirtæ, Virg. ¶ Olidæ, Horat. ¶ Graciles, Ouid.

Caprea, ſequax, Virg. ¶ Laſciua, Horat. ¶ Fugax, imbellis, Ouid.

Capra ſydus, quæ Ophiuchi humero ſiniſtro inſtare, cuiuſq; in manu ſiniſtra Hedi formati uidentur. hanc Oleno Vulcani filio natam tradunt, à quo Olenus Achaiæ urbs, Iouiſq; nutricem fuiſſe, alii Nympham, alii Capram Amaltheam nomine prodiderunt, quæ Iouem educarit, ob idq; inter ſydera collocatam, Hyginus, & Germanicus cæſar, Arati et Homeri Interpres. ¶ Olenia, pluuialis, Ouid.

Caper, vir gregis. Virg. ¶ Olens, libidinoſus, Horat. ¶ Bicornis, immũdus, Ouid.

Capreæ maritima Campaniæ ciuitas, à Surrento octo milia Paſſ. diſtantes, Tiberii principis arce nobiles, circuitu. XL. M. Paſſ. Olim Caprearũ duo oppidula fuerãt, nũc vnum. Strabo, Pli. ¶ Teleboũm regna. Virg. Teleboæ populi qui primi Acarnaniam tenuerunt, dicti à Teleboa Pterelæ filio, Taphii fratre, vt alii malũt, ex pterela Teleboæ filio nati ſunt Teleboæ, qui Capreas tenuerũt, ex Apollonii Int. Statio, Silio Italico, Seruio, Stephano, Strabone.

Capricornus ſydus, qui & Ægoceros dicitur, quem nonnulli Pana Deum eſſe autumant, ob eam cauſam ab Ioue inter ſydera relatum, quod Dii ſe in varias ferarum formas, ut Typhoeum, ſiue Typhonem, facilius deciperent, Panos monitu conuertiſſent, quod pan ſe in capram per id temporis transformaſſet, quare, & Aegoceros, & Aegipan appellatus eſt, hæc, & alia apud Hyginum, Germ, Cæs, & Arati Interpret. ¶ Tyrannus Heſperiæ undæ, Horat. uel quia ad occaſum ſpectat authore Hygino, vel quia cum occidit magnis tempeſtatibus in mari ſæuit.

Capiſtrum, ferratum. Virgilius.

Capilli, nitidi, flauentes, flaui, Virg. ¶ Vagi, longi. Ouid. Cæterum Capilli libertatis indiciũ ſunt, quare Græci ſeruis comã tondebant, ut ait Interpres Rhetoricæ Ariſto.

Caput, altum. Virgilius.

Capitolium mons Romæ, dictum quod hic quũ fundamenta foderentur ædis Iouis caput hominis inuentũ dicitur. hic mons ante Tarpeius dictus, à virgine veſtali Tarpeia, quæ ibi à Sabinis necata armis, & ſepulta eius nominis monimentũ relictum. quod etiam nunc eius rupes Tarpeium appellatur ſaxũ. Hunc antea montem Saturnium appellatum prodiderunt, & ab eo late Saturniam terram. author Varro. ¶ Altum, aureũ, celſum, immobile ſaxũ, Virgilius. ¶ Fulgens. Horat.

C aphareus mons Euboeæ, apud quem Nauplius, Neptuno, vt ait Apollonius, & Amymone Danai filia genitus, in vltionem Palamedis filii naues Græcorum grauiſſimo naufragio interire compulit. nam eleuata facula ſignū dedit ex Caphareo promontorio Græcis naufragio laborantibus: qui credentes ignes indicare portum tutiſſimum inter aſperrimos ſcopulos naufragium fecere. Homerus, Callimachus in Aetiis. Solinus ſcribit Caphareum promontorium prominere in Helleſpontum, vbi poſt Ilii excidium Argiuam claſſem vel Mineruæ ira, uel, quod certior prodit hiſtoria, Sidus Arcturi grauibus affecit caſibus. ¶ Vltor, Virg. ¶ Importunus, Ouid.

C apua primaria urbs Campaniæ, dicta à Capy Troiano. Strabo, Plinius, Virgilius. ¶ Diues, urbs Campana. Virg.

C arduus herba vulgo nota, olim tam celebris ut Carthagini in Hiſpania Cordubæq; ſeſtertia ſena millia redderet, ita aliquando in ganeam vertimus ea quoq; quæ à feris non tanguntur. Plynius. ¶ Segnis, Virgilius.

C arbaſus, tenuis, Virg. ¶ Alba, Propert.

C arcer, cæcus, Virg ¶ Obſcurus, mœſtus, Sollicitus, ſqualidus, Ouid.

C aryca, rugoſa. Ouidius.

C aries, tenera, Ouidius.

C arex, acuta, Virgilius.

C arina panda. Virgilius.

C armen, Verſus, Pierium, Phœbeum, ſuauiloquū, politum, ſuauidicum, Lucret. ¶ Fœtus dulcis muſarū, Cat. ¶ Diuinū, lætum, Virg. ¶ Canorū. Horat. ¶ Doctū, Tib. ¶ Vocale, Ouid.

C armentis Ionii Arcadū regis filia, quæ & Nicoſtrata, & Themis dicta eſt. Euandri item regis mater, uateſq; inſignis, quæ uentura eſſent populo Romano ſolita carmine prædicere. Plutarchus, Dionyſius Alicarnaſſeus. Eam Strabo ſcribit à Romanis utpote unam è nympharum numero miro honore coli ſolitam. Ex quo Virgilius Carmentim nympham appellat. Præterea A. Gellius Carmentas duas fuiſſe tradit, alteram Proſam, alteram Poſtuertam. ¶ Vates fatidica, ſanctiſſima, Virg. ¶ Dea Arcadia, ſacra, docta, Parrhaſis, Tegeæa, Mænalis, Ouidius.

C arthago Libyæ urbs, alterū poſt urbem Romam terrarū decus, quæ à Scipione Africano poſt annos Septingentos triginta ſeptem quàm fuerat extructa, ut Solino placet, euerſa eſt. Phœnices eam condidere Didone duce ex Tyro profecti. Strabo, Mela, Liuius. Hæc Byrſa quoq; dicta eſt, cuius nominis rationem Virgilius aſſignat. ¶ Antiqua, diues opum, Studiiſq; aſperrima belli, urbs Agenoris, ab Agenore Phœnicū rege, TYRIA, à Tyro, ex qua, ut diximus, Phœnices profecti eam condiderunt. SIDONIA, alta, Libyca, Virg. ¶ Magna, impia, inuida, Horat.

C arthaginienſes, Pœni, Lucret. ¶ Feroces, genus intractabile bello, Tyrii, bilingues, Sidonii, Virg. ¶ Perfidi, Ouid.

C arnuti populi inter Celtas Andegauenſibus, Turonibuſq; finitimi. Cæſar, Ptolemæus. ¶ Flaui, Tibull.

C aſa, humilis, Virg. ¶ Parua, Tibull. ¶ Straminea, putris, immunda, Propert.
¶ Exigua, contecta ſtramine, frondea, Ouid.

C aſeus, pinguis, Virg. ¶ Candidus, Tibull.

C aſia herba, cuius duo genera, alia enim candida, alia nigra, Candida magis ſe humi
mi ſpargit, odorataque eſt, nigra odore. Ambæ florent poſt æquinoctium autumni
& multũ denique temporis florent. Theophraſtus. Plinius adijcit Caſiæ auidiſſimas
eſſe apes. Eſt & Caſia frutex, de quo Plin. Dioſcorides. ¶ Suauis, Virg.

C aſtalia fons Bœotiæ in Pythone dulciſſimus, cui nomen dedit mulier quædam indi
gena, uel, ut quibuſdã placet, uir Caſtalius nomine, author Pauſanias. Panyaſis in
Heraclea Caſtaliam Acheloi filiam canit his uerſibus, παρνησὸν νιφόεντα
θοοῖς δὲ ποσὶ περήσας ἵκετο κασταλίης ἀχελωΐδος ἄμβρο-
τον ὕδωρ. Alcæus poeta Caſtaliam ex Cephiſo deriuari tradit, Strabo vero
ſcribit Caſtaliam fontem eſſe in Parnaſſo, ad cuius fontis fines Delphi urbs loca
ta erat ipſius Strabonis tempore. Itemque Probus adijcit, Caſtaliam fontem eſſe Del
phis in Apollinis oraculo, qui abluebat ipſam dei aram. ¶ Pura. Horat.

C aſſis, & Caſſida apud Virgilium, & Propertium. ¶ Criſtata, Ouid.

C aſtaneæ à Caſtanæa Theſſaliæ urbe, uel ut alii Ponti, ubi maxime proueniunt, ut
nõnulli à Caſtano Magneſiæ oppido. Nicãdri interpres. ¶ Molles, hirſutæ, Virg.

C aſtra, horrida, Virg. ¶ Signis fulgentia, Horat. ¶ Martia, Tibull.

C aſus dubius. Cat ¶ Durus, Virg.

C aſſandra Priami & Hecubæ filia, quã uno tempore cum Heleno fratre uatem euaſ
ſiſſe ſcribit Anticlides. Eam Aiax Oilei in templo Mineruæ violauit. Ex quo Mi
nerua Græcorum claſſem fulmine ab Ioue accepto apud Euboeam percuſſit, & gra
uiſſimum pati naufragium compulit, Aiax vero prope Gyradas petras extinctus à
Thetide ſepultus eſt. Caſſandrã demum Clytæmneſtra occidit. ex authoribus Cal
limacho in Aetiis, & Euripide in Troadibus, & Atheneo. ¶ Priameia uirgo, Virg.
¶ Ilia Mænas, vates Pergamea, Phœbas, Prop. ¶ Antiſtita Phœbi, Ouidius.

C aſtor, & Pollux Tyndarei, & Ledæ filii, ut Homerus, ut Heſiodus Iouis & Le
dæ. Pindarus uero ſcribit Pollucem ex Ioue, Caſtorem ex Tyndareo genitũ. quem
admodum Hercules ex Alcmena & Ioue, Iphiclus ex Amphitryone. Hos Epichar
mus, & Pindarus in Pythiis tradunt ſaltationem armatam primum excogitaſſe.
In Põto præcipue coluntur, ut ait Strabo, & Occidens eos plurimum veneratur, ut
ſcribit Diodorus. præterea ſciendum caſtorem mortalem natum, Pollucẽ vero im
mortalem, ſed Pollucis precibus ipſum quoque immortalitate donatum, authores
Pindarus, & lycophronis interpres. Hi & Anaces, & Epheſtii dicti ſunt, ut ait
Theodoretus. ¶ Pileati fratres, Catull. Pilea, inquit Feſtus, Caſtori & Polluci
dederunt antiqui quia Lacones fuerunt: quibus pileatis pugnare mos eſt. ¶ Lucida
ſidera. Hyginus ita ſcribit. Gemini, hos complures Aſtrologi Caſtorem & Pollu
cem eſſe dixerunt. quos demonſtrant omnium fratrum inter ſe amantiſſimos fuiſſe,

quod neq; de principatu contenderũt, neq; ullam rẽ ſine cõi conſilio geſſerunt. pro quibus officiis Iupiter inter notiſſima ſidera eos cõſtituiſſe exiſtimat: Neptunũ aũt pari cõſilio muneraſſe. nã equos his quibus utunt donauit: & dedit ptãtẽ naufragis ſaluti eſſe. FRATRES Helenæ, Ledæ pueri, Tyndaridæ, à Tyndareo patre, Oebali filio ut Pauſanias ſcribit, ſiue Bali Perierus filii qui Balus Icarũ quoq; & Arnen, et ex Nicoſtrata Hippocoontẽ genuit. Euripidis int. magni, Horat. ¶ Optati, Propert. à naufragis. ſ. nã vt diximus naufragis ſaluti ſunt. quod & manifeſtius his verbis Plin. explicat. Vidi in nocturnis militũ vigiliis inhærere pilis pro uallo fulgurũ effigies. Eæ & antennis nauigantiũ, aliiſq; nauiũ partibus ceu vocali quodã ſono inſiſtũt, ut volucres ſedem ex ſede mutantes. graues quũ ſolitariæ venere, mergẽteſq; nauigia: et ſi in carinæ ima deciderint exurentes. geminæ aũt ſalutares, & proſperi curſus prænũtiæ. quarũ aduentu fugari diram illam, ac minacẽ, appellatãq; Helenã ferũt. Et ob id Polluci, & Caſtori id numẽ aſſignãt: eoſq; in mari deos inuocant. Hominũ quoq; capita veſpertinis horis magno præſagio circũfulgent. Itemq; Seneca. In magna, inquit, tẽpeſtate apparẽt quaſi ſtellæ uelo inſidẽtes, adiuuariq; ſe tũc periclitantes exiſtimant Caſtoris & Pollucis numine. Huius rei meminit Pauſanias, & Diodorus Siculus. Cæterum qui naufragio periclitabant Caſtorem & Pollucẽ qui græcis Dioſcuroe appellant, quiq; apud Samothracas colunt, Corybantas quoq;, & Hecaten implorabant, ut ſcribit Ariſtophanis interpres. ¶ Amyclæi, fratres, Ledæi, Concordia ſidera. SIDERA generoſa, Oebalidæ, Ouidius. ab Oebalo Laconicæ rege Tyndarei patre, qui prouinciã de ſuo nomine dixit. author Dictys Cretenſis. Pauſanias uero rẽ altius repetit. Scribit. n. Amyclam Lacædemonis filiũ vrbẽ à ſe conditã Amyclas nominaſſe, huius filiũ Hyacinthũ formoſiſſimũ fuiſſe. Amyclæ in regno Argalũ filiũ ſucceſſiſſe, Argalo Cynortam, Cynortæ filiũ Oebalũ, Oebalo Tyndareũ, Tyndareo Atreũ & Thyeſtẽ, Atreo Menelaũ, deinde Oreſtem, Poſtremo Tiſamenũ, cui Penthelam fratrem addit Velleius Paterculus.

C aſtoreũ, hoc eſt teſticulus Fibri, ambiguũ id animal eſt, & cui victus iuxta in terris & aqua, quãquã in hac propenſior, ut qđ piſculis cancriſq; alatur. Temere proditum eſt amputari hos teſticulos ab ipſo in fuga quũ capit, author Dioſcorides, & Seſtius apud Pliniũ. Fiber aũt ſiue Caſtor, plurimus eſt in Ponto, morſumq; hominem nõ prius dimittit quã oſſa fracta concrepent, ut Solinus inquit. Naſcuntur, & in Hiſpaniæ fluminibus Caſtores, ut ait Strabo, cæterũ nõ ineſt uis illa medica vt in Ponticis. ¶ Graue, Lucret. Nã, ut author eſt idem Dioſcorides, liquor qui intra teſtes Fibri eſt probatur ceroſus, odore graui, & redolente virus. ¶ Viroſum, Virg. Nam, ut author eſt Strabo, Pontico proprium eſt ut ueneноſum ſit, ut & aliis permultis.

C aſtor, ſiue Fiber, de quo ſupra. ¶ Caſtor Ponticus, Ouid.

C ataphracti Gallogræcorum uocabulo, qui Loricati latinis dicuntur, Liuio authore. ¶ Ferrei, Propertius.

Cato Cenſorius Porciæ familiæ author, cuius tanta in cenſura ſeueritas fuit, ut & collega illum timeret. Tria ſumma habuit. Fuit .n. optimus dux, optimus orator, et optimus Senator. Plutarchus, Liuius, Pli. ¶ Magnus, Virg. ¶ Priſcus, Horat. ad differentiam .n. Catonis Vticenſis hic maior, ille minor dictus eſt.

Cato Vticenſis, de quo Plutarchus, Pli. qui ex quo Ciuilia bella incœpta ſint nunquã tonderi paſſus eſt. Lucanus. Ille nec horrificam ſancto dimouit ab ore Cæſariem; duraque admiſit gaudia vultu. Vt primũ tolli feralia viderat arma, Intonſos rigidam in frontem deſcendere canos Paſſus erat, miſeramque genis increſcere barbam. ¶ Intonſus, Horatius, quãquã non deſint qui de Catone maiore hoc intelligi uelint. quia veteres propter ſeueritatem hirſuti erant. nam & nõ niſi poſt .CCCCLIIII. annos urbis Romæ tonſores fuerunt, ſed intonſi manebant, vnde intonſum & barbatum pro uetuſto, & priſco ponunt.

Catena, ſæua, Horat. ¶ Valida, Tibull. ¶ Ærata, dura, Prop. ¶ Grauis, Ouid.

Catasta locus ubi ſerui uenales Cretatis pedibus exponebantur. quod Plinius indicat quũ de generibus terræ ſcribit. ¶ Barbara, Tibull.

Catullus poeta Veronenſis Olympiade centeſima ſeptuageſima tertia natus anno antequã Criſpus Saluſtius hiſtoriarũ ſcriptor in Sabinis Amiternij. Sextodecimo uero antequã Virgilius, ut ex Chronicis Euſebii colligimus. Ortus eſt Valerio patre honeſtæ conditionis uiro, qui Iulii Cæſaris, ut Suetonius inquit, hoſpitio familiariter uſus eſt. Clodiam ſub nomine Leſbiæ, ut Apuleius author eſt, carminibus celebrauit. Mortuus eſt Romæ trigeſimo ætatis ſuæ anno, quo tempore Virgilius Cremonæ ſtudiis erudit, ut Euſebius docet. ¶ Doctus, Tibull. ¶ Laſciuus, Ouidius.

Cauernæ, cauæ, curuæ, umbroſæ, Virg. ¶ Cæcæ, Ouid.

Cautes, alta, dura, Marpeſſia, Virg. à Marpeſſo monte Pari inſulæ in quo lapides exciduntur. Stephanus.

Caucaſus omniũ mõtiũ maximus, Indiam à Scythia diuidens, Stephanus, Herodotus. Hunc Scythæ Graucaſum, hoc eſt niue cãdidũ appellant, ſi Plinio credimus. Caucaſus, à Caucaſo paſtore dictus eſt, quũ antea Boreæ cubile diceretur, ut ait Plutarchus. ¶ Horrens, Virgilius. ¶ Inhoſpitalis, Horat. Promethea iuga. Propert. ob Prometheum ibi conſtrictum. ¶ Rigidus, Ouid.

Caunus Byblidis frater, à quo Caunus urbs in Caria dicta eſt. Stephanus. ¶ Mæandrius, à Mæandro Cyaneæ matris patre. APOLLINEVS, Ouid. eadem ratione qua Byblis Phœbeia.

Cayſter Lydiæ amnis, Plin. Stephanus, Strabo. ¶ Gygæus, Propert. Strabo ita ſcribit. Vrbi aũt Sardiani planicies ſubiacet, & Cori, & Hermi & Cayſtri cãpi qui continui ſunt & cãpoꝝ omniũ optimi. XL. ſtadiis ab urbe lacus diſtat, qui à poeta Gygæus appellat, poſtea mutato nomine dictus eſt Colous, ubi Coloenæ Dianæ tẽplum eſt, quod in religione maxima habet. Hos campos Virgilius ex Homero Aſia prata appellat, hoc eſt Mæonia. Scepſius .n. ut ait Strabo, Eſionenſes pro Aſionenſes Ionice proferri putat. Nã fortaſſe, inquit, Mæonia Aſia dicebat, Vñ Homer. ait,

Aſia prata ſuper,circumq; fluenta Cayſtri. Interpres Homeri Lydiam ab Aſio Cotyis filio qui ei imperauit Aſiam dictam affirmat.

CEA inſula,quæ & Ceos,de qua ſupra meminimus,nunc illud adiicimus ex Strabone,Plinioq;,Ceos quaternas urbes continens,inde Tetrapolis uocitata eſt. Duæ uero reſtant,Carthea ſcilicet,& quã Iulidem appellant:ad quos reliquarum habitatores concurrerunt. Duæ interierunt Coreſſa,& Poeeſſa,hoc eſt herboſa. Ex Iulide Simonides condendorum author carminũ duxit originem,necnon illius ex fratre nepos Bacchylides,& poſtea Eraſiſtratus medicus inſignis,& ex Peripateticorũ ſecta philoſophorũ Ariſto Bionis Boryſthenenſis æmulus. ¶ Antiqua, Ouidius.

Cebrenus amnis in Troade,a quo Cebrenia regio magna ex parte campeſtris,quæ quadammodo pariter cũ Dardania progreditur,& eiuſdem nominis urbs. Herodianus,Didymus,Strabo,Pli. ¶ Magnum flumen. Ouid.

Cecrops Athenarũ rex,Pãdionis,uel,ut alii,Erecththei filius,ex Praxithea,vt quidã,terra genitus. Filium Eryſichthonem ſuſtulit ex Actæi Athenarum regis filia,filias vero Erſen,Aglauron,Pandroſon,vt ſcribunt Tzetzes, Pauſanias, Apollonii interpres adiicit Creuſam,Procrin,Orithyiam. Scamnon uero libro ſecundo de inuẽtoribus ſcribit Actæonem filias genuiſſe Aglauren,Erſen,Pandroſen, & Phœnicen,atq; in eius memoriam ſempiternam Phœniceias literas denominaſſe,quãquã Lydi,& Iones à Phœnice Agenoris filio earum inuentore dictas uelint:Cretes autem quod in foliis palmarum,quæ Phœnices uocantur ſcriberent. Præterea oppidum,ut inquit Plinius,Cecrops à ſe appellauit Cecropiam,quæ nunc eſt arx Athenis. ¶ Geminus. Nam,ut author eſt,Charax,Cecrops Athenas ex Aegypti oppido Sai profectus eſt. Is græcorum conſuetudine quũ barbaros & inconditos mores emolliſſet Gemini cognomentum ſortitus eſt,ut contra Cadmus quũ Thebis ob Lini cædem profugus in Illyricum conceſſiſſet ut tradit Zenobius,uerſus in anguem dicitur,quod à priſtina manſuetudine ad barbaram immanitatem deſciuit. Hanc vero de Cecrope opinionem quod laterum tenus homo in ſerpentem deſineret,in vulgus manaſſe Demoſthenes arbitratur,quoniam vbi conſulto opus erat,prudentia,ubi facto viribus et audacia præſtaret. Euſebius,quod utraq; lingua Græca,Aegyptiaq; commode loqueretur. Alii cum Trogo, quoniam author connubii primus extiterit,quumq; vage prius uenere matres tantummodo mortales noſſent,inuentis nuptiis duplici quaſi natura maris & fœminæ homines conſtare docuerit. Nonnulli quod ingenti corporis indole duorum ſimul hominum ſtaturam impleret. Huius ſepulchrũ,ut ait Theodoretus ex Antiocho,in ipſa Athenarum arce ſitum erat iuxta Mineruã ciuitatis cuſtodem. RIGIDVS. Ouid. Audi Plutarchum de fera numinis vita dicta loquentem. Vnde & conuerſio dicta eſt quum quis à vitiis ſe auertit,ſaniores ſeq; induit mores. Proinde ambigue priſcos de Cecrope fabulatos arbitror, non vt aliqui aſſerunt,ex optimo rege crudelem & immitem factum eſſe tyrannum, ſed contra quum ſub initium moroſus ac terribilis fuiſſet, poſtea perquam humane ac placide imperaſſe.

Cedrus arbor, ut inquit Dioſcorides, una de magnis arboribus. De Cedro authores uariant. Theophraſtus alteram Phœniciam, alteram Lyciam appellat, ſimiles Iunipero, niſi quod folium Cedro acutum, ſpinoſum, & durum, Iunipero ſimplicius, ac mollius, excelſior & hæc quàm Cedrus. Alii utrãq; Cedrum, inquit, nominant. Sed quæ proprie ſit Cedrus acutam Cedrum malunt. id eſt Oxycedron. Cedro æterna materies, medulla rubens, odorata ſicut & fructus, qui & flauus, & magnitudine baccarum Myrti cernitur eſculentus hilariſq;. Plinius Cedri ſumma genera duo facit, maius, & minus, minoris iterum duo. quæ floret fructum non fert, quæ fructifera eſt non floret. & in ea antecedentem fructum occupat nouus. Semen eius Cupreſſo ſimile. quidam Cedrelaten uocant. Ex hac reſina laudatiſſima. Minoris quoq; ſpecies binæ, Lycia & Phœnicia. Iuniperi ſimilitudine differunt folio. nam quæ acutum, durum, ſpinoſumq; habet, Oxycedros, inquit, appellatur, ramoſa & nodis infeſta, altera odore præſtat. Fructum eæ ferunt Myrti amplitudine, dulcem ſapore. ¶ Odorata, olens, utile lignum domibus. Virg. ¶ Ardua, Ouid.

Celæno una ex Harpyis. ¶ Dira, furiarum maxima, Virg.

Celænæ urbs Phrygiæ, cui nomen dedit Celænus Neptuno & Celæno Danai filia natus. Eodem nomine locus eſt Atticæ, & Bœotiæ. Strabo, Suidas. ¶ Altæ. Ouid.

Celtiberia regio Citerioris Hiſpaniæ, cuius nominis rationem hanc Diodorus attulit. Iberi quondam, Celtæq; pro agris bello certantes pace demum conſtituta, cõmunicataq; inuicem patria quũ mutua connubia permiſiſſent, dicũtur hac rerũ communione id nomen ſortiti. Duæ igitur robuſtæ nationes in patria fertili coniunctæ effecere ut magnum eſſet Celtiberorum nomen. à Romanis poſtmodum certe multo poſt tempore bello cum eis geſto vix tandem ſubacti ſunt. Plura apud eũdem de Celtiberis leges, itemq; apud Plinium Strabonem. ¶ Cuniculoſa, Catull. Strabo. n. docet maximam Cuniculorũ copiam in Hiſpania eſſe, qui lepuſculi etiam vocantur, adeo ut M. Varro à Cuniculis oppidũ in Hiſpania ſuffoſſum atteſtetur.

Cenchreæ, ſiue Cenchræ Ouidio, Corinthiorũ nauale ad orientem ſpectans, Iſthmi terminus alter, Nam primus Lechea dicitur, longo et ancipiti nauium accubitu, quas magnitudo plauſtris tranſuehi prohibet. Pauſan, Ptolemæus, Strabo, Plin. ¶ Corinthiacæ. Ouid.

Centauri Ixione et Nebula geniti, Lucianus, Diodorus, Palæphatus, Pindarus in Pythiis. ¶ Fœdi, Lucret. ¶ Nubigenæ, bimembres, Virg. ¶ Sæui, Ixione nati, ſemihomines, ambigui uiri, populus biformis, homines quadrupedes, Semimares. Ouid.

Centaureon maius herba, qua curatus dicitur Chiron centaurus quũ Herculis exceptus hoſpitio pertractanti arma ſagitta excidiſſet in pedem. unde Centaureon, & à nonnullis Chironion appellatur. folia ſunt lata & oblonga ſerrata ambitu, denſa ab radice, caules trium cubitorum geniculati. In iis capita ceu papauerum, radix uaſta, rubeſcens, tenera, fragiliſq; ad bina cubita madida, ſucco amara, cũ quadam dulcedine. Naſcitur in collibus pingui ſolo. Laudatiſſima in Arcadia, Elide, Meſſenia, Pholoe, Lycæo, Smyrna, atq; in alpibus, pluribuſq; locis in Lycia. Plinius, Dioſco

rides. ¶ Triſte, Lucretius. ¶ Graueolens, Virgilius.

Cenſor, rigidus, Ouidius.

Cepheus Aethiopum rex, Io Inachi filia, & Agenore editus, ex quo Iaſides ab Arao dicitur, ut eius ait interpres. Pauſanias uero in Corinthiacis ſcribit ex Argo Piraſum, & Phorbantem, Phorbante Triopam, Triopa Iaſum, & Agenorem, & Io, quã alii Inachi filiam dixere, genitos. Euripides Cepheum Phœnicis filium canit, ipſum quoq; Cepheum inter ſidera ſuperiores numerauere. Hyginus. ¶ Andromedes pater, Horat.

Cephalus Deioneo, qui & Deion, Aeoli filio natus, tametſi Seruius Cephalum Aeoli filium dicat, Hyginus Mercurio, & Creuſa Erechthei filia natum ſcribit, qui geminas habuit uxores Procrin, & Clymenen Orchomeni filiam, ex qua Iphiclum genuit. Suſtulit quoq; ex Aurora Phaethontem, quem Venus raptum in templo collocauit, & Aoium, à quo Aoium mons. Strabo, Pauſanias in Phocicis, Suidas. Heſiod. Etym. ¶ Aeolides, proles Cyllenia, Ouid. quæ quidem duo Epitheta nonnulli non obſcuri nominis uiri immutanda non ſatis docte tradiderunt.

Cerua ab Hercule capta ut alii retibus, ut alii ſomno depoſita, ut quibuſdam placet curſu defeſſa, quam Dianæ Orthoſiæ Taygete conſecrauit. Diodorus, Pindarus in Olympiis. ¶ Aeripes, Virg. ut exponit Apronianus habens pedes ex ære ſolidos et indefatigabiles, quẽadmodũ & boues Martis ut ſupra oſtendimus.

Cerua, ſiluicultrix, flammea, celeris, Catull.

Cerui, cornigeri, alipedes, Lucret. ¶ Celeres, Catull. ¶ Leues, uiuaces, imbelles, fugaces, ueloces, Virg. ¶ Trepidi, celſi in cornua, pauidi, Ouid.

Cerui Cornua, ramoſa. Virg.

Ceres Saturno & Rhea nata, quæ prima frumenti uſum oſtendit, docuitq; naſcendi, ſeruandi, ſerendiq; modum. teſtes Diodorus, Heſiodus, Ouidius. ¶ Alma, flaua, maturæ ſegetis is color eſt, ex cuius primitiis corona Cereri texebatur. Tibullus. Flaua Ceres tibi ſit noſtro de rure corona. ELEVSINA mater. ab Eleuſi oppido. MAGNA, Magnæ deæ græcis, Ceres et Proſerpina, Pauſanias. Legifera. Virg. Prima enim leges dicit mortalibus dediſſe, unde & eius ſacra Themoſphoria appellantur. Diodorus, Ouid, Seruius. ¶ Arcana, Horat. propter Eleuſina myſteria. Nã Numenio inter philoſophos occultorũ curioſiori offenſam numinũ quod Eleuſina ſacra uulgaſſet ſomnia prodiderunt. quare Tibullus dixit. Non ego tentaui nulli uiolanda deorum Audax laudandæ ſacra docere deæ. Et, ut ait Acron, ſacra Cereris myſtica erant, nec uulgari licebat, pp hoc quod occulte conſiliis uſa eſt donec filiã ſuã reperit, unde & Virg. Et fida ſilentia ſacris. Dea laudanda. Tibull. ¶ Frugũ genetrix, dea fertilis, frugũ mitiſſima mater, pia, tedifera Dea. Nã, ut canit Ouid. dũ filiã quæreret illa, duabus flãmiferas pinus manibus ſuccendit ab Aetna, Perq; pruinoſas tulit irrequieta tenebras. MVNIFICA, dea potens frugũ, Ouid.

Cereris ſacra. ¶ Annua. Virg. ¶ Nulli temeranda piorũ. Tibull.

Ceraunia mõtes altiſſimi à quibus Epirus incipit. Pli. Dicunt & Acroceraunia poe

tis, ut Horatio, et Ouidio. ¶ Alta, Virg. ¶ Infames ſcopuli, Horat. uel quia ſcopuli ſunt nauibus infeſti, uel quia fulminibus infeſtant, unde illis nomen. ¶ Violenta, Ouid.

C era, tenax, Virg. ¶ Oderata, hymettia, Ouid. propter mel Hymettium.

C eruix, ſubmorea, alta, teres, lactea, Virg. ¶ Roſea, candida, Hora. ¶ Eburnea. Ouid.

C erberus canis inferorum cuſtos, Typhone & Echidna genitus, de quo apud Heſiodum, Euripidem, Sophoclem, Palæphatum, Apollonii interpret. Diodorum ſiculum. ¶ Tartareus cuſtos, ianitor ingens, immanis, ianitor Orci, Virg. ¶ Bellua centiceps, ater ſocelles Orci, trilinguis, Horat. ¶ Niger, audax, Tibull. ¶ Tergeminus, Propert. Tria enim capita illi affinxit Sophocles in Trachiniis. τὸν δ᾽ ὑπὸ χθονὸς ἅδου τρικάρανον σκύλακ᾽ ἀπρόσμαχον τέρας δεινῆς ἐχίδνης θρέμμα. Heſiodus enim Cerbero quinquaginta capita attribuit. ¶ Canis Echidnæus, triplex, canis uipereus, Ouidius.

C eraſtæ ſerpentes, quibus ſunt cornicula quadringenta, quorum motu reliquo corpore occultato ſollicitant ad ſe aues: & hoc dolo necem uolucrum aucupantur. Hi colorem harenæ ſimilem habent, quæ ex re à paucis internoſcuntur, ita coloris errore ſeducti quidam illos pedibus conculcantes uitæ periculum adeunt. Ferunt has ſerpentes quum in Aegyptum tranſmigraſſent plures uicinas regiones inhabitabiles reddidiſſe. authores Pli. & Solinus. ¶ Squamoſi, Propert.

C eraſi, dulces, Propert.

C ercopes fratres duo Candulus & Atlas qui omnium ſcelerum quibus hominum uita deprauata eſt inuentores extiterunt, iis peruerſi mores Cercopum nomen dederunt, appulſoſque et aduenas unumquemque circumuenire ſtudium erat, quod quum aliquando in Iouem tentaſſent in Simias quas Pithecus græci uocant mutauit, inde Pithecuſis inſulæ quam tenebant nomen inditum. Alii Thyæ filios et Oceani malunt, & quia Iouem decepere conati ſint in Lapides obduruiſſe. Nonnulli Lydios fuiſſe tradunt, quos Hercules quod ſibi cum Omphale cubanti petulantius obturbarent, amicæ iuſſu de claua ſuſpendit. Inde prodiit adagium Cercopiſſare, in eos qui adulantur. Suidas & Zenobius. ¶ Gens doloſa. Ouid.

C eſpes, uiridis, gramineus, Virg ¶ Viuus, Horat.

C ete, immania, Virgilius.

C eyx Lucifero ſidere genitus, Alcyones uir, Lucianus, Homeri interpres. ¶ Trachinius. à Trachine urbe. Lucifero genitus, Oetæus, ab Oeta Theſſaliæ monte, in quo, ut Seruius inquit, ſtellæ uidentur occidere, ſicut de Ida naſci. SIDEREVS. Ouid.

C HARYBDIS, in Siculo freto ſcopulus inferior ſub caprifico. Ter fluctus abſorbet cotidie & reuomit. Homerus, Strabo. ¶ Vaſta Lucret. ¶ Implacata, Virg. ¶ Violenta, Tibull. ¶ Ratibus inimica, auſtro agitata, Zanclæa, à Zancle Siciliæ urbe, de qua ita Strabo inquit. Meſſana in Pelori ſinu iacet, ubi is ad orientem magis magiſque flectitur: et faucem quandam efficit. Diſtat autem à Rhegyo ſtadiis. lx. à columella uero multo minus. Eam condidere Meſſenii qui Peloponeſum habitant, à quibus et nomen mutuauit, nam prius Zancle uocabatur, quum curua eſſent loca, nam curua Zanclia uocitabant.

Alii à ſonte dictam urbem putant, uel ab occultata ibi à Saturno ſalce, quam linguæ ſicula Zanclen uocant, ut Thucydides, & Silius tradunt. Alii à gigante Zanclo.

AVIDA, dira, Ouidius.

C halybes Scythiæ populi iuxta Thermodontem, dicti à Chalybe Martis filio, apud quos ferrum effoditur. Strabo, Stephanus, Apollonii interpres, Suidas. Iuſtinus uero tradit Chalybis fluuii Gallecia cuius aquæ temperamento ferrũ acrius redditur finitimos Chalybes appellari, ferroq; præſtare. Hinc & Chalybs ferrum ipſum dicitur, Suidæ, Seruioq;. ¶ Nudi, Virg. quod in ferri fodinis ferrum à nudis quæritur. Probus.

C haron, qui, ut ait Diodorus, mortuos per Acheruſiam paludem traiicere creditur. ¶ Portitor Orci, horrendus, triſtis, Virg. ex Theocrito in Ptolemæum. καὶ ϛυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων. ¶ Stygiæ nauita puppis aquæ. Tibull. ¶ Senex toruus, Propert. ¶ Portitor auarus. Ouid.

C harontis Cymba ferruginea, Stygia, Cærulea, Virg. ¶ Lethæa ratis, Tibull. ¶ Publica, Propert. ¶ Vmbrifera, Ouid.

C harta, tenuis, Tibullus.

C haos principiorum moles ab initio confuſa & deformis, apud Heſiodũ, & Euripidem. ¶ Antiquum. Ouid.

C helydri ſerpentes, dicti quaſi Cherſydri quia in aquis & in terris morantur, nam χέρσον dicimus terram, ὕδωρ aquam, Seruius author. His Calabria frequentiſſima eſt ut ſcribit Solinus. ¶ Nigri, graues, Virg. ¶ Cinyphii, Ouid. Cinyps fluuius eſt in Libya per uberrima arua decidens, porro Libyæ pleraq; inculta infeſtãtur multo ac malefico genere animalium, ut Mela teſtatur.

C himæra Hydra Lernæa nata, monſtrum triforme, terribiles flammarũ globos cũ ſpiritu effundens, quam Bellerophon equo alato inſidens telo confixit. Homerus, Heſiodus, Palæphatus, Hyginus. Plutarchus in libro de claris mulieribus rem hanc hiſtorice narrat. ¶ Tetra, Lucret. ¶ Flãmis armata, fremens, effera flammis. Virg. ¶ Triformis, ignea, tremenda, Horat. ¶ Flammam voluens ore fero. Tibull.

C hiragra, nodoſa. Horat.

C hiron, ut ait Suidas, Ixione natus, vt Pherecydes, Pindarus, Apollonius, & ille qui Gigantomachiam ſcripſit, Saturno in equũ mutato, & Philyra, Oceani filia editus, Chariclo Apollinis, uel, vt quidã, Perſæ, vt alii Oceani filiã uxorẽ habuit: ex qua Caryſtũ genuit, Apollonii, & Pindari interpres. Huius Chariclus meminit Ouidius quũ ait. Filia Centauri, quam quondam Nympha Chariclo Fluminis in rapidi ripis enixa uocauit Ocyrhoen. Fuit autem Muſicæ ſimul, & iuſtitiæ, atq; medicinæ doctor, ut tradit Plutarchus in Muſica. Hic deniq;, authore Hygino, non modo cæteros Centauros, ſed homines etiam iuſtitia dicitur ſuperaſſe. Aeſculapium, & Apollinem nutriſſe exiſtimatur. Pietate igitur & diligentia effecit ut inter aſtra numeraretur. Apud hunc Hercules quum diuerſaretur,

tere, & ſimul cũ chirone ſedens ſagittas conſideraret, ferũ vna earũ decidiſſe ſu pra pedem chironis, & ita eũ interfeciſſe, quod & Diodorus aſſerit. Alii aũt dicũt Centaurũ miratũ quod tam breuibus ſagittis tam magna corpora centaurorũ interfe ceris, ipſum contendere arcũ conatum, itaq; ex eius manu ſagittam prolapſam in pe dem eius incidiſſe, pro quo re Iupiter eius miſertus inter ſidera eum conſtituit cum beſtia, quã ſupra aram tenens immolare videt. ¶ Phillyrides, Virg. ¶ Centaurus nobilis, Horat. ¶ Aemonius, geminus, ſemifer, biformis, iuſtiſſimus, Philyreius, Se minir, Ouid.

C *hoaſpes flumen Perſidis, cuius aquam auream miræ dulcedinis Parthorũ reges tan tum bibunt, quemadmodũ & Eulæi fluminis, quod in Medis ortũ Suſorum arcem ac Dianæ templũ circuit. Athenæus, Plinius, Herodotus, Solinus. ¶ Regia lym pha, Tibull.*

C *hordæ, loquentes, Lucr. ¶ Vocales, Tibull. ¶ querulæ, Ouid.*

C *horeæ, feſtæ, Ouidius.*

C *hori Nympharum leues, Horat.*

C *hryſolithi gemmæ aureo colore tranſlucentes, Plin ¶ Flaui, Propert.*

C I C E R O, *diſſertiſſimus Romuli nepotũ, Catull.*

C *icadæ quas Athenienſes ex auro in capillorũ nexibus geſtabant, iiſq; comam ligabãt. Thucydidis, & Ariſtophanis interpres. ¶ Raucæ, querulæ, Virg.*

C *icatrix, fœda, Horat.*

C *iconia auis, quã è longinquo uenire non dubiũ eſt, vti & Grues. illas hiemis, hanc æſtatis aduenam, nec venire ſed veniſſe cernimus. honos huic ſerpentium exitio tã tus, ut in Theſſalia capitale fuerit occidiſſe eadem legimus pœna quæ in homicidas. hæc & plura Plinius ¶ Candida auis, longis inuiſa colubris, Virg.*

C *icuta græcis Conion, Caulis ei geniculatus ut fœniculo, magnuſq; eſt. folia ferulæ anguſtiora, graueolentia, cacumine ramoſo & ſuſtinente vmbracula, flore ſubcandi do, ſemen albidius aniſo, radice concaua nec profunda, inter enecantia eſt frigoris vi, maxima vis in Creta naſcenti, deinde Megaricæ & Atticæ, item chiæ, Cilicumq; terris. Dioſcorides. ¶ Viridis, gelida, Ouid.*

C *ilices populi in minori Aſia Syriæ proximi, Pli. ¶ Corycii, Virg. Eſt enim Corycos, Mela teſte, oppidũ in Cilicia, & eodem nomine & portus, & ſpecus ſupraquã dici poſſit eximius. Is aũt, vt ait Strabo, eſt ingens quædam concauitas in orbem ducta, cui labrum petroſum ac ſatis altũ circũiacet, cũ deſcenderis ſolum eſt inæquale, & magna ex parte ſaxoſa materia ſemper uirenti plenũ. Adiacens uero ſolũ Croco ſatum eſt. Strabo, Mela, Pli. ¶ Intonſi, Tibull. ¶ Feri, Ouid.*

C *immerii populi Scythiæ circa Taurum & Meotim paludem, quibus aſpectus ſolis in perpetuũ ademptus, regio caliginoſa, umbris ac nebulis tecta, ad quos Vlyſſes ac ceſſit, inde prouerbiũ Cimmeriæ tenebræ, in multam obſcuritatem & animi calígi nem. Homerus, Strabo, Pli. Euſtathius dictos autumat Cimmerios quaſi ἐν τῷ ἀ- ρι κειμένους. ¶ Obſcuræ oræ. Tibull.*

Cimolus una ex Cycladibus inſulis in Ionio mari, Strabo, Pli. ¶ Cretoſa, Ouid. Inſignis Plinio, Dioſcoridiq́ Cimolia Creta.

Cinædus, improbus, Catull.

Cinis, mutatus, Catull. ¶ Immundus, ater, ingratus, Virg.

Cinyras Cypriorũ rex, Cypriæ Veneris ſacerdos à Venere amatus, Thiante patre, matre uero Amathuſa, ut alii Apolline & Papho, ut quidam Eurymedonte: & Paphia nympha editus. Suidas, Stephanus, Lycophronis, & Pindari interpres, Theodoretus. ¶ Magnus, Ouid.

Cinna poeta Catullo amiciſſimus, qui Smyrnam opus nouem annis ellmauit. Catullus, Quintilianus, Suetonius, Seruius. ¶ Procax, Ouid.

Circe Solis & Perſeidis, ſiue Perſæ filia, Aeetæ ſoror, apud Ciceronem, Heſiodũ, Homerũ, Dionyſius uero Mileſius primo Argonauticon Aeeta et Hecate Perſæ filia genitam aſſerit. Hæc poſt mortem Marica dicta eſt ut ait Seruius, Firmianus. Ex ea Vlyſſes filios genuit Agrium, Telegonũ, Latinũ regem, Anteam, Ardeam, à quibus urbes in Italia nomen traxere, Rhomũ, et filiam Caſſiphonem. authores Heſiodus, Stephanus, Lycophronis interpres. ¶ Aeæa. diues, ſolis filia, Marica, dea ſæua, quæ ſcilicet homines in varias ferarũ formas uerteret. LAVRENS, à Laurento oppido Latii, quod Plinius lucũ Iouis indigetis appellat. Seruius Lauinũ, & Lauiniũ, & Laurentũ idem facit. Strabo Lauinium à Laurento dirimit, quandoq́ idem facit, tribus ſupra mare millibus id ſtatuens. Dionyſius Alicarnaſſeus tres facit populos in Latio, Lauinienſes, Laurentes, Lauiniatas. Porro Latinus Circes filius Latii rex fuit. DAEDALA. Virg. à varietate rerũ, & artificiorum, cum græce δαιδάλλειν ſignificet uariare. author Feſtus. à Dædalo artifice, cuius opera ſenſibus prædita eſſe videbantur. ut ait Euripidis Interpres ex Euripide, Cratino, Platone. ¶ Vitrea, Horat aut pulchra, aut procurato lucens nitore, aut mari uicina ut exponit Acron. ¶ Docta, Solis genus, apta mutare ueteres figuras herbis uel cantu, Tibull. ¶ Titanis, Propter ſolem patrem, qui Titan appellatur. SOLE ſata, dira, Titania, infamata, Ouid.

Circenſes Ludi de quibus in hæc uerba Liuius diſſerit. Tum primũ Circo, qui nũc maximus dicit, deſignatus locus eſt, loca diuiſa patribus equitibusq́; ubi ſpectacula ſibi quiſq́ faceret fo i appellati. Spectauere furcis duodenos ab terra pedes ſpectacula alta ſuſtinentibus pedes. Ludicrũ fuit equi pugileſq́ ex Etruria maxime acciti, ſolẽnes, deinde annui manſere ludi Romani, magniq́ uarie appellati. Quare aũt magni dicti ſint ita Aſconius exponit: Romani ergo Ludi ſub regibus inſtituti ſunt, magniq́ appellati, ꝙ magnis impenſis dati. Tũc .n. primũ Ludis impẽſa ſunt ducenta millia nũmũ. a leo magnos Ludos factos putant, ꝙ conſiliorũ ſecretorũ deo, ideſt Neptuno dati, & magnis diis. ideſt Laribus urbis Romæ dati ſunt, quibus aiunt raptas ſabinas. ¶ Magni. Virgilius.

Circus maximus, Capax. Ouidius.

Ciſſeus Thraciæ rex, Hecubæ pater, Euripides, Ennius, Pacuuius ¶ Thracius, Virg.

Ciſta, caua, Catull. ¶ Leuis, conſcia occultis ſacris, Tibull. hoc eſt Bacchi orgiis, quod & Catull. repetit. Pars obſcura cauis celebrabãt orgia ciſtis. Hinc et Canephoræ Virgines Ciceroni quæ Caniferæ latine dicunt. Canifera mulier, inquit Feſtus, eſt. quæ Canũ, id eſt quaſillum, quod eſt Ciſtæ genus. Canephoræ uirgines, ut ſcribit Suidas ex Philochoro, ſub Erichthonio rege primũ inſtitutæ ſunt, ut caniſtris deferrent quæ ad ſacrificium ſolẽniorum Mineruæ aliarumq; pomparum attinebant. Meminit & Pauſanias.

Cithara primũ in Lydia inuenta, propter quod Aſia dicta eſt, ab Aſia palude. Apollonii interpres. Citharam uero primus Mercurius inuenit, quemadmodũ Lyram Apollo, ut refert Hyginus ¶ Liquida, Lucret. ¶ Caua teſtudo, Threicia, Virg. propter Orpheum. ¶ Imbellis, Horat.

Citrium, quo primũ in Media, ex quo Medicũ malũ appellatum eſt, inuentum eſt uenenum exagi ex membris, nec obeſſe ea quicquam poſſe iis qui comederint. Hoc Libyes Heſpericum, atq; aureum malũ appellant, ab Hercule in Græciam tranſlatũ, authores Iuba, & Athenæus, Theophraſtus, Macrobius, & ſi Seruius ex Apuleio id neget. Sunt qui illud Virgilii, Aurea mala decem miſi, de Citrio intelligant, ſint & qui de Chryſomelis. de quibus ita Plin. His proxima amplitudine mala quæ uocamus Cotonea, & Græce Cydonia ex Creta inſula aduecta. Incuruatos trahunt ramos, prohibentq; creſcere parentem. Plura eorum genera, Chryſomela inciſuris diſtincta, colore ad aurũ inclinato. ¶ Fulgens, aureũ, Lucret. ¶ Felix malũ, Virg.

Cithæron mons Thebis Boeotiis imminens. Plinius. Lactantius Firmianus ita ait. Sacra liberi patris primus Orpheus induxit in Græcia, primusq; celebrauit in monte Boeotiæ Thebis ubi liber natus eſt proximo. Qui quũ frequenter citharæ cantu perſonaret Cithæron appellatus eſt. Ea ſacra etiam nunc Orphica nominantur. quibus ipſe poſtea dilaceratũs ac diſcerptus eſt. Lyſimachus uero Cithæronem Heliconis fratrem qui mutuis uulneribus occiderunt monti nomen dediſſe tradit. Duris uero tradit Citharam à Cithærone monte in quo Amphion canebat dictam fuiſſe. Alii prius Aſterium dictũ tradunt, deinde Cithæronem, à Cithærone formoſiſſimo puero, qui quũ Tiſiphonem furiam illius amore captam ſpreuiſſet, unius è draconibus quos illa pro crinibus gerit afflatu interiit: & monti in quo paſcebat nomen dedit. ex Plutarcho. ¶ Nocturnus, propter Bacchi orgia quæ noctu celebrabantur, ut diximus.

CLADES, mortifera, Lucret. ¶ Triſtis, Horat.

Claſſis, ærata, Virg ¶. Volucris. Ouid.

Claſſica, trucia, Horat. ¶ Martia, Tibull.

Claua Herculis, trinodis, domitrix ferarum. Ouid.

Cleopatra Aegypti regina, cuius amore ductus M. Antonius poſt deuictos Parthos quaſi bene geſtis rebus in regio ſinu ſe reficiebat. Aegyptia mulier ab ebrio imperatore pretio libidinum Romanũ imperiũ petiit: promiſit Antonius. Itaq; in patriã pugnaces naues quingentas duxit, peditum millia centũ, equitum millia. XXII. Anto-

nio igitur circa Actium Epiri promontorium naues habente Cæſar Auguſtus illuc duxit naues bellicas: C C L. peditũ. L X X X. millia, equitum ferme parem Antonio numerum. Pugnatum eſt contra eũ et Cleopatram ab Auguſto, prima dux fugæ regina cum aurea puppe, veloq; purpureo in altum ſe dedit. mox ſecutus Antonius, ſed inſtabat veſtigiis Cæſar, demum vſq; in Alexandriam perſecutus eſt. qua capta Antonius mortem ſibi ipſi conſciuit. Cleopatra quoq; iuxta ſuum Antonium admotis ad uenas aſpidibus ſic morte quaſi ſomno ſoluta eſt. Et hic finis armorũ ciuilium fuit. Plutarchus, L. Florus. ¶ Coniux Aegyptia, Virg. ¶ Meretrix regina Canopi. Propert.

C leonæ mediocre oppidum Boeotiæ in uia ſitũ quæ ex Argo Corinthum ducit, Et in tumulo frequentibus habitato incolis muros perpulchros habente. Quo circa poeta mihi proprie dixiſſe videtur, Mœnibus pulchris excelluiſſe Cleonas. Hic ſilua ſurgit Nemæa inter Cleonas & Phliuntem, in qua Argiui ſacra celebrare conſueuere Nemeæa. Ibi quoq; quæ de Nemeæo leone geſta fabulis prodita ſunt. Et Belbina eſt pagus. Diſtant aũt Cleonæ ab Argo quidem ſtadiis centum & uiginti, à Corintho uero ſtadiis octuaginta. Hæc apud Strabonem. ¶ Humiles. Ouid.

C litũnus Meuaniæ amnis, quæ pars eſt Vmbriæ. Seruius. In Faliſco inquit Plin. Clitũni aqua potata candidos boues facit. ¶ Sacer, Virg. propter albos tauros in eo lotos qui Ioui Capitolino mactabantur. Seruius. ¶ Formoſus, Propert.

C liuus, mollis, Virgilius.

C lypeus, ardens, leuis, fulgens, Argolicus, Virg. quo uerbo magnitudo exprimitur, vt ait Seruius. aut fortaſſe Argiuum Clypeum reſpexit, qui apud Argiuos ſacer erat clauis affixus ut facile detrahi non poſſet. unde prouerbium in faſtuoſos: Tanquã Argiuum Clypeum abſtulerit gloriatur. Zenodotus.

C lytæmneſtra ex Leda Theſtii filia, & Tyndareo Oebali filio nata. quam Tragici tradunt texta ſine exitu Agamemnoni tribuiſſe, hiſq; implicitũ aggrediente Aegiſtho fuiſſe peremptũ. Ouidius, Iuuenalis, Euripides, Homerus, Hyginus. ¶ Coniux infanda, Virg. ¶ Tyndaris, Ouid.

C NIDVS inſula in Caria, ex qua uiri memorabiles fuere, primũ Eudoxus mathematicus Platonis ſodalis, poſtea Agatarchides peripateticus, vir hiſtoricus ætate noſtra Theopompus diuo Cæſari familiaris, et qui apud eum maxime poteſt. item Artemidorus eius filius Hinc Cteſias fuit qui Xerſen medicatus eſt, & res Syriacas, & Perſicas conſcripſit. Hæc Strabo ¶ Arundinoſa, Catull. Chartis ſeruiunt calami, inquit Plinius, Aegyptii maxime, cognatione quadam papyri. probatiores tamen Cnidii, & qui in Aſia circa Anaiticũ lacũ naſcuntur. ¶ Piſcoſa, Ouid.

C OCYTVS fluuius Inferorũ à Styge manans, vt refert Homerus in Odyſſea. ¶ Sæuus, ater, altus, Virg. ¶ Languidus, errans, Horat.

C occus, ruber. Horat.

C œus gigas, Cœli Terræq; filius. Heſiodus. ¶ Cœlo minans. Propert.

C ornum, molle, Lucret. ¶ Graue, Catull.

Colchus

C olchis, regio quæ in Ponto poſita magna ex parte in mare ꝓtendit. Huic Aeetes imperauit, altero latere in Euxinũ & Meotim deuexa, altero in Caſpiũ & Hyrcanũ mare, uelleribus aureis inclyta. Strabo, Diod. Plin. ¶ Fines Aetæi, Catull.

C olubri, venenati, Lucret. ¶ Longi, Virg. ¶ Virides, Horat.

C olũbæ, Dionæi, Colũbi maxime ſunt in coitu fœcũdi, ióq; in Veneris tutela huius generis aues poſuit antiquitas, author Fulgentius Placiades. ALBVS, Catull.

C olumbæ, quarũ duo genera conſtituũt, ut ſcribit Galenus, domeſticũ & Nomadicũ, hoc eſt paſcuũ & Silueſtre. Columbæ Siculæ præferunt omnibus. Laudant & Cypriæ luteo colore. ¶ Chaoniæ. Virg. Epirus Chaonia dicta eſt, ut inquit Plinius. Cæterum Herodotus refert geminas ex Aegypto colũbas euolaſſe utrãq; nigrã, unã quidem in Africã, alterã uero in Dodonã ſiluã Epiri, in qua oraculũ Dodonæi Iouis omniũ antiquiſſimũ, quæ fago inſidens humana voce elocuta ſit eo loci Iouis oraculũ condi debere. Eam uero quæ ad Afros abiiſſet iuſſiſſe Afris vt Iouis Ammonis oraculũ conderent. ¶ Molles, imbelles, Horat. ¶ Albæ, Sanctæ Syro, Tibull. Nã, ut ſcribit Diodorus, Semiramim quidam fabulant in columbam fuiſſe cõuerſam, cõpluribus .n. auibus domũ ingreſſis & illã cũ reliquis aduolaſſe uolũt. Quo factũ eſt ut Syrii colũbam ut deam colant, immortalem reginam arbitrati. ¶ Veneris dominæ uolucres, torquatæ. Propert. à pluma quæ collũ columbarũ in modũ coronæ ambit, ut canit Lucretius, Pluma colũbarũ quo pacto in Sole videt, quæ ſita ceruicẽ circũ collumq; coronat. Namq; alias fit vti claro ſit rubra pyropo, Interdũ quodã ſenſu fit ut videat Inter ceruleũ uirides miſcere Smaragdos. ¶ Trepidæ, placidæ, Cythereiades, Thiſbææ, à Thiſbe Boeotiæ urbe quam Homerus πολυτρήρωνα appellat. ALBAE, Chaones, Ouid.

C ollum, candidum, lacteum, Virg. ¶ Eburneum, altum, teres, Ouid.

C ollis apricus, apertus, ſupinus, cauus, altus, curuus, celſus, durus, Virg. ¶ Vmbroſus, pomifer, Ouid.

C olumnæ, Phrygiæ, Tibull. Nam, ut Strabo ꝓhibet, Synnada urbs eſt Phrygiæ nõ magna, an quã planicies iacet oleis cõſita .lx. ferre ſtadioꝝ, vlterius eſt Docimia vicus, et Synnadici lapidis lapidici fodina, ſic .n. eũ Romani appellant, indigenæ vero Docimitẽ, et Docimeã. Vena in initio paruas glebas emittebat, nũc ꝑ maximos Romanoꝝ ſumptus colũnæ integræ & ingentes extrahunt, et uarietate alabaſtritæ lapidi proximæ, quare multa hmõi onera ad mare deuehunt, & colũnæ & lapideæ tabulæ magnitudine et pulchritudine admirabiles Romam deferunt. ¶ Tænariæ, Strabo, ait, ſunt & Latomiæ id eſt lapidicinæ pretioſoꝝ lapidũ Tænariorum à Tænaro multis iam ſeculis, Tænarus uero Laconicæ regionis promontoriũ. Laconicũ marmor Pli. quoq; cõmendat, qđ erat pretioſum uiridi colore, cunctiſq; hilariuſq;. POENAE. Prop. hoc eſt ex marmore Numidico factæ, qđ fuit antiquitus laudatiſſimũ, ex quo limina in domo primus Romanoꝝ poſuit M. Lepidus, ut ſcribit Pli. et hoc primũ inuecti Numidici marmoris ueſtigiũ inueniſſe ſe refert. Cæterum Numidiam Libyæ partẽ eſſe quis neſcit? ¶ Sublimes, rigidæ, Ouidius.

C olor niger, Memnonius, Ouid. à Memnone æthiope.

C ometæ, de quibus ita Pli. Cometas græci uocant, noſtri Crinitas, horrentes crine ſanguineo, & comarũ modo in uertice hiſpidas. Fit candidus Cometes argenteo crine ita refulgens ut uix contueri liceat, itemq́ꝫ, Terrificum magna ex parte Sidus eſt, atq́ꝫ non leuiter piatum, ut ciuili motu Octauio Conſule. ¶ Diri, ſanguinei, Virg. ¶ Crines flammiferi, comantes, Ouid.

C ompages, arctæ, Virg.

C ompedes, duræ, ualidæ, Tibull.

C oncordia, felix, Propert. ¶ Mitis, Ouid.

C onnubia, læta, Lucret. ¶ Stabilia, Virg.

C onuiuia, Lauta, Catull. ¶ Læta, Tibull. ¶ Dulcia, candida, Prop. ¶ Vinoſa, Ouid.

C onuiua, auidus, lætus, comis, Horat. ¶ Dulcis, Propert.

C oncha, capax, Horat. ¶ Lucida, Tibull. ¶ Inda, Aelianus, Conchylia, inquit maxima in Taprobane & India. ERYCINA, Propertius, à Venere Erycina cui concha ſacra eſt ut ait idem Aelianus, & Pli. ſcribit Conchas coli apud Venerẽ Cnidiorũ. Ideo aũt Veneri ſacra dicitur quia Venus ex ſpuma maris orta concha in Cythera primum deuecta perhibetur. Feſtus. Cytheriaca. Proper. ¶ Caua, leuis, Ouid.

C onchylia, Lucrina, Horat. oſtrea intelligit. Scribit. n. Strabo Lucrinũ ſinũ oſtreis captandis huberrimũ. Sergius Orata primus optimũ ſaporem Oſtreis Lucrinis adiudicauit, eiuſq́ꝫ exemplo in Lucrino compaſcebantur, author Pli.

C ontagia, mala, dira, Virg.

C ontus, durus, Virg.

C onſilium, arcanum, lene, Horat.

C ontumelia, grauis, Horat.

C opia, larga, Virg. ¶ Faſtidioſa, aurea, Horat.

C ornua, rauciſona, Lucret. ¶ Camura, ideſt curua, Feſtus, Seruius, Nonius. SOLIDA, rauca, Virg. ¶ Alta, adunca, flexa, rigida, Ouid.

C oronæ, quæ etiam Corollæ, & Serta nominantur, quas primus mortalium Prometheus habuiſſe fert ut ſe victorẽ impune peccaſſe diceret. Itaq́ꝫ homines in maxima lætitia uictoresq́ꝫ coronas hẽre conſtituerunt. Id in exercitationibus & cõuiuiis perſpicere licebit. Ex Hygino. ¶ Plexæ, Lucre. ¶ Floridæ, Catull. ¶ Virides, variæ, molles, Virg. ¶ Floreæ, Tibull. ¶ Florẽtes, geniales, odoratæ, ſutiles, teneræ, Ouid.

C orona Sidus, quæ exiſtimatur Ariadnæ fuiſſe, à Libero patre inter ſidera collocata. Dicitur. n. in inſula Dia cũ Ariadna Libero nuberet, hanc primũ muneri accepiſſe à Venere, quũ oẽs Dii in eius nuptiis dona cõferrent. Fertur aũt à Vulcano facta ex auro & Indicis gẽmis, per quarũ fulgorem Theſeus exiſtimat de tenebris labyrinthi ad lucẽ ueniſſe. Alii aliter diſſeruere ut exponit Hyginus. ¶ Aurea, Catull. ¶ Ardens, Cnoſſia, pp Ariadnã Cretenſem, Virg. ¶ Torta, Prop. ¶ Clara, Ouid.

C ornix, rauca, Lucret. ¶ Improba, Virg. ¶ Annoſa, quadringentos enim annos viuit, ut ait Orus Apollo. VAGA, Horatius. ¶ Garrula, Ouidius.

Coruus ſub Apollinis tutela conſtitutus, Hyginus, Heſiodus. ¶ Oſcen, Horat. Oſcines, inquit Varro, dicuntur apud augures quod ore faciunt auguriū. ¶ Loquax, nam mira eſt docilitas coruorum, ut ait Pli. hiſtoriamq́ refert de eo coruo qui ex nido ſupra ædem Caſtoris ad forum in proximam ſutrinam euolabat, illic ſermoni aſſuefactus omnibus matutinis Tiberium, Germanicum, Druſum, Cæſares nominatim ſalutabat, mox populum Romanum tranſeuntem. PHOEBEIUS ales, Ouid.

Cornus ſpecioſa & fortis arbor, quæ fructum magnitudine oliuæ fert oblongum, a principio uiridem, quum maturuerit rufum aut ceræ colore. Ea eſt ſpiſſiſſima arborum, montes amat, Dioſcorid. Pli. ¶ Bona bello, Virg.

Corna, lapidoſa, Virg. ¶ Autumnalia, Ouid.

Corylus, edura, Virg. ¶ Fragilis, Ouid.

Cortex, Liber, tenuis, rugoſus, mollis, Ouid.

Corus uentus ab occaſu ſolſtitiali, qui & Caurus, & Argeſtes dicitur. Pli. & ut Vegetio placet, Libanotus. ¶ hibernus, Virg.

Corymbi, grauidi, Ouidius.

Corynna poetria Lyrica, ortu Thebana, uel Tanagræa, Achelodori, & Procratiæ filia, Suidas, Pauſanias in Phocicis. ¶ Antiqua, Propert.

Corinthus urbs Peloponeſſi, à Corintho Iouis filio, Ephyra prius dicta, ab Ephyro Myrmecis & Epimethei filio, uel ut alii Amaracis, author Stephanus, ut Pauſaniæ & Apollonii interpreti placet, ab Ephyra Epimethei filia, ut Eumelo, ab Ephyra Epimethei uxore, & Tethyos filia ¶ Bimaris, Horat. quoniā Iſthmos Peloponeſſi promontorium ubi ſita eſt ab altero latere Ionio, ab altero Aegæo mari abluitur. Solinus, Strabo, Pli. ¶ Aere nobilis. Ex illa antiqua gloria Corinthiū æs maxime laudatur, ut ait Pli. Erantq́ Corinthi plurima opera ære elaborata, author Strabo. PIRENIS, Ouid. à Pirene fonte.

Corcyra in Ionio mari, à Corcyra Aſopi amnis filia, Scheria prius dicta, Phæacia quoq́ appellata à Phæace Neptuni & Corcyræ filio, Strabo. Stephan. Diodorus, Pauſanias in Corinthiacis. ¶ Phæacia tellus, Tibull.

Coralli Aemi Thraciæ montis accolæ, Strabo. ¶ Flaui, Ouid.

Corœbus Mygdonis filius à quo Phrygii Mygdones appellati, ad Troiā Caſſandræ amore profectus, quem Zenobius, & Suidas adeo uecordem fuiſſe aiunt, ut maris undas enumeraret, indeq́ natum adagiū. Stultior Corœbo. Eum à Pyrrho interfectum pleriq́ tradidere. Leſcheus uero poeta a Diomede, Pauſanias in Phocicis, Quintus Calaber. ¶ Mygdonides, Virg.

Coronis Phlegyæ Theſſaliæ regis filia, ex qua Aeſculapium natum antea demonſtrauimus, refertur etiam à Pauſania in Corinthiacis reſponſum Delphici Apollinis Apollophani Arcadi uiro datum. ὦ μέγα χάρμα βροτοῖς βλαστὼν ἀσκληπιὲ πᾶσιν ὃν φλεγυηῒς ἔτικτεν ἐμῇ φιλότητι μιγεῖσα ἱμερόεσσα κορωνὶς ἐνὶ κραναῇ ἐπιδαύρῳ.

Ariſtides tamen ex Leucippo Amyclæ Lacedæmonis filio natã ſcribit. Ex ea Apollo Eriopida filiam quoq; ſuſcepit ut refert Aſclepiades. Coronim præterea Boebeida lacum Laceriam Theſſaliæ urbem alluentem incoluiſſe teſtes ſunt Pindarus in Pythiis, & Pherecydes in primo. ¶ Lariſſæa, Ouid.

Coſtũ qđ Græci & Romani pariter coſtũ dicũt, Primã hñs bonitatis æſtimationẽ ex Arabia allatũ, candidũ, leue, plurimo & eximio odore. Scđæ bonitatis Indicũ ẽ, ſpecioſum, nigrũ, & ferulæ mõ leue. Tertiũ Syriacũ, ponderoſum, colore buxi, odore ſenſum tentans. Probatiſſimũ omniũ eſt recens, cãdicans, undiq; plenũ et denſũ, qđ itidẽ arida ſoliditate ſit, nullas teredines ſenſerit, nec uinoſo odore ſentiat, feruido & erodente guſtu. Dioſcorides author. ¶ Achæmeniũ. Horatius. Nam, ut ſcribit Plin. Perſarum eſſe debet gentis unguentum, ſed Parthi eo madent, Achæmenes autem fuit primus rex Perſarum. ¶ Molle, Propert.

Cos Inſula Cariæ appoſita, Rhodo proxima, ab Eurypylo Neptuni & Chalciopes filio regnata, quã Hercules unà cum Telamone ex Ilio rediens expugnauit: & Chalciopen Eurypyli filiam in matrimoniũ aſſumpſit: ex eaq; Theſſalũ genuit, ex quo Phidippus & Antiphus. Illuſtrauit eã uel unus inſignis alumnus Hippocrates. authores Steph. Strabo, Home. Pindarus, & utriuſq; interpres. ¶ Urbs Eurypyli, Ouid.

Coſyra inſula in medio ſpatio Carthaginiẽſis ſinus ex aduerſo Siciliæ, author Strabo. item alibi Medio ſpatio Lilybæi Siciliæ promontorium, & Clupeæ Carthaginienſis oppidi Coſyram haberi tradit. ¶ Sterilis, Ouidius.

Cotes laudatiſſimæ in Naxo inſula. Pindarus in Iſthmiis, φαίης καί νιν ἀνδρ' ἐν ἀθλητᾶισιν ἔμμεν ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις. *¶ Duræ, Virg.*

Cothurnus, Sophocleus, Virg. à Sophocle diuino Tragœdiarũ ſcriptore. Hic Sophili filius Athenienſis Colonis oriũdus natus eſt circa. LXXIII. Olympiadẽ, Apis ob dicendi dulcedinẽ cognomentũ meruit. Scripſit Elegias et Pæana, Fabulas docuit numero, CXXIII. et ut quidã uoluere multo plures, victorias. XXIIII. adeptus eſt. Hunc nõnulli nuntio Tragicæ victoriæ, alii acino uuæ ſuffocatum in teriis ſe tradunt, Lucianus, Sotades, Suidas. ¶ Cecropius, Horat. hoc dicit pp Theſpim Athenienſem qui primus Tragœdias ſcripſit, ad quas agẽdas plauſtro circa ciuitates agebat, vñ Hora. ita ait. Ignotũ tragicæ genus inueniſſe camœnæ Dicit, & plauſtris vexiſſe poemata Theſpis. Quæ canerẽt agerẽtq; peruncti fecibus ora. Alii hunc nõ primum tragœdias ſcripſiſſe uolunt, ſed. xvi. eſſe ab Epigene Sicyonio qui primus tragœdias fecerit. Alii ſcđm ab Epigene eſſe cõtendunt, docuit autẽ prima ex. LX. olympiade, Plutar. et Suidas. ¶ Æſchyleus. Prop. ab Aeſchylo poeta, de quo ita Horat. Poſt hunc pſonæ, pallæq; repertor honeſtæ Aeſchylus, & modicis inſtrauit pulpita tignis. Edocuit magnumq; loqui, nitiq; Cothurno. Fuit autẽ Athenienſis, filius Euphorionis. Certauit olympiade. IX. quum eſſet annorũ. XXV. ſcripſit Elegos, & tragœdias. XC. Victorias. XVIII. potitus eſt. Habuit filios Tragicos duos Euphorionẽ, & Bionem. Ad extremum in Sicilia iuxta Gelã teſtudinis ictu interiit e ſublimi ab aquila deiectæ, annos natus. LVIII. Ex Suida, Plinio, Plutarcho.

C otiſon Getarũ rex, cui Auguſtus Cæſar Iuliã deſpondit, quo tempore ſibi quoq; uicitem filiam regis in matrimoniũ petiiſſet, Suetonius. ❡ Dacus, Horat.

C otytia ſacra apud Edonos Thraciæ populos, quibus nomen dedit Cotys dea turpium præſes, quæ cum apud Corinthios, tum apud Edonos colitur, inde ſunt Cliſthenæ et Timarchi, & quicunq; lucri gratia formam colunt ad infandã libidinem, ſicut effœminati, & capillum tingentes uniuerſi, Strabo, Suidas, Æſchylus. ❡ Sacrum Liberi Cupidinis, Horat.

C RABRO, aſper, Virgilius.

C rater ſidus in medio Angue, caudam Anguis Coruus appetit roſtro, neq; poteſt iuxta accedere ut bibat, fabulam habes apud Hyginum, Germ. Cæſarem, Arati Int. ❡ Imitatus, Ouid.

C rates, vimineæ, arbuteæ, Virg. ❡ Textæ Horat.

C rathis amnis Calabriæ, Strabone, Plinio, Vitruuio, Pauſania. Nomen tranſtulit ab illo qui eſt in Achaia, de quo Herodotus, Aelianus, Strabo, Pli. ❡ Piſcoſus, Ouid.

C ratinus ueteris Comediæ poeta, Athenienſis, Callimedis filius, uino, & puerorũ amoribus deditus, fabulas. XXI. ſcripſit. Victorias nouem reportauit. Authores Suidas & Ariſtophanes. ❡ Priſcus, Horat.

C ragus, ſiue, quod idem eſt, Gragus, Lyciæ mons, cui ex aduerſo mons alter Anticragus, à Crago Tremileti & Praxidices nymphæ filio, ubi & deorum ſilueſtriũ ſpecus poetæ celebrant, ex Strabone, Ptolemæo, poeta Dionyſio, Pomponio, Plinio. ❡ Viridis, Horat.

C reta inſula in Ionio mari à Crete Iouis & Ideææ nymphæ filio, vt alii à Creta vna Heſperidum. Sunt qui à Crete uiro terrigena dictam putent authore Stephano. Alii tradunt, ut ait Diodorus, Ammonem à Saturno expulſum in Cretam ueniſſe ubi Curetes regnabant. Ibi regis filiam Cretam nomine quum cœpiſſet uxorem, regno ſumpto inſulam antea Idæam dictã ab uxoris nomine appellaſſe. Vt vero Martianus Capella tradit, ei nomen dedit Caretũ rex Cretes, à quo Creta primũ, mox Curetis nũcupata, deinde propter Cœli temperiem Macaroneſos. Homerus in Iliade ἑκατόμπολιν appellat, in odyſſea uero ἐνενήκοντάπολιν, ex hiſtoria quam ſcribit eius interpres, Leucus enim Cretenſium Rex ut reliquis quoq; terrori eſſet, decem urbes funditus deleuit. Cretea itẽ Arcadiæ locus eſt prope nemus Apollinis Parrhaſii, ubi Iouem educatũ Arcades affirmant. Pauſanias in Arcadicis. ❡ Cnoſſia regna, Dictæa arua, ab eius inſulæ promontorio Dicte. Reprehenditur à Strabone Aratus qui Dictum vocat, et Idæ proximum ſtatuit. Nam Agathocli fœminino tantum genere Dicten dici placet, à τίκτω uerbo græco quod eſt parere, quod illic Iouem deum mater edidit, aſſertione Cretenſium de Iouis puerperio audacter cum Arcadicis contendentium. MINOIA arua. antiquæ oræ Curetum. Virg.

C retenſis, Cnoſius, Catull. ❡ Dictæus, Gortynius, Virg. ❡ Cnoſſiacus, Lyctius, Ouid.

dius, à Lyſto Crete urbe, quæ à mari Africo ſtadiis octoginta diſtat. authores Strabo, Plinius.

C *reta terræ genus, tenax, Virg. humida. Horat.*

C *reuſa Creontis Corinthiorum regis ſiue Hippotæ filia Iaſonis Medea deſtituta uxor, quam alii Glaucen appellant, Euripides, eiuſque Int. Diodorus, Athenæus.* ¶ *Pellex, Horat.* ¶ *Ephyræa. Ouid. antea diximus Corinthum Ephyram nominatam.*

C *reon Corinthiorum rex, apud quem Iaſon decem annis cõmoratus eſt, ut latius ſcribit Diodorus. Corinthi regnauit Bellerophon, deinde Lycæthus, tum Creon, poſt hunc Hippotes, poſtmodum Medea ut ait Eurip. Int.* ¶ *Magnus, Horat.*

C *repuſculum, opacum, obſcurum, Ouid.*

C *remera fluuius, apud quem tercenti & ſex Fabii à Veientibus occiſi ſunt. Liuius, & Cæteri.* ¶ *Rapax, Ouid.*

C *ribrum, rarum, Ouid.*

C *rimen, noxium, Virg.* ¶ *Dirum, Ouid.*

C *rinale, curuum, Ouid.*

C *riſtæ, terrificæ, Lucret.* ¶ *Comantes. Virg.*

C *rocus flos, Cereri ſacer apud Sophoclẽ in Oedipo Colonæo, et Niobe, probatiſſimus in medicinæ uſu Corycius ex Cilicia eſt, recens, qui coloris ſui bonitate rubet, et exiguo in capreolis cãdore eſt, qui itidẽ longus, integer, friabilis, ſqualidus, et ſine unguine, plenus, & quũ madeſcit manus inficiens, qui tandẽ cariem nõ ſenſerit, humeſcatue, odore iucundo, & leni acrimonia ſit, qui.n. talis nõ erit, aut intempeſtiue lectus fuit, aut ætate bonitatem amiſit, aut maduit. Secundæ bonitatis à Corycio Ciliciæ Croco ẽ qui ex agro ad Lyciam, et ex olympo Lyciæ monte affert. Tertiæ deinde qui ex Aegis Aetoliæ urbe, ex Dioſcoride.* ¶ *Cilix. Lucr.* ¶ *Rubens, Virg.* ¶ *Corycius. Horat.* ¶ *Solẽnis, Propert. Crocus uino mire congruit, præcipue dulci tritũ, quo priſci utebant ad theatra replenda, ut docet Pli. Et ſcænam Croco perfundi ſolitam indicat Lucretius illo uerſu. Et quũ Scæna Croco Cilici pfuſa recẽs eſt. Itemque Oui. Nec fuerãt liquido pulpita rubra Croco.* ¶ *Ruber, tenuis, puniceus, Ouid.*

C *rocodilus quadrupes malũ, & terra pariter & flumine infeſtũ. Hunc Nilus habet, ut ſcribit Pli. Orus, Apollo, Diodorus, Herodotus. Nomẽ habet, ἐκ τοῦ κρόκου καὶ δειλὸς, eo qđ Crocũ fugiat timeatque: qđ melle conficientes in Aegypto ſternũt ne mel abſumãt Crocodili, quẽ mirũ in modũ eo delectant, hæc apud Etymologicon magnũ legunt.* ¶ *Pharius, Ouid. à Pharo olim Aegypti inſula cõtra Nili hoſtia.*

C *roeſus Lydorum rex Alyattæ filius, cuius opulentia apud græcos in prouerbiũ abiit, præſertim nobilitata dicto Solonis, quẽadmodũ apud Romanos M. Craſſi, cui cognomẽtũ ẽt diuitis additũ eſt. Herod. Suidas, Iuſtinus, Pli.* ¶ *Lydus, Prop.* ¶ *Di-*

C *ruor, craſſus, ater, Virg.* (*uet. Ouid.*

C *ruciatus, æger. Ouid.*

C *rux, dura. Ouid.*

C *ryſtallus, aquoſa, Propert.*

C ucumis, tortus per herbam. Virg. ¶ Cæruleus, Propert.

C ucurbita, tumida, Propert.

C ulmina, ſumma, alta, Virg.

C ulmus, fragilis, leuis, Virg.

C ulta, pingua, Virg.

C umæ urbs in Campania, uetuſtiſſimũ Chalcidenſiũ, & Cumæorũ ædificiũ, antiqui tate.n. cunctas & Siciliæ, et Italiæ urbes antecellit. Ipſius aũt claſſis ductores Hippocles Cumæus, & Megaſthenes Chalcidenſis inter ſe pepigere ut horũ quidẽ colonia fieret, horũ aũt appellatione nominaret, qua ex re Cumæ appellant. A Chalcidenſibus tñ cõditũ putat. Oppidũ ſuperioribus annis fortunatius erat. Nõnulli Cumas ob κύματα id eſt fluctus nomẽ duxiſſe memorãt. Litus.n. proximũ frequẽtibus abundat tergoribus, quibus illæſæ feruntur undæ, authores Strabo, & Plin. ¶ Euboica urbs, Ouid. Nã Euboea inſula eſt in Ionio mari auulſa Boeotiæ, et à modico interfluẽte Euripo. Vrbibus clara quondã Pyrrha, Porthmo, Cerintho, Oreo, Dio, Aedepſo, Ocha, Oechalia, nũc Chalcide, ut Plin. refert.

C uninum, exangue, Horat. ¶ Tenerum, Ouid.

C upido, cæca, Lucret. ¶ Dira, inſana, Virg. ¶ Sordida, praua, Horat.

C upido deus. In uerbo Amor.

C upreſſus arbor quã græcos imitati poetæ frequenter Cypariſſum uocãt. notior cunctis quã oporteat nos de ea longius agere. In hanc arborẽ Ouid. Cypariſſum puerũ mutatũ refert, Conſtantinus uero Cæſar Eteoclis filias. ¶ Aeria, Catull. ¶ Idæa, ob id qđ Plin. ſcribit. Maximeq; in Idæis montibus, et quos Albos uocant, ſummiſq; iugis, ubi niues nũquã abſunt, plurima. CONIFERA, funerea, nã, ut ait Pli. Natu eſt moroſa, fructu ſuperuacua, baccis torua, folio amara, odore uiolenta, ac ne umbra quidem gratioſa, materie rara ut pene fruticoſi generis. Diti ſacra, & ideo funebri ſigno ad domos poſita. FERALIS, utile lignum domibus, Virg. ¶ Inuiſa, funebris, Horat. ¶ Acuta, Ouid.

C uræ, acres, ſequaces, triſtes, pauidæ, Lucret. ¶ Spinoſæ, Catull. ¶ Graues, duræ, Virg. ¶ Edaces, atræ, ſagaces, Horat. ¶ Durum genus, turpes, Tibull. ¶ Vigilantes, uigiles, dãnoſæ, ſollicitæ, prouidæ, ſollertes, auaræ, languidæ, Ouidius.

C ures Sabinorũ urbs opulentiſſima, Tatii patria, Plutarchus, Feſtus. ¶ Parui, Virg.

C urii, uiri Romani, numero tres, Liuius. ¶ Mares, Horat.

C uretes qui à Græcis Idæi Dactyli appellant, quos nõnulli Cabiros, Corybãtas, & Telchinas eſſe uolunt, Ioue, & Iunone nati, ut ſcribit Euhemerus: ut Steſimbrotus Ioue & Ida, uel ex puluere quem Iouis nutrices ipſius Dei monitu poſt tergum iecifſent, ut alii Apolline & Danaide Creſſæi filia, ut alii ex Aegeſtbio & Ida filia. Hi primi ferrum excudere cœperunt, eam artem à deorum matre edocti. Quos alii in Creta, alii in Euboea, alii in Samothracia, alii in Phrygia Iouem nutriuiſſe ſentiunt, ii ne uagitu puer ſeſe proderet, excogitato nouo luſus genere Clypeolis æneis inter ſe concurrentes, æris tinnitu atq; nume-

roſi pedis compoſitione, qui Dactylus ab eis dictus eſt, Saturnium celauerunt. Primi quidem qui memoria tradantur in Creta circa Idam habitarunt. Hos quidem centũ numero fuiſſe tradunt, alii decem, qui eo nomine uocati ſunt ob parem numerũ manuum digitorum. Volunt nonnulli Idæos dactylos ex Ida quæ eſt in Phrygia extitiſſe in Cretenſi uero hiſtoria Curetes Iouis educatores nũcupant, quidã cuſtodes e Phrygia tranſmiſſos in Cretam ab Rhea uoluit. Quidam Curetes Idæorum Dactylorum propaginem faciunt. Ex authoribus, Strabone, Diodoro, Lycophronis & Apollonii interprete, Plutarcho. ¶ Phrygii, Dictæi, Lucret.

C urrus, axis, uolans, Virg. ¶ Volucer, Horat. ¶ Leuis, Tibull. ¶ Citus, altus, habilis, Ouidius.

C urſus, rapidus, Virg. ¶ Properus, uolucer, Ouid.

C uruamen, arquatum. Ouid.

C uſtos, vigil, Ouidius.

C uſtodia, ſollers, Virg. ¶ Vigil. Ouid.

C uſpis, acuta, Virg.

C YANE nympha, ab Anapo dilecta, & in fontem ſui nominis mutata, quæ iuxta Syracuſas labitur, quiq; non uirili ſpecie, ſed mulieris ore colebatur, Proſerpinæ ſacer, Diodorus, Plutarchus, Aelianus, Ouidius. ¶ Inter Sicelidas pulcherrima nymphas Ouid.

C yathi, commodi. Horat.

C ybele Cœli, Terræq; filia, ut canit Heſiodus, nomen habet à græco uerbo κυβιστᾶν quod eius miniſtri Galli per furorem caput rotantes oracula edebant, κυβιστᾶν.n. proprie in caput ſaltare, qđ inſanis et diuino furore repletis contingit, author Suidas, & Apollodorus. κύβον quoq;, ſi Feſto credimus, græci furorem uocant. Capella tamen ait Cybele nomen datum ἀπὸ τοῦ κύβου id eſt à cubo, quod ſit eius numini dicatus. Eſt aũt Cubus quũ omne latus eiuſdem numeri æqualiter in ſe ſe ſoluitur. Alii à Cybelis montibus Phrygiæ ubi præcipue colitur dictam volunt, ut ſcribunt Suidas, & Feſtus, vt Diodorus, à Cybelo Phrygiæ monte ubi Cybelen natam fabulis proditum eſt. Sed et Mæcenas ut ex Probo didicimus Cybelen montium deam uocat lepidiſſimo illo carmine. Ades, inquit, o Cybele montiũ Dea, Ades, & ſonante tympano quate flexibile caput: latus horreat flagello, comitum chorus ululet. Hæc & Rhea dicitur, ut apud Diodorum, Suidamq; ἀπὸ τοῦ ῥεῖν idest fluere, q terra affluens ſit omnium rerũ. Itemq; ops, Tibullo, Varroni, Feſto, quia omnes opes terra humano generi tribuit, vnde opulentus, & opimus dicti, uel quia hic omne opus, & hic opus ad uidendum. ¶ Magna deum mater. In cybele Tellurem repreſentari uetuſtas exiſtimauit, cuius rei author eſt Lucretius. Ideo Cybele deum mater credita eſt, quoniam tellus hominum ſedes eſt, quorum opinione Dii conſtant. Siue quod Iupiter, & quicũq; pro numinibus habentur, mortales certe, terræq; alumni fuerunt, & à ſuis quiſq; propter merita in cælũ

relati, quod Euhemerus, Varro, Cicero, Senecaq́ fatentur. MATER ferarum, magna mater, Idæa, Lucret. Strabo. Simpliciter uero Phryges, Troesq́ prope Idã habitantes Rheam præcipuo venerant honore eius orgia frequentantes. ¶ Domina Dindymi, Dindymena, dea magna, Catull. ¶ Cultrix Cybeli. Magna deum genetrix, mater Berecyntia. Nominant prætera, inquit Strabo, quædam Phrygiæ nationes quæ nũc nuſquã extãt queadmodũ Berecyntes. Poteſt etiam Berecyntia dici à Berecyntio phrygiæ monte, quem Marſyas flumen alluit, Cui Berecyntius primus Cybeles ſacerdos nomen dedit Authore Plutarcho. TVRRITA, quæ coronam turribus inſignem geſtat, nam ſic eam uetuſtas effinxit, quod eadem tellus credebatur, quæ turribus munitas vrbes ſuſtinet. quod Lucretius ita declarat. Muraliq́ caput ſummũ cinxere corona, Eximiis munita locis quod ſuſtinet vrbes. Quo nũc inſigni per magnas prædita terras Horrifice fertur diuinæ matris imago. PHRYGIA. Virg. ¶ Sancta, alma parens, dea turrigera, magna parens, cœleſtiũ mater, genetrix fœconda deorũ, dea priſca, Ouid.

C ybele urbs Phrygiæ, in qua Cybelũ delubrũ. Strabo, Stephanus. ¶ Viridis. Ouid. hoc eſt nemoroſa.

C ycnus auis, qui latine Holor. ¶ Candidus, argutus, niueus, candens, albus, auis littorea, ſonans, Virg. ¶ Canorus, Horat. ¶ Cayſtrius ales. Cycnoꝝ multitudo tradit ſtabulari in ripis Mæandri, & Cayſtri, ad Aſiam paludem, Perguſam, & Padũ, Homero, Propertio, Ouidio. VOLVCRIS fluminea, auis Phaethontis, flumineus, innocuus, Ouid.

C ycnus ligurũ rex Stheneli filius, qui ob interitum Phaethontis dolore abſumptus in auem ſui nominis conuerſus eſt. Pauſanias in Atticis. Ouid. Virg. ¶ Stheneleia proles, Ouid.

C ycnus inuulnerabilis, à candore cognomen adeptus, ut ſcribit Hellanicus, Scamandrodices, vel Harpales, & Neptuni filius, vt Pindari, & Lycophronis interpretes tradunt, ut Theocriti, Neptuno & Cæyce natus, de qua Ouidius. Lucidaq́ Alcyone, Cæyceq́, & Antone nata. Hic filium ſuſcepit Tenem, cuius ex nomine Tenedus inſula dicta eſt, & filiam Leucotheam, quibus deinde Phylonomen, uel, ut quidam, Polybæam nouercam ſuperduxit, quæ Tenis amore capta eſt, ut latius Lycoph. & Homeri interpres proſequitur. Fuit etiam alter Marte, & Pelopea genitus, ab Hercule interfectus, ut refert Pindari, & Ariſtophonis interpres. ¶ Proles Neptunia. Ouid.

C yclades inſulæ in Aegæo mari poſitæ, idea Cyclades dictæ, quia Delo inſulæ, quæ illarũ media eſt, in circuitu poſitæ ſunt. Strabo, Plin. ¶ Sparſæ per æquor. Virg. ¶ Nitentes, hoc eſt ſpumoſæ, ob multos ſcopulos, uel, vt Acron interpretatur, longe apparentes. FVLGENTES. Horat.

C yclopes famuli Vulcani, ad quos omnia fabrilia opera quæ admirata eſt uetuſtas retulit. Theſſali generis homines fuerũt, ut ait Deilochus. Hos Heſiodus tris memorat, Cœli Terræq́ filios, Aſteropen, Bronten, & Argen, qui Virgilio Pyracmon,

Ouidio Acmonides. Et Cyclopas appellatos ait, quod unus ſingulis oculus, & is in media fronte circinatæ rotũditatis erat. Strabo vero Cyclopas & Tirynthen muniſſe, & ſeptem fuiſſe hiſce uerbis teſtatur. Tirynthen ſane ad excurſiones faciendas arcẽ uſurpaſſe Proetus videtur, & eã Cyclopũ opera atq; arte mœnibus cinxiſſe. Ii ſeptẽ erant numero, quos Gaſterochiras, id eſt ventrimanos, ut ita dicã, appellabant: quoniam ſuo alebant artificio. Hos Apollo ſagittis interfecit, quia fulmẽ Iouis quo Aeſculapiũ interfectũ traditũ eſt, fecerũt. author Hyginus. ¶ Immania monſtra, infandi, uaſti, Aetnæi fratres, quod ipſe Virgilius his carminibus exponit. Inſula Sicaniũ iuxta latus, Aeoliamq; erigitur Lipare fumantibus ardua ſaxis, quã ſubter ſpecus, & Cyclopum exeſa caminis Antra Aetnæa tonant. ALTI, horrendi, Virg. ¶ Agreſtes, Horat. ¶ Immanſueti, Ouid.

C ydnus amnis Ciliciæ, à Cydno Anchiales filio. Alii à candore dictum putant, quoniã quicquid candidũ eſt, Cydnũ gentili lingua Syri appellant. Eſt. n. nõ ſpatio aquarũ, ſed liquore memorabilis, quippe leni tractu è fontibus labens ſolo puro excipitur, nec torrentes incurrũt qui placide manantis alueũ turbent. Itaq; incorruptus, id eſt frigidiſſimus. quippe multa riparum amœnitate inumbratus, ubiq; fontibus ſuis ſimilis in mare euadit. Q. Curtius, Strabo, Stephanus, Solinus. ¶ Tacitus, lenis, Cæruleus, placidus, Tibull. ¶ Lucidus, Ouid.

C yllene Arcadiæ mons altiſſimus, Mercurio Sacer, dictus, ut ait Dionyſius Alicarnaſſeus, à Cyllene Naide nympha, Lycaonis Pelaſgi & Deianiræ filii vxore, ut Pauſanias à Cylleno Elati filio. ¶ Gelida, Virg. ¶ Cupreſſifera, Ouid.

C yllarus Caſtoris equus, quẽ Neptunus unà cũ Xantho Iunoni dedit, quos illa dedit Caſtori et Polluci. Probus, Steſichorus poeta addit; Mercuriũ Caſtori dediſſe equos Phlogeum, & Harpagũ, Iunonem uero Exalithum & Cyllarũ; ut legimus in magno Etymologico. ¶ Magnus Prop.

C ymba, ſutilis, Virg. ¶ Adunca, celeris, Concaua, Ouid.

C ymbala, Concaua, Luc. ¶ Caua, Cat. ¶ Crepitantia, Virg. ¶ Rauca, Propert.

C yprus inſula in Pamphylio ſinu, à Cypro Cinyræ regis filia, uel ab ubertate Cypri arboris, quondã nomẽ regnorũ ſedes. Strabo, Strephanus, Pli. ¶ Opima, Virg. Quoniã Cyprus, ut ait Strabo, uirtute erat nulla inſularũ inferior. nã & uino abũdabat, & oleo, frumenti quoq; ſatis habebat. æris metalla apud Tanaſſum abundant, in quibus uitreolum, & rubigo æris naſcitur, ad medicinæ uſum idonea, Claſſium etiam ædificatio inerat. ¶ Beata, Horat.

C yrenæ urbs Libyæ, Cui Cyrene Hypſei filia Ariſtæi mater nomẽ dedit. Nã quũ apud Peleũ uirgo educaret, Apollo eius forma captus raptã uirginẽ in Libyã detulit ad ea loca in quibus poſtmodũ ciuitas cõdita eſt ab eius nomine Cyrenæ. Diodorus, Steph. ¶ Laſerpitiferæ, Catull. Naſcit Laſerpitiũ, quod & Laſer dicitur, in Syria, Armenia, Media, & Libya: Maſpeton caulẽ eius uocant, ferulæ ſimilẽ, folia habet Apii, Seinẽ uero latũ & quaſi foliaceũ. ſunt qui caulẽ priuatim Silphiũ uocent, radicẽ Magydarim, folia uero Maſpete. Cyrenaicũ maxime cõmendat, Narrant Cyre

nâ ſeptem ante conditas Cyrenas annis apparuiſſe. Theophraſtus, Dioſcorides, Plinius, Ariſtophanis interpres.

C ytorus mons Paphlagoniæ, à Cytoro Phryxi filio. Stephanus, Strabo, Cytiſcrũ tñ nõ Cytoꝝ Apollonii interpres paſſim uocat. ¶ Buxifer, Catull. In Amaſtriano agro plurima atq; optima buxus naſcit, præſertim circa Cytoꝝ; author ẽ Strabo. Itẽq; Pli. ait. Buxus Pyrenæis, ac Cytoro montibus plurima, ac Berecyntio tractu. Theophraſto quoq; teſte buxus plurima prouenit in Cytoris, Olympo Macedoniæ monte, maximaq; ac pulcherrima in Cyrene.

C ythera inſula quinq; paſſuũ millibus à Malea Laconiæ promontorio diſtans, ei nomẽ dedit Cythereus Phœnicis filius, quum antea Porphyruſſa diceretur à præſtantia purpurarum. Stephanus. Ariſtot. Plin. ¶ Alta, Virg.

C ytiſus flos armentis maxime utilis, ſiquidẽ .n. lactis ubertatem excitat, ut canit Archilocus, Romani Trifoliũ maius appellant. Frutex eſt Cytiſus, albetq; totus ueluti ſpinaquam Rhamnum uocant, Cubitales maioreſq; aliqñ ramos ex ſe mittit, circa quos folia exeunt fœno græco, Lotoue, aut Trifolio ſimilia. Minora tñ, & in mediis extante dorſo, quæ ſi digitis terant Erucã olent. Conferunt aliqui circa aluearia Cytiſum, intelligentes grato eius ſapore allici, & retineri apes. Dioſcorides, Columella, Plinius. ¶ Tenuis, Ouid.

C yzicus urbs & inſula Propontidis, Arcton aliqñ appellata. Cyzicus uero à Cyzico filio Aenei filii Apollinis uno ex Argonautis qui ab Iaſone occiſus eſt, uxor illius Clite ab arbore ſe ſuſpendit, à quo Cyzicent Aeneadæ dicti à Val. Flacco. Strab. Steph. Mela, Parthenius. Cyzicena oſtrea cõmendat Pli. V ñ & in obſcæno carmine ſcriptũ eſt, Raptã Cyzicos oſtreoſa diuam. Cyzici præterea fons eſt Cupidinis, ex quo qui potauerint amorẽ deponunt, ut tradit Pli. ex Mutiano. Hinc à Iouiano Pontano in Elegia ad depellendũ amorẽ dictum eſt, Cyzicea mox tingue et aqua. ¶ Frigida, Propertius. ¶ Propontiacis hærens oris, Aemoniæ nobile gentis opus. Ouid. Fuit enim nobilis arce, mœnibus portu, turribuſq; marmoreis, Aſiaticæ plagæ oras illuſtrauit, ut ait Florus.

D

D AAE populi Scythiæ, ſunt autem Nomades, dicuntur & Dacæ, Stephanus, Plinius. ¶ Indomiti, Virgilius.

D aci populi ex regiõe Dacia prope Boryſthenides. Vergunt ad Germaniã, et ad Iſtri fontes, Daci uero Romanis, qui Græcis Getæ. Stephanus, Pli. ¶ Aſperi, Horat.

D ædalus ortu Athenienſis, Metino Erecthei filio & Iphione natus, ut alii Eupalæmo, & Methaduſa, ex quo & Perdix Dædali ſororis filius. Vela nauibus primus ſuſpendere docuit. Quum Calon ſororis filium, quem Ouidius Sophoclem ſequutus Perdica uocat, ex arce deturbaſſet, ex Attica ad Minoem in Cretam profugit, inde iam Minoi quoq; ſuſpectus ad Cocalum Siciliæ regem ſe contulit. Plu tus Tzetzes, Pauſanias in Achaicis & Arcadicis, Diod. Suidas. ¶ Cres, Tibullus.

Quia Cretæ uixit, Cretæ floruit, Cretæ Architecturam in primis exercuit. Diodorus locuples teſtis. ¶ Ingenioſus, Ouid.

Dalmatia regio inter Illyriam & Italiam, Pannoniæ pars, à Dalminio oppido ut Appianus, ut Quadratus à Dalma, ex Steph. Plin. ¶ Montana, Ouid.

Damna, triſtia, fatalia, Ouid.

Damæ, timidi, Virg. ¶ Pauidi, Horat.

Danaus Beli filius ex Anchinoe, ſiue Achirhoe Nili filia, cui Helanor Arguorum regnum tradidit. Hic ſuperiorem Aegypti regionem tenuit, filias habuit quinquaginta, quas Aegyptus eius frater imperio inhians filiis totidem matrimonio iungi flagitabat, abnuebat Danaus, quoniam ſibi ex genero exitium imminere ex oraculo didicerat. Parata igitur claſſe in Peloponeſſum nauigauit, pulſo Helenore quem ciues oderant, Arguorum potitus eſt imperio. Interea Aegyptus de fratris potentia exploraturus, mittit filios hac lege, ut non niſi interempto Danao ad ſe redirent aut filiarum connubia iniiſſent. Danaus obſidione coactus ſponſionem de coniugio dat, celebrantur nuptiæ, puellæ accepto à patre gladio, vt iuſſum erat prima nocte uiros omnes peremerunt, dederat enim poculum vt altiſſimo ſomno tenerentur. Hypermneſtra Lynceo pepercit, tantummodo ſuaſit vt ad Aegyptum patrem quamprimum detecto facinore fugeret, ipſa in vincula coniecta eſt. Danaus quum apud Arguos quinquaginta annos regnaſſet, à Lynceo trucidatus eſt, qui liberata uxore Hypermneſtra Arguorum imperium tenuit, Argiui ſepulchrum Danao erexerunt in foro, authores Pauſanias in Corinthiacis, Euſebius, Apollodorus, Plutarchus, Strabo. ¶ Periurus, Horat.

Danaides quinquaginta Danai filiæ, maritorum cæde infames, quæ primum puteos excogitauerunt, authores Callimachus in Aetiis, Germanicus Cæſar in Aratum. Has Plato ſcripſit apud inferos hoc pœnæ genus pendere, ut aſſidue aquam in dolium pertuſum, uaſis item pertuſis inferant, quem poſtea græci latiniq; ſecuti ſunt, ita ut res in prouerbium abierit, Amphoras in Danaidum dolia infundimus. ¶ Infame genus, Danai puellæ, impiæ, ſceleſtæ, Horat. ¶ Danai proles, Tibull. ¶ Danai plurima turba ſenis, Propert. ¶ Belides, Ouid.

Dapes, multiplices, Cat. ¶ Solennes, opimæ, Virg. ¶ Saliares Horat. Feſtus Pompeius quum de Saliis loqueretur ait. quibus per omnes dies ubicunq; manerent, quia amplæ ponebantur cœnæ; ſi quæ aliæ magnæ cœnæ ſunt, Saliares appellantur. Et Cicero quadam in epiſtola ait. Quum epulati eſſemus Saliarem in modum. ¶ Feſtæ, Tibull.

Daphne Ladonis fluuii & Terræ filia, ut Ouidius Penei, ab Apolline & Leucippo Oenomai filio amata, à qua Daphnæ nemori Antiochenſibus vicino nomen impoſitum Euſtathius, Arrhianus, Pauſanias in Arcadicis, Paleſphatus, Liuius, Lycoph. interpr. conſt. Cæſar. ¶ Peneia, Peneis, Ouid.

Daphnis Mercurio & Nympha genitus, qui à Laurorum multitudine quæ in ea ſilua qua natus eſt frequentes ſunt nomen adeptus eſt. Educatus à nympha bouum permulta poſſedit armenta, à quorum cura Bucolos dictus eſt. Quum eſſet ingenio

acri, ſtudiumq; plurimum gubernandis bobus impenderet, carmen bucolicum, quod etiam ad hoc tempus à Siculis in pretio habetur, adinuenit. Tradunt inſuper illum in Dianæ gratiam venandi ſtudio impendiſſe operam, eamq; fiſtula, & carmine bucolico magnopere oblectaſſe. Huius amore capta Nympha Xenea, ſiue Echenais, uel, vt alii, Thalia, illi prædixiſſe fertur. Si cui alteri iungeretur, illum viſu priuatu-rum, poſtmodum quadam regis filia ab ſe ebrio ſtuprata, oculis, ut prædictum fuerit, captus eſt, ſiue ut quibuſdam placet, quum Nympha propter pellicatus ſu-ſpitionem Daphnidis congreſſus fuiſſet auerſata, ille amoris deſiderio extabeſcens in ſerrum mutatus eſt, Diodor. Parthenius, Heſiodus, Theocritus, eiuſq; interpres, Ouid. ¶ Idæus, Ouid. Tametſi Cretenſis quodam fuerit. Idam tamē Troadis montem incoluit, ut Antipater ſidonius in epigrammate abunde teſtatur.

Dardanus Iouis & Electræ filius, qui ex Samothracia in Idam delatus Dardaniam Troadis vrbem Iouis oraculo condidit. Homeri & Lycophronis interpres. ¶ Author Troiæ. Dardanus vir prudens in Aſiam nauigio tranſuectus urbem Dardaniã condidit, conſtituto regno quod poſteri Troiam appellarunt; Populos ſibi ſubditos Dardanos vocari iuſſit, author Diodorus. ILIACAE primus pater vrbis, & author, Virg.

Daunus Apulæ rex, à quo Apulia Daunia dicta eſt. Strabo. ¶ Apulus, pauper aquæ, Apulia enim ſiticuloſa eſt vt ait Hora. ¶ Iapyx. Ouid.

DECEMBER, gelidus, fumoſus, Ouid.

Decurſus, pronus, Catull.

Decus, altum, egregium, Virg. ¶ Grande, Horat. ¶ Conſpicuum, regale, Ouid.

Defrutum, à deferuendo dictum, ubi ad ſpiſſitudinem fortiter diſpumauerit effectum eſt, ait Palladius. ¶ Pingue, Virg.

Dei, Sancti, immortales, Lucret. ¶ Cælites, cæleſtes, magni, cælicolæ, Catull. ¶ Terrarum domini, iuſti, boni, benigni, Horat. ¶ Aeterni, ultores, Tibull. ¶ Nobiles, potentes, clari, domini, æqui, alti, rerum domini, Ouid.

Dei marini, undiſoni, Propert. ¶ Virides, Ouid.

Deianira Oenei Aetoliæ regis & Althææ filia, Herculis uxor, Sophocles, Pindarus, Diodorus, Ouid. ¶ Pulcherrima, Calydonis, Aetolis, Ouid.

Deidamia Lycomedis Scyriorum regis filia, ex qua Achilles Pyrrhum ſuſcepit, Hyginus, Homeri interpres. ¶ Pyrrhi parens, Scyrias, Ouid. Eſt autem Scyros inſula in Magneſia Straboni, Ptolemæoq;, quã Plin. in Pegaſico Magneſiæ ſinu collocat.

Deiphobus Priami ex Hecuba filius, qui poſt extinctum à Philoctete Paridem Helenam uxorem duxit, interpres Homeri. ¶ Priamides, armipotens, Virgilius. ¶ Acer, Horatius.

Delos una ex Cycladibus, Ea poſt diluuium quod Ogygium dicitur, quum nouem & amplius menſibus interdiu noctis facies incubuiſſet, prima obtutibus reddita eſt illuſtrante Sole, & inde nomen ſortita. δῆλος enim manifeſtatio, ut ait Solinus. Eadem quandoq; Ortygia dicta eſt ab eiuſdem nominis aue, in quam Latonæ ſoror

Aſteriæ, à qua Aſteria nuncupata eſt, nimi Iouis fugiens ex puella uerſa eſt. Quod Callimachus, & Lycophron affirmant. Nicander nomen ei datum putat ab Ortygia oppido Aetoliæ, unde profecti coloni Delon & Omotermona paruam iuxta Syracuſas inſulam tenuerunt, Orpheus uero in hymnis Ortygiam à Delo diuerſam facit, quũ ait Latonã Dianam quidem in Ortygia, Apollinẽ uero in Delo peperiſſe. Hæc inſtabilis olim fuit ut Pindarus canit, ſed appropinquante Latonæ partu immobilis ſtetit quatuor ex adamante colũnis nixa. Ex Stephano, Strabone, Apollonii & Euripidis interprete. ¶ Apollinea, Latonia, erratica, Ouid.

Delphines, qui non tantum Arionem, ſed & Theſeum leuiſſimis fluctibus tulerunt, ut Hyginus diſſerit. ¶ Curui, recurui, pandi, Ouid.

Demophon Theſei et Antiopæ filius, ut Pindarus: ut Diodorus Phædræ. ¶ Actæus. (Ouid.

Dentes, duri, ualidi, Lucret. ¶ Albi, Virg. ¶ Auidi. Ouid.

Derceto Veneris filia, quæ quũ in mare decidiſſet à piſcibus ſeruata eſt, qui poſtmodum in cœlũ recepti ſunt. Quo circa Syri à piſcibus abſtinent, ut refert Arati interpres. Diodorus iuxta Aſcalonem, inquit, lacus eſt ubi templum inſignis deæ, quã Syri uocant Dercetim, muliebri facie, reliquum uero corpus figura piſcis. Cuius filia Semiramis à Colũbis educata ſit, ob id ſacras genti aues eas eſſe. Lucianus quoq; Syrios piſces uenerari, atq; ab eis abſtinere ſcribit, propterea quod Derceto piſcis forma religioſe colunt. At uero Hyginus prodit Venerẽ cum Cupidine filio in Syriã ad flumen Euphratẽ ueniſſe, & eodem loco repente Typhona gigantem appruiſſe, Venerem cum filio in flumen ſe proieciſſe, & ibi figuram piſcium forma mutaſſe, quo facto periculo eſſe liberatos. Itaq; poſtea Syros qui in his locis ſunt proximi deſtituiſſe piſces eſitare, quod uereantur eos capere, ne ſimili cauſa deorũ præſidia impugnare uideantur, aut eos ipſos captare. Alibi uero aliam quoq; huius rei cãm affert, hiſce uerbis. Piſcis qui Notius appellatur hic videt ore aquã excipere à Signo aquario, qui laborantem quondam Iſim ſeruaſſe exiſtimatur, pro quo beneficio ſimulacrũ piſcis & eius filiorũ, de quibus ante diximus, inter aſtra Iupiter collocauit. Itaq; Syri complures piſces non eſitant, & eorũ Simulacra aurata pro diis penatibus colunt. Artemidorus quoq; tradit Syrios à piſcibus ſeſe abſtinere, et Aſtarten deã præcipuo in honore habere. Hæc quæcũq; tandem Dea ſit, Atergatis quoq; & Athara dicitur, Strabo. Atergatin, inquit, barbari quæ ſit Athara uocant. Quã Cteſias Derceto, Cornutus, & Lucianus à græcis Rheã exiſtimari putant. Nomen ei, ut Athenæus author eſt, quaſi ἄτερ γάτιδος hoc eſt Syriorũ lingua ſine piſcibus. Macrobius, maximum Aſſyriis deum Adad nomine Solem uideri tradit: Atergatin uero Terram. Itẽq; Strabo de ea ſic inquit: Trans Euphraten eſt Bambyce, quã & Edeſſam, & Hierapolin uocant, in qua Atergatin Syriam deam colunt. Extat autem apud Tarſenſem Antipatrum fuiſſe qui traderent Gatida Syrorum reginam adeo gulæ addictam, ut per edictum denuntiaret ne quis ἄτερ γάτιδος, id eſt ſine gatide piſcem ſceretur; per inſcitiam uero pleroſq; eãdem dicere Atergatim: & abſtinere a piſcibus, reginam tamen Atergatim ugnoſcit Mnaſeas immitẽ, quæ piſcibus ab-

ſtinere iuſſerit reliquos, qm̃ eo cibo ipſa admodum caperetur. Hanc à Mopſo lydo in mare præcipitatam una cum Ichthie filio, et à piſcibus, deuoratam Xanthus ſcribit. Illud uero minime ſilentio prætereundũ, Dercen non Derceto ab Arati interprete & Maximo Planude eam nominari, ut & recte in Ouidianis codicibus Derce legatur. ¶ Babylonia, Ouidius.

Deſidia, Improba Siren. Horat.

Deteſtatio, dira, Horat.

Dextera manus, ualida, Virg.

Deucalion Promethei et Pandoræ primæ mulieris filius, teſte Heſiodo. Lycophronis interpres Promethco & Heſiona; ſiue Axiothea natũ aſſerit. Hic Theſſaliã tenuit, Opunta urbem poſt diluuiũ incoluit. Filios ex Pyrrha genuit Amphictyonẽ Athenarum regem, & Hellenẽ, à quo Hellenes græci cognominati, & Protogeniã, quã Ariſtoteles Cambyſen uocat. Hellanicus, Apollodorus, Pindarus in Pythiis. Hũc Hegeſianax Aquariũ dicit eſſe, quod eo regnante tanta uis aquæ ſe de cælo profuderit, ut Cataclyſmus factus eſſe diceretur. ¶ Promethides, Ouid.

Diana, quã Græci lunã putant, Iouis et Latonæ filia, ut Heſiod. et Home. ut Heſchylus Aegyptios ſequutus Ioue et Cerere nata in Delo ſecundũ Inopi fluminis ripas, Pauſanias, Strabo. Dianæ itẽ plures, inquit Cicero. Prima Iouis et Proſerpinæ, quæ pinnatũ Cupidinẽ genuiſſe dicit. Scđa notior, quã Ioue tertio et Latona natã accepimus. Tertiæ pater Vpis tradit, Glauce mater. Eã græci ſæpe Vpim paterno nomine appellant. Dicta uero Diana quia noctu quaſi diẽ efficeret Cicerõe teſte ¶ Virgo Triuia, Lucr. Dianã ꝑpetuá uirginitate inſignẽ poetæ tradidere, qđ ſpreto hominũ cõſortio ſiluas coluerit uenationibus uacans, et paucarũ uirginũ comitatu cõtẽta. Triuia uero dicta ẽ, ut ait Var. eo qđ in triuio ponit ferè in oppidis græcis, uel qđ Luna dicit eſſe, quæ in cælo tribus uiis mouet, in altitudinẽ, & latitudinẽ, et lõgitudinẽ. ¶ Latonia, magna progenies Iouis, dña montiũ, Siluarũ, ſaltuũ, amniumq;, Iuno Lucina, Iõ uidet a Latinis Iuno Lucina dicta, inquit Varro, uel qđ eſt è terra, ut phyſici dñt, et Lucet: uel qđ ab luce eius, qua quis cõceptus, uſq; ad eã qua partus quis in lucem unà uiuat, donec menſibus actis produxit in lucem, facta à iuuando & luce Iuno Lucina, à quo parientes eam inuocant. Lucina enim naſcentiũ dux, quod menſes huius. hoc uidiſſe antiquos apparet, quod mulieres potiſſimum ſupercilia ſua attribuerunt ei deæ. Hic. n. maxime debuit collocari Iuno Lucina, ubi ab diis lux datur oculis. Plinius uero refert eam dici à Luco in quo ædes eius condita fuit. Vtrũq; eleganter Ouidius cõplexus eſt. Gratia Lucinæ dedit hæc tibi nomina lucus. Aut quia principiũ tu dea lucis habes. POTENS Triuia, Luna, quod ſola lucet noctu, Varro author. SANCTA, Catullus. ¶ Alma, nemorũ cultrix, caſta, Lucina, Virg. ¶ Celebris, integra, mõtium cuſtos, nemorumq; uirgo, diua triformis. Quia ut ait Varro, Luna in cælo, Diana in terris, Proſerpina ſub terris, quod hæc ut Serpẽs mõ in dextrã mõ in ſiniſtram partẽ late mouet. CELERIS uel ut luna quæ mẽſtruo ꝑcurſum ſuũ cõficit, uel ut uenatrix, cui maxime pedum uelocitas

crudelitas diſpliceret, quăquă ſeruil immolarent, ad Laconias eſt Diana tranſlata, ubi ſacrificii conſuetudo adoleſcentulorũ uerberibus ſeruatur. Oreſtis oſſa ab Aricia Romam tranſlata ſunt, & condita ante ædem Saturni.

Dido, antea Eliſſa cognominata, Beli, qui Metres dictus eſt, filia. Thucydides, hiſtoriæ ueritatem habes apud Iuſtinũ, Velleium Paterculũ. ¶ Sidonia, Pulcherrima, Phœniſſa, Diues, infelix, Candida, Virg. ¶ Miſerabilis, miſera, Ouid.

Dies, almus, clarus, Virg. ¶ Damnoſus, uolucer, Horat. ¶ Nitidus, purpureus, candidus, Ouid.

Digiti, mobiles, Lucret. ¶ Teneri, Catull. ¶ Eburni, Propert. ¶ Teretes, Ouid.

Diluuies, & Diluuium, fera, horrenda, Horat.

Dindyma numero multitudinis, & Dindymon mons Phrygiæ, prope quem Sangarius amnis fluit, à quo Cybele Dindymene dicitur. Sunt & alia Dindyma quæ Cyzico urbi imminent, ubi Argonautæ Matri deum templum magnæ uenerationis erexerunt, author Strabo. ¶ Alta, Virg.

Diomedes, Tydei & Deiphyles Adraſti filius, qui Aegialeam Adraſti filiam in matrimonium habuit, quã Ibycus Hermionen uocat. Ab eo Diomedea inſula cognominata eſt, in qua & Args & Thuriis ſanctiſſime colitur, ut Ilycus & Polæmon tradũt. Huius ſocii fame conſumpti à Pallade in Diomedeas aues conuerſi ſunt antequam ille è uita excederet, ut ſcribit interpres Homeri ex Lycophrone. ¶ Tydides, fortiſſimus gentis Danaum, Impius, Magnus, Virg. ¶ Atrox, Melior patre, Horat. ¶ Aetolus, genus Adraſti, Oenides, Ouid. ab Oeneo auo paterno, Diodoro teſte.

Diomedes qui Tindam Thraciæ urbem incoluit. Erant ei equorũ præſepia ob equorũ feritatem ærea, ferreis catenis equi uiribus præualidis uinciebantur. Cibis alebantur non his quos terra ferat, ſed hoſpitum carnibus. Hos cupiens Hercules abducere primo ipſum cæpit, deditq; ſuo exemplo equis comedendum. Manſuetiores deinde factos, adſeq; adductos Euryſtheus Iunoni ſacrauit. quorũ genus uſq; ad Macedonem Alexandrum manſit. Diodorus, Pli. Mela. Quidam prouerbium illud Diomedea neceſſitas ad Thracem hunc Diomedem referunt. Qui ſolitus fertur hoſpites ſuos compellere ut cum filiabus ſuis deformiſſimis rem haberent, quo facto eoſdem interimebat. Unde fabula ſparſit, Diomedis equas homines pabuli uice eſitare ſolitas, uidelicet filias à uiris agitatas equas appellãs. author Suidas. ¶ Thrax, Threicius, crudus, efferus, impius, Ouid.

Diomedis equi, Terribiles, Ouid.

Diogenes Hiceſii menſarii filius, qui Antiſthenem Cynicũ ſecutus Cynicam philoſophiam complexus eſt. Laertius, Suidas. ¶ Sinopeus, Ouidius, Sinope Ponti urbs clariſſima, dicta à Sinope Aſopi fluminis filia, quã Apollo rapuit, ſiue, ut ait Andron, ab una Amazonum, Eam Mileſii condidere; quæ claſſe comparata mari quod intra Cyaneas eſt imperauit. Extra uero multorum certaminum particeps fuit cum græcis, & quum libera fuiſſet tandem amiſſa libertate Pharnaci obtemperauit. Viros claros tulit philoſophos Diogenem Cynicum, & Timotheum Patrienem poetam

Diphilum Comicū, Batonem, qui de rebus Perſicis pertractauit. Tota Sinopica re gio ad montana optimam ad ædificandas naues materiem, & productu facilem hab bet. Sinopica quoq; acerem gignit, & nucem montanam, e quibus menſas faciunt. To ta oleis conſita eſt. In Cappadocia naſcitur ea quæ Sinopica rubrica dicitur, omniū optima, quæ cum Iberica certat. Idcirco Sinopica appellatur, quod eam mercatores eò deferebant priuſquā Epheſiorum Emporium tam celebre eſſet. Ex Diodoro, & Strabone.

Dionyſiopolis pulcherrima vrbs Thraciæ vbi à litore Pontico incipit, quaq; Iſter im mergitur. Crunos antea dicta à ſalientibus aquæ. Alluit Ziras amnis. Strabo, Step phanus, Pli. ¶ Arces dictæ nomine Bacche tuo, Ouid.

Diſcordia, Demens, Virg.

Diſcus, Miſſilis, Prop. ¶ Latus, Ouid.

Diſcurſus, Latus, Ouid.

Diſſidium, Flebile, Catull. ¶ Pernitiale, Lucret.

Dithyrambi Laudatio in Liberum patrem ab Arione primum inuenti. Et Dithyrambus ipſe Bacchus dictus, quoniam in ortu ſuo duplici ſit vſus porta. Nam ante maturū tempus ex materno vtero egreſſum, quoniam illa fulmine periit, Iuppiter ſuo femori aſſuere uoluit, unde completo tempore ſecundo egreſſus eſt. Author Suidas, & Pin dari interpres. ¶ Audaces, Horat. Nam, ut ait Suidas, Dithyramborum magiſtri de ſublimibus, & nebulis diſſerunt, nouaq; uocabulaq; confingunt. Annotatur quoq; à Suida, & Ariſtophanus interprete adagium. Minus ſapis ſcriptoribus Dithyrambi cis, in ſtupidos ac furioſos. Sumptum à poetis Dithyrambicis qui Baccho aſſlbtiſſu rebant. Itemq; conditores Dithyramborū corruptores muſarū, Sophiſtaſq; appella bant, de quorū numero Philoxenus, Cineſias, Cleomenes fuere, quos increpat Comi cus Ariſtophanes, de quibus Callimachus loquens, ſpurii inquit, & adulteri florent cantus. Ex Ariſtophanis interprete, uel certe ideo Dithyrambos audaces uocat, pro pterea quod, ut ait Cic. Dithyrambus licentior eſt, cuius membra, & pedes ſunt in omni locupleti oratione diffuſi.

Diuitiæ, Beatæ, improbæ, miſeræ, regales, Horat.

DOLON Eumedæ filius, qui miſſus ſpeculator ad græcorum caſtra paſtus pro re muneratione Achillis equos, in Diomedem & Vlyſſem incidit, qui ſpeculatū quoq; ierant ad Troianos. Illi promiſſa Doloni impunitate Troianorū conſilia ab eo didi cere, inter cætera facti certiores de aduentu Rhoeſi Dolonem interficiunt, Author Homerus. ¶ Antiquus, Virg. ¶ Stultus, Phryx, timidus, imbellis, Ouid.

Dolones, Conti ingentes cum ferro breuiſſimo, ut ait Varro. ¶ Sæui, Virgi.

Dolia, Caua, Tibullus.

Dolor, Aeger, Lucret. ¶ Sæuus, infandus, acer, Virg. ¶ Ferus, querulus, ſollicitus, m æ ſtus, Ouid.

Dolus, tectus, occultus, Tibull ¶ Blandus, Propert.

Domus, cauæ, Virg. ¶ Dulces, Horat.

Dontria, alta, Virg.

Donuſa una ex Sporadibus quæ ſunt circa Rhodũ, Euſtathius, Stephanus, Mela. ¶ Viridis, Virg. à colore marmoris Lacedæmonii quod erat úiridis coloris, cunctiſq; bilarius, Seruius, Plinius.

Doris Oceani & Tethyos filia, ex qua & Nereo Nereides natæ. Heſiodus. ¶ Nereidum mater, Virg. ¶ Formoſa, Prop. ¶ Cerula, Ouid.

Doto vna Nereidum, Homero & Heſiodo. ¶ Nereia, Virg.

DRACO, qui aurea mala Hesperidũ cuſtodiſſe, qui nunquã oculos depoſuiſſe, & ab Hercule interfectus, à Iunone inter ſidera collocatus, quod illius opera Hercules ad eum eſt profectus, quiq; hortũ Iunonis tueri ſolitus exiſtimatur. ait enim Pherecydes quũ Iupiter Iunonem uxorem duceret terram inueniſſe ferentem aurea mala cum ramis, inde Iunonem admiratam petiiſſe à terra ut in ſuis hortis sereret quę erant vſq; ad Atlantem montem. Cuius filiæ quum ſæpius mala decerperent, Iuno dicitur hunc ibi cuſtodem poſuiſſe. Author Hyginus. Alii aliter ſentiunt ut ſcribit Diodorus. Aſſerunt enim quidam pecudum greges exquiſita pulchritudine Heſperides habuiſſe quæ ob decorem à poetis aureæ dictæ ſint. Nonnulli eas pecudes colore aureo fuiſſe volunt, eoq; hoc appellatos nomine, Draconem vero extitiſſe paſtorem earum, qui ui corporis præſtans cuſtoditis gregibus latrocinia prohiberet. Patrem habuit, vt ait Heſiodus, Typhonem, matrem Terram, ut Piſander, Pherecydes Echidna & Typhone editum centumq; capita habuiſſe tradit. ¶ Draco Heſperius, Prop. vel quia Atlas in Heſperia eſt ut ait Diodorus, uel ab ipſis Heſperi filiis.

Draco, ſquamoſus, immanis, Virg. ¶ Criſtatus, Squamiger, liuens, uolucer, cæruleus, Ouid.

Draco qui aureo uelleri incubabat, de quo apud Diodorum, & Hyginum. ¶ Cuſtos, ferus, Propert. ¶ Auidus, inſopitus, peruigil, rudis ſomni, inſomnis, Ouid.

Draco Marti ſacer, quem Cadmus propè Aretiada id eſt Martium, fontem ſaxo, ſiue enſe interemit. Hellanicus in Bœoticis, Apollodorus. Interpret. Hom. & Euripidis, & Ouidius. ¶ Martius anguis, criſtis præſignis, & auro, Ouid.

Dryades, quæ & Hamadryades, vt Probus, nymphæ nemorum, ſiue Siluarum, ab arboribus dictæ, quippe δρῦς omnis arbor dicebatur, quamuis poſtea pro quercu dũtaxat uſurpata ſit, quas dignitatis inter deos & homines mediæ uetuſtas exiſtimauit, & vnerata eſt, paremq; ſuis arboribus vitã ſortiri, qđ in hymnis canit Hom. Pherenicus authore Athenæo finxit, Oxylũ Orii filiũ Hamadryadi ſorori ſe cõmiſcuiſſe, unde natæ ſint Caſtanea, Glans, Cornus, Vlmus, Vitis, Ficus, Populus nigra, atq; has Hamadryades nymphas uocari, indeq; multis arboribus nomina indita. ¶ Faciles, Prop. ¶ Semideæ, Ouid.

DVLCEDO, alma, Lucret.

Dumi, Silueſtres, amantes ardua, Virg.

Dux, magnanimus, Virg. ¶ Clarus, Horat.

DYRASPES amnis qui Euxino amni confunditur, authore Ouidio. ¶ Liquidiſſimus, Ouid.

D Yrrachium Epiri urbs in Illyrico, Romanorum ciuium colonia, Epidamnum antea dicta, ſed propter inauſpicatum nomen Dyrrhachium à Romanis appellata, author Plinius, & Mela. Poſt ſinum uero Rhizicum, inquit Strabo, Liſſi oppidũ eſt, & Acroliſſi, & Epidamnus quã Corcyræi cõdidere, hoc tempore dicta Dyrrhachiũ, ab Cherrhoneſo ubi ſita eſt nacta uocabulũ quaſi δὺς ῥάχιον. Stephanus uero ait, Epidamnus ab Epidamno, cuius filia Meliſſa, ex qua & Neptuno Dyrrhachius, inde urbi nomen. ¶ Adriæ taberna, Cat. In ora ſiquidem Ionii ſinus Adriæ nauigatio terminatur, cuius primæ partes ſunt Dyrrachiũ, & Apollonia, ut ait Strabo. tabernam ergo uocat quia nauigaturi Adriaticum mare illuc appellere ſolent.

E

EBVR, ſiue Elephantus, nitidũ, candens, ſolidũ, Indũ, Virg. ¶ Indicũ, Horat. Virg. India mittit ebur. quia ut ait Pli. Elephantes fert Africa, ferunt Aethiopes, ſed maximos India. ¶ Niueũ, conſpicuum, Aſſyrium, Aſſyria ab ortu Indiam habet, ut dictum eſt SECTILE. Ouid.

E benum lignũ Ebeni arboris, quæ eſt cortice buxo ſimilis, decorticata: deinde nigro colore ſit, ut Theophraſto placet, vnus Pauſanias in Atticis nec folia nec fructus ferre prodidit, neq; à Sole conſpici, ſed ſub terra tantũ radices eſſe quas fodiant Aethiopes, ſintq; in ea gẽte exquirẽdæ ebeni peritiſſimi aliqui. Probatiſſima Ebenus Aethiopica eſt Dioſcoridi, Indica Virgilio, nigra nullis pectinibus læuore ſuo cornu læuigato ſimilis, ſpiſſiſſimæ in frangendo ſoliditatis. ¶ Nigrum, Virg.

ECHO nympha, quæ Narciſſum amauit, à Pane amata, ut Lucianus teſtis eſt. ¶ Reſonabilis, uocalis, garrula, Ouid.

EGERIA nympha in Aricino nemore, ob Numæ interitum fletu in fontem tenuata, quam Numã aſſidue adiiſſe fabulantur, eũq; ſapientiã regiam docuiſſe, qui quum deſcendere ad animos ſine aliquo cõmento miraculi nõ poſſet, ſimulabat ſibi cũ dea Egeria congreſſus nocturnos eſſe, eius ſe monitu quæ acceptiſſima diis eſſent ſacra inſtituere. Alii non nympham ipſam, ſed muſarum unam, atq; hoc dicunt fuiſſe omnibus manifeſtum. Nam minime credentibus, ut uidetur, à principio hominibus, fingiq; exiſtimantibus ſermonem de dea, ferunt uolentem eum indicium aliquod clarum confabulationis ſuæ cum dea incredulis oſtendere, ſeq; ab ea doctum, feciſſe hoc modo. Vocatis enim Romanis multiſq; & bonis in eam domum in qua vitam agebat, & oſtenſis quum aduenifſent quæ intus erant, tum reliquo quidem apparatu ea tenuiter inſtructa, tum vero cibis ad illius turbæ epulum congruis indigentia, tunc abire iuſſiſſe eos uocaſſe vero ueſperi ad cœnam, Aſtantibus aũt eis hora præſtituta, oſtendiſſe dicunt eis ſtragula pretioſiſſima, & mẽſas poculis multiſq; & pulchris referas, atq; epulas cuiuſq; generis inuitatis ipſis appoſuiſſe, quæ ne multo.

quidem

quidem tempore cuiquam hominum ætatis illius fuiſſet facile parare, tumq; Romanos aiunt ſtuporem inuaſiſſe & illius temporis opinionem firmam perſtitiſſe: verſari cum eo profecto deam aliquam. Qui vero fabuloſa omnia ex hiſtoria amputant confictum dicunt à Numa eſſe ſermonem de dea quo facilius ipſum attenderent qui diuina uerebantur, impoſitasq; ab eo leges prompte iidem ſuſciperent tanquã à diis latas. Sumpſiſſe autem hanc eum imitationem aſſerunt ab exemplis græcis. Minois quidem ipſum ſapientis æmulum, & Lycurgi Lacedæmonii, quorum alter quidem colloquium ſibi eſſe dicens cum Ioue, pergensq; in Dictæum montem in quo Iouem nuper editum à Curetis nutritum Cretenſes fabulantur, deſcendebat in ſpecum ſacrum, ubi leges componens, quas ſe ab Ioue accipere affirmabat, ferebat ad populum, Lycurgus uero Delphos profectus doctum ſe eſſe dixit ab Apolline legũ conſtitutionem. Huic Egeriæ ſacrificabant prægnantes, quod eam putabant facilẽ conceptum aluo egerere. Ex authoribus Dionyſio Alicarnaſſeo, Plutarcho, Liuio, Feſto. Ouidio, Seruio. ¶ Nympha, Virg. ¶ Nympha nemori ſtagnoq; operata Dianæ, Numæ coniux, conſiliumq;, dea grata camœnis, Ouid.

Egeſtas, acris, Lucret. ¶ Turpis, duris urgens in rebus, Virg.

ELEPHANTES, de quibus non eſt nunc cur agamus, præterquã poſſe omnes omnem huius animalis hiſtoriam uolentes à Plinio, atque Ariſtotele audire. ¶ Boues Lucæ, ut ait Plinius, Elephantes Italia primum vidit Pyrrhi regis bello, & boues Lucas appellauit in Lucanis viſos anno urbis quadringenteſimo ſeptuageſimo; ſecundo, Varro autem à Luce Lucas appellatos exiſtimat, quod elephanti relucebant propter inauratos regiosq; clypeos qui in turribus iis erectis conſpiciebantur. ANGVIMANI, Lucret. A flectenda anguis inſtar manu, hoc eſt priori roſtro, quod noſtri manum uocant, græci proboſcida, Plinius, Ariſtoteles. ¶ Barri, à barritu, Barrire, inquit Feſtus, Elephanti dicuntur, ſicut oues dicimus balare, utiq; à ſono vocis. NIGRI Horat. hoc eſt Indici, qui & maiores & nigri ſunt, nam Afri ſubruſi, ut ait Plinius.

Electrum Heliadum ſororum lachryma Euripidi, Aeſchylo, Nicandro, Philoxeno, Satyro, Sophocles uero primus confinxit Electrum vltra Indiam fieri è lacrimis Meleagridum auium Meleagrum deflentium, Celtæ Apollinis lacrimulam eſſe contendũt ob interemptũ ab Ioue Aeſculapium, ut canit Apollonius Rhodius. ¶ Pingue, liquidum, Virg. ¶ Lacrima Heliadum, Lentum Ouid.

Electra, uel Electrione, ut Hellanico placet, Atlantis & Pleiones filiæ Oceani filia, quæ Samothraciam incoluit, à finitimis Strategis nuncupata. Ex ea Iupiter filios genuit Dardanum, et Eetiona, quẽ alii Iaſiona uocant, & filiã Harmoniam quæ Cadmo nupſit. Ab Electra Thebarum portæ Electrides appellatæ. Hãc ex reliquis ſex Pleiadibus dicunt nõ apparere, ideo quod Pleiades exiſtimẽtur choream ducere ſtellis, ſed poſtquã Troia fuit capta, & progenies eius quæ à Dardano fuerit ſit euerſa, dolore permotam ab his ſe remouiſſe, & in circulo qui Arcticus dicitur conſtitiſſe, ex quo iam longo tempore lamentantem capillo ſparſo uideri. Itaq; è facto Co-

meletem eſſe appellatam. Authores Hyginus, *interpres* Lycophronis, & Apollonii, Diodorus. ¶ Atlantis Virg.

E*legi, exigui, miſerabiles* Horat. *unde græcis* Elegi *lamentationes, dicti* ἀπὸ τοῦ ἒ ἒ λέγειν *ait* Ariſtophanis *interpres. quorũ authorem quidam* Callinoũ *fuiſſe non dubitant ut ait* Terentianus. ¶ Leues, *imbelles, genialis muſa, flebile carmen, molles,* Ouidius.

E*legia, flebilis, blanda,* Ouid.

E*leuſis Atticæ caſtellum circũdatum templo* Cereris, *ab* Eleuſio Dairæ *filiæ* Oceani, & Mercurii *filio. Itemq;* Atticæ *populus* Hippothoontis *tribus,* Mela, Plinius, Stephanus, Strabo, Liuius. ¶ Cerealis, Ouid.

E*lorus amnis* Siciliæ *non longe à* Pachyno, *nomen accepit ab* Eloro *rege.* In eo *piſces cibum manu capeſſunt.* Apollodorus, Stephanus, Pli. ¶ Stagnans Virg. *quia, ut ait* Seruius, *ad ſimilitudinem* Nili *ſuperfunditur campis.*

E*lpenor unus ex* Vlyſſis *ſociis, qui apud* Circen *ebrius, dum ſociorum ſtrepitus abeuntium audit, & abire properat, pronus è longis lapſus ſcalis collum fregit quod ipſe apud inferos ſciſcitanti* Vlyſſi *refert, ut ſcribit* Homerus. ¶ Miſer, Ouid.

E*lyſii campi, quos alii in ultima* Hiſpania, *alii in inſulis fortunatis conſtituunt, ut ſcribit* Strabo *longa diſceptatione.* ¶ Loci læti, *amœna uireta, nemora fortunata, ſedes beatæ, domus placidæ, læta arua, ampli,* Virg ¶ Sedes lætæ, *ſedes diſcretæ piorum,* Horat. ¶ Arua piorum, Ouid.

EMPEDOCLES *philoſophus* Agrigentinus, *filius* Metonis, *ſiue* Melitonis, *ut alii* Archinomi, *ut quidam* Xenetæ, Pythagoræ *diſcipulus, tres de natura rerum libros edidit.* Viuũ *ſe in ardentẽ* Aetnam *noctu coniecit, ſandaliis eius ferreis à flamma reiectis. Alii laqueo uitam finiſſe tradiderunt.* Suidas, Laertius. ¶ Agragantinus, Lucret. ¶ Trinacrius, Syracuſius *poeta,* Ouid.

E*mptor, pretioſus,* Horat.

ENCELADVS *gigas,* Aetnæ *ſuppoſitus, ut canit* Callimachus. ¶ Iaculator audax, Horat.

E*ndymion* Iouis & Calices *filius, ut* Heſiodus, *ut alii* Aethi *filii* Iouis & Protogeniæ Deucalionis *filiæ, admodũ formoſus, ac* Lunæ, *adamatus, cui quidem illa a patre* Ioue *precibus impetrauit, ut quicquid optaſſet id ferret.* Optauit Endymion *ut perpetuũ dormiret ſomnũ immortalis perſeuerans, & expers ſenii. Inde ortũ adagiũ,* Endymionis *ſomnus, in eos qui ſeſe immodico ſomno dedunt. Ex luna filias quinquaginta procreauiſſe dicit. Alii ex* Aſterodia *malunt, quidã ex* Chromia Itoni Amphictyonis *filia, ſunt qui putent ex* Hyperippa Arcadis *filia, natoſq; ei* Epeũ, *unde* Elei Epei *dicti ſunt,* Pæona, *et* Aetolũ, *filiam* Eurycidam. *Diuerſabit aũt in* Latmo Cariæ *monte,* Sappho, Nicander, Pauſanias *Eliacõ primo,* Apollonii, & Theocriti *interpres.* ¶ Latmius heros. Ouid.

E*nipeus* Theſſaliæ *amnis, qui ex* Othry *monte fluens accipit* Apidanum *è* Pharſalo

delabentem. Eſt & alter Peloponeſſi in Piſana regione, qui ex Salmone fonte fluens Alpheum ingredit. Huius amore Tyro captam fuiſſe memorant, hoc enim in loco illius patrem Salmoneum imperaſſe aiunt. Strabo author. ¶ Altus Virg. ¶ Aemonius, Theſſalicus, Propert. ¶ Irrequietus, Ouid.

Ennius poeta ex Rudiis urbe Calabriæ, annis fere. CCCCIX. poſt Romam conditam Tarētii natus, maior natu quā Plautus, & Neuius, qui à Catone quæſtore Romam tranſlatus habitauit in monte Auentino, parco admodū ſumptu contentus, & unius ancillæ miniſterio. Septuagenario maior articulari morbo periit, quem ex immodico uini uſu contraxerat, ſepultuſq; eſt in Scipionis monumento uia Appia intra primū ab urbe miliariū. quidam oſſa eius Rudias ex Ianiculo tranſlata affirmant. Euſebius, Cicero, Strabo, Suidas, Mela, Pli. Silius, Eutropius, Serenus. ¶ Calaber, Horat. ¶ Arte carens, ingenio maximus, arte rudis, grauis, Ouid.

Enna, quam alii Aetnam uocant, Siciliæ ciuitas, alio nomine Adraniū dicta, quam fluuius eiuſdem nominis alluit delubro Cereris præter cætera inſignem, lege Strabonē, Ciceronē, Stephanū. ¶ Fertilis, Oui.

Enſis, ferreus, Lucre. ¶ Rigidus, coruſcus, fulmineus, fidus, æreus, fulgens, ualidus, crudus, decorus, latus, Virg. ¶ Noricus, Horat. Incolæ alpiū Norici, quondam Taurisci dicti, apud quos uena bonitatem ferri præſtat, ut Pli. tradit. ¶ Horrendus, Tibull. ¶ Ferreus, Propert. ¶ Bellicus, ferus, impius, lethalis, nitidus, uiolentus, acutus, pugnax, Ouid.

EPAPHVS Ioue, uel, ut Euſebius, Telegono & Io Inachi filia natus, qui Memphim Aegypti urbem condidit. Euripides, Aelianus, Apollodorus, Diodorus, Oui. Euſebius. ¶ Inachides Ouid.

Epeus filius Panopei Phoco & Aſteria nati qui Troianū equū fabricatus eſt, Homerus, Lycophronis interpres, Pauſanias. ¶ Doli fabricator, Virgilius. ¶ Antiquus, Ouid.

Epirus prouincia Europæ, quæ terminatur à Septentrione Macedonia, ab Oriente Achaia, pars Occidentalis Ionio mari, aliquando Moloſſia dicta, in qua primi Chaones, à quibus Chaonia nuncupata, uel ut alii, à Chaone Heleni fratre. In ea Larini boues immenſæ magnitudinis à Larino Herculis bubulco. Authores Athenæus, Ptolemæus, Suidas, Pindari interpres, Martianus. ¶ Herboſa, Ouid.

Epicurus philoſophus Athenienſis, patre Neocle, matre Chæreſtrata, ex Gargetto urbe, & populo Aegeidis tribus, ex quo & Gargettius dicit Ciceroni. & Gargetticus Statio, Laertius, Suidas, Steph. ¶ Doctus, Propert.

Epulæ, regales, Ouid.

EQVVS, fertis, Lucret. ¶ Sonipes, Catull. ¶ Fremens, bellator, arduus, acer, ferox, Thracius, Iapyx, Spumans, altus, cornipes, ferus, citus, uolipes, Virg. ¶ Fugax, impiger, Horat. ¶ Celer, Tibull. ¶ Armiger, bellicus, Aemonius, Proper. Nam, ut teſtis eſt Lactantius Placidus, in Theſſalia terrā Neptunus

tridente percuſſit ſubitoq́ mirum dictu ſolo proſilierunt duo equi ſcilicet Scyphius & Arion, Inde optimæ naturæ equi Theſſalici per orbem feruntur. Oraculū etiā Euboicis redditū profertur vt refert Strabo. Theſſalicus ſonipes præſtat, mulierq́ Lacæn. Qui q́ Artehuſæos haurt vir fonte liquores, Chalcidenſes explicās viros præſtantiſſimos, Ibi eſt enim Arethuſa, Theſſalos quoq́ equos Gratius poeta in primis commendat. ¶ Velox, animoſus, Ouid.

Equus Troianus, ab Epeo Phocēſe Palladis conſilio ædificatus. Euripides in Troadibus Quintus Calaber, Hyginus. ¶ Durateus, Lucretius. Quæ græca uox & poetica ligneum ſignificat. Et ſane Durateon uocat hunc etiam Homerus equum ſic inquiens. Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον Δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ & item paulo poſt: δουράτεον μέγαν ἵππον ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι ¶ Fatalis, immanis, ingens, arduus, Virg. ¶ Victor Palladiæ ligneus artis equus. Propertius.

Equæ Eliades Virg. Elis, ut Plinius ſcribit, Achaiæ urbs, per agrum uero Eleum Alpheus perlabitur, apud quem Iouis Olympici curule certamen agebatur, quod Hercules inſtituit, Herodotus, Strabo. ¶ quadrigis aptæ. Horat. quia ueIociores ſunt quā equi, nam inter currendum emittunt urinā. Plinius, Seruius. ¶ Indomitæ, Tibull.

Eques, Seuerus, Ouidius.

ERASINVS, Argiuorum fluuius, ex Stymphalo Arcadiæ monte defluens, alio nomine Arſinus appellatus, Strabo. ¶ Ingens, Ouid.

Erichthonius, qui & Erechtheus Homero, Euſebio, Palladis, & Vulcani filius, ut alii Terræ, nomen accepit ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ χθονός hoc eſt à Lana & terra. Nam quum Vulcanus Mineruam amore incenſus perſequeretur, uoluptatem in eius genu effudit: illa ſemen in terra lana abſterſum proiecit, ut ait Callimachus in Hecale, Euripides uero ita dicit, Vulcanū Mineruæ pulchritudine corporis inductū petiiſſe ab ea ut ſibi nuberet, neq́ impetraſſe, & cœpiſſe Mineruam ſeſe occultare in eodem loco qui propter Vulcani Amorem Hephæſtius eſt appellatus, quo perſecutum Vulcanum ferunt, cœpiſſe ei uim afferre, & quum plenus cupiditatis ad eam vt cōplexui ſe applicaret repulſus eſſet, effudit in terram voluptatē, quo Minerua pudore permota pede puluerem iniecit. Ex hoc aūt naſcitur Erichthonius, qui ex terra & eorū diſſenſione nomen poſſedit. ἔρις quippe lis & diſſenſio χθὼν terra dicitur. Hunc Iupiter quū uidiſſet primū inter homines equos & quadrigas iunxiſſe admiratus eſt ingeniū hominis ad Solis inuenta acceſſiſſe, quòd is princeps quadrigis inter deos eſt uſus. Eum anguina tantum crura habuiſſe dixerunt, primoq́ tempore adoleſcentiæ ludos Mineruæ Panathenæa feciſſe, & ſacrificiū Mineruæ, & templū in arce Athenienſium inſtituiſſe, pro quibus factis dicitur inter ſidera collocatus, à græcis Eniochos, à latinis Auriga nominatus. Hæc apud Hyginū, Firmianum, Euſebium, Homeri interpretem legimus. ¶ Stirps Lemniaca ſine matre creata, Ouidius.

Eriphyle, Talai filia, Amphiarai vxor, quæ quũ prævideret ſi bello Thebano affuret ſe periturũ, idq́ propterea recuſaret, ferũt Polynicem aureũ torquem à Venere Harmoniæ datũ Amphiarai vxori quo belli ſocietatem uiro perſuaderet donaſſe. Eo tempore Amphiaraus Adraſtuſq́ de regno diſſidentes ad Eriphylen Amphiarai coniugem Adraſtiq́ ſororem omne diſſenſionum iudicium retulerũt. Illa pro Amphiarao ſententiam tulit, adiiciens ut belli Thebis inferendi ſocius adiutorq́ eſſet. Amphiaraus exiſtimans ſe ab uxore proditũ ad bellũ ſpopondit ſe iturũ, Sed Alcmæoni filio imperauit vt poſt ſuum obitum Eriphylen perimeret. Quod patris mandatum poſtea executus facti conſcientia in inſaniam uerſus eſt. Authores Diodorus, Hyginus. ¶ Mœſta, Virg. ex Homero qui eam ϛυγερὰν uocat, hoc eſt querulam, mœſtam, Odioſam. ¶ Talaonia, Ouid.

Eriſichthon, Theſſaliæ rex, qui & Aethon dictus eſt, Triope, ut alii Myrmidone, & Europa natus. filias habuit Pharmacida, & Meſtram, quam alii Metram uocant, Tzetzes, Athenæus, Callimachus, Palæphatus, Lycophronis interpres. Huius fabulam percurrit Ouidius. ¶ Triopeius, Theſſalus, profanus, auidus, Sacrilegus. Ouid. quod Nymphis ſacras arbores exciderit, quod etiam Callimachus in hymnis innuit.

Error, uagus, Ouidius.

Eruca herba, præcipue frigorum contemptrix, concitatrix Veneris. Plin. Dioſcorides. ¶ Salax. Ouid.

Eruum, quod græci Orrobũ dicunt, inter notiſſima eſt. Frutex puſillus, folio anguſto, prætenui, ſiliquas ferens, in quibus grana, ex iis farina teritur cui nomen Eruinæ, Lætatur loco macro nec humido, quia Luxuria plerũq́ corrumpitur, Dioſcorides, Plinius, Columella. ¶ Pingue, Virg.

Erymanthus, Arcadiæ mons, in quo leones quidem nulli, ſues uero ſpectandæ magnitudinis naſcunt. Eſt & eiuſdem nominis in Arcadia oppidum, & amnis ab ipſo monte defluens, Strabo, Pauſanias, Stephanus, Plinius, Solinus. ¶ Cupreſſifer. Gelidus, Ouid.

Erymanthus Arcadiæ amnis è monte eiuſdem nominis in Alpheum defluens, ut author eſt Plinius, fons ac caput fluminis ait Pauſanias in monte Lampia qui eſt Erymanthi montis pars quædam. Meminerunt etiam Stephanus, & Euſtathius, aliiq́ non pauci. ¶ Phocaicus: Tametſi à Phocide Boeotiæ, itemq́ Phocæa Ioniæ Phocaicus authore Stephano deducatur, quid tamen Erymantho Arcadiæ cum Phocide, ſiue Phocæa ſit eruditioribus viris explicandum relinquo.

Eryx, Veneris, ac Butæ regis cuiuſdam indigenæ inſignis gloria filius. Hic propter nobilitatem maternam præclarus apud homines fuit & imperauit inſulæ Siciliæ parti. Condidit quoq́ ſuper locũ excelſum ex ſuo nomine ciuitatem præclaram, in cuius arce matri dicato templo & baſi, illud etiam uariis ornauit donis. Eam Venus vrbem tum incolentium religione, tũ filii pietate allecta plurimũ dilexit, à qua Venus Erycina dicta eſt. Hic quũ Herculem ad Palæſtram prouocaſſet, patriamq́ in

præmium propoſuiſſet, in eo certamine uictus patriam amiſit. Hæc Diodorus. ¶ Acer, Virg.

E ryx Siciliæ mons, ab Eryce de quo modo diximus. Hic magnitudine omnes Siciliæ montes excedit præter vnũ Aetnam, paulo infra verticem vrbs eſt eiuſdem nominis. In eo Veneris templũ locatum eſt quod ſingulari veneratione colitur. Antiquitus mulierum frequentia refertũ illius miniſterio dicatarũ, quas & è Sicilia et externis regionibus multi locarant. Polybius, Strabo, Pauſanias. ¶ Celſus, altus, Zephyro ſemper apertus, Ouid.

E SSEDA vehiculi genus apud Belgas Galliæ vrbem inuentum, Seruius. ¶ Belgica, Virg. ¶ Britania Propert. Britani nanque ex Eſſedis pugnant, ut legimus apud C. Cæſarem.

E truria Italiæ regio nobiliſſima, ab Aethria oppido, quod Diomedes condidit, deinde Atria dicto, ſiue ἀπὸ τοῦ τὴν αἴθραν ἀσκεῖν, propter augurandi peritiam, quaſi æthram exerceant, Tyrrhenia à rege, Thuſcia à Sacrifico ritu cognomina, ad hunc autem modũ ſcribi debet, Strabo, Pli. Steph. ¶ Fortis, Mæonia, Virg. quia vt ait Pli. Lydi qui & Mæones dicunt expulſis Pelaſgis regionẽ hanc tenuere.

E truſci, obeſi, Catullus.

E truſcæ aquæ ſanandis corporibus ſaluberrimæ non vno in loco in Etruria ſcatentes, de quibus ita apud Varronem legimus. Sic aquæ caldæ à loco, & aquæ quæ ibi ſcaterent, cum ut colerentur ueniſſent in vſum noſtris, cum aliæ ad alium morbum idoneæ eſſent: Hæ quum plures eſſent ut Puteolis, & in Thuſcis, multitudinis potius quã ſingulari uocabulo appellant. Sed & Lucretius harũ ita meminit. Is locus eſt Cumas apud, Etruſcos & montes, oppleti calidis ubi fumant fontibus aucti. ¶ Etruſcis manat quæ fontibus unda, vnda ſub æſtiuum non adeũda canem, vnda thuſca, Tibullus.

E VANDER Arcadũ rex, Carmentis & Mercurii filius creditus, Dionyſius Alicarnaſſeus, Plutarchus, Liuius. ¶ Rex Arcas, Arcadius, Parrhaſius, Virg. ¶ Pallantius, à Pallantio Arcadiæ oppido, ut Pli. NONACRIVS, Ouid.

E uadne, quæ & lanira dicta eſt, Iphidis filia, quæ ſe in rogũ Capanei coniugis ab Ioue fulmine icti immiſit, fuit & altera Neptuni & Pitanes filia, Philoſtratus, Euripides, Pindarus. ¶ Fida, Propert. ¶ Iphias, Ouid.

E uenus Aetoliæ amnis, antea Lycormas nuncupatus, Euenus vero ab Eueno Martis & Steropes filio, qui ex Alcippa Oenomai filia in vxorem ducta Marpiſſam ſuſcepit filiam, quam virginem accurate ſeruabat. Cæterũ Aphareus viſam ex chorta rapuit, pater autem fugientem inſequens quum prehendere non poſſet in Lycormam fluuium ſe præcipitauit, eique nomen dedit, Plutarchus, Pauſanias in Eliacis, Strabo, Euſtathius Homeri interpres. Eodem nomine fuerunt Poetæ duo, ambo Elegiarũ ſcriptores, ambo ex Paro inſula poſterior tamen fama notior fuit, ex Suida & Harpocratione. ¶ Flauus, rapidus, Ouid.

E umolpus Eleuſinius, ſiue Athenienſis, Muſæi poetæ & ipſe poeta filius, quintus ab

Eumolpo Thrace Deiopes Triptolemi filio. Hic Eleuſina ſacra inſtituit, uerſibuſq; memoriæ conſecrauit, unde Eumolpiæ à Sophocle dicuntur, Suidas. ¶ Cecro pius, Ouidius.

E uphorion poeta ex Euboea Chalcidis, Polymneto patre, in philoſophia diſcipulus Lacydæ & Prytanidis, in poeticis uero Archeboli Thyræi poetæ, floruit iis temporibus quibus Pyrrhus rex à Romanis deuictus eſt. Præfuit bibliothecæ Antiochi magni in Syria, ab eoq; ſepultus in Apamea, ſiue ut alii dicunt Antiochia. Huius opera tranſtulit Cornelius Gallus, Suidas, Quintilianus, Seruius. ¶ Chalcidicus, Virgil.

E uphrates fluuius in minori Armenia oriens, qui una cum Tigri Meſopotamiam circundans interim in orientem labitur, inde in auſtrũ uerſus Tigri propinquus efficit. Diodorus, Strabo. Primũ ei Zarandas, deinde Medus nomen fuit, à Medo Artaxerſis filio, poſtremo Euphrates ab Euphrate Arandaci filio. Plutarchus. ¶ Altus, Virg. ¶ Babylonius, Babylon n. Euphrate interluitur apud Solinum, Diodorum. PALAESTINVS, Ouid. Syria nãq; pluribus diſtincta nominibus Palæſtina uocatur, quà contingit Arabes, & Iudæa, & Coele, dein Phœnice, & quà recedit intus, Damaſcena, ac magis etiam nunc meridiana, [illegible], Plinius author.

E uphorbus Panthi Troiani ex Phrontide filius, à Menelao interfectus, cuius animam in Pythagoram & Aethalidem Mercurii filiũ tranſiiſſe fabulis proditum eſt. Philoſtratus in Heroicis, Tzetzes, Apollonii interpres. ¶ Panthoides, Horat.

E upolis Athenienſis poeta Comicus, qui in Helleſponto dum unà cũ aliis aduerſus Lacedæmonios nauigaret ab iis ipſis ſummerſus eſt contra quos Baptas comœdiã ſcripſerat, Suidas, Platonius, tametſi id redarguat Eratoſthenes, ut ait Cicero ad Atticũ. Fuit & Eupolis qui unà cum ſponſa ſua Glycerio eadẽ nocte interiit. Ouid. in Ibin, Epigrammatũm Liber Sextus. ¶ Comicis, Ouid.

E urus uentus ab Oriente Brumali ſpirans, Vulturnus à latinis dictus. Vegetius, Plinius. Idem Apeliotes græcis dicitur, ſi Gellio credimus, et Subſolanus Nauticis Romanis, Plinius tamen ac Vegetius ſubſolanum ſiue Apelioten diuerſum ab Euro faciunt. ¶ Heous, animoſus, Virg. ¶ Aquoſus, niger, Horat. ¶ Sæuus, Proper. ¶ Trux, proteruus, indomitus, tumidus, præceps, AEolius, Sæuus, Ouid.

E uryſtheus Mycenarũ rex ut ait Euſebius, qui Herculẽ tot laboribus exercuit, Stheneli et Nicippæ ſiue Leucippæ, ſiue Antiboeæ filius, ut Pindari, & Homeri interpres, ut Thucydidis, Aſtydamiæ. Plura leges apud Homerũ, Diodorũ, Hyginũ. ¶ Herus deterior, Catull. ¶ Sthenelius, atrox Ouid.

E urotas Laconiæ amnis inter Cythiũ et Actæos erũpẽs, ab Eurota uiro Lacõe dictus. Primũ Marathon, deindẽ Himerus, ab Himero Taygetes Nymphæ, et Lacedæmonis filio. Poſtremo Eurotas ab Eurota Lacedæmoniorum Duce qui amiſſo exercitu ſeſe in fluuiũ præcipitauit. Plutar. Pauſanias, Strabo, Tzetzes. ¶ Frigidus, Tænarius, Ouid. Tænarus ſub Sparta ripa erecta eſt, ſacrã Neptuni ædẽ conſtructã cõtinens in luco, propinquaq; ſpelunca eſt, per quã Cerberũ ab inferis ſuperius reductum ab Hercule fabulæ canunt, Author Strabo, & Ariſtophanis interpres.

Europa Agenoris filia, ut Herodotus, ut Theocritus, Phœnicis, ab Ioue in Taurum cretum naribus efflantem mutata compreſſa, quæ prægnans in Cretam delata Aſterioni regi nupſit, indeq; nati, Sarpedon, Minos, Rhadamanthus vt canunt Bacchylides, & Heſiodus. ¶ Agenore nata, Sidonis, Ouid.

Europa tertia orbis pars, quæ terminos habet ab Oriente Tanaim, & Meotida, et Pontum, à meridie reliqua noſtri maris, ab Occidente Atlanticū, à Septentrione Britannicū Oceanū, Ora eius forma litorū. Huic Europa Agenoris filia Cadmi ſoror nomen dedit, quam ex Phœnice Iupiter in Taurū uerſus exportauit, ut ait Varro, ut alii, ab Europe Hemeri filio, vt Andro, ab Europa Oceani, & Parthenopes filia. Interpres Lycophronis, Strabo, Pli. Mela. ¶ Cadmi ſoror, Ouid.

Euripides poeta Tragicus, Mneſarcha & Cletone nobiliſſimis parentibus ortus vt ſcribit Philochorus, à canibus è dilaceratus, uel vt alii à mulieribus, vixit annos quinq; & ſeptuaginta, relictis totidem fabulis, alii uero duas & nonaginta eum feciſſe opinantur, Suidas. ¶ Cothurnatus vates, Ouidius.

Eurydice Orphei vxor, cuius Diodorus & Eratoſthenes meminerunt, quā Hermeſianax poeta Colophonius Agriopen uocat hiſce uerſibus. οἵlω μὲν φίλος υἱὸς ἀνήγαγεν οἰάγροιο Ἀγριόπην θρῆσσαν στειλάμενος κιθάρην. & paulo infra. ἔνθεν ἀριδάκων μεγάλοιο ἀνέπεισεν ἄνακτας Ἀγριόπην μαλακοῦ πνεῦμα λαβεῖν βιότου. ¶ Oeagri, Calliopesq; nurus, Ouid.

EXEQVIAE, mœſtæ, Tibull. ¶ Duræ, Propert.

Exilium, infelix, Virg. ¶ Durum, triſte, Ouid.

Exitium, graue, Horatius.

Exquiliæ, duo montes habiti quintæ regionis in urbe Roma. Alii has ſcripſerunt ab excubiis regis dictas, alii ab eo quod exculsæ à rege Tullo eſſent. Author Varro, Liuius, P. Victor. ¶ Aquoſæ, Propert.

Exta pingua, Virg. ¶ Lubrica, Tibull.

Exuuiæ, hoſtiles, Tibullus.

F

FABRICIVS ciuis Romanus qui conſtantiſſime pecuniam ſprevit. Liuius, Plutarchus. ¶ Paruo potens, Virgilius.

Faba, dura, Ouid.

Fabula, ficta, Propert. Eſt autem Fabula Aeſopica, Libyſſa, Sybaritica, Phrygia, Ciliſſa, Carica, Aegyptiaca, Cypria. Huius, Authores Aeſopus, Homerus, Heſiodus, Archilochus, Connis Cilix, Thurus Sybarita, Cybiſſus Libys, ex Theone Sophiſta.

Faces fumidæ, roſeæ, Lucret. ¶ Ardentes, fumantes, Virg. ¶ Fulgentes, Tibull. ¶ Tepidæ, Propert. ¶ Multifidæ, flammiferæ, Lucentes, coruſcæ, auidæ, Ouid.

Facta, clara, Catull. ¶ Fortia, Virg.

Fagus arbor, ſpecies Roboris,ſcabra montuoſiſq; naſcens.Fagus Italo Ioui olim fuit, ubi & locus Fageus,Fagis pectines tranſuerſi in pulpa apud antiquos, inde & vaſis lenos.Manius Curius iurauit ſe ex præda nihil attigiſſe præter guttum faginum quo ſacrificaret,inde & Virgilio pocula fagina,facilis eſt fagus quãquã fragilis, & tenore eodem fictilibus laminis in tenui flexibilis capſiſq; ac ſcriniis ſola utilis, Fagi glandibus ueſci primus Pelaſgus Arcas inſtituit, Pauſanias, Theophraſtus, Pli.¶ Alta,Catullus.¶ Patula,denſa, Virg.

Falernus ager Caloeno proximus in Campano ſinu,Plin.¶ Bacchi cura,Tibullus.

Faliſci Thuſciæ populi,quorum oppidum Faliſcum Haleſus condidit, immutato H in F Faliſci dicti ſunt,ſicut Febris dicitur,quæ antea Hebris,Formiæ quæ Hormiæ fuerunt,Strabo,Pli.Ser.¶ Aequi, Virg.quia Pop.Rom.miſſis decemuiris ab ipſis iura Fœcialia collegit, & nõnulla ſupplementa duodecim tabularum. Seruius, Liuius.Pomiferi, Iunonicolæ Ouid.Nam & apud Frontinũ in libro de Coloniis, Faliſcus Colonia Iunonia dicitur, & Ouidio authore tertio Amorum libro, Haleſus Faliſcos Iunonia ſacra docuit.

Falx,rapax,Lucret.¶ Curua,procurua,Saturni dens,Saturnus agrorum cultor, inquit Feſtus habetur,nominatus à Satu ,tenenſq; falcem effingitur quæ eſt inſigne agricolæ.Heſiodus uero Saturnum Cœli patris falce virilia amputaſſe confingit. AHENA. Virg ¶ Dura,Tibull.¶ Acuta,adunca,Saturnia,incurua,Ouid.

Fames,dira,obſcœna,maleſuada,rabida,uæſana, Virg.¶ Miſera, Hora.¶ Peſtifera,ieiuna,dura,ſtimulans, Ouid.

Fama,monſtrum horrendũ, ingens,volitans,pennata, Virg.¶ Mendax,Propert. ¶ Vaga,loquax,volucris,incerta,Ouid.

Farra,flaua,robuſta,pia, Virg. Nam,ut ait Pli.in ſacris nihil religioſius Confarrationis vinculo erat,nouæq; nuptæ farrum præferebant.Itemq; Dionyſius Alicarnaſſeus ait.Romani pretioſiſſimum uetuſtiſſimumq; fructum far eſſe putantes ſacrificia omnia ignota ab eo incipiunt.¶ Adorea,ab eo dicta quod cibi ora,id eſt principium ſit Far,authores Varro, & Columella,ſed & Adorea, & Adoreola, Ciceroni aliiſq; pro gloria ſumitur,quia glorioſum,ut ait Feſtus,putabant eſſe qui farre abundaret.ALMA,Horat.

Farfarus fluuius Sabinum agrum præterfluens , alio nomine Fabaris à Virgilio dictus,ut ſcribit Seruius.¶ Opacus,Ouid.

Farrago,craſſa, Virg.

Farina,puluerea , Ouid.

Faſces,pulchri,Lucret.

Faſcia,mollis,Propert.

Faſelus,legumen,uilis,Virg.

Faſtus,ſuperbi,Propert.¶ Tumidi,Ouid.

Faſti,memores,Horat.

Faſtidia,ſuperba,Virg.

F aſtigia, ſumma, Virg.

F ata, crudelia, aſpera, ineluctabilia, inexorabilia, Virg. ¶ Abdita, Tibull. ¶ Inſuperabilia, Ouid.

F auor, Lætus, Ouid.

F auus, flauus, tener, Horat.

F auilla, candens, Virg. ¶ Calens, Horat. ¶ Parua, cana, Ouid.

F auſtitas, alma, Horat.

F auonius uentus ab occaſu æquinoctiali, quem Græci Zephyrum uocant. Plinius, Vegetius uero Iapygem, ſiue Fauoniū Zephyro à ſiniſtra iungi ſcribit, Gellius autem Iapygem Caurum eſſe exiſtimat. ¶ Genitabilis, pennatus; Veneris prænuntius, Lucret. ¶ Iucundus, tepidus, Catull. ¶ Lene ſpirans, placidus, mollis, leuis, Ouid.

F aunus Pici filius, ut Suidas, & Lycophronis interpres, & Virgilius. Is in Italia ante Aeneā circiter annos. CL. regnauit, ut teſtis eſt Euſebius. Dionyſius Alicarnaſſeus ſic ait. Contigit autem eo tempore eſſe regem Aboriginum Faunum pronepotem, ut aiunt, Martis, uirūq; ſimul cum alacritate animi prudentem, quē etiam ut Genium quendam, ſiue indigetē & ſacrificiis & carminibus Romani colunt. Hercules, authore Plutarcho, quū Geryonis boues per Italiam duceret à Fauno rege ſuſceptus eſt hoſpitio, qui Mercurio natus patri hoſpites immolabat. Is igitur Herculē inuadens interemptus eſt. ¶ Fatidicus. Fuit enim, ut teſtatur Suidas, aſtronomus, metallorū auri argenti ferriq; inuentor, ab incolis diuitiarū dator nuncupatus, futura quoq; prædicebat, Mercurii nomen adeptus. Indeq; ei & Oraculū in Albunea ſilua Latinorum apud Virgilium, & Probum. Lactantius quoq; Firmianus ita ſcribit. Sed & Pompilius apud Romanos inſtitutor ineptarum religionū fuit, ſicut ante Pompiliū Faunus in Latio, qui & Saturno auo nefaria ſacra conſtituit, & Picum patrem inter deos honorauit, & ſororem ſuam Faunam, eandēq; coniugem conſecrauit, quam C. Baſſus Fatuam nominatam tradit, quòd mulieribus fata canere conſueuiſſet, vt Faunus uiris. VETVS. Poſt Saturnum in Latio tertio loco regnaſſe Faunum ferunt, ſub quo Euander ab Arcadiæ urbe Pallantea in Italiam cum mediocri turba popularium uenit, cui Faunus & agros, & montem, quē poſteà ille Palatinum appellauit, benigne conceſſit, ut legimus apud Iuſtinum. DIVVS Laurens, Virg.

F EBRIS, arida, Virg. ¶ Anhela, Ouid.

F el, atrum, Virg. ¶ Mordax, Ouid. quo loco animi amaritudinem ſignat.

F emur, tenerum, Catull. ¶ Laſciuum, Ouid.

F eneſtra, caua, Virg. ¶ Excelſa, Tibull.

F eræ, ſiue Belluæ, montiuagum genus, horriferum genus, Lucret. ¶ Horribiles, Virgilius. ¶ Sæuæ, Horat. ¶ Truces, Tibull. ¶ Hirſutæ, Prop. ¶ Vaſtæ. Immanes, leues, ſolidæ, terribiles, rapidæ, auidæ, fortes, montanæ pugnaces, Ouid.

F eronia dea apud Feroniam urbem ſub monte Soracte, quam finitimi miro dignantur honore. Quo in loco ipſius templum eſt mirificum ſacri genus habens. Nam qui eius numine afflantur nudis pedibus prunas & copioſum inambulant ſub hac dæmo-

ne nulla læſione cinerem. Eò ingens mortalium multitudo conuenit, & celebritatis ipſius quæ quotannis celebratur gratia pariter, & ſpectaculi. Author Strabo. Seruius adiicit, Feroniam fontem eſſe iuxta Tarracinam, cuius fontis lucus quũ aliquando fortuitu arſiſſet incendio, & vellent inde incolæ transferre ſimulachrum ſubito reuiruit. Fanum eſt communiter, ait Dionyſius Alicarnaſſeus, à Sabinis & Latinis honoratum, ſanctum maxime inter cætera, eius Deæ quæ Feronia uocatur, quam vertentes in græcam linguam, alii quidem Anthophoron, alii polyſtephanon, alii aũt Perſephonen uocant. ¶ Gaudens uiridi Luco. Virg.

Ferrum, & Chalybs, quod ſæpe pro enſe ponitur. ¶ validum, Lucret. ¶ Vulnificum, Virg. ¶ Durũ, Tibull. ¶ Crudele, Prop. ¶ Nocens, ſplẽdens, ſolidũ, rigidũ. Ouid.

Ferrugo, obſcura, Ibera. Catull. Ferrugo, ut inquit Seruius, purpura eſt nigrior Hiſpana. ¶ Atra. Ouid.

Feruor, calidus, Lucret. ¶ Siccus, Ouid.

Feritas, ſæua, inamabilis, Ouidius.

Ferula arbor, quæ calidis naſcitur locis atq; tranſmarinis, geniculatis nodata ſcapis. Duo eius genera, Narthecа græci uocant aſſurgentem in altitudine, Narthecinam uero ſemper humilem, à genibus exeuntia folia maxima ut quæ terræ proxima, Cætero natura eadem quæ Anetho, & fructu ſimilis. Nulli fruticum leuitas maior, ob id geſtata facilius baculorum vſum ſenectuti præbet. Author Plinius. Eadem imperii notam pædagogis & inſigne dedit, Ferulæq; minaces ſceptra pædagogorum, ut Martialis ait, regium honorem & maieſtatem illi addiderunt ut quales voluit antiquitas reges eſſe in legibus, & minis aſperos, in pœnis vero mitiores, & parum nocentes, tales ferularũ ſuarum leuitate pædagogim pueros ſuos eſſent, metuendoſq; ſe potius quàm nocentes oſtenderent, ne dum cultus ingenii quæritur corpori iniuria inferatur. Hinc Virgilius Siluanum leuiter Gallum poetam caſtigãtem introducens ait, Venit & agreſti capitis Siluans honore Florentes ferulas, & grandia lilia quaſſans. ¶ Florens. Virg.

Ferẽtũ oppidũ Apuliæ, Venuſinæ ciuitati proximũ, in ualle ſitũ, Acron, Pli. quoq;, & Strabo Ferentanos ĩnter Apuliæ populos recenſent. ¶ Humile, pingue, Horat.

Fex, liquida, Ouid.

FIBVLA, raſilis, Ouid.

Ficus fructus, pulla, pinguis, Horat.

Ficus arbor, de qua plurima habes apud Pli. Dioſcoridem, Ficum atram Pontifices infelicem putabant, felicem albam. Quæ autem felicia ligna ſint, contraue Macrobius docet. ¶ Baccis cerula, Ouid.

Fictilia, pura, Tibull.

Fides, ſancta, Catull. ¶ Cana, vel q̃d in canis hominibus inuenit, vel q̃d manu albo panno inuoluta illi ſacrificant, vt oſtẽdat fidẽ debere eſſe ſecretã, Hora. Et albo rara fides colit velata panno. Ex Seruio. INTEMERATA, Virg ¶ Incorrupta, rara, albo uelata panno, Horat. ¶ Pura, conſtans, recta, pia, Theſea tenax, ſolida, Ouid.

F ides Citharæ genus, Canora, Virg. ¶ Cyllenæa, Horat. Dicunt enim Apollinem Mercurio Citharam à ſe inuentam conceſſiſſe. Hyginus.
F igura, tenuis, Lucret.
F ilum, tenue, ſubtile, Lucret. ¶ Leue, Catullus.
F ilii, dulces, Lucret.
F ilix herba, cuius duo genera nec florem habent, nec ſemen, Pterin græci vocant, alii Blachnon, cuius ex vna radice quã plures exeunt Filices bina etiam cubita excedentes longitudine, non graues odore. Hanc marem exiſtimant. Alterũ genus Thelypterin græci uocant, alii Nymphæam Pterin. Eſt autem ſingularis, atq; non fruticoſa, breuior, molliorq; & denſior foliis, ad radicem caniculata, vtriuſq; radice ſues pingueſcunt. Folia utriſq; lateribus pinnata, unde græci nomen impoſuere. Radices vtriq; longæ in obliquum nigræ, præcipue quũ inaruere, Pli. Dioſcorides. ¶ Inuiſa aratris, Virg. Propter radicum obliquitatem.
F imus, pinguis, immundus, hudus, Virg.
F iſtula, quæ & Cicuta & Arundo dicit. ¶ Caua, Lucret. ¶ Calamus agreſtis, leuis, fragilis, arguta, tenuis, Virg. ¶ Dulcis, Horat. ¶ Garrula, Tibull. ¶ Diſpar, ruſtica, cerata, canna inæqualis, Ouid.
F iſcina, facilis, Virg.
F LAMMA, celeris, uelox, acris, calida, ignea, uolans. Lucret. ¶ Tremula, coruſca, furens, ſequax, torrens, Virg. ¶ Feruida, uaga, Horat. ¶ Rapida, Tibull. ¶ Auida, rubra, rutila, uiua, Ouid.
F lagella ſummæ arborum partes, ſumma, Virg.
F lagellum, lentum, Virg. ¶ Horribile, Horat.
F letus, miſer, Catull. ¶ Tremulus, Propert.
F lexus, Sinuoſus, Virg.
F lores, Suaues, Lucret. ¶ Blandi, purpurei, crocei, Virg. ¶ Aprici, uerni, Horat. ¶ Varii, generoſi, Ouid.
F lora Florum dea, quæ & Chloris Zephyri uxor apud Ouidium. Hinc Floralia inſtituta urbis anno quingenteſimo ſextodecimo ex oraculo Sibyllæ ut omnia bene defloreſcerent, Author Pli. Plutarchus Floram Bonam deam eſſe in problematis retulit, cui omni florum genere templũ exornantes mulieres domum myrtos nõ importent, quod à multis tum uero rebus uenereis caſtæ ac puræ ſacrum illud abeunt. Alii meretricem floram fuiſſe tradiderunt, quæ Pop. Romanum ſcripſit hæredẽ, certam pecuniam reliquit, cuius ex annuo fœnore ſuus natalis dies celebraretur additione ludorum quos appellant Floralia. Quod quia Senatui flagitioſum uidebatur ab ipſo nomine argumentum ſumi placuit, ut pudendæ rei quædam dignitas adderetur, deam finxerunt eſſe quæ floribus præſit, ut fruges cum arboribus aut uitibus bene proſpere p floreſcerent. Hæc Lactantius Firmianus. ¶ Mater, Lucret. ¶ Florum Dea, mater florum, Ouidius.
F luuii, qui & flumina, & amnes, rapaces, rapidi, perennes, alti, gelidi, Lucretius. ¶ Sonantes.

¶ Sonantes, Catull. ¶ Frigidi,lati,caui,curui,ſpumei,liquentes, ſpumoſi, ſonori, Virg. ¶ Vagi, Horat. ¶ Decliues,limoſi,ſacri, ſpumigeri,longi,uiolenti, perlucidi, nitidi,lubrici,Ouid.

F luctus qui & Aeſtus,cani,marini,Lucret. ¶ Vaſti Catull. ¶ Inſani, alti,marini, atri,longi,tumidi,ſalſi,tumentes, Virg. ¶ Horridi, Horat. ¶ Aequorei,celſi, ſurdi, truces, Ouid.

F luenta,rauca,Virg.

F OCI, Sancti, Tibull. ¶ Fumoſi,thuricremi, Calidi, Ouid.

F œmina,multiuola,Catull. ¶ Varia,mutabilis, Virg. Fœminæ autem laudatiſſimæ & pulcherrimæ eſſe perhibentur in Chalcide Eubocæ Heſiodo, & Theophraſto au thoribus, Nymphodorus in Tenedo formoſiſſimas naſci prodidit, Nicias iuxta Alpheum,ubi Cereri Eleuſinæ templum Sacratum eſt formoſarum mulierũ certamen fieri ſcriptum reliquit, Theophraſtus apud Eleos, Homeri interpres apud leſbios in templo, Iunonis.

F œnum,durum,Lucret.

F œtæ, graues, Virg.

F olia,mollia, Virg. ¶ Mobilia, Horat. ¶ Caduca, Ouid.

F olles,uentoſi,taurini; Virg.

F ontes,Sacri,liquidi,irrigui,muſcoſi,gelidi, Virgilius. ¶ Viui,argentei ,perlucidi, illimes,Ouid.

F orma,pulchra,ſuperba,lauta,decens, generoſa,Ouid.

F ormido,atra Lucret. ¶ Trepida, Virg. ¶ Miſera. Hor. ¶ Pauida, gelida,Ouid.

F ortuna, gubernans,Lucret. ¶ Omnipotens, Virg. ¶ Rapax, Horat. ¶ Cæca dea,potens,fortis dea,dubia,uolubilis,ambigua,dea Præneſtina,Ouid. Habet,inquit Strabo, Præneſte Fortunæ templũ illuſtre unde certa eduntur oracula.

F ornax,calida,caua,Lucret. ¶ Vaſta, Virg. ¶ Profunda,terrena,Ouid.

F ores,robuſtæ,aſperæ,Horat. ¶ Aeratæ,duræ,Tibull. ¶ Rimoſæ,Propert. ¶ Rigidæ, Ouid.

F ormicæ,nigræ, Virg. ¶ Frugilegæ,granifræ, parcum genus, patiens laborum, quæſiti tenax,Ouid.

F orceps,tenax, Virg. ¶ Curua,Ouid.

F orum,inſanum, Virg. ¶ Argutum,litigioſum,uerboſum,Ouid.

F oramen,tenue,Ouid.

F oſſa,quæ & ſcrobs,præceps, Virg. ¶ Patula, Ouid.

F oſſor,robuſtus, Virg.

F ormiæ Campaniæ oppidum,antiqua Læſtrigonum ſedes,à Laconibus conditũ,quod prius Hormias appellabant,quòd circa id crebræ ſtationes,tutæq; erant unde proficiſcebantur nauigaturi, Strabo, Pli. Mela, Feſtus. ¶ Antiphatæ domus, Ouid.

F RAGA,humi naſcentia, Virg. ¶ Montana,mollia,Ouid.

F ragor,horriſonus,Lucret.

F rater, carus, vnanimis, Catull.

F raxinus arbor procera & teres, pennata & ipſa folio, multum Homeri præconio & Achillis haſta nobilitata, Materies eſt ad plurima utilis, ea quidem quæ fit in Ida Troadis in tantum Citro ſimilis ut eminentes fallat cortice ablato. Obedientiſſima quocunq; in opere Fraxinus, eademq; Corylo haſtis melior, Cornu leuior, Sorbo lentior, Gallica uero etiam ad currus flexibilis, Pli. author. ¶ Ingens, alta, Virg. ¶ Procera, Horat. ¶ Vtilis haſtis, Ouid.

F raus, auara, mala, Horat.

F remitus, horriſonus, Virg.

F rena, & Freni, & lupi, & lupati, ſpumantia, ſcnantia. Virg. ¶ Picta, lenta, Ouid.

F rigus penetrabile, acre, Lucr. ¶ Sceleratum, Virg. ¶ Pigrum, Tibull. ¶ Ignauum, iners, glaciale, gelidum, malum, Ouid.

F rigus æſtiuum, opacum, Virg. ¶ Amabile, Horat.

F rondes, molles, Catull. ¶ Virides, teneræ, caducæ, Virg. ¶ Agreſtes, Horat. ¶ Arboreæ, leues, altæ, Ouid.

F rons, leuis, Virg. ¶ Pura, Propert.

F ruges, nitidæ, Lucret. ¶ Bonæ, Catull.

F VCINVS lacus prope Albam urbem Marſis finitimam in via Latina ſitum longitudine par pelago. Is Marſis & vicinis maxime omnibus uſui fuit. Memoriæ proditum eſt illum nonnunquã uſq; ad montes creſcere, interdũ autẽ decreſcere, ut merſa prius lacu loca deſiccentur, & agricolationem ruſticis exhibeant, quæ ſubterranei humoris tranſitione occulta quadam ratione ſparſim efficiuntur, denuo autẽ in vnum fontes confluunt, aut omnino deficiunt, aut rurſum conſligunt. De Fucino lacu Martiæ aquæ fontes emanare ſcriptis mandatũ eſt, quæ rigationes Romæ ſumminiſtrant, quæq; reliquas ſuper aquas probantur. Ex Strabone, Pli. adiicit lacu Fucino hauſtum Marſorũ oppidũ Archippen conditũ à Marſya duce Lydorũ. Præterea in Fucino tantũmodo piſcem eſſe qui octonis pennis natat. Huius canalem Claudius. V. Romanorũ Imp. per tria paſſuum millia partim effoſſo monte, partim exciſo, abſoluit ut tradit Suet. ¶ Vitreus, Virgilius.

F uci, pecus ignauum, Virg.

F ucus, roſeus, Cat. ¶ Splendens, Tib. ¶ Cæruleus, Prop.

F uga, acris, puluerulenta, Virg. ¶ Celeris, Hora. ¶ Turpis, Prop. ¶ Miſera, ſita, fœminea, trepida, Ouid.

F ulgor, coruſcus, calidus, Lucret. ¶ Terrificus, Virg. ¶ Tremulus, Ouid.

F ulmen, horribile, ualidũ, igniferum, infeſtum, Lucret. ¶ Coruſcũ, telum flagrans, Ignis Iouis, rapidus præſagum, Virg. ¶ Ignis coruſcus, iracũdiam, Horat. ¶ Vagum, ferum, flamma trifida, ignis triſulcus, ineuitabile, micans, penetrabile, telum triſulcum, Aetnæum, Sæuum, ignis nubifer, Ouid.

F uligo, nigra, Virgilius.

F ulicæ aues, quæ matutino clangore tẽpeſtatẽ prædicunt ut ſcribit Pli. ¶ Marinæ, (Virg. ¶ Paluſtres, Ouid.

Fulgur, nictans, Lucret. ¶ Micans, Virg. ¶ Rapidũ, Ouid.

Fumus, uolans, Lucret. ¶ Ater, amarus, volucer, Virg. ¶ Niger, Sordidus, Horat. ¶ Calidus, Ouid.

Funalia, Lucida, Horat. (Ouid.

Funus, atrũ, triſte, Lucr. ¶ Acerbũ, crudele, Virg. ¶ Lacrimoſum, Hora. ¶ Mœſtũ,

Funda, ſtridens, Balearis, Virg. In regione Hiſpaniæ inſulæ iacent duæ Gymneſiæ quæ Baleares appellantur, quas inter Tarraconis, & Sucronis maritimam regionẽ eſſe ſitas contingit, Gymneſiarũ una quidem maior duas habet urbes Palamam, atque Potentiam. Inſulæ longitudo ſtadiorum paulo minus. DC. latitudo. CC. Artemidorus aũt longitudinẽ latitudinẽque duplicauit. Minor aũt altera à Potentia ſtadia circiter. LXX. diſtat, multo quã altera inferior, magnitudine minor eſt; virtute vero ea nihilo inferior, Fertiles enim ambæ, & portuum bonitate præſtantes. Ex quo Phœnices fundæ inuentores harũ inſularũ potiti ſunt Baleares funditores optimi extiterunt. Ternas circũ caput fundas è iuncis cõpactas, aut ſetis contextas, aut neruis geſtant, uel longioribus habenis, uel breuioribus, uel mediocribus ad remotiores iactus, vel propinquiores uel medios. A puerilibus hoc pacto ad fundas exercebant annis, ut alioqui ne panis quidẽ pueris exhiberet nisi funda quicquã prius attingerent, authores Pli. Strabo. ¶ Torta, Proper. ¶ Balearica, lata, Ouid.

Fundi, lati, Virg.

Fundum, imum, Virg.

Fungi, pluuiales, Ouid.

Funes, torti, Virg.

Furor, uiolentus, Lucr. ¶ Vecors, amens, Catull. ¶ Grauis, Virg ¶ Cæcus, Hora.

Furiæ ſpeculatrices & uindices facinorũ & ſceleris, quas alii, ut refert Cicero, Erebo & Nocte natas ferũt, Euripides, et Epimenides, et Heſiodus, è ſanguine pudẽdorũ Cœli quæ patri Saturnus amputauit. Orpheus in hymnis Plutonis et Proſerpinæ filias canit. Iſter Euonymen, quã Terrã quibuſdã eſſe placet, Eumenidũ matrẽ aſſerit. ¶ Eumenides Catull. Eumenides ob reuerẽtiã appellatæ ſunt: εὐμενὴς enim mitẽ, ac placabilẽ ſignificat, cũ immites atque implacabiles ſint. Ariſtophanis interpres. Seru. Alii Eumenidas tũ primũ appellari cœptas tradũt quũ Oreſtæ eis ouẽ nigrã mactanti mites ſe & placabiles exhibuerũt. Alii quod Pallas erga Oreſtẽ eas mites reddiderit. Sũt aũt tres, Alecto, Megæra, Tiſiphone. Author Suidas, & Cornutus. ¶ Erinnyes παρὰ τὸ ἄρας ἀνύειν, hoc eſt quia execrationes proficiant, uel ἀπὸ τοῦ ἐν ἔρᾳ ναίειν, quod in terra habitẽt. Lycophronis interpres. DIRAE ultrices, Sæuæ, diræ, ſorores tartareæ, canes Virg. ¶ Tragicæ: quia ſæpiſſime in tragœdiis cõmemorant. Seueræ, Propert. ¶ Feræ, horrificæ, ſorores nocte genitæ, graue & implacabile numen, inſanæ, ſorores vipereæ, Aeſchylus Furias cum crinibus dracones habere primus confixit, Pauſanias author, ſanguinolentæ, Epitheta ex Euripidis Oreſte, τὰς αἱματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας. atræ, deæ arcanæ, Erinnyes ab Athenienſibus σεμναὶ θεαὶ

appellabantur, σεμνὸν uero pro taciturno habetur, unde σεμνὰ quæ haud facile proferri queant myſteria dicta ſunt. Pauſanias, Suidas, Ariſtophanis interpres, Heſychius. DEAE PALAESTINAE Ouid. Quærendũ ex idoneis authoribus cur Palæſtinæ dicantur, mihi quidem quid ueri in medium proferã nõ ſuccurrit.

F urcæ bicornes, Virg.

F urtum, inane, Virg.

F uſus, teres, Ouidius.

G

GAETVLI Mauritaniæ populi, Straboni, Plinioq;. ¶ Genus inſuperabile bello, Virgilius.

G alatea una Nereidum, Homero, et Heſiodo. ¶ Nerine, Virgil. ¶ Candida, Nereis, Ouid.

G allinæ Numidicæ, à Numidia quæ eſt in parte Africæ, grandes, uariæ, gibberæ, quas Meleagridas appellant græci. Hæ nouiſſimæ in triclinium ganearium introierunt è culina propter faſtidium hominũ. Venerunt propter penuriam magno. Author Varro. Columella uero ait, Africana eſt, quã pleriq; Numidicam dicunt, Meleagridi ſimilis, niſi quod rutilam galeam, & criſtam capite gerit, quæ utraq; ſunt in Meleagride cærulea, Plinius ita ſcriptum reliquit. Similimodo pugnant Meleagrides in Boeotia. Africæ hoc eſt gallinarum genus gibberum uariis ſparſim plumis, quæ nouiſſimæ ſunt peregrinarum auium in menſas receptæ propter ingratum virus. Verum Meleagri tumulus nobiles eas fecit. ¶ Afra auis, Horat.

G alli populi Galliæ Europæ prouinciæ, quæ omnis Comata uno nomine appellatur, atq; in tria populorũ genera diuiditur, Belgicam, Lugdunenſem, ſiue Narbonenſem, Aquitaniam, Plin. Mela, Cæſar, & cæteri. Inde Gallicæ calciamenti genus, uerbũ nõ diu ante Ciceronis ætatem uſurpari cœptum, uſus eſt eo Cicero in ſecunda Philippica, cum gallicis & lacerna cucurriſti, ubi falſo quidam caligis repoſuerunt, ex Gellii. XIII. cap. XXI. ¶ Rebelles, Virg. ¶ Truces, Ouid.

G allus amnis Phrygiæ, à quo nomen traxere matris deum ſacerdotes, in quo potando neceſſarius modos ne lymphatos agat. Ei nomen dedit Gallus puer matri deum dilectus qui illic conſedit, cum antea Teria diceretur, Authores Plinius, Strabo, Stephanus. ¶ Inſanus, Ouid.

G alli matris deorũ ſacerdotes, qui Samia teſta uirilitatem ſibi amputant, author Plin. De his ita Feſtus ſcribit. Galli qui uocantur matris magnæ comites dicti ſunt à flumine cui nomen eſt Gallo, quia qui ex eo biberint in hoc furere incipiunt ut ſe priuent uirilitatis parte. Alii putant ideo eos ſibi genitalia incidere quia uiolauerint nomen patris aut matris ne poſſint ipſi fieri parentes. ¶ Chori mitrati, mitra enim & lydii & Phryges utebantur, Virgilius, Seru. Propertius. ¶ Semimares, Ouid.

G allus auis, ales vigil, criſtatus, lucis prænuntius, Ouid.

G aleſus flumen, quod ab urbe Tarento quinque millia abeſt, ut ſcribit Liuius. ¶ Niger, Virg ¶ Dulce ouibus flumen, Horat. ¶ Vmbroſus, Propert.

G aleæ, comátes, æreæ, altæ, nitentes, cauæ. Triplici crinitæ iubæ, Terribiles criſtis, nam authore Polybio didicimus, Romanorũ Militũ galeam pennis tribus puniceis, aut nigris erectis adornari ſolitam, longitudinis ferme cubitalis. Quas cum in ſummo uertice cæteris armis addiderint vir quidem apparet duplo maior quàm ſit, eius vero aſpectus pulcher, hoſtibus vero terribilis. TRISTIS decoræ, Virg. ¶ Læues, Horatius. ¶ Ahenæ, radiantes, Ouid.

G anymedes. In uerbo Aquarius.

G anges fluuius Indiæ, qui in Hæmodo Indiæ monte conceptus ſimul unum alueum cum Indo fecit, fit omniũ maximus, & alicubi latius, quando anguſtiſſime fluit, decem millia paſſuum patens, in ſeptem ora diſpergitur. Habent Indi plurima flumina ingentiaque nauigiis apta, quæ ex fontibus montium ad Septẽtrionem vergentiũ in campeſtria decurrunt. Horum permulta in vnum coeuntia in Gangem defluunt. Eius altitudo ſtadiorum eſt triginta. Fertur ab Septẽtrione ad meridiem, inque mare Oceanum ingreditur delapſus ad Orientem per Gãgaridas, apud quos permulti maximique ſunt Elephantes. Nomen accepit a Gange Indi, & Calauriæ Nymphæ filio, Plutarchus, Pomponius Mela, Diodorus, Strabo. Aurũ inuenitur, teſte Plinio, fluminũ ramẽtis ut in Tago Hiſpaniæ, Pado Italiæ, Hebro Thraciæ, Pactolo Aſiæ, Gange Indiæ. ¶ Pulcher, altus, Virg. ¶ Extremus, lato ſpatians flumine, tepidus, Ouid.

G aramantes Africæ populi, qui matrimoniorũ exortes paſſim cum fœminis degunt. Author Plinius. ¶ Extremi, Virg.

G arganus mons Apuliæ & eius montis & nominis promontorium quod ad ſtadia. CCC. protenditur in pelagus Orientem proſpectans, Strabo, Plinius. ¶ Iapyx, Virgil. ab Iapygia.

G arũna flumen, quod Gallos, ſiue Celtas, ſi Cæſari credimus, ab Aquitanis diuidit. Garũna autem excurrit in Oceanũ, tribuſque augetur amnibus, per Bituriges, quos Loſcos nominant, & Santones Gallicam utranque gentem effluit, ut perhibet Strabo. ¶ Magnus, Tibull.

G argara mons Troadis, eodemque nomine oppidum à Gargaro Iouis filio, Strabo, Stephanus, Plinius. ¶ Ardua, Ouid.

G audia, blanda, Virg ¶ Dulcia, Ouid.

G ELA urbs Siciliæ, ab amne proximo Gela ut alii, à Gelone Ethni & Himeræ filio qui eam condidit ut alii, à riſu Antiphemi conditoris quo Pythiæ oraculũ exceperit, Pli. Stephanus, Strabo, Thucydides. ¶ Immanis, fluuii cognomine dicta Virg.

G elas amnis Siciliæ, Strabo, Plinius. ¶ Non adeundus vorticibus, Ouid.

G eloni Scythiæ populi à Gelono Herculis filio Agathyrſi fratre, qui hoſtium cutibus equos ſeque uelant, illos reliqui corporis, ſe capitum. Mela, Pli. Stephanus, Solinus.

¶ Picti, hi ſ enim Agathyrſi annumerantur qui ſe cæruleo colore purgunt, ut dixi-
mus, ex Mela, quod & Solinus perhibet. Acres, Sagittiferi. Virg. ¶ Vltimi phare-
trati, implacidum genus, Hora.

G elu, canum, Sæuum, Virg. ¶ Acutum, Horat. ¶ Marmoreum, canens, rigi-
dum, Ouid.

G emmæ, quæ & Baccæ, lapides clari, Horat. ¶ Lapides Eoi, Arabia nanque & India
Orienti appoſitæ gemmis feliciſſimæ ſunt, ut ſcribit Solinus, Indicæ, Propert.
¶ Puræ, lapilli teretes, leues, lucidæ, lapilli picti, lapilli cari, Ouid.

G emitus, mœſtus, lacrimabilis, Virg.

G eniſta frutex, quæ uinculi uſum præſtat, flores apibus gratiſſimi, Dubito an hæc
ſit quam græci authores Sparton appellauere, cum ex ea lina piſcatoria apud eos fa-
ctitari docuerim. Et nunquid hanc deſignauerit Homerus, cum dixit, Nauium Spar-
ta diſſoluta. Nondum enim fuiſſe Africanum, uel Hiſpanum Spartũ in uſu certũ
eſt. Et quum ſutiles fierent naues, lino tamen non Sparto unquã ſutas. ſanguinei fru-
tices, Ilex, tingendiſque ueſtibus naſcentes Geniſtæ, ait Plinius. ¶ Lenta, hu-
milis, Virgilius.

G enæ, teneræ, Tibull. ¶ Molles, Ouid.

G ener, carus, Ouid.

G enius deus generalis hominum præſes, & ſingulis mortalibus cuſtos datus. quem
etiam Præſidem quod præſit gerundis rebus uocauerunt. Nam & populi genio cum
generalis poſcitur ſupplicant, & unuſquiſque gubernatori proprio obſequiũ exhibet,
ideoque Genius dicitur, quoniam quũ quis hominum genitus fuerit mox eidem copula-
tur. Hic cuſtos fidiſſimuſque germanus animos omniũ, menteſque cuſtodit. & quoniã
cogitationũ arcanum ſuperæ annuntiat poteſtati etiam Angelus poterit nuncupari.
Author Martianus Capella. Itemque Plutarchus ita ſcriptũ reliquit. Nec uero, ut Me-
nander putauit homini ſtatim nato præſto Genius eſt aliquis auſpicandæ bene uitæ
initiator, recteque degendæ miniſter, ſed ut Empedocles potius bini nos Genii bifariæ
Sortes, quibus ille multa nomina uariaque indidit in lucem protinus æditos accipiunt,
iam inde auctoratos ſibi, datoſque pari, prope dixerim, mancipii iure. Eundem eſſe Ge-
nium, & Larem multi ueteres memoriæ prodiderunt, in queis eſt C. Flaccus in li-
bro quem de indigitamentis ſcriptum reliquit ut author eſt Cenſorinus. Varro egre-
gius doctor docuit, id moris inſtitutique maiores tenuiſſe, ut quum die natali munus an-
nuum Genio ſoluerent, manum à cæde, ac ſanguine abſtinerent, ne dic. quæ ipſi lacerum
accepiſſent, aliis demerent. Denique Deli ad Apollinis genitoris aram, ut Timæus
prodidit, nemo hoſtiam cædebat: indeque factum eſt, ut merum Genio funderetur, ut
Tibullus, & Perſius teſtantur. ¶ Sanctus, Tibullus.

G entes, immenſæ, Ouidius.

G enua, rigida, Ouid.

G eryon, Callirhoe Oceani filia, & Chryſaore Meduſæ capite ædito natus, qui omniũ
mortalium pulcherrimus fuit, Erytheam inſulam Oceani procul à Gadibus in Luſi-

tanis tenuit, quam Erythræam appellaſſe uidetur Plinius, quum ait. Altera inſula eſt in longum. CC. millia paſſuum. XL. millia lata: in qua prius oppidum Gadium fuit: vocatur ab Ephoro & Philiſtide, Erythræa: à Timæo, & Sileo, Aphrodiſias, ab indigenis, Iunonis. Erythræa dicta eſt, quoniam Tyrii ab origine eorum orti ab Erythræo mari ferebantur. In hac Geryones à quibuſdam habitaſſe exiſtimantur: quorum armenta Hercules abduxerit: Sunt qui aliam eſſe eam, & contra Luſitaniam arbitrentur: eodemq; nomine quondam ibi appellatam. Hoc idem Solinus aſſerit ſcribens, in capite Bæticæ, ubi extremus eſt noti orbis terminus, Inſula à continenti ſeptingentis pedibus ſeparatur, quam Tyrii à rubro profecti mari Erythræam, Pœni lingua ſua Gadir nominauerunt. In hac Geryonem æuum agitaſſe plurimis monimentis probatur: tametſi quidam putent Herculem boues ex alia inſula adduxiſſe, quæ Luſitaniam contuetur. Calpurnius quoq; poeta Geryonem Bæticæ paſcua incoluiſſe canit. Vltima uiſuri, trucibuſq; obnoxia Mauris paſcua Gyeryonis, liquidis ubi curſibus ingens dicitur occidua impellere Bætis arenas. Eius boues quæ in Iberiæ locis paſcebantur, ipſo interfecto, Hercules ad Euryſtheum adduxit, quas quum adduceret cum Celtine Britani filia rem habuit, ex qua Celtus natus eſt, à quo Celtæ populi dicti ſunt. Authores: Heſiodus, Callimachus, Dionyſius Afer, Diodorus, Strabo, Parthenius, Ptolemæus, Stephanus, Mela, Plinius. ¶ Tripector, tergeminus, Lucret. ¶ Tricorpor, Virgilius. ¶ Ter amplus, Horat. ¶ Paſtor Iberus, triplex, Ouid.

Geryonis boues, boues Iberæ, Virgilius. ¶ Erythæides, armentum Iberum, Ouid.

Germania hinc ripis eius uſq; ad Alpes, à meridie ipſis alpibus, ab Oriente Sarmaticarum confinio gentium, quà Septentrionem ſpectat Oceanico litore obducta eſt. Qui habitant immanes ſunt animis, atq; corporibus: & ad inſitam feritatem uaſte vtraq; exercent: bellando animos, corpora ad conſuetudines laborum, maxima frigora nudi agunt antequam puberes ſint. Cæſar, Strabo, Plinius, Mela, Tacitus. ¶ Horrida, fera, Horatius. ¶ Rebellatrix, perfida, Ouid.

Germani populi, Cærulei, Horatius, vnde habitus quoq; corporum, ait Tacitus, quanquam in tanto numero idem, omnibus truces, & Cærulei oculi, rutilæ comæ, & cætera.

Getæ populi Thraciæ, qui ad Pontum in orientem vergunt, quiq; utrunq; Iſtri latus incolunt. Author Strabo, & Stephanus, Plinius ſcribit Scytharum gentes varias fuiſſe, inter cæteras Getas ponit, quos à Romanis Dacos nominatos tradit. Apud Getas Serui flagris cæſi ſignantur, quemadmodum apud Laconas ingenui ac liberi, authore Artemidoro. ¶ Rigidi, Horat. ¶ Hiberni, aſtuti, Propertius. ¶ Bracati, Pharetrati, crudi, Marticolæ, ſtolidi, extremi, rigidi, duri, inhumani, ſæui, truces, hirſuti, diri, intonſi, pelliti, Squalidi, feri, feroces, indomiti, Ouid.

GIGANTES quos Terra è ſanguine uirilium Cœli edidit, ut Canit Heſiodus, cuius interpres Meliarum Nympharum, quæ eodem Heſiodo authore, Terra cœliq; ſanguine genitæ ſunt, filios putat: quarum nomina, Helice, Cynoſura, Arethuſa, Ida, Cromna, Britho, Celæno, Adratios, & Glauce. ¶ Magni Lucret. ¶ Telluris iuuenes, cohors impia, Horat. ¶ Serpentipedes, diri, propago contemptrix ſuperum, violenti, anguipedes, feri, immania monſtra, Ouid.

G indes amnis qui in Mantienis ortus montibus, per Dardanios in Tigrim alterum amnem fluit, qui Opim urbem præterlabens rubro infunditur mari. Conabatur Cyrus hunc fluuium Gindem traiicere cum non poſſit niſi nauibus traiici: Interim quidam à ſacris equis candidis petulanter ingreſſus fluuium tranſire conabatur, hunc fluuius uorticibus contorquens obruendo abripuit: Cyrus perquàm ægre ferens hãc fluminis iniuriam illi cõminatus eſt, ſe ſic redditurum eum tenuem, ut poſthac facile vel à mulieribus transiri poſſet ne genua quidem tingentibus, hæc minatus expeditione in Babylonem intermiſſa, copias ſuas bifariam diuiſit, dehinc alueos ad funiculum deſignauit centenos, & octogenos, utrinq; ad Gindis labra omnino conuerſos, quos diſtributis copiis effodi iuſſit. Et opus quidem, ut quod à tanta multitudine fieret, perficiebatur: tamen in eo faciendo æſtatem triuerunt: atq; ita Cyrus Gindem mulctauit in trecentos & ſexaginta riuos diductum, Herodotus. ¶ Cyri dementia, Tibullus.

G ingiua, rufa, Catullus.

G LACIES, aſpera, frigida, ſolida, futilis, Virg. ¶ Iners, Horat. ¶ Lucida, fragilis, Ouid.

G lans, Caduca, Lucret. ¶ Hiberna, Chaonia, Epiri, quæ Chaonia dicta eſt, Dodone vrbs, à Dodone Oceani filia, ſiue à Dodone fluuio nuncupata, à quibus Dodonæũ Oraculum conſtructũ fuit. Nam Pelaſgi inter potentiſſimos Græciæ populos antiquiſſimi celebrantur. Quo circa Poeta ita cecinit, Dodonæe Rex Pelaſgice Iuppiter. Ex Strabone, Euſtathio, Philoſtrato, Plinioq;. Quercus Dodonæa vſq; ad Pauſaniæ tempora peruenit ut ipſemet teſtatur. QVERNA, Virg.

G larea, dura, Tibullus.

G laucus Anthedonius Copei filius, ut Theolytus Methymnæus tradit, ut Promathidas, Polybo Mercurii filio, & Euboea Larymni filia natus, ut Mnaſeas, Anthedone & Alcyone, ut Euanthes, Neptuno & Naide nympha. Is Hydnam Scylli Scyonei filiam amauit ut prodit Aeſchrion Samius, ut Nicandro placet, Europeam Nirei filiam, vt Theolytus Methymnæus Ariadnam in Dia inſula relictam. Hedylogus Samius ſiue Athenienſis Glaucum Melicertæ amore captum in mare ſe abieciſſe ſcribit. Nicanor Cyrenæus addit Melicertæ nomen Glaucum adeptum fuiſſe, alii retulerunt Glaucum piſcatorem natandi peritia apprime præditum à bellua quadam marina deuoratum, porrò quũ non rediret ex more populari fama uulgatũ Glaucũ guſtata herba factum immortalem, & in mari uitam agere. Alii multitudine piſcium quos caperet tædio affectum eos abieciſſe: ibi, mirum dictu, vnus è piſcibus iam mo-

riens guſtata herba reuixit. Id Glaucus obſeruans eadem herba comeſa immortalis eſt redditus; tandem vitæ tædio ſemet in mare proiecit. Non deſunt alii, qui affirment, ob eſum herbæ, quam Semperuiuum uocant, eum in mare ſe iactaſſe, uerſumq; in Deum marinū; alii in Balenam; ab eoq; Apollinem diuinationis artem didiciſſe. Hæc latius explicata inuenies apud Athenæum, Apollonii, & Lycophronis interpretem, Pauſaniam in Boeoticis, Palæphatum, Philoſtratū, & Strabonem. ¶ Euboicus, tumidarū rector aquarū, Ouid.

Glauci Siſyphi, & Meropes filii equæ, quas in Potnia Boeotiæ vrbe humana carne alere conſueuerat, quò cupidius in hoſtem irruerent, & pernicioſius, ipſum aūt quū alimenta defeciſſent deuorauerūt in ludis funebribus Peliæ. Quidam aiunt has equas Diomedis fuiſſe quas Hercules ad Euryſtheū perduxerit, & ab Euryſtheo, & Siſypho diſtractas, eūq; filio ſuo dediſſe. Apollonii interpres, Pauſanias, Strabo, Probus. ¶ Potniades quadrigæ, Virgilius.

Gleba, fœcunda, putris, Lucret. ¶ Iner[illegible] Virg.

Gloria, dulcis, ardua, perfuſa fuco. Ouid.

Gluten, lentum, Virg.

GORYTI, arcuū thecæ, Suidæ, Heſychio. Alii Chorytí ſcribere malunt. ¶ Leues, Virg.

GRAECIA regio nullius indiga præconii, quæ ab ipſius Iſthmi anguſtiis incipit, à noſtris Græcia dicta à rege nomine Græco, Hellas quoq; nuncupata ab Hellene Pyrrhæ, & Deucalionis filio. Plin, Strabo, Thucydides, cæteri. ¶ Magna, Ouid.

Græci. Graiugenæ, Achæi, Lucret. ¶ Argiui, Catullus, ab Argo rege Ius cuſtode, ut Iones ab Ione, Perſæ à Perſeo, Medi à Medo, ut ait Euſtathius. ¶ Danai, Graii, authore Stephano. Æolidis populi ſunt Achiui, Pelaſgi, Achæus Phthius, & Pelaſgus Lariſſæ & Neptuni filii aduenientes in Aemoniam, quæ poſtea Theſſalia, incolentes eam Barbaros expellunt, ipſiq; regionem diuidunt trifariam, denominatis partibus à ducibus ſuis. Phthia, Pelaſgia, & Achaia: Author Dionyſ. Alicarnaſſeus. Peloponeſum etiam Pelaſgiam uocitatam fuiſſe teſtis eſt Ephorus, Euripideſq; in Archelao Danaum illū filiarū quinquaginta genitorem Argos venientem Inachi vrbem inhabitaſſe commemorat, quiq; antea Pelaſgi nominarentur, ut Danai dehinc uocarentur lege Græca ſanxiſſe. ARGOLICI, ab Argis, Dorici, Doris Pars Græciæ in qua Sperchios, Erineon, Boeon, Pindus, Cytinum, Plinius, Legimus & apud Platonem. In eo igitur decennio quo Troia obſidebatur, multa mala domi obſidentibus Achiuis propter ſeditiones Iuuenū acciderunt, qui nec honeſte, nec iuſte in ſua redeuntes milites recepere, ſed ita ut multi morte, multi exilio afficerentur. Qui rurſus expulſi deducti ſunt, Dori pro Achiuis mutato nomine appellati ſunt, propter Doricū quendā, à quo exules congregati & reſtituti fuerūt, vt uero Lycophronis Interp. ait à Dore Hellenis filio. MAGNI, Inachii, Virg. ab Inacho qui. L. annis apud Argos regnauit, à quo & Inachus amnis Argiuorū dictus eſt, ut ſcribit Euſebius. ¶ Achaici, Argei pugnaces, fortes, Horat.

G ramen, molle Lucret. ¶ Viride, Virg. ¶ Tenax, Horat.

G rando, horrida, Crepitans, Virg. ¶ Dira, Horat. ¶ Saliens, Brumalis, Ouidius.

G ratiæ, quas græci, & Ouid. Charitas uocant, Eurynome Oceani filia & Ioue natæ, ut Heſiodus, & Orpheus, ut Antimachus, Aegle & Sole, Pindarus & Heſiodus tres nominatim referunt, Aglaiam quã Vulcanus in matrimonium ſibi iunxit, Euphroſynen, & Thaliam, Lacedæmonii duas tantum coluerunt, Clitam & Phaenam, Athenienſes Auxo & Hegemonen; Hermeſianax inter Charites Pytho quoq; enumerat. His Eteocles Thebani Andrei, ut alii Cephiſi amnis & Enippei filius, primum ſacrificauit, Pauſanias in Boeoticis. Pamphos poeta qui ante Homeri tempora cenſetur, primus in Gratias carmen ædidit. ¶ Decentes, pulchra opera, inquit Strabo, Mineruæ dictitantur, & Muſarum, & Gratiarum. Itemq; Diodorus ait, Iupiter Gratiis tribuit quæ ad oris ſpeciem ac partium corporis formam decoremq; ſpectant, inſuper beneficii & gratiæ retributionem. NVDAE Horatius.

G rauiſcæ oppidum Etruriæ exiguum, quod à Ceſſis oppido Oſtiam nauigantibus occurrit: ideo dictæ ꝙ grauem aerem ſuſtinent. Authores Plinius, Strabo, Cato, Seruius. ¶ Intempeſtæ, Virg. Hoc eſt, ut ait Seruius, ſine temperie & tranquillitate.

G rauitas, tarda, Auguſta, Ouidius.

G rues aues, quarum fabellam hoc loco ex Athenæi monimentis referre nõ negligemus; præſertim cum Latinis ignota ſit, & Ouidiani illi verſus pleriſq; parum noti ſint.

„ Altera pygmææ fatum miſerabile matris

„ Pars habet, Hanc Iuno uictam certamine iuſſit

„ Eſſe Gruem, populiſq; ſuis indicere bellum. Fabella talis eſt. Erat inter pygmæos mulier quædam quæ cæteras facile & forma & genere ſuperabat. Ea quum ſe ab omnibus miro honore coli cerneret, eiq; publice templa dedicarentur, deos immortales, maximeq; Iunonem & Dianam ſpernere cœpit, Iuno ob illius arrogantiam eam in Gruem conuertit, & Pygmæis qui illam antea auguſte ſanctéq; coluerant bellum continenter inferre iuſſit. Hiſtoriam gruum habes apud Plinium. ¶ Strymoniæ, à Strymone Thraciæ amne ubi Grues maxime per æſtum morantur, authore Probo. aeriæ, Virg. uolant. n. ut ait Plin. & Cornutus, ad proſpiciendum alte. ¶ Threiciæ, Ouid.

G urges, altus, Lucret. ¶ Candens, canus, latus. Catull. ¶ Vaſtus, flauus, Virg. ¶ Grauis, Ceruleus, Ouid.

G utta, manans, Lucret. ¶ Leuis, Ouidius.

G yaros inſula cum oppido vna ex Sporadibus, Plinius. ¶ Celſa. Virg. Caſtigandus eſt Virgilii verſus qui paſſim corrupte legitur: Errantem Mycone celſa Gyaroq; reuinxit, tu lege. Errantem Gyaro celſa, Myconoq; reuinxit, tum ex uetuſtis codicibus, tum ex Ouidio, qui Myconum humilem uocat.

G yges vnus ex Titanibus, cœli Terræq́ filius. Heſiodo. ¶ Centimanus, Horat.

G ylippus, vir Lacedæmonius, bello clarus, quem Lacedæmonii Syracuſanis auxilium contra Athenienſes petentibus miſerunt ſolum, ſed in quo inſtar omnium auxiliorū erat. Is duobus prœliis victus, duas tandem ex hoſte victorias reportauit, ut latius exponit Iuſtinus, & Plutarch. in Nicia. ¶ Magnus, Tibullus.

G yrus, Curuus, Tibullus.

H

HABENAE, validæ, Lucret. ¶ Leues, Ouid. ¶ Halitus, tenuis, Virgilius.

H aleſus, ut alii, Agamēnonis filius, vt alii, auriga, qui poſt Agamēnonis interitum in Italiam profectus non longe à Sabinis Faliſcum oppidum Argiuorum Coloniā condidit, Author Stepha. ¶ Agamemnonius, Troani nominis hoſtis, Virg. ¶ Atrides, Ouidius.

H ala, Hirſuta, Horatius.

H alys, fluuius qui ad orientem Paphlagonas terminat, à meridie fluens inter Cappadocas, qui & Syri, & Leucoſyri dicuntur, atq́ Paphlagonas, exitq́ in eum qui Euxinus pontus appellatur, dictus à ſalibus foſſilibus quos præterfluit, fontes habet prope Ponticum in maiori Cappadocia iuxta Cambyſenam, & multus ad occidentem defertur, poſtea ad Septentrionem conuerſus per Galatas. Herod. Ptolemæus, Strabo, Pli. ¶ Crebro uortice tortus, Ouid.

H amus, leuis, opertus, Horat. ¶ Tenuis, Tibull. ¶ Curuus, ad iuncus, vncus, æs recuruum, fallax, æs vncum, Ouid.

H arpalice quæ patrem ſuum captum à Getis multitudine collecta liberauit celerius quàm de fœmina credi poſſit. Authores Hyginus. Seruius. ¶ Threiſſa, Virgilius.

H arpyiæ Thaumante & Electra Oceani filia procreatæ, Iridis ſorores, Authore Heſiodo, ſed & Canes appellantur ab Apollonio Rhodio, ἁρπυίας μεγάλοιο διὸς κύνας. Itemq́ furiæ apud Virg. Ex quo Typhonides à Val. Flacco, nominant, Typhon namq́ Plutonis cognomē apud Orpheum. Heſiodus duas tātū dicit, Aello & Ocypeten. Tertiam addidit Maro Celæno. Cæterum Phineus rex Arcadiæ liberis nouercam ſuperinduxit, eoſq́ illius inſtinctu excæcauit. Ob quamrem irati dii ei oculos ſuſtulerūt, & immiſerunt Harpyias quæ illi diu cibum abriperent. Hic Iaſonem cū Argonautis uellus aureum petentē ſuſcepit hoſpitio, et ductorē dedit, hoc beneficio Argonautæ Zetē et Calaim alatos Iuuenes ad pellendas Harpyias miſerūt. Illæ ex Arcadia armatos iuuenes fugiētes ad inſulas Plotas peruenerūt, et quū vltra tendere vellēt, admoniti ab Iride ut à Iouis Canibus abſtinerēt, cōuerterūt ſuos volatus. Hæc cōuerſio, id eſt Strophe, nomē inſulis dedit. Inde namq́

poſtmodum Strophades dictæ. Authores Apol. Rhodius, Val. Flaccus, Plin. Seruius. ¶ Triſte monſtrū, ſæua peſtis, & ira deū, obſcœnæ pelagi uolucres, diræ, obſcœnæq; uolucres, Furiæ: furias namq; & canes eas dici & Lucanus teſtatur, Stygiaſq; canes in luce ſuperna Deſtituunt, & ipſe Virg. Viſæq; canes vlulare per umbram Aduentante dea. ¶ Virgineæ uolucres, Ouidius, Maro. n. ait, Virginei uolucrum uultus.

H arpe, Mercurii enſis in modum falcis, ἅρπη namq; Græcis falx. ¶ Enſis falcatus, Cyllenis, Ouidius.

H ara, immunda, humilis, Ouid.

H aſta, longa, horrens, ualida, Virg. ¶ Grauis, Propert. ¶ Bellica, acuta, fraxinea, Ouid.

H aſtilia, lenta, ualida, Virgilius.

HEBRVS Thraciæ amnis cui Hebrus Caſſandri Thraciæ regis filius nomen dedit, cum antea Rhombus diceretur, authoribus Mela, Plinio, Strabone, qui pluuiis ac liquefactis anni tempore niuibus intumeſcit, ideo Iouis filius dictus in Hymnis ab Homero, quū cæteris amnibus pater Oceanus tribuatur. Cantus ad Hebri ripas exercuit Orpheus, eiuſq; diſcerpti caput illuc abiectum eſt, & in Leſbum delatum, ubi nauigantibus in Troiam Græcis, & poſtea regi Cyro reſponſum dedit. Plura Philoſtratus in Heroicis, Plut. Stra. Mel. Plin ¶ Oeagrius, uolucer, gelidus, Virgil. ¶ Hyemis ſodalis, Horat. ¶ Iſmarius, Iſmarus Thraciæ ciuitas Homero, Plinio, Sacer, arenoſus, Ouidius.

H ebe Ioue & Iunone nata, ex qua Hercules Alexiaren & Anicetū ſuſtulit, quā diis omnibus pocula miniſtrare tradiderunt, quia ſolis diis immortalibus perpetua pubertas iure tribuitur, quam Hebes nomen exprimit. Homerus, eiuſq; interpres, Heſiodus, Pauſanias, Eurip. ¶ Cæleſtis, Propert. ¶ Iunonia, Ouid.

H ecale anus, à qua Theſeus olim adoleſcens hoſpitio comiter acceptus eſt: unde ſacrū quoq; Hecaleſion per pagos celebre fuit Hecaleſio Ioui, non ſine ipſius Hecales honoribus: quam etiam Hecalenen diminutiua forma uocabant, quoniam ipſa quoq; adoleſcentem Theſeum huiuſmodi excipere diminutiuorum blandiciis conſueuiſſet: quoniam autem proficiſcente ad pugnam Theſeo ſacrū Ioui pro illius reditu uouerat, ac prius quàm reuerteretur ipſa obiit, uicem hanc Theſei iuſſu pro hoſpitalitate recepit. Authores Plutar. Callimach. Plin. Apul. Huius item mentio fit in Priapeis luſibus, & apud Statium. ¶ Pauper, Ouidius.

H ecuba Ciſſei regis Thraciæ filia, apud Euripidem, Enniū, Pacuuiū, Virgil. Homero uero, & Ouidio Dymante Phrygiæ rege, ex quo & Mygdon, & Otreus, nata eſt. ¶ Ciſſeis regina, Virg. ¶ Dymantis. Proles Dymantis, Priameia coniux, regia coniux, Troas, Ouid.

H ector, ut Homer. Priamo & Hecuba natus, ut Stheſichorus, Euphorion, Alexander Aetolus, Lycophron, Ibycus, Apollinis filius fuit. Huius oſſa à Thebanis cū grauiter premerent, conſilio deorū ex Aphnio Troadis in locū quem διὸς γονὰς

appellant

appellant, deportata ſunt. Ex eo tempore apud Thebanos Hector in deorum numero habitus eſt ut ſcribit Ariſtodemus referente Homeri Int. ¶ Lux dardaniæ, ſpes fidiſſima Teucrum, ſæuus, magnus, maximus, Virg ¶ Ferox, homicida, Hora. ¶ Barbarus, fortis, ferus. Propert. ¶ Inclytus, impiger, Ouid.

H ecate Perſei, ſiue Perſæ Tauricæ regis filia ſuperans audacia immanitateq; patrem, ut quæ cruciatu hominum læta eos pro feris appetere ſagittis conſueuerit, ſed & ad uenena mortifera conficienda aconitum prima inuenit, uim naturamq; cuiuſq; ueneni in cibis quos aduenis dabat experta. Hæc primo patrem ueneno ſuſtulit, dein de regno aſſumpto templum ſtatuit Dianæ; cui nauigantes hoſpites ſacrificabat, exiſtimans ea crudelitate ſuum nomen clarius futurum. Poſthæc nupſit Aetæ perſæ patris fratri, genuitq; liberos tres, Circen, Medeam, & Aegialeum. Authores Apollonius Rhodius, Eiuſq; interpres, Diod. Sicul. Nocte genitam canit Bacchylides, Ioue & Aſteria Muſæus, Eodem & Cerere matre Orpheus, Pherecydes Ariſtæi Pæonis filiam tradit, Heſiodus Aſteriæ & Perſæ Eurybeæ & Crii filii, cui Iupiter elementa ſubiecerit, magnoq; inter deos mortaleſq; honore affecerit, quãq; homines cum ſacra faciunt præcipue inuocent, ut preces ſuſcipiat, eiſq; bona largiatur; eamq; terra, mari, cæloq; honorari iuſſerit. ¶ Tergemina. Eam namq;, ut ſcribit Ariſtophanis interpres, idcirco in triuiis colebant, ꝙ eam Lunam, Dianam, Hecatenq; nuncuparent, Orpheus in Argonauticis triplex illi caput attribuit, dextrum equi, ſiniſtrũ canis, medium hominis & quidem ruſtici. Apud Euſebium Hecate triformis propterea dicitur, quia luna Hecate dicitur, propter uarias eius corporis figuras, quas à diſtantia ſolis ſumere uidetur. Triformis .n. uirtus eius eſt. Nam nouilunii uirtutem Candidis & aureis veſtibus, & ardente face ſignificant. Itemq; Feſtus ait. Hecate Diana eadem putabatur, & Luna, & Proſerpina, Ouidius quoq;. Ora uides Hecates in tres uergentia formas, Seruet ut in ternas compita ſecta uias. TER centum dii. Inde namq; dicta eſt, authore Seruio, Hecate, quia centum habet poteſtates. COELO ereboq; potens. Virg. ¶ Informis, Perſeis, triceps, potens, Ouid.

H edi, teneri, Lucret. ¶ Petulci. Virg ¶ Laſciui, Horat.

H edi, ſidus geminum in manu Aurigæ, quorum & ortus & occaſus tẽpeſtates grauiſſimas facit. Oriuntur autem cum Scorpio menſe Octobri. Meliſſea tradunt quendam fuiſſe Cretæ regem, ad eius filias Iouem nutriendum eſſe delatum: quæ ꝙ lac non habuerint Capram ei admiſiſſe Amaltheam nomine, quæ eũ dicitur educaſſe. Hanc autem geminos hedos ſolitam eſſe procreare, & ferè eo tempore peperiſſe, quo Iupiter nutriendus eſt allatus. Itaq; propter beneficium matris & hedos quoq; dicitur inter ſidera collocaſſe. Hos autem Hedos Cleoſtratus Tenedius dicitur primo inter ſidera oſtendiſſe. Hyginus, Columella, Seruius. ¶ Pluuiales, Virg. ¶ Teneri, nimboſi, Ouid.

H edera, ab Oſiride, quem græci Bacchum uocant, inuenta, quam ei conſecrarunt, Lingua uero Aegyptia Hederam Oſiridis plantam appellant. In ſacris autem Hedera uitibus præfertur, quoniam eæ folia amittant, illa uero ſeruet continuam uiridita-

tem, quod & apud antiquiores in cæteris arboribus quæ ſemper florent accidit. Nã & Veneri Myrtũ, & Apollini Laurũ dedicarũt, Ea liberi patris adornãt Thyrſos, galeasq́ ẽt, ac ſcuta in Thraciæ populis in ſolennibus ſacris. Inimica arbor ſaxis omnibus, Sepulchra muroſq́ rumpens, ſerpentiũ frigori gratiſſima, ut mirũ ſit illam in honore ullo habitã. In hanc Ciſſus adoleſcens à Baccho dilectus, cum in terram prolapſus interiiſſet mutatus eſt. Mnaſeas, ut refert Euripidis Int. ait Bacchũ infantẽ hedera contectũ fuiſſe quæ circum columnas enata erat cum Cadmi regia incenderetur. Indeq́ περικιόνιον dictum eſſe. Plura leges apud Dioſcoridẽ, Euripidis Int. Pliniũ, Diodorũ, Conſtant. Cæſ. ¶ Tenax, errãs Catull. ¶ Pallens, Virg. ¶ Lenta, uirens, Laſciua, Horat. ¶ Flexipes, nexilis, bacchica ſerta, Ouid.

H elicon altiſſimus Boeotiæ mons, & Lucus non longe à Permeſſo amne, Muſis ſacer, ab Helicone Cithæronis fratre nomen adeptus, Solinus, Pauſanias. Et Muſis inquit Plinius, natale in nemore Helicono aſſignant. Strabo uero ita ſcribit. Helicon igitur non procul a Parnaſſo diſtans, illi æmulus eſt & altitudine & circuitu. Vterq́ n. niuibus pulſatur, Hoc autẽ in loco eſt cõſecrata Muſis ædes, Fonſq́ Caballinus, & libethridum ſpelunca Nympharum. ¶ Amœnus, Lucret. ¶ Vmbroſus, Horat. ¶ Virgineus, Ouid.

H elena ut Pindarus Ioue & Leda procreata, ut alii Tyndareo & Leda, ut alii ex Ioue & Nemeſi in piſcem mutata. Ex ea & Menelao nati, Morraphion, à quo Morraphiorũ genus apud Perſas, Diæthus, Aethiolas qui apud Lacedæmonios colitur, itemq́ Nicoſtratus, & filia Hermione, authores Athenæus, Euſtathius, Porphyrius, Interpres Homeri, Heſiodus, Hyginus uero hoc pacto æditam Helenã ſcriptis mandauit. Iupiter quum amore inductus Nemeſim diligere cœpiſſet, neq́ ab ea ut ſecum cubaret, impetrare potuiſſet, hac cogitatione eſt liberatus, Iubet enim Venerem aquilæ ſimulatam ſe ſequi, ipſe in Olorẽ conuerſus ut aquilam fugiens ad Nemeſim fugit, & in eius gremio ſe collocauit, quẽ Nemeſis nõ aſpernata, amplexu tenens, ſomno eſt conſopita, quã dormientem Iupiter cõpreſſit, ipſe autem auolauit. Et quia ab hominibus alte uolans cœlo uidebatur, inter ſidera dictus eſt eſſe cõſtitutus, quod ne falſum uideretur, Iupiter e facto eũ uolantẽ, & aquilam cõſequẽtem collocauit in mũdo. Nemeſis aũt ut quæ auiũ generi eſſet iuncta, menſibus actis ouiũ procreauit, quod Mercurius auferens, detulit Spartã, & Ledæ ſedenti proiecit in gremiũ, ex quo naſcitur Helena, cæteris corporis ſpecie præſtans, quã Leda ſuã filiam nominauit. Alii aũt cũ Leda Iouẽ concubuiſſe in Olorẽ conuerſum, de quo in medio relinquimus. Hæc Hyginus. Meminit huius fabulæ & Lycophronis interpres. Helenam à Theſeo Pirithooq́ raptam latius diſſeruere Diodorus, & Plutarchus. Eam quinq́ uiri habuerunt, Theſeus, Menelaus, Paris, Deiphobus, Achilles in Campis Elyſiis, ut ait Lycophronis interpres. Helenium Herbam celebrat Plinius, quod è lacrymis Helenæ dicitur natum, & ideo in Helena inſula laudatiſſimum, fauere creditur formæ, cutem mulierum in facie, reliquoq́ corpore nutrire incorruptam. Præterea putant uſu eius quandam datam gratiam iis, Venereumq́ con

ciliari, attribuit & hilaritatis effectum eidem ſi potetur in uino, eumq́ quem habuerit Nepenthes illud prædicatum ab Homero, quod ea triſtitia omnis aboleatur. Eſt autem ſucci prædulcis. ¶ Tyndaris, Lucr. ¶ Mœcha, Catul. ¶ Argiua, Ledæa, Lacæna, Virg. ¶ Infamis, adultera, Hor. ¶ Pulcherrima, Tænaria, Oebalis, Oebalia, Oebalus namq́ Perieris filius Lacedæmone regnauit, ex quo Tyndareus & Icarius & Hippothoon, & Arne nati ſunt, Icarius Tyndareum regno expulit. Euſtathius author. Therapnæa, Ouid. Therapne oppidum in agro Laconico, ubi Helenæ fanum erat, Herodotus, Pli.

Helleſpontus fretum Europã ab Aſia diuidens. Vaſtiſſimum mare, inquit Plin. præiacens Aſiæ, & ab Europa porrecto Cheroneſi littore expulſo anguſto meatu irrumpit in terras, ſeptem ſtadiorum interuallo Europam auferens Aſiæ, primas anguſtias Helleſpontum uocant. Hac Xerxes Perſarum rex conſtrato in nauibus ponte duxit exercitum. Ei nomen dedit Helle Phryxi ſoror, quũ in eum decidiſſet, ibiq́ debitum naturæ reddidiſſet, Strabo, Hyginus, Philoſtratus. ¶ Rapidus, Catullus. ¶ Longus. Quidam n. Helleſponti longitudinẽ DCCXX milia faciunt, ut ſcribit Plin. Latitudo eius CCCLXXXIIII. eſt. MARE Helles, longa ſtagna Phryxeæ ſororis, anguſtæ male uectæ virginis vndæ, Ouid.

Helle Athamantis Aeoli filii, & Nepheles filia, de qua diuerſa atq́ aduerſa inter ſe auctores tradidere, Diodorus, Ariſtophanis, & Apollonii int. Hygin. ¶ Athamantis, Prop. ¶ Nephileis, ſoror Phryxea, Aeolis, virgo uecta male, æolia, Ouid.

Helenus Priami ex Hecuba filius, cui ob induſtriam ſingularem vaticinandi Pyrrhus Achillis filius regnum Chaonum, ſiue Epirũ, et Andromacham Hectoris quã et ipſe matrimonio in diuiſione Troianæ prædæ acceperat vxorem tradidit, author Iuſti. ¶ Priamides, Troiugena, interpres diuum, interpres Phœbi, armipotens, Virg. ¶ Vates Dardanius, vates Phrygius, Ouid.

Hellopiæ aquæ calidæ in Caryſto Euboeæ oppido, quæ Hellopia dicta eſt ab Ionis filio Hellope, Caryſtus uero quæ & Aegæa, ab Aegæone principe, & Caryſtus à Caryſto Chironis filio, & aliquando Chironia dicta eſt, non tam aquis calentibus nobilis fuit quã marmore Caryſtio, habuit et aues quæ flãmas impune inuolarent, & Carbaſa quæ in flãma coniecta emũdabant. Cæterũ & in Chalcide & Delio Euboeæ aquarum calentium ſcaturigines fuerunt, curandis corporibus accommodatiſſimæ. Strabo, Euſtathius, Pli. Solinus. ¶ Caryſtia unda ardens campis Cretæis. Tibull. Nam ut ait Stra. ex Ione, libro primo, Euripi tempeſtas fretum Euboeæ quod in Cretam traiiciebat abſcidit.

Helice Achaiæ Ciuitas, ab Helica Lycaonis, vel Sellinuntis filia, à fluctibus deleta. Nã quũ terræmotus in ſublime pelagus extuliſſet, et ipſam diluuii inſtar abſorpſit, ſimul & Neptuni tẽplũ Heliconii, quod & ætate noſtra (inquit Strabo) Iones præcipue honoribus adorant, ibiq́ ſacrificiũ operant quod ob vniuerſis Ionibus factum Panionia uocatur. Cæterũ Helice duobus ante res Leuctricas annis deſtructa eſt. Eratoſthenes locũ ſe vidiſſe ait, & Porthmenſes affirmare, ut in traiectu Neptunus ex

*ære ſublimis aſtabat, aurigariam ſcuticam manu geſtans piſcatoribus diſcrimen im-
portantem. Heraclides autem commemorat, ætate ſua calamitatem illam noctu acci
diſſe, urbemq́ ipſam quæ ſtadiis. XII. diſtabat a mari toto cum loco fuiſſe obrutã.
Homines uero inde ad duo milia miſſos ab Achæis ut mortuos eximerent re infecta
rediiſſe: finitimis autem agrum diuiſiſſe. Eam uero cladem ob Neptuni iram accidiſ-
ſe. Alterius quoq́ Helices quæ ad Theſſaliam pertinet mentionem fecit Heſiodus.
Hæc ex Strabone, Plin. quoq́ ait, Achaiæ oppida Helice, Bura, in quæ refugere
hauſtis prioribus, Sicyon, Aegira, Aegion, Erineos. ¶ Achæis, Ouid.*

H *erbæ, florentes, molles, teneræ, pallentes, uirides, potentes, Virg. ¶ Salubres, Ti-
bull. ¶ Opacæ, fortes, Ouid.*

H *erculanium vrbs prope Neapolim Melæ, Pliniоq́. ¶ Herculea urbs, Ouid.*

H *ercules Alcmenæ & Iouis filius. Homerus, Heſiod. Amphitryone natus creditur,
vt in fabulis legimus, uel apud Plautum, non tam alienis quã ſuis laboribus, ac mo-
nimentis inclytus: de quo plurima habes apud Diodorum. Vt ſcribit Stephanus,
Agenor & Belus fratres fuere, filii Neptuni & Libyes, ex Agenore Phœnix, ex
Belo Danaus & Ægyptus, cuius Lyncetus, cuius Abas, cuius Acriſius, cuius Da-
nae, cuius Perſeus, cuius Alceus, cuius Amphitryon ex Laonome, & non, ut alii
putant, lyſidice Pelopis filia, cuius Hercules. ¶ Falſiparens, Amphitryoniades, Ca-
tul. ¶ Alcides, magnus, Tirynthius, maximus, Virg. ¶ Vagus, impiger, Horat. ¶ In
uictus, deus Oetæus, ab Oeta monte Theſſaliæ, ubi pyra conſtructa ſe combuſſit,
indeq́ ad deos tranſiit. Authoribus Ouidio, Seneca, Diod. DEVS Thebanus,
Plinius. Nec cedentes inquit, Athenis claritate quæ cognominantur Boeotiæ Thebæ
duorum numinũ Liberi atq́ Herculis (ut uolunt) patria, EXIMIVS, pater ſan-
ctus. Prop. Aelius, ut refert Varro, Diumfidium dicebat Diiouis filium ut græci
Dioſcoron Caſtorem, & putabant hunc eſſe ſanctum ab Sabina Lingua, Herculem
à græca. ¶ Ferox, Ioue natus, Iouis inclyta proles, laborifer, clauiger, Ouidius. Eo-
dem modo claua & pellis Leonis, inquit Diodorus, antiquo Herculi conueniunt, quo
tempore nondum erant arma adinuenta, ſed fuſtibus homines iniurias propulſabant,
ac ferarum pellibus tegebant pro armis corpora.*

H *ermaphroditus Venere & Mercurio æditus, unde utriuſq́ parentis nomen cæpiſſe
fertur. Hunc deum eſſe opinantur promiſcua uiri ac fœminæ natura, & ſpecie
mollicieq́ corporis fœminæ ſimilem & opera exercuiſſe uiri, quidam eiuſmodi
aſſerunt naturæ monſtra quæ raro fiunt, atq́ aliquid tum bonum tum malum por-
tendunt, Diod. Ouid. ¶ Atlantiades, propter Maiam Atlantis filiam & Mercurii
matrem. SEMIMAS. ſemiuir, biformis, Ouidius.*

H *ermione Menelai & Helenæ filia Homero, & Heſiodo authoribus. Interpres Ly-
cophronis Theſeo & Helena natam putat. ¶ Ledæa, Lacedæmonia. Virg ¶ Spar-
tana, Prop. ¶ Pelopea, Tantalis, Ouid.*

H *ermus Lydiæ amnis Smyrnæum agrum præterfluens, Myſiæ initium eſt, & è
monte Dyndymene ſacro per exuſtam regionem in Sardianum agrum defertur*

ſecundum continuos Campos vſq; in mare, multa auri ramenta ſecum ferens, Herodot. Strabo, Plin. ¶ Auroturbidus, Virg.

Hero puella è Seſto urbe Europæ, cuius amore Leander Abydenus quū teneretur noſtu maris anguſtias natare ad illam conſueuerat, auth. Muſæus, Strabo, Philoſt. Ouidius. ¶ Seſta puella, Ouid.

Heroes diuinum genus, qui Semidei vocantur, authore Heſiodo. Nam & Diuinū genus in Deos & Dæmonas qui Diis inferiores ſunt, & humanum in Heroes, & homines qui Heroibus ſubiecti ſunt, diuiditur. ſunt autem Heroes qui uel matre dea, mortali patre geniti ſunt, uel è contrario, qualis Achilles; & Hector fuit, Apolline ſcilicet & Hecuba natus, ut legimus apud Euſtathium. Diuus Auguſtinus qui ſint Heroes oſtendit dicens. Nomen heroum ab Iunone dicitur tractum; ꝙ græce Iuno Hera appellatur, & ideo neſcio quis filius eius ſecundum Græcorum fabulas Heros fuit, hoc videlicet myſticon ſignificante fabula, ꝙ aer dæmonibus deputet, vbi volunt cū dæmonibus Heroas habitare, quo nomine appellant alicuius meriti animas defunctorum. Idem quoq; ſcribit inter Lunæ gyrum ac uentorum cacumina aerias eſſe animas: ſed eas animo non oculis videri, & uocari Heroas, & Lares, & Genios, Triſmegiſtus quoq; author eſt Heroas habitare inter aeris puriſſimam partem ſupra nos & terram ubi nullus eſt nebulis locus. Thales, Pythagoras, Plato, Stoici. Genios animales eſſe ſubſtantias, eſſe etiam Heroas abſtractas à corporibus animas, bonos quidē bonas, malos uero malas voluerunt. Martianus Capella. A medietate, inquit, aeris uſq; in montium terræq; confinia Hemithei, Heroeſq; uerſantur, qui ex eo ꝙ Heram Terram ueteres dixerunt Heroes nuncupati. At Plato in Cratylo ita Socratem loquentem inducit, Heros aūt quid ſignificat? Id nequaquam inuentu difficile. Paulo. n. Heroum nomen ab origine diſtat, indicans generationem illorum ab Herotos id eſt amore manaſſe. Her. Quid tum? So. Omnes utiq; heroes uel ex amore deorū erga mulieres humanas, uel amore uirorum erga deas ſunt geniti, præterea ſi hoc ſecundum priſcam Atticorum Linguam conſideraueris, magis intelliges, reperies. n. ꝙ pauliſper mutatum eſt nominis gratia ex Herotos, id eſt amore unde ſunt Heroes geniti, ꝙ aut hinc Heroum nomen eſt ductum, aut ex eo ꝙ ſapientes rhetoreſq; fuerunt, facundi uidelicet, & ad interrogandū diſſerendūq; promptiſſimi, εἴρειν namq; dicere eſt. Quare ut modo dicebamus, Attica uoce Heroes rhetores quidā diſputatoreſq; & amatorii eſſe vn̄r, un̄ rhetorū ſophiſtarūq; genus heroica proles exiſtit. ¶ Deū genus, Catull. ¶ Delecti, magnanimi, Virg.

Heroides, quæ & Heroinæ, blandæ, formoſæ, Inachiæ, Propertius, hoc eſt Græcæ, ab Inacho Arguorum rege, porro frequenti epitheto Home. Achaiā καλλιγύναικα appellat.

Heſiodus poeta Dii ac Picymedæ filius: cuius interfecti oſſa ex Naupacto in Orchomeniam ex Pythiæ oraculo tranſlata ſunt, Cymæus fuit, ſed quum adhuc iuuenis eſſet, in Aſcram Boeotiæ uicum à parentibus delatus eſt, Porphyrius aliiq; nō pauci Heſiodum annos fere cētum poſt Homerum fuiſſe prodiderunt. Is princeps om-

nium de Agricultura præcepit, authores Plutar. Pauſanias, Thucydides, Suid. Plinius. ¶ Aſcræus ſenex, Virg. ¶ Aſcræus poeta, uetus, Prop. ¶ Præceptor arandi, ſenex agricola, Ouid.

H eſperus Atlantis filius, pietate ac in ſubiectos iuſtitia humanitateꝗ inſignis, qui quũ in Atlantis montis cacumen ad obſeruandos aſtrorũ curſus aſcendiſſet, ſubito à ventis arreptus nequaquã amplius uiſus eſt. Ob eius virtutẽ caſum hunc miſerata plebs honores ei præbens immortales, aſtrum cœleſte lucidiſſimũ eius nomine vocauit. Author Diodorus. Hunc Latini Veſperuginem, Veſperumꝗ appellant ut ſcribit Varro. ¶ Noctiſer, Catul. ¶ Frigidus, ſerus, rubens, Virg. ¶ Formoſus, Roſcidus, Ouid.

H eſperi equus, fuſcus, Ouid.

H eſperidum poma, aurea, fulgentia, Lucret.

H IATVS, Cauus, Propert. ¶ Patulus, Ouid.

H iems, aquoſa, ignaua, genialis, triſtis, dura, aſpera, glacialis, Virg. ¶ Acris, informis, iniqua, Hor. ¶ Cana ſenilis, tremula, horrida, pigra, ſqualens, fera, iners, Ouid.

H imber, gelidus, uagus, Lucret. ¶ Ater, frigidus, turbidus, fœcundus, Ceruleus, Virg. ¶ Edax, Horat.

H innitus, acutus, Virgilius.

H ippolytus Theſei & Antiopes Amazonis filius, ut Diodoro placet, Hippolytæ Amazonis, ut Trogo, & Plutarcho, Eius notiſſima fabula ex Diodoro, Ouidio, Seneca, Plutar. ¶ Virbius, ꝙ bis uir fuerit, primo antequã ab equis diſcerperetur, deinde poſtquã beneficio Æſculapii ad uitã eſt reuocatus, id quod ex Virgilio, Ouidioꝗ manifeſte colligi poteſt. ¶ Pudicus, Horat. ¶ Theſeius heros, Amazone natus, Amazonius, nepos Aethræ, pius, Ouidius.

H ippocrene fons, Latinis, ut Perſio, fons Caballinus nuncupatus, in Bœotia apud Heliconem, ita dictus, ꝙ Pegaſus ſubiectã rupem ungula feriens fontem aperuit, Authores Strabo, Hyginus, Plin. Feſtus, Solinus Plinium ſecutus ita ſcribit, Apud Thebas Helicon lucus eſt, Cithæron ſaltus, amnis Iſmenus, fontes Arethuſa, Oedipodia, Pſamathe, Epigranea, Dirce, Gargaphie, ſed ante alios Aganippe, & Hippocrene, quos Cadmus literarum primus repertor, dum rimaretur quæ nam adiiſſet loca, quoniam equeſtri exploratione primus deprehendiſſet, incenſa eſt licentia poetarum ut pariter utriꝗ vulgarent, ſcilicet ꝙ eorum alter alitis equi ungula ſollicitatus foret, alter potatus facundia animas irrigaret, Et ꝙ aperta foret alitis equi ungula, & ꝙ poti inſpirationem facerent literariam ¶ Lacus Gorgoneus, Pegaſum nãꝗ Aratus, & alii complures Neptuni & Meduſæ Gorgonis filium dixerunt, humor equi Bellerophontei, Proper. ¶ Aganippis undæ Pegaſides, fons Meduſæus, Ouid.

H ipponax poeta Iambicus, Epheſius, Pytheo patre, matre Protide, incoluit Clazomenas, à Tyrannis Athenagora & Coma expulſus. Scripſit in Malam ſculptorem, filiumꝗ eius Miciaden, nepotemꝗ eius Anthermum Chium, item filios eius Bupalum, & Athenim, ſiue Antherinum ſcalpendi marmoris clariſſimos artifices

qui ipſius Poetæ ætate fuere, quem certum eſt. L X. Olympiade fuiſſe. Hipponac
ti notabilis fœditas in vultu erat, quãobrem imaginem eius laſciuia iocorum ii pro
poſuere ridentium circulis. Q uod Hipponax indignatus, amaritudine carminum
diſtrinxit eos, intãtũ ut credatur aliquot ex iis in laqueum compuliſſe, quod falſum
eſt. Complura. n. in finitimis inſulis ſimulachra poſtea fecere. Authores Suidas, &
Plinius. Hic Trimetrũ Archilochium, teſte Dionyſio Halicarnaſſeo, de induſtria
in Scazontem infregit, quũ inimicos lacerare vellet, quo videlicet feriret fortius.
¶ Acer hoſtis Bupalo, Horat.

H *ippodamia Briſæ filia, quã poetæ à patre Briſeida uocant, quæ Achilli capta Lyr*
neſo in ſorte prædæ obtigit, eam poſtmodum Agamẽnon Achilli abſtulit, quam ob
cauſam Achilles diu pugna abſtinuit. Cæterum Driſes & Chryſes fratres fuerunt,
Ardyis filii, Briſes Pedaſum Troadis urbem apud Satnioentem fluuiũ habitauit,
Chryſes uero Chryſam quæ à Pedaſo diei itinere abeſt, ex authoribus Homero,
Euſtathio, Dicty Cretenſe. ¶ Briſeis, formoſa, Propert. ¶ Lyrneſis, Ouid. à Lyr
neſo oppido Phrygiæ, Strabo, Feſtus.

H *ippodamia, quæ & Hippodame Ouidio, Butæ ſiue Adraſti filia, quã Pirithous du*
xit uxorem. Nuptiæ in Pelio Theſſaliæ monte celebratæ, Centauri qui aderant
quum fœminis uim paraſſent, Theſei, Herculis, Neſtoriſq; manibus trucidati, &
in fugam acti ſunt, Home. eiuſq; interpres. Diodo. Plin. Ouid. ¶ Lapithæ genus,
Heroine, Centaurus medio grata rapina mero, Proper. ¶ Atracis, ab Atrace Theſ
ſaliæ fluuio, Stra. ambigua, Ouid.

H *ippodamiam quæ & Hippodame, Oenomai regis filia, ex Euarete Acriſii filia,*
Pelopis vxor, In Piſa namq; Peloponeſi ciuitate Mars ex Aegina Aſopi filia ge
nuit Oenomaum. Hic vnicam filiam Hippodamiam ex Eurythoe Danai filia ſu
ſceptam appellauit, finem vitæ ab oraculo ſciſcitante, reſponſum eſt tunc in fata
illum conceſſurum cum filia Hippodamia nupſiſſet. Igitur filiæ nuptias ueritus, de
creuit ut in perpetua aſſeruaretur uirginitate. Multis puellam in uxorem petentibus,
illis id propoſuit certamen, quo qui uictus eſſet interficeretur, victori virginem deſpõ
deret. Equorum inſtituit curſum à Piſa ad aram Neptuni quæ eſt ad Iſthmũ Co
rinthi, curſus erat eiuſmodi Oenomaus arietem Ioui ſacrificabat, qui uirginem po
ſtulabat quatuor equorum ferebatur curru, Oenomaus ſacris peractis curſu ſeque
batur præcedentem auriga Myrtilo Mercurii & Cleobules filio, equi Pſylla &
Harpinna dicebantur, aſſecutum haſta quam manu geſtabat interficiebat. Hoc pa
cto quum plures equorum uelocitate peremiſſet, Pelops Tantali filius qui Piſam
acceſſerat uiſa Hippodamia id concipiens connubium, corrupto Myrtilo, illius ope
ra, & equis pennatis ſibi à Neptuno datis, victoria uſus eſt, primuſq; ad Aram Ne
ptuni peruenit, qua ex re dolore actus Oenomaus exiſtimans adueniſſe reſponſi
tempus, ſibi mortem conſciuit, Pelops ſumpta vxore Hippodamia Piſæ regnum
tenuit. Q ui uiribus ac prudentia inſignis quum plurimos in Peloponeſo accolas de
duxiſſet, eam regionem Peloponeſſum à ſe denominauit. Autho. Pindarus,

Hyginus, & Diodorus, & Lycoph. interp. ex Hippodamia & Pelope nati ſunt, ut refert Pindari interpres, Atreus, Thyeſtes, Pyttheus, Alcathus, Pliſthenes, Chryſippus, uel ut alii, Thyeſtes, Atreus, Alcathus, Hippoalcmos, Dias, ut quidam Chryſippus ex Axioche nympha, Pliſthenes ex alia, ut quibuſdam placet, Atreus, Thyeſtes, Hippolcmus, Pliſthenes, Pyttheus, Pelops iunior, eam poſtmodum Pelops ex torrem fecit, ob Chryſippũ filium ab ea interfectum ut ſcribit Plutarchus. ¶ Aue cta externis rotis, Proper. ¶ Vecta peregrinis rotis, Piſæa, Ouid.

H ippolyte Amazon Antiopes ac Menalippes ſoror, hanc Theſeus obtentam in præ miũ captiuam, eandem in matrimoniũ aſſumpſit, atq; ex ea genuit Hippolytum, Iuſtinus author. ¶ Barbara, Propert.

H ippolyte, de qua in Acaſto dictũ eſt. ¶ Magneſſa, Horat.

H ippomenes ex Megareo Oncheſti filii Neptuni filio natus apud Ouidium qui eius fabulam percurrit, Martis filius apud Theocriti interpretem. ¶ Aonius, proles Neptunia, Megareius, Ouid.

H ircus, Cinyphius, Virg ex Herodoto. ¶ Grauis, propter fœtorem, leuis. Horat. ¶ Dux pecoris, Tibull.

H irundo, garrula, arguta, nigra, Virg. ¶ Veris prænuntia, Ouid. ex Sappho, ἦρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀηδών.

H irundinis nidus, opus Luteum, Ouid.

H iſpania Græcis ac Latinis Iberia nuncupata ab Ibero amne, poſtea Hiſpania ab Hiſpalo, qua Gallias tangit, pelago undiq; incincta, ubi illis adhæret maxime anguſta, paulatim ſe in oceanũ mare extendit, magis magiſq; Latior ad occidentem abit, ac fit ibi latiſſima, equis, ferro, plumbo, ære, argento auroq; & tam abundans, & adeo fertilis, ut ſicubi ob penuriam aquarũ effœta, & ſui diſſimilis eſt, Linum tamen, aut ſpartũ alat, Tribus autem eſt diſtincta nominibus, parſq; eius Tarraconenſis, pars Bætica, pars Luſitania uocat, Plin. Mela, Iuſti Strab. ¶ Fera, dura, Horat. ¶ Laetis audax campis, Tibull. Hiſpani, inquit Iul. Firmicus, elata iactantiæ animoſitate præpoſteri, Scythæ ſoli immani feritatis crudelitate graſſantur. Itali ſemper regali nobilitate præfulgidi, Galli ſtolidi, leues Græci, Afri ſubdoli, auari Syrii, acuti Siculi, luxurioſi ſemper Aſiani, & uoluptatibus occupati.

H iſpani, qui & Iberi, Catullo, & aliis. ¶ Impacati, Virg.

H iſtoria, pedeſtris, Horat. ¶ Arguta, Propert.

H OMERVS Poetarum deus, Meletis in Smyrna fluuii, & Critheidis filius, ut alii Apollinis & Calliopes, vt Charax hiſtoricus Mæonis, uel Mitii & Fumetidis, ut alii putant Telemachi Vlyſſis filii & Polydoræ Neſtoris filiæ, alii Critei, alii Mæonis filium tradiderũt, de quo accuratiſſime Herodo. Plutar. & Suid. & Velleius Paterculus, meminerunt. ¶ Semper florens, Lucret. ¶ Mæonius, Horat. ¶ Aeternus, Meletæus, Tibull. Meletes amnis Lydiæ prope Smyrnam fluens, quæ à compluribus Homeri patria dicta eſt, Author Strabo. ¶ Vates Achæus, magnus, Mæonides, antiquus, Ouid.

H omines, qui & mortales, miſeri, ægri Lucret. ¶ Durum genus, Virgilius. ¶ Audaces, Horatius.

H onor, clarus, Lucret. ¶ Lætus, Virg. ¶ Tumidus. Proper. ¶ Inuidioſus, Ouid.

H oræ Themidis & Iouis filiæ, quibus Cœli portæ creduntur ſunt. Earum nomina Eunomie, Dice, Irene. Horarum ſingulis ab Ioue datum eſt munus ſuum ad vitæ cultum, & mortalium cõmoditatem. Nihil eſt. n. vitæ hominũ ad fœlicitatem comparandam utilius, quam leges, iuſtitia, & pax, Homerus, Heſiodus Orpheus, Cornutus, Diodorus, Philoſtratus. ¶ Aureæ, Catull. ¶ Deæ ueloces, celeres, pernices, Ouid.

H ora, fugiens, Horat.

H oratius poeta, cui primas apud Latinos in Lyricis Satyraꝗ dederunt. CLXXIX. Olympiade Libertino patre Venuſii natus, qui. LVII. ætatis ſuæ anno Romæ mortuus eſt. Euſebius, Quintilianus. ¶ Daunius, quod ipſemet exponit dicens, Lucanus an Appulus anceps. Nam Venuſinus arat finem ſub vtrunꝗ Colonus. Porro Venuſia Dauniorum Colonia apud Plinium. ROMANÆ fidicen lyræ, Hora. ¶ Culltus, numeroſus, Ouid.

H orrea, terrena, Ouid.

H orror, acerbus, Lucret. ¶ Frigidus, ſæuus, Virg. ¶ Mœſtus, Propert. ¶ Tremulus, Luridus, gelidus. Ouid.

H ortus, uarius, Catul. ¶ Pinguis, Virg. ¶ Pomoſus, fertilis. Tibul. ¶ Riguus, cultus, Ouidius.

H oſtis, ſæuus, Lucret. ¶ Aduerſus, amarus, Virg. ¶ Cruentus, perfidus. Horat. ¶ Pugnax, Propert. ¶ Ferus, infeſtus. Ouid.

H oſtia, pinguis, Virgil. ¶ Myſtica, Tibullus.

H oſpes, nouus. Virg. ¶ Sagax, Horat.

H ubera, Lactea, Læta, Virgilius.

H ulcera, Putria, Lucretius.

H umeri, alti, Virg. ¶ Duri, Ouid.

H umor, tener, Virg.

HYACINTHVS puer in ſui nominis florem mutatus, Apollinis & Zephyri amor, Amyclæ regis Lacedæmonioꝝ et Diomedæ filius, ut Pauſanias, & Nicander, et Tzetzes, ut Lucianus & Philoſtratus, Oebali. ¶ Tænarides, Amyclides, Oebalides, Oebalius puer, Ouidius.

H yacinthus flos, ſi Ouidio credimus, Lilii forma, colore purpureo. Apud Dioſcoridẽ ita legimus, Hyacinthus, alii Eloniaden, alii porphyrantes, Romani Bacum ſeu Vacum, alii Vaccinium, Folium habet Bulbi, Caulem palmi Læuem tenuioremꝗ digito minimo, coloris Herbacei, cornam iacentem, incuruam, plenam floris purpurei. Hæc apud Dioſcor. Cæterum Hyacinthi & albi & ferruginei hoc eſt cerulei viſuntur. Nam & Lapis frutici cognominis cæruleo nitore fulget, ut Solinus inquit, Comitatur florem hunc duplex fabula, luctum præferens eius quem dilexerit Apollo, aut ex Aiacis cruore editum, ita diſcurrentibus uenis ut græcarũ literarũ figura

ea legatur inſcripta, Pauſanias florem qui legatur extincto Aiace apud Salaminam credi, refert editum primo, nec Hyacintho, ſed literis hyacintho ſimilem videri ex candido rubentem, ac lilio minorē. Palladius Hyacinthum & Irim, & Gladiolum à ſimilitudine foliorū uocari dicit. Certe Columella Hyacinthū cœleſtis numinis vocat, ut ad Hyacinthum qui ab Iridis foliorum ſimilitudine Iris dicit respicere videatur, propter Iridem Cœleſte numen. qui Seruiū grammaticum accuſant, q hyacinthum eſſe dixerit, quem Virgilium Vaccinium in Carmine dixerit, Dioſcoridē accuſant, affirmantem Hyacinthum à Romanis Vaccinium appellari: nec obſtat q nigra dicat poeta, quando purpuream quoq violam eſt ubi authores nigram vocare ſoleant. ¶ *Suaue rubens, niger, mollis, ferrugineus.* Virg. ¶ Nitentior oſtro, Ouid.

H *yades ſtellæ, quæ Tauri ſideris oris effigiem continent.* Has autem Pherecydes Athenienſis Bacchi nutrices eſſe demonſtrat numero ſeptem, quas etiam Nymphas Dodonidas ait appellatas. Harum nomina ſunt hæc; Ambroſia, Coronis, Eudora, Dione, Aeſyle, Polyxo, Thiene, ut Heſiodus, Phæſyle, Cleia, Phæo, Eudora Coronis. Hæ dicuntur à Lycurgo fugatæ, & præter Ambroſiam omnes ad Tethym profugiſſe, ut ait Aſclepiades, Sed ut Pherecydes dicit ad Thebas Bacchum perlatum Iunoni tradiderunt, quā ob cauſam ab Ioue gratia eis eſt relata, q inter ſidera ſint conſtitutæ. Hyades aūt appellatæ ſunt, ut ait Muſæus, q ex Altante & Hya Oceani filia ſint quindecim filiæ procreatæ, quarū quinq Hyades appellatas demōſtrat, alii q harū Hyas fuerit frater à ſororibus plurimum dilectus, qui quum venans à leone eſſet interfectus, quinq, de quibus ſupra diximus, lamentationibus aſſiduis permotæ dicunt interiiſſe, quare eas q plurimū de eius morte laborarent, Hyadas appellatas. Hyadas Cicero eiuſq Libertus Tyro à pluendo dictas ſcribunt, ύειν enim eſt pluere, noſtri imperite ſuculas appellarunt, quaſi à ſuibus eſſent, non ab Himbribus nominatæ, alii quod Bacchum, qui & ύης dicitur, educauerint, alii à Semele quæ ὕη appellata eſt authore Pherecyde. Ex authoribus Hygino. Interprete Arati, & Homeri, Etymologico. ¶ Pluuiæ Virg. ¶ Triſtes. Horat. Nam & quum oriuntur, & quū occidunt tempeſtates largoſq himbres cient. ¶ Hyantides, Ouid.

H *ybla in Sicilia oppidum, & mons, ab Hyblone rege nuncupata, ut Thucydidi placet. Poſtmodū Megara dicta, uerū Hyblæ nomen permanſit, Mel mittit quod cum Attico certat.* Strabo, Plinius. ¶ *Sicula, florida, Trinacris, alta.* Ouid.

H *ydra ſerpens, quam Plautus Excetram vocat, in Lerna Argiuorum palude, centum capitum ut Diodorus, ut Simonides nonaginta, ut Alcæus quinquaginta, quorum ſingulis cæſis duo renaſcebantur, ob eamq rem minime uinci poſſe videbatur. Ob hāc difficultatem Hercules Iolaum monuit ut è veſtigio inciſam ceruicem face lignea, ne efflueret ſanguis, inureret: Hoc pacto ſuperata bellua ſagittas ſuas eius ſanguine tinxit, quo illarum vulnus mortiferū redderetur,* Diodorus, & Suidas. *Eam Heſiodus ſcribit ex Echidna & Typhaone prognatam à Iunone nimirum in odium Herculis enutritam.* ¶ *Peſtis Lernæa,* Lucret. ¶ *Bellua Lernæ, ſtridens. Horrenda, cincta ſerpentibus, immanis, anguis Lernæus,* Virg. ¶ *Echidna, Lernæa, Cæterum echidna*

græcis vipera eſt.

H ydri, immanes, grauiter ſpirantes. Virg. ¶ Diri, echidnæi, Ouid.

H ydaſpes Indiæ fluuius ampliſſimus, & ad nauigandi uſum aptiſſimus; Indum atque Aceſinem amnes influit. Ei nomen dedit Hydaſpes Rex, qui ſe in eum ob dolorē ſtupratæ à ſe crucique affixæ Chryſippæ filiæ præcipitauit. Strabo, Diodorus, Ptolemæus, Arrhianus, Dionyſius Afer, Plut. ¶ Medus Vir. A Medis namque montibus aſpicatur India, ut ait Solinus. ¶ Fabuloſus. Horat.

H ydrops, dirus, Horat.

H ylas Thiodomantis filius ut Apollonius ait, ut Hellanicus, Thiomenis, ab Hercule dilectus, qui etiā Philoctetem, & Dioniū, & Perithoam, & Phrygem dilexit: tametſi Socrates Hylam à Polyphemo non autem ab Hercule amatum ſcribat. Pruſiadi Myſiæ urbi, quæ & Cius dicta eſt, mons imminet, quem Arganthonium vocant. Hoc in loco Hylam unū ex ſociis Herculis, qui etiam Argonauta erat, quū aquatum egrederetur à Nymphis captū finxerunt, & adhuc feſta quædam apud Pruſienſes celebrantur, in quibus per montes uagi ſaltantes Hylam uocant, quaſi in ſyluam ad illū inquirendū egrediantur, authores Strabo, Apollonius Rhodius, eiuſque interpres. Sane montem illū non Arganthoniū ut Apollonius, Suidas, & Strabo, ſed Arganthum Orpheus in Argonauticis uocat, qui & Argathon & Argathone Stephano dicitur. Alii non Arganthoniū, ſed Argathonium legunt, ab Argathona Rheſi coniuge, unde poſſeſſiuum Argathoneius, ſicut à Citherone Citheroneius, ex authoritate Stephani. ¶ Thiodomanteus, formoſus, Propert.

H ymen, ſiue Hymenæus, Apollinis ex Calliope filius, apud Orpheum, Ialemū, Aſclepiadem, apud Catull, Vraniæ. Huius fabulam percurrit Lactantius Placidus. ¶ Vraniæ genus, cultor collis Heliconii, Catull. ¶ Formoſus, Ouid.

H ymettus Atticæ mons maxime nobilis, Strabo, Stephanus. ¶ Semper florens, Purpureus, Ouid. à purpureis floribus.

H ypanis nobiliſſimus Indiæ amnis, qui Alexandri magni iter terminauit, ſicut aræ in ripa eius poſitæ probant. Solinus, Strabo, Diodorus, Stephanus ſcribit Hypanim fluuium inter Pontū & Meotidem paludem, qui ab Europæ parte in pontum influit, Plinio quoque Hypanis per Nomadas & Hylæos Ponti populos fluit manu facto alueo in Bycen, ſiue Bugen, naturali in Caroetum, itemque apud Strabonem Hypanis Boryſtheni amni proximus eſt. ¶ Saxoſum ſonans, Virg.

H ypermneſtra Danai & Elephantidis filia, quæ Lynceo pepercit, authores Pindarus in Nemeis, Pauſanias, interpres Homeri, Euſebius, Tzetzes. ¶ Nobilis, Clemens, Horatius.

H ypæpæ urbs, quæ deſcendentibus à Tmolo Lydiæ monte occurrit ad Cayſtri campeſtria, nomen ei quoniam ſub Aepos monte ſita eſt, Veneri dicata, ideo quod pulcherrimæ fœminæ ibi uiſantur, Strabo, Stephanus ¶ Paruæ, Ouid.

H ypſipyle Thoantis regis Lemni inſulæ filia, quæ ſola patrem ſeruauit, quum reliquæ mulieres uiros omnes una nocte peremiſſent, ex ea Iaſon Euneum filium ſuſtu-

IACVLVM, *uelox, acutum*, Virg. ¶ *Latum*, Ouid.

Iambus, *trux*, Catull. ¶ Criminoſus, Nam & ἰαμβίζειν græcis eſt cauillari, & ἰαμβοφάγος, *contumelioſus*, & *conuiciator*, ut ait Hermogenis interpres, *cele*ler, Horat. ¶ Pugnax, *liber*, Ouid.

I *anus deus à Chao detracta aſpiratione nominatus, id qđ fuerit omniū primum, cui primo ſupplicabant uelut parenti, à quo rerū omniū factū putabant initiū, à quo tanquā à principe deo prior menſis Ianuarius*, Varro, Feſtus, Macrobius. *Is in Italia ante Aeneam regnauit annis circiter*, CL. Euſebius. ¶ Bifrons, Virg. C. Baſſus *in libro quē de diis compoſuit Ianum bifrontem fingi ait, quaſi ſuperum ac inferum Ianitorem, eundemq; quadrifrontem quaſi uniuerſa climata maieſtate ſua ſua compleXum*, Plutarch. *uero in Problematis ſcribit Ianum bifrontem idcirco pingi, uel q̄ Græcus perrhæbus fuerit, ſic. n. monimentis proditū eſt. Is poſtea quū in Italiam traieciſſet, & apud Barbaros conſediſſet linguā ſimul cum victu cōmutauit, vel potius q̄ Italos agreſtes ac Barbaros ad humanitatē uitæ cultūq; traductos & agros colere, & remp. adminiſtrare inſtituit.* ¶ *Matutinus pater*. Horat. *Nam (ut ait Macrobius) Ianum quidā Solem demonſtrari uoluit: & ideo geminum, quaſi utriuſq; ianuæ cæleſtis potentem, qui exoriens aperiat diē, occidens claudat, Septimius quoq; afer poeta apud Terentianū canit.* Iane pater, Iane tuens, diue biceps, biformis: O cate rerum Sator, o principium deorum, ſtridula cui limina, cui cardinei tumultus, cui reſerata mugiunt aurea clauſtra mundi. Tibi uetus ara caluit Aborigineo Sacello. Tibi naſcitur omne pecus; tibi creſcit hedus. ¶ *Anceps, biformis, ſacer; cluſius à claudendo*, Numa namq; mitigandum ferocem populum armorum deſuetudine ratus, Ianum ad infimum Argiletum indicem pacis bellíq; fecit, apertus, ut in armis eſſe ciuitatem, clauſus pacatos circa omnes populos ſignificaret. PATVLCIVS cluſius ergo & patulcius quia bello eius ianuæ patent, pace claudunt, BICEPS, Clauiger, Ouid. quia ut ipſe canit. Quicquid ubiq; uides cœlum, mare, nubila, terras, Omnia ſunt noſtra clauſa, patent q; manu, Me penes eſt unum uaſti cuſtodia mundi. Et ius uertendi cardinis omne meum eſt.

I *apygia regio, Italiæ contigua, quā & Meſſapiam græci uocant. Eſt uero Meſſapia in Peninſulæ forma à Brundúſio uſq; Tarētū Iſthmo incluſa ſtad. X. atq; CCC. Ambitus uero circa ultimā Iapygi an ſtadiorū eſt. CCCC. Iapygia aūt uniuerſa uſq; ad Dauniā, cognomen à quodā duxit Iapyge, quē Dædalus è Cretenſi muliere ſuſcepiſſe dicit, ducēq; Cretēſibus extitiſſe. Sane Meſſapiā, & Iapygiā, et Calabriā, & Salentinā cōplures cōi appellatione eaſdē faciunt.* Hæc ex Strab. *Hecatæus uerout ſcribit Steph. duas ponit Iapygias, quarū una ſit in Apuliā, altera in Illyrico, à quarū vtraq; Iapyx & Iapygius deriueret, quāuis hoc improbet à Seruio, qui Iapygiam ab Iapidia ſcriptione diſtinguat, Iapygiā in Apulia conſtituens, Iapidiā uero ab Iapidio oppido dictā, à qua Iapis, Venetiæ proximam, quo uocabulo*

et Salluſtius uſus ſit. ¶ Fortis, Tibullus. ¶ Meſſapia arua, Ouidius.

Iarbas Mauritanorum rex, Iouis Ammonis ex Garamantide nympha filius, qui decē pœnorum principibus ad ſe accerſitis Didonis nuptias ſub belli denuntiatione petiit, Iuſtinus, Virgil. ¶ Gætulus, Virg. ¶ Maurus, Ouid.

Iaſion Cretæ rex, qui & Iaſius, & Eetion, Ioue & Electra Atlantide natus, ut alii Minoe & Phronia, de qua Ouid. intellexiſſe videt quum ait, Paſiphaes Minos in Phronide pdidit ignes. Iaſion ſumpta uxore Cybele Corybantū genuit. Ex Cerere quoq; Plutū genuit, cui diuitias attribuerūt, quāobrem & fulmine in Samothracia percuſſus eſt, & ſi Diodorus eū ad deos tranſlatū ſcribat, alii fulmine ictum prodiderunt φ Cereris imagini iniuriam fecerit. In huius Iaſii gratiam Ceres ex frumēto panem Harmoniæ ſorori in nuptiis attulit. Ex auth. Homero, Heſiodo, Diod. Dionyſio Halicarn. Theocriti, Lycophronis, & Apollonii interprete, itemq; apud nos Hygino. ¶ Mitis, Ouidius.

Iaſon Aeſonis & Alcimedes Phylaci filius, ut Pherecydes, & Apollonius, ut Herodotus, Polyphemes ſiue Polymeles Autolyci filiæ, ut Andron, Theognitis Laodoci filiæ, ut alii Rhœus Staphyli filiæ, ut alii Arnes, ut alii, Scarphes, Iaſonis hiſtoriā percurrunt Apollonii, & Lycophronis interpres, Tzetzes, Oui. & Diodo. ¶ Candidus, Horat. ¶ Aeſonides ab Aeſone patre, Scarphæ filio, à qua vrbs locridis dicta eſt. Int. Hom. Steph. Aemonius, Proper. ¶ Clarus, Aeſone natus, Aeſonius, molitor primæ ratis, Pelaſgus, Pagaſæus, male gratus, æmonius. Qui Medeā ob Glaucen, ſiue Creuſam Creontis regis filiam Corintho expulerit, cuius ope vellus aureū conſecutus erat, atq; tot periculis ſeruatus. FORMOSVS perfidus, Ouid.

Iaſon qui Pheras Theſſaliæ vrbem tyrrannide oppreſſit, quiq; à medicis, deploratus vomice morbo, quū mortem in acie quæreret, vulnerato ab hoſte pectore ſalutē inuenit, hunc Thebe vxor tandem interemit, authores Cic. Plutar. ¶ Phereus, Ouid. à Pheris Theſſaliæ urbe, cui nomē dedit Pheres Crethei filius, ſeu Phera Aeoli filia, duæ uero in Theſſalia hoc nomine fuerunt. Strab. Euſtathius.

Iaſpis gemma quæ uiret, & ſæpe tranſlucet, plurimæ ferunt eam gentes, Smaragdo ſimilem indicæ, Cyprii colore glauco & pingui, Perſica ſimilis eſt aeri, quæ ob id aerizuſa uocatur, Thermodontiaca cerulea, & Scythica inter ceruleas omnes optima, Phrygia purpurea, Cappadox ex purpureo cerulea, & non refulgens, Thracia Indicæ ſimilis, Chalcidica turbida præfertur omnibus quæ purpuræ aliquid habet. Secunda quæ roſæ. Tertia quæ Smaragdi. Quarta cœlo autumnali matutino ſimilis, quæ Boſa appellatur, & Aerizuſa. Similis eſt & Sardæ, imitatur etiā uiolas. Galenus Iaſpidem medicinæ utilē Chloron Iaſpin, hoc eſt uiridē, cognominat. Plin. Dioſcor. ¶ Fulua, Virg. hoc eſt uiridis, ut fuluaq; caput innectet oliua. Author Ser.

Iazyges populi in Ponto, Strabo, Plinius. ¶ Acres, Ouid.

IBERIA, regio Ponti ad Septētrionē unā Iberes populi, Stra. Ptolem. Priſ. ¶ Venenorū ferax, Horat. Soli. ſcribit Ponticis oris portū eſſe qui prouētu malorū graminū uſq; adeo celebris eſt, ut noxias herbas aconita illic nominemus. Et Virg. ait. Has

{herbas, atq; hæc Ponto mihi

lecta venena Ipſe dedit Mœris,naſcuntur plurima ponto.

I *biſcum herba,quod à Paſtinaca gracilitate diſtat,dãnatum in cibis, ſed medicinæ vtile,* Plinius. ¶ Gracile, Virg.

I CARVS Dædali filius,qui Icario mari nomen dedit, Callimachus, Ouidius. ¶ Dædaleus, Horat.

I *ctus,ualidi,* Virgilius.

I DAS *Lyncei frater ex* Aphareo Oebali *filio,ut* Lycophronis *interpres,ut* Piſander *,matre* Polydora, *ut* Theocritus, Laocooſa, *ut* Pherecydes, Arene. ¶ Velox, Ouid.

I *dalium* Cypri *oppidum,quod & Idalia,ueneri ſacrum,* Plinius, *&* Stephanus. Eſt & Idalium Cypri *nemus* Virgilio,Seruioq́. ¶ Sanctũ,frondoſum,Catull.

I *da mons* Troadis,*qui propontidi imminet,ab Ida regina,ut alii putant,ab* Ida Aegeſtiſ *filia,ex qua etiam Idæos coactylos genuit,antea* Gargarũ *dicebatur.Ibi ſunt et* Iouis,& Cybeles *matris deorum altaria.authores* Plutarchus,Stephanus, Strabo. ¶ Viridis,Catull.*arboribus nanq́ mirum in modũ fœcundus eſt,præcipueq́ Larice, fraxinoq́ abundat,ut ſcribit* Plinius. ¶ Frondoſa,magna,Phrygia, uenatrix. Virg.ex Homero,qui Idam μητέρα θηρῶν, *hoc eſt matrem ferarum appellat.* ¶ Aquoſa, Horat.Itidem epithetum ex Homero repetitum,*frequenti nãq́ epitheto* πολυπίδακα *Idam nominat. Et ut ait* Strabo,*Idam proprie multorũ fontium dici exiſtimant,propter fluminum multitudinem ex ea profluentiũ,præſertim ubi* Dardania *regio ei ſubiacet.* ¶ Celeberrima fontibus,humida,longa,alta, vmbroſa,ſacra,propter Cybelen,Clinoſa,nemoroſa,opaca, amœna fontibus, piniſera,Ouidius.

I *da mons,*Cretæ, Pauſanias, Strabo. ¶ Ardua,Ouid.

I *dmon ,ut ait* Pherecydes,Aſteria Coroni *filia &* Apolline *genitus ,ut* Apollonius Rhodius Abante Melampodis *filio. Vnus ex Argonautis ,qui in* Maryandina *ab apro necatus eſt.*Interpres Apollonii. ¶ Audax,Ouid.

I *domeneus* Deucalionis Minois *filii ex* Cleopatra *filius,qui cum* Merione Moli Minois *filio cum nauibus nonaginta ad Iliũ cum* Agamẽnone *profectus ẽ, poſtmodum amboreuerſi in patria diem ſuum obierunt,honorificeq́ ſepulti diuinos honores aſſecuti ſunt. Horum ſepulcra in* Cnoſo Cretæ *oſtenduntur cum inſcriptione.* Cnoſii Idomenei *ſepulchrum,Aspice in quo ego* Merion Moli *filius propinquus iaceo. Hos ut nobiles heroes* Cretenſes *colunt ſacris in* Bellorum *diſcrimine eorum præſidium inuocantes.* Homerus,Lycophronis *interpres,*Diodorus. *Hic, authore* Seruio *, poſt euerſam* Troiam *quũ reuerteretur in tempeſtate uouit diis ſacrificaturum de re quæ prius occurriſſet.Quum ergo filius illi occurriſſet,& illum aut immolaſſet, aut immolare uoluiſſet,pulſus à ciuibus regno* Salentinum Calabriæ *promontoriũ tenuit,& ciuitatem condidit.* ¶ Lyctius, Virg.

I GNIS, *qui &* Vulcanus *poetis,calidus,æſtifer,liquidus,*Lucret. ¶ Rutilus *,fumiſer,edax* Virg. ¶ Sæuus,*celer,*Horat. ¶ Rapidus,*acer,uiuidus,*Ouid.

I LEX arbor inter eas quæ glandem ferunt. Cuius duo genera. Maſculas Ilices negant ferre. Ilex nullo flore exhilaratur. Poſt occaſum Vergiliarũ fructificat, & anno proficit vt Arcades putant, ſimul enim antecedentem fructum nouus, occupat, propterea à nonnullis inter biferas deſcripta. Radix ilici multiplex, & ut ſiluestri altiſſima, folio roboris minore aculeato, læuiore cortice, Arbor ex ampliſſimis ut robur, materie ſpiſſa & robuſta, ſed quæ frangat ac diſſiliat ſponte ſua. Ob id Pericles Boeotios ilicibus dixit eſſe ſimiles, ut eſt apud Ariſtotelem, quoniam ipſi ſe conficerent inteſtinis diſcordiis. Plura apud Pliniũ & Theophraſtũ. ¶ Nigra, hoc eſt vmbroſa, ARGVTA, canora, ſtridula, ob auræ flatum, ut exponit Seruius. CAVA, Littorea, frondens, opaca. Virg. ¶ Procera, Horat. ¶ Viridis, ramoſa, curuata glandibus, Ouid.

I lias Homeri opus, Longa, Prop. ¶ Opus æternũ, Ouid.

I lium, & Ilios muliebri genere, Troadis urbs, ab Ilo, ſiue Troe Ili patre condita, & ab Ilo dicta, quã Troes Acten uocabant, ad orientem Idam & Dardaniam uerſus. Iuxta Ilienſium urbem quercus Ili tumulo tunc ſatæ ducunt quũ cœpit Ilium uocari, Euſebius, Strabo, Plinius, Suidas, Stephanus. ¶ Diuũ domus, inclytum bello, ſuperbum, altum, urbs Iliaca, Virg. ¶ Sacrum, Horat. ¶ Ingens, Ouid.

I lia, quæ & Rhea Siluia dicta eſt, Numitoris Albanorum regis filia, cui Amulius per ſpeciem honoris quum Veſtalem eam legiſſet perpetua uirginitate ſpem partus ademit, compreſſa ueſtales quũ geminũ partum edidiſſet, ſeu ita rata, ſeu quia deus author culpæ honeſtior erat, Martẽ incertæ ſtirpis patrem nuncupat. Dionyſ. Halicar. Liuius, Cæteri. De cuius morte uaria tradidere ſcriptores, Liuius enim, et Strabo ſcribunt iunctam fuiſſe in cuſtodiam datam nec aliud, Dionyſius iurgis cæſam necatam illico, uel in carcere diu aſſeruatam, ſolutamq; deinde fuiſſe mortuo Amulio, quod quidem & Plutarchus ſentit, addens à Romulo debitos matri reſtitutos fuiſſe honores, Porphyrio tradit authore Ennio in amnẽ Tiberim iuſſu Amulii præcipitatam, antea enim Anieni matrimonio iunctam. Acron adiicet mortuam ad ripam Anienis ſepultam. ¶ Regina ſacerdos, Virg. à regibus oriũda & reges paritura. ¶ Troica ſacerdos, clara, Horat.

I lluuies, dira, Virgil.

I llyria regio, ut Græci tradunt, ſupra Macedoniam, & Thraciam, à Chaenibus, & Theſprotis ad fluuiũ Iſtrum ſedem habens. Hæc. n. totius prouinciæ longitudo eſt. Amplitudo eius ex Macedonia, & Thraciæ montibus ad Pæones uſq;, & Ionium mare, alpiumq; abiecta protenditur, quæ dierum quinq; itinrre continetur, longitudo in triplo productior eſt, ut Græci perhibent. Romani eam regionem menſuræ ſubiicientes, longitudinem ſex miliũ ſtadiorum, Latitudinem mille & ducentorũ numero contineri putant: aſſeruntq; eius prouinciæ cognomen ab Illyrio Polyphemi filio ortum habuiſſe, Polyphemo quippe Cyclopi ac Galateæ Celtum, & Illyriũ, & Gallum filios extitiſſe, eoſq; ex Sicilia progreſſos, Celtis, & Illyriis, & Galatis ab ipſis cognomen aſſumentibus imperitaſſe. Author Appianus. ¶ Gelida, Proꝑer.

I *lus* Trois *filius ex* Callirhoe Scamandri *filia*. Homerus, Dionyſi. Halicar. Interpres Lycophr. ¶ Dardanides, Ouid.

I MAGO, *vagans*, Ouid.

I *mpetus*, *ualidus*, *celer*, *acer*, Lucret. ¶ Viuidus, *uaſtus*, Sæuus, Horat.

I NACHVS, *qui* Argis *annis*, L. *regnauit*, *totidemq;* Troianum *bellum anteceſſit*, *au thore* Euſebio. ¶ Priſcus, Horat.

I *nachus amnis* Argiuorum, *cum prius* Carmanor *appellaretur*, *deinde* Halyacmon, *ab* Halyacmone Tirynthio, *qui cum* Iouem *cum* Rhea *matre coeuntem conſpicatus eſſet in furorem uerſus in fluuium ſeſe deturbauit*, *deinde* Inachus *ab* Inacho Ius *patre*, *qui quum* Iouem *ob* Io *filiam compreſſam conuiciis inſectaretur*, *in furorem actus à* Tiſiphone *in ſubiectum amnem ſeſe præcipitauit*. Oceani & Tethyos *filius*, *qui iuxta* Argiuorum *urbem inter ſaxoſas conualles labitur*. Oritur *ex* Lyrcio *ad* Cynuriam *montem* Arcadiæ, Euſebius, Strabo, Lycophr. *interp*. Plut. Inachum *ex* Melia Oceani *filia*, *quæ* Bithynis *ab* Apollonio *dicitur*, Aegialeũ & Phoroneũ *pro creauiſſe tradit idem* Lycophronis *interpr*. *ex quo ab* Ouidio *dictum eſt*. Inachus *in* Melia Bithynide *pallidus iſſe* Dicit, *et mediis incaluiſſe uadis*. ¶ Liquidus, Ouid.

I *ncantatio*, *ualens*, Horat. ¶ Carmen *magicum*, Tibull.

I *ncendia*, *clara*, Sæua, Virg.

I *ncudes*, *duri*, Virg.

I *ndia regio notiſſima*, *non* Eoo *tantũ appoſita pelago*, *ſed* & *mari* Indico *quod ad meridiem ſpectat*, & *hinc* Tauri *iugis ab occidente indefinita*, *tantũ ſpatium* Littoris *occupat*, *quantũ per ſexaginta dies nocteſq; veliſicantibus curſus eſt*, *bis in anno æſtatẽ habet*, *bis legit fruges*, *vice hiemis* Eteſiis *potitur auris*, *regio fertilis*, & *vario genere hominũ aliorũq; animaliũ ſcatet*, *nomen ei dedit* Indus *amnis*. Cui *antea* Mauſoli *nomen fuit*, *à* Mauſolo Solis *filio*, Plut. Strabo, Diodorus, Steph. Mela, Soli. ¶ Toſta. Catul. ¶ Diues, Hora. ¶ Decolor, Gangetis, Ouidius. Maximi *nanq;* Indiæ *amnes authore* Solino, Indus, & Ganges.

I *ndi*, Extremi, Catull. ¶ Colorati, *ſitientes*, Virg. ¶ Felices, *nigri*, *proximi* Eois *aquis*, Tibul. ¶ Diſcolores, *longinqui*, *dites*, Prop. ¶ Eoi, *decolores*, *depexi*, Thuriferi, *poſiti ſub ignibus ſidereis*, Ouid.

I *nertia*, *mollis*, *ſepulta*, Horatius.

I *nfans*, *paruus*, Lucret.

I *nferorum porta*, *nigra* Lurida, Propert.

I *nferiæ*, *miſeræ*, *triſtes*, Catullus.

I *nferi*, *ſiue* Tartarus, & Tartara, *atri*, Lucis *egeni*, *tetri*, Lucret. ¶ Iter *tenebricoſum* Catull ¶ Intimi, *triſtes*, *ſtygii*, *alti*, *impii*, *nigri*, *regna inuia viuis*, *domus ſolis vacuæ*, *inania regna*, *loca ſenta ſitu*, *triſtes ſine ſole domus*, *loca turbida*, *duriſſima regna*, *pallida regna*, *diis inuiſa*, TARTAREAE *ſedes*, *caligantes*, Virg. ¶ Domus *exilis*, *domus* Plutonia, *regna triſtia*, Luridi. Horat. ¶ Duri, *tertia regna*, *infernum* Plutonis *regnum*. Tibul. ¶ Nigrantes *domi*, *aula fuſca*, Propert. ¶ Sedes *tenebroſa*,

ſa,

ſa, mundus opacus, regnum inamabile, tenebroſi, Luce carentia regna, inanes, regna inamœna, regnum vaſtum, regia tacita, Ouid.

Inſula, Lanea, Virgilius.

Ingluuies, atra, Virgilius.

Ingenium, uelox, capax, Ouidius.

Inimicitiæ, truces, Horat. ¶ Acerbæ, Propert.

Ino, Cadmi & Harmoniæ filia, Harmonia vero Veneris & Martis filia fuit, ut alii, regis cuiuſdam Thebani, ut Euphorus, Electræ Atlantis filiæ, quam Cadmus in Samothracia rapuit, ſiue ut Dercillus ait, interfecto patre uxorem duxit. Inonem Athamas Phryxo, & Helle nouercam ſuperduxit, quæ ſe poſtquã in mare præcipitauit, Leucothea à græcis, à nobis Matuta dicitur, authores Heſiodus, Pauſanias, Apollonii Lycophronis & Ariſtophanis interpres, Cicero, Firmianus. ¶ Flebilis, Horat. ¶ Cadmeis, ſoror Semeles, matertera Bacchi, Cadmea, Ouid.

Inſania, trepida, Ouid.

Inſignia, Decora, Virg. ¶ Clara, Ouidius.

Inſomnia, falſa, Virgilius, cuius rei rationem habes apud Macrob.

Inſula, grauis, ſtabilis, Ouid.

Intybum holus, cuius duplex genus eſt, agreſte & erraticum, alterum ab amaritudine Picris, & Cichorium in Aegypto appellatum, & apud nos quidam Ambuletam vocant, latioribus foliis, alterum ſatiuum quod Serim vocant, & in cibis gratius, Dioſcorides, & Pli. ¶ Amarum fibris, Virg.

Inuidia infelix, obliqua, Virg. ¶ Acris, Horat.

IO Inachi Arguorum regis filia, cui miſtus eſt Iupiter, ob idq; in bouem à Ioue verſa ne à Iunone agnoſceretur poſtmodum in Aegyptum profecta, mutato nomine Iſis nuncupata, tametſi Iſidem alii Lunam, alii Cererem, alii Iunonem vocent. Authores Herodotus, Euſebius, Suidas, Ouidius. ¶ Inachia iuuenca, Virg. ¶ Inachis, Proper. ¶ Phoronis, à Phoroneo Inachi Arguorum regis ex Niobe filio, qui Argis annos ſexaginta regnauit, ut ſcribit Euſebius. ARGOLICA, auxiliaris, ut enim ſcribit Diodorus, aſſerunt Aegyptii Iſidem complurium inuentricem fuiſſe medicamentorũ, & medicinæ arti plurimũ contuliſſe, quã immortalitate potitam gaudere hominum cultu, inq; eorũ valetudine præcipue uerſari, quinetiam in ſomnis opitulari valem eis quos cenſuerit dignos, ſigna horũ eſſe dicunt non græcas fabellas, ſed opera certa. Omnis.n. ferme orbis hanc deam colit propter manifeſtas eius morborũ curas. Et qui eius monitis obtemperent, præter opinionem curari, etiam quorum medici ſalutem deſperauerint. Ab ea quoq; Pharmacũ ad aſſequendam immortalitatẽ aiunt eſſe inuentum. VACCA Memphitis, fuit enim Aegypti regina, ſepultaq; eſt apud Memphim in Vulcani loco, ubi uſq; ad hoc tempus ſepulchrũ eius monſtrat teſte Diodoro. IVVENCA Pharia. Linigera, Ouidius. E lino ueſtes ſacerdotibus Aegypti gratiſſimæ, ut ait Plinius. Itemq; Herodotus inquit, Sacerdotes ueſtẽ tantummodo lineam, calceos Papyraceos geſtãt, aliam ueſtem aut alios calceos in-

ducere eis fas non eſt.

Iocus, uanus, Tibull. ¶ Dulcis, lætus, iucundus, Ouid.

Iolaus Iphiclo Amphitryonis & Alcmenæ filio natus, qui Sardiniam ingreſſus prio rem inſulæ partem campeſtrem ſcilicet tenuit, Iolam ab eo quoq; dictam, eamq; quũ Dædalum è Sicilia accerſiſſet pluribus præclaris operibus, quæ ab artifice Dædalea appellantur, exornauit. Gymnaſia inſuper magna erexit ac ſumptuoſa. Iudicia quoq; ac cætera quibus ciuitas diuturnior eſſet, ac felicior inſtituit, populoſq; de ſuo nomine Iolenſes appellauit. Rediens deinceps in Græciam Iolaus, inq; Siciliã nauigans aliquãdiu permanſit in inſula, quo tempore cõplures qui cum eo acceſſerant capti locorũ amœnitate Sicaniſq; permixti in inſula remanſere ſummo ab Incolis honore accepti, Iolao quũ gloria præclarus eſſet, multaq; in diuerſis locis ſui reliquiſſet beneficij monimenta, & templa & deorum honores plures ciuitates tribuere. Herculis precibus Hebe Iolaum ex ſene in adoleſcentem mutauit, authores Diodor. Strabo, Solinus, & Ouid. ¶ Hyanteus, Ouid.

Iole Euryti regis Oechaliæ filia, quã Hercules Oechalia deuicta in matrimonium ſumpſit, vt author eſt Diodor. Plutarchus vero ex Nicia ſcribit, Herculem ab Iole connubio reiectum Oechaliam diruiſſe, Iolen ſeſe è muro deieciſſe, uentoq; uehementi ſinum inflante illæſam deſcendiſſe. ¶ Eurytis, Ouid.

Ionia regio Aſiatica intra Peloponeſum, ab Ione Xuthi & Creuſæ Erechthei filio, quo duce Athenienſes intra Peloponeſum ex Ionibus Coloniam miſerunt, & plagam quam occuparunt pro Aegialea Ioniam nominarunt. Eodẽq; modo pro Aegialenſibus Iones appellati in ciuitates duodecim diſpartiti, Strabo, Plinius, Vitruuius. ¶ Mollis, Prop. quoniam omnis ille tractus mollis & delicatus eſt, vbi clementiſſimum cælum, huber ſolum, mitiſſima accolarũ ingenia ſunt, & amœnitas Aſiatica eneruauit viuidos animos Romanorum, quod Liuius Pliniuſq; oſtendunt. Nam & Plutarchus ſcribit Alcibiadem in Lacedæmonia fuiſſe ſeuerum & grauem, in Ionia vero inertem, mollem, fluxum. ¶ Diues, Ouid.

IPHIGENIA, quæ & Iphianaſſa Lucretio, & Home. Agamẽnonis & Clytæmneſtræ filia, ut Euripides, ut Steſichorus, Euphorion, Alexander, Theſei & Helenæ. Cæterum quũ Græci ad Aulidem ueniſſent, Agamemnon Dianæ ceruũ ignarus occidit, Dea uero irata flatũ ventorum remouit. Quũ igitur nec nauigare poſſent, & peſtilentiã ſuſtinerent, oracula conſulta deam Agamẽnonio ſanguine placandam dixerunt. Ergo quũ ab Vlyſſe per cauſam nuptiarum adducta Iphigenia iam eo eſſet ut immolaret numinis miſeratione ſubrepta eſt, & cerua pro ipſa immolata, ipſa in Tauricã regionem tranſlata eſt. Author Euripides. ¶ Puella Agamẽnonia. Prop. ¶ Mycenis, uirgo Pelopeia, Ouid.

IRA, Acris, acerba, Lucret. ¶ Triſtis, horribilis, memor, Virg. ¶ Cruenta, grauis. Horat. ¶ Tumida, ſæua, indomita, rabida, uiolenta, ferues, ferox, cæca, trux, Ouid.

Iris Thaumantis & Electræ filia, Harpyiarum ſoror, Iunonis & Iouis nuntia. Heſiodus, Homerus. Ideo Thaumante natam tradiderunt Cicero, & Macrobius, quo-

niam cum admiratione quadam oritur, Nam θαῦμα miraculū ſignificat, Iris autem nihil aliud eſt quàm radius ſolis immiſſus cauæ nubi, Colorumq́ illa varietas fit ex miſtura ignis, nubium, & aeris, Plinius author. ¶ Roſcida, Crocea, decus cæli, Thaumantias aeria, Virg. ¶ Nuntia Iunonis, uirgo Thaumantea, Iunonia, Ouid.

Irus publicus mendicus apud Ithacenſes, corpore ſpecieq́ prægrandi, à matre dictus Arnæus, à Iuuenibus Irus nominatus. Cum hoc commiſſus Vlyſſes cum haberet & ipſe pro mendico, eiicit hominem, Author Homerus. Huius & Codri paupertas in prouerbiū abiit. ¶ Dulichius, Propert. Dulichium vna ex inſulis Echinadibus, quibus Vlyſſes præerat, quæ Dolicha dicebatur ad Acheloi oſtium iacens Strab. Mela, Pli. ¶ Binominis, egens, Ouidius.

ISCHYS, Elati filius, qui Coronidem uitiaſſe fertur, quod quum videret coruus Apollini nuntiaſſe fertur, qui quū fuerit antea candidus pro incōmodo nuntio eum nigrum fecit, & Iſchym ſagittis confixit, authores, Pindarus, Pherecydes, Pauſanias, Heſiodus, Hyginus, Ouid. ¶ Iuuenis Aemonius, Ouid.

Iſmenus Boeotiæ amnis, qui campū Thebis adiacentē perlabitur. Cnopus alio nomine dictus, à Cnopo Apollinis filio, primū Cadmi pes appellatus, deinde Iſmenus, ab Iſmeno Amphionis & Niobes filio, qui ab Apolline ſagittis confixus præ dolore in fluuiū ſe præcipitauit. Steph. Strab. Plutar. Nicandri interpres. ¶ Celer, Ouid.

Iſtropolis Mileſiorū opus, poſt quam Tomos, Iſtria quoq́ ab Arrhiano dicta, ea autē à ſacro Iſtri oſtio occurrebat ad ſtadia. D. Strab. Pli. ¶ Vrbs Miletis, Ouid.

Iſter fluuius ortus in Germaniæ iugis montis Arnobæ, ex aduerſo Raurici Galliæ oppidi multis ultra alpes milibus, ac per innumeras lapſus gentes Danubii nomine immenſo aquarum auctu, & unde primum Illyricum alluit Iſter appellatur, ſexaginta amnibus receptis, medio ferme numero eorum nauigabili, in pontum uaſtis ſex fluminibus euoluitur. Septem eius oriū tanta ſunt ut prodatur in XL. Mil. Paſ. longitudinis uinci mare, dulcemq́ intelligi hauſtum. Plinius author. Strabo ſcribit Ephorum aſſerere Iſtrum conſtare quinq́ oſtiis. Idem tamen paulo poſt ait eum in ſeptem oſtia diſtingui, quod & Mela, & Solinus docent. Itemq́ Cornelius Tacitus his uerbis, Danubius molli & clementer edito montis Arnobæ iugo effuſus plures populos adit, donec in Ponticum mare ſex meatibus erumpit, ſeptimum enim os paludibus hauritur. Maloas ſiue Mentoas, nam utroq́ modo ſcriptum legimus, apud Pannonics nominatur, ut tradit Stephanus, & Euſtathius Dionyſii Afri interpres. ¶ Turbidus, torquens flauentes arenas, Virgilius. ¶ Profundus, Horat. ¶ Capax, gelidus, binominis, barbarus, Septemplex, Scythicus, Iſtrum, quinque alueis delabi per ſcythiam tradit Herodotus. LATVS, Ouid.

Iſthmos anguſtiæ unde Peloponeſus procedit inter duo maria Aegæum & Ionium, Iſthmi pars altera cum delubro Neptuni quinquēnalibus inclyto Ludis, Celebratur & Iſthmos in Thracia, Mela, Plinius, Strabo. ¶ Tenuis, Prop. ¶ Bimaris, capax, Ouidius.

I TALIA regio, de qua quia ordo potius exigit, quàm quia monſtrari eget, pauca dicē
tur. Nota ſunt omnia, ab alpibus incipit in altum excedere, atq; ut procedit, mediam
ſe perpetuo Apennini montis iugo attollens inter Adriaticū & Thuſcum, ſiue ut ali
ter eadem appellantur, interſuperū mare & inferū excurrit, diu ſolida. Verū ubi
longe abit, in duo cornua ſcinditur, reſpicitq; altero Siculum pelagus, altero Ionium,
tota anguſta, & alicubi multo quàm unde cœpit anguſtior. Italia dicta quod magnos
Italos, hoc eſt, boues habeat, Vituli.n. Itali ſunt dicti. Siue ab Italo rege. Varro, Iu
ſtinus, Feſtus, Mela, cæteri. ¶ Saturnia tellus. Italiæ cultores primi Aborigènes fue
re, quorū rex Saturnus tantæ iuſtitiæ fuiſſe dicitur, ut neq; ſeruierit ſub illo quiſ
quam, neq; quicquā priuatæ rei habuerit, ſed omnia cōmunia & indiuiſa omnia om
nibus fuerint, ueluti unū cunctis patrimoniū eſſet. Ob cuius exempli memoriam
cautum eſt, ut ſaturnalibus exæquato omniū iure paſſim in Conuiuiis ſerui cū do
minis recūbant. Itaq; Italia regis nomine Saturnia appellata eſt. Author Iuſtinus,
magna uirum, magna parens frugum. Heſperia, magna, ab heſpero ſtella, quod occa
ſui ſubiecta ſit, ut Macrobio placet, magna uero ad Hiſpaniæ differentiam. Terra
antiqua, potens armis atq; ubere glebæ, magna, Saturnia arua, Latium, ita enim Satur
nus uocari maluit, his quoniam latuiſſet tutus in oris, Arma Iouis fugiens; & regnis
exul ademptis, Priſcianus à latitudine dictam putat, Varro à Latino rege dictam
aſſerit. Eſt autem duplex Latium ut docet Seruius, vnum à Thyberi uſq; ad Fūdos,
Aliud inde uſq; Vulturnum amnem. Itemq; Varro ait. Aut declinato ab hominibus
vt Apulia & latiū vtrunq;, ut Etruria & Thuſcia qua regnū fuit Latini, uniuerſus
ager dictus latium. Latiū uero proprie ubi Thyberina Oſtia & Roma terrarum ca
put. XVI. Mill. paſſ. interuallo à mari. Plinius author. AVSONIA, Auſones
Latium tenuere, unde nomen Latii modo proceſſit ait Plinius, Feſtus uero Auſoniā,
inquit, appellauit Auſon Vlyſſis & Calypſus filius eam primam partem Italiæ in
qua ſunt urbes Beneuentū & Cales, deinde paulatim tota quoq; Italia quæ Appenni
no finitur dicta eſt Auſonia ab eodem duce, a quo etiam conditam Auruncam urbem
ferunt. TELLVS Oenotria, ab Oenotro Lycaonis filio, quo duce decem & ſeptē
ætatibus ante Troiam obſeſſam Colonos in Italiā miſerunt græci, qui non ſatisfa
ciente ſibi portione ſua, inſtructa claſſe Ionium ſecat, & cum eo Peucetius unus è
fratribus. Peucetius in quā partem Italiæ primū curſus tulit ſupra uertices Iapy
gios populū ſuum deportans ibi collocat. Peucetiiq; ab eodem dicti ſunt qui circū ea
loca habitant. Oenotrus aūt maiorem exercitus partem ducens, in alterū uenit ſinū
ab occidente ſecundū Italiam diffuſum qui tunc quidem Auſonius ex accolis eius Au
ſonibus dicebatur. Inueniens aūt Oenotrus regionem ipſam multam pecori, multāq;
cultui per cōmode expoſitam, magna aūt ex parte deſertam, ac ne illam quidem quæ
incoleretur, hominibus frequentem, cum expurgaſſet Barbaris partem eius quandā,
urbes condidit in montibus paruas & crebras, qui mos erat condendi priſcis. Voca
ta eſt autem ea ora & quidem multa quantācūq; occupauit, Oenotria, atq; homines
quibuſcunq; imperauit Oenotri. Hæc ex Dionyſ. Halicar. PVLCHRA.
fertilis,

Fertilis, Virg. ¶ Ferax, Horat.

I tali, Auſonii, antiqui, Virgilius.

I tonus Theſſaliæ, Item poſtea Boeotiæ urbs, quæ & Itonia, & Iton, & Itone dicitur. In utraque Itoniæ Palladis templum. ab Itono Amphictyonis filio nomen accepit. Authores Strabo, Steph. Pauſan. Callimachi & Apollonii interpret. & apud nos Pli. Statius, Feſtus. ¶ Sanctus, Catull.

I thaca Inſula in Acarnania, Vlyſſis patria, carmine Homeri celeberrima. ¶ Laertia regna, Virg. Acarnanes namque & Cephalenes Laertæ, eiusque filii Vlyſſis ſubiecti fuere imperio ut oſtendit Strabo ex Homero. ¶ Parua, Tibull. Ithaca ſane ad ſtadia octoginta in circuitu patet, Strabo.

I tys, qui & Itylus Homero, & Catullo, Procnes & Terei Thracum regis filius, quē mater in Philomelæ ſororis ultionem epulandum patri appoſuit, fabulam narrat Ouidius & Ariſtophanis interpres. Cæterum Ityli nomine dictus eſt etiam Aedonis & Zethi filius apud Homeri Interpretem, quem quū Aedon mater Pandarei ex Harmothoe filia inſcienter occidiſſet, præ dolore in Aedonem auem hoc eſt luſciniā mutata eſt. ¶ Iſmarius, Terei puer, Threicius, Odryſius, Ouid. Odryſæ Thraciæ gens Liuio, Plinio.

I VBAR, tremulum, rubrum, Lucret. ¶ Nitidum, Ouid.

I uba, rutila, Catul. ¶ Fulua, Ouid.

I uba Ptolemæi pater, qui primus utriusque Mauritaniæ imperauit, ſtudiorum claritate memorabilior etiam quā regno, uolumina ad Claudium Cæſarē Auguſti filiū ſcripſit de Arabica expeditione. Curionem Iulii Cæſaris Legatū cum exercitu cecidit. Idem iuſſit ut Vtica dirueretur, a Cæſare diſcrimine maximo oppugnatur, tandem ab omnibus ciuitatibus excluſus, cum Petreium ferro conſumpſiſſet, deinde ipſe ſibi cū conaretur gladio traiicere pectus, nec poſſet, precibus a ſeruo ſuo impetrauit, ut ſe interficeret, idque obtinuit, authores Hircius, Pli. Florus, Suidas. ¶ Magnanimus, Cinyphius, Ouid.

I udex, Grauis, Ouidius.

I udæi populi Iudææ, quæ ſupra Idumæam & Samariam longe lateque funditur. Pars eius Syriæ iuncta Galilæa uocatur, Arabiæ uero & Aegypto proxima Peræa, hoc eſt ulterior, aſperis diſperſa montibus, & a cæteris Iudæis Iordane amne diſcreta, reliqua Iudæa diuiditur in Toparchias decem. author Pli. ¶ Curti. Horat. ¶ Palæſtini, Ouidius, Syria namque Palæſtina uocatur qua contingit Arabes & Iudæa, ut ait Plinius.

I uga, ſumma, ſaxoſa, montana, frondoſa, accliua, celſa, Ouid.

I ugum, curuum, Tibull. ¶ Pandum, incuruum, Ouid.

I ulius Cæſar, Magnus, Catull.

I uncus, Limoſus, mollis, Virg. ¶ Lenis, Tibul. ¶ Acutus, paluſtris, Ouid.

I uno Rheæ & Saturni filia, Iouis uxor, ex qua Heben, Martem, Ilithyiam, & Vulcanū ſuſtulit. Home. Heſio. ¶ Maxima cælicolū, ſancta, Catul. ¶ Sæua, Satur-

nis, deum regina, Iouis ſoror & coniux, bona, dominæ potens, Argiua, tum quia Argos in tutela Iunonis eſt, quemadmodum Sparta, & Mycenæ, docente Homero, tum quia illic vt omnibus notum eſt, religioſiſſime colitur, Itemq́ poſt fauces fluuii Silari eſt Iunonis templum Argiuæ, ſiue Argoniæ quod Iaſon condidit, Iulius Solinus. Plin. Strabo. fuit in Venetia prouincia delubrum Argiuæ Iunonis eodem authore, Atq́ etiam, ut ait Hyginus, Phoroneus Inachi filius templum Argis Iunoni primus cõſecrauit: Dorus quoq́ Vitrũuio authore, quũ Achaiæ Peloponneſiq́ ſummam teneret, Argis vetuſta ciuitate Iunoni templum ædificauit. DIVA *Lacinia, Laciniũ Italiæ promontorium inter Adriaticum & Ionium mare, ubi templũ Iunonis ſuperiori ætate locupletiſſimum, doniſq́ frequentiſſimis plenum. Strabo, Plinius.* CARA *Iouis coniux, pronuba, quia vt ait Virgilius, ei vincla iugalia curæ, & Iugarius vicus dictus Romæ, quia ibi fuerat ara Iunonis iugæ, quam putabant matrimonia iungere. Author Feſtus.* REGIA, *omnipotens, coniux Saturnia, Gabina, Virg. Gabii urbs non longe ab urbe Roma in Præneſtina uia, vbi Latomiæ ſunt Lapides Romæ ſuppeditantes, diſtantes Roma & Præneſte ex æquo ad ſtadia centum. Illic Iuno religioſiſſime colitur, Strabo & Seruius. ¶ Matrona, Horat. ¶ Pelaſga, Prop. Iunonis templum eſt prope Mycenas cõmune Argis & Mycenis, vt ait Strabo. ¶ Alta, conſors Iouis, diua potens tori, germana tonantis, Princeps dearum, ſancta, Ouidius.*

I*uppiter, quaſi iuuans pater, Saturni Rheæq́ filius, Heſiodus, Homerus, Cicero. ¶ Pater omnipotens Lucret. ¶ Maximus, ſuperus, rector cæleſtium, pater diuum, omniuolus, æſtuoſus. Nam Ammonis Iouis templum in Libya æſtuoſa conditum fuit vt infra dicemus, Catul. ¶ Pater Chaonius, propter Dodonam quæ eſt in Epiro Chaonia dicta.* MAGNVS, *æther, Iuppiter namq́ cælum & aer eſt, ut ſcribit Varro, Iuno vero terra.* REX *Dictæus, in Dicte namq́ mater deum Iouem edidit, vnde & illi nomen à* τίκτω *vt Agathocli placet,* DIVVM *pater atq́ hominum rex, hominum ſator atq́ deorum, ſummus pater, regnator olympi, Poteſt, inquit Firmianus, mons Olympus figuram poetis dediſſe vt Iouem dicerent cæli regnum eſſe ſortitum, q Olympus ambiguum nomen eſt & montis & cæli. In Olympo autem Iouem habitaſſe docet ſacra hiſtoria, quæ dicit. Eadem tempeſtate Iuppiter in monte Olympo maximam partẽ vitæ colebat, & eo ad eum in ius veniebant ſi quæ res in controuerſia erant.* CAELICOLVM *rex, deum rex, deum regnator, pater Saturnius, Idæus. Nam iuxta Idæ montem à Cerere Curetibus nutriendus traditus eſt, author Diod.* DIVVM *maximus rector, cæli genitor, hominum diuumq́ æterna poteſtas, hominum ſator atq́ deorum, altus, pulcherrimus, Sæuus, rex Aetherius, magnanimus, hominum rerumq́ repertor, Anxyrus. Prope Circeios Campaniæ Iuppiter Anxyrus colebatur quaſi* ἄνευ ξυροῦ *hoc eſt ſine nouacula, quia barbam nunquam raſiſſet, author Seruius.* AMMON, *Bacchus, quo tempore Africam oppugnauit fertur deueniſſe cum exercitu in eum locum, qui propter multitudinem pulueris Ammodes eſt appellatus. Itaq́ quum in*

maximum periculum deueniſſet quod iter neceſſario facere videbat, acceſſit eò ut aquæ maxima penuria eſſet, quo facto exercitus ad defectionem maximam venire cogebatur, qui quid agerent dum cogitant, aries quidam fortuito ad milites eorum errans peruenit, quos quum vidiſſet fuga præſidium ſibi parauit. Milites autem qui eum fuerant conſpicati, & ſi puluere & æſtu preſſi uix progrediebantur, tamen vt prædam ex flamma potentes arietem ſequi cœperunt vſq; ad eum locum qui Iouis Ammonis poſtea templo conſtituto eſt appellatus. quo quum perueniſſent, arietem quem conſecuti fuerant, nuſquam inuenire potuerunt, ſed quod magis his fuerat optandum, aquæ magnam copiam in eo loco nacti ſunt, corporibuſq; recuperatis libero ſtatim nuntiauerunt, qua re gauiſus ad eos fines exercitum deduxit, & Iouis Ammonis templum cum arietinis cornibus ſimulacro facto conſtituit: Arietem inter ſidera figurauit, ita vt quum ſol in eius foret ſigno, omnia naſcentia recrearentur, quæ veris tempore fiunt, hac re maximè quòd illius fuga liber recreauit exercitum. Præterea duodecim ſignorum principem uoluit eſſe, quòd ille optimus exercitui fuerit ductor. Hæc Hyginus, & ex parte Seruius. Huius templum inter ſeptem orbis mirabilia annumeratum à libero patre inter Mauritaniæ arenas ædificatum fuit. Meminerunt Plinius, Solinus, Strabo, Quintus Curtius, Herodotus, Virgil. ¶ Pater humanæ gentis, atq; cuſtos, ſupremus, æquus, Dieſpiter, hoc eſt diei pater, antiquum Iouis nomen, ut tradit Varro. FVLMINEVS, tonans, incolumis, inuictus, Horat. ¶ Pluuius Tibull. Iouis pluuii templum primum ab Eleenſibus conſtructum eſt. Mopis nanq; Eleus oraculi admonitu edoctus ſiccitatem ſedatum iri, ſi nobilis iuuenis Ioui immolaretur, ſeipſum in uictimam dedit, ſtatimq; ingens imber effuſus eſt. Hæc Lycophronis interpres. Sed & Indi Iouē pluuialem, teſte Strabone, venerantur. Iouis pluuii ſit & à Pauſania, & Seneca mentio. ¶ Antiquus, Eleus, in agro Eleo. Iouis olympici curule certamen agebatur vt ſupra retulimus ex Plinio, de quo Strabo in hunc modum latius diſſerit. Eſt in agro Piſano templum ab Elide ſtadiis minus trecentis abſens, ante illud uero lucus agreſti ueſtitus olea ſurgit, in quo ſtadium iacet, Alpheus autem alluit ex Arcadia labens, & Triphyliacum intrans mare inter occaſum & meridiem. Initio quidem ex Olympii Iouis oraculo ingentem ſibi claritatem uendicauit, eoq; deficiente nihilominus templi fama remanſit. Et quantū ipſi nouimus, adaucta eſt & celebritatis gratia, & ludorum olympicorū cauſa, quos ſacros & corona illuſtres aliorum omnium maximos arbitrantur, magno illi ornamento fuere tot oblata ex vniuerſa græcia munera. Præcipuum extitit ſolidum ex auro Iouis ſimulachrū à Cypſelo Corinthiorum tyranno donatū. Ingentior his omnibus Iouis ſtatua fuit quam Athenienſis Phidias Charminifilius fabrefecit ex ebore opus immenſæ magnitudinis, picturæ quoq; plurimæ mirabileſq; demonſtrant in tēplo illius opa. TAAPEIVS pater, à Tarpeio monte, qui & Capitoliū, vbi Iouis ædes cōſtructa erat, ut ſcribit Varro, Feretrius, Prop. Romulus Ceninēſiū exercitu fuſo, duce hoſtiū occiſo Ceninam vrbē primo impetu cæpit, inde exercitu uictore reducto ſpolia ducis hoſtium

cæſi ſuſpenſa fabricato ad id apte ferculo gerens in Capitolium aſcendit, ibique
quum ea ad quercum Paſtoribus ſacram depoſuiſſet, ſimul cum dono deſignauit
templo Iouis fines, cognomenq; addidit deo, Iuppiter Feretri inquit, hæc tibi uictor
Romulus rex regia arma fero, templumq; his regionibus, quas modo animo metatus
ſum, dedico ſedem opimis ſpoliis quæ regibus ducibuſq; hoſtiũ cæſis, me authore ſe-
quentes poſteri ferent. Hæc templi eſt origo quod primũ omniũ Romæ ſacratum
eſt. Hunc aũt Iouem Feretriũ cui arma Romulus conſecrauit, ſiue quis velit Tro-
peuchum uocare, ſiue, ut quidam cenſent, Scylophoron, ſiue, quia oĩs excellit, omnẽq;
in circuitu comprehendit naturam rerũ & motũ, Hyperpheretem, non aberrabit à
vero. Hæc collegimus ex Dionyſio Halicarnaſſeo, Plutarcho, Liuio, Feſtus adiicit,
Feretrius Iupiter dictus à ferendo, q pacẽ ferre putaretur. Ex cuius templo ſume-
bant ſceptrum per quod iurarent, & lapidem ſilicem, quo fœdus ferirent. ¶ Mun-
di fabricator, opifex rerũ, mundi melioris origo, rex ſuperũ, rector olympi; Sũmus
deum, pater rectorq; deorũ, pater optimus, Panomphæus, epitheton Homeri, ἔνθα
πανομφαίῳ ζηνὶ ῥέεσκον ἀχαιοὶ. Ideo dictus quia ab omni lingua
colatur ἀ πὰν & ὀμφὴ uox, uel quod omniũ uoces audiat, Suidas, Heſy-
chius, Homeri Interpres. DIVVMQVE hominumq; parens, Herceus, Iuppi-
ter Herceus intra conſeptũ domus cuiuſq; colebatur, quẽ & deũ penetralem appel-
labant, nam ἕρκιος & ἕρκος, ſeptũ, vallum, Iouis Hercei ſimulacrum habuit
Priamus ſub dio in aula regia, ad quod Troia capta confugit, fuitq; tribus oculis ſpe-
ctabile, propterea q Iupiter cœlo, terræ, & his quæ ſub terra ſunt, mari quoq; do-
minetur, quũq; Troianorum præda diuideretur, Sthenelo Capanei filio ſortito obti-
git, auth. Pauſan, Feſtus, Suidas. CAENAEVS, à Cænæo promontorio EubϾ,
quæ auulſa Bœotiæ tam modico interfluente Euripo ponte iungitur, ubi Hercules Io-
ui pro datis ſibi beneficiis gratias agens rem diuinam fecit, Plinius, Lycophr. inter-
pres, Strabo. Sunt etiam Cænæ urbs circa ſinum Laconicum, unde Cænites portus,
Ptolemæus author, Pauſaniasquoq; Cæna, inquit, ad Tænarum montem fuit, Tæ-
naron antẽ uocitata, meminit & Strabo. CAPITOLINVS, Inuictus, rex mun-
di, Elicius, Pontificem Numa rex Martium Marci filium ex patribus legit, eiq; ſacra
omnia ex ſcripta ex ſignataq; attribuit, quibus hoſtiis, quibus diebus, ad quæ templa ſa-
cra fierent, atq; unde in eo ſumptus pecunia erogaretur, cæteraq; omnia publica pri-
uataq; ſacra pontificiis ſcitis ſubiecit, ut eſſet quo conſultum plebs ueniret, ne quid di-
uini iuris, negligendo patrios ritus, peregrinoſq; aſciſcendo, turbaretur. Nec cœleſtes
modo cæremonias, ſed iuſta quoq; funebria, placandoſq; manes ut idem Pontifex
edoceret, quæq; prodigia fulminibus, aliouẽ quouis modo miſſa ſuſciperentur atq; cu-
rarent, ad ea elicienda è mentibus diuinis, Ioui Elicio arã in Auentino dicauit, deũq;
conſuluit auguriis quæ ſuſcipienda eſſent. Authores Liuius, & Varro, LIBY-
CVS, Corniger, Ouid. Ex Phæſto Poeta in Lacedæmonicis, ζεὺς λιβύης
ἄμμων κερατοφόρε κέκλυθι μάντι.

I ura, arcta, Lucret. ¶ Ferrea, Virg. ¶ Rigida, Ouid.

I urgia, inſana, Ouidius.

I uſtitia, potens, ſalubris, Horat.

I uturna Dauni regis filia, Turni ſoror, Iani uxor, Cui Iuppiter pro erepta virginitate dedit ut ſtagnis fluminibuſq; præeſſet, ut oſtendũt Virg & Arnobius. Turni ſoror, Nympha decus fluuiorũ, propter id quod ait Varro, Nympha Iuturna quæ iuuaret, itaq; multi ægroti propter id nomen hinc aquã petere ſolent à fontibus & fluminibus ac cæteris aquis, DEA Daunia, Virgilius.

I uenta ætas, valens, florida ætas, Catull. ¶ Aetas mobilis, purpurea, uiridis, Virg. ¶ Dulcis, Leuis, ætas ferox, imbellis, docilis, Horatius. ¶ Gnaua, Ouidius.

I uentus, pro multitudine iuuenum. Læta, pubes indomita, efferea, Virg. ¶ Proterua, feruida, Horat. ¶ Ferox, Propert.

I uuentas dea, parum comis, ſine Venere, Horat.

I uuenes, feruidi, Horat. ¶ Valentes, Ouid.

I uuenci, ualidi, fortes, Virg. ¶ Duri, torui, laboriferi, indomiti, Ouid.

I uuencæ, auidæ, Virg ¶ Cornigeræ, Ouid.

I XION Aethonis ex Melete Amythoni filius. Hic, ut tradunt, dona plurima Deioneo, qui & Eioneus, pollicitus deſpondit eius filiam Diam, ex qua genuit Pirithoũ. Verũ quum Ixion nequaquam promiſſa vxori tradidiſſet, Deioneus pro iis equos illius cæpit, Tunc Ixion pollicitus ſe quæ promiſerat daturum, acccerſitũ ad ſe Deioneum in foueam ardentem coniecit, qua crudelitate cum nullus eam cædem purgare vellet, ab Ioue (ut fabulæ tradunt) demum purificatus, Iunonem ſtupri interpellare auſus eſt, qua re cognita Iupiter, nubem in forma Iunonis cum interpoſuiſſet, Ixion eo concubitu Centaurũ genuit. Tradunt tandem Ixionem ſcelerum magnitudine ab Ioue rotæ ferreæ alligatum perpetua poſt obitũ torqueri cruciatus pœna. Hunc nõnulli brachiis uinctis Engonaſin ſidus eſſe dixerunt, q; vim Iunoni voluerit afferre. Authores Pherecydes, Diodorus, Pindarus, Hyginus, Tzetzes, Suidas, Homeri interpres. ¶ Iunonem tentare auſus, Tibul. ¶ Audax, Ouid.

L

LABICI Italiæ populi, uiæ Labicanæ propinqui, & eorũ oppidum Labici, ſiue Labicũ, uetuſtum ſanè & in ſublimi ſitum. Cæterum Glaucus Minois filius uenit ad Italiam, & quũ ſibi imperiũ poſceret nec acciperet, ideo q; nihil præſtabat ſicut eius pater præſtiterat, Zonam eius tranſmittendo cum antehac diſiuncti eſſent, oſtendit ſcutũ militare, à quo & ipſe Labicus dictus eſt, & ex eo populi, ἀπὸ τῆς λάβης quam Latine anſam uocamus. Cum iis ſæpe Pop. Rom. bella geſſit, Strabo, Liuius, Seruius. ¶ Picti ſcuta Virg. Hoc eſt in Bello frequenter probati. Nam apud maiores uirorũ fortiũ picta erant ſcuta, contra inertium ac tyronum pura erant, inde eſt, parmaq; inglorius alba, id eſt non picta, author Seru.

L abor, durus, Lucret. ¶ Improbus, grauis, terribilis uiſu, Virg.

L abra, labia, labella, roſea, micantia, Catull. ¶ Tenera, Virgilius. ¶ purpurea, Ouidius.

L abruſca, ſilueſtris, Virg.

L abyrinthus portẽtoſiſſimũ humani ingenii opus, ſed non ut exiſtimari poſſit falſum. Labyrinthi quatuor inſignes cõmemorant, Aegyptius quẽ Meris, ſiue Meron Aegypti rex in ſepulchrum ſibi conſtruxit. Rem mirandam profecto, non tantum operis magnitudine quantũ arte ad imitandũ difficili. Nam ingredientibus haud facile regreſſus datur niſi duce itineris experto. Alter Creticus, quem Dædalum ad exemplar Aegyptii Labyrinthi in Creta Minoi conſtruxiſſe ferunt, in quo fabulantur extitiſſe Minotaurum, ſed Cretenſis Labyrinthus defecit ſiue opera hominum, ſiue tẽpore corruptus, Aegyptius vero uſq; ad Auguſti Cæſaris tempora integer manſit. Tertius Lemnius ſimilis illis, Columnis tamen centum quinquaginta memorabilior fuit, quarũ in officina turbines ita librati pependerunt, ut puero circumagente tornarentur. Quartus Italicus, quem fecit ſibi Porſena rex Etruriæ ſepulcri cauſa, ſimul ut & externorum regum uanitas quoq; ab Italis ſuperaretur. Ex Diodoro, & Plinio. ¶ Inobſeruabilis error, Catull. ¶ Indeprenſus, & irremeabilis error, inextricabilis error. Virg. Varro quoq; Labyrinthum inextricabilem uocat. ¶ Via torta, Prop. ¶ Domus multiplex, cæca tecta, tectum recuruũ, domus cæca, Ouid.

L ac, humor Lacteus, candens, dulce, Lucre. ¶ Niueum, Virg.

L acerta, uiridis, Horat. ¶ Stellata, Ouid.

L acertus, uiridis, pictus, Virgilius.

L acerti, ualidi, Lucret. ¶ Niuei, Virg. ¶ Candentes, Tibull.

L acedæmon ciuitas clariſſima Laonicæ regionis, antea Sparta, à Sparto Phoronei filio qui eam condidit nuncupata, ut alii à Sparta Eurotæ amnis filia, demum Lacedæmone rege, Strabo, Stephanus, Pauſanias, Euſebius, Homerus tamen Lacedæmonem a Sparta diſtinguit, uel quia, ut ait interpres, Lacedæmon ſit regio ipſa, Sparta vero ciuitas, vel quia, ut aliis placet, eiuſdem vrbis pars Lacedæmon, pars altera Sparta dicitur. ¶ Patiens, Horat. Lycurgi leges, inquit Cicero, laboribus erudiunt iuuentutem uenando, currendo, eſuriendo, ſitiendo, algendo, æſtuando, Spartæ vero pueri ad aram ſic verberibus accipiuntur, ut multus è uiſceribus ſanguis exeat, nonnunquam etiam, vt cum ibi eſſem audiebam, ad necem, quorum non modo nemo exclamauit unquam ſed ne ingemuit quidem, Meminit & Iuſtinus. ¶ Immunita, quia, vt ait Homeri interpres, undiq; a Taygeto monte continetur, propter quod & abſq; muris eam habitarunt, & Ageſilaus apud Plutarchum, percunctante quodam quare Sparta careret muris, oſtenſis armatis ciuibus, hi ſunt, inquit, Lacedæmoniorum muri. Apud eundem cuidam reſpondit Cleomedes, q; ſi mœnia felices ciuitates efficiunt, infeliciſſimam eſſe Spartam neceſſe erat, cum nullis ſit ſepta mœnibus, eandem cauſam recitit & Tzetzes. CLARA, Ouid.

L acrimæ, ſalſæ, rorantes, Lucret. ¶ Triſtes, tepentes, Tibull. ¶ Mites, piæ, mœſtæ,

tadentes, rigentes ora, Ouid.

L acuna, uaſta, Lucret. ¶ Caua, Virg.

L acus, Limoſi, viui, liquidi, alti. Virg. ¶ Patuli, gelidi, Ouid.

L adon Arcadiæ fluuius ex Clitoria defluens, nulli Græcorum aut Barbarorum amni nitore cedens, Pauſanias, Strabo, Plinius. ¶ Harenoſus, placidus, citus, rapax, Ouid.

L aertes Arceſii filius, Vlyſſis pater, Arceſius vero ex Cephalo & Arcto, hoc eſt Vrſa, quæ Cephalo grauida in hominem poſtmodum mutata eſt, Ariſtoteles de rep. Ithacenſium, & Homerus. ¶ Penelopes Socer, Ouid.

L æſtrigones immanes quidam uiri qui uicina Aetnæ loca, Formianumq́ ſeceſſum amœniſſimum tenuerunt, Homerus, Strabo, Pli. Hi primi Siciliam habitarunt ut prodit Stephanus. ¶ Inculti, Tibull.

L ais, formoſiſſima meretrix in Corintho Epimandra matre, quæ Hyccaris Siciliæ vrbe, è Caria profecta Corinthium aduenit, ipſa quoq́ nobilis meretrix. Plura apud Ariſtophanis interpretem, & Athenæum & Steph. & Pauſaniam leges. ¶ Ephyrea, Propertius.

L ampas, ignifera, roſea, Lucret. ¶ Ardens, Virg. ¶ Pinguis, coruſca, Ouid.

L ampetie Phaethontis ſoror, candida, Ouid.

L ampſacus, & Lampſacum urbs Helleſponti Aſiæ contributa, antea Pityuſa dicta ob maximam Pinorum copiam, prius Laomedontea dicta, Lampſacus uero à Lampſace indigete puella, ſub Priapi tutela ad mare ſita, quæ portum optimū habet, Stephanus, Strabo, Athenæus, Pauſan. Plinius. ¶ Ruricola tuta deo, Ouid.

L amus, Neptuni filius, qui ante Troiana tempora Formianum ſeceſſum tenuit, ut ſcribit Homerus, eiuſq́ Interp. & Silius. ¶ Vetuſtus. Horatius. ¶ Læſtrigon, Ouidius.

L ana, mollis, Catull. ¶ Bibula, Ouidius.

L ances, pandæ, Virg. ¶ Cælatæ. Ouid.

L anugo, mollis. Lucret. ¶ Tenera, Virgilius, eo verſu, ipſe ego cana legam tenera lanugine mala, quo loco de lanatis pomis intelligere uidetur, de quibus ita apud Plinium legimus, cum de diuerſis malorum generibus agit. Tuberum duo genera, candidum, & à colore Sericum dictum: penè peregrina ſunt, & in uno Italiæ agro Veronenſi naſcentia quæ Lanata appellantur, Lanugo ea obducit.

L anuinus, à Lanuuio Italiæ oppido Romanorum ciuitate in Appiæ uiæ dextera ſuper Ariciam urbem, quod Diomedes exilio aduectus condidit, Strabo, Appian. ¶ Acer, Catull.

L aodamia Acaſti filia, quæ quum Proteſilaus maritus cum quadraginta nauibus ad Troiam nauigaret comes ire uoluit, ſed tamen relicta eſt in Phylace patria lacerans ſe & furens præ dolore. Author Homerus. Traditum eſt eam præ nimio amore Imaginem æream mariti habuiſſe, qua cum

rem haberet. Laodamiæ patrem ne illa diutius lacrimis torqueretur, iuſſiſſe ſignum
pyra facta comburi, quo ſe Laodamia doloris impatiens immiſit, atq; uſta eſt. Alii
gladio uitam finiſſe uolunt. Non deſunt qui dicant Proteſilaum Proſerpinæ preci-
bus à Plutone domum remiſſum, quod & Propertius tangit quũ ait. Illic Phylaci-
des iucundæ coniugis heros Non potuit cæcis immemor eſſe locis, Sed cupidus fal-
ſis attingere gaudia palmis Theſſalis antiquam uenerat umbra domum. Authores
Euſtathius, Tzetzes, & Hyginus. Fuit & altera Laodamia Bellerophontis
ex Caſſandra filia, ex qua Iuppiter Sarpedonem genuit, ut ait Home. Tertia quoq;
Oreſtis nutrix apud Pherecydem, quã Pindarus Aerſinoen uocat, cuius filiũ Ae-
gyptus pro Oreſte interemit. Legimus & quartam Philippi & Olympiadis filiam
apud Iuſtinum, quæ quũ ad Aram Dianæ confugiſſet concurſu populi interfecta
eſt. ¶ Pulcherrima, Catul. ¶ Iucunda coniux, Prop. ¶ Aemonis, coniux Phylaceia,
Ouid. ſiue à Phylace Theſſaliæ urbe prope Phthioticas Thebas, quæ ſub Proteſilai
imperio fuit, ut ſcribit Strabo, Siue à Phylaco Proteſilai paterno auo, ut oñdit Home.

L aomedon Ili filius, Troianorũ rex, de quo copioſe habes apud Diod. ¶ Fraudulen-
tus, Hora. Hercules quũ Heſionẽ Laomedontis filiam belluæ expoſitam liberaſſet,
donis quibus à Laomedonte honorifice cumulatus fuerat, equiſq; inuictis, quos in
præmiũ ereptæ filiæ acceperat, ipſaq; Heſione penes Laomedontem quoad reuer-
teretur ex Colcho relictis, ad deſtinatũ certamen profectus eſt. Poſt modum Ar-
gonautis ad Troiam delatis Hercules fratrem Iphiclum, ac Telamonem ad ciuitatẽ
equos, Heſionenq; iuxta promiſſa poſtulatum miſit, Laomedon oratores in carcerem
truſit, reliquos Argonautas per inſidias occidere uoluit. Cuius rei omnes præter Pria
mũ filii adiutores fuere, qui duos enſes in carcerem ad Telamonem, Iphiclumq; detu
lit patris uoluntate expoſita, illi cuſtodibus interfectis ad mare fugientes expoſito ſo-
ciis Laomedontis conſilio, unà cum eis regi, qui cũ militibus ex urbe prodierat, oc-
currerunt. Acri certamine commiſſo quũ Argonautæ ſuperiores eſſet, ferunt Hercu
lem præ cæteris fortiter pugnantem, & occidiſſe Laomedontem, & primo impetu
urbe capta in regis inſidiarũ conſcios animaduertiſſe. Deinde Priamo ut uiro iuſto
amicoq; regno tradito, cum reliquis Argonautis diſceſſiſſe. Non nulli ex antiquis tra
dunt poetis ab Hercule non cum Argonautis ſed ſolo cum nauibus ſex equorũ gra-
tia profecto Troiam deletam. Quod & Homerus uidetur ſentire ſcribens Hercu
lem equorum Laomedontis gratia ſex nauibus & uiris paucis ciuitatem abs ſe expu
gnatam cœpiſſe. Hæc ex Diodo. Alias quoq; Neptuno & Apollini pactam mercedẽ
negauit ut docet Homerus. ¶ Idæus, Ouid.

L apathum herba, Romani Rumicem dicunt, cuius plura ſunt genera, Inter ea Oxy
lapathon, quaſi acuta rumex dicitur, paluſtribus locis naſcens, duris, & in cacumine
acutis foliis. Eſt præter hanc Hortenſis rumex priori omnino diſſimilis. Eſt et ter-
tia agreſtis, breuis, plantagini ſimilis, mollis, & in terra iacens. Quarta poſtremo
eſt, quã quidam ab aciditate ſaporis oxalida uocant. Cuius folia tertio generi id eſt
agreſti breuiq; & plantagini ſimili ſimilia ſunt. Pli. Dioſco. ¶ Prata amans, Horà

Lapis qui Harenarius vocat, ab amne aut faucibus torrentis petitus, rotundus, minutusq́;, qui arboribus ſubiectus refrigerat, & aquã tranſmittit, & locũ radicibus perviũ præſtat. author Theophraſtus. ¶ Bibulus, Virg.

Lappa herba, quã Græci Xanthion uocant. Sunt qui Phaſganion, qui Antitheſion, qui Caſchanon, qui Chæra deolathron vocent. Sunt etiã qui hanc Aparinen. Naſcit pinguibus locis, & ſiccatis æſtate paludibus, cubitalem habet caulem, pinguem, anguloſum, & ex eo prodeuntia alarũ caua multa. Atriplici folia æqualia inciſuris diuiſa, Naſturcii odore, fructũ rotundũ, grandi oliuæ æqualẽ, aculeatũ, figura pilularum Platani, tenaci contactu hærentem veſtibus, Plin. & Dioſco. ¶ Tenax, Virg.

Lapſus, celer, Lucretius.

Lapithæ Theſſaliæ populi, à Lapitho Apollinis, ſiue Stilbæ ex Creuſa filio, Centauri fratre, à quo Centauri dicti, qui locis circa Peneũ fluuium ad habitandũ lectis cum ibi imperaret filios Phorbantem, ac Periphantem regni hæredes reliquit, Lapitharũ ſedes fuere Theſſaliæ montes Pindus, & Othrys ad occaſum vergentes. Authores Diodo. Steph. Plin. Apollonii Int. ¶ Pelethronii, uel à Pelethronio qui frenos et ſtrata equorũ dicit inueniſſe, vt ait Pli. vel à Pelethronio oppido Theſſaliæ Pelio monti ſubiecto, author. Probo & Seruio, unde & Chiron Pelethronius dictus eſt à poetis græcis, quòd in Pelethronio educatus ſit, author Heſychius. GENS immanis, Virg. ¶ Sæui, feri, Sylueſtres, Ouid.

Laqueus, validus, Propertius.

Lardum, pingue, Horat.

Lariſſa Theſſaliæ urbs ab Acriſio condita, & Arinna anteà nominata, cui nomen dedit Lariſſa Pelaſgi filia, Lariſſa quoq; Oſſæ locus eſt. eſt & Lariſſa quæ Cremaſte, ſiue Pelaſgia dicit. Eſt & alia in Creta ciuitas quæ hodie quoq; Hierapygiæ confinis habitat, à qua ſubiectus campus Lariſſius vocat. An eadem quoq; Lariſſam vrbem in confinibus eſſe Theopompus ſcriptis teſtat. Et in Aſia Lariſſa Phriconis eſt iuxta Cymam, & ad Troadis Hamaxitũ, eſt & Epheſia Lariſſa, & in Syria, Mitylenæ ad ſtadia quinquaginta Lariſſææ Petræ ſunt ad Methymnam uia, in agro quoq; Attico Lariſſa eſt. Trallibus quoq; uicus eſt longe diſtans triginta ſtadia ſupra oppidũ ad Cayſtri campũ, qua per medeterraneam itur ad Iſcdromes matris templũ, forſitan aũt & Lariſſius Iupiter hinc cognomen aſſumpſit, ad ſiniſtras quoq; Ponti ripas pagus eſt Lariſſa nomine extremis Hæmi finitimus. Ex authoribus Strab. Steph. Apollonii & Lycophronis interpre. ¶ Opima, Horat.

Larius Lacus Italiæ iuxta Comum urbem, longitudinis ferè ſtadiorũ. CCC. Latitudinis. XXX. Aduam amnem recipit, Ticinũ emittit, Strabo, Plin. ¶ Maximus, Virgil.

Laſciuia, læta, Lucretius.

Latebræ, Cæcæ, Lucret. ¶ Curuæ, Cauæ, Virg.

Latinus Aboriginum rex, Fauno & Circe natus authorib. Heſiodo, Virgilio, & Seruio, Dionyſius Alicarnaſſeus de hac re ita diſſerit, Propter hæc igit maximũ in

Italia nomen Herculis gloriaq; extitit non tranſitus gratia. Dicunt autem quidam eum quoq; filios in iis locis quæ nunc Romani incolunt ex duabus uxoribus reliquiſſe, Pallantem quidem ex Euandri filia, cui nomen dicunt fuiſſe Lauinam, Latinum vero ex Hyperboride puella quadam, quam dante patre obſidem extulit, ſeruauitq; ad quoddam tempus caſtam. Sed cum deinde nauigaſſet in Italiam, adamatam impleuit, traiecturuſq; iam Argos Fauno collocauit Aboriginum regi, quæ cauſa multis opinandi fuit non Herculis filium Latinũ fuiſſe, ſed Fauni, cæterum Pallantem dicunt priuſquã adoleuiſſet deceſſiſſe, Virumq; factum Latinum Aboriginum imperium ſuſcepiſſe, quo ſine filiis mortuo in pugna aduerſus Rutulos, tranſiiſſe imperium in Aeneam Anchiſæ filium generũ ei factum. Iuſtinus uero in hunc modum ſcribit. Ex filia Fauni & Hercule, qui eodem tempore extincto Geryone armenta victoriæ præmia per Italiam ducebat, ſtupro conceptus Latinus procreatur. Quo tenente regnum Æneas ab Ilio Troia à Græcis expugnata in Italiam uenit. Præterea Latinus rex q; prælio quod ei fuit aduerſus Mezentium Ceritũ regem nuſquam apparuerit iudicatus eſt Iupiter factus Latialis. Author Feſtus. Galatas ſcriptum reliquit, cum poſt obitum Aeneæ imperium Italiæ perueniſſet ad Latinũ Telemachi Circeſq; filium, iſq; ex Roma ſuſcepiſſet filios Remum Romulumq; urbi conditæ in Palatio cauſam fuiſſe appellandæ. Illud minime ſilentio prætermittendum quod apud Conſtantinum Cæſarem legimus Latinum Regem, dum arcem extrueret ante Aeneæ aduentum laurum reperiſſe, atq; inde palatium Daphnem denominatum fuiſſe, huius lauri meminit Virg. lib. 7. ¶ Lõgæuus, Laurens, Prædiues, bonus rex, Virg. ¶ Faunigena, iuſtus, Ouid.

Latini populi in Latio, Salluſtius prodit primo Italiam tenuiſſe quoſdam qui appellabantur Aborigines, hos poſtea aduentu Aeneæ Phrygiis iunctos Latinos uno nomine nuncupatos. Itemq; Strabo perhibet denuo conſerentibus pugnam Rutulis Latinũ cecidiſſe. Aeneam re feliciter geſta imperium adeptum ſuos etiam Latinos appellaſſe. Latinoſq; quum à principio pauci eſſent, nec Romano ſubeſſent imperio, poſtea virtutis admiratione obſtupefactos, & Romulo & cæteris regibus ſubiectos fuiſſe omnes, fuſiſq; Aequis, & Volſcis, & Hernicis, priuſq; Rutulis, & Aboriginibus, inſuper & Rhætis, & Argyruſcis, & Priuernatibus cuncta horum plaga Latina vocitata eſt. ¶ Fortes, Saturni gens, Laurentes, à Laurento Latii oppido, quod plurimum potuit. Nam omnia uicina loca eius imperio ſubiacuerunt, & ſecundũ antiquũ ſitũ ante Albã & Romã Thyberis Laurentini fuit territorii. Author Seruius.

Latona Coeo & Phœbe Cœli Terræq; filiis nata, Homerus, Heſio. ¶ Titanis, Cœli Terræq; filii decem & ſeptem cõi nomine omnes à matre Titanas Cœlus appellauit, Titea nãq; Cœli uxor prudentia prædita quũ plurimũ mortalibus profuiſſet, ab eis poſt obitum ut dea coli cœpta eſt, Terræq; cognomen adepta. Author Diodo. COEO GENITA, & ab Apollonio Rhodio Λητὼ κοιογένεια dicit. GEMELLIPARA dea, ꝓp Apollinem & Dianam, MAGNA, filia Coei, Ouid.

Laſtratus, clarus, Ouid.

L adro, infeſtus, Horat.

L atus, niueum, Virgilius.

L aurus arbor, quam Græci Daphnen uocant, Laurus quædã tenuiore, quædã latiore folio eſt, Dioſcor. Lauri gñá, ut ait Plin. alii alia tradiderunt: Cato Cypriam & Delphicam, Cypriã eſſe folio breui, nigro propter margines bimbricato, criſpam, Delphicam æquali colore uiridiorem maximis baccis atq; e uiridi rubentibus. Hac uictores Delphis coronari, & triumphantes Romæ. Delphicam Aelianus è Theſſalia tranſlatam Delphos ab ipſis Tempe ſcribit, tum quũ Pythius Apollo Draconem ſagittis interfecit. Hanc Lactantius Placidus etiam Tripodem uocari dicit, quoniã radices ternas habeat. Apollini dicata eſt propter uim triplicem diuinationis, præteritorum, futurorum, præſentium, Laurũ quippe uaticam appellat Dionyſius Alicarnaſſeus, & Aphthonius diuinationis ſymbolum eſſe Laurum teſtatur, Lauro quoq; ueſcentes Apollinis afflatu repleri cecinerunt Sophocles, Lycophron, Ariſtoph. Callimachus, Tibullus, Iuuenalis. ¶ Delphica, Lucret. ¶ Procera, Catul. ¶ Victrix, Romanis, inquit Plin. præcipuæ lætitiæ uictoriarũq; nuntia, additur lituis & militũ lanceis, piliſq;. FRAGILIS, Parnaſia, Laurus ſpectatiſſima in monte Parnaſſo, ideoq; etiam grata Apollini, Plin. SACRA, ſuperius ex Plin. Diodoroq; oſtendimus Laurum Apollini ſacram, quia ſemper uiret. VIRIDIS, viridans, odorata, Virg. ¶ Delia folia, Horat. ab Apolline Delio. ¶ Triumphalis. Sterilem Laurum Triũphalem dicunt, eaq; triumphantes uti, à Diuo Auguſto reiecta Delphica, Sterilem & Laurum eam eſſe perhibent quæ ei miſſa eſt à Cœlo, minima altitudine, folio criſpo ac breui quæ inuenitur rara, Plin. CASTA, Tibull. quantum ad Daphnem, quæ ut caſtitate frueretur in Laurum verſa euiruit. ¶ Caſtalia. Proper. quia Caſtalia fons & Parnaſſo & Delphis proximus eſt, ut Strabo hiſce verbis oſtendit. Dictum eſt, vt Parnaſſus vſq; ad occiduos Phocidis montes locatus ſit, eius latus in Occaſum proſpectans Locri, & Ozolæ poſſident, Auſtrale uero Delphi. Locus ſane ſaxoſus, ſpectaculi formam habens, in eius cacumine templum ſurgit & oppidũ, in circuitu ſtadia ſex ac decem complectens, ſupra illud Lycoria ſita eſt, quo in loco antiquitus Delphi ſupra templũ conſiſtebant. Hoc autem tempore circa ipſum affines Caſtaliæ fontis ſua locarunt domicilia. ¶ Innuba, Parnaſſis, nitida, frons triumphalis, Apollinea, frons Actiaca, ab excellentiſſima Cæſaris uictoria quã apud Actium ope Apollinis contra Cleopatram adeptus eſt. Cæterum Cæſar Triũphans Laurum in manu tenuit, Coronamq; in capite geſſit: ac deinde Imperatores Cæſares cuncti, auth. Plin. VIRGO Phœbea, Ouid.

L aurea, Apollinaris, Horatius.

L aus, blanda, inſignis. Virg.

L auſus Mezentii filius Liuio, Virgilio. ¶ Pulcher, equum domitor, debellatorq; ferarum, Virgilius.

L EANDER Abydenus, qui ad Hero noctu ire conſueuerat per fretũ Helleſponticũ quod Seſton & Abydon ciuitates interfluit. quũ igitur iuuenis oppreſſi tempeſtate

cadauer ad puellam delatū fuiſſet illa ſe è turri præcipitauit, Muſæus, Ouid. Philoſtratus, Mela, Seruius. ¶ Iuuenis cæcus, Virg. ¶ Abydeus, Abydenus, Ouid.

L ebetes, Dodonæi, Virg. hoc eſt æreí, Suidas namq; retulit Oraculū Iouis quod olim erat in Dodona, lebetibus æreis undiq; cinctum fuiſſe, ita ut inuicem ſeſe contingerent. Itaq; neceſſum erat fieri ut uno quopiam pulſato, uiciſſim & omnes reſonarent, ſonitu per contactū ab aliis ad alios ſuccedente. Durabatq; in longum tempus tinnitus ille, videlicet in orbem redeūte ſono. Putatq; Paræmiam Dodonæum Cymbalum, aut tintinabulū, dictam in ſordidos, & quātūuis puſilla de re querulos. ¶ Curui, Ouid.

L ectus, torus, grabatum, Stratus, mollis, Lucret. STRATVS, altus, Virgilius. ¶ Eburnus, genialis, Horat. ¶ Teres, Ouid.

L eda, Aetolia Theſpio Martis & Anidrocides filio nata, ut, Hellanicus, Eumelus in Corinthiacis Glauco Siſyphi filio & Pantidyia genitam aſſerit, Refert. n. Glaucū amiſſis equis Lacedæmona profectū, ibiq; cū Pantidyia rem habuiſſe, eam deinde prægnantem Theſpio nupſiſſe. Deinde Ledam falſò Theſpii creditam procreauiſſe, Pherecydes uero ex Laophonte Pleuronis filia & Theſpio prognatas tradit Ledam & Althæam. Ex Leda Tyndareus ſuſcepit Phœben, Clytæmneſtrā, Timādram, Helenam vt author eſt Euripides, eiuſq; Int. ¶ Pulchra, fœcūda, Ouid.

L eæna, & lea, torua, Virg. ¶ Gætula, Horat. In Europa inter Acheloum tantū, & Neſtum amnes Leones eſſe, Sed longe viribus præſtantiores iis quos Africa, aut Syria gignit tradit Ariſtoteles. Itemq; Plin. inquit, Africa hæc maxime ſpectat, inopia aquarū ad paucos amnes congregantibus ſe feris. Ideo multiformes ibi animaliū partus, uarie fœminis cuiuſq; generis mares, aut ui aut voluptate miſcente: vnde etiam uulgare Græciæ dictū. Semper aliquid noui Africam afferre. ¶ Fulua, Tibul. ¶ Hirſuta, Ouid.

L eges ualidæ, æquæ, Lucret. ¶ Verboſæ, Ouid. Cæterum Minos Cretenſibus leges dedit. Charondas Italis, Siculiſq;, Zaleucus Locrenſibus, lycurgus Lacedæmoniis. Fuerunt & alii legūlatores, Apis Argiuorū, Mneſon Phocenſium, Demonax Cyrenſiū, Pagondas Achæorū, Archias Cnidiorū, Eudoxus Mileſiorū, Philolaus Thebanorū, Zarades Perſarū, Pittacus Mitylenenſium, Neſtor Pyliorū, Moſes Hebræorum, vt refert Theodoretus.

L eleges, populi Aſiæ, quos quidam Cares eſſe exiſtimauerunt, ſed Homerus diuidit. Alii lelegas Cariæ finitimos arbitrant atq; cōmilitones. quo circa in Mileſiorū agro habitationes quædam Lelegū nominant, frequentibuſq; in locis Cariæ & ſepulchra lelegū & munimenta monſtrant quæ lelegia appellat. Hi primi à Theſſalia profecti Helleſpontū habitauerunt, Locri quoq; Epicnemidii in Boeotia, cognominati olim Leleges appellati ſunt, per quos Cephiſus amnis in mare defertur, Strabo, Interpres Homeri, Plin. ¶ Armiferi, Ouid.

L emnos inſula Aegæi maris contra Thraciam, quæ Vulcanum præcipuo cultu proſequebatur, in quam è cœlo deturbatus à Ioue decidit, ut Homerus, & Val. Flaccus canunt.

cenunt. Hæc autem ſabula ab hiſtoria compoſita eſt. Nam illic ignis primũ repertus traditur, & arma ſabricata. Author Hellanicus. Vrbes in ea duæ fuerunt inſignes, Hephæſtia, Myrinaq́, Lemni nomen à cultu Matris Idææ cæpit, quã incolæ Lemnum uocant, cui deæ puellæ pro uictimis mactabant, ut ſcribit Hecatæus, Aethalia prius appellabatur, ꝙ hiatus habebat per quos cruentatus ignis uaporabat, ut apud Polybium legimus. Eam primi Thraces habitarunt, qui Sinties, & Sapæi dicti ſunt. Strabo, Stephanus, Homeri interpretes. ¶ Vulcania, tellus Hypſipylæa, Ouidius. Rhadamanthus namq; Thoanti filiæ Hypſipyles patri Lemnon dedit, author Diodorus. I

Lemures, laruæ nocturnæ authore Nonio. ¶ Nocturni. Horat.

Lens legumen quod Nouembri ſeritur, amat ſolum tenue magis quã pingue, cælum vtiq; ſiccum. Duo genera ejus in Aegypto, alterum rotundius nigriusq́, alterum ſua figura, vnde vario uſu tranſlatum eſt in lenticulas nomen. author Pli. ¶ Peluſiaca, Virgil. à Peluſio oppido intra decurſus Nili, quod Peluſiaco Nili hoſtio nomen dedit, Herodotus, Pli. Strabo.

Lenimen, dulce, Horatius.

Lena, callida, Tibull. ¶ Improba, Ouid.

Leno, Inſidioſus, Horat. ¶ Auarus, Ouid.

Leones, violenti, ſæui, acres, fului, Lucret. ¶ Cæſii, Catul. Cæſium dixere ueteres Latini, vt Gellius docet, quaſi Cælium de colore Cæli. ¶ Magni, Pœni, uilloſi, uaſti, gætuli, horrentes, Phrygii, Virg. propter Cybelen quæ in Phrygia colitur, cui Leones ideo attribuuntur, quia, vt ait Diuus Auguſtinus, nullũ genus terræ tam remotum ac uehementer ferum eſt, quod non ſubiici coliq; conueniat, Diodorus ait, Cybelen quũ fuiſſet expoſitã, ab Leonibus & Pardis enutritam, & ideo Leones ei attribui, Lucretius vero. Adiunxere feras, ꝙ quãuis efferta proles Officiis debet molliri uicta parentum, hinc & Virgilius ait. Et iuncti currũ dominæ ſubiere Leones, ubi Seruius dicit. Idcirco Leones ei ſubiungi, ut oſtendat maternam pietatem omnia poſſe ſuperare, quo loco etiam Atalantæ & Hippomenis fabulam refert; quos Cybele in Leones conuertit, & ſuo currui ſummiſit. ¶ Inſani, Aſperi, Horat. ¶ Hirſuti, iracundi, auidi, genus acre, magnanimi, Ouid.

Leo ſidus, Hic dicitur à Ioue inter ſidera conſtitutus, ꝙ omniũ ferarum princeps eſſe exiſtimatur. Nonnulli etiam hoc amplius dicunt ꝙ Herculis prima fuerit hæc certatio, & ꝙ eũ inermis interfecit. De eo & Piſandrus, & complures alii ſcripſerunt, cuius ſimulacrũ proximũ eſt Virgini. Sũt aliæ ſeptẽ ſtellæ ad caudã Leonis in triangulo collocatæ, quas Crines Berenices eſſe Conon Samius mathematicus, & Callimachus dicit. Quũ ſexto Idus Auguſti exorit æſtus eſt intolerabilis, nebuloſus aer quũ Orionis exoritur mediũ, Hyginus, Ptolemæus. ¶ Veſanus, Horat. ¶ Animoſus, Propert. ¶ Violentus, moles Nemeæa, Leo hic vaſtus & immanis fuit, & qui armis domari non poterat, Hercules obſeruato ſpeluncæ aditu egredientem comprehendit & ſtrangulauit. author Diodorus. Atq; e cælo à Lunæ corpore lapſus

eſt, vt ſcribit Arati Int. in montem prope Nemeam, quem Callimachus, atq; Phi darus ab ipſius feræ caſu Apeſanta uocãt. Nam Pythagoras, eiuſq; familiæ philoſophi, domos, agros, ſyluas, ſaleaſq; gerere Lunam dicũt, & in iis quindecies maiora quàm quæ naſcũtur apud nos animalia. Ideoq; orbe medio Lunam maculoſo plerũq; cerni. Verſabatur autem inter Mycenas, ac Nemeam ſiluam, circa montem quẽ ab effectu græci nominis Treton dixerũt, hoc eſt perfoſſum auth. Diod. Plutarchus uero refert, Iunonẽ ut facilius ab Hercule pœnas ſumeret Lunã ſibi in partem operis aduocaſſe, lunam ſi ſtulam ſpumæ impleuiſſe, ex qua maximus leo natus ſit, quem quũ Iris Zona ſua conſtrictũ e cælo in Opheltiũ montem deportaſſet, paſtorem quẽdam Apeſantum nomine occidit, vnde poſtea mons ille Apeſantus dictus eſt. Idem Leo Bembinites à Panyaſi dicitur, à Bembio vrbe Nemeæ, cuius & Hellanicus meminit, ſed alii Bembinam nominant, Strabo. PESTIS Nemeæa, Her-culeus, Ouid.

Lepor, muſcæus, Lucretius.

Lepus, auritus, Lucret. ℣ Pauidus, Horat. ℣ Mollis, Prop. ℣ Pronus, ſollicitus, Ouid.

Lerna palus, ſiue Lacus Argiuorũ, ac Mycenæorũ agro cõmunis, in quẽ quũ paſſim ab omnibus purgamenta deportarentur, vulgo natũ prouerbiũ, Lerna malorum. In hoc lacu poetæ fingunt Hydram illam ſeptem capitũ conſtitiſſe, quã Hercules igni confecit, author Strabo, Zenodotus ait, Locũ quempiam fuiſſe in Argolica, in quem quũ omne ſordiũ genus promiſcue proiicerent, fœtidas inde ac peſtilentes nebulas ſolitas exhalari, quiſpiã peſtilus autumat ut adagiũ ad Danaidũ fabulam refertur. Nam ferũt Danaum quinquaginta iuuenes Ægypti filios quibus totidem filias ſuas collocarat omnes eadem nocte trucidaſſe, atq; horũ capita in eum locum fuiſſe congeſta. ℣ Piſcoſa, Virg.

Leſbos inſula in Ægæo mari, quæ æqualiter diſtat à Tenedo, Lẽno, & Chio, intra L. ferè ſtadia, circũ quã etiam inſulæ quædam iacent aliæ exterius, aliæ inter eam atq; continentem, à Macare Crinaci filio condita, inde Macaria dicta eſt. In ea ſunt vrbes quinq;, Antiſſa, Ereſſos, Methymna, Pyrrha, Mitylene, Diod. Strabo, Homeri interp. Plin. ℣ Methymnæa, Ouid.

Lethargus, grauis, Lucret.

Lethe obliuionis fluuius apud Inferos, Macrobius, Plutar. Lethe item fluuius in citeriori Hiſpania, apud Strab. Melam, Silium. ℣ Soporifera, hebetans pectora, ſecura, Ouid.

Leuamen, dulce, Catull. ℣ Mite, Ouid.

Leuitas, uolucris, Lucret.

Leucates promontoriũ, ſiue petra albicanti colore in pelagus proiecta, atq; Cephaleniã, & Leucadi adiacens ueluti hinc accepto nomine. Habet inſuper & Apollinis Leucatæ templũ. Ibi fluctus fit qui ad ſedandos amores ualere credit, quo in loco Sapho prima dicit ab excelſa ſe deieciſſe petra ſtimulante cupidine, ſicut Menander author eſt. Præruptã necta in tranſitu petram Cupidinis oeſtro percita è ſummo præcipsruit ex animi tui ſententia rex imperioſe, Menander igitur primam ſaliiſſe Sapho

inquit. Alii uero non Sapho, ſed Cephalũ prius ſaltaſſe ferũt, alii Cymetho Pterelæ filiam Cephali amore captã. Leucadiis uero mos erat patrius ut in Apollinis ſacrificio ſontem quotannis aliquem auertendæ deorũ iræ gratia de montis ſpecula deiicerent, ei quoq; applicitis pennis, & auibus multimodis quibus leuari poſſet, ut ſaltum ipſe perinde ac uolatus efficeret, multoſq; circũſtantes cadentem prius excipere nauiculis, & pro uiribus conſeruatũ extra patrios fines emittere ſuperſtitem, Strabo, Plin. Lycoph. Int. ¶ Nimboſus, Virg.

LIBRA Cœleſtis, ſcorpii pars media, Chelæ nãq; Scorpii Libram faciunt. XIII. Kal. Octobris Sole in Libra poſito Aequinoctiũ autũnale fit, Hyginus, Columella, Ptolemæus, ¶ Pendula, Ouid.

Libum, dulce, Tib. ¶ Cereale, Ouid.

Libya regio in Africa, à Libya Epaphi filia, ſiue Oceani & Pampholige. Cui ab Oriẽte Marmarica, ab occaſu Syrtes, à Septẽtrione Mare Libycũ, à meridie Aethiopia, auctores Ptolemæus, Solinus, Lycophr. Interpres. ¶ Arida, Ouid.

Libyes, genus intractabile bello, Virg.

Libertas, pulchra, Virg.

Libido, dira, Lucret. ¶ Flagrans, dãnoſa, tetra, uitioſa, Horat.

Liburni Illyriorũ gens in Adriaco ſinu, à quodã Liburno attico, Stephanus, Appianus, Strabo, Plin. ¶ Sæui, Horat.

Licentia, Laſciua, uagans, indomita, Horat.

Liger Galliæ Lugdunenſis amnis in Oceanũ defluens inter Pictones, & Vannitas excurrit. Inter Ligerim & Sequanam fluuiũ trans Rhodanũ atq; Ararim populi ad Septẽtrionẽ adiacent, Allobrogibus & Lugduni incolis vicini. Horũ illuſtriſſimi ſunt Aruerni, & Carnuti, per utroſq; delatus Liger in Oceanũ effluit, Strabo, Plin.

Lignum, fiſſile, utile, Virg. (¶ Cærula Lympha, Tibull.

Ligones, unci, Virg. ¶ Sabelli, duri, Hora. ¶ Longi, Ouid.

Ligures primi Italiæ populi, à Ligure fluuio dicti, patet ora Liguriæ inter amnes Varũ, & Macram. CCXI. Mill. paſſ. laborioſa ſimul periculoſaq;, inops regio, durum in armis genus Steph. Plin. Liuius. ¶ Aſſueti bello, Virg.

Liguſtrũ flos, qđ Græci Cypron uocant, oleæ ſimilia folia per uirgas profert, Latiora tñ mollioraq; et magis Herbaceo colore, Flores habet candidos, muſcoſos, & odoratos, fructũ fert nigrũ ſambuco ſimilem. naſcitur probatiſſimũ in Aſcalone Iudææ, & Aegypti Canopo. Dioſcorid, Plin. ¶ Albũ, Virg. ¶ Niueum, Ouid.

Lilium flos, quod Græci Crinon. ſunt qui Regiũ florẽ, qui Crinanthemon, qui Callirion, qui Lirion, qui Suſinon dicant, Romani liliũ, ſiue Iunonis roſam appellant, Coronarius hic flos eſt, ex quo unguentũ fit, quod Lirinon ſuſinũue dicunt, Efficaciſſima autẽ ad unguenti confectionẽ in Syria, & Pamphyliæ Piſidia naſcunt lilia. ueteres Græcorũ poetæ fabulati ſunt Liliũ, qm̃ in eo candidus color eſſet, natũ quũ dormiente Iunone admoto uberibus eius Hercule, uago pueri & incerto ſuctu diuinũ Lac in terrã decidiſſet, vnde & Lacteus circulus in cœlo effectus eſt, fecit &

floris nobilitas ut regius ab aliis flos diceretur, quoniam nulli florũ excelſitas maior, trium aliquando cubitorum. Ferunt quidam & purpureo colore fieri Liliorũ flores Plinius, Dioſcor. Conſtant. Cæſ. ¶ Grande, candidum, Virg. ¶ Breue, Horat. ſcilicet ad breue tempus. ¶ Argenteũ, Lucidũ, Prop. ¶ Canens, albũ, Ouid.

L imbus, pictus Virg. ¶ Tenuis, Ouid.

L imen. ¶ Tritum. Cat. ¶ Durum, ſtridens, Virg. ¶ Rigidum, Ouid.

L imus, læuis, niger, informis, Virg. ¶ Mollis, Ouid.

L ingua, Dædala, animi interpres, Lucret.

L intres, celeres, Propert.

L inus, Pſamathe Crotopi Argiuorũ regis filia & Apolline procreatus: ut alii, Apollinis & Terpſichores filius, ut quibuſdam placet, Amphimari & Vraniæ: ut nonnulli, Mercurii & Vraniæ. Hic ex Chalcide Euboeæ fuit, primuſq; in Græcia Citharam ac numeros inueniſſe, itemq; Lamentationes ac fletus carmine condidiſſe fertur, a Canibus diſcerptus interiit: tametſi alii ab Apolline interfectum tradant. Fuit & alter è Thebis iunior, Iſmeniæ filius, quem Hercules occidit. Ex authoribus Pauſan. Diod. Homeri interp. Suida, Euſebio, Plutarcho, Plin. ¶ Inachius, Prop. ¶ Crotopiades, Ouid.

L ipare Inſula, una è ſeptem quas Aeolias uocant. Sitæ autem ſunt inter Italiam, Siciliamq; recto curſu. Diſtant à Sicilia centũ quinquaginta ferme ſtadiis, pares inuicẽ magnitudine, quarum nomina, Lipara, Thermeſſa, Strongyle, Didyme, Phœnicuſſa, Euonymos. Aſſerunt nonnulli meatus eſſe ſubterraneos ab Aetna ad has inſulas; & his omnibus ignem eandem ſpirandi cauſam eſſe. Has inſuper inſulas tradunt olim deſertas fuiſſe, ſed Liparum quendã Auſonis regis filium à fratribus diſſidentem ex Italia cũ longis nauibus aduecta ſecum militum copia ad inſulam appuliſſe, quæ ab eo Lipara ſit appellata, inq; ea ſui nominis urbe condita, reliquarũ quoq; inſularũ agros excoluiſſe. Hæc & Meligunis antea dicta eſt. Strabo, Pli. Steph. Diodorus. ¶ Vulcani domus, vulcania nomine tellus, fumãtibus ardua ſaxis, Aeoliæ oræ, Virgil. Seru. tamen ſecus quàm Donatus legit. Aeoliam liparen, ut hæc non ad liparen, ſed ad inſulam Vulcaniam nomine referantur.

L iquor, fluidus, Virg.

L iris fluuius Cãpaniæ, qui Minturnas, atq; Fregellas allabit, in eũ Fibrenus amnis præcipitat, Lirimq; multo gelidiorẽ facit, Strab. Pli. Cic. ¶ Quietus, taciturnus, Hor.

L iternum Campaniæ oppidũ prope mare poſt Sinueſſam, ubi maioris Scipionis cognomento Africani ſepulchrum iacet. Ibi enim extremam conſumpſit ætatem, omiſſis propter aliquorum ſimultatem reip. negotiis. Præter fluit autem eodem quo ciuitas nomine flumen, Strabo, Plinius. ¶ Lentiſciferum, Ouidius, Lentiſcus arbor nota è qua Lentiſcina reſina fit, quam aliqui Maſtichen vocant. Agnoſcitur Lentiſcus Chia, & Italica, Dioſcor. Plin.

L itora, quæ & Actæ, incurua, fluctifraga, Lucret. ¶ Fluctiſona, curua, ſpumoſa, deſerta, Catull. ¶ Harenoſa, ſpumantia, pro curua, Myrteis lætiſſima, Virgilius.

¶ Fruticoſa,

fruticoſa, lata, bibula, frigida, undoſa, Ouid.

Lituus baculum, quod ambas cuſpides flexas habet, ſine nodo aduncũ, quo augures vtebantur ad deſignanda Cæli ſpatia, Seruius, Gellius, Plutarchus, Liuius, Feſtus ita, Lituus appellatus eſt, ꝙ litis ſit teſtis, eſt & genus buccinæ incuruæ, quo qui cecinerit, dicitur Liticen. ¶ Quirinalis, Virg. quali Quirinus, hoc eſt Romulus, qui nihil inauſpicato faciebat, vſus eſt, Plutarchus.

Liuor, niger, edax, Ouidius.

LOCRI Boeotiæ populi, qui Epicnemĩdii, ſiue Epicnemii, & Epicnemidæ cognominantur à monte qui Cnemis dicitur, hi & Leleges appellati, per quos Cephiſus amnis deſertur in mare. Sunt enim Locrorũ, Epizephyrii, Opuntii, Ozolæ, Strabo, Plinius. ¶ Narycii, Virg. Eſt enim Narycium oppidum in Locrorum ora, Plinius, Stephanus.

Lolium, infelix, Virg. vtpote quod Pli. frugũ morbum, terræꝗ peſtem vocet.

Loricæ, Iberæ, Horat. Galatia nanꝗ quæ in Hiſpania eſt tum æris tum plumbi uberrima, auro quoꝗ ditiſſima eſt, præcipua ferri materia, ſed aqua ipſa ferro violẽtior, quippe temperamento eius acrius redditur ferrum, Iuſtinus.

Lotos arbor, quã & Celtim dicunt, grandis planta eſt, fructũ pipere maiorem fert, dulcem, grauiter odoratũ, ſtomacho utilem, & qui aluũ aſtringat. Africa qua vergit ad nos eam gignit, Italiæ quoꝗ familiarẽ. præcipua eſt circa Syrtes, atꝗ Naſamonas, magnitudo quæ pyro, quãquã Nepos Cornelius breuem tradat, inciſuræ in folio crebriores, alioquin Ilicis niderentur. Ligno color niger ad Tibiarum cantus expetitur. Hanc etiam Lotophagiten vocant, à Lotophagis populis, quos quidam ad maiorẽ, quidam ad minorem Syrtim ſtatuunt, nota eſt de Vlyſſis ſociis fabula, ex Homero, Strabone, Mela, Pli. Silio Italico. Eſt autẽ eodem nomine & herba, tum ſatiua, tum ſilueſtris, Dioſcorides, Pli, Theophraſtus, Feſtus. ¶ Aquatica, Ouidius.

LVCRINVS Lacus Campaniæ Baiis contiguus, intra quem Auernus eſt, Pli. Strabo. ¶ Diuinus Lacus, Virg. repete quæ in Auerno ſcripſimus.

Lucretilis mons in Sabinis, auth. Feſtus. ¶ Amœnus, Horat.

Lucretius Carus poeta. CLXXI. olympiade natus, qui poſtea amatorio poculo in furorem verſus, cum aliquot libros per interualla inſaniæ conſcripſiſſet, quos poſtea Cicero emendauit, ſua ſe manu interfecit anno ætatis. XLIII. Auth. Euſeb. ¶ Sublimis, Ouid.

Lucretia Tricipitini filia, Collatini uxor, pudicitia inſignis. ¶ Nupta pudica, Ouidius.

Luceria Apuliæ oppidũ uetus, in quo Mineruæ fanum extitit, Strabo, Plinius, Liuius. ¶ Nobilis, Horat.

Lucerna, quæ & teſta, & Lychnus Virgilio. ¶ Vigil, uiua, clara, Horat.

Lucilius poeta Satyrarum ſcriptor, natus olympiade. CLVIII. Neapoli moritur, ac publico funere effertur, anno ætatis. XLVI. Euſebius author. ¶ Lutulentus, Horat. Secus F. Quintilianus ſentit, quum ait. Ego quantum ab illis, tan-

tum ab Horatio diſſenſio, qui Lucilium fluere lutulentum, & eſſe aliquid quod tollere poſſis putat, nam & eruditio ibi eò mira, & libertas, atque inde acerbitas, & abunde ſalis. Multo eſt terſior, & purus magis Horatius.

Lucifer ſtella quarta ex earum numero quas complures ut erraticas, ita planetas Græci vocant, Veneris ſtella eſt, quanquam nonnulli Iunonis eſſe dixerint. Hic autem omnium ſiderum maximus eſſe videtur. Nonnulli autem hunc Auroræ & Cephali filium eſſe prodiderunt pulchritudine multis præſtantem, ex qua re etiam dicitur cum Venere certaſſe, ut etiam Eratoſthenes dicit. Exoriente ſole & Occidente videtur, quã ob cauſam iure hunc & Luciferum, & Heſperum nominarunt, author Hyginus. ¶ Iubar, quòd ſplendor eius diffunditur in modum iubæ Leonis, author Feſtus, Varro, Heous, Sacer. Virg. ¶ Nitens, Tibul. ¶ Roſeus, clariſſimus, admonitor operum, clarus, præuius Auroræ, uigil, albus, Ouidius.

Luciferi currus, Pruinoſus, Ouidius.

Luciferi equus, albus, Ouidius.

Luctus, æger, Lucret. ¶ Crudelis, mœſtus, lacrimabilis, Virg. ¶ Acerbus, Tibull. ¶ Amarus, flebilis, Ouid.

Lucus, Opacus, ſacratus, uiridis, altus, Virg. ¶ Sanctus, Ouid.

Lucumo uir alacer, & bello clarus, qui Romulo aduerſus Tatium Etruſcorum auxilia duxit ex urbe Solonio, qui cum plurima egregia facinora ediſſet à Sabinis per latera tranſfixus interiit. Dionyſ. Alicarn. ¶ Galeritus, Prop. Nam, ut author eſt Vegetius, Miles Romanus uſus eſt pileis ex pellibus quos Pannonicos uocant, Galeritum Lucumonem huic uocat & Fabius Pictor.

Ludus, iocans, Lucret. ¶ Inanis, Virg. ¶ Mollis, Propert. ¶ Solennis, Iocoſus, Ouid.

Lues, miſeranda, rabida, Virg. ¶ Dira, Ouid.

Luna, quæ Græcis eſt Diana, ut Apollo Sol, authoribus Varrone, & Cicerone, eadẽ & Proſerpina, quod his uerſibus quos apud Hyginum atque Prudentium legimus breuiter iuxta atque eleganter expreſſum eſt. Denique quũ Luna eſt, ſublustri ſplendet amictu: quum ſuccincta iacit calamos, Latonia uirgo eſt: Quum ſubnixa ſedet ſolio, Plutonis coniunx. Quanquam Heſiodus Dianam & Apollinem à Sole & Luna ſeorſum ſtatuat, Hyperione & Thia Cœli Terræque, quæ & Titea eſt, filiis procreata eſt, ut ſcribit Heſiodus. ¶ Vigil, Lucret. ¶ Phœbe, eadem ratione qua Sol Phœbus dicitur. AVREA, roſcida, candida, radians, Lucens, alta, aſtrorum decus, & nemorum Latonia cuſtos, Titanium aſtrum, uel à Titea matre, vel à Titane, qui, authore Pauſania, fuit vir ſagax, & temporum anni obſeruator diligens, & quando auctiora ſol faciat ſemina, & arborum præcoquat fructus, ac proinde frater Solis habitus. Alii malunt ex Diodoro, ab Hyperione uno ex Titanibus aſtrorũ peritiſſimo aſtra omnia Titania dici, ALMA, Virg. ¶ Celeris, ſiderum regina, bicornis, Horat. ¶ Diana, nocturna, ſoror pulcherrima phœbi, argẽtea, Lucida, Ouid.

Lunæ currus, noctiuagus, Virg.

Lunæ equi, tametſi Mulo Lunam vehi quidam exiſtimauere, quòd ſterilis uterque ſit, ut

ſcribunt Pauſanias Eliacon primo, & Feſtus. Alii Iuuencos Lunæ bigis adhibue-runt, ut Claudianus, Prudentius, & Fulgentius. ¶ Luciferi, niuei, nocturni, Ouid.

Lupanar, olidum, Catullus.

Lupinum, quod uulgo naſcitur, cuius uſus homini & quadrupedum generi vngulas ha-benti communis. Primũ omniũ cũ ſole quotidie circũagitur, horaſq; agricolis etiã nu-bilo tempore demonſtrat. Ter præterea floret, terram amat, terraq; operiri nõ vult. Et unum hoc ſeritur non arata, ubi fuerit maxime ſabuloſa, & ſicca, atq; etiã hare-noſa. Impune præterea iacet uel derelictũ etiam ſi non protinus ſecuti obruant him-bres, ab omnibus animalibus amaritudine ſua tutum, Plinius author. ¶ Triſte, fragi-le, ſonans, Virg. ¶ Pallens, Ouid.

Lupi, genus acre, magni, fului, Martii, Virg. uel cruenti, aut Marti conſecrati, ut ait Seruius, & Acron. ¶ Martiales, rapaces, Appuli, acres, Veſpertini, Horat. ¶ Sæui, celeres, Tibul. ¶ Nocturni, Proper. ¶ Cani, raptores, taciti, montani, inſatiabiles, rapidi, Ouid.

Lupa, raua, Horat. Raui coloris appellant qui ſunt inter flauos & cæſios, Feſtus.

Lupercal Panos templũ, Arcader namq; in colle Auentino firmati quũ ædificia alia mo-re patrio exornaſſent, templaquoq; cõſtruxere, ac primũ quidem Pani Lycæo admo-nente eos Carmẽte. Eſt enim apud Arcades Pan vetuſtiſſimus plurimumq; in hono-re habitus, loco congruo inuento, quem Lupercal Romani uocant, græci Lycæum di-cunt. Erat aũt antrũ magnũ ſub colle, arbuſto denſo contectũ, & fontes ſub petris profundi, adhærenſq; rupibus ſaltus, crebris arboribus & quidem magnis opacus, ubi ara deo conſtructa ſacrificia patria perficiebant, quæ etiam Romani perficiebant men-ſe Februario poſt brumam, nihil eorũ quæ ab Arcadibus fiebant cõmutantes. Au-thores Dionyſ. Alicarnaſ. Plutarchus, Liuius, Iuſtinus. ¶ Parrhaſio dictum pa-nos de more Lycæi, Virg.

Luperci quĩ Lupercalibus in Lupercali ſacra faciebant, de quibus ita Plutarchus diſſe-rit. Sed Lupercalia expiationis gratia inſtituta uidentur, Celebrantur enim ea ſacra mẽſe Februario atris diebus, quẽ Expiatiuũ interpretari quis poſſet. Eam quoq; diem Februatam ueteres appellabant. Ac videt̃ id ſolẽne peruetuſtũ Euander ex Arcadia allatum inſtituiſſe. Hoc vulgatior fama tenet. Poteſt etiã nomen ipſum à Lupa di-ctum uideri. Etenim uidemus Lupercos inde curſum incipere ubi Romulum expoſi-tum ferunt. Verũ qui in iis ſeruatur ſacrificii mos haud facile eum coniectura aſſe-qui poſſumus. Iugulant enim capras, tum duos adoleſcentes eo ſiſtunt, quorũ fron-tes alii cultro ſanguine perfuſo tingunt, alii ſtatim lanam lacte madentem admouen-tes abſtergunt. Oportet etiam abſterſis adoleſcentes ridere, deinde inciſis in corrigias caprarũ pellibus diſcurrunt in orbem, & ſi qui obſtent ſcuticis cædunt: Mulieres adulta ætate vltro ſe ad uerbera offerunt ratæ eam rem ad fœcunditatem conduce-re. Proprium ſuum eius celebritatis eſt ut Luperci carnẽ immolent. Huius rei me-minerũt & Liuius, Iuſtinus, Florus, Dionyſ. Alicarnaſ. ¶ Nudi, Virg. Nã, ut ait Liuius, Nudi iuuenes Lycæũ Pana uenerãtes p luxũ ac laſciuiã currebant.

L uſcinia auis, quæ & Aedon, in quã apud Ouidiũ modo Philomela, modo Progne mutata eſt. Huius longa in Plinio hiſtoria. Nos eam reliquimus in ſcriptore illo uolentibus legendam. ¶ Daulias, Catull. Daulis urbs ſupra Chæroneam ſita eſt in Phocide, in qua Tereus regnum tenuit, qua in terra ſcelus quod de Ity fertur, mulieres illæ patrauerunt. Nomen habuit à Nympha Daulide Cephiſi amnis filia, ſiue à denſitate nemorũ, unde & Daulia uocari cœpta eſt, Thucydides.

L uſtra, uoluentia, Lucret. ¶ Labentia, Virg.

L uſtra, inuia, horrentia, Virg. ¶ Deuia, Ouidius.

L uſus, grauitate carentes, Ouidius.

L utum, facile, Tibullus.

L ux, clara Lucret. ¶ Pura, alma, Virg. ¶ Candida Prop. ¶ Purpurea, Ouid.

L uxus, regalis, regificus, Virgilius.

L uxuria, miſera, Propertius.

L YCAEVS Arcadiæ mons in quo Lycæi Iouis templum locatum eſt, Strabo, Plinius. ¶ Gelidus, viridis, Virg.

L yceũ, græcis λύκειον, Atticæ locus, a Lyco Pandionis filio, ut author eſt Pauſanias, ubi Piſiſtratus, ſi Theopompo credimus, uel, ut Philochoro placet, Athenienſes operis præfecto Pericle Gymnaſium condiderunt quod inde Lyceum dicebatur, author Suidas. Hic Plato docuit, deinde inambulans Ariſtoteles diſputauit, unde Peripateticorum nomen emanauit, ut Cicero, & Suidas referunt, Apollini dedicatum canit Callimachus. ¶ Cultum, Ouidius.

L ycia regio in Minori Aſia inter Pamphyliam & Cariam ita, à Lyco rege Pandionis filio cognominata, Strabo. Mela, Plinius, Termile quondam dicta eſt, ut Herodoto placet. ¶ Hiberna, non aſpera, ſed apta hiemare cupientibus, ſic enim eſt regio illa, Seruius. FLAVENS, Eſt enim frugum fertilis, Seruius. ALTA, hoc eſt nobilis, Seruius. ¶ Chimærifera, Ouid.

L ycambes, qui filiam habuit Neobulen, hanc quũ Archilochus poeta in matrimonium poſtulaſſet, promiſſa, nec à patre data eſt. Huic iratus Archilochus, in eum maledicum carmen ſcripſit quo Lycambes tanto eſt dolore compulſus, ut cum filia uitam laqueo finiret, Horatius, Acron. Ex diſticho quod in Suidæ monimentis legitur, facile colligi poteſt Lycambæ filias Archilochi maledicta non ferentes mortem ſibi ipſas conſciuiſſe, eſt aũt tale, εἰ γὰρ φέγγος ἔλιπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων ἄγριον ἀρχιλόχου φθέγμα λύκμα βιάβες. Enim uero locum hunc docte eleganterq;, ut omnia, explicauit Petrus Victorius vir ingenio præſtans, omniq; doctrina, ſuis in Rhetoricam Ariſtotelis Cõmentariis qui propediem in publicũ emanabunt, ut ex illius quas ad me humaniſſime ſcripſit literis intellexi. ¶ Infidus, Horat.

L ycoris Cornelii Galli poetæ amica, quam ipſe Lycorim appellauit, cum tamen Cytheris diceretur, eamq; quatuor libris celebrauit. Fuit hæc Volũnii liberta, deinde M. Antoniũ in Galliam ſecuta eſt, Seruius, Cicero. ¶ Formoſa, Proper.

Lycaon Pelaſgi & Deianire filius, Arcadũ rex, ab Ioue in lupum mutatus, Dionyſ. Alicarnaſſ. Pauſanias, Suidas, Apoll. interp. Hygin. Ouid. ¶ Arcas tyrãnus, Oui.

Lycophron poeta ex Chalcide EubϾ, Soclei filius, grammaticus & poeta tragicus, vnus è ſeptem qui Pleiadis nomen meruerunt, ſagitta transfixus interiit, atq; in Dianæ Magneſiæ templo conditus eſt, ut ait Theodoretus ex Zenone, Suidas, Ouid. ¶ Cothurnatus, Ouid.

Lycurgus Dryantis filius Thraciæ rex, qui dum in Bacchi contemptum uites ſuccideret, ſecures in eius crura ſunt conuerſæ. Hunc Bacchus ſibi obſiſtentem interemit. Homerus, Euripid. Diodor. Siculus. ¶ Acer Virg ¶ Thrax, Horat. ¶ Bipennifer, ſacrilegus, Dryantides, Ouid.

Lydia regio in Minori Aſia, ab Attis filio Lydo nomen adepta, Mæonia antea a Mæone fluuio nuncupata, ubi Bacchus præcipua religione colitur, Lydia autem perfuſa flexuoſi amnis Mæandri recurſibus ſuper Ioniam procedit, Phrygiæ ab exortu Solis uicina, ad Septentrionẽ Myſiæ, meridiana parte Cariam amplectens, Dionyſ. Alicarnaſſ. Strabo, Pli. Stephanus, Herodotus, Euripides. ¶ Ingens, Virg.

Lydi, qui & Lydii, & Lydæi, ut ait Stephanus. ¶ Fortes, Virg. ¶ Mæonii, Ouid.

Lynceus unus Argonautarũ Idæ frater, qui & ipſe Argonauta fuit, Apharei filius, ex Arene, a qua Arene ciuitas Peloponeſi iuxta Pylũ, ut Pherecydi placet, ex Polydora ut Piſandro, ex Laocooſa ut Theocrito, ut legimus apud Apollonii interpretem. Huius perſpicacitas in prouerbiũ abiit, Pli. Nouiſſimam, inquit, Lunam primamq; eadem die uel nocte nullo alio in ſigno quàm in ariete conſpici, id quoq; paucis mortalium contingit, & inde fabula cernendi Lynceo. Sunt qui tradant Lynceũ primũ reperiſſe Fodinas metallorũ, æris, argenti auri, & hinc uulgo natam fabulam, ꝙ ea quoq; uideret quæ ſub terra forent, teſtis Lycophronis, & Ariſtoph. interpres. Apollonius in Argonauticis ſcribit, hunc Lynceũ uſq; adeo fuiſſe perſpicacem, ut etiam terram ipſam oculorũ acie penetraret, Plutarchus in Cõmentario quẽ ſcripſit aduerſus Stoicos teſtatur, famam fuiſſe de Lynceo, ꝙ ſaxa quoq;, & arbores oculorum acie penetraret, meminit & Palæphatus. ¶ Aphareia proles, Ouid.

Lynceus unus ex Aegypti filiis ex Argypha, cui ſoli Hypermneſtra pepercit. Tzetzes, Hyginus. ¶ Belides, Ouid.

Lynces, quas fuſco pilo, mammis in pectore geminis uulgo Aethiopia generat. Clariſſime omnium quadrupedũ cernunt, ſolæ utrinq; binos digitos habent, Eædem linguam ſerpentiũ ſimilem in magnam longitudinẽ porrigunt, Circũagunt collũ in aduerſum ſe, ungues eis grandes ceu gracculis, Teſtis Plin ¶ Variæ, maculoſæ, Virg.

Lyra, quam Mercuriũ in Cyllene Arcadiæ monte primum feciſſe dicit, Septemq; chordas inſtituiſſe ad Atlantidũ numerũ, ꝙ Maia una ex illarũ numero eſſet quæ Mercurii eſt mater, author Hyginus. ¶ Aurata, Virg. ¶ Eburna, mollis, iocoſa curua, Horat. ¶ Garrula, ſonora, teſtudinea, Tibull. ¶ Aonia, Orphea, Aganippæa, Prop. ¶ Pacis opus, inaurata, Threicia, propter Orpheam, Ouid.

Lyricũ carmen, Aeolium Horat. propter Alcæum poetam qui fuit e Mitylene, Mity-

lenæos uero, ac Lesbios maximam partem Troadis regionis, quam Ephorus Aeolidem vocat, olim tenuiſſe teſtatur. Strabo.

M

MACAREVS Aeoli filius; Aeolus nanq; Thuſcorum rex ex Amphitea filias ſex, & mares totidem ſuſcepit, Macareus omnium ætate minimus vnius Canaces amore ſuccenſus eam violauit, qua ex re conceptus infans rem prodidit. Pater itaq; filiæ mittit enſem, quo accepto ea rem flagitioſam intelligens, necem ſibi conſciuit. Idemq; paulopoſt Macareus fecit. Huius rei teſtis eſt Plutarchus ex Soſtrati ſecundo rerum Thuſcanicarũ. ¶ Aeolides, Ouid.

Macer Aemylius poeta Veronenſis, qui herbas, ſerpẽtes, et uolucres carmine cõplexus CXCI. Olympiade ſub Auguſto in Aſia periit, authores Ouid. Euſebius, de quo Quintilianus. Nam Macer, & Lucretius legendi, ſed non vt phraſin, id eſt, ut corpus eloquentiæ faciant. Elegantes in ſua quiſq; materia, ſed alter humilis, alter difficilis. ¶ Iliacus, Ouid. Ab Ilii materiæ quã tractauit. Scripſit. n. authore Ouidio, heroicum carmen de rebus Iliacis, his ſcilicet quæ Homerus aliis dicenda poſt ſe reliquit. Ita enim inquit. Tu canis Aeterno quicquid reſtabat Homero, Ne careant ſumma Troica bella manu.

Mæander amnis qui per Phrygiam currit, poſtea Cariam, Lydiamq; diſterminat ad campos qui Mæandri dicunt, valde quidem flexuoſus, unde obliquitates omnes ab illo Mæandri appellantur. Finiens vero apud Cariam regionẽ partẽ eam ſecat quã nũc Iones tenent, & inter Miletũ, Prienenq; egredit. Incipit uero à Celænis, qui collis quidam eſt in quo urbs fuit eiuſdem nominis. Hic Anabænon antea nuncupatus, deinde Meander dictus eſt, à Mæandro Cercaphi & Anaxibiæ filio, authores Plutarchus, Strab. ¶ Phrygius, liquidus, Ouid.

Mæcenas eques, & orator, & poeta, Truſcorũ regũ ſanguine editus, Auguſto Cæſari familiariſſimus, miræ animi libertati uir: alioqui mollis & deliciis affluens. Notai quaſdam literarũ inuenit, poetis ſui temporis maxime fauit, ex Seneca, Suetonio, Dione. ¶ Atauis edĩtus regibus, Horat. ¶ Eques, etruſco de ſanguine regũ, Proper.

Mænalus Arcadiæ mons, & fluuius à Mænalo Lycaonis, ſiue Arcadis filio, Steph. Hellanicus, Strabo. ¶ Pinifer, Virg. ¶ Altus, ingens, Ouid.

Maia Pleiones & Atlantis filia, una ex Pleiadibus, Aratus, Hyginus. ¶ Cãdida. Virg. ¶ Alma, Horat. ¶ Pleias, Lucida, Atlantis, Ouid.

Maieſtas, verenda, aurea, alta, Sancta, Ouid.

Malea promontoriũ Laconiæ, à Maleo rege, quod per quinq; paſſuũ milia in mare protendit. Periculoſa circa Maleam nauigatio prouerbiũ fecit. Maleam legens quæ ſunt domi obliuiſcere, Stephanus, Strabo, Home. Seruius. ¶ Sequax, Virg. ¶ Sæua, Prop. ¶ Curua, Ouid.

Malum, acre, Lucret. ¶ Deforme, Ouid.

Malus nauis, uagus, Catull. ¶ Altus, Virg.

Malua holus, quā veteres Græci Molochen uocarunt, quemadmodū & Columella, Poſteriores Malachen ut ſcribit Athenæus, Duplex Maluæ genus eſt, hortenſis altera, ſilueſtris & incultis locis naſcens altera, Dioſcor. author. Circūaguntur tota die ad Solem Maluæ folia, ſi Theophraſto, & Columellæ credimus, unde ex foliorum ſtatu conuerſioneue meredianas, & vtrinq; alias colligere horas poſſumus. ¶ Lenis, ſalubris corpori, Horat. ¶ Viridis, Ouid.

Malobathrum, quod græci pariter Malobathron dicunt, Naſcitur in India Lacuſtribus locis, nihil aliud quàm folium in aquis, Lacuſtris lentis modo fluitans, & nullis radicibus hærens. Id colligentes incolæ funiculo ſtatim traiiciunt, ſiccatumq; ſeruant. Ferunt præterea ſiccatis æſtate lacubus fruticibus & cremiis incendi terram, & niſi id fiat, non prouenire folium. Probatur recens, & in ingredine albicans, probatur itidem quod frangenti contumax eſt, nec facile diſcerpitur, quod odoris ſui habitu ſenſum tentat, eodemq; odoris bonitate diutius permanet, quod Nardi odorem refert nullo ſalis ſapore & guſtu, author Dioſcorides, Malobathrum Plinius arborem Syriæ affirmat eſſe, folio conuoluto, arido colore, Fertilius in Aegypto, laudatius in Indiæ paludibus. ¶ Syrium, Horat.

M[illegible] nouum, Virgilius.

Manto, quæ & Sibylla Theſſala, Tireſiæ vatis & ipſa vates filia, quæ ex Rhacio, ſiue Lucio, Mopſum genuit. Hæc poſt patris interitū in Italiam uenit, Ocnūq;, quē in Bucolicis Virgilius Bianorē uocat, ex Thybri genuit, qui Mantuam urbem condidit, atq; à matris nomine appellauit. Præterea Clarii Apollinis fanum condidit fugiens victores Thebanorū Epigonos, quæ quum patriæ cladem lugeret & ſuam, manantibus ubertim lacrimis fontem fecit, vnde Claros ἀπὸ τῶν δακρύων locus appellatus, illuc enim Rhacium Mycenæum ſecuta eſt cui ex oraculo nupſerat, authores Pauſanias, Apollonii interpres, Virgilius, Seruius, Mela Pomponius. Hanc Diodorus Daphneum nuncupaſſe videtur, quum ait, Thebe captæ ac dirutæ ſunt, Tireſiæ filiam Daphneum poſtea quam victores cepiſſent in Delphos uoto ſuſcepto miſere oblationem deo. Ea diuinandi artem edocta in Delphis degens, multo magis eam ſcientiam calluit. Itaq; natura admirabilis plurima ſcripſit uarii generis reſponſa, Cuius ex verſibus Homerum poetam ferunt multa ad ornatum ſui poematis tranſtuliſſe. Quum hæc ſæpius dei ſpiritu fereretur, multaq; traderet reſponſa, Sibylla ab omnibus cognominata eſt. Nam plenam deo, & Sibyllam eſſe idem notat. ¶ Fatidica, Virg. ¶ Sata Tireſia, venturi præſcia, Ouid.

Mantua Italiæ nobiliſſima ciuitas, Stephanus. Strabo. ¶ Diues auis. Virgilius.

Mare, pelagus, pontus, æquor, Salum, fretum, Sal, nauigerum, rapidum, auidum, ceruleum, magnum, infidum, immenſum, Neptunus, acerbum, ſalſum, altum, immane, veliuolum, campi natantes, Lucret. ¶ Vaſtum, ferum, Amphitriue

ab Amphitrite, Nerei & Doridis filia, ut canit Heſiodus, dicta ut ait Heſychius, ꝙ mare nauigantes circũterreat, τριτῶ fluxus, tremor, Delphinis cuiuſdam nomine perſuaſu Neptuno nupſit, & ipſe nuptias eorũ adminiſtrauit, pro quo facto inter ſidera Delphini effigiem collocauit. Et hoc amplius qui Neptuno ſimulachrum faciunt, Delphinũ aut in manu aut ſub pede conſtituunt. Hyginus, Cæſar Germanicus ex Eratoſthene & Artemidoro, uentoſum, tremulum, truculentum, horridũ, Catul. ¶ Doris amara, marmor, infidũ, cæcum, ſollicitum, purpureum, ſonans. SAL, ſpumans, latum, Nereus, ſpumeũ, tumidum, cærulum, uentoſum ſæuum, uada ſalſa, apertum, humidum, campi liquentes, aſperũ, marmoreum, Neptunia arua, Virgil. ¶ Trux, turgidum, diſſociabile, nigrum, feruidum, naufragum, æſtuoſum, obſtrepens, auarũ, uitreum, incertum, falſum, hibernum, Horat. ¶ Vagum, indomitum, Tibull. ¶ Veſanum, inſanum, liquidum iter. Proper. ¶ Purum, latum, longum, ſurdũ, mobile, gelidũ, liquidum, iniuſtum, cauum, Ouid.

Mare Adriaticũ ſiue Adrianum, & Adria, quod mare Liguſticũ quum ad Iapygiam uſꝙ declinat, atꝙ inde ad Boream uerſus dilatat ſeſe, efficit, Euro agitur, quemadmodũ Tyrrhenum Zephyro, Siculum Noto, Quod nunc Adriaticum, antea Adriacũ dictum eſt ab Atria Etruſcorum oppido à Diomede condito, quod prius Aethria dicebatur, ut alii ab Adria flumine, Dionyſius, Afer, Pli. Steph. Strabo. ¶ Minax, Catul. ¶ Raucum, inquietum, improbum, iracundum, Horat. ¶ Late patens. Ouid.

Mare Aegæum, cui nomen dedit ſcopulus inter Tenedum & Chium, uerius quàm inſula Aex nomine, à ſpecie capræ quæ ita à græcis appellatur, author Pli. Solinus inter Tenedum & Chium, inquit, eſt Claros inſula, qua Aegæus ſinus panditur, à dextra Antrandum ſaxum eſt, hoc enim uerius quàm inſula cognominari uoluit. Id quoniam uiſentibus procul Capræ ſimile creditur, quã græci Aega nuncupant, Aegeus ab eo ſinus eſt appellatus. M. Varro Aegæum ſcribit dictum ab inſulis, ꝙ in eo mari ſcopuli in pelago uocant à ſimilitudine caprarum Aeges, Strabo. Aegæum mare ab Aegis in Achaia, ſiue, quod magis probat, ab Aegis in Eubœa dictum putat. Aegæum mare ait Feſtus, ꝙ ita crebræ in eo ſint inſulæ, ut procul aſpicientibus ſpecies caprarum uideant, ſiue ꝙ in eo Aegæa Amazonum regina perierit, ſiue ꝙ in id Aegeus pater Theſei ſe præcipitauerit, quod & Suidas affirmat. Cernunt eum à dextra parte arduum nauigantes, ab Achaia dirum ac peſtiferum, ut prodit Pli. ¶ Patens, Horat.

Mare Ambracium, ſiue ſinus Ambracius, à cuius oſtio & ſinu inchoantibus primus Acarnanum locus eſt Actium, eodemꝙ uocabulo & Apollinis Actii templum, & promontorium nuncupat, quod ſinus ipſius oſtium efficit, & exterius portum habet, à templo aũt ſtadia. XL. diſtat Anactoriũ ipſo in ſinu conditũ, Leucas aũt ſtadiis ducentis. XL. diſtat, author Strabo. ¶ Actæũ, Leucadiũ, Ouid.

Mare Ioniũ, à Peloro Siciliæ promontorio quod græci diuidunt in Siculũ & Creticũ, ut ait Pli. Antea Saturniũ dicebat, poſt Ioniũ, vel ab Ius errore, quod Lycophroni placet, & Aeſchylo, vel ab Ionio Illyrici generis homine, Dyrrhachii filio,

quem imprudenter à ſe occiſum in mare proiecit Hercules, ut Theopompus refert, vel ꝙ in eo perierint Iones ut Archemachus arbitratur. Nonnulli tamen, vt tradit Euſtathius, ſcribunt, Laon Italus Adriæ pater fuit, à quo ſinus Ionius qui mox ab Adria filio dictus eſt Adriaticus. ¶ Magnum, Virgil. ¶ Immenſum, capax, Ouid.

Mare Ponticū, ſiue Euxinus ſinus, qui inflectitur ad formam Scythici arcus, maxime incurnus, breuis, atrox, nebuloſus, raris ſtationibus, non molli neq; harenoſo circundatus litore, vicinus aquilonibus, & quia non profundus eſt, fluctuoſus atq; feruens, olim excolentium ſæuo admodum ingenio Axenus, poſt cōmercia aliarū gentiū mollitis aliquantū moribus dictus Euxinus, Strabo, Mela, Pli. ¶ Trux, Catull.

Mare Rubrum, ad quod Arabia pertinet, Erythræum ab Erythra rege Perſei & Andromedæ filio, non ſolū à colore appellatū ut Varro dicit, qui in Litore maris iſtius fontem eſſe, quem ſi oues biberint, mutent vellerū qualitatem, & antea candidæ amittant, quod fuerint uſq; ad hauſtū, & fuluo poſtmodū ingreſcant colore, author Solinus, Pli. uero ſcribit. Oppida Carmaniæ Zetis, Alexandria. Irrumpit deinde & in hac parte geminū mare in terras quod Rubrū dixere noſtri, Græci Erythræum, à rege Erythra, ut aut alii ſolis repercuſſu talem reddi colorē exiſtamentes. Alii ab harena terraq;. Alii tali aquæ ipſius natura. ¶ Erythræum, Tibull. ¶ Gemmiferum, Propert. gemmis namq; ſcatet, ut tradit Solinus.

Maritus, ſiue coniux, & vir, dulcis, Catul. ¶ Cariſſimus, Virg.

Marmor, Candens, Lucret. ¶ Solidū, læue, parius lapis, Virg. à Paro inſula. ¶ Mygdonium, Ouid. hoc eſt Phrygium, eadē ratione qua colūnæ Phrygiæ nominant. Cæterum Mygdonia, Ariſtotele authore, ſcimus Phrygiā eſſe Lydiæ conterminā.

Marpiſſa Eueni Aetoliæ regis filia, quæ quū à multis appeteretur in vxorem, Euenus legem propoſuit ut is eam haberet qui ſe curuli certamine ſuperaret. Erat enim, ut ait Homerus, γαμβροκτόνος quēadmodū Oenomaus. capita eorum qui ſuperabant ualuis affigebat ut reliquos deterreret. Idas qui filius Apharei dicebat, ſed re vera Neptuni erat, ex certamine uictor Euenum in deſperationem egit, ita ut ſe in Lycorniam fluuium præcipitauerit, cui & nomen dedit, Marpiſſamq; puellam in Dianæ templo choreas agentem rapuit, quā Apollo dum Idæ eripere conat, indicit certamen, Iupiter Mercuriū miſit ut contentione depoſita Marpiſſa utrū uellet uirum ſequeretur, Idam elegit, uerita ne poſt florem iuuentæ à Phœbo deſereretur. Huius rei teſtes Homerus, eiuſq; interpres, Hyginus, Plutarchus, Strabo. ¶ Eueni filia, diſcordia Idæ & Phœbo, Proper.

Mars qui poetis Mauors dicit, Ioue & Iunone natus ut Heſiodo placet, ut Ouidio ex Iunone ſine uiro conceptus in campis Oleniis tacto flore quem flora Zephyri coniux indicauit. Martem, inquit Diodorus, fabulæ tradunt primū fabricatis armis armaſſe milites, pugnandiq; ac certandi morem induxiſſe, eos qui diis aduerſi eſſent interficientem. Mars dictus ab eo ꝙ maribus in bello præeſt, aut ꝙ à Sabinis acceptus ibi eſt Mamers, Varro. ¶ Armipotens, Lucret. ¶ Gradiuus pater, Gradiuus appellatus eſt à gradiendo in bella vltro citroq;, ſiue à uibratione haſtæ, quod Græci dicūt

ϛεφανοῦν, vel vt alij dicũt quia gramine ſit ortus, quod interpretantur, quia corona graminea in re militari maxima eſt honorationis, author Feſtus, durus, impius, indomitus, magnus, bellipotens, Sæuus, Virg. ¶ Toruus, Horat. ¶ Audax, Romanus. Tibull. quod ingenioſiſſimus & doctiſſimus poeta his carminibus exponit. Et tamen ante omnes Martem coluere priores, Hęc dederat ſtudiis bellica turba ſuis, Pallada Cecropidæ, Minoia Creta Dianam, Vulcanũ tellus Hypſipylæa colit, Iunonem Spartæ, Pelopeiadeſq; Mycenæ, Pinigerũ Fauni Mænalis ora caput, Mars latio venerandus erat, quia præſidet armis, Arma feræ genti remq; decuſq; dabunt. Quod ſi forte vacat, Peregrinos inſpice faſtos, Menſis in his etiam nomine Martis erat. Et Feſtus ait, Martialis q; conditor ac urbis parens Mars. ¶ Rapax, Proper. ¶ Ferox, impauidus, Fortiſſimus, ſanguineus, bellicus, arbiter armorum, armiger, fortis, Ouid.

M arſyas Hyagnis, qui primus tibia cecinit, filius. Hic conditor in Deos muſicarũ legũ Olympũ Phrygiũ diſcipulũ habuit tertiũ tibiarum conditorem. In regione Aulocrene, per quã ab Apamea in Phrygiam itur, Platanus oſtenditur ex qua pependit Marſyas ab Apolline uictus, quæ iam tam magnitudine electa eſt. Apud Celænas Phrygiæ urbem uiſit ſuſpenſa Sileni Marſyæ pellis in utrẽ formata, quam à Phrygibus fertur Apollo illi detractam ſuspendiſſe, ex authoribus Plutarcho, Strabone, Plinio, Liuio, Herodoto, Suida, Fabula extat apud Diodorum & Ouidiũ. ¶ Satyrus, Phryx, Phrygius, Ouid.

M arſyas Phrygiæ amnis, qui Apameam vrbem mediam perlabitur, ab ipſa ortum habens, ſed uehementi ac prono flumine in ſuburbanũ delatus immittit in Mæandrũ, qui iam Orgam amnem accepit per planitiem æqualem leniter ac placide delapſum, ex latu quodam, qui calamũ gignit ad tibiarũ linguas idoneũ, Marſyæ ac Mæandri fontes emanare ferunt. Nomen ei dedit Marſyas de quo ſupra diximus, è cuius ſanguine Satyri, & Marſyas amnis editi ſunt, Marſyas vero prius Midæ fons appellabat. Palæphatus, Plutarchus, Strabo, Plinius, Liuius. ¶ Phrygiæ liquidiſſimus amnis, Phrygium flumen, Ouid.

M aſſica Campaniæ mons, qui & Maſſicus, vino inclytus, Plinius. ¶ Felicis Baccho, Virg.

M ater, genetrix, cara, Virgilius.

M auritania prouincia in Africa quæ nigros habet colonos. Eſt aũt in extremo Africæ uerſus Gaditanũ fretum & occidentale oceanũ, Regio eſt diues, cæterũ ſolo ditior, & adeo fertilis, ut frugũ genera non modo quũ ſeruntur benigniſſime procreet, ſed quædam ſponte profundat. Eſt aũt duplex, Cæſarienſis à ciuitate Cæſarea dicta, & Tingitana itidem à Tingi vrbe, Mela, Plinius, Stephanus. ¶ Iubæ tellus, arida, Horat.

M auri, qui à Græcis Mauruſii appellantur, Libycum genus, & opulentũ & magnũ, eos Romani & indigenæ Mauros uocant, & Iberiæ ſunt oppoſiti, Strabo. ¶ Gens Mauruſia, Virgil. ¶ Acres, Horat.

MEDEA, ut ait Heſiodus, Aeeta Colchorũ rege & Idya Oceani filia nata, vt Dionyſius Mileſius Aeeta & Hecate, qui Naupactica ſcripſit, Eurylyten matrem ei tribuit, Sophocles Neæram unam Nereidũ, Apollonius Aſterodiam Caucaſiam nympham, Medeam tum à matre Hecate tum à ſorore Circe ſingula ueneficia edoctam diuerſis moribus uixiſſe ferunt. Nam & hoſpites eripiebat à vitæ diſcrimine, & ſæpe apud patrem precibus pro dãnatorũ ſalute intercedebat, quandoq; ipſa uiet captos dimittens. Recenſere autem ſingula quæ à Diodoro, cæteriſq; conſcripta ſunt & longum eſſet, & minime neceſſariũ. Illud tamen minime ſilentio prætereũdũ eſt, Solinũ ex Caio Cœlio Angitiam Medeæ ſororẽ aſſerere, quæ Fucino lacui uicina loca occupauerit, ibiq; propter egregiam medendi artem pro Dea habitam, quã tamen Seruius Medeam à Marrubijs populis Angitiam appellatã ſcribat, ob angendis carmine Anguibus. ¶ Impudica, Horat. ¶ Colchis, Cytæis, Cytæa Colchidis urbs Medeæ Patria, unde Medea Cytæis dicta Lycophroni, Authores eius & Apollonij interpretes, & Steph. NOCTVRNA, Proper. Porphyrius namq; Magos ſacrificare diis noctu ſolitos tradit, & Euſebius repetit. ¶ Aeetias, regia virgo, Phaſias, Aeſmonia, propter Iaſonem uirum Theſſaliæ regem, uenefica, impia, vtpote quæ relicto Iaſone cũ Corinthi ille regnaret filios quos ex Iaſone ſuſceperat occiderit, Apſyrtum fratrem, quem alii Axyrtum, alij Metapontium uocant diſcerpſerit: nihilominus tamen immortalitate donata eſt, ut ait Euripidis Inter. barbara, Ouid.

Media regio in Aſia maiori, conterminia Aſſyriæ & Perſidi. Eſt autem duplex, Maior cuius Metropolis Ecbatana regni caput, Altera quæ Atropathia dicitur. Nomen accepit à Medo Medeæ filio, quem illa ex Aegeo Athenarũ rege ſuſcepit, ſiue ut aliis placet, ex quodam clariſſimo in ſuperiori Aſia rege. Regio eſt ſumme opulenta, præterquam q; Septẽtrionalis montana tenuis eſt, quare ex Arborũ fructibus nutriuntur; Strabo, Diod. Steph. Ptolemæus, Pli. ¶ Ditiſſima terra, Virg.

Medi populi Mediæ prouinciæ. ¶ Horribiles, Pharetra decori, Horatius.

Medicina, ars ſalutaris, Horat. ¶ Ars medica, Tibull.

Medicamen, ualidum, Ouidius.

Mediocritas, aurea, Horatius.

Medullæ, molles, imæ, Catull. ¶ Bibulæ, tenues, teneræ, Ouid.

Meduſa, quã Phorcys Cetoq; Matris Terræq; liberi ediderũt, unà cum Stheno et Euryale ſororibus quæ ambæ immortales fuerunt. Ipſa à Perſeo ope Palladis obtruncata, hiſtoriam narrant Diod. Heſiod. Palæphatus, Pindari & Lycophronis interpres, fabulam percurrit Ouidius, & Orpheus in hymnis, qui Meduſam non à Perſeo ſed ab ipſa Pallade trucidatã ſcribit. ¶ Gorgon, gorgones ſorores tres ab Heſiodo nuncupantur, quia γόργος græcis, terribilis, uelox, uertibilis, et γοργωπὸς & γοργῶπις uiſu celer, aſpectu truculentus, SÆVA, Virg. ¶ Anguifera, Phorcys, Proper. ¶ Anguicoma, ob Meduſæ ceruices colubris ſibilantibus obſitas, cuius aſpectu homines in ſaxa uetuſtas obduruiſſe finxit ut ait Ouid. PHORCYNIS, horrenda, monſtrum colubriferum, torua, ſaxifica, Ouid.

Meduſæ caput ex quo nati Chryſaor magnus, & Pegaſus equus ut canit Heſiodus.
¶ Monſtrum uipereum, Gorgoneum, anguiferum, Ouid.

Megæra una Furiarum, dicta ἀπὸ τοῦ μεγαίρειν, quod eſt, odio habere, inuidere, Lycoph. interpres. ¶ Tartarea, Virg.

Megara, Herculis uxor, quã illi Creon Thebarum rex admiratus adoleſcentis uirtutẽ filiam nuptui deſpondit, urbis ueluti filio curam permiſit, qui quum omnia abſoluiſſet certamina, Megaram uxorem Iolao propter parentis erga liberos ſuos officia conceſſit: exiſtimans amplius ex ea liberos ſuſcipere calamitoſum fore, uxorem una cum liberis in inſaniam uerſus ſagittis uelut hoſtes appetiit, paulatim abſcedente dementia præteritum recognoſcens facinus doluit ex tanta calamitate, Homerus. Diod. Lycoph. interp. Hyginus, Seneca. ¶ Herculis uxor, Ouid.

Megara multitudinis numero, & ſingulari, urbs iuxta Iſthmum media inter Peloponneſum Atticam & Boeotiam, quondam Atticæ pars, dicta à Megareo Apollinis, uel Aegei filio rege, cui ſucceſſit Alcathous Pelopis filius, ducta eius ob occiſum Cithæronium Leonẽ in matrimoniũ filia, ſed è duabus quæ Megaris erãt arcibus ab Alcathoo altera Alcathoe dicta eſt quã ipſe condidit, in qua Apollo cum unà Arcẽ conſtrueret Lyram depoſuit ſuper lapidem qui neruorum ſonum attraxit. Niſo Pandionis filio Megara ſorte obuenit, qui Nyſeam condidit. Philochorus fine eius principatum ab Iſthmo Pythium uſq; peruenire ſcriptis ſuis prodidit, Andron autẽ Eleuſinem uſq; campumq; Thriaſium. Habuit Philoſophorum ſtudia quos appellant Megaricos, quia Euclidi Socratis auditori ſucceſſere. Eſt autem Megarenſis ager ſicut & Atticus aſper minimeq; ferax, cuius partem ampliorem continent montes, quos Oneos, id eſt Aſinarios, uocant, Pauſanias, Strabo, Palæphatus, Stephanus, Pli. ¶ Urbs Alcathoi pelaſga. Sunt. n. aliæ urbes hoc nomine, ut in Sicilia, Ponto, Illyrico. MOENIA Alcathoi, Lelegia mœnia, Ouid. Leleges enim & Cares totam Ioniam occuparunt, quos quum Iones expuliſſent ipſi regionem occuparunt. Cæterum Iones unà cum Dorienſibus Megaram condiderunt, Iones uero iidem qui & Attici ſunt, quorum pars Megara fuit utſupra diximus. author Strabo.

Melas Ciliciæ amnis, redditur & Melas Boeotiæ, Cappadociæ, Theſſaliæ, Thraciæ, Lydiæ, Strabo, Pli. ¶ Mygdonius, Ouid. Alibi diximus ex Strabone, Ciliciam Lydiam per uix à Phrygia quæ Mygdonia dicitur, diſcerni poſſe.

Mella amnis Galliæ Ciſalpinæ Brixiæ opulentiſſimo municipio, Cenomanorum capiti uicinus, à quo Amellum herba nomen accepit, Catullus, Virgilius. ¶ Flauus, mollis, Catull. ¶ Curuus, Virgil.

Mella, dulcia, flaua, Lucret. ¶ Roſcida, aeria, cæleſtia dona, tenacia, fragrantia, nectar liquidum, liquentia, humida, dulce nectar. Virg. ¶ Mopſopia, Tibull. ¶ Redolentia, attica, Hymettia, Hymettus namq; Atticæ mons mel mittit optimum, Teſtes Strabo, & Pli. SPLENDIDA, Ouid.

Melampus Amythaonis & Dorippes filius, ut alii Aglaiæ, huius fama diuinationis artibus nota eſt, ab hoc appellatur unum Hellebori genus, Melampodion; Dracones Melampodi

Melampodi aures lambendo dediſſe, ut auium cantus intelligeret traditum eſt. Hic Proetidas, hoc eſt Proeti Argiuorũ regis, & Sthenoboeæ filias, Helegen & Celænen ſiue Lyſippen & Iphianen propter Bacchi ſiue Iunonis iram furentes, ac ſe vaccas putantes, ab inſania in Luſis Arcadiæ urbe, apud Clitorium fontem curauit, cuius rei gratia Anaxagoras Megapenthi filius Argiuorum rex eum donauit duabus regni partibus. Idem Argis quũ moraretur Biante fratre conſorte regni facto Iphianiram filiam Megapenthi uxorem accepit, ex qua protulit Antiphatem, Mantũ, Biantem, Pronoen, ex Antiphate Oecleus, ex Oecleo Amphiaraus, ex quo Amphilochus Vates, authores Steph. Euſtathius, Apollonii, & Homeri, Interp. Diod. Aelianus, Probus, Vitruuius, Pli. Serui. ¶ Amythaonius, Virg. ¶ Amythaone natus, Ouid.

Melanthus amnis in Themiſcyra regione Cappadociæ, quem Pli. niſi uitiũ in exemplaribus eſt, Melanthium uocat, Pontico mari miſcetur ut ait Ouid. ¶ Tacite peragens lene iter, Ouidius.

Meleager Oenei & Althææ filius, Homero, Pauſaniæ, Fabula trita eſt ex Ouidio, Diodoro, Ariſtophanis interprete. ¶ Calydonius heros, Oenides, Mauortius, natus Althææ, Theſtiades, Ouid, ab Althæa Theſtii filia.

Melicertes Athamantis & Inus filius, qui poſtquã à matre in mare præcipitatus eſt, Maris numen effectus eſt, & pro Melicerta Portunus atq; Palæmon uocitatus, Ouidius, Firmianus, Seruius, Feſtus. ¶ Inous, Virg. ¶ Athamantides, Ouid.

Melite Siciliæ inſula quæ Pachyno imminet, de qua Catelli portantur quos Melitæos uocant, Ariſtoteles, Strabo, Diod. Ptolemæus. Plin. alios authores ſecutus inter Illyricum & Corcyram nigram haberi dicit, Callimachum ait ita prodidiſſe, Stephanus quoq; in hunc modum ſcribit, Melita inſula eſt inter Italiam Epirũq; poſita unde Melitæi canes appellantur. Eſt & alia urbs hoc nomine Carthaginenſium colonia. quid quod Antoninus Imperator in Itinerario Dalmatiæ facit inſulam Meliten? hoc ordine, Abſorus, Brattia, Iſſa, Liſſa, Corcyra, Melite. ¶ Fertilis, Ouidius.

Membrana, tenuis, Ouidius.

Memnon Auroræ & Tithoni filius, ex quibus etiam Emathion natus, quem Hercules interemit, Homerus, Heſiodus, Pindarus, Diodorus Idam matrem dicit, Aeſchylus Ciſſiam, Anthyllam ſororem habuit, à qua Aegyptiurbs nomen accepit ut ait Euſtathius. Memoriæ traditũ eſt auxiliũ Troianis ab Aſſyriis miſſum, dux præſidii Memnon fuit, Cum enim Priamus bello oppreſſus ab rege Teutamo præſidium, vtpote Aſſyriis ſubiectus, per legatos poſtulaſſet, ille decem millia Aethiopum, totidemq; Suſianorum, cum ducentis curribus duce Mẽnone ad Troiam miſit. Erat tunc Tithonus præfectus Perſarum acceptus maxime regi, Mẽnon uero ætate florens, ac animi corporiſq; præſtans uiribus maxime ea tempeſtate uigebat. Aedificaſſe eum ferunt in Suſis loco excelſiori regiam quæ uſq; ad Perſarum imperium permanſit Mẽnonia ab illis denominata. Statuit & uiam publicam, in ea regione, quæ adhuc Mẽnonia uocatur. Aſſerunt qui ſunt in Aegypto Aethiopes Mẽnona iis in locis natum,

oſtendentes antiquam illius regiam, quã Memnoniam dicũt, ſed conſtat illũ Troia nis cũ viginti peditũ millibus, curribus ducentis auxilio fuiſſe, multoſq; græcos pugnantem occidiſſe, tandem per inſidias à Theſſalis interfectum. Corpus eius ab Aethiopibus erectum, crematumq; extitiſſe, oſſaq; eius ad Tithonũ delata, authore Diodoro, quin alibi ab Achille occiſum Mẽnonem tradit, Plinius adiicit, omnibus annis aduolare Iliũ ex Æthiopia aues & confligere ad Mẽnonis ſepulchrũ, quas ob id Mẽnonides uocant. Hoc idem quinto quoq; anno facere eas in Aethiopia circa regiã Mẽnonis exploratũ ſibi Cremutius tradit ut refert Plin. ¶ Aethiops, Catull. ¶ Niger, filius Auroræ, Virg. ¶ Ater, Ouid.

Memphis vrbs Aegyptiorũ regia, quã Ogdous rex condidit, ambitus ſtadiorũ centum & quinquaginta, urbs omniũ Aegypti præclariſſima opportuniori eius oræ loco, vbi Nilus in plures ſciſſus partes efficit formam Deltæ, vrbs magna & populoſa. Ibi Apidis templũ, itemq; Veneris fanũ quæ græca dea cenſetur, quidam Lunæ id dicunt. Eſt etiam Serapiũ in loco ualde harenoſo, adeo ut harenæ cumuli a ventis exaggerentur, Stra. Diodorus, Solinus, Herodotus, Pli. ¶ Carens Sithonia niue, Horat.

Menander poeta comicus Athenienſis, Diopythis & Hegeſiſtratæ filius, floruit regnante Athenis Diocle, per ea fere tempora quibus primum ludi ſcænici inſtituti ſunt, P. Sulpitio poetico & Cn. Licinio Stolone Conss. Periit non multo antequam Liuius Andronicus. Reliquit. C. & V I I I. fabulas. Magnũ Menandro in Comico ſocco teſtimoniũ regum Aegypti & Macedoniæ contigit claſſe & per legatos petito, Maius ex ipſa regiæ fortuna prælata literarũ conſcientia, Suidas, Plinius, Gellius, Quintilianus. ¶ Doctus, mũdus, Prop. ¶ Iucũdus, Ouid.

Mendaciũ, turpe, Ouid.

Menelaus Atrei & Aeropes Creſſæ filius Homero, Euripidi, unde Cretẽſis à Lycophrone dicit, Laconicæ regimen tenuit. ¶ Atrides, Virg.

Mens, animus, memor, ſagax, Lucret. ¶ Alta, Virg. ¶ Ardua, celeris, Ouid.

Menoetius & Irus actoris filii ex Aegina Aſopi filia, quã poſt Aeaci obitũ vxorem duxit. Ex Menoetio Patroclus, ex Iro Eurytion unus Argonautarũ nati ſunt. Apollonii & Pindari Interpres. ¶ Actoridæ pares, Ouid. Cæterũ Actor Myrmidone Iouis filio natus eſt, vt ait Euſtathius.

Menſa, pinguis, Catullus.

Menſis, voluendus, Virg.

Menſor, cautus, Ouidius.

Menta herba omnibus nota, quam græci Minthen, & ob ſuauitatem odoris Hedyoſmon vocant. Dioſcorid. Theophraſtus. In eam Minthe Plutonis pellex à Proſerpina mutata eſt, ut canit Nicander, & eũ ſecutus Ouid. Oppianus vero à Cerere mutatam canit. ¶ Virens, olens, Ouid.

Mephitis proprie terræ putor qui de aquis naſcitur ſulphuratis, & eſt in nemoribus grauior ex denſitate ſyluarũ. Alii Mephitim deum uolunt Leucothoe connexum, ſicut eſt Veneri Adonis, Dianæ Virbius, alii Mephitim, Iunonem uolunt, quã aerem eſſe

conſtat. Nouimus,n.putorem non niſi ex aeris corruptione naſci,ſicut etiam bonum
odorem de aere incorrupto,ut ſit Mephitis dea odoris grauiſſimi,id eſt male olentis,
author Seruius, Plin.uero ad hũc modũ ſcribit. In Hirpinis Amſancti ad Mephitis
ædem locus,quem qui intrauere moriunt. ¶ Sæua, Virg.
Mercurius Maia & Ioue natus,Homero,Heſiodo. Quinq; Mercurios vetuſtas coluit
vt refert Cicero. Mercurius vnus Cœlo patre,Die matre natus:cuius obſcænius ex
citata natura tradit,quod aſpectu Proſerpinæ cõmotus ſit. Alter Valentis & Pho
ronidis filius is qui ſub terris habet, Idem Trophonius. Tertius Ioue tertio natus et
Maia,Ex quo & Penelope Pana natũ ferunt. Quartus Nilo patre, quẽ Aegyptii
nefas habent nominare. Quintus quẽ colunt Pheneatæ,qui Argũ dicit interemiſſe:
ob eamq; cauſam in Aegyptũ profugiſſe,atq; Aegyptiis leges & literas tradidiſſe.
Huic Aegyptii Thoyth & Thoth appellant,eodẽq; nomine anni primus menſis,hoc
eſt Septẽber,apud eos vocat. Mercurius vero dictus à mercibus, Hũc etenim nego
tiorũ omnium exiſtimabant eſſe deũ. Feſtus. Quẽadmodũ Hyginus refert, quinta
ſtella earũ quæ Planetæ dicunt Mercurii nomine appellat. Sed hæc eſt breuis &
clara. Hæc aũt Mercurio data exiſtimat, ꝙ primus menſes inſtituerit, & præuide
rit ſiderũ curſus. Euhemerus aũt ait primã Venerem aſtra conſtituiſſe, & Mer
curio demonſtraſſe. Hunc,authore Diodoro,primũ & verba in ordinem redegiſſe,
& multis indidiſſe rebus nomina proditũ eſt. Fuiſſe quoq; literarũ inuentorẽ aiunt,
Inſtituiſſeq; quo honore quibuſue ſacris colerent Dii, In primis obſeruator aſtrorũ
curſus fuit,& vocũ harmonias adinuenit. Palæſtræ,numerorũq;,& ad corpora cu
randa medicinæ artis, Lyræ inſuper ex neruis triũ chordarũ inſtar triũ anni tẽpo
rũ repertorẽ tradunt. Tres.n.inſtituit uoces,acutã,grauem,& mediam, Acutã ab
Aeſtate,grauem ab hieme,mediam à uere ſumens. Hic & Græcos docuit uerbo
rum interpretationem,unde & ipſum Hermen,hoc eſt interpretem, appellarunt.
Tribuuntur præterea Mercurio præconia,diſſidia, ac fœdera quæ in bellis fiunt,
Præcones quoq; adiiciunt qui internuntii eſſe ſolent,ob eamq; rem ab hoſte tuti,
Vnde & ipſum cõmunem utriſq; dicunt,cũ ambobus utilitatis cõmunis ac pacis
mutuæ interpres exiſtat Menſuram inſuper,ac pondus,& mercaturæ quæſtũ re
periſſe affirmant,occulteq; inuicem peculandi modum. Præco etiam deorũ tra
ditur,nunciuſq; optimus,quoniam mandata diligenter perficiat, Vnde & interpre
tis nomen aſſumpſit,præterea ex teſtitudinis forma Lyram adinueniſſe ferunt,
poſt Apollinis cũ Marſya contentionem. Hæc ex Diodoro. ¶ Cyllenius, uel quia,
ut ait Coruilius,Iouis et Cyllenes filius fuit,uel quia in Cyllene Arcadiæ monte edi
tus eſt ut ait Virg. Feſtus ita,Cyllenius Mercurius dictus ꝙ oẽm rẽ ſermo ſine ma
nibus cõficiat,quibus partibus corporis qui carent κύλλοι uocant, ideoq; quadratũ
eũ fingũt,alii uolũt ſic appellatũ ꝙ in Cyllenia uia ſit nutritus,alii ꝙ in mõte Arca
diæ Cylleno,alii ꝙ à Cyllene nympha ſit educatus. MAIA genitus,proles Cyllenia,
interp.diuũ,latrator Anubis, Virg.quia,ut ait Ser. Capite canino pingit. Hũc uolũt
eẽ Mercuriũ,iõ quia nihil ẽ cane ſagacius. Pingit et Aegyptus,teſte Plinio,argẽtũ,

vt in uaſis Anubim ſuum ſpectet pingitq; non cælat argentum. Scribit Diodorus Anubim filium fuiſſe Oſiridis, qui canem geſtabat tanquam armorum inſignia, ex quo Aegyptii Canem uenerantur, & Anubim deum canino capite effingunt. ¶ Facūdus, Nepos Atlantis, catus, celer, Horat. ¶ Latrans Anubis, Propert. ¶ Ioue natus, Atlantiades, caducifer, deus ales, agilis, Atlantis Pleioneſq; nepos, uelox, pacifer, uerēdus, pleiade natus, Clarus, Ouid.

Mercator, diues, Horatius.

Meretrix, ſcortū, auara, Catullus. ¶ Periura, deuia, arguta, Horat. ¶ Mercabilis, Ouid.

Mergi aues, dicti q; mergendo in aquam capiunt eſcam, Varro, Feſtus pennas roſtro purgentes, mariaq; aut ſtagna fugientes uentos prædicunt. Nidificant in Arboribus, pariunt incipiente uere. Inter aquaticas ſoliti ſunt deuorare quæ cæteræ reddunt, author Pli. ¶ Celeres, Aprici, Virgil.

Meroe ciuitas Aethiopiæ, regni caput, eodem nomine quo & inſula. Hanc inſulam Clypei figuram habere dicunt, cuius magnitudo fortaſſe ſupra uerum dicta eſt longitudine trium milium ferē ſtadiorū, amplitudine mille, ea montes frequentes habet, & nemora immodica, habitant partim paſtores, partim uenatores, partim agricolæ. Sūt in ea ærariæ, ferrariæ & aurariæ officinæ, & precioſorum lapidum genera. Libyam uerſus magnis quibuſdam harenæ cumulis ambitur, Arabiam uerſus continuis præcipitiis, auſtrum uerſus fluminum concurſu, Aſtabora, Aſtapoda, & Aſtaſoba, à Septētrione eſt Nili decurſus uſq; in Aegyptum ſecundum antedictam fluminis obliquitatem. Ciuitatum domus ex palmaceis ſtrigmentis ſunt contextæ parietes etiā ex lateribus, ſales apud eos foſſiles ſunt, quemadmodum & in Arabia. Abundant arboribus, Palma, Ebeno, Perſico, & Siliquaſtro, Venant elephantes, leones & Pardos, Dracones habent qui cum elephantis pugnant, & multas alias feras, quæ à toſtis & aridis locis ad aquoſa & paluſtria confugiunt, Herodotus, Strabo, Pli. ¶ Cephea, Propertius.

Merum, feruidum, Horat. ¶ Liquidum, Ouid.

Meſſene Meſſeniæ regionis in Peloponneſo urbs à Lacedæmoniis quidem decēnali obſidione tandem diruta, à Thebanis uero inſtaurata, Strabo, Plinius, Mela, Iuſtinus. ¶ Ferax, Ouid.

Meſſis, rubicunda, ſpicea, triticea, Virg. ¶ Frugifera, Ouidius.

Meſſor, durus, Ouidius.

Metra, ſiue, ut alii, Meſtra, Eriſichthonis filia, in uarias formas mutari ſolita, unde prouerbium græcis, Mutabilior Metra Eriſichthonis, in eum qui ſecum non conſtat. Fabulam tractat Ouidius, & Tzetzes, ¶ Generoſa. Triopis, Ouid. ab auo Triope.

Metus, gelidus, Pauidus, Ouidius.

Meuania Vmbriæ ciuitas, Propertii patria nobilis, præter quam labitur Teneas, qui et ipſe paruulis ſcaphis collectos ex agro fructus deuehit in Thyberim, author Strabo. ¶ Nebuloſa, Propertius.

Mezentius

Mezentius Etruſcorũ rex, qui auxiliũ Rutulis contra Latinos tulit vini mercede quod tum in agro latino fuiſſet, Liuius, Varro, Iuſtinus Dionyſ. Alicarnaſſ. Virgil. ¶ Aſper, contemptor diuũ, horrendus uiſu, Etruſcus, acer, Tyrrhenus, ſuperbus, Virg. ¶ Thuſcus, ingens, Ouid.

MIDAS Gordii filius, Phrygiæ maioris rex, qui Ancyram vrbẽ condidit, cuius infinitæ opes in Prouerbium abierunt. Notus monimentis Suidæ, Stephani, Tzetzæ, Diogeniani, Ariſtoph. interpretis, Iuſtini, Ouidii. ¶ Berecyntius heros, Ouid.

Miletus Euxantii Myconis filius, vt alii Apollinis & Areæ Cleochi filiæ, qui quũ Minois iram fugeret in Samũ profugit, à quo & locus ibi Miletus appellatus, Inde in Cariam profectus urbem de ſuo nomine Miletum condidit, quæ & Anactoria dicta eſt ab Anace Cœli Terræq; filio, Euſtathius, Interpres Apollonii ¶ Robore iuuentæ, Phœboq; parente ſuperbus. Deionides, Ouidius. Ego nuſquam cur Deionides dicatur quicquam legi.

Miles, impius, Virg. ¶ Fortis, durus, Tibull.

Militia, fera, Lucret. ¶ Grauis, acris, Sæua, Horatius.

Miluius, volucris rapidiſſima, auidus, Ouid.

Mimas gigas apud Apollonium Rhodiũ, & Callimachũ, & Claudianum. Eiuſdem nominis eſt Mons apud Erythras Ioniæ urbem arboribus fertilis, et Venationi aptus, vt ait Euſtathius. ¶ Validus, Horatius.

Minæ, tumidæ, Horat. ¶ Sæuæ, rigidæ, Ouidius.

Mincius Galliæ Ciſalpinæ amnis, qui ex alpibus fluens Eridanum illabitur, eum Lacus Benacus emittit, Plin. Strabo. ¶ Viridis, ingens, tardus, Virgil.

Minium, quod in Hiſpania ex lapide quodam argentariæ harenæ mixto conficit, aliter aũt nõ diſcernitur. In fornace ſiquidẽ excoctũ minium floridũ & fulgentiſſimum colorem contrahit, habetq; in fodinis exitialem & qui ſtrangulet halitũ, Ideo faciẽ veſicis muniunt qui in officinis id tractant, ne reſpirando lethalem aerem trahant, & nihilo ſecius per eas videant. Vtuntur eo pictores in elegantioribus parietũ tectoriis, authores Dioſcorid. Pli. Vitruuius. ¶ Rubens. Tibull. ¶ Iberum, Propert.

Miniſter, Sedulus, Horat. ¶ Succinctus, Ouid.

Minos Cretæ rex, Ioue & Europa natus, ut canit Homerus, qui Dædalum claſſe perſecutus ad Cocalum Siciliæ regem, ab Cocali filiabus calidis aquis per caput infuſis extinctus eſt. Plutarch. Pauſanias, in Achaicis. Diodorus Siculus, Herodotus multa. ¶ Magnanimus, Catull. ¶ Quæſitor, Virg. ¶ Magnus, Propert. ¶ Dux Europæus, Cnoſiacus, Legifer. Ouid.

Minotaurus, qui & Aſterus dictus eſt, ex Paſiphae natus, tradũt enim Paſiphaen Minois uxorem quũ Taurũ adamaret ſignũ boui ſimile à Dædalo factũ, atq; ita tauro ſuppoſitam deſiderio potitam, Ante hoc tempus Minoem quotannis ferunt ſpecioſiſſimũ omniũ taurũ Neptuno ſolitũ ſacrificare, quũ ei Taurus eſſet cæteris præſtantior aliũ ſacrificauit deteriorẽ, qua ex re iratus Minoi Neptunus eius Tauri amorẽ Paſiphaæ iniecit, cui arte Dædali ſuppoſita decantatum fabulis genuit Minotaurũ

natura duplici, ut qui uſq; ad humeros taurus, cætera homo eſſet. Ad hoc nutriendũ monſtrum aiunt à Dædalo Labyrinthũ fabrefactũ, difficilem habentem egreſſus & inſcios irremeabiles, in quo recluſo Minotauro ſeptem Athenienſes pueri, totidemq; uirgines ſingulis annis dabantur. Hunc Theſeus Dædali ope ſuſtulit, authores Plutarch. Diodor. Lycoph. interpres. *Minotauri effigies, inquit Feſtus, inter ſigna militaria eſt, quoniam non minus occulta eſſe debent conſilia ducum, quã fuit domiciliũ* eius Labyrinthus. ¶ Sæuus, Indomitus, Catull. ¶ Mixtum genus, prolesq; biformis, *ueneris monimenta nefandæ.* Virg. ¶ Monſtrum biforme, Semibos, Semiuir, Ouid.

M *inturnæ* Campaniæ ciuitas, Straboni, Pomponio Melæ, Liuio. ¶ Graues, Ouid. *ſunt. n. paludoſæ, quod Iuuenalis his verſibus teſtatur. Exilium & carcer Minturnarumq; paludes, Et mendicatus uicta Carthagine panis.*

M *iſenus Aeoli filius,* Phrygius miles, *Aeneæ tubicen,* Mela. Feſtus, Virgilius. ¶ Aeolides *quo nõ præſtantior alter,* Aere ciere viros, *martemq; accendere cantu,* Virg. ¶ Canorus, Ouid.

M *iſeni, ſiue* Miſenũ Campaniæ *promontoriũ, Cumis proximũ, In medioq; palus Acheruſia, quæ dã ſane à mari refuſio alto cœno referta, ubi Miſenum circũflectenti ſtatim ſub rupe lacus obuiam fit, nomen ei dedit Miſenus de quo ſupra diximus,* Strabo, Plin. Mela, Liuius, Feſtus. ¶ Nobiles, Propertius.

M *itra, incuruũ pileũ de quo pendebat buccatũ tegmen, eo Phryges et Lydii utebant, ut ſcribit* Ser. Cõueniebat *aũt mulieribus aut effœminatis, qđ oſtendit* Varro, & Virgil. *quũ ait,* Et nũc ille Paris cũ ſemiuiro comitatu Mæonia mentũ mitra, crinemq; madentẽ Subnixus. ¶ Subtilis, Catul. ¶ Mæonia, Virg. ¶ Lydia, Propert. ¶ Picta. Ouid.

M O D I. Canori, Virg.

M *œnia, alta,* Lucret. ¶ Ardua, Virg. ¶ Turrita, Ouid.

M *œror, grauis,* Hora.

M *ola far toſtũ & ſale ſparſum, q; eo moliti hoſtiæ aſpergant, author* Feſtus. *Itemq;* Pli. *ait, maxime tñ ſacris intelligitur authoritas, quando nulla conficiuntur ſine mola ſalſa.* ¶ Sancta, Tibull.

M *ola uerſatilis à molendo, Huius. n. motu eo coniecta moliuntur, ut ait* Varro. ¶ Scabra, aſpera, Ouid.

M *oles, immenſa, immanis, magna,* Virg.

M *oloſſi canes, qui ex Epiro mittebant, à* Varroe, et Hor. cõmẽdati, Theopõpus Epirũ in. xiiii. gẽtes diſtribuit, et in his Chaones et Moloſſos præſtare dicit. ¶ Acres, Virg.

M *olpis Eleus, de quo ſupra, quum de pluuio Ioue ageremus, mentionem fecimus.* ¶ Sacri monſtrator iniqui, Ouid.

M *onile, baccatum,* Virg. ¶ Auratum, gemmatum, Ouid.

M *onſtrum, horrendum, informe,* Virg. ¶ Fatale, Horat.

M *ontes, magni, ſupremi, alti, opaci,* Lauricaui, Lucret. ¶ Prærupti, Catull. ¶ Aerii, *intonſi, feri, ſaxoſi, ſummi, excelſi, frondoſi,* Virg. ¶ Auii, ardui, Horat. ¶ Gelidi, *umbroſi,* Tibull. ¶ Lapidoſi, Solidi, tumidi, nemoroſi, inculti. Ouid.

M *opſus uates Lapitha, patre Ampyco Titanoris filio, matre Chloride Orchomeni fi*

Ile natus, qui cū aliis Argonautis in Colchos nauigans, à ſerpente extinctus eſt, à quo Mopſum urbs in Theſſalia. Alius item Mopſus uates fuit Apolline & Manto Tereſiæ filia æditus apud Colophonē ſepultus, Lycoph. & Apollonii interp. Strabo, Suidas. ¶ Ampycides, Ouid.

Mora, tarda, Catull. ¶ Segnis, Virg. ¶ Lenta, ignaua, longa, Ouid.

Morbus, teter, Catull. ¶ Triſtis, pallens, Virg. ¶ Lentus, grauis, exanguis, moroſus,

Mores, ſequaces, Lucret. ¶ Probi, Horat. (Ouid.

Moretum, herboſum, Ouid.

Morini Britanicæ populi, Menapiis nouiſſimis eius prouinciæ populis finitimi, his himbriferū aerem magis quā niualem eſſe conſtat. Per ſerenitates autē nebulalate obtinet, adeo ut die tota tribus tantum aut quatuor horis circa meridiem ipſum ſolem aſpiciant, Strabo, Cæſar. ¶ Extremi hominum, Virg.

Morſus, ualidus, Lucret. ¶ Acer, Catull. ¶ Ferus, auidus, Lacerus, acerbus, Ouid.

Mors, lethum, funus, horrida, æternus ſopor, Lucret. ¶ Dura, frigida, terribilis uiſu, fera, crudelis, nox æterna, ſomnus ferreus, Virg. ¶ Pallida, perpetuus ſopor, atra, gelida, cæca, indomita, cita, uolucris, Horat. ¶ Auida, atra, immitis, rapax, dura, tacita, Tibull. ¶ Cærulea, obſcura, importuna, Ouid.

Mora fructus, ſanguinea, Virgil. Sanguineus ſuccus eſt Moris, Ceraſis, Prunis, Vuis

Mortui, æthere caſſi, ſilentes, luce carentes, Virg. (nigris, authore Pli.

Motus, genitales, uitales, ſenſiferi, auctifici, Lucret.

M VCRO, *coruſcus, ferreus, teres, Virg.*

Mulctralia, niuea, Virgi. quanquā & Mulgaria legatur, quo uerbo Valgius quoq; poeta uſus eſt ut ait Seruius.

Mundus, orbis, magnus, patulus, capax Lucret. ¶ Maximus Virg. ¶ Sectus, ſolus, Hora. ¶ Incurnus, Tibull. ¶ Solidus, immenſus, diues, triplex, uaſtus, triformis, æternus,

Murmur, raucum, Virg. (ingens, Ouid.

Muri, alti, Virg. ¶ Turriti, Ouid.

Muſcas, uiridis, Lucret. ¶ Turpis, mollis, uirens, Ouid.

Muſtum, dulce, Virg. ¶ Pingue, candidū, purpureū, Prop. ¶ Feruidum, Ouid.

Muſæ, ut Heſiodo placet, Ioue & Mnemoſyne natæ, & hæ quidem à Muſæo Iuniores appellatæ. Antiquiores enim Cœli Terræq; filias quatuor fuiſſe Eumelus, Mnaſeas, Alcmæon, & Aloei filii Otus & Ephialtes, qui primi Muſis rem diuinā fecerunt, uoluere. Ephorus tres enumerat, Crates octo, Aratus quatuor Iouis & Pluſiæ nymphæ filias, Epicharmus in Epithalamio Hebes ſeptem enumerat Piero & Pimpleide nympha genitas. Verū nouē numerus inualuit, his cōprobantibus qui habiti ſunt cæteris præſtātiores, Hom. dico, atq; Heſiodū, cæteroſq; eiuſmodi. Home. enim ait Muſas nouē eſſe pulchritudine eximia. Has Nouenſiles Deos eſſe putant Granius, & Aelius. Piſo nouē Deos eſſe credidit apud Trebiam conſtitutos, ut legimus apud Arnobium. Heſiodus etiam recenſet nomina, Clio, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpſichore, Erato, Polyhymnia, Vrania, Calliope, quæ

omnibus eſt nobilior. Harū cuilibet ſua officia tribuerunt eorum quæ ad muſicæ artem ſpectant: Veluti Poeticam, ſuauem cantū, ſaltationem, choreas, aſtrologiam, reliquaſq; doctrinas. Cōplures tradunt eas fuiſſe uirgines, quōd uirtutis diſciplina incorrupta eſſe uideat. Muſas παρὰ τὸ μῶ quod eſt quæro, cognominatas uolūt, propterea quòd cognitio inquirendi cauſa eſt. Nomina cuiq; à proprio munere tribuerunt. Nam Clio propter gloriam quæ ex poetarū Laudibus oritur dictā uolunt, κλέος nempe gloria. Euterpen propter uoluptatem quæ ab audientibus ex honeſti eruditione percipitur, εὖ bene τέρπω delectatione afficio. Thaliam, quòd in longum tempus poetarū laus parta uireſcat. θάλλον omne germinans ueteres dixere, & θάλλειν uirere. Melpomenenà dulci cantu quo audientes demulceātur, μέλπω & μέλπομαι canto. Terpſichoren eo q; audiantes, oblectat propter bona quæ proueniunt ex doctrina, χορὸς tripudium, cœtus, chorus. Erato, q; docti homines ab omnibus ament, ἐραμαι amo, ἐρατὸς amabilis. Polyhymniam, quōd cantus ſuauitate poetas reddit gloria immortales, πολὺς multus ὕμνος laus propriè deorum. Vraniam, q; uiros multos ad cœlum tollat, οὐρανὸς cœlum. Gloria enim ac ſapientia eleuat animos ad cœleſtium contemplationem. Calliopen, q; cantus ſuauitate cæteras antecedens magni ab auditoribus æſtimetur καλὴ pulchra ὄπὴ uox. Plura apud Diod. et Cornutū. Sane Polyhymniam Cornutus dictam ait, quia uirtus πολυύμνητος ſit, hoc eſt multum laudata, ſiue πολλοὺς ὑμνοῦσα, hoc eſt quia multos laudet. Theodorus Gazes à πολὺς multus & μνεῖα memoria. Heſiodus Polymniam dixit uſu magis & poetica licentia quàm ratione. Cicero uero ita ait, Iam Muſæ primæ quatuor natæ Ioue altero Thelxiope, Mneme, Aoede, Melete, Secundæ Ioue tertio & Mnemoſyne procreatæ nouem. Tertiæ Ioue tertio Pieriæ natæ & Antiopa: quas Pieridas & Pierias ſolent Poetæ appellare iiſdem nominibus, eodem numero quo proximæ ſuperiores. ¶ Heliconiades, Lucret. ¶ Virgines doctæ, Catullus. ¶ Pierides, ſiue à Pieria Bœotiæ monte, & urbe, quā Pierus tenuit, quāq; Thraces Pieres dicti muſis ſacrarunt, ut ait Strabo, & Tzetzes, ſiue quia in Pieria natæ ut Heſiodus, ſiue à Piero patre ut Epicharmus, & Ouidius, ſiue ut teſtatur Feſtus, propter amœnitatem, & ſolitudinē Pierii montis quo eæ ſecretis locis propter ſtudia Liberalia delectantur. Cæterum Pierus Theſſaliæ oppidū eſt, & mons Plinio. CAMOENAE. Ita à carminibus dictæ, uel q; canunt antiquorū laudes, uel q; ſint caſtæ mentis præſides, author Feſtus. Nymphæ libethrides. E cantu, inquit Strabo, & numeris inſtrumentiſq; omnis ēt Muſica Thracia, Aſianaq; habita eſt. Nam id manifeſtum ſit ex locis in quibus cultæ ſunt muſæ Nam Pieria, & Olympus, & Pimplea, & Libethrum quondā loca fuere Thraciæ, & montes, quos nunc Macedones poſſident, quiq; muſis Helicona cōſecrarūt Thraces fuere Bœotiæ accolæ, ut ii qui libethridū Nympharum antrū cōſecrarūt, et qui Priſcæ muſicæ curā ſtudiūq; dederūt, Thraces fuiſſe phibent Orpheus, et Muſæus, et Thamyris, ob id ēt Eumolponomē. Itēq; alibi ſcribit de

Helicone loquens: hoc autem in loco conſecrata Muſis ædes, fonſque Caballinus, & Libethridum Spelunca Nympharum, qua ex re ſuſpicari licet, eos qui & Helicona, & Pieriam, & Libethrum, & Pimpleam eiſdem Muſis conſecrarunt Thraces extitiſſe, Pieres autem vocabant, quibus extinctis loca hæc Macedones nunc poſſident. Dictum eſt etiam hanc Boeotiam olim Thraces habitaſſe quum eos uiribus eieciſſent. CHORVS Phœbi, dulces, Virg. ¶ Almæ, Horat. ¶ Sorores doctæ, Tibull. ¶ Theſpiades, Theſpiæ liberum oppidum Boeotiæ, Cupidine Praxitelis nobile, Cicero, Pli. Steph. Strabo. AONIDES, præſentia numina uatum, chorus virgineus, memores Heliconis alumnæ, Aoniæ, ſorores Aoniæ, Mæonides, Ouid. fortaſſe propter Homerum Mæonidem Muſarum patrem.

Mutiſca, Sabinorum urbs Trebula, & Suffenna quoque dicta, authore Dionyſ. Alicarnaſſeo. ¶ Oliuifera, Virg.

MYCENAE, & Mycene, ciuitas Peloponneſi inclyta, dicta à Mycene Inachi filia Areſtoris uxore, ut alii à Mycenæo Spartonis filio, ut alii ἀπὸ τοῦ μύκνος id eſt cuſpide enſis quem Perſeus ferebat, quo cadente Mercurii iuſſu urbem condidit, uel quod Io uacca facta mugierit. Agamemnon Mycenarum Corinthum a Sicyonem uſque regimen tenuit. Cæterum ſecundum Troiana tempora deſtructo Agamemnonis imperio res Mycenæa humilius attenuata eſt, præcipue poſt reſtitutos Heraclidas. Hi. n. occupata Peloponeſo priores dominos eiecerunt, quo effectum eſt, ut qui Argos obtinerent, Mycenas quoque ſubiectas in vnum conſpirantes haberent. Poſteriori tempore Argui eas ſolo æquatas deleuerunt, adeo ut nunc Mycenæi oppidi ne veſtigium quidem reperiatur. Eiuſdem nominis eſt mons Argiuorum iuxta Inachum flumen, contiguus Apeſanto, Coccygio, Athenæo montibus, authores Plutar. Strabo, Stephanus, Pauſanias. ¶ Fortes, claræ, magnæ, Agamemnoniæ, ſæuæ, Virg. ¶ Dites, Horat. ¶ Pelopeiades, altæ. Ouid.

Mycilus, ſiue ut græci codices habent modo Myſcelus, modo Myſcellus, è Rhypibus Achaiæ urbe oriundus, Alemonis filius, qui Crotonem urbem ſalubritate nobilem prope Rhegyum Siciliæ condidit. Nam quum Achiui à Deo oraculum cæpiſſent ut Crotonem conderent, Myſcellus ad conſiderandum locum acceſſit, qui quum iam ædificatam cerneret Sybarim à uicino flumine cognomen habentem, hanc præſtantiorem eſſe iudicauit. Ea propter ferunt eum reuerſum ad oraculum denuo rogaſſe nunquid hanc pro illa condere datum eſſet, cui Deus has reddidit uoces, (Erat autem gibbus Myſcellus.) Terga breuis Myſcelle tuo de pectore omitte, Cætera perquirens fruſtra, en veniaris iniqua, At rectum quodcunque datur tu laude probato. Reuerſus igitur, Crotonem conſtruxit Archiæ auxilio qui Syracuſas condidit, authores Strabo, Suidas, Ariſtophanis interpres. ¶ Alemone natus, Alemonides, illius diis acceptiſſimus æui. Ouid.

Myconus vna è Cycladibus inſulis, ſub qua Gigantum nouiſſimos, ſiue ut quidam græci codices habent validiſſimos, nempe ὑγιεινοτάτους pro ὑστάτους, ab Hercule mactatos iacere fabulant. E qua deriuatum eſt prouerbium. Omnia ſub unam

Myconion, quādoquidem quæ natura diſtinguunt, ſub unū titulū deſcriptionem ꝑducunt, Myconios etiā quidam caluos appellant, cum illud vitiū ea paſſim exhuberet in inſula, Strabo, Steph. Plin. ¶ Humilis, Ouid.

Myrmidones populi Achilli ſubiecti, à Myrmidone Iouis filio dicti, ſiue ꝙ in Aegina inſula è formicis nati ſint, unde Aegina Myrmidonia dicta eſt, hi fugientem Peleum ex Aegina ſecuti Phthiam Theſſaliæ vrbem tenuerunt, unde Phthiotæ iidem qui et Myrmidones, Euſtathius, Strabo, Plin. ¶ Parcū genus, patiens laborum, quæſiti tenax, Ouidius.

Myrica arbor, quā & Tamaricem Romani dicūt. Nota omnibus arbor eſt. Naſcitur prope paludes, & in ſtagnantibus aquis, fructū fert quemadmodū & florem concretione ſua muſcoſum. Naſcit ſatiua quædam Tamarix in Aegypto, & Syria, in cæteris agreſti ſimilis, ſed ſemine Gallæ ſimili. Hanc maxime apud Mæandrum amnem naſci ſcribit Pauſanias, quemadmodum in Aſopo Iuncos, unde ab Homero Iuncoſus appellatur, Perſicū in Nilo tantū, Populū in Acheronte apud Theſprotas, vnde primū ab Hercule in Lucē allata eſt, In Alpheo Oleaſtrū, Alnū in Eridano. Scythæ præterea Magi Myricino baculo vaticinabant ut Herodotus ſcribit, Myrica quoꝗ Apollinem bellum Erythræum prædixiſſe Metrodorus ſcriptum reliquit. ¶ Humilis, Virg ¶ Tenuis, fragilis, Ouid.

Myron ſtatuarius Eleutheris urbe quæ ad Marathonem eſt natus, Ageladæ diſcipulus, bucula eius maxime ex ære celebratur, fecit & alia ſigna, hic numeroſior in arte fuit quā Polycletus, & in Symmetriis diligentior, Pli. Quintilianus. ¶ Artifex, Prop.

Myrrha Cinyræ Cypri regis ſiue Thiantis, & Smyrnæ filia, Veneris miſeratione in arborem ſui nominis mutata, Interpres Lycophronis et Theocriti, Oppianus, Plutarchus ex Theodori metamorphoſeon libris. ¶ Cinyreia uirgo, Ouid.

Myrrha, quā græci Smyrnam uocant, Arboris in Arabia Aegyptiæ ſpinæ ſimilitudine naſcentis, lacrima: qua inciſa in ſubſtratas palmeas tegetes liquor ille defluit, aliquando etiam in trunco arboris concreſcit. Vocaturꝗ in myrrhæ genere quædam Pediaſimos, Id eſt campeſtris, pinguis, & quæ expreſſa Stacten dat: quædam vero Gabirea omnium pinguiſſima, pinguè & feraci ſolo proueniens, quæ copioſam Stacten etiam reddit. Primum bonitatis honorem habet Troglodytica, à regione in qua naſcitur ſic appellata. Viret hæc modice, tranſlucida eſt, & mordaci in guſtu eroſione ſentitur, Erythræa ſequens, & Minæa, in qua Stactea, & Atramitia, Tertia Dianitis, Quarta Collatitia, Quinta Sambracena à ciuitate regni Sabæorum mari proxima, Sexta quā Duriſitem uocant, Eſt et candida uno tantū loco, quæ in Meſſalū oppidum confertur. Dioſcorides, Plin. ¶ Orontea, Propert. ¶ Fulua, pinguis, beneolens, Ouid.

Myrtus arbor in quā Myrſinen puellam atticam Mineruæ dilectam Conſtantinus Cæſar mutatam tradit, indeꝗ Myrtū quēadmodum & oleam Palladi gratam eſſe. hæc in Europæ citeriore cælo, quod à Cerauniis mōtibus incipit, Primū Circæis in Elpenoris tumulo uiſa tradit, græcū ei nomen remanet, quo peregrinā eſſe apperet. Huic

arbori præeſt Venus, unde & ara vetus fuit Veneri Myrteæ, quã Murtiã uocant. Cato tria genera Myrti prodidit, candidam, nigram, coniugalem. Nũc & alia diſtinctio ſatiuæ aut ſilueſtris, & in vtraque latifoliæ, Pli. ¶ Agia, Catull. hoc eſt ſancta. Ea enim Veneri ſacra eſt, & in ſacris adhibebatur, ut docent Pli. & Plutar. ¶ Paphia, fœcunda ualidis haſtilibus, Virgilius. ¶ Bicolor, litorea, iuxta id quod ait Virgilius, Littora Myrtetis Lætiſſima, ſubeunt tñ & montoſa authore Plin. Vlmus, Malus, Pyrus, Laurus, Myrtus, CYTHERAEA, Ouid.

Myrta, Cruenta, Virg. Matura enim cruoris imitantur colorem, Seruius.

N

NAIADES, & Naides nymphæ fluminum, ſtagnorũ, fontium παρὰ τὸ νάω quod eſt fluo, Suidas, fuit & Nais inſignis meretrix ut refert Harpocration ex Lyſia, & Ariſtophane. ¶ Candidæ, Virg. ¶ Aequoreæ, Ouid.

Napææ nymphæ, quæ ſaltus ſyluaſque incolunt, νάπη & νάπος ſaltus, locus montanus & ſiluoſus. ¶ Faciles, Virgil.

Narciſſus Cephiſi amnis Boeotiæ & Liriopes ſiue Liroeſſes filius, qui cũ labore venationis & æſtu languidus ad proximũ fontem decubuiſſet, nragmẽ ſuã conſpicatus, in proprios amores exarſit, nimioque ſui deſiderio cõtabuit, in florem ſui nominis mutatus eſt, Theſpienſes in Bœotia fontẽ Donaca monſtrant vbi ſe ſpecularet puer ſtultiſſimus, coarguit hanc fabulã uetuſtiſſimus poeta Pamphilus qui Proſerpinam multis annis antequã Narciſſus eſſet captam à Plutone cecinit carpentem Narciſſos, Pauſanias in Boeoticis, Euſtathius, Ouid. ¶ Cephiſius, puer miſerabilis, Ouid.

Narciſſus flos, quẽ Romani Bulbũ uomitoriũ appellant, folia habet porracea, multo tamen tenuiora minoraque & anguſtiora, Caulem concauũ ſine foliis altitudine ſupra dodrantem, in quo candidus flos eſt in medio croceus, in aliquibus autem purpureæ aſpectu. Radix illi intus candida, rotunda bulboſaque, Semen ceu in membrana clauſum nigrũ & oblongũ Naſcitur probatiſſimus in montanis locis grato odore, reliquũ genus porraceum, & herbæ halitum ex ſe mittit, Serotinus flos eſt. Poſt Arcturũ enim & circa æquinoctiũ floret. Et quoniã dolores et torpidas capitis grauitates facit, à Narce, quia uoce græci torporem indicant, non à fabuloſo puero, ut poetæ finxerũt, Narciſſus dictus eſt, Dioſcorides, Theophraſtus, Plutarchus, Plin. Eo Ceres & Furiæ coronabantur Euphorione & Sophocle authoribus. Idemque Sophocles magnorũ Deorũ, hoc eſt ſubterraneorũ, antiquum ſertum uocat. Veluti Hedera Baccho conſecrata erat, Larus auis Mercurio, Picea arbor Vulcano, Trigla, & Mænis Piſces Dianæ, Citharus Apollini, Mercurio Boax, Aphya quæ & Aphritis Veneri, quadrupedũ uero Lupus Apollini Lepus Amoribus, Draco Mineruæ, author Euſtathius ¶ Purpureus, Virgil.

Nardus græcis, pariter & latinis, cuius duo genera ſunt, uocaturque Indica altera, Syriaca altera, haud ſane quia in Syria & India proueniat, ſed quod montis in quo nar-

dus naſcit, altera pars Syriam altera Indiam ſpectat. Habetq́ in Syriaca Nardo primũ bonitatis honorem, quæ recens non ponderoſa, comoſa, colore ruſo, odoratiſſimaq́ eſt, & quæ vna cum angloſi odorati iunci odore breui spica & amaroſapore ſit, Itidem quæ linguam exſiccet odoris ſuauitate diu permanente. In Indica Gangetis altera dicitur à Gange flumine inuenta appellatione, qui ad radices montis, in quo nardus naſcitur, fluit. Ignauior & minori efficacia, quę aquoſis locis prouenit, nardus hæc eſt, muneroſas & ex una eademq́ radice prodeuntes ſpicas ex ſe mittit, eaſdemq́ comoſas implicitaſq́, & odore uiroſo. Eſt & Nardus Gallica in Liguriæ alpibus naſcens. Itemq́ Nardus montana, quæ quibuſdam Thylacitis, & Niris dicta eſt, eam Cilicia gignit & Syria. Ramulos foliaq́ Eryngio ſimilia habet, minora tamen, Eryngii modo aspera, & aculeata, Radices illi duæ ſunt, & aliquando plures nigræ, odorataq́, Aſphodelo ſimiles, uerũ multo quã Aſphodelus graciliores, tenuioreſq́, non caulem, non florem non ſemen fert. Dioſc. Plin. ¶ Aſſyria, Achæmenia, Horat. Vnguenta enim Perſarum gentis ſunt. Et caſtris Darii regis expugnatis in reliquo eius apparatu Alexander cœpit ſcrinium unguentorum, author Plinius. ¶ Lenis, Ouid.

Nardi montani ſpica, Spica Ciliſſa, Propert.

Nar amnis, qui Narniam urbem in uia Flamminia ſitam præterfluit Thyberim influens paulo ſuper Ocriculo urbe exiguis nauigabilis nauigiis. Idem Velinos lacus Sabinorum exhaurit ſulfureis aquis, Tyberim ex his petens replet è monte Fiſcello labens iuxta Vacunæ nemora & Reate in eoſdem conditus, Pli. Steph. Strabo. ¶ Sulfurea albus aqua, Virg. ¶ Præceps, Ouid.

Nares, patulæ, Lucret. ¶ Cauæ, Ouid.

Natura, rerum creatrix, gubernans, dædala rerum, Lucret. ¶ Rerum nouatrix, edax, ſollers, ingenioſa, Ouid.

Nauale, ſiccum, longum, Ouidius.

Nauis, carina, puppis, Linter, Lembus, ratis, Abies, magna, panda, Lucret. ¶ Celeris, cita, inflexa, Catull. ¶ Pinus nautica, pinus caua, alnus cauata, curua, Leuis, celſa, caua trabs, uncta, uelox, cerulea, ærea, picta, Nam, ut ſcribit Lycoph. interpres, puppes nauiũ regaliũ deos pictos habebant, quas ob pietatẽ nemo incendere auderet. ABIES AERATA, Virgil. ¶ Trabs ærata, fragilis, Cypria, hoc eſt ærata, quõ, ut diximus, Cyprus ære fertilis eſt, LIBVRNA, Liburnia Illyrici pars eſt, cuius exemplo naues bellicæ ex ædificabantur, & appellabant Liburnæ, & Liburnicæ, Minimæ autem habebant remorum ſingulos ordines, paulo maiores binos, Idoneæ mẽſuræ ternos uel quaternos, interdum quinos ſortiebantur remigum gradus, Appianus, Vegetius, Suidas, Strabo, Horat. ¶ Dubia, inſtabilis, Tibull. ¶ Dura, uelifera, Proper. ¶ Adunca, uolucris, recurua, incurua, cerata, concaua, ueliuola, Ouid.

Nautæ, miſeri, Virgil. ¶ Auidi, maligni, callidi, Horatius. ¶ Vagi Tibul. ¶ Audaces, Ouidius.

Nauſea, fluens, Horatius.

N̄ aulia, quæ & Naula, ſiue Nabla inſtrumentū muſicū, quod aliter Pſalterium dicit, Athenæus, Suidas, Strabo. ¶ Genialia, Ouid.

N axos una Cycladū cum oppido, quam Strongylen, dein Diam, mox Dionyſiada à vi-nearū fertilitate, alii Siciliam minorem, aut Callipolim appellarunt. Patet circuitu LXXV. Millia, Paſſ. dimidioq; maior eſt quā Paros. Hæc Plin. Naxos dicta à Naxo Carum duce, ſiue à Naxo Endymionis filio, ut ait Stephanus. Siue, vt Eupho-rion, ἀπὸ τοῦ νάξαι quod eſt Bacchari, Aſclepiades Dionyſiada nominatam ſcri-bit quia ſolæ mulieres Naxiæ octauo menſe pariūt quoto & Liber pater natus cre-ditur, ſiue quia fons in ea vino fluat quod quidem Andro uicinæ ab aliis tribuitur. Strongylo primū nūcupata eſt, dein Dia ab Aloei filiis Oto & Ephialte, qui eam in-ſulam ſubactis Thracibus occuparunt. Cares deinceps aduecti in inſulam poſſederunt, quibus Polemonis filius Naxus imperans pro Dia ab ſe cognominauit Naxon. Hic vir bonus ac præclarus filium reliquit Leucippū, ex quo ortus filius Merdeus im-perauit inſulæ, ferunt Naxii Bacchum apud ſe nutritū, ob eamq; rem inſulam deo acceptiſſimam eſſe, Dionyſiadaq; à nonullis dici, & ut claſſe præſtarent illis datū. Nam primi ab Xerxe deficientes, & claſſe eum oppugnarunt, & apud Plateas in acie opera eorum inſignis fuit. Vina præterea habent præcipua. Plura leges apud Diodorū, & Strabonem. ¶ Bacchata iugis, Virg. ¶ Breuis, Ouid.

N E A P O L I S, ciuitas in Opicis Italiæ, à Rhodiis, ut alii à Phalaride, ut alii ab Hercule condita, Poſtea vero Chalcidenſes Colūbæ auſpicio eam incoluerunt, au-xeruntq;, & ex Pithecuſis Atheniſq; uenientes, unde & noua ciuitas, id eſt Neapo-lis, appellata fuit, ubi Parthenopes vnius è Sirenibus ſepulchrum oſtenditur, unde & Parthenope dicta, Gymnicum agonem iubente oraculo ibi celebrant. Eſt & eiuſ-dem nominis urbs Africæ, Syriæ, Thraciæ, Strabo, Lycoph. interpres, Liuius, Pli-nius, Statius, & quidam illuſtris poeta ad Piſonem Calpurnium, Teſtis Acidalia quæ condidit alite muros Euboicam referens fœcunda Neapolis arcem, dulcis, Vir-gil. ¶ Otioſa Horat. ¶ Mœnia Parthenopeia in otia nata, Ouid.

N eapolitanus, Parthenopeius. Ouidius.

N eæthus amnis Italiæ iuxta Crotonem, quæ eſt in ſinu Tarentino, cuius cognomen caſu prouenisſe dicitur. Nam in Achiuorū errore quoſdam ab Iliaca claſſe appli-cuiſſe dicunt, & ad locorū explorationem egreſſos, Troianas uero mulieres naui-gationis comites tam longi pertæſas pelagi curſus naues incendiſſe quas uiris deſer-tas eſſe nouerant. Neæthus etiam amnis ex malorum euentu uocabulum uendica-uit νηῦς nempe nauis αἴθω ardeo, incendo, Strabo, Plinius. ¶ Salentinus, Ouid. Iapyges olim Crotonem inhabitarunt, qui & Salentini dicunt, Strabo.

N ebula, aeria, Cat. ¶ Atra, Virg.

N eceſſitas, dira ſæua, Horatius.

N ectar Deorum & potio & cibus, παρὰ τὸ νεάζειν, quia Dii ſemper iuuenes ſunt, & nunquā ſeneſcunt, aut quaſi νεόκταρ, q bibentes iuueneſcere faciat. Suidas ex Anaxandride, Athenæus, Feſtus, Interp. Homeri. ¶ Liquidum, Virg.

¶ Odoratum, cæleſte, dulce, Ouid.

N eſas, triſte, dirum, immane, Virg. ¶ Vetitũ, maculoſum, Horat.

N eleus Neptuni e Tyrus filius, qui Orchomenũ Minyiũ & Pylum imperio tenuit, ut canit Homerus, ut enim ſcribit Diodorus, Neleus cum iis qui eum ſecuti erant in Meſſenen tranſiens accolarũ uoluntate condidit urbem Pylum, cui quũ imperaret, Chlorim Amphionis Thebani uxorem duxit, ex eaq; duodecim filios ſuſcepit.

¶ Diues, Ouid.

N emora, auia, frondiſera, Lucret. ¶ Alta, opaca, Catull. ¶ Arguta, frondoſa, atra, frondea, imbrifera, aſpera, Virg. ¶ Gelida, umbroſa, Horat. ¶ Denſa, Ouid.

N emeſis dea indignationis, quæ improbos ſupplicio afficit, & nimia felicitate elatis ſuccenſet, νεμεσάω ſucenſeo, indignũ puto. Hæc Iouis & neceſſitatis filia ut Plutarchus, Noctis & Erebi ut Heſiodus. Cui primũ Adraſtus rex delubrũ apud Aeſepũ flumen conſtruxit, ex quo Adraſtea dicta, quã quã nonnulli Adraſteam Dianã eſſe velint. Erechtheus quoq; Athenarũ rex in Rhamnunte Atticæ uico ſtatuam ei erexit, quod Diodotii opus pleriq; dicunt, aliqui uero Agoracriti Parii, quæ ex. X. cubitorũ magnitudine & pulchritudine, ſolidoq; lapide perfecta eſt, & cũ Phidiæ operibus contendit, quã ob rem Rhãnuſiæ nomen adepta eſt, Latinũ nomen ne in Capitolio quidem vbi ſimulacrũ eius erat inuenit, authores, Antimachus, Ariſtoteles. X. Orato & Int. Harpocration. Plutar. Pauſan. Zenodotus, Suid. Pli. Strabo.

¶ Rhãnuſis uirgo, uehemens dea, Catull. ¶ Rhãnuſis, Ouid.

N epotes, Seri, cari, Virg.

N eptunus Saturni Rheæq; filius, Heſiodus, dictus q; mare & terras obnubit, ut nubes cælum, à nuptu, id eſt opertione ut Varro, ut Cicero à nando. Hic ut Cretes aiunt primus nauigandi arte inuenta claſſem inſtituit, eiuſq; præfectus eſt à Saturno factus. Quapropter traditum eſt poſteris Neptunum imperaſſe mari, ſacraq; ei à nauigantibus facta, addunt etiam Neptunum primum equos domuiſſe, artemq; equitandi ab illo traditam, equũq; tridente è petra in Theſſalia eduxiſſe, unde Hippius, & Petræus dictus ſit, Diodorus, Pindarus. ¶ Aegæus, ab Aegis inſula Achaiæ, Neptuno, & Baccho ſacra, authorib. Homero, eiuſq; Interp. Pherecyde, Strabone. FRATER Iunonis, Saturnius, domitor maris, Virg. ¶ Potens maris deus, Horat.

¶ Deus Tænarius, à Tænaro Laconicæ promontorio, ubi Neptuni templum eſt, Strabo, Ariſtophanis interpres. DEVS liquidus, Propert. ¶ Ceruleus, rector pelagi, numen aquarum, tridentifer, æquoreus rex, rex aquarum, Nelei ſanguinis author, genitor profundi, Ouid.

N eptuni currus, cæruleus, tonans, Virg.

N eptuni Equi, Eriole & Glaucus, ſiue Enceladus & Sthenon, vt legimus apud Lexicon Varini Camertis. ¶ Feri, Virg.

N equitia, miſera, Propertius.

N eritos vrbs Cephaleniæ prope Ithacam, quã Laertes à ſe captã apud Homerũ gloriat, & ipſa Vlyſſis patria, quã Achelous amnis è Chalcide fluens circũfundit, &

irrigat. Eſt & eiuſdem nominis mons in Ithaca, authores Strabo, Dionyſius Afer, Plin. Homeri interpres. ¶ Ardua ſaxis, Virg.

Nereus Maris Terræq; filius ut canit Heſiodus, Vates fuit ut ſcribunt Didymus, et Horatius, & Homer. Int. ¶ Grandæuus, Virg.

Nereides Nerei & Doridis filiæ, ut Heſiodus ait, qui unà cum Sophocle, & Euripide quinquaginta eas facit. Leucotheæ quẽadmodũ & Ino à Myrtino poeta nominant, ut legimus apud Etymologicon. ¶ Aequoreæ, Catul. ¶ Doridæ natæ, Prop. ¶ Pelagi (nymphæ, uirides, Ouid.

Nerui, ualidi, Lucretius.

Neſtor Nelei filius ex Chloride Amphionis filia, ut teſtatur Homerus, quem & tria ſecula hominũ exegiſſe canit, cuiq; pluſquã mellitam quandã facundiam affingit, ut eius ſenecta, & eloquentia in prouerbium abierint. Fuit autem eodem authore Pyliorũ dux. ¶ Pylius, Horat. ¶ Facũdus, Neleius, Nelides, antiquus, Ouid.

Neſæe vna Nereidũ, apud Homerũ, & Heſiodũ. ¶ Candida, Prop.

Neſſus Centaurus, Ixionis ex Nube filius, quẽ Hercules quũ ad Euenum amnem unà cum Deianira perueniſſet reperit pretio uiatores flumen tranſuehentem. Hunc traductam Deianirã uiolare conantem muliere uiri opem implorante ſagitta tranſfixit, quũ prius tamen Deianiram cognouiſſet. Moriturus ex vulnere pollicitus eſt Deianiræ ei ſe amoris medicamentũ traditurũ, quo nullam præter ſe mulierem Hercules appeteret. Iuſſit itaq; ex ſemine quod ex eo exciderat cum oleo & ſanguine à ſagitta defluente immiſto Herculis tunicã tingere. quo dato conſilio quũ expiraſſet, illa clã Hercule qđ mãdatũ erat pfecit, Diod. Hyginus, Ouid. Lycoph. interp. ¶ Bi(formis, ſemiuir, Ouid.

Nexus, uolubilis, arctus, Ouid.

NICAEA, quæ prius Olbia, Bithyniæ primaria urbs iuxta Lacũ Aſcanium, quã primo condidit Antigonus Philippi filius, & Antigoniã nominauit, Poſtea Lyſimachus, quã & ab uxoris nomine filiæ Antipatri Nicæam appellauit. Vrbis ambitus eſt ſtadiorũ ſexdecim figura quadrata, quæ in campo ſita portas quattuor habet ad rectos angulos, & in munitionẽ exciſa, quare ex uno lapide qui circa mediũ Gymnaſiũ poſitus eſt oẽs quattuor portæ cernunt. Sunt et aliæ eodẽ nomine, Strabo, Steph. Pli. ¶ Aeſtuoſa, Catull. Nicæam, ut tradit Strabo cãpus ingens et valde fœlix circũſtat, æſtate nõ admodũ ſalubris, hac de cauſa eã æſtuoſam videt appellaſſe.

Nilus fluuius à Nilo Aegypti rege cognominatus, ſiue quia νέαν ἴλυν idest nouũ limũ trahat, qui certo anni tpe liquefactis niuibus excreſcens Aegypti cãpos irrigat, et quũ tota æſtate obrutã oppletãq; tenuerit, tũ recedit, mollitoſq; et oblimatos agros ad ſerẽdũ relinquit. Primũ ei Melas nomẽ fuit, à Melane Neptuni filio, deinde Aegypti cognomen accepit, ab Aegypto Vulcani & Leucippes filio. Apud Aegyptios diuino in honore habitus ut canit Parmenon, αἰγύπτιε ζεῦ νεῖλε. Hic amnis primo Dyris, poſtea quũ ex lacu Heptagono profluit, Nigir vocatur, Et qua medios Aethiopas Aſtapus cognominatur, circa clariſſimã eorũ Meroen Aſtabores Læuo alueo dictus, Dextera uero Aſtuſapes. Nec ante Nilus nominatur, quàm ſe totum aquis concordibus iunxit, ſic quoq; etiãnum Siris nominatus per aliquot millia,

& in totũ Homero Aegyptus, aliiſq; Triton, quia tribus nominibus inſignitus eſt. ſ. Oceani, Aeti, id eſt aquilæ, eo q; celeriter fluat, & Aegypti. Celeberrimis ſeptem oſtiis quaſi faucibus in mare ſe euouit, proximo Alexandriæ Canopico, ſiue Heracleotico, deinde Bolbitico, Sebennytico, ſiue Phatnitico, Mendeſio, Tanitico, ultimoq; Peluſiaco. Copioſiſſimi teſtes ſunt Euripid. Herodot. Diod. Strabo, Plutarchus, Plinius, Dionyſius Afer. ¶ Septemgeminus Catull. ¶ Magnus, pinguis, Virg. ¶ Tumidus, Horat. ¶ Fertilis, Tibull. ¶ Tepens, uagus, Propert. ¶ Septemfluus, Septẽplex, Papyrifer, Papyrus namq; authore Plinio, naſcitur in Paluſtribus Aegypti, aut quieſcentibus Nili aquĩs, CELER, diues, aduena, iocoſus, Ouid.

Nimbus, niger, uolans, altus, Lucret. ¶ Nigrans, Aetherius, Virg. ¶ Denſus, auſtralis, Ouid.

Niobe Tantali & Euryanaſſæ filia, ut alii Phoronei & Telodices, ut alii Aſſaonis filia, Philotti uxor. Hæc filios ſeptem & totidem filias peperit ſummo decore præſtantes, ut Aeſchylus, & Euripides, & Ariſtoph. & Diodorus uolunt, ſex fœminas & totidem mares ut Homerus, & Pherecydes, ut Hellanicus mares quatuor, fœminas tres, ut Xanthus lydius liberos decem, ut Sapho bis nouenos, ut Bacchylides & Pindarus bis denos, nonnulli tres fuiſſe dixerunt. Tali prole ſuperbiens admodũ gloriabat Latonæ ſe præferens numero filiorũ, Itaq; ira motam Latonam ferũt Apollini ut Niobes filios, Dianæ ut filias arcu interficerent mandaſſe, quibus matri obtemperantibus, contigit eodem tempore & abundare filiis Nioben & carere. Tametſi nõ deſint qui aſſerant Chlorim filiam ſuperſtitem fuiſſe, quæ & Meliboea dicta eſt, et filiũ Amyclam. Ipſa ob dolorem amiſſorũ filiorum in Sipylo Phrygiæ monte in lapidem uerſa eſt, adhuc lacrimas fundens, ut nonnulli uolunt præcipitẽ ſe ex celſiſſima rupe dedit, Homerus, Euphorion, Pauſanias, Parthenius, Lycoph. interp. Diod. Ouid. Tzetzes, Euripidis Im, Cæterũ Sipylus mons nomen habuit à Sipylo Agenoris & Dioxippes filio, antea Ceraunium dictus, Plutar. Hyginus, Gellius. ¶ Tãtalis, Propert. ¶ Superba parens, ſoror Pelopis, Ouid.

Niphates Armeniæ mons fœtus Tigribus ut ſcribit Strabo, Nomẽ, ei ut Arcadio placet, ἀπὸ τοῦ νείφειν id eſt ab aſſiduo niuium caſu, ex Steph. ¶ Rigidus, Horat.

Niphates Armeniæ amnis, qui Euxino ponto commiſcetur, ut teſtatur Ouid. & Lucanus quum ait, Armeniuſq; tenens uolentem ſaxa Niphaten. ¶ Voluens ſaxa, Ouidius.

Niſus Hyrtaci filius, Virgilio decantatus. ¶ Inſignis pio amore. ſ. Euryali, Hyrtacides, iaculo celer & ſagittis, Virg. ¶ Impiger, Ouid.

Niſi regis Megaræ Scyllæ patris capillus. ¶ Purpureus, Virg. ¶ Honoratus crinis, fiducia regni, Ouid.

Nitrum quod Romani pariter græcis nitrũ uocant. Probatur quod Leue & ſine pondere eſt roſeo colore aut albo, Dioſcorides, Plin. ¶ Rubens, Ouid.

Nix, gelida, alba, Lucret. ¶ Hiberna, Catull. ¶ Sithonia, Virg. ¶ Meotica Propert. Meotis palus Ponti in eum influens, non multo quã ipſe eſt minor, & Ponti mater,

ter, à quo Pontica regio cognominatur, In ore Meoticæ paludis tanta glaciei uis eſt, vt quo in loco miſſus à Mithridate Imperator equeſtri pugna Barbaros in glacie hieme ſuperauerat, illos eoſdem nauali prælio ſoluto per æſtatem gelu uicerit, Strabo, Plin. Huius uocis prima cõmunis eſt apud Propertium, & Ouidium.

NOCTVA auis in quam Nyctimene à Pallade uerſa eſt. Noctuas ſexagenis diebus hiemis cubare, & nouem voces habere traditum eſt. Noctuæ plurimæ in Attica cum in Creta nullæ ſint, Ouidius, Plinius, Ariſtoph. interpres. ¶ Noctis auis Palladis, Ouid.

Nota, memor, Horat. ¶ Informis, Propert.

Nouerca, iniuſta, ſæua, mala, Virg. ¶ Cauta, Propert. ¶ Terribilis, ſcelerata, dira, Ouid.

Nox Chao edita authore Heſiodo. ¶ Cæca, Lucret. ¶ Nigra, Catull. ¶ Sera, gelida, atra, humida, opaca, obſcura, ſilens, Eumenidum mater, Sopora, placida, fuſca, ſub luſtris, Virg ¶ Frigida, caliginoſa, Horat. ¶ Tacita, Tibull. ¶ Sobria, Prop. ¶ Arcanis fidiſſima, curarum maxima nutrix, ſiderea, denſiſſima, arcana, alta, furtiua, pruinoſa, Ouid.

Noctis quadrigæ, nigræ, Tibull.

Noxa, triſtis, Ouid.

NVBES, nubila, ætheriæ, uolantes, atræ, canæ, fuluæ, nigræ, ramoſæ, Lucret. ¶ Aeriæ, Catull. ¶ Denſæ, altæ, tenues, obſcuræ, inanes, turbidæ, liquidæ, aquoſæ, ceruleæ, gelidæ, Virg ¶ Candentes, arduæ, Horat. ¶ Volucres, triſtes, humidæ, piceæ, bibulæ, cæcæ, Ouid.

Numen, diuinũ, ſanctum, Lucret. ¶ Magnum, Virg ¶ Cæleſte. Ouid.

Numantia Celtiberorum nobiliſſima ciuitas, ſine muro, ſine turribus, modico edita tumulo, quæ quatuor millibus Celtiberorum Romanorũ exercitũ per multos annos ſuſtinuit, nec ſuſtinuit modo, ſed ſæuius aliquando perculit, pudendiſq; uulneribus affecit, Demum Scipione Aemyliano duce maximo oppreſſa ciuitas nullũ de ſe gaudium hoſti reliquit. Vnus.n. vir Numantinus non fuit qui in catenis duceretur, præda ut de pauperibus nulla, arma ipſi cremarunt, Triumphus fuit tantũ de nomine, Liuius, Florus, Strabo. ¶ Fera, Horat.

Numicius amnis, & fons in Latio, iuxta Laurentũ, qui ingens ante fluuius fuit, in quo repertum eſt cadauer Aeneæ & conſecratũ, poſtmodũ paulatim decreſcens in fontem eſt redactus, qui & ipſe ſiccatus eſt ſacris interceptis, Veſtæ.n. Libari non niſi de hoc fluuio licebat, Pli. Ser. ¶ Sacer, Virg. ¶ Corniger, Placidus, Ouid. ¶ Vnda ueneranda, Tibull.

Numa Pompilius Sabinus uir, Secũdus à Romulo rex quem canum à prima ætate fuiſſe Seruius aſſerit, quẽadmodũ et Strabo de Tarquinio refert, Dionyſ. Alicarnaſſæus Plutar. Liuius. ¶ Clarus, monſus, antiquus, munificus, Ouid.

Numidæ Africæ populi, qui quoniam ſæpe tentantes agros, alia, deinde alia loca petiuerant, ſemetipſi Numidas appellauere, author Salluſtius, Itemq; Plin. ait. Ab Am-

pſaga Numidia eſt Maſiſſiſſæ clara nomine, Metagonitis terra à græcis appellata. Numidæ uero Nomadas à permutandis pabulis mapalia ſua hoc eſt domos plauſtris circũferentes. Hi teſte Liuio, rudes ad pedeſtria bella ſunt, equis tantũ habiles. Iidem ante omnes barbaros in Venerem effuſi ac præcipites. ¶ Infreni, Virgilius. ¶ Extremi, Horatius. ¶ Rebelles, Ouid.

Nurſia ciuitas Picena, Iouis ſimulachro inſignis, ex Iulio obſequente, Seruio. ¶ Frigida, Virg. aut reuera frigida, ut apud Silium. Nec non habitata pruinis Nurſia, aut certe uenenoſa, nocens, Gracchi námq; ubiq; in concionibus ſuis Nurſinos ſceleratos appellauere, author Seruius.

Nurſæ ciuitas à qua Nurſini populi Sabinorum, Pli. ¶ Montoſa, Virg.

Nutrix, alma, Lucret. ¶ Cara, Vir. ¶ Fabuloſa, Horat.

Nutus, loquax, Tibullus.

NYMPHAE, faciles, Virg. ¶ Simplices, Horat. ¶ Blandæ, Proper. ¶ Teneræ, Ouidius.

O

OAXES Cretæ fluuius ut ait Vibius ſequeſter, & Seruius ex Pliſthene, unde Varro Atacinus Cretam Oaxida terram uocat. Quos magno Anchiale partus enixa dolore, Et geminis capiens tellurẽ Oaxida palmis Sciſſdere dicta. Tameſi id ab Oaxo Cretæ oppido dici poſſit quod procul abeſt ab Eleutheroneſo ab Oaxo filio Acacallidis Minois filiæ, uel à ſitu loci ꝙ crepidines græci Oaxos uocent, ut ſcribit Stephanus, Herodotus quoq; Oaxum urbem Cretæ facit, in qua Etearchus Batti Cyrenæorũ cõditoris maternus auus regnauerit. ¶ Rapidus, Virg.

OBLIVIO, Liuida, Horatius.

OCEANVS Cœli Terræq; filius Heſiodo, apud Homerũ, Fauorinũ. Q. Curtium, fluuius uniuerſam terrã circũfluens. Nomen accepit ꝙ ὠκέως νάει quia ſcilicet celeriter fluit ut ſcribunt Stephanus, & Solinus. Eum Homerus Deorũ genitorẽ appellat. Oceani quoq; nomine omnis aqua fontana in quã Hydria mergi ac tingi poteſt dici ſolet, ut ait Euripidis int. ¶ Pater nympharũ, Catull. Nymphas. n. fluminũ filias dixit Callimachus, quæ tanquã ex Oceano patre fluunt, in eumq; refluunt. ¶ Pater rerum Virg. ex Homero, & Thaletis ſententia. ¶ Bellicoſus, circũuagus, Horat. ¶ Amnis ceruleus, Tibull. ¶ Senex, Ouid.

Oceani & Tethyos filiæ tria millia numero, Heſiodus. ¶ Oceanitides, Virg.

Oculi, Acies, lumina, nitentes, Virg. ¶ Fulgentes, Horatius. ¶ Loquaces, Tibull. ¶ Micantes, arguti, Ouid.

ODIVM. Vatinianum, Catull. Vatinius in quem acerrime M. Tullius inuectus eſt, in tantũ odiũ Populi Romani peruenit iam detectis illius flagitijs, ut in prouerbium eeſſerit Odium Vatinianũ. Poteſt & intelligi odium quo Vatinius in Ciceronẽ detinebatur. ¶ Crudele, aſperum, Virg.

O dores, ¶ Aſſyrii, Tibull.

O ENEVS, ut ait Diodorus, Proeti filius, ut Hyginus, & Euripides, & Ouid. Parthaonis, Laocoontis largoq; autæ frater, quem Aetolia bifariam diuiſa Calydoniam plagam regno tenuiſſe tradiderunt; Pleuroniam uero aliqua ex parte Parthaonidas habuiſſe, qui ut Poeta inquit, Pleuroniaq; colunt, muro & Calydona præaltam. Theſtium tñ Pleurona tenuiſſe memorant, qui Curetū ductor ſocer quidē fuerit Oenei, Althææ uero pater, Homerus, Diodorus, Strabo, Interpres Homeri. ¶ Parthaone natus, Ouid.

O enomaus Elidis rex, Martis ex Harpina Aſopi filius, ut alii Eurythoe Danai filia, ut alii, Aſteropes Atlantis et Hyperochi filius, Apollonii et Homeri interp. Pauſanias, Diodorus, Lycophro interp. Steph. ¶ Sæuus, Ouid.

O enone Cebreni fluminis in Troade, à quo Cebren, ſiue Cebrenia Troadis urbs, Cumæorū colonia, ex Creuſa filia, Muſicæ et medicinæ ſciēs, et vaticinationē à Rhea deorū matre edicta, & ob ſingularē animi prudētiā admodū fama illuſtris, quā dicūt Paridis vxorē fuiſſe anteq̄ Helenā duceret. Huius et Paridis ſepulchrū apud Cebreniā Troadis vrbē oſtēdit. Traditū eſt.n. Oenonen uiſo Paridis cadauere adeo cōmutatā, ut alienata mente obſtupeſceret: ac paulatim p̄ mœrorē deficiente anima concideret, atq; ita uno funere cū Paride cōtegeret. Didymus, Herodianus, Ciclys, Strabo, Lycoph. interpres, Parthenius, Harpocration. ¶ Nais, dea, Prop. ¶ Phrygiis celeberrima ſiluis, edita nympha à magno flumine, pegaſis, Ouid. Huius epitheti ratio adhuc mihi ignota atq; obſcura eſt, quidā neſcio quid confinxerūt.

O eta mons inter Theſſaliam & Macedoniā, qui ab oriente ac Thermopylis in occidētem vſq; in ſinum Ambraciū extenditur. Quodā etiā modo per lineas rectas mons iſte montanā ſcindit regionem à Parnaſſo vſq; Pindum barbariſq; ſuperiacentibus. Huius pars una uergens in Thermopylas Oeta uocatur longitudinis ad ſtadia triginta, aſperitatis & celſitudinis non mediocris, longe autem excellentiſſimus ad Thermopylarum tractum. Ibi enim cacumen attollitur, & in rupes acutas præruptas præcipiteſq; finitur. Paruumq; & anguſtum viatoribus à litore Locros petentibus tranſitum derelinquit. Ipſum quidem tranſitum Pylas, ideſt portas & anguſtias vocitant, atq; Thermopylas. Sunt enim ibi propè Thermæ, id eſt, calidæ aquæ magno in honore, uti Herculi cōſecratæ. In Oeta Hercules quum tunicam Neſſi ſanguine infectā induiſſet, ſtatimq; flagrare cœpiſſet, neq; flumine ardorem extinguere poſſet, ingentē pyram ex Apollinis oraculo conſtructam aſcendit, Philoctetes illam ſuccendit, ſubitoq; fulminibus circum cadentibus pyra exuſta eſt. Accedente Iolao ut oſſa colligeret, quū nihil penitus repertū eſſet, credentes Herculē, ut Oracula prædixerant, ad deos tranſlatum, Illi ut Heroi ſacra quædam fecerunt. Ibi locus eſt quē Pyram, q̄ ibi mortale corpus eius dei ſit crematum, appellant. In huius quoq; radicibus montis Heraclea urbs ſita eſt ab Hercule nomen ſortita, quæ in campo arcem imminentem loco alto & præcipiti habet. Diod. Strabo, Hyginus, Liuius, Pli. ¶ Herculea, nemoroſa, alta, ardua, Ouid.

OLEA, arbor quæ neq; in frigidiſſimis neq; in calidiſſimis locis prouenit. Genera eius tria dixit Virgil. Orchiten, Radiū, & Pauſiam. Nec deſiderare raſtros, aut falcem ullam aut curam, Pli ¶ Pallens, tarde creſcens, Pinguis, Palladia, Pallas nāq; in certamine edito cum Neptuno, Oleam cū baccis eduxit, quæ melior equo iudicata eſt, quoniam eſt inſigne pacis, author Ouid. Ariſtoph. interpres, & Seru, quā oleam Athenis durare ad ſuam vſq; ætatem prodidit Plin. Diodo. præterea ſcribit, q̄ Palladi Olearū oleiq; educendi inuentionem tribuūt. Nam ante huius deæ ortū erat hæc arbor cum alus ſylueſtribus immiſta, olei vſus aberat cum eſſet ignota, VIVAX, Firmiſſimæ enim ad viuendum oleæ ut quas durare annis. CC. inter authores conueniat ait Pli. PALLAS, Flaua, Pacifera, Virg. ¶ Canens, pacalis, Palladis arbor, mitis, ſemper frondens, folia ut tradit Pli. harum generi non decidunt, Oleæ, Lauro, Palmæ, Myrto, Cupreſſo, Pinis, Hederæ, Rhedodendro, quā Sabinam Herbam vocant. At vero apud Conſtantinum Cæſarem arbores quibus nū quam folia decidant ſunt quatuordecim, Palma, Citrium, Lentiſcus, Laurus, Olea, Cupreſſus, Siliqua, Pinus, Ilex. Buxus, Myrtus, Cedrus, Salix, & Iuniperus, ALBENS, Baccifera, Ouid.

Oleum, oliuum, tardum, Lene, Lucret. ¶ Liquidū, pingue, labens, Virgil. ¶ Pallas, Latex Palladius, Ouid.

Oliua, fructus, Sicyonia bacca, Virg. Dioſcorides de oleo candido verbo faciens ſic ait, Fit oleum hoc ad Sicyonem Peloponeſi præcipue, Sicyoniumq; ab ea appellat. ¶ Bicolor, cærulea, Ouid.

Oleæ Pauſiæ, ſiue Poſiæ Bacca, hæc olea plurimum carnis habet, acerba eſt, ideq; bacca iucundiſſima eſt. Huius oleum ſaporis egregii dum viride eſt. Columella, Varro, Plin. Probus. ¶ Amara bacca, Virg.

Oleaſtri arboris folia, qui neq; cariem neq; uetuſtatem ſentit, quoq; primum Hercules coronatus eſt indeq; corona in olympiacis vt author eſt Pli. ¶ Amara, Virg.

Olympus mons Theſſaliæ, in quo Ludi Olympici Eleis æmulis celebrabantur, multorum montium nomen eſt Olympus, Elidis, Arcadiæ, Ciliciæ, Macedoniæ, Theſſaliæ, Cypri, Apollodorus, Strabo, Mela, Solinus, Pli. Euſtathius. ¶ Frondeſus, Virgil. ¶ Opacus, Horat.

OMENTVM, Pingue, Catullus.

Omphale Iardanæ filia Lydorum regina, cui Hercules famulatum exhibuit. Hercules nāq; quum Iphitum de turri deturbaſſet, ob eius mortem in morbum incidit. Sed quum nullo pacto ſanari poſſet, deq; morbi cura Apollinem conſuleret, reſponſum eſt, facile eius ualetudinis curam fore ſi iuſto venderetur pretio, pecuniaq; exinde redacta Iphiti Liberis daretur. Coactus igitur oraculi reſponſo parere, cū quibuſdā amicis in Aſiam nauigans ſponte ſua à quodam ex amicis venundatus ſeruus Omphalæ virginis factus eorum reginæ, qui aliquando Mæonii, nunc Lydi dicuntur, pretium Iphiti filiis quum datum eſſet, priſtina valetudine recuperata, Omphalæ ſeruiens, omnes eius regionis Latrones ſuſtulit, Cercopas qui dicebantur

prædones

prædones regioni infeſtos partim peremit, partim Omphalæ vinctos tradidit. Sylleum raptos ab ſe viatores ad opus vinearũ cogentem ligone percuſſum cecidit, Itonas Omphalæ patriã latrociniis infeſtantes compeſcens, urbem eorũ receptaculum expugnatam captamq́ diruit. Omphale cognita Herculis uirtute, & quis eſſet, & liberũ fecit, & ex eo genuit filium Laurũ. Nonnulli tradiderũt Ophiuchũ Herculem eſſe in Lydia apud flumen Sagarim anguem interficientem, qui & homines complures, & ripam frugibus orbabat, pro quo facto à regina Omphale quæ ibi regnabat multis ornatũ muneribus Argos remiſſum, ab Ioue uero propter fortitudinem inter ſidera collocatũ, authores Hyginus, Palæphatus, Plutarchus, Diodo. Muſæus. ¶ Lydia gygæo tincta puella lacu, Prop. ¶ Nympha Iardanis, Mæonis, Lyda Puella, Ouid.

ONAGRI in Phrygia, & Lycaonia præcipui ut tradit Pli. ¶ Timidi, Virg.

Onyx, hoc eſt uas ex alabaſtro, Myrrheus, Propert.

OPPROBRIVM, malum, Catullus.

Opes, excultæ, Propert. ¶ Magnificæ, munificæ, Ouid.

ORACVLA, Veridica, Cat. ¶ Sancta, Virg.

Orchomenus Boeotiæ ciuitas, Locupletiſſima quondam & potentiſſima, Opũ quidẽ teſtis eſt ẽt Home. Dinumeratis .n. locis opulentiſſimis ait. Nec quanta in Orchomenon, Aegyptiaſue Thebas aggeritur Gaza. Potentiæ uero, q̃m Thebani Orchomeniis tributa ſoluebant, & Ergino Orchomeniorũ tyranno, quem ab Hercule extinctum ferunt. Eſt & Orchomenos Arcadiæ, Theſſaliæ & Ponti. Dictus uero Orchomenos ab Orchomeno Minyæ filio, Strabo, Pauſanias, Homeri interpres, Pli. ¶ Ferax, Ouid.

Oreades montium nymphæ, Iouis filiæ ut canit Home. ¶ Agreſtes, Ouid.

Oreſtes Agamẽnonis & Clytæmneſtræ filius, qui Tiſamenũ filium ſuſcepit ex Hermione, quo duce Achæi deuictis Ionibus priſtinam fortunam recuperarunt, Oreſtiadem oram Macedoniæ ab Oreſte quandoq́ occupatam fuiſſe memoriæ traditum, quum cæſa matre exul profugeret, regioniq́ à ſe nomen reliquiſſe, quũq́ oppidum condidiſſet Argos Oreſticũ de ſuo vocaſſe nomine. authores Homerus, Euripides, Strabo, Pauſanias. ¶ Agamẽnonius, ſcenis agitatus, Virg. ¶ Tantalides, Argolicus, ſceleratus, Agamẽnone natus, Tiſameni pater, Ouid.

Orni arbores, quæ maxime montes amant, authore Plin. ¶ Rigidæ, ſteriles. Virg.

Orion Neptuni ex Euryale filius, ut alii Hyriei Thebis Boeotiis oriũdi, ſiue Chii, ex Vrina Iouis & Mercurii, unde primo Vrion dictus, ſed vetuſtate & cõſuetudine factum eſt, vt Orion vocaret, eo q́ apud Oream Euboeæ vrbem ſit educatus. Nõnulli ab Ioue, alii à Diana inter ſidera collocatũ dixerũt, qui adhuc Vergilias fugientes ad occaſum ſequi videt, qui, quũ Scorpius occidit, oritur. Hunc à zona & reliquo corpore æquinoctialis circulus diuidit cũ Tauro decertantem collocatũ, dextra manu clauam tenentẽ, & incinctũ enſe, ſpectantem ad occaſum et occidentem exorta Scorpionis poſteriori parte, & ſagittario exoriente, cum cancro aũt toto corpore

M

pariter exurgentem. Habet omnino ſtellas decem & ſeptem, cuius Zona quũ emergit, turbidus eſt aer, cũ totus exoritur auſter flat, idẽ quũ occultatur Aquilo ſpirat. Ferunt præterea ei conceſſum vt ſuper fluctus curreret, & in terra, quẽadmodum Iphiclo Phylaci filio Proteſilai patri datum dicit vt ſuper ariſtas curreret, nec eas infringeret: tum magnitudine tũ robore corporis cæteros heroas excedentem, inſignẽ venatorem fuiſſe, & opera effeciſſe multa amore laudis. Id quod eximie Maro ſignificauit. Quàm magnus Orion Quũ pedes incedit medii per maxima Nerei Stagna, viam ſcindens, humero ſupereminet undas. Aut ſummis referens annoſam montibus ornum, Ingrediturq́ ſolo, & caput inter nubila condit. Ex authoribus Arati interprete, Diodoro, Orpheo, Strabone, Hygino, Ptolemæo, Plin. ¶ Nimboſus, aquoſus, ſæuus, magnus, Virg. Ex Homero, & Pindaro. ¶ Deuexus, triſtis, infeſtus nautis, Horat. ¶ Enſifer, Boeotus, Hyrieia proles, Ouid.

Orithyia Erechthei Athenarũ regis filia, quam fabulæ tradiderunt à Borea uento dũ flores legit, ab Iliſſo Atticæ flumine ſuper Sarpedoniam petram in Thracia delatã fuiſſe. Hiſtoriæ autẽ ueritas prodit à Borea Aſtræi filio Thrace raptã, quem fabulæ uentũ confinxerunt. Ex ea & Borea natæ Chione, Chthonia, & Cleopatra Phinei uxor. Teſtimonio ſunt Apollonii, & Sophoclis interpres, Diodorus, Euſebius, Herodot. ¶ Actias, Virgil. ¶ Pandionia, Prop. ¶ Erechthis, coniux actæa tyrãni gelidi. Ouidius.

Orpheus Libethris Thraciæ urbe quæ Pieriæ ſubiacet oriũdus, Oeagri, qui quintus ab Atlante fuit, & Calliopes filius, ut alii Oeagri & Polyhymniæ, ut quibuſdã placet Apollinis & Calliopes, ut alii Oeagri & Menippes Thamyræ filiæ, qui doctrina cantuq́ omnes excelluit. Etenim poema mirandũ edidit, & ſuauitate cantus præ cæteris clarus adeo fama excreuit, ut cantu feras arboresq́ ad ſe audiendũ allicere diceretur, doctrinæ deditus quũ Theologiæ operã impendiſſet in Aegyptũ tranſiit, plurimarũq́ ibi rerũ ſcientia percepta græcorũ doctiſſimus, tum in deorũ cæremoniis, tum in Theologia, tũ in poematis cantuq́ eſt habitus. Nauigauit inſuper cũ Argonautis, obq́ uxoris amorẽ ad inferos deſcendens, a Proſerpina ſuauitate cantus allecta impetrauit ut fato defunctam uxorem ab inferis excitaret, quod & antea fecerat Bacchus, quẽ dicunt matrẽ Semelen ab inferis eductam, immortalitateq́ donatam Thyonen nominaſſe. Huic lyra à Mercurio ex teſtudine facta tradita eſt, qui quærens uxoris Eurydices mortẽ ad inferos deſcendiſſe exiſtimatur, & ibi deorum progeniem ſuo carmine laudaſſe præter Liberũ patrem, hunc enim obliuione ductus prætermiſit. Poſtea igitur Orpheus in Olympo monte qui Macedoniam diuidit à Thracia, ſiue, ut Eratoſthenes, in Pangæo ſedens cũ cantu delectaretur dicitur ei Liber Bacchas obieciſſe quæ corpus eius diſcerperent, diſcerpta membra in flumen Hebrũ proiecerunt, caput reliqui corporis ſpeciem in Draconẽ conuertit, è ſanguine Lyræ herba nata, cui Citharæ nomẽ eſt, quæq́ in Pangæo monte naſcit, quũq́ Bacchi feſtus dies agitur Citharæ ſolum reddit. Caput Leſbo appulſum rupem habitauit: & in caua humo uaticinabatur: unde Lesbii, cæteriq́ Aeoles, atq́ iis finitimi Io-

nes ipſo ad futura præſcienda utebant. Sed alii dicunt ꝙ initia Liberi ſit ſpeculatus id ei accidiſſe, Muſas aũt collecta membra ſepulturæ mandaſſe, & Lyram quo maxime potuerunt beneficio illius memoriæ cauſa figuratam ſtellis inter ſidera conſtituiſſe Apollinis & Iouis uoluntate, ꝙ Orpheus Apollinem maxime laudaret, Iupiter uero beneficium filio conceſſit. Alii ꝙ mulierꝫ conſortia fugeret à Thracibus mulieribus diſcerptum uoluere. Biſtoniã & Ciconas rgno tenuit. authores, Diodorus, Orpheus, Tzetzes, Pauſanias, Suidas, Euſebius, Hyginus, Plutar. Philoſtratus. ¶ Thracius, ſacerdos Threicius, Virg. ¶ Vocalis, Horat. ¶ Vates Rhodopeius, uates Apollineus, hymnifer, Ouid.

Ortus, purpureus, Ouid.

OS, uocale, Ouid.

Oſcilla funes quibus ſuſpenſis Athenienſes fœminæ ſe iactabant. Nam ut ſcribunt Hyginus & Germ. Cæſar, quum in finibus Athenienſium multæ uirgines ſine cauſa ſuſpendio ſibi mortem conſciſcerent, ꝙ Erigone poſt mortem Icari patris erat precata ut eodem letho filiæ Athenienſium afficerentur quo ipſa foret obitura, niſi Icari mortem perſecuti, & eũ forent ulti. Itaq; cũ id eueniſſet, petentibus eis Apollo dedit reſponſum, ſi uellent euentu liberari, Erigonæ, & Icaro ſatisfacerent per ſingulos annos de frugibus & uindemia primũ eis delibantes. Qui ꝙ ea ſe ſupenderat inſtituerunt ut tabula interpoſita pendente funibus ſe iactarent, quod ſacrificium ſolenne inſtituerunt, itaq; & priuatim & publice faciunt. Oſcilla, Santra dici ait, ꝙ os cillent, id eſt inclinent præcipiteſq; in os ferantur. Oſcillantes, ait Cornificius, ab eo ꝙ os celare ſint ſoliti perſonis propter uerecũdiam qui eo genere Luſus utebantur. Hunc ritum Oſcillorum ab Atticis Itali ſumpſerunt in Latini regis honorem, qui ritus celebrabatur feriis ſementinis ut tradunt Probus, & Feſtus. Virgilius Oſcillorũ ſacra Baccho fieri ſolita canit, ut placaretur ſcilicet, ac ſi Bacchi, à quo Icarus uinum acceperat, irato numine ſuſpendia uirgines exercuiſſent. ¶ Mollia, Virg.

Oſcula, dulcia, Virg. ¶ Flagrantia, Horat. ¶ Cara, humida, Tibull. ¶ Obuia, Ouid.

Oſſa, dura, Virgilius.

Oſſa mons Theſſaliæ quondam ab Olympo monte abſciſſa, Strabo, Solinus. ¶ Ardua, Ouid.

OTVS & Ephialtes Iphimediæ Aloei uxoris à Neptuno compreſſæ filii, qui pulchritudine & magnitudine corporis poſt Orionem præſtantes cœlum uoluere ſubuertere, ſed confixi ſunt Apollinis telis, ut ait Homerus. ¶ Aloidæ gemini, immania corpora, Virgi. Nam, ut inquit, Homerus. nono ætatis anno in Latum nouem cubita, in Longum nouem ulnas excreuerunt.

Othrys Theſſaliæ mons, qui oræ Phthioticæ ad aquilonem iacet, Tymphræſto proximus ac Dolopibus, inde protenſus ad ſinuũ Maliaco propinqua, Strabo, Plinius. ¶ Niualis, Virg.

O tia, dia, Lucret. ¶ Secura, Virg. ¶ Mollia, diſcincta, ſegnia, Ouid.

O VES, cornigeræ, Lucret. ¶ Lanigeræ, pecus molle, Virg. ¶ Pellitæ, infirmæ, Horat. ¶ Placidæ, placidũ pecus pauidæ, immundæ, Ouid.

O uile, tepidum, Ouidius.

O uidius Naſo poeta, de quo vel pauca dicere ſuperuacaneum ſit, cũ ſeipſum monimentis ſuis abunde deſcripſerit. Illud ſilentio minime prætereundũ, ꝙ in Cecilii Muniani Apulei fragmentis legitur, annis ſeptem in exilio conſumptis e vita exceſſiſſe Ouidium, Cal. Ian. qua die T. quoq; Liuius deceſſerit, Structũ item illi à Barbaris per multas Lachrymas ſepulchrum ante ianuam. ¶ Latinorũ uates operoſus dierum, ſcriptor amorum, Pelignæ gentis gloria, Peligni ruris alũnus, Ouid.

P

P ABVLA, læta, Lucret. ¶ Mollia, Ouid.

Pachynus vnum e tribus Siciliæ promontoriis, quod ad orientẽ uergit, Siculoq; alluitur pelago, in Peloponeſum, curſumq; Cretenſem ſpectans, Strabo, Pli. ¶ Trinacrius, Siculus, Virg.

P actolus Lydiæ amnis, iuxta Sardis vrbem, qui initium à Tmolo habens Hermo flumini immiſcetur, Chryſorhoas appellatus, eo ꝙ aureas harenas deuoluit, ut alii à Chio Apollinis & Apathippes filio, qui quũ aurũ Croeſi furatus eſſet, e manibus cuſtodum elapſus ſeſe in fluuium præcipitauit, Pactolus uero à Pactolo Aeoli & Leucotho es filio, qui quum ſororẽ Demodocen ꝑ imprudentiã uiolaſſet, dolore percitus in fluuium Chryſorhoam ſeſe deturbauit, Plutarch. Strabo, Apollonii interpres, Plin. ¶ Lydius, aurifer amnis, Tibull. ¶ Aurifera aqua, Ouid.

P adus Italiæ amnis, gremio Veſuli montis celſiſſimum in cacumen elati finibus Ligurum profluens, condenſq; ſeſe cuniculo, & in Vibonenſi agro iterum exoriens, nulli amnium claritate inferior, à græcis dictus Eridanus, quo nomine alter quoq; in Attica Iliſſum influens, augetur ad canis ortus liquatis niuibus, agris quàm nauigiis torrentior, nil tamen ex rapto ſibi uendicans. Nec amnes tñ Apenninos Alpinoſq; nauigabiles capiens, ſed lacus quoq; immenſos in eum ſeſe exonerantes omni numero triginta flumina in mare Adriaticum defert duobus oſtiis, Padoam, Volanáq; incolæ uocant. Metrodorus Sceptius dicit quoniam circa fontem arbor multa ſit picea, quæ Pades gallice uocetur, Padum hoc nomen accepiſſe, Ligurum quidem lingua amnem ipſum Bodincum uocari, quod ſignificet fundo carentem. Eridanus pœna Phaethontis illuſtratus, ſiderum nomen auxit, quinq; oſtiis in mare erumpens, Polybius, Strabo, Pauſanias, Diodorus, Plinius, Solinus, Hyginus. ¶ Fluuiorum rex, uiolentus, Virg. ¶ Venetus, Propert. ¶ Heſperius, maximus, Lucidus, Populifer, Ouid.

P aduſa quo nomine Padus nuncupatur ubi anguſta foſſa Rauennam trahitur, quondam Meſſanicus appellatus, author Pli. ¶ Piſcoſus amnis, Virgil.

P æan cantilenæ genus, Duo aũt erant Pæanes, unus qui Marti ante pugnæ initium, alter qui deuictis hoſtibus Apollini canebatur. Quãquã communi vocabulo Deorũ laudes Pæanes dicantur, proprie tamen Dianæ laus Hypingus, Apollinis Paean, vtriuſq; Proſodia, Bacchi Dithyrambus, Cereris Iulus, Rheæ Lytierſa, Suidas, Theodoretus, Iulius Pollux, Homeri interpres. ¶ Lætus. Virg.

P æſtum Lucaniæ oppidum, quondam Poſſidonia à Græcis appellatum, medio in ſinu Pæſtano collocatum, à Dorienſibus conditum, vbi bis naſcitur Roſa, Strabo, Solinus, Pli. Seruius. ¶ Biferum, Virg. ¶ Odoratum, Propert. ¶ Tepidum, Ouid.

P æones populi in Pæonia regione ad Strymonem amnem ſita, quæ tota celſa eſt, partemq; Macedoniæ Septẽtrionalem à Triballis protegit. E cuius latere utroq; in Thraciam Rhodope mons eſt, altera ex parte ad ſeptentrionem ora Illyrica, Herodo. Strabo, Pli. ¶ Niuoſi, Ouid.

P alæſtra Athenis primum inuenta à Phorbante Theſei magiſtro, ſiue ut Pherecydi placet, auriga, author Polemon. ¶ Agreſtis, Virg. ¶ Decora, Horat. ¶ Nitida, Ouid.

P alamedes Nauplii & Clymenes Atrei filiæ filius Oeacis frater, Septimus à Belo, Vlyſſis ingenio ad Troiã ductus, nouiſſimeq; Lapidibus obrutus. Hic prudẽs fuit, & tabulam Luſoriam ad comprimendas otioſi exercitus ſeditiones inuenit, literarumq; numerum auxit. authores Suidas, Apollonius, eiuſq; & Lycophronis & Euripidis interp. Varro, Tzetzes, Pli. Seru. ¶ Belides, Virg. ¶ Naupliades, Ouid.

P alatia, celſa, Proper. ¶ Alta, Ouid.

P alatum, hudum, Virg.

P alearia, pendula, Ouid.

P aleæ, Leues, inanes, Virg.

P ales dea pabulorum atq; paſtorum, cuius feſta palilia dicebantur, vel vt alii volunt dicta parilia, quoniam pro partu pecoris eſdem ſacra fiebant. Feſtus; Seruius. ¶ Magna, veneranda. Virg. ¶ Placida. Tibul. ¶ Alma, dea ruſtica, Siluicola. Ouid.

P alinurus Phrygius gubernator qui loco nomen dedit. Virgilius, Mela. ¶ Iaſides. Virg.

P alladium paruum animal ligneũ, ſiue vt alii, Palladis ſimulachrũ Troi regi in Troiani regni tutelam ab Aſio datũ, vel vt poetæ cõfinxerunt, cælo demiſſum. Hoc Diomedes & Vlyſſes Theano Antenoris vxore Hecubæ ſorore conſcia cui Palladiũ creditum erat, cæſis arcis cuſtodibus rapuerunt. Porro palladia imagines non manu factæ dicuntur, & quicquid cælo mittitur. Lycoph. interp. Suidas, Varro, Seruius. ¶ Fatale, effigies ſacra, Virg.

P alla tyria, Tib. ¶ Sidonia, Propert. ¶ Splendida, Ouid.

P allanteum caſtellũ Romæ, quod Arcades ex urbe Pallanteo exeuntes duce profectionis Euandro in vno ex ſeptem collibus ſedẽ poſuerunt, Pallanteum vocantes à patria ſua in Arcadia, nunc tamen Palatium à Romanis dicitur, confundente tẽpore certitudinẽ, præbetq; multis incõuenientium etymologiarũ materiam. vt antẽ ſcri-

buntqui ſam, in quibus eſt Polybius Megalopolitanus, ab adoleſcente quodã Pallan te ibi mortuo nomẽ eſt loco datũ. fuiſſe uero Pallantẽ dicunt ex Hercule & Dina Euandri filia, atq; erigente in eo colle tumulum materno auo ab adoleſcente ipſo uocatũ eſſe locũ Pallanteũ. author Dionyſ. Alicarnaſſeus. ¶ Nobile, Virg.

P allas dea è Iouis ſũmo capite nata, uide cõcutiens arma proſiluit, unde Pallas ἀπὸ τοῦ πάλλειν hoc eſt à uibrando dicta, ut alii q; Pallantem gigantem interfecerit, uel, ſicut putabant, q; in Pallantide palude nata ſit. alii q; Semele fulmine icta, & Baccho per abortionẽ edito, Pallas infantis κραδίαν παλλομένην .i. cor ſaliens Ioui attulerit. eadem Minerua dicta, q; bene moneat, hanc enim pro ſapientia ponebant. Cornificius uero q; fingatur pingaturq; minitans armis. alii Mineruã quaſi Me mineruam dictam uolunt. Aneem Aegyptii nominatum, Palladem prodiderunt; ac Iouis filiam dici, & uirginem fuiſſe, quoniam & nõ corrumpatur, & ſublimiorẽ locũ teneat; quapropter ex uertice Iouis dicitur nata. Eãdem dictã eſſe Tergeminã; propter tria anni tempora, uer, æſtatẽ, hiemem. Dicitur etiam Glaucopis; non ea cauſa, qua Græci quidã arbitrantur, q; oculos habeat glaucos, quod ſtultum uidetur; ſed quia aer glauci ſit aſpectus. Palladi oliuæ uſum olei edulcendi inuentionem tribuũt. Addunt ipſi quoq; ueſtium apparatũ, & ædificandi artem; multaq; præterea uolunt in cæteris artibus hominibus profuiſſe. Nam & Tibiã, eiuſq; cantũ, & plurima inſtrumenta ad uaria opificia, ex quibus operaria dicta eſt, adinuenit. Ex authoribus, Heſiod. Homero, Diodoro, Euſtathio, Lucano, Feſto, Arnobio. ¶ Tritonis, ſiue quia circa Tritonem amnem genita eſt qui in Paludẽ Oceano proximam ab eo Tritonidem dictam defluit, ut inquit Diodorus, ut Calliſtheni placet; q; hæc dea τρίτῃ μηνὸς ideſt tertia menſis die nata eſt, qui dies ut eiuſdem natalis feſtus Athenis tranſigebatur, ut Romæ quinquatria. At Herodoto, Pallas Tritonide Palude patre Neptuno nata traditur. Sed is quũ filiæ neſcio quid aliqñ ſuccenſuiſſet, adoptandam ſe Ioui illa dedit. alii ut Ariſtoph. interp. & Nicander, q; τριτω apud Aeoles & Athamanes caput dicatur. ALMA. Lucret. ¶ Unigena, ex Orpheo in hymnis, apud quem μουνογενής appellatur. cultrix montis Itoni. Catul. ¶ Oleæ inuentrix, innupta, Tritonia ſæua, diua armipotens, armiſona, ſancta, belli præſes. Virg. ¶ Intacta, tametſi Heſiodus, & Propertius eam à Mercurio in Boebeide lacu compreſſam canant. CASTA. Operoſa. Horat. ¶ Magna, fortis, Sais, Propert. Sais lingua Aegyptia Pallas dicitur, ut ſcribit Lycophronis interpres. Unde tradit Herodotus quotannis cõuentum fieri ab Aegyptiis in urbe Sai in honorẽ Palladis. author eſt Plato Mineruam Sais urbis Aegypti unde fuit rex Amaſis conditricem fuiſſe. ¶ Flaua, dea bellica, uirago bello metuenda, nata Iouis, bellatrix ſyncera, armifera, impauida, dea ingenioſa, dea docta, pugnax, fortis, biſtonia. Ouid.

P allene ciuitas, & mons Thraciæ, ex qua fuit Proteus, dicta à Pallene Cleti uxore, Sithonis & Ocyrhoes Nili filia, Phlegra primum appellata, atq; à Gigantibus habitata. Ibiq; Deorũ ac Gigantum bellum geſtũ eſſe fabulis traditum eſt. Strabo, Mela, Lycophronis interpres, Dionyſius Afer. ¶ Hyperborea, Ouidius, q; in Bo

ſtem expoſita ſit qui maxime Thraciam perflat.

Palma arbor, qua Aegyptus, Iudæaq; maxime inſignis eſt Myrobalanum ferens. Sunt quidem Palmæ in Europa uulgoq; in Italia ſed ſteriles. Ferunt in maritimis Hiſpaniæ fructum, uerum immitem, dulcem in Africa, ſed ſtatim euaneſcentem, contra in Oriente ex iis uina, gentiumq; aliquibus panis, plurimis uero etiam quadrupedum cibus. Hæc dũtaxat arbor ad unũquẽq; quæ Lunæ exortum ramũ unum profert, ita ut lunari anno ramos duodecim tendat, quã de cauſa apud Aegyptios annum ſignificat, ut ait Orus Apollo, Pli. ¶ Ardua, Idumæa, Virg. Idumæa pars eſt Syriæ, ſupraq; Idumæam Iudæa longe lateq; funditur. Præterea apud Hiericũtem Iudææ urbem in campo Palmetum eſt ſpatio ſtadiorum centum, totũ irriguum, & habitationibus plenum, ibi & regio eſt, & Balſami uiridarium, authoribus Ptolemæo, Strabone, Plinio. ¶ Lenta, rugoſa, Ouid.

Palma manus, Caua, Ouid.

Palici ara, pinguis & placabilis. Virg. Circa Simethum Siciliæ fluuium non longe à Catina urbe eſt Palica ciuitas, ibi ſunt Palici dei, Aetna Oceani filia & Vulcano nati, ut ait Silenus, ut Aeſchylus Thalia nympha Vulcani filia ab Ioue compreſſa, quæ metu Iunonis ut ſibi terra dehiſceret optauit. Sed ubi pariendi tempus aduenit terra recluſa eſt, & duo infantes de utero Thaliæ progreſſi e terra eruperunt, qui Palici dicti ſunt quaſi iterum uenientes. Nam πάλιν rurſus, ἱκεῖν uenire, hi primo humanis hoſtiis placabantur, poſtea quibuſdam ſacris mitigati ſunt, & eorum immutata ſacrificia. Nec longe lacus duo breues, ſed profundi ſcaturigine aquarum ebulliente, ut illas plerũq; ſenos in altum cubitos facile eiaculari percipiantur, reiq; ignaris ne totus campus mergatur timorem incutiant. Verum illæ ad perpendiculum cadentes, eodem poſtea reſidere & componi uidentur in loco, Crateres ab incolis appellantur, Palicorũq; fratres exiſtimantur, & habentur in cultu maximo, præcipue ad exigendum iuſiurandum efficax numen intelligitur. Sed Palici etiam diuinationem habebant, authores Ariſtoteles, Macrobius, Seruius, Heſychius, Stephanus.

Palicorũ ſtagna, Lacus alti, olentia ſulſure, rupta feruentia terra. Ouid.

Palmes, Longus, Ouidius.

Pallor, Luteus, Horat. ¶ Luridus, buxo ſimillimus ora, tacitus, Ouid.

Palumbes, quas uiuere ad triceſimum ac .xl. annũ Ariſtoteles author eſt, uno tamẽ incõmodo unguium, eodem & argumento ſenectæ qui citra perniciem reciduntur, cantus omnibus ſimilis atq; idem, terno conficitur uerſu, præterquã in clauſula gemitu. Hieme mutis, uere uocalibus, Nigidius putat quum oua incubant ſub tecto nominatas palumbes relinquere nidos, Pariunt autem poſt Solſtitia, ex Plinio. ¶ Raucæ, aeriæ, Virgil.

Palus, uaſta, Lucret. ¶ Caua, putida, Catull. ¶ Craſſa, alta, placida, Virg. ¶ Stans, Horat. ¶ Huda, madida, pigra, Ouid.

Pan, qui & Faunus, Probo, Macrobio, manifeſtiſſimeq; Ouidio in Faſtis. Inuum quoq; Latini dixere ut teſtantur Liuius, & Seruius, & Arnobius,

& Rutilius Numantianus hiſce verſibus canit. Multa licet priſcum nomen deleuerit ætas, Hoc Inui caſtrum fama fuiſſe putat. Seu Pan tyrrhenis mutauit Mænala Syluis, Seu ſinus patrios incola Faunus init. Dum renouat largo mortalia ſemina fœtu, Fingitur in Venerem pronior eſſe Deus. Apud Arcades vetuſtiſſimus, plurimumq; in honore habitus, Capras & hircos Mendeſii in Aegypto publice de cauſa non mactant, & Pana inter octo deos numerant, quos octo aiunt priores duodecim diis extitiſſe. Panos ſimulacrū & pictores pingunt, & ſtatuarii apud Aegyptios ſcalpunt, quēadmodum Græci caprina facie hircinisq; cruribus, haud quaquā exiſtimantes eum eſſe talem, ſed ſimilem cæteris diis. Vocatur aūt & hircus & Pan Aegyptiace Mendes, authores Dionyſius Alicarnaſſeus, & Herodotus. Pana Mercurio & Nympha quadam Dryopis filia genitum canit Homerus in hymnis. Epimenides Iouis & Calliſtus filium mauult, Ariſtippus Iouis & Nymphæ Oeneidis, vel ut alii codices habent, Nereidis. Duris Samius Penelopes ex omniū procorū promiſcuo concubitu, vnde & nomen. Lucianus & Theocriti interpres, ex Mercurio in hircū mutato & Penelope procreatū putant. vt alii Penelopes filius ex Vlyſſe. Euhemerus Cœli, ſed matris Veſtæ, niſi Veſtam ſacrorum verbo pro terra poſuit, cuius Ouidius etiam in Faſtis meminit. Is montium paſcuorumq; deus cōia cum Cybele ſacra habuit, vt ſcribit Pindarus, hinc ex Pinu Cybelæ ſacra coronabatur. Hunc Pana Tiberio imperante mortuū tradit Plutarchus. ¶ Semifer, Lucr. ¶ Deus Arcadiæ, Tegæus, ouium cuſtos, Lycæus, Siluicola. Virg. ¶ Nympharū fugientium amator, velox, Mercurialium cuſtos virorum. Horat. A fando dictus iure Mercuriales viros, hoc eſt facundos, à Mercurio facūdiæ deo tuetur, ut ſcribit Acron. ¶ Deus Silueſter, Tibull. ¶ Deus Arcadius. Propert. ¶ Corniger, caput pinu præcinctus, bicornis, piniger, deus Mænalius, Cornipes, deus velox, deus pecoris, Semicaper, numen armenti, numen aquarum, nudus. Ouid.

Panes, qui & Fauni, dei Latinorū, ita vt Faunus, & Fauna ſint in his verſibus quos vocant Saturnios, in ſilueſtribus locis traditum eſt ſcitos fari, vnde & à fando Faunos dictos, Author Varro. ¶ Agreſtum præſentia numina. Virg. ¶ Capripedes. Propert. ¶ Numina montana, ruſtica numina, ſiluarum numina, ruricolæ, bicornes, corniferi, Ouid.

Panacea, ſiue Panaces, & Panax, quæ ipſo nomine morborum omnium medicamenta promittit, plurima ex parte in Bœotia, & Phocide, Clitorioq; Arcadiæ, foliis aſperis in terra iacentibus, herbacei coloris, flore lutheo, & ſemine odorato, radiceſq; habet multas ab origine vna, candidas, graue olentes, craſſi corticis & amari. Naſcitur & in Cyrene Libyæ, & Macedonia, Theophraſt. Dioſcord. Plin. Galen. ¶ Odorifera. Virg.

Pancratium genus Ludicri certaminis, unde & Pancratiaſtes qui manibus pedibuſq; pugnam conſerit, ut ait Suidas, quiq; generibus illis quinq; Græciæ certaminū non ſolum certauit ſed & vicit, Nemeis ſcilicet, Pythiis, Iſthmiis, & Olympiis. Eſt & Pancratium herba quā Romani pariter græcis Pancration, & Scyllam puſillā

vocant, ut tradit Dioſcorides. ¶ Durum, Propertius.

Panchæa, ſiue Panchaia, regio in Arabia, quā Panchæi indigenæ habitant, qui et tus et myrrham Arabis mercatoribus uendunt, à quibus alii prætio ſumpta in Phœnicen, Syriam, & Aegyptum tranſuehunt, inde à reliquis orbis mortalibus importantur. Habitant eam præterea Indi, Scythæ, Cretes Oceano aduecti, ut tradit Diodorus. Huius meminit Ouidius quum ait, ſit diues Amomo, Cinnamaꝗ, coſtumꝗ ſuum, ſudataꝗ ligno Tura ferat, floreſꝗ alios Panchaica tellus. ¶ Pinguis thuriferis harenis, Virg. ¶ Diues Propert. ¶ Diues amomo, Ouid.

Pandarus Lycaonis filius, ex Lycia regione, qui primus fœdus inter Græcos Troianosꝗ fregit, author Homerus. ¶ Clariſſimus, Virg.

Pandion Erichthonii ex Phraſithea filius, quintus Athenarū rex, qui annis. xl. imperium tenuit, ut tradit Euſebius, & Tzetzes, quātuor mares totidemꝗ fœminas ſuſtulit, auth. Ouidio, Steph. quintū Teuthrantem adiicit. ¶ Clarus. Ouid.

Pangæa numero multitudinis, ſiue Pangæus Thraciæ mons Hebro flumini adiacēs, à Pangæo Martis & Critobules filio nomen adeptus, Plutarchus. Plinius. ¶ Alta, Virg.

Pampinus, uiridis. Horatius.

Pannonii populi Pannoniæ prouinciæ, quæ ad Septētrionem uergit, finitur inde Danubio, vt ſcribit Pli. ¶ Fallaces. Tibull.

Panthera quæ ſicuti & Tigris macularum varietate propè ſola beſtiarum ſpectatur, cæteris unus ac ſuus cuiuſꝗ generis color eſt. Leonum tantum in Syria niger. Pantheris in Candido breues macularū oculi. Ferunt colore earum mire ſollicitari quadrupedes cunctas, ſed capitis toruitate terreri, quāobrem occultato eo reliquas dulcedine inuitatas corripiūnt. Sunt qui tradunt in armo iis ſimilem Lunæ eſſe maculam creſcentē in orbes, & cauantem pari modo cornua. Nunc varias & Pardos qui mares ſunt appellant in eo omni genere creberrimo in Africa Syriaꝗ. quidam ab his Pantheras ſolo candore diſcernunt, nec adhuc aliam differentiam inueni, author Plinius. ¶ Picta, fera, Ouid.

Papauer herba, cuius duplex genus eſt, Satiuum, & hortenſe alterum, cuius ſemen in valetudinis vſu pani compinſitur, & cū melle pro ſeſamo eo vtuntur. Vocaturꝗ papauer hoc, Thylacite hoc eſt utricularium oblongo uaſculo, ſemine albo. Alterum ſilueſtre, ſeſſili uaſculo, ſemine nigro, quod Pithite à dolii forma, quaſi doliare nominatur. Aliqui etiam Rheada papauer hoc uocant. Propterea ꝙ liquor ex eo defluit. Eſt tertium papaueris genus duobus his ſilueſtrius, medicamentoſius, & longius oblongo uaſculo. Papaueris liquor contra nimias uigilias, & ubi ſopore opus fuerit, emplaſtri modo fronti & temporibus ex aqua imponitur. Idem maiore copia potus nocet, Inexpugnabilem ſomni neceſſitatem, quā Lethargū dicunt, uſꝗ ad mortem faciens. quapropter papauere non ad cibum, ſed ad leuandum ſomno pro amiſſa filia dolorem Cererem uſam fuiſſe Poetæ tradiderunt. Dioſcorid. Plinius. Ouid. ¶ Lutheum. Catul. ¶ Cereale, ſoporiferum, Lethæum, lethæo perfuſum ſom-

nō, ueſcum. Virg. ¶ Purpureum. Propert. ¶ Fœcundum, lene. Ouidius.

P aphos urbs Cypri Veneri ſacra, ab Agapenore condita, quæ portum habet & templa optime ſtructa, ea pedeſtri itinere diſtat à Palæpapho ſtadiis. LX. per eam uiã quæ Palæpaphum it quotannis feſta celebrantur, ad quæ uiri ſimul ac mulieres ex aliis urbibus confluunt, Celebre fanum habet Veneris, in cuius quandã aream nō impluit. authores Strabo, Alcman, Aeſchylus, Pli. ¶ Celſa, Virg.

P apilio uermis ignauus & inhonoratus, luminibus accenſis aduolans Apibus peſtifer, nec uno modo. Nam & ipſe ceras depaſcitur, & relinquit excrementa quibus teredines gignantur. Is papilio primum Eruca uermiculus eſt, quæ adiectis diebus creſcit immobilis duro cortice ad tactum, mouetur araneæ. Hæc eruca, quam Chryſaliden uocant, rupto deinde cortice uolat Papilio. Sunt qui certiſſimum ueris indiciũ arbitrentur ob infirmitatem animalis Papilionis aduentum. author Plinius. ¶ Feralis, Ouid.

P apillæ, roſeæ, Lactantes, Catull. ¶ Tumidæ, Ouid.

P appi carduorum, flores, teſtimonio ſunt Arati interpres, & Feſtus. ¶ Volantes. (Lucreti.

P araſitus, edax, Horat.

P arcæ tres Clotho, Lacheſis, & Atropos, Noctis & Erebi filiæ ut Heſiodus & Orpheus, ut Epimenides Saturni, ut Lycophron, Maris. Eaſdem ſuperum ſcribas eſſe Capella tradit, quæ Iouis ſententias & cæleſtis ſenatus excipientes in acta referant. Nomen ꝙ nemini parcant à contrario ſenſu datum cum Seruio plures autumant. Varro tamen à partu, qui quoniam nono decimoꝗ; menſe tempeſtiuus eſt & maturus, uetuſtas parcas nonam decimãꝗ; nominauit. Apuleius tres, inquit, parcæ tria fata ſunt numero cum ratione temporis facientia, ſi poteſtatem earum ad eiuſdem ſimilitudinem temporis referas. Nam quod in fuſo perfectum eſt, præteriti tẽporis habet ſpẽm, & q̃d torquetur in digitis, momenti præſentis indicat ſpatia, & quod nondũ ex colo tractum eſt ſubactumꝗ; cura digitorũ, id futuri, & conſequentis ſeculi poſteriora uidetur oſtendere. Hæc illis conditio ex nominũ proprietate cõtingit, ut Atropos præteriti tempore fatũ quod ne deus quidem redderet infectum & futuri temporis Lacheſis à fine cognominata: ꝙ etiam iis quæ futura ſunt finem ſuam deus dederit. Clotho præſentis temporis habet curam, ut ipſius adiectionibus ſuadeat ne cauſa ſollers rebus omnibus deſit. Lacheſin vero dictam Chryſippus putat ἀπὸ τοῦ λαγχάνειν, quod eſt ſortiri, quippe ipſa net ac filum ducit, Clotho ꝙ fuſum torquendo ſuper eo filum, trahit atꝗ; colligit, nam græci torquere κλωθεῖν dicunt: Atropon incõmutabilem ꝙ inexorabilis ſit, & flecti non poſſit quin filum truncet ac humanam finiat uitam, ſi quidem græcis ἄτροπος immutabilis appellatur. Plura leges apud Cornutum, & Chalcidium, & Theodoretum, ¶ Veraces. Horat. ¶ Sorores triſtes, fatalia nẽtes ſtamina, Tibull. ¶ Immites, Propert. ¶ Triplices deæ, ſorores veteres, deæ fatales, Ouid.

P arentes, cari, Lucretius.

P arientes, timidæ, Ouidius.

P aris, Alexander alio nomine dictus, quia ob ſomnium ab Hecuba uiſum à Priamo, Archelao cuidam exponendus traditus eſt, qui paſtoribus aduerſus Latrones auxilium ferens Alexander dici meruit, ut ait Lycoph. interp. Priami & Hecubæ filius. Homeri carmine notiſſimus. ¶ Phrygius. Lucret. ¶ Iudex Phrygius, Catul. qui pro Venere contra Iunonem & Mineruã iudicauit. Fabulam habes apud Ouidiũ et Lucianũ, & Coluthũ. Antandro mons imminet quẽ Alexandriã uocant, ubi deas à Paride iudicatas ferunt, ut ſcribit Strabo ¶ Dardanius, Paſtor Phrygius, adulter Dardanius, Virg. ¶ Paſtor perfidus, fatalis, inceſtus iudex, Horat. ¶ Paſtor idæus, Propert. ¶ Priamides, Priameius, adulter Idæus, Pater Coryti. Ouidius. Nam Paris ex Oenone ſuſcepit Corytũ, quem mater, quum ſe à Paride deſtitutam uideret, euntibus in Troiam Græcis itineris ducem dedit, quod apud Lycophronem Caſſandra fore uaticinatur, & copioſe narrat interpres. Nicander authore Parthenio tradit Corytum à Paride cum Helena matre coeuntem deprehenſum, occiſumq; fuiſſe.

P arma, bellica, Picta Propert. ¶ Caua, Ouid.

P arnaſſus Phocidis mons, qua Boeotiæ accũbit in Aquilonem prolixus, & ab locis Delphicis uſq; ad Oetæos montes, Aetolioſq; in unum coeuntes, Dorienſeſq; intermedios. Vniuerſus autẽ Parnaſus conſecratus exiſtit, & antra, & alia loca honore, & ſanctitate digna continens, E quibus celeberrimũ & formoſiſſimũ extat Corycium Nympharũ antrũ, eodẽ quo & Cilicũ nomine nũcupatũ. Nomẽ accepit à Parnaſſo heroe, quẽ primũ in Pythone uaticinatũ fuiſſe ꝓhibet Alexander, & Hellanicus, ut Pauſanias, à Parneſſo Cleodoræ nymphæ & Neptuni ſiue Cleopompi filio, quũ antea Larnaſſus ab arca Deucalionis, quæ primũ illuc poſt diluuiũ appulit, diceretur, λάρναξ, quippe græcis, arca, capſa, urna. author interpres Apollonii. ¶ Arduus, biceps: duos. n. in colles aſſurgit; qđ Ouid. teſtatur quũ ait, Mons ibi uerticibus petit arduus aſtra duobus, Nomine Parnaſus ſuperatq; cacumine nubes. Itemq; Lucanus, Parnaſus gemino petit arduus æthera colle. MONS Phœbo Bromioq; ſacer. Ouid.

P aros, inſula una à Cycladibus, è qua natus eſt Archilochus poeta. Parus Lapidẽ producit, quẽ Pariũ appellant ad marmoreas ſculpturas aptiſſimũ. Paros cũ oppido ab Delo. xxxviij. M. abeſt, quã primo Pactiã, deinde Minoida, Demetriada, Zacynthũ, Hyriã, præterea Hyleeſſã, Cabarnim deniq; uocarũt, à Cabarni quodã Arcade qui Cereri Proſerpinæ raptũ ſignificauit. Primũ ab Arcadibus, Cretenſibuſq; habitata, à Paro uiro Arcade nomen accepit, ut legimus apud Strabonem, Stephanum, Pli. ¶ Niuea, Virg. ¶ Marmorea, Ouid.

P arthenius amnis ortũ hñs in Paphlagonia, ꝑ florida loca defert quẽadmodũ & uirgines ſolẽt, unñ et nomẽ aſſecutus ẽ, Parthenio nom̃ inditũ tradit Callimachus ꝙ Diana, παρθένος, hoc ẽ uirgo, in eo ſe lauerit. Alii à miti, et uirginali fluxu dem̃ exiſtimãt. Nõnulli à Partheno Paletini regis filia quæ in eũ decidit. Seſamũ urbẽ circũfluit, quæ deinde Damatris à filia fratris Darei regis dcã eſt. Eſt et alter eiuſdẽ nominis apud Samũ, Imbraſus aliter appellatus. auth. Strab. Pli interp. Apollonii, Stepha. Euſtat. ¶ Rapax, Ouid.

P arthenopæus, Atalantæ Schœnei filius, Euripide, Sophocle Diodoro, ut Seruius, Menalippæ & Martis ſiue Melanionis, rex Arcadiæ, Hyginus uero tradit Parthenopæum Atalanta Iaſi filia de qua ſupra dictum eſt natum, eiq; nomen inditum q; eũ mater in Parthenio Arcadiæ monte expoſuerit. His Thebanum bellũ puer admodũ petiit atq; inter ſeptem duces qui eo in bello præter Adraſtum deſiderati ſunt præſtantiſſimus ſuit: Septem Ducum filii qui poſtea Epigoni dicti ſunt in ultionem patrum Thebas deleuerunt quas per id tempus Laodemas Eteoclis filius regno tenebat, eorum nomina fuere, Aegialeus Adraſti filius, Therſandrus Polynicis, Diomedes Tydei, Sthenelus Capanei, Alcmæon et Amphilochus Amphiarai, Stratelaus Parthenopæi, Polydorus Hippomedontis, Melon Eteoclis. ex Euſtathio, Hygino. ¶ Inclytus armis. Virg.

P arthi populi in Parthia, quæ quãta eſt à meridie rubrum mare, à ſeptentrione Hyrcanum ſolum claudit, in ea regna duodeuiginti diſſecantur in duas partes, ut ait Solinus, à Scythis unde transfugerant Parthi uocati ſunt: Ita enim gentili Scytharum ſermone exules dicuntur, ut ſcribit Trogus. Parthia nõn multa eſt, quapropter Parthi cum Hyrcanis Perſice uiuebant, etiam multo poſt tempore quam Macedones imperarẽt. Ad paruitatem accedit q; nemoroſa eſt, montana atq; inops, quã ob rem reges eam curſu præteribant, cum regio ne minimam quidem exercitus partem alere poſſet: nunc uero aucta eſt. Nam Cameſena, atq; Chorena, & tota fere regio uſq; ad Caſpias portas, & Aragos, & Zapyros, quæ prius Macedonum erant, Parthorum ſunt. Parthi tamen tam immenſis ualentes opibus Romanis principibus ſubdidere colla. Plura apud Strabonem, et Plinium leges. ¶ Sagittiferi. Catull. ¶ Leues, fidentes fuga, uerſiſq; ſagittis. Virgil. ¶ Feroces, Horat. ¶ Fugaces, Ouid.

P aſiphae Solis & Perſeidis Oceani filia, quæ ex Minoe rege Ariadnam, Phædram, & Glaucum, quem alii Androgeum, ſiue Androgeona uocant, genuit, authoribus Homero, Lycophrone, Diodoro, Hygino. ¶ Solis filia, adultera. Ouidius.

P aſcua, Læta Horatius. ¶ Herboſa, Ouid.

P aſtor, uagus, Tibullus.

P atella, pura. Ouidius.

P ater, parens, genitor, carus. Virg. ¶ Durus. Ouid.

P atres, ſancti. Virg. ¶ Grandæui, uerendi, Ouid.

P atroclus Menœtio & Sthenele, ut alii, Philomela, natus, qui cum Cliſonymum ſiue Eanen Amphidamantis filium imprudenter occidiſſet ex Opunte patria ad Peleum ſe recepit: à quo unà cum Achille Chironi erudiendus traditur. Strabo. Homeri interpres, Hyginus ¶ Menœtiades, Propert. ¶ Actorides. Ouid. Siquidem, ut idẽ Homeri interpres tradit, Actor Locrus genere Aeginam Aſopi filiam poſt Iouis concubitum, & Aeaci mortem in Theſſalia uxorem duxit, ex eaq; Menœtium & Irum ſuſtulit.

P auo auis qui multas cum forma, tum intelligentia & gloria præcedit, Gemmantes, Laudatus expandit colores aduerſo maxime ſole, quia ſic fulgentius radiant. Simul

umbræ

ymbræ quoſdam repercuſſus cæteris qui in opaco clarius micant conchata quærit cauda, omneſque in aceruũ contrahit Tennarũ, quos ſpectari gaudet, oculos. Idem cauda amittit vicibus amiſſa cum ſi[nu]bus arborũ, donec renaſcatur iterũ cum flore, pudibundaque mœrens quærit latebram. Viuit annis. XXV. Colores incipit fundere in trimatu. Ab authoribus non glorioſum tantũ animal hoc traditur, ſed & maleuolum, author Pli. ¶ Pictus, Iunonis volucris, Ouidio enim docente diſcimus; Iunonem Argi oculos in Pauonis caudam mutaſſe. VOLVCRIS Iunonia, Ouid. Menodotus quoque Samius referente Athenæo ait, Pauos primũ apud Samũ inſulã Iunoni ſacrã natos, atque educatos fuiſſe; Gallos in Perſide, Meleagrides in Aetolia.

Pauor, gelidus, horribilis, Lucret. ¶ Humilis, pulſans corda, Virg. ¶ Moleſtus. Hora.

Paupertas pauperies, horrida Lucret. ¶ Sæua, anguſta, importuna, contracta, audax, dura, Horatius.

Pax, tranquilla, Placida, Lucret. ¶ Bona, Virg. ¶ Candida, alma, Tibull. ¶ Concors, mitis, Ouid.

PECTEN texentium, argutus, Virg.

Pecten pro plectro, vide plectrum.

Pecten quo capillum componimus, dens denſus, Tibull. ¶ Cytoriacus, hoc eſt buxeus. Ouid. à Cytoro monte.

Pecten quo terram colimus, rarus, Ouid.

Pectus, Candidum, Virgilius.

Pecudes, Lanigeræ, barbigeræ, Lucret.

Pecus, agreſte, Virg. ¶ Vagum. Horatius.

Pedo Albinouanus Poeta temporibus Auguſti Cæſaris, qui in tenera ætate operam et ſtudium poſuit in declamationibus, quod ex Seneca facile colligitur, à quo ut fabulator egregius, & maxime feſtiuus laudatur; Commendatur à Valerio Martiale in ſcribendis epigrammatis. ¶ Sidereus, Ouid.

Pegaſus equus alatus ex capite Meduſæ exciſo & Neptuno natus, Ideo dictus quia prope Oceani πηγὰς hoc eſt fontes editus eſt. Hunc poſt Bellerophontis mortem Aurora ab Ioue dono accepit. Aethiopia pennatos equos, & cornibus armatos generat quos Pegaſos uocant. Teſtimonio ſunt Heſiodus; Aratus, Hyginus; Plinius. ¶ Ales, Horat. ¶ Equus Bellerophonteus, Propertius. ¶ Pennis fugax, volucer, Meduſeus, Ouid.

Peleus Aeaci & Endeidis Chironis filius, qui diſco iacto inuitus Phocũ fratrem ex Pſamathe Nerei filia genitum interfecit. Ob hanc cædem à patre pulſus in Magneſiam ad Chironem, uel ut aliis placet, ad Ceyca confugit, poſtmodũ ab Actore Phthiæ rege purgatus, inque regnũ cum is liberis careret aſcitus eſt. Huius cũ Thetide nuptias in Peliomonte Dii celebrarunt. tũ etiã unus quiſque Deorum donũ ei dedit, quẽadmodũ & Harmoniæ cum Cadmo nupſit Muſæ Nuptiale carmen cecinerunt, & ſingularia atque ſpeciaria dona ei Dii attulerunt. authoribus, Diodoro, Pauſania, Homeri interprete, Catullo, Tametſi Ariſtophanis interpres in quibuſdã nõ

conueniat. ¶ Eximius, clariſſimus, Theſſaliæ columen, Catull. ¶ Æmonius, Tibull. ¶ Æacides, Iouis Æginæq; nepos, Phthius, Ouid.

P elias Tyro Salmonei filia & Neptuno genitus, Theſſaliæ rex, ut canit Homerus. Ab Aſteropea & Antinoe filiabus Medeæ conſilio interemptus, quæ in Arcadiam profugerunt, ut ſcribit Pauſanias. ¶ Admeti ſocer, Ouid.

P eligni populi Italiæ, Marſis finitimi in Samnitum finibus, in quarta Italiæ parte, quorũ gentes, Corfinienſes, Superæquam, Sulmonenſes, Strabo, Plinius. ¶ Aquoſi, ſalubres, Ouid.

P elion Theſſaliæ mons ad ortum ſolis ſpectans, Strab. Plinius. ¶ Altus, Virgilius.

P elops, Tantali & Euryanaſſæ, ſiue Diones Atlantis filius, à Neptuno amatus, à quo etiam equos indomitos accepit. Hic Peloponeſi regnans Olympiis quoq; præfuit, qui poſtea aduerſus Ilium arma corripiens ſuperatur à Dardano, ut memoriæ prodiderunt, Plutarchus, Diodorus, Pindari, & Homeri, & Lycoph. interpres, Euſebius, Hyginus. ¶ Periurus, Catull. quia Myrtilo aurigæ fidem non ſeruauit, ſed apud Geræſton Euboeæ promontorium in mare illum præcipitauit, quod ab eius nomine Myrtoum dictum fuit, ut legimus apud Diodorũ, & Ouidiũ, & Lycophr. Int. ¶ Acer equis, humero inſignis eburno, Virg. Tantalus nanq;, ut tradit Seruius, & Pindari interpres, uolens deorũ tentare diuinitatem, eis inuitatis filium ſuum epulandum appoſuit, à quo oẽs dii abſtinuerunt, excepta Cerere, uel ut alii tradunt, Thetide, ut quidam, Mercurio, ut nõnullis placet, Rhea, quæ brachium eius cõſumpſit, poſtea diis petente Tantalo, quum uoluiſſent filium eius reuocare ab inferis, Ceres ei eburneum brachium reſtituit. Eundem poſtea humerum Græci decimo ad Troiam anno oraculo moniti unà cum fatalibus Herculis ſagittis deferendum curauerunt, uotiq; eo modo compotes facti ſunt. Inde quum naufragio interiiſſet poſt multa ſecula à Piſcatore inuentus, Eleorum legatis traditus eſt, & peſtis apud Eleos ceſſauere contagia, & Damarmenus piſcator Pelopis nobiliſſimo ſacrario præpoſitus eſt. author Pauſanias, & Lycophr. interpres. Plin. Elide urbe Peloponeſi coſtam Pelopis eburneam oſtendi ſolitam ſcribit. ¶ Phrygius, Proper. Vt enim Ouid. ait, Tantalus Phrygiæ imperauit, & ut Diodorus adiicit, Paphlagoniæ. ¶ Tantalides, Ouid.

P elta, Lunata, ærata, Virg.

P elorus promontorium Siciliæ, is in Italiam uergit Scyllæ aduerſus, cauſa nominis gubernator Annibalis qui profugus ex Africa, ac per ea loca Syriam petens, quia procul intuenti uidebantur litora eſſe continua, & non peruium pelagus, proditum ſe arbitratus, Pelorum illic occidit & condidit. Hoc promontorium è tribus unum eſt quæ triangulam efficiunt inſulam, quod in æſtiuos uergit ortus, ſicuti memoriæ prodidere, Strabo, Mela, Solinus, Plin. ¶ Anguſtus, Virg. ¶ Auſonius, Siculus, Ouid.

P enates dii præſides ac tutelares, quos et Lares uocabant, quos alio uerbo μεγάλους

καὶ πατρῴους θεοὺς. I. magnos deos nuncupabant, per quos ſpiraremus, per quos corpus & animi rationem nos habere putabant, ut latius diſſerunt Dionyſius Alicarnaſſeus, & Macrobius. Nigidius uero, ut refert Arnobius, Penates Deos Neptunum atque Apollinem eſſe prodidit: qui Troiã muris cinxerint, idem tradit Penatium genera quatuor eſſe, alios Iouis, alios Neptuni, Inferorum tertios, mortalium hominum quartos. Lares autem tectorum domuumque cuſtodes, modo Curetas, & Idæos Dactylos, modo Manes, & eorum matrem Maniam, nunc aerios Deos, & Heroas, nunc Larvas, alii Vicorum atque itinerum Deos eſſe uoluerunt. ¶ Dii magni, dii patrii, patrii, magni, Virg.

Penelope Icarii Oebalo nati, & Peribœæ filia, ut alii Polycaſtæ Lygæi filiæ, ut alii Dorodochæ filiæ Orſilochi, ut nonnulli Areſtodiæ Eurypyli filiæ. nomen accepit à Penelopibus auibus à quibus educatam ferunt, cum antea Arnæa, hoc eſt abiecta, repudiataque diceretur, Homerus, Strabo, Pindari, & Lycophronis & Homeri interpres. ¶ Difficilis procis, Horat. ¶ Icariotis, Propert. ¶ Icaris, Candida, Laudabilis, Ouid.

Penetralia, Ima, Ouidius.

Peneus amnis qui per mediam Theſſaliam labens compluribus aſſumptis amnibus ſæpius effunditur. Ipſe uero peneus oritur ex Pindo à ſiniſtra relinquens Triccen, & Pellineum, Pharycadonem, iuxtaque Atracem Lariſſamque defertur, acceptiſque Theſſalicæ telluris fluminibus per Tempe ad erumpendum progreditur, ex Strabone, Plinioque. ¶ Magnus ſenex, Ouid.

Pennæ, præpetes, Virg. ¶ Tenues, mobiles, Ouid.

Penſa, mollia, Virg.

Penthesilea Amazonum regina, Martis filia, quam cum Amazonum reliquiis ex patria profugam Troianis auxilio fuiſſe tradunt, ac poſt Hectoris obitum multis præclaris belli facinoribus editis ab Achille interfectam. Hanc poſtremam Amazonum præcipua uirtute extitiſſe, reliquiaſque eius gentis paulatim defeciſſe ferunt. authores Iuſtinus & Diodorus. Lycophronis interpres addit, Achillem Penthesilea interfecta, cum qua pugnando poſt ancipitem diu congreſſum uix ſuperior euaſerat, dum iacentis ſpoliat corpus pulchritudine illius, & incipientis iuuentæ gratia commmotum collacrimaſſe, Græciſque perſuaſiſſe ut formoſam adeo uirtutiſque eximiæ mulierem extremo ſepulchri honore magnifice condecorarent. Quamobrem expeditam cauillorum cauſam Therſitæ datam perhibent, qui alias excellentibus ſemper uiris infenſus, tum etiam Achillem illius amore captum inſimulabat, addebatque inſuper illum uita etiam functo cadaueri ſe commiſcuiſſe. Iccirco iratum ferunt Achillem, cum gladio dedignaretur, illum pugni ictu interfeciſſe. Sunt qui dicant non eam ob cauſam id egiſſe Achillem, ſed quoniam mortuæ oculos Therſites in illius contumeliam effodiſſet. Diomedem uero aiunt Therſitæ cognatũ, eius nece nõ mediocriter cõmotũ, Pẽthesileæ cadauer pedibus attractũ in Scamãdrũ flumẽ præcipitaſſe. Eãdẽ ſecurim inueniſſe proditũ ẽ, ut inquit Pli.

ſilium habuit Cayſtrū, qui Cayſtro flumini nomen dedit author Euſtathius. ¶ Bellatrix, martia, Virg. ¶ Ferox, Meotis, Propert.

Pentheus ex Agaue & Echione natus, qui quū Bacchū aſpernaretur in abietem arborem in Cithærone aſcendit, Bacchæ illū conſpicatæ detrahunt, atq; in fruſta concidunt, Euripides in Bacchis, & Pauſanias in Corinthiacis, ex quo à Propertio dictū eſt, Penthea non ſæuæ venant in arbore Bacchæ. ¶ Echionides, contemptor ſuperum, Echione natus; ſacrilegus, impius; Ouid.

Peparethus vna è Cycladibus cū eiuſdem nominis oppido, quondam Euonus dicta, contra Magneſios ſita, Strabo, Stepha. Plin. ¶ Ferax oliuæ, Ouid.

Perdices aues vocales, vtpote à quibus Alcman canere didicerit, vt ipſe de ſe teſtat, cū quibus Pygmæos bellum continenter gerere ſcribit Menocles Athenæo authore. ¶ Garrulæ, Ouid.

Pergama, ardua, Virg. ¶ Nomen Homeri, Propert. ¶ Alta, Neptunia, Ouid.

Perillus, Perilaus Luciano, & Tzetze dictus, Tauri ærei inuentor, quē crudeliſſimus omniū Tyrannorū Phalaris habuiſſe dicit, quo viuos ſupplicii cauſa dimittere homines, & ſubiicere flammam ſolebat. In eo primū ipſe Perillus cōbuſtus eſt vt canit Callimachus. πρῶτος ἐπεὶ τὸν ταῦρον ἐκαίνισεν ὅς τὸν ὄλεθρον εὗρε τὸν ἐν χαλκῷ καὶ πυρὶ γινόμενον. Taurum illum aliquot annis poſt Agragantini in mare demerſerunt, Timæus, Cicero. Hanc rem in hunc modum Plutarchus memoriæ commendauit, Phalaris impius Agrigentinorū tyrannus aduentantes ad ſe hoſpites ſupplicio afficere ac torquere ſolebat, Perillus in laborando ære faber egregius vaccam ex ære conſtruxit quam ad concremandos in ea hoſpites tyranno donauit. At Phalaris dūtaxat pro tempore iuſtus factus in eam coniecit artificem, quæ quoties incluſus gemitum ederet, mugitū referebat. ¶ Sæuus, Propertius. ¶ Violentus, Ouid.

Periuria, deuota, Catull. ¶ Dira, Ouid.

Pericula, ſæua, Virg. ¶ Amara, Ouid.

Periphetes Vulcani filius apud Epidaurū, Corynetes, à claua κορύνη dicta, qua externos interficiebat, cognominatus, Theſei primus Labor ac victoria fuit. Clauã aūt Theſeus lætatus eſt, accipienſq; eam ad armorum ſibi vſum ſeruauit, qua deinceps veluti Hercules Leonis pelle perpetuo vſus eſt. Ex authoribus Diodoro, Pauſania, & Plutarcho. ¶ Clauiger proles Vulcania, Ouid.

Pero ruſticum calciamentū, ut ait Ser. ¶ Crudus, Virg.

Pero Nelei filia ex Chloride Amphionis filia, ex qua & Neſtorem, Chromiū, ac Periclymenum ſuſcepit, Neleus aūt pronuntiauit nemini filiam vxorem ſe daturum, niſi ei qui boues Iphicli ex Phylaca vrbe Theſſaliæ ad ſe duceret, Solus Melãpus Amythaonis filius ſcientia diuinandi clarus id promiſit. Is ab Iphiclo in vincula coniectus eſt, ſed poſt annū ſolutus, egit vt Pero ſibi data Bianti fratri nuberet, author Home. Theocriti interp. Diodo. ¶ Formoſa, Propert.

Perſia

Perſia regio, ſiue Perſis, poſt Carmaniam ſita, multa ſanè in ora illius ſinus, qui ab ea nominatur, ſed longe maior in mediterranea, præſertim in longitudine quæ ab Auſtro & Carmania in Septētrionem & Medicas gentes pertendit. Perſidis initium ad flumen Oroatem quo diuiditur ab Elymaide. Ipſa Perſis aduerſus occaſum ſita obtinet litora. DL. M. paſſuum, etiam in luxum diues, in Parthorum iampridem tranſlata nomen. Plura apud Strabo. & Plinium leges, nomen ei dedit Perſes Medeæ filius ut ait Stepha. ¶ Pharetrata, Virg. Liberos, inquit Herodotus, à quinto eorum anno incipientes uſq; ad viceſimum tribus dūtaxat rebus inſtituunt, equitare, arcu ſagittas excutere, & vera loqui. Itemq; Strabo. Venantur aūt pila, & ſagittas ab equis mittentes, & funda utentes. ¶ Danaeia, Ouid. Xerxes apud Herodotum ait. Nos arbitramur Perſen ex quo nos progeniti ſumus fuiſſe filium Perſei Danaes filii ex Andromeda genitum quæ fuit Cephei filia. Ita ex vobis oriundi ſumus.

Perſæ populi, graues, infidi, Horatius.

Perſe, ſiue Perſeis, Oceani filia, ex qua Sol Circen & Aeetem genuit. Homerus, & Heſiodus. ¶ Pulcherrima, Ouid.

Perſeus Iouis & Danaes filius, vir fortitudine eximia, & græcorū ſuæ ætatis optimus, qui primus frenū, equo impoſuit, & diſcū adinuenit. Vulgatum eſt in fabulis Dictyn piſcatorem apud Seriphū inſulā arcam adduxiſſe retibus, in qua Perſeus cum matre Danae poſitus tenebatur, quū pater Danaes Acriſius utrūq; abieciſſet in mare, atq; in hac inſula educatum fuiſſe, qui quum caput Gorgonis allatū Seriphiis oſtendiſſet uniuerſos mutaſſe fertur in Lapides, idq; in matris ultionē factitaſſe, quia illis adiutoribus Seriphi rex Polydectes nuptiis inuitā adegiſſe conſtituiſſet. Hæc accepimus ex Strabo. Diodoro, Apollonio, eiuſq; & Homeri & Lycoph. interprete, Pauſania, Hygino, Germanico Cæſare in Arateo commentario, M. Manilio. ¶ Pennipes, Catull. propter Talaria quæ à Mercurio ſumpſit, ut ait Ouid. ¶ Abantiades, ex Lynceo & Hypermneſtra Abas, ex Abante Proetus & Acriſius, ex Acriſio Danae, ex que Perſeus, è quo Alcæus, Electrion, & Sthenelus, Alcæi Amphitryon, Electrionis Alcmena, unde Hercules, & Iphiclus, ex quo Iolaus, authoribus Pauſania, Euripidis Int. IOVE natus, Inachides, fortiſſimus, Danaeius heros, Acriſioniades, Aurigena, Ouid.

Pes, durus, Lucret. ¶ Vagus, Catul ¶ Celer, Propert.

Pes puellæ, aureolus, Catul. ¶ Tener, niueus, Ouid.

Peſtis, peſtilitas, lues, auida. Lucret. ¶ Crudelis, Catul. ¶ Acerba, aſpera. Virgilius. ¶ Dira, Ouid.

Petilia Lucanorum primaria vrbs, quam Philoctetes è Melibœa per ſeditionem profugus ædificauit egregiis munimentis validam, adeo ut Samnites eam quandoq; caſtellis ex ædificatis corroborarint. Circa loca ipſa Philoctetes & vetuſtam condidit Crimiſſam. Hæc Strabo. meminit & Solinus, & Pli. ¶ Parua, ſubnixa muro Philoctetæ, Virg.

PHÆDRA Minois Cretenſium regis & Paſiphaes filia ut Plutarchus, ut Diodo.

Deucalionis Minois filii, cuius amor erga Hippolytum ſatis abundeq; notus eſt ex Ouid. Seneca, Plutar. Diodoroq;. ¶ Paſiphaeia, Creſſa, Minoia, Cnoſs, Ouid.

Phaethon Solis & Clymenes Meropis filius. Nota fabula ex Euripide, Ouid. Diodoro, Plin. Hunc Eratoſthenes, Hygino teſte, à Sole inter ſidera perlatū tradit, ſecūdūq; eſſe ex iis quos Græci πλανῆτας hoc eſt erraticos uagoſq; appellant. ¶ Magnanimus. Lucret. ¶ Clymenia proles, Sole ſatus, Ouid.

Phaethontis ſorores Heliades dictæ, quæ ob fratris mortē in Populos arbores ut Ouid. Plin. & Diod. tradunt, ut Apollonius & Virg. in Alnos uerſæ ſunt. Earū nomina, Phaethuſa, Phoebe, Lampetie. ¶ Phaethontiades, Virg. ¶ Phaethontia turba, Phaethontides, Clymeneiæ, Clymeneides, altæ, Ouid.

Phalaris Agrigentinorū, & totius Siciliæ crudeliſſimus tyrannus, cuius immanis crudelitas in prouerbium abiit, Phalaridis principatus, Plutarchus, Lucianus, Euſebius, Suidas. ¶ Ferox, tyrannus Siculus, Ouid.

Phalantus Aeaci Spartani filius, quo duce Spartani ad requirendas ſedes profecti, oppugnata arce Tarentinorū expugnatiſq; ueteribus incolis ſedem ſibi conſtituunt. Sed poſt annos plurimos dux eorum Phalantus per ſeditionem in exilium perturbatus Brunduſium ſe contulit, quò expulſi ſedibus ſuis ueteres Tarentini conceſſerant. Is moriens perſuadet ut oſſa ſua, poſtremaſq; reliquias conterant, & tacite ſpargi in foro Tarentinorū curent. Hoc enim modo recuperare illos patriam ſuam poſſe Apollinem Delphis ceciniſſe. Illi arbitrantes eum in ultionem ſui ſallaciuium prodidiſſe, præceptis paruere. Sed oraculi diuerſa ſententia fuerat. Perpetuitatem enim urbis, non amiſſionem hoc facto promiſerat. Ita ducis exulis conſilio, & hoſtium miniſterio poſſeſſio Tarētina Parthenii in æternū fundata eſt, ob cuius beneficii memoriam Phalanto diuinos honores decreuere. Huius rei authores, Pauſanias, Strabo, Iuſtinus. ¶ Lacon, Horatius.

Pharus Aegypti inſula quædam oblonga quæ continenti adiacet, bicipitem ad ea portū faciens. Nam quū litorea regio ſit ſinuoſa, duo promontoria in mare emittit inter quæ inſula iacet quæ portum claudit, ei nāq; per longum obiicitur. Ex Phari promontoriis orientale magis continentem, & oppoſitum ſibi promontorium attingit, Aſtolochias uocatur, quod portū efficit ore optimo. Accedit q; in inter medio freto petræ ſunt partim aquis opertæ, partim eminentes, continenter occurrentem ex pelago fluctum exaſperantes. Ipſumq; inſulæ promontorium eſt petra quædam mari circūlata, quæ turrim habet multis tabulatis excelſam, & albo lapide mirifice ſtructam, eodem nomine quo inſula. Eam Soſtratus Cnidius regum amicus ob nauigantium ſalutem poſuit. Nam quū ora ex utraq; parte importuoſa & humilis eſſet, & cautes et breuia haberet, ſignum aliquod neceſſarium fuit, altum & clarum, quo nauigantes ad portus ingreſſum dirigerentur, Strabo, Plinius, Cæſar, Stephanus. ¶ Ptolemæea, Propert. Nam ut Ioſephus tradit, Alexandriæ reges cum primum aliis nominibus uocarētur uenientes ad regnum, Ptolemæi dicti ſunt, propterea q; Ptolemæi reges, quorū primus Ptolemæus Lagi filius, diu in Aegypto regnarunt.

P haretra, Creſſa, Amazonia, Lycia, eadem ratione qua et arcus Lycius. SONANS, lenis, Virg. ¶ Grauida, Horat. ¶ Cnoſia, Prop. ¶ Picta, ſagittifera, Ouid.

P haſis fluuius ingens qui Colchidem illabitur, quæ magna ex parte ad mare pertendit. antea Arcturus dicebatur, poſtea ei nomen dedit Phaſis Ocyrhoes nymphæ & Solis filius qui ſe in eum deturbauit. Is ortum ex Armenia ducens, Glaucum in ſe recipit, atque Hippum è uicinis montibus cadentes. Nauigatur autem uſque ad Sarapanos Colchorum caſtellum, Nauigatur quālibet magnis nauigiis. XXXVIII. M. D. Paſſuum, inde minoribus longo ſpatio pontibus C. XX. peruius, qui propter flexiones asper ac uiolentus defertur, Author. Strabo, Plutar. Plin. Solinus. ¶ Longus, Colchus, Propert. ¶ Rapidus, Limoſus, quondam Graiis petitus uiris, Ouid.

P haſelus nauigii genus, pictus, Virg. ¶ Tenuis, Propert.

P heneus Arcadiæ ciuitas à Pheneo uiro indigena. Fuit & uetus Pheneus aquarū inundatione deleta. Nam iuxta urbem Pheneus eſt campus paludibus plenus è quibus Ladon amnis effluit. Cæterū Hercules quū in Pheneo apud Laonomen Amphitryonis matrem diuerſaretur, barathrū ſtadiorum L. longitudine, pedum. XXX. altitudine, duobus in montibus, è quibus unus Sciathis dicitur, manu ſua effodit, quod cāpi aquam exciperet. per medium ēt Pheneatarum campū alueū fecit Olbio fluminí, quē Arcadum nonnulli Aroanium uocant. hæc Barathra mille poſt annos Apollo occluſit, atque uniuerſam Pheneatarū regionem eluuionibus inundauit, propterea quod Hercules Tripodem in urbem Pheneum tranſtuliſſet. authores, Strab. Pauſanias in Arcadicis & Plutarchus in libro, de ſera numinis uindicta. Addit Pli. Terræ quoque motus profundunt, ſorbentque aquas, ſicut circa Pheneum Arcadiæ quinquies accidiſſe cōſtat. Indocte, ne dicā impudenter, fecerunt qui Catullianū carmē inuerterūt legentes. Quale ferunt Graii Peneū propter amœnū, cū in omnibus antiquis exemplaribus ſcriptum ſit. Quale ferunt Graii Pheneum propè Cyllenæum. ¶ Cyllenæus, Catull.

P hilammon Thamyræ pater Apolline & Chione Dædalionis filia natus, è Delphis, qui una cū Argonautis nauigauit, quique Latonæ, Dianæ, atque Apollinis ortum canticis edidiſſe, & choros circa Delphicum templum conſtituiſſe cōmemoratur, Apollonii interpres, Suidas, Plutarch. ¶ Carmine vocali clarus, Citharaque, Ouid.

P hiletas poeta Cous Telephi filius, Alexandri magni ætate, Ptolemæi ſecundi præceptor, præter Elegias quāplurimas ſcripſit etiam epigrāmata. Dum orationis falſitatem inueſtigat, nec reperit dolore abſumptus eſt, Suidas, Strabo. Athenæus. ¶ Cous, Propert.

P hilippus Amyntæ regis Macedoniæ filius ex Eurydice ſuſceptus, qui Macedoniæ annos. XXXVIII. imperauit, à Pauſania adoleſcente obtrūcatus, quoniam eius querimoniam de ſtupro quod primis pubertatis annis per iniuriam ab Attalo aliiſque paſſus fuerat ſæpius cum riſu ſpreuiſſet, Celebris eſt per maxime monimentis Plutarchi, ac Diodori, & apud nos Iuſtini. ¶ Amyntiades, Ouid.

Philippi Macedoniæ ciuitas, quæ Datos olim dicebatur, Crenides antea nuncupata, fontes quippe plurimi circa collem huberrimis ſcaturiunt aquis, & locum Philippus uallo ſepſit, & à ſe Philippos nuncupauit. Condita eſt enim in prærupto quodã colle. In ea primo Cæſar Dictator & Pompeius, poſtea Auguſtus & Brutus cum Caſſio conflixerunt. Appianus, & Diodorus authores. ¶ Ciuilia buſta, Propert. ¶ Emathii, Ouidius. Vt ſcribit Solinus, qui Edoni quondam populi, aut Pieriũ ſolum, uel Emathium, nunc uno uocabulo Macedonica res eſt. Itemq; Iuſtinus, & Gellius, Macedonia antea nomine Emathionis regis cuius prima uirtutis experimenta in illis locis extant, Emathia cognominata eſt.

Philoctetes Pœantis & Methones filius, qui dum Palladis aureæ, uel ut alii, Herculis fanum expurgaret, viperino morſu vulneratus eſt. Poſtea quũ vulnus Apollinis oraculo admonitus abluiſſet, grauiter dormitare cœpit. Machano vulnere prius vino intincto, herba quam à Chirone Aeſculapius acceptam illi dederat, integrum reſtituit. Plura apud Homerum, Sophoclem, Euſtathium, Dionyſium, Pindari interpretẽ in Pythiis, Heſiodum, ac Seruiũ. Cæterũ Euſtathio authore Phylacus vnus ex Aeoli poſteris Phylacam condidit, ex quo Iphiclus, vnde Phylacus, ex eo Pœas & Iphiclus, ex Pœante & Methone Philoctetes, ex Iphiclo & Aſtyoche Proteſilaus & Podarces. ¶ Dux Melibœus, Virg. Melibœa Magneſiæ urbs ut ait Plin. cui Philoctetes, authore Homero, imperauit. Ei nomen dedit Melibœa Magnetis vxor, qui Magneſiam regionem à ſe nominauit. Magnes vero unus ex Aeoli poſteris fuit, Euſtathius. ¶ Pœante ſatus, Pœantia proles, Pœantiades, Pœantius Heros, Ouid.

Philomela Pandionis filia, in Luſciniam uerſa. Nota fabula ex Ouidio, Pauſania. ¶ Cecropis, Ouid.

Philtra, hoc eſt amatoria pocula, pallentia, Ouidius.

Phlegethon inferorum fluuius flammarũ globos euoluens, ἀπὸ τοῦ φλέγω quod eſt ardeo dictus, Virgilius. Quæ rapidus flammis ambit torrentibus amnis Tartareus Phlegethon. Per hunc ardores irarum & cupidinum ſignificari Macrobius exiſtimauit. ¶ Rapidus, Tartareus, Virg.

Phlegyas Ixionis frater Antionis filius, ut ait Aeſchylus, ut Pherecydes, Piſionis, uel vt quidam codices habent, Aethonis, qui unà cum Phorbante Phlegyis perditis hominibus collectis Peloponeſum latrocinijs depopulauit, Homines ad oracula proficiſcentes intercepit, Fana expilauit. Hiſtoria apud Homeri interpretem, et Philoſtratum. Hunc inedia apud inferos cruciari canit Papinius, Torua Megæra Ieiunum Phlegyam ſubter caua ſaxa iacentem, Aeterno premit accubitu. ¶ Miſerrimus, Virgil.

Phocæ uituli marini qui in terra ſpirant, ac dormiunt, diuq; ſub aqua urinantur, author Plinius. Animal eſt humani coitus amator, & ad magica idoneum, ut tradit Lycophro. interp. ¶ Turpes, equi bipedes, monſtra marina, Virg. ¶ Deformes, tumidæ, magnæ, Ouid.

Phocis regio circa Parnaſſum à Phoco viro Corinthio nūcupata, poſt Bœotiam aūt et Orchomenum adeſt Boeotiæ appoſita. Cæterū vrbs tenuis ſane ſolo æquata diruta iacet. Itaq; Phocis non amplius vſq; ad Euboicū pelagus pertinere uidetur, Criſæo aūt contigua eſt ſinui. Ex Strabone, Stephanoq;. ¶ Ferax, Ouid.

Phocus Aeaci ex Pſamathe Nereide filius, à Peleo & Telamone in Gymnaſio interfectus, propter quod Telamon Salamina conceſſit, Peleus uero ad Eurytū Actoris filium ſe recepit, Apollonius Rhodius, Pauſan, Diodorus, Ariſtophanis interpres varia ſuper hac re diſſerit, itēq; Plutarchus ex Theodori libris Metamorphoſeon. ¶ Aeacides, Nereius heros, natus dea, Ouid.

Phœnix Amyntoris Ormeni ex Hippodamia filius, qui quū ſuadente nouerca rem habuiſſet cū patris concubina Clytia, ſiue Phthia, poſt multas patris in cū execrationes ab eo excæcatus, atq; expulſus ad Peleum confugit, à quo benigne ſuſceptus, Chironiq; adductus valetudini reſtitutus eſt. Deinde Achillis educationi datus eſt magiſter & loquendi & agendi, vt teſtantur Homerus, & Lycophronis interpres. ¶ Cretus Amyntore, Amyntore natus, Amyntorides, Ouid.

Phœnix auis, qui ſexcentos & ſexaginta viuit annos vt tradit M. Manilius. Apud Arabas naſcitur, aquilæ magnitudine, capite honorato, in conū plumis extātibus, criſtatis faucibus, circa colla fulgore aureo, cætera purpureus, abſq; cauda, in qua roſeis pennis cæruleus inſcribitur nitor. Moriturus rogos ſibi ſtruit ex Cinnamis et variis odoramentis, concuſſuq; alarū incenditur. Vermiculus mox naſcitur ex cineribus unde alter Phœnix creſcit, qui primū reddit iuſta Phœnici mortuo, defertq; totum nidū in Panchæam ad Solis urbem, ibiq; collocat, Claudii Tiberii Cæſaris temporibus, quū ex Arabia in Aegyptum aduolaſſet, viſus eſt. authores Orus Apollo, Ouid. Pli. Solinus, Sext. Aurelius, Victor, Extat & Lactantii Firmiani, itēq; Claudiani carmen argumento Phœnicis. ¶ Viuax, unica ſemper auis, Ouid.

Phœbe Ilariæ ſoror, filia Leucippi & Philodoces Inachi filiæ, quas rapuerunt Caſtor & Pollux, quo circa apud Taygetum Laconiæ montem pugna inter illos commiſſa Caſtor à Lynceo interficitur. Poſtmodū Idas & Lynceus Pollucis vulnere ceciderunt. Huius rei authores Lycophronis interpres, Pindarus in Nemeis, Theocritus, Suidas, & apud nos Ouid. & Hyginus. ¶ Leucippis, Propert.

Phorbas, qui cum Phlegyis totam Peloponneſum Latrociniis infeſtam reddidit, quem Apollo prætereuntes Lucta ſuperantem interfecit. Homeri interpres, & Philoſtratus. ¶ Profanus, Ouid.

Phrygia pars Aſiæ, ſortita nomen à Phrygio oppido Macedoniæ, ſiue Brygio, ut gētili Macedonum lingua nominatur authore Stephano, vnde colonos profectos aiunt in Phrygiam, Sophocles in Athamante tradit, quod & Ariſtophanis interpres repetit, Phrygios à Phryxo dictos immutatione litterarum, ꝙ is illuc primū delatus ab Ariete fuerit. Supra Epictetū auſtrum uerſus eſt maior Phrygia, quæ à ſiniſtra Peſſinuntem & Lycaones, à dextra Mæonas, & Lydos, et Caras relinquit. quo propter & Phrygiæ, & Lydiæ, & Cariæ, & Myſiæ loca difficulter diſtingui poſ-

ſunt,cũ inter ſeſe coeant,author Strabo. Phrygia,inquit Pli. Troadi ſuperiecta,populiſq; à promontorio Lecto ad flumen Celeum prædictis,ſeptẽtrionali ſui parte Galatiæ contermina,meridiana Lycaoniæ,Piſidiæ,Mygdoniæ,ab oriente Cappadociã attingit.Idem author Phrygem fluuium Phrygiæ genti nomen dediſſe teſtatur.¶ Pinguis.Horat.¶ Arua Pelopeia,Ouid.à Tantalo Pelopis patre qui Phrygiam tenuit.

Phryne meretrix uetus,Theſpienſis,ex agro Thebano,quæ ſtatuam Cupidinis eximia forma à Praxitele extorſit nouo cõmento.In iudicium uocata non tam oratione Hyperidis abſoluta eſt,quàm nudati corporis forma,Pauſanias,Athenæus,Quintilianus.¶ Tam multis facta beata uiris,Propertius.

Phyllis Lycurgi Thracũ regis filia,quæ Acamantem,ſiue ut Ouidio & nõnullis placet,Demophontem Theſei filium adamauit,quũ forte paucis cũ nauibus poſt euerſam Troiam ad Biſaltas Thraciæ gentem applicuiſſet.Ea illam conditione in uxorem duxiſſe fertur,ut illius imperii ſucceſſor poſtea & hæres exiſteret. Cæterũ Acamas quũ in Patriã redire cuperet,multis Phyllidẽ et ſocerum precibus deprecatus ut ſibi domũ remeare liceret,ægre tandem id celeris promiſſione reditus impetraſſe dicit,quẽ Phyllis ad uſq; Nouẽ uias quæ Thraciæ ciuitas,Amphipolis alio nomine dicta eſt,ſecuta,Capſulã quandã diſcedenti tradidit occluſam.Illiq; mãdauit ut ſanctiori eam diligentia cuſtodiret,in illa nãq; matris deum latitare myſteria,quæ minime uidere curaret,niſi caſu quopiã ad illam amplius redire deſperaſſet. Hanc igitur poſt ultimos amplexus accipiens Acamas,in Cyprũ inſulã claſſe delatus eſt.Vbi quũ Phyllidis immemor ſedes cõpoſuiſſet ſuas,illam hoc cognito mariti deſiderio ſuſpendio uitã finiſſe ferunt,cui quũ parentes ſepulchrum conſtituiſſent,arbores ibi ſunt natæ quæ certo tempore Phyllidis mortẽ lugent.Verum haud multo ſane poſt periurii & fraudum ſuarum Acamas meritas luiſſe pœnas dicit. Nã quum capſulã ſibi à Phyllide traditã curioſius inſpecturus aliqñ reſeraſſet,ſubitis percitus furiis ueſano mentis errore infrenẽ cõſcendiſſe equũ,& huc illuc ſurẽter diſcurrentẽ,et præcipiti caſu in ſuũ ipſius enſem incubuiſſe,eoq; modo miſerabiliter interiiſſe dicit,auth.Lycoph.int.Steph.Hygi.Suidas,Iuſti.Ser.Cremutius author eſt nũquã uirere arborẽ ex qua Phyllis ſe ſuſpẽderit.¶ Rhodopeia, Sitho(nis,Ouid.

PICÆ aues quibus expreſſior loquacitas eſt.Adamant uerba quæ loquunt,nec diſcunt tm̃,ſed diligunt,meditanteſq; intra ſemet,cura atq; cogitatione intẽtionẽ nõ occultant.Conſtat emoriuictas difficultate uerbi,ac niſi ſubinde eadem audiant,memoria falli,quærentes mirum in modum hilarari,ſi interim audierint id uerbum.Nec uulgaris iis forma quãuis non ſpectanda.Satis illis decoris in ſpecie humani ſermonis eſt.Verum addiſcere alias negant poſſe,quàm quæ ex genere earum ſint quæ glande veſcunt,& inter eas facilius quibus quini ſunt digiti in pedibus,ac ne eas quidem ipſas niſi primis duobus uitæ annis.Latior iis eſt lingua omnibus in ſuo cuiq; genere quæ ſermonẽ imitantur humanum,quãquã id penè in omnibus contingit.Pli.¶ Nemorum conuicia,Ouid.

P icea arbor quæ montes amat atq; frigora, feralis arbor, & funebri indicio ad fores poſita ac rogis uirens, jam tñ & in domos recepta, tonſili facilitate. Hæc plurimam reſinam fundit, interueniente candida gemma tam ſimili turi, ut miſta uiſu diſcerni non queat, & inde fraus Seplaſiæ. nullo flore exhilaratur, ſicut Larix, Pinus, & Ilex. Eius umbra grauis eſt atq; noxia. Pli. author. ¶ Nigrans, Virg.

P ictura, Inanis, Virg.

P icus Aboriginum rex, qui in Italia poſt Saturnum patrem regnauit, in auem ſui nomi-nis à Circe mutatus, Lycophr. interp. Oui. Virg. Seru. Euſebius ¶ Equũ domitor, Virg ¶ Veilum bello ſtudioſus equorum, Saturnia proles, Laurens, Ouid.

P icus auis Martii cognomine inſignis, & in auſpiciis magnus, ſi pinus percuſſi corticis ar-boris ſono pabulum ſubeſſe intelligit, Pullos in cauis educat auium ſolus. Adactos ca-uernis eius à paſtore cuneos admota quadã ab hoc herba elabi creditur uulgo. Trebel-lius author eſt, cuneum clauum ue adactũ quanta libeat ui in arborẽ in qua nidum habeat ſtatim exilire cum crepitu arboris quum inſederit clauo aut cuneo. Ipſe pri-mas tenet in Latio in auguriis captandis. Ob regem qui nomen huic aui dedit Latini picum uenerant, & eo uehementer abſtinent, ſiue q Picum uxoris ueneficio mutatũ ferunt, auem deinde factũ oracula edere, & interrogãtibus rñdere ſoliti. An hoc cũ incredibile, tum monſtri plenum exiſtimandum, & altera fabula multo eſt uериſimi-lior? Romulo ac Remo quum regis iuſſu expoſiti eſſent, non modo Lupã mãmas in-fantibus præbuiſſe, ſed picum quoq; ad infantes uentitaſſe, atq; eos aluiſſe. Nã nunc quoq; locis nemoroſis ac ſiluestribus in quibus crebro picus appareat Lupum uerſa-ri animaduerſum eſt. An illud magis, ut aliã alii deo auem, ſic picum Marti ſacrum putauerunt? Eſt enim natura fidens, & elatus atq; audax; roſtrum quidem adeo fir-mum habet ut robora ſubuertat, quum truncum ſæpe pulſando ad medullã uſq; pe-netrauerit. Ex Pli. & Plutarcho. ¶ Martia auis, Ouid.

P ietas, mitis, Ouid.

P ila, dura, Propertius.

P ilenta, mollia, Virg.

P implea Locus, ſiue mons Thraciæ, ut quidã, fons & uicus Pieriæ muſis ſacer, Stra-bo, Apollonii interp. Vt Lycoph. interpres tradit, ciuitas, mons, & fons Macedo-niæ. ¶ Dulcis, Horat.

P indarus poeta Thebanus Daiphanti filius, & Myrtidis poetriæ diſcipulus, olympio-de. V. & XL. antequam Xerxes in Græciã traieciſſet annis plus. XL. Poſt Ro-mam uero conditã anno. C. & XCIIII. & ex quo regnare cœperat Ser. Tullius. XXX. In tota græcia factus illuſtris. Scripſerat. n. quæ nunc etiam extant Olym-pia, Pythia, Nemea, Iſthmia, aliaq; cõplura. Pindari & carminum eius amatorem Pana fuiſſe fabulant. Alexander ille magnus Pindari familiæ penatibuſq; iuſſit parci quum Thebas caperet. Lyricorum primas facile obtinuit. Ex Plutarcho, Euſe-bio, Suida, Plin. Quintiliano, Pauſania. ¶ Immenſus, profundus, Cycnus Dircæus, Horatius.

Pindus Theſſaliæ mons permagnus ad Arcton Macedonum partem habet, ad occaſum aũt Perrhæbos homines nugatores continet, ad meridiem vero Dolopas, Strabo, Plinius. ¶ Perrhæbus. Propertius. Porro Perrhæbi Oetam Theſſaliæ montem inhabitant, ut ait Strab. qui authore Euſtathio, et ſimplici & duplici R ſcribi ſolẽt.

Pingue, denſum, Virg.

Pinus arbor foliũ habens capillamenti modo prætenue longũq; & mucrone aculeatũ, fert minimum Reſinæ interdũ ex nucibus ipſis, author Pli. ¶ Conifera, Catull. ¶ Sacra, deum nãq; matri dicata eſt, cauſam refert Ouid. Siquidem Cybeleius Attis exuit hac hominẽ, truncoq; induruit illo, & Pinea nux apud Martialem. Poma ſumus Cybeles. Et Virgilius multo carmine celebrat Aeneæ naues ex Idæa pinu cõſtructas in gratiam Cybeles ab incendio ſeruatas Nereidũ numero acceſſiſſe. Conſtantinus uero Cæſar Pityn puellam, hoc eſt Pinum, à Pane ac Borea adamatam in hanc arborem mutatã ſcribit. Atq; ut author eſt, Plutarchus, Neptuno et Baccho ſacra eſt, eaq; primũ in Iſthmiis coronabantur, Deinde Apio, iterũ pinu. ALTA. vtile lignum nauigiis. Virg. ¶ Ingens, Horat. ¶ Acuta, culta, hirſuta, Ouid.

Pirene fons Corinthi, infra verticem Acrocorinthi, haud affluentes habens aquas, cæterũ perſpicuas ad imũ, potuiq; ſuauiſſimas. Eſt aũt Acrocorinthus Corintho urbi vertex imminens, quem Briareus Soli quũ iudicaret dedit, Sol vero Veneri conceſſit, Aſopus fontem hunc inuenit in Siſyphi gratiam, propterea q ab eo Aeginæ filiæ raptũ didiciſſet, Strabo, Pli. Pauſanias, Euripidis Int. ¶ Pyrenides undæ, Pyrenis unda, Ouid.

Pirithous Ixione ex Dia Eionei, ſiue Deionei filia natus, quæ quũ ab Ioue eſſet corrupta nupſit Ixioni, cũ tamen numini promiſiſſet ſe nemini nupturam. Hæc & longe plura habes apud Plutarchũ, Diodorũ, Homerũ, Pindarũ, eiuſq; interpretes. ¶ Ixionides, Propert. ¶ Proles Ixionis, Ixione natus, Ouid.

Piſæ prima Etruriæ ciuitas inter amnes Auſerem, & Arnũ, ortæ à Pelope Piſiſq; ſiue Atintanis græca gente ut ait Plin. Cæterũ Strabone authore Piſæ ab iis conditæ ſunt Piſanis qui e Peloponneſo cũ Neſtore Ilium militarunt. Renauigantes aũt errore diſiecti, hi quidem Metapontũ, alii uero Piſanum tenuerunt agrũ, cuncti Pylii uocati, Polybius, Strabo. ¶ Vrbs Etruſca ſolo, Virg.

Piſa Peloponneſi ciuitas, quæ aliquãdo in Eleorum iura conceſſit, in ſublimi ædificata vertice, duos inter montes Oſſam & Olympũ, quo nomine & alteri in Theſſalia nũcupantur. Aliqui ciuitatem Piſam à fonte Piſa nomine dictam tradiderũt. Fontem vero ideo Piſam vocari, à Pitiſſando quaſi potricem intelligimus. Pindari interpres à Piſa Endymionis filia nomen ſumpſiſſe rettulit. Tractus aũt Piſæ plurimũ nominis conſequutus eſt, in primis propter principes ipſos longe lateq; potentes Oenomaũ ſcilicet eiuſq; ſucceſſorem Pelopem, & illius filios complures, Salmoneus quoq; hoc in loco imperitaſſe traditur. Hãc Alpheus amnis præfluit. Ex Strabo. Plinioq;. ¶ Alphea. Virg.

Piſcis ſidus qui Notius appellatur, quiq; videtur ore aquã excipere à ſigno Aquario,

qui laborantem quondam Iſim ſeruaſſe exiſtimatur, pro quo beneficio ſimulacrũ Piſcis & eius filiorũ inter aſtra conſtituit, inter hiemalem & antarcticum circulũ media regione collocatus ſpectare ad exortũ uidetur inter Capricornũ & Aquarium. Hic occidit oriente Cancro, exoritur autem cum Piſcibus, ſed eſt ſtellarum omnino duodecim, author Hyginus. ¶ Aquoſus, Ouid.

Piſces, ſquamigerum genus, pecudes ſquamigeræ, Lucret. ¶ Genus æquoreũ, Virg. ¶ Muti, Horat. ¶ Nitidi, taciti, creduli, tortiles, pinnigeri, æquorei, Ouid.

Pitane ciuitas Aeolidis, eiuſdem nominis altera in Laconia, à Pitana Eurotæ fluminis filia, Strabo, Stephanus, Pli. ¶ Aeolia, Ouid.

Pithecuſæ inſula in Campano ſinu ante Cumanũ agrum, Inarime Homero dicta, Aenaria à ſtatione nauium Aeneæ, græcis Pithecuſa, non à Simiarum multitudine quas Pithecos uocant, ut aliqui exiſtimauere, ſed à figlinis doliorũ, Dolia uero græci Pithos vocant. Hæc ex Pli. ſed enim Xenagoras à Cercopibus Andulo & Atlanto in Simias quas græci πιθήκους uocant conuerſis dictas refert, ut legimus apud Harpocrationem, quem Ouid. ſecutus eſt quũ ait, Inarimen, Prochytenꝗ legit, ſterilíꝗ locatas colle Pithecuſas habitantũ nomine dictas. Quippe deum genitor fraudem, et periuria quondam Cercopum exoſus, gentiſꝗ admiſſa doloſæ, In deforme viros animal mutauit, ut iidem Diſſimiles homini poſſent, ſimileſꝗ uideri. Ad hoc facit quòd ait Strabo, Inarimen dictam ab Arimis ſiue populis, ſiue belluis, ita Etruſcorum lingua dicente, ſimias. Præterea illud notandum Inarimen Ouidiũ à Pithecuſis diuerſam facere in hiſce uerſibus quos ſupra recitauimus, cum tamen Pli. eandẽ cum Pithecuſis eſſe uelit. Et illud Homeri Εἰν ἀρίμοις ὅτι φασὶ τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς. In Arimis ubi dicunt Typhoei eſſe cubilia, Pliniũ ac pleroſꝗ poetarum latinorum iunctim una dictione Inarimen legere, uti Virgi. Durumꝗ cubile Inarime Iouis imperiis ſuppoſta Typhoeo, & Ouid. Inarimen Prochrytenꝗ legit. Silius Italicus, Nõ Prochyte, non ardentem ſortita Typhoeũ Inarime, & alibi. Apparet procul Inarime. Itemꝗ Statius. Aut uictam ſupera ad conuexa leuari Inarimen, Meminit & Lucanus, & Valerius Flaccus, & Claudianus. Porro ꝙ Typhonis ſiue Typhoei cubile in Boeotia, Cilicia, Phrygia, Sicilia, Campania & Aegypto ſtatuitur, huius inconſtantiæ naturalẽ cauſam tradit Strabo. Quicũꝗ mons, inquit, incendia profert, iniectus Typhoni non iniuria dicitur. Nam repentini flatus & procellæ nomen Typhon eſt, quæ ſemper conflagratiões eiuſmodi comitaſ. Nihilominus veriſimilia ſunt quæ Pindarus dixit, ex iis quæ cernunt cõmotus, quòd omnis iſte tractus ſi à Cumis incipias uſꝗ in Siciliã ignitus eſt, & profundas quaſdam in vnũ coeuntes habet cauernas, & in Græciam & continentes terras exporrectas. Ideoꝗ Aetna, & Liparenſes inſulæ, et Puteolanus ager, & Neopolitanus, & Baianus, & Pithecuſæ talem habent, qualem cuncti ſcriptã reliquere naturam, quæ cum intelligeret Pindarus, cunctis ſub his locis ſepultũ iacere Typhonem cecinit. Timæus quoꝗ priſcos illos multas de Pithecuſis fabulas edidiſſe ait. ¶ Durũ cubile Iouis imperiis impoſta Typhoeo, Virg. ¶ Sterili colle

locatæ, habitantum nomine dictæ, Ouid.

P *ituita, mala, Catullus.* ¶ *Craſſa, Horat.*

P *ix, atra, Narycia, Aſia, inquit Pli. Picem Indicam maxime probat, Græcia Piericã, Virg. Naryciam. IDÆA. Propter inſignes Pinus in Ida naſcentes, ut ſupra demõſtrauimus, Pix uero è pinguiſſimis pini piceæq́ lignis congregatur. Et ex Idæa & montana Pinu pix largior, coloratior, dulcior, odore gratior, ex Dioſcoride & Theophraſto, & Didymus apud Conſt. Cæſarem ait, Picem ueteres prodiderunt, optimã eſſe ab Ida allatam, ſecundo loco ex Pieria, alii Rhodiam præferunt, alii Rhæticã.* ¶ *Narycia, Virg. Narycia Oppidum Locridos piceis frequens, author, Probus.* ¶ *Illyrica, Ouid. Vbi picem intelligi (quæ Piſſaſphaltus dicit̃, eo* q *miſta bituminí ſit,) quæ in Apolloniatarum agro naſcit̃, & è Cerauniis montibus defert̃. eſt aũt Apollonia Illyrici, ſiue ut alii uolunt, Epiri primaria urbs, authores Plinius, Stephanus, Dioſcorides.*

PLANGOR, *fœmineus, Virg.*

P *lacenta, mellita, Horatius.*

P *latanus arbor nobilis, per mare Ionium in Diomedis inſulam eiuſdem tumuli gratia primum inuecta, inde in Siciliam tranſgreſſa, atq; inter primas donata Italiæ. Dionyſius tyrannus Platanos Regiam in urbem tranſtulit domus ſuæ miraculum: tantumq́ poſtea honoris increuit ut mero infuſo enutriantur. Celebratæ ſunt primum in ambulatiõe Academiæ Athenis cubitorum. X X X V I. Itemq́ in Lycia. L X X X V. pedum ſpecu. Commendatio huius arboris non alia maior eſt quã Solem æſtate arcere, hieme admittere. Eadem cito germinat foliis ampliſſimis atq; ingenti umbra mirum in modum iucunda. Eadem multis apta medicaminibus, author Plin.* ¶ *Nutans Catul.* ¶ *Sterilis, Virg.* ¶ *Alta, Horat.* ¶ *Genialis, Ouid.*

P *lauſtra, tarda, uoluentia, ſtridentia, gementia, patula, Virg.* ¶ *Robuſta, Horat.* ¶ *Stridula, Ouid.*

P *lebs, uentoſa, Horatius.*

P *lectrum, pecten, eburnum, Virg.* ¶ *Imbelle, Ouid.*

P *leiades, ut ait Muſæus Hygino referente, ex Atlante & Hya Oceani procreatæ. Nã ex quindecim filiabus quinq; Hyæ fratris obitu lamentationibus aſſiduis permotæ dicunt̃ interiiſſe, quare eas* q *plurimũ de eius morte laborarent Hyadas appellatas. Reliquas vero decem ſorores deliberaſſe de ſororũ morte, & earum ſeptem ſibi mortem conſciſſe: quare* q *plures idem ſenſerunt Pleiades dictas. Alexander autem Pleiadas ait dictas* q *ex Pleione Oceani & Atlante ſint natæ: hæ numero ſeptem dicuntur, his nominibus apud Aratum, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia, apud Theocriti vero interpretẽ, Coccymo, Glaucia, Protis, Parthenia, Maia, Stonychia, Lampado, ſed nemo amplius quàm ſex videre poteſt, cuius cauſa proditur hæc,* q *de ſeptem ſex cum immortalibus concubuerunt,*

tres cum Ioue, duæ cum Neptuno, vna cum Marte. Reliqua autem Siſyphi uxor demonſtratur, quare pp reliquas ſorores eius inter ſidera conſtitutam, voluit ſed quia homini nupſit, ſtellam eius obſcuratam. Alii dicunt Electram non apparere, ideo ꝙ Pleiades exiſtiment choream ducere ſtellis. Sed poſtquā Troia fuit capta, & progenies eius quæ à Dardano fuerat ſit euerſa, dolore permotam, & ab his ſe remouiſſe, & in circulo qui arcticus dicitur conſtitiſſe, ex quodam longo tempore lamentātem capillo ſparſo videri. Itaq; è facto Cometem eſſe appellatam. Orion fugientes eas ad occaſum ſequi videt. has ſtellas Vergilias noſtri dixerunt, ꝙ poſt ver exoriuntur. Et hæ quidem ampliorem cæteris habent honorem, ꝙ earū ſigno exoriente æſtas ſignificatur, occidente aūt hiems oſtenditur, quod aliis non eſt traditū ſignis. Eas præterea Iouem educaſſe recinit Mœro pœtria. ¶ Atlantides, Virg. ¶ Atlanteæ, Ouid.

Plemmyrius amnis Siciliæ, Virgilio authore. ¶ Vndoſus, Virg. qui uerbum de uerbo expreſſit, πλημμυρὶς nanq; inundatio græcis dicitur.

Plumbum, Liuens, Virg. ¶ Liquidū, Horat. ¶ Fuſum, Ouid.

Pluma, mollis, Virg. ¶ Leuis, Horat. ¶ Verſicolor, Prop.

Pluto Saturni Rheæq; filius, quem uolunt ſepulcrorū funebriūq; honorum qui mortuis impendunt uſum introduxiſſe, cum antea nulla eorum apud homines eſſet cōſuetudo. quæ cauſa extitit, ut uita functis dominari exiſtimaretur: antiquitate illi huius curæ principium tribuente, ex Homero, Heſiod. Diodo. Orcus dictus ꝙ mortem urgeat. C. enim pro g frequēter ponebāt Antiqui. Feſtus. Itēq; Diſ. quia minime diues eſt. quintilianus. ¶ Rex tremendus, inuitis, rex infernus, ater, magnus ſæuus, dirus, Iupiter ſtygius, Virg. Secundum Stoicos qui dicunt unum eſſe deum cū nomen variatur pro actibus & officiis, author Seru. ¶ Nil miſerans, illacrimabilis, rapax, Hora. ¶ Diues, Luridus, Tibul. ¶ Niger, tyrannus imus, rex ſilentum, Saturnius, Tyrannus infernus, rex vmbrarum, dominus umbrarum, formidabilis, deus niger, deus auidus, deus Tartareus, Ouid.

Plutonis equi, atri, terribiles, cerulei, Ouid.

Plutus Iaſii, ſiue Iaſionis ex Cerere filius, in Creta natus, vir bonus & diues ut ait Heſiodus, Eius genus, teſte Diodoro, bifariam ferunt. Nam quidam uolunt cum Iaſion terram ſereret adhibita culturæ diligentia adeo huberem percepiſſe fructū, ut qui id conſpexerunt à meſſium fertilitate illum Plutum nominarint. Vnde & à poſteris is cui cenſus, ſupereſſet, habere Plutum exiſtimatus eſt. Alii tradunt Cererem atq; Iaſionem puerum genuiſſe Plutum appellatum, qui cultum vitæ pecuniaſq; coaceruare, ac in vſus cuſtodire primus monſtrarit, quum antea parua congregandæ ſeruandæq; pecuniæ fuiſſet cura, Hyginus adiicit ex Cerere & Iaſione Philomelū & Plutū natos, quos negant inter ſe cōueniſſe. Nā Plutum, qui ditior fuit, nihil fratri ſuo de bonis conceſſiſſe, Philomelū aūt neceſſario adductum quodcūq; habuit eo boues duos emiſſe, & ipſum plauſtrum primum fabricatum

eſſe. Itaq; arando & colendo agros ex eo ſe aluiſſe, cuius matrem miratam inuentū ut arantem eū inter ſidera conſtituiſſe, & Bootem nominaſſe, Pauſanias uero in Boeoticis Fortunæ filiū facit. ¶ Cereris filius, Ouid.

P luuia, tenuis, Virg. ¶ Triſtis, Tibull.

PODAGRA, tarda, Catull. ¶ Turpis, Virg. ¶ Nodoſa, Ouid.

P oetæ, Vates, docti, Lucret. ¶ Caſti, pii, Catull. ¶ Diuini, Virg. ¶ Potentes, ſacri, Horat. ¶ Diuū cura, Tibul. ¶ Aonii, pia turba, Ouid.

P œna, uindex, Catull. ¶ Crudelis, Virg. ¶ Sera, tacita Tibul. ¶ Triſtis, Ouid.

P ollex, durus, Propertius.

P olus, rotundus, Horat. ¶ Conſpicuus, Ouid.

P olydorus Priami ex Hecuba filius, quē minimum natu cum magno auri pondere ad generū Polymeſtorem Thraciæ regem furtim alendū emiſit, Polymeſtor quum capiundæ ac diripiendæ urbis periculū inſtaret, necato puero aurū ſibi adiudicat. quæ quidem in loca quū aduentaſſet Hecuba, accitum verſutiis atq; artibus Polymeſtorem quaſi aurū homini cōmendatura, ſuis & captiuarū manibus occæcauit. Hæc apud Euripidem, & Hyginum ſcripta reperies. ¶ Proles gratiſſima matri, minimus de ſtirpe uirili, Ouidius.

P olymeſtor Thraciæ rex, Ilionæ Priami filiæ maritus ex qua & Deipylū genuit, Hyginus. ¶ Threicius rex, Virg. ¶ Thrax, Prop. ¶ Iſmarius rex, Odryſius, artifex diræ necis, Ouid.

P olyphemus Neptuni filius & Nymphæ quā Thooſam uocat Homerus, Paſtor in Sicilia fuit, Cyclopum princeps. Nota eius fabula, ex Homero, Virgilio, Ouidio. Fuit & alter Elatiut Apollonio placet, ut Iſocrati, Neptuni filius, qui quū aduerſus Chalybes unus Argonautarū prælio dimicaret interfectus eſt, de quo Apollonius, eiuſq; interpres. ¶ Horrendus, informis, ingens, Cyclops, Virg. ¶ Neptunius incola rupis Aetnææ, Tib. ¶ Terribilis, Cyclops ferus, immanſuetus, paſtor ætnæus, Ouidius.

P olyxena Priami ex Hecuba filia ad Achillis tumulū à Pyrrho mactata, Achilles nāq; per manū Polyxenæ in Thymbræi Apollinis templo occiſus, poſt Ilium euerſum per ſomnium illam ſibi iugulari à græcis petiit. author Lycoph. interpres, Celebris Euripidis & Senecæ tragœdia. ¶ Virgo Priameia, Virg.

P oma, vilia, Virg. ¶ Dulcia, Tibul. ¶ Redolentia, nobilia, Ouid.

P oma punica, quæ circa Carthaginem cognomen ſibi vendicant, aliqui Granata appellant. Diuiſa ſunt in genera. Apyrina uocantur, quibus lignoſus nucleus abeſt, ſed cādidior eis natura, & blandiores ſunt acini, minuſq; amari, diſtincti membranis. Alia ſtructura eorū vt in fauis cōis, Nucleos habentium. quinq; ſpecies, dulcia, acria, mixta, acida, uinoſa. Samia & Aegyptia diſtinguuntur erythrocomis & leucocomis, Corticis maior vſus ex acerbis ad perficienda coria. Flos Balauſtrium vocat et Medicinis idoneū, & tinguendis veſtibus, quarū color inde nomen accepit, author Pli. ¶ Punicea poma, Ouid.

Pomona

P omona Pomorum dea ac mater, Vertũni uxor, ſub Proca Albanorum rege, Varro, Ouid. ¶ Studioſa fœtus arborei, Ouid.

P ompa, Solennis. Virg. ¶ Longa, aurea, Ouid.

P ondus, Solidum, Lucret. ¶ Pronum, Cat.

P ontes, alti, Virg.

P onticus poeta, Ouidio ſumma familiaritate & conſuetudine coniunctus, ut ipſemet Ouidius prodit. Is eſt mea quidem ſententia quem Propert. Thebaida ſcripſiſſe teſtatur quũ ait. Dum tibi Cadmeæ dicuntur Pontice Thebæ Armaq; fraternæ triſtia militiæ. ¶ Clarus heroo, Ouid.

P ontus minoris Aſiæ regio, quæ à Boſphoro ad Meotidis lacum protenditur, Strab. Pli. ¶ Gelida. Ouid.

P oples, neruoſus, Ouid.

P opina, immunda, uncta, Horatius.

P opulus arbor, cuius tria genera, alba & nigra, & quæ Libyca appellatur minima folio ac nigerrima, fungiſq; enaſcentibus laudatiſſima. Alba folio bicolor, ſuperne candicans, inferiore parte uiridi. Huic nigræq; ut Crotoni folia in iuuenta circinatæ rotunditatis ſunt, uetuſtiora in angulos exeunt. Populorum foliis grandiſſima Lanugo. Mirum in primis id quod Vlmo, Tiliæq;, & Oleæ, & Populo albæ, & Salici euenit, Circũaguntur enim folia earum poſt Solſtitium. Montes amat, cito germinat: nullum ſemen aut fructum fert, ei umbra nulla, uitibus grata, ſcutis faciendis aptiſſima. Alba Herculi dicata eſt, & ea coronati olim eius ſacra peragebant. Sed poſteaquã Lauretum germinauit in Auentino Lauro coronabantur, Pli. Varro. Pauſanias populum albam in deſcenſu ab inferis apud Acherontem Herculem vidiſſe, ramumq; extuliſſe teſtatur, vnde & Acherois apud Homerũ dicitur, ut ait Harpocration. Seruius addit, Herculem, cũ ad inferos deſcendens fatigaret labore, de hac arbore corona facta caput uelaſſe, unde foliorum pars temporibus cohærens & capiti albuit ſudore, pars uero exterior propter inferorũ colorem nigra permanſit. ¶ Lenta ſoror Phaethontis, Catul. quãquã & de Alno accipi poſſet. ¶ Vmbroſa, bicolor, Herculea, Virg. ¶ Alba, alta, Horat.

P orca, auida, Horat. ¶ Myſtica hoſtia, Tibull. Nam à ſuillo pecore immolationes in ſacris initia duxere prima, uñ et ſus Græcis dictus eſt quaſi θὺς ἀπὸ τοῦ θύειν, Sed & in Cereris initiis immolari porcos conſueſſe accepimus, Porca ẽt Præcidanea appellata, quã piaculi gratia ante fruges nouas fieri cœptas immolari Cereri mos fuit, ſi qui familiã funeſtam aut non purgauerant, aut aliter eam rem, quàm oportuerat, procurauerant, Gellius, Feſtus, Varro, & Athenæus authores. ¶ Setigera, Ouid.

P orci, ſaginati, Propert.

P orphyrion gigas qui Ioui bellum intulit, quiq; à Venere captus, tandemq; ab Apolline, ſiue Hercule ſagittis confixus, deniq; Iouis fulmine ictus interiit, Pindarus, Lycoph. Ariſtophanis interpres. ¶ Minax, Horat.

Porta, alta, ſublimis, Virg. ¶ Aerata, Ouid.

Porticus ampla, Vacua, Virgil.

Porticus Apollinis, quã illi una cum templo & bibliotheca latina græcaq; in parte Palatinæ domus Auguſtus excitauit, author Sueton. ¶ Aurea Phœbi porticus, Prop.

Portus, altus, Virgl.

Poſteritas, memor, Sera, Ouid.

Poſtes, fulti, ferrati, ærati, Virg. ¶ Alti, rigidi, Ouid.

PRAECORDIA, mollia, Ouid.

Præda, rapta, Virg. ¶ Opima, Horat.

Prælia, dura, ſæua, Virg.

Prælum calœnum, Horat. à Calœno Campaniæ oppido quæ tota optimis uinis inclyta eſt. Ipſum oppidum in primis eximium, adiunctum Caſilino, Strabo, Pli. ¶ Falernum, Proper. Itidem à Falerno agro Calœno proximo Plin.

Præneſte Italiæ urbs à Roma ſtadiis. CC. diſtans, Græca urbs, quondam. n. Polyſtephanũ, Id eſt multarũ coronarũ appellatam conſtat, ualida urbs. Nã ſuper urbem montẽ habet excelſum, à tergoq; continui montis collo diſiunctũ duobus ſtadiis aſcenſu. Ad tam ualidã uero munitionem etiam foueis occultis quaquauerſum uſq; ad plana perforata eſt & aquationis gratia, & clandeſtinæ fugæ. In quarum una Marius obſidione oppreſſus oppetiit. Habet Præneſte Fortunæ templũ illuſtre, unde certa eduit oracula. Dicta eſt à Præneſte Vlyſſis nepote Latini filio, ut Zenodotus refert, aut, ut Præneſtini ſonant libri, à Cæculo quẽ iuxta ignes fortuitos inuenerunt ut fama eſt, auth. Solinus. Seru. ἀπὸ τῶν πρίνων idest ab arboribus Ilicibus quæ illic abundant nomen habuiſſe tradit. Ariſtides apud Plutarchũ refert Telegonũ Vlyſſis filiũ ad inueſtigandũ patrem dimiſſum deorũ reſponſis commonefactũ, ut eo in loco urbem conderet ubi ſaltantes cũ coronis colonos cerneret. Itaq; profectum in Italiã, quodã loco ſũma cũ humanitate ruſticos ſaltare cõſpexiſſe Ilicis, quæ πρίνος græcis dicit, ramulis coronatos, ibiq; ædificatũ oppidũ ex prædictæ ſibi coronæ appellatione Priniſtinum nominaſſe à quo Præneſte Romani uocitant. Ex Plutar. Strabone, Solino, Plinio. ¶ Altum, urbs Præneſtina, Virg.

Præſepeia, alta, immota, ſatura, plena, Virg. ¶ Frigidũ, Horat.

Preces, ſollicitæ, doctæ, blandæ, Horat. ¶ Molles, Tibull. ¶ Piæ, timidæ, Ouid.

Priamus Laomedontis & Xeuxippes filius, ut Alcman canit, Hellanicus Trymo Priami matrẽ ſtatuit, Stamis Thooſam Teucri filiã, alii Leucippen, Podarces cognomẽ adeptus eſt, Diodorus, Lycophr. interp. ¶ Regnator Aſiæ, Laomedontiades. Virg. ¶ Beatus. Horat. ¶ Longæuus, Propert. ¶ Dardanius, Ouid.

Priapus Veneris & Bacchi filius, quẽ Venus quũ edidiſſet, admodũ deformẽ cõſpicata, ob pudorẽ abiecit, inde nomen Abarnidi Lampſaci urbi inditũ. Græcis numen eſt, pp eã corporis partẽ à qua ſit omniũ ortus, Sophocles, Pauſanias, Diodo. Apollonii interp. ¶ Helleſpõtiacus, Virg. Nã, ut ait Strabo, Prope Dardaniã Helleſpõtii urbẽ Priapus portus eſt, & urbs ad mare ſita. Hanc alii conditã uolunt à Mileſiis,

qui & Abydū, & Proconeſum eodē tpe coluerunt, alii à Cyzicenis. Ea nomē habet à Priapo qui apud eos colit, ſiue ex Horneis quæ apud Corinthū ſunt id acceperint: ſiue Liberi patris ac Nymphæ filius dicat, homines profecto ad eū colēdū moti ſunt. Nā hæc regio, & finitima Pariana, & Lāpſacena uineis abundat, vñ Xerxes Lampſacū Themiſtocli in uinū dedit. Hic à iunioribus in Deorū numero habitus eſt. Nā Heſiodus Priapū nō nouit: & Orthanæ, & Coniſalo, et Tychoni, & eiuſmodi Athenienſiū diis perſimilis eſt. Item Catullus ait. Hunc lucū tibi dedico conſecroq; Priape, Nā te præcipue in ſuis urbibus colit ora Helleſpontica cæteris oſtreoſior oris. ¶ Cuſtos ruber, Bacchi ruſtica Proles, Tibull. ¶ Deus rigidus, hortorū deus, rubicūdus, hortorū cuſtos, deus ruricola, rigidus cuſtos ruris, Ouid.

P robitas, irreprehenſa, Ouid.

P robrum, turpe, Catull. ¶ Vetitū, Ouid.

P rocella, incerta, Lucret. ¶ Turbida, uentoſa, Catul ¶ Aeolia, Virg. ¶ Inæqualis, Horat. ¶ Rapida, Propert. ¶ Volucris, Ouid.

P roci, diuites, turba Luxurioſa, Ouid.

P rocruſtes Polyphemonis filius, Polypemon nomine, Procruſtes cognomento, quem apud Curdalū Atticæ locū habitantē Theſeus occidit. Hic uiatores cogebat ſup lectū aliquē aſcendere: quo ſi longiores erant, parte ſupereminēte amputabant: qui uero breuiores, pedibus diſtendebant, Pauſanias, Plutarch. Diod. ¶ Immitis, Polyphemone natus, toruus, Ouid.

P rocne Pandionis filia in hirundinem mutata, Ouid. ¶ Manibus pectus ſignata cruentis, Virg. ¶ Pandione nata, Cecropis, impia, Ouid.

P roca quintus Albanorū rex, Liuius, & cæteri. ¶ Troianæ gloria gentis, Virg.

P rochyta inſula quæ ante Miſenū in Campania iacet, quā prouolutis alio montibus extitiſſe tradunt, Prochyta non ab Aeneæ nutrice dicta eſt, ut uoluit Dionyſ. Alicarnaſſeus, ſed quia profuſa ab Aenaria erat, ex Strabone, & Plin. ¶ Alta, Virg.

P rocris Erechthei Athenarum regis ex Praxithea filia, ut Pauſanias, & Suidas, & Tzetzes tradunt, ut Apollonii interpres, Cecropis, Huius fabula expoſita eſt omnibus apud Ouid. ex Pherecyde, non ſemel. Muneribus corrupta rem habuit cū Pteleonte & Minoe Cretenſi ut idem Tzetzes tradit. ¶ Erechthis, Ouid.

P roluuies, fœda, Virg.

P rometheus Iapeto Titanis filio & Clymenæ Oceani filia natus, ut Heſiodo placet, Euphorion uero ſcriptū reliquit, Iunonē ab Eurymedonte cōpreſſam Prometheū genuiſſe, Eurymedontē ab Ioue ad inferos detruſum, alii Aſia & Iapeto natū tradunt vt Lycoph. interp. ut Proclus lycius in Cōmentariis in Heſiodū, Iapeto & Clymene, aut Themide, aut Aſopa. Hūc Iuppiter quia ignē mortalibus dederat in Caucaſo monte uinculis alligauit, Aquila propè poſita quæ illius iecur depaſceret. Hanc Hercules illius miſeratus pœnā ſagitta interemit. Ad medium montis Caucaſi eſt rupes quæ in partes quaſcūq; ſtadia decem, in altū quatuor protendit: in qua Promethei antrum, & fabuloſæ illius aquilæ nidus, catenarūq; ſigna ab incolis oſtenduntur

ex Diod. & Hygino, & Plutarcho. Ex cruore ac ſanie in terram ſtillante dum Promethei iecur aquila depaſceretur Prometheus herba nata eſt. Eius flos prominet cubiti menſura, colore corycio ſimilis Croco, caule gemino, radix ſub terra caro uidetur recens, inciſa ſuccum nigricantem effert tanquam fagi. Si proſerpinæ re diuina noctu peracta hoc corpus liniat, ferro nullatenus lædi poteris: neq; item ignis incendia ſentire. hac Medea pro Pharmaco utebatur, ex Apollonio Rhodio, & Plutarcho. Hæc nimirum ubi legiſſet Propertius, Carmini inſeruit, cum ait. Inuidiæ fuimus, num me deus obruit? an quæ Lecta prometheis diuidit Herba iugis? A Prometheo de terræ luto effictum hominem ueteres poetæ tradiderunt, authorib. Africano, & Euſebio. ¶ Sollers, Catull. ¶ Callidus, Horat. ¶ Satus Iapeto, Ouid.

Propertius poeta elegus ex Meuania Vmbriæ oppido oriundus ut ipſe author copioſe teſtatur, Ouid. Poetæ ſodalis, & Mæcenati maxime acceptus fuit. Primas in elegia iuxta quoſdam tenuit ut ſcribit quintilianus. Hoſtiam puellam carmine celebrauit, quā mutato nomine, ut auth. eſt Apuleius, Cynthiam appellauit. ¶ Callimachus Romanus, Proper. ¶ Tener, blandus, Ouid.

Propontis, Laxitas Helleſponti, æquorq; quod exſpatiatur. Nam primæ anguſtiæ maris ſe coarctantes Hellespontus vocantur, inde exſpatiatur æquor, et Propontis dicitur, rurſuſq; in arctum coit, & Thracius Boſphorus appellatur, Strabo, Pli. ¶ Propontiaca aqua, Propert.

Proſerpina Iouis ex Cerere filia, authore Heſiodo, quā unicam appellat Orpheus propterea φ nullam aliam præter eam Ceres ex Ioue peperit. Eadem Luna credita, ut ait Varro, φ Luna modo in dextram modo in ſiniſtram partem curſum flectat. Nā ueteres ſerpere atq; proſerpere in eodem ſignificatu dicebant. De raptu Proſerpinæ cum ſit res omnium monumentis per uulgata nihil aliud dictu dignum occurrit. Præterquam φ Orpheus & Pauſanias, in Attica rem geſtam tradunt, quà Cephiſus amnis Eleuſinem præterit. ¶ Iuno inferna, ut Iuppiter Stygius. CASTA, domina. Virg. δέσποινα cognomentum eſt Cereris, quo tamen & Proſerpina honeſtatur, authore Pauſania, ex quo etiam diſcimus magnas deas Cererem & Proſerpinam nuncupari. ¶ Sæua, furua, Horat. ¶ Perſephone, Tibul. Proſerpina græco nomine perſephone, Perſephaſſa, & Pherſephone, & Perſephonea nuncupat. Suidæ. ¶ Regina Erebi, Deois, Deo Ceres apud Orpheum appellatur, quod etiam Suidas, & Heſychius affirmant. Inde Deois Proſerpina, quo uerbo Auſonius quoq; manifeſte uſus eſt. Qualis floricoma quondam populator in Aetna Virgineas inter choreas Deoida raptam Suſtulit, emerſus ſtygis fornacibus Orchus. IVNO. auerna, Ouid.

Proteſilaus Iphiclo Phylaci filio, & Aſtyoche natus, qui primus ex Græcorū exercitu apud Ilium cecidit, ut alii uolunt ab Hectore, ut alii ab Aenea, ut quidam ab Euphorbo, ut nonnulli ab Achate interfectus, Phylacam, Pyrrhaſum, Itona, Antrona, & Pteleum Theſſaliæ urbes tenuit. Sūt præterea ex aduerſo Ilienſium urbis iuxta Helleſpontum in Proteſilai ſepulcro arbores, quæ omnibus Ephebiis cum in tantum

accreuere

accreuere ut Ilium aſpiciant, inareſcunt, rurſuſq; adoleſcunt, autho. Home. eiuſq;
interp. Euſtathius, Tzetzes, Plinius. ¶ Phylacides, Theſſalus, Propert. ¶ Æmo
nius, pelaſgus, Ouid.

P roteus Neptuni filius ex Phœnice ut ait Stephanus, & Tzetzes, Pallenen urbem
Macedoniæ quõq; tenuit. Sed quũ Tmolus atq; Telegonus, quos ex Torone Aegyptia
ſuſceperat, hoſpites lucta ſuperatos extinguerent, liberorum impietate offenſus à pa-
tre impetrauit ut ductis per uada cuniculis in Aegyptũ apud pharon ſiſteret, ubi
Tmoli & Telegoni nece per manum Herculis audita, gauiſus nõ eſt ut pater, nec
item doluit, ut qui iure cæſos intelligebat. Hæc apud Lycophronẽ, eiuſq; interpre-
tem, Diodo. uero hiſtoriæ ueritatẽ prodidit hunc in modũ. Defuncto rege poſt quin
tũ genus, quũ Aegyptus rege careret, ex dignioribus quidã in regẽ aſſumptus eſt, quẽ
Aegyptii Cetẽ, Græci Proteũ appellant, qui Iliaci belli tpe extitit. Hunc artiũ peri
tũ fuiſſe tradunt, & in uarias formas ſe uertere ſolitũ, ut nũc animal, quõq; arbor
aut ignis, aut quid aliud uideret. quæ eadẽ & Sacerdotes de illo ſcribunt. Harum
rerũ cognitionẽ continuo ex aſtrologorũ ac ſacerdotũ uſu rex eſt aſſecutus. Conſue
tudo aũt regibus tradita, græcis cãm hmõi tranſmutationes fingendi præbuit. Nam
Aegyptiis mos erat regibus, aut Leonis, aut Tauri, aut Draconis priorem partem in
capite ferre inſignia principatus, quõq; uero arborẽ, aliqñ ignem, quandoq; redolentia
ſupra caput unguenta. Hæc tum ad decorẽ ſpectabant atq; ornatũ, tum ſtuporẽ ac
ſuperſtitionẽ quandã aspicientibus afferebant. Hactenus Diodo. Ex Pſamathe Ne
reide Theoclymenum, & Idotheam ſuſcepit, quæ adulta ob diuinãdi peritiam Theo
noe dicta eſt, cuius puellæ conſilio Menelaus Proteum deũ lubricũ uinculis deti-
nuit, & dare oracula coegit, Euripides, & Homer. Illud nõ ommittendũ, Virg. quũ
ſignificare uellet Menelaũ ad uſq; Aegypti terminos profectũ, dixiſſe, Atrides Pro-
tes Menelaus ad uſq; colũnas Exulat. Nam & Menelaũ ad uſq; Aegypti fines p-
ueniſſe, & colũnas pro terminis & cõfiniis ſtatui ſolere locuples teſtis eſt Strabo.
¶ Vates ceruleus, Virg. ¶ Ambiguus, uates Carpathius, Audi Virg. Eſt in Carpathio
Neptuni gurgite uates Ceruleus Proteus. Cæterũ, ut ait Strabo, Icario mari Car-
pathiũ coniungit, ex parte Auſtri, hinc aũt Aegyptiũ, ab occaſu aũt Creticum &
Africanũ. Permultæ uero in Carpathio mari Sporades continent inſulæ. Porro
Carpathus Rhodiorum inſula, teſte Plin. quæ nomen Carpathio mari dedit, Silius
quoq; finxit eũ tenuiſſe Capreas urbẽ Cãpaniæ. Et Home. Proteũ omnia profunda
maris noſſe canit. SENEX Carpathius, leuis, ſenex æquoreus, Ouid. ex Home.
à quo Proteus γέρων ἅλιος dicit, hoc eſt ſenex marinus.

P ruina, gelida, Lucret. ¶ Cana, Rhiphæa, Vir. Rhiphæi montes quibus ab uno latere
Scythia includitur, ubi aſſiduo niuis caſu pinnarũ ſimilitudine Pterophoros appella-
ta regio, pars mundi dãnata à natura rerum, & denſa merſa caligine, neq; in alio
quàm rigoris opere gelidiſq; aquilonis conceptaculis, Plin. Mela. ¶ Matutina, Prop.
¶ Vitrea, roſcida, Ouid.

P runa, quorũ ingens turba, uerſicolor, nigra, candicans, Hordearia appellata à comita-

tu frugis eius. Alia eodem colore ſerotina, maloruq;, Aſinina cognominata à vilitate. Sunt & nigra, ac laudatiora Cerina, atq; Purpurea, necnon ob externa gente Armeniaca quæ ſola & odore cōmendantur. Hæc & alia Plin. ¶ Cerea, Virg. *quæ* Pli. *Cerina vocat, quæ ut vuæ autũno cadis condita, ut idem refert, uſq; ad alia naſcentia ætatem prorogant.* ¶ Autumnalia, Propert.

P SITACVS *auis quæ ſuper omnes humanas uoces reddit, & quidem ſermocinans, India auem hanc mittit, Pſittacem uocant, viridem toto corpore, torque tantũ miniato in ceruice diſtinctam, Imperatores ſalutat, & quæ accipit uerba pronuntiat. In vino præcipue laſciua. Capiti eius duritia eadem quæ roſtro. Hæc quũ loqui diſcit ferreo uerberatur radio, non ſentit aliter ictus. Quum deuolat roſtro ſe excipit, illi innititur, leuioremq; ſe ita pedum infirmitati facit. Turturibus eſt amica, author* Pli. ¶ Viridis, garrulus, humanæ uocis imago, Ouid.

P VDOR, *ſanctus,* Virgineus, Tibull. ¶ Tener, *purpureus, timidus, caſtus, tacitus, uerecundus,* Ouid.

P *uer, infirmus, tener,* Lucret. ¶ *Integer,* Catull. ¶ *Ingenuus, mollis, caſtus, laſciuus,* Horat. ¶ Tener, Tib. ¶ Impubes, Ouid.

P *uella, candida,* Lacteola, *caſta, bella,* Catul. ¶ *Innupta, laſciua,* Virg. ¶ *Formoſa, tenera, culta, fallax,* Tibul. ¶ Vaga, Prop. ¶ Verecunda, Ouid.

P *ugna, aſpera, triſtis,* Virg.

P *ulmo, tumidus,* Virg. ¶ Mollis, Ouid.

P *uluinar, geniale,* Catull. ¶ Altum, Ouid.

P *umex, aridus,* Catull. ¶ Cauus, Latebroſus, Virg. ¶ Tenuis, Prop. ¶ Multicauus, *mordax, fragilis, exeſus,* Ouid.

P *uppis,* Vide Nauis.

P *urpura, ſiue* Oſtrũ, *Oſtreorũ enim quoddam genus eſſe purpuram nemo ignorat. Idq; ſanies eius quæ teſtis detractis colligeret oſtrum, ut inquit* Vitruuius, *appellata eſt.* ¶ Rubens, *fulgens,* Meliboea, *Theſſalica concharũ tincta colore,* Lucret. *Cōchæ enim, teſte Athenæo, magnæ ac nobiles apud Aenũ urbem naſcuntur, eſt autē & Aenos Thraciæ, & Theſſaliæ, & Locridis, & Aenos apud Euphratē fluuiũ, authore Stephano.* ¶ Murex, *à murice piſce firmiori teſta circũdato, è cuius ſanguine* Lana *tingitur, de quo late* Pli. SVAVE *rubens,* Sarrana, *hoc eſt* Tyria, *Purpuræ pretioſiſſimæ in* Tyro, *in Meninge Africæ, & Gætulo litore Oceani, in Laconica, author* Pli. *Tyron aũt Sarram appellatam Homerus docet, quē etiā Ennius ſequitur authorem, quũ dicit Pœnos Sarra oriundos.* TYRIA, *ſuperba,* Picta, Virg. ¶ Afra, Laconica, Horat. ¶ Sidonia, Tibul. ¶ Pœna, Propert. ¶ Sidonis, Gætula, Phocaica, Ouid. *à Phocæa oppido Lydiæ non longe à Sardibus, porro Lydi primi Lanas infecere, Interpres Homeri,* Pli.

P *utei, capaces,* Ouid.

P YGMALION *Beli, qui Metres dictus eſt, filius, qui unà cum Eliſa, quæ & Dido, ſorore Tyrii regni hæres eſt inſtitutus, ſed populus Pygmalioni admodũ puero*

regnū tradidit, Eliſa quoq; Sichæo auunculo ſuo ſacerdoti Herculis, qui honos ſecūdus à rege erat, nupſit. Huic magnæ, ſed diſſimulatæ opes erāt, quibus incēſus Pygmalion oblitus iuris humani auunculū ſuū, eundēq; generū ſuū ſine reſpectu pietatis occidit. Eliſa diu fratrē auerſata fugā in Africam molitur, Pygmalion cognita ſororis fuga impio bello fugientem perſequi parat, ægre precibus matris & deorum minis uictus quieuit. uixit annos quinquaginta, quadraginta duobus regnauit. Huius regni anno ſeptimo Dido Carthaginē in Libya condidit, authores Iuſti. Ioſephus. ¶ Scelere ante alios immanior omneis, impius, auri cæcus amore, Virg.

Pylades Strophio Criſi filio Phocenſiū rege ex Anaxibia Agamēnonis ſorore natus, qui ex Electra, prius Laodice dicta, Strophiū et Medeonē genuit, Pindarus, Pauſanias, Euſtath. Hellanicus, Xāthus Poeta. ¶ Iuuenis Phocæus, Argolicus, Strophio natus,

Pylos Meſſeniorū Ciuitas in Peloponeſo, Neſtore nobilis. Tres autē Pylos (Ouid. fuiſſe traditū eſt, unā Meſſeniæ, alterā Triphyliæ, tertiā Arcadiæ, author Euſtathius. Tractat aūt hac de re Strabo, demonſtrans fuiſſe multas huius nominis urbes, quarū unaquæq; ſibi vendicauerit Neſtorē ob uiri celebritatē. Inde prouerbium apud Meſſenios celebratum. Eſt Pylos ante Pylū, ubi quid alteri præfert velut antiquius & præſtantius. Aut ubi aliquis iactat ſeſe quaſi vel ſolus ſit, uel ſūmus, cū reperiant & alii qui poſſent cū eo decertare, auth. Plutar. ¶ Nelea, Ouid.

Pyra, quorum multa genera ab antiquioribus rei ruſticæ ſcriptoribus tradita ſunt. ¶ Cruſtumia, Syra, Virg. de quibus ita Pli. Cunctis autem Cruſtumina gratiſſima, proxima iis Falerna à potu, quoniam tanta uis ſucci abundat, Lactea hæc uocātur. In iis alia colore nigro donant Syriæ. Porro Cruſtumium Lati oppidum, unde & cruſtuminus ager, ut ait Pli.

Pyracmon unus ex Cyclopibus, quē Argen Heſiodus, Ouidi. Acmonidem uocat, is appellatus eſt, ut Seruio placet, q; à calenti incude nunquā diſcedat, nam πῦρ græce ignis, ἄκμων incus dicitur. ¶ Nudus membra, Virg.

Pyramus Ouid. decantatus, à quo Morus Pyramea arbor Q. Sereno Sammonico dicitur. ¶ Iuuenum pulcherrimus, Ouid.

Pyrethrum herba, quā aliqui Dorycnion, alii Pyrinon, alii Pyroton, aut Pyrothron, alii Arnon Pyriten, Magi Pyriten, Romani Saliuarem uocant, folia caulemq; emittit ut Daucum Silueſtre, & fœniculū, umbellāq; Anethi circinatæ rotunditatis, radix longa eſt, pollicis craſſitudine, guſtu feruidiſſimo, Dioſco. Pli. ¶ Flauū, Ouid.

Pyrgi in Vmbria exiguū oppidum, quod à Coſſis Oſtiam nauigantibus occurrit, nobiliſſimum fuit eo tempore, quo Thuſci piraticam exercuerunt, nam illic Metropolis fuit, Pli. Seruius, Strabo. ¶ Veteres, Virg.

Pyropus gemma, quā Latini Carbunculū uocant, cui ab ignium ſimilitudine nuncupato, πῦρ nāq; ignis ὄψ aſpectus, principatum dedere, cum ipſe non ſentiat ignes, ob id a quibuſdam Apyrotus uocatus. Huius genera, Indicus, Garamāticus, quē et Carchedoniū uocant, propter opulentiam Carthaginis, adiicitur & Alabandicus in Orthoſia caute naſcens, Pli. ¶ Ciarus, Lucret. ¶ Flāmas imitans, Ouid.

Pyrrha Deucalionis & ſoror & coniux, Epimethei & Pandoræ filia, à qua Pyrrha Theſſalia dicta ut ait Rhianus, & Strabo, ex qua & Deucalione nati Hellen, Amphictyon qui poſt Cranaũ Atticã imperio tenuit, & filia Protogenia, author Int. Homeri ex Apollodoro. ¶ Epimethis, Titania, Ouid. Epimetheus enim Iapeto Titanis filio natus eſt, ut ait Heſiodus.

Pyrrhus Achillis & Deidamiæ filius, Neoptolemus primum à Phœnice Achillis magiſtro appellatus, Moloſſis imperauit, ac domũ rediens ab Oreſte in Delphici Apollinis templo ante illius aram interfectus eſt, proditione ſacerdotis Macarei, quum iam Priamũ ſenem ante ſacras Hercei Iouis aras iugulaſſet. Inde Neoptolemea ultio apud Græcos celebris prouerbii locũ ſibi uſurpauit. Authores, Euſebius, Virg. Velleius Paterculus, Iuſti. Pauſanias. ¶ Pelides, Virg. ¶ Achilleides, Scyrius, Ouid. Clariſſima, inquit Strabo, Scyrus eſt propter Lycomedis cũ Achille affinitatem, & Achillis filiũ Neoptolemũ ibi procreatũ, & enutritũ poſterioribus annis.

Pyrrhus rex Epirotarũ materno gñe ab Achille, paterno ab Hercule oriundus, qui dũ Argos oppugnaret, ictu tegulæ proſtratus eſt. Locupletiſſimi authores de eo ſcripſerunt Plutarch. Iuſt. Liuius. ¶ Achilleides, clarus, Ouid.

Pyrus arbor, edura, Virg. hoc eſt, nimiũ dura & ualida ut exponit Seruius.

Pythagoras Samius, à Tyrrhenis oriundus, quanquã Neanthes, Tyrium eum uocet, Mneſarcho patre, matre Pythaide Samia, Suſpitione dominationis iniuſta in fano uiuus concrematus eſt, Pythagoræ ſcholam eo uita defuncto uxor Theano cum Telauge ac Mneſarcho filiis regendas ſuſcepit, Telaugæ auditor fuit Empedocles Agrigentinus. Ex Laertio, Suida, Theodoreto, Arnobio. ¶ Senex Samius, Ouid.

Pytho Phocidis ad Parnaſum vrbs, Apollinis oraculo clara, cuius incolæ Delphi nominati, huius in Argonauticis meminit Orpheus, et Theognis. Sic appellata quòd illic telis Apollinis extinctus coluber tabe conſumptus eſt, πύθομαι nãq; græcis putreſco, quod O Zolis propterea nomen dedit, ad quos eiectus hic ſerpens traditur, ut refert Plutarchus. ¶ Delphica, Tibull.

Pytho ſerpens maximus iuxta Delphos, ab Apolline ex Chalcide profecto atq; è Parnaſi editiore loco, cui Specula deorũ nomen eſt, cõtemplante, ſagittis confixus, ut fabulis traditum eſt. Hiſtoriæ ueritas habet, Parnaſſios Apollini coniunctos alio nunciaſſe hominem eſſe nomine Pythonem ac cognomine Draconem, quo ſane ſagittis debellato, inter adhortandum Io Pæan clamitaſſe. Vnde conſuetudinem traditam, ut qui conſecuturi ſunt aciem, ſic Pæanis celebrationem clamitent. Pythonis uero tabernaculum ſic incendio tunc à Delphis abſumptum, ſicuti nunc quoq; ac ſemper rerum ea ætate geſtarum perpetuam adhuc memoriam ac monumẽtum ſactitantibus. Ex authoribus Athenæo, Strabone, Homeri, & Pindari, et Euripidis interprete. Eundem Serpentem Tertullianus & Callimachus, Delphinen uocãt, Itemq; Apollonius Rhodius hiſce uerſibus. ὧς ποτὲ πετραίῃ ὑπὸ δειράδι παρνησσοῖο Δελφύνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν.

Id ipſum uero interpres eius comprobauit. Indeq; Apollo Delphyneus dictus, ut ait Lycophronis interp. Idem ſerpens Delphys, auctore Heſychio, nuncupatur, quo uerbo uulua uterq; ſignificant. ¶ Maximus, grauis, tumidus, Ouid.

Q

QVADRIGAE, citæ, Virgilius.
Quercus, glandifera, Lucret. Nempe glans optima in quercu, atq; grandiſſima, mox Aeſculo ait Pli. ¶ Dura, rigida, Sacra, aeria, ſublimis, ciuilis, Virg. Ciuica corona militum inſigne clariſſimū, quæ Ilignea primo fuit, poſtea magis placuit ex Aeſculo Ioui ſacra, uariatumq; & hoc cum quercu eſt, ac data vbiq; quæ fuerat, cuſtodito tamen honore glandis, author Plinius. ¶ Aurita, Horat. ¶ Iouis, arbor, Patula, ſacra Ioui, alta, Chaonis arbor, Dodonis, grauis, cana, Ouid.
Querela, queſtus, querimonia, mœſta, Virg. ¶ Mala, triſtis, Hora. ¶ Sæua, Propert. ¶ Miſera, Ouid.
Quies, Placida, ſecura, mollis, Lucret. ¶ Dulcis, languida, Virg. ¶ Sera, Tibull. ¶ Muta, pinguis, Ouid.

R

RABIES, furens, rapida, fera, Catull. ¶ Improba, Virg. ¶ Sæua, Propert.
Racemus, Liuidus, Horat. ¶ Liuens, Propert.
Radix, valida, alta, Lucret. ¶ Ima, lenta, Virg. ¶ Pigra, torta, obliqua, bibula, Ouidius.
Radius texentium, acutus, Ouid.
Radii, ardentes, Lucida tela diei, Lucret. ¶ Coruſci, micantes, acuti, Ouid.
Ramus, altus, Lucret. ¶ Floridus, Catul. ¶ Fragilis, frondens, Virg. ¶ Patulus, frondoſus, opacus, pandus, pendens, Ouid.
Ranæ rubetæ, quæ in rubis & uepribus tantum uiuunt, ob id rubetarū nomine, quas græci Phrynos vocant, grandiſſimæ cunctarū, geminis ueluti cornibus, plenæ veneficiorū, mira de his certatim tradunt authores, author Pli. ¶ Turpes, Horat.
Ranæ, loquaces, Virg ¶ Virides, Ouid.
Rapina, cupida, Lucret. ¶ Auida, Ouid.
Raſtri, curui, Catull. ¶ Graues, tenaces, Virg.
Ratio, ſagax, Lucretius.
Ratis, Lege, Nauis.
REDITVS, dulcis, Horat.
Reges, ſuperbi, Lucret. ¶ Minaces, Horat. ¶ Magni, Ouid.
Regia, diues, celſa, Ouid.
Regulus Attilius, qui arte Xāthippi Lacedæmonii mercenarii militis captus, in carcere

rem coniectus, legatus à Carthaginenſibus de permutandis captiuis Romam miſſus, vt ſi non impetraſſet, ita demum rediret, in ſenatu cenſuit, ne pax fieret: ne conditio captiuorum reciperetur, reiectis à ſe liberis & vxore Carthaginem voluntaria ad hoſtes ſuos reuerſione profectus eſt. Vbi in arcam ligneam coniectus clauis introrſum adactis, uigiliis ac dolore extinctus eſt, Liuius, Cor. Nepos. ¶ Egregius, Horat.

R emus, tonſa, Lucret. ¶ Palmula, palma, abiegnus Cat. ex Home. qui ait, ἐν ξέστῃσι ἐλάτῃσι πόντον ἐλαύνοντες. ¶ Validus, grauis, celer, Virg. ¶ Agilis, Oui.

R emus, Romuli frater. ¶ Auentinus, Propert. Propterea quod, ut ait, Liuius, Palatinũ Romulus, Remus Auentinum ad inaugurandum capiunt. ¶ Martigena, Martia proles, Iliades, Ouid.

R emulus Siluius Agrippæ Albanorũ regis filius, & ipſe. XII. rex, vndeuiginti annis regnault, Præſidiũque Albanorum inter montes ubi Roma nunc eſt poſuit, qui ob impietatem poſtea fulmine tactus interiit. Huius filius fuit Iulius proauus Iuli Proculi, qui cum Romulo Romam cõmigrans fundauit. Iuliam gentem, autho. Liuius & Euſebius. ¶ Imitator fulminis, Ouid. Nã, ut ſcribit Dionyſ. Alicarnaſſeus, qui hunc Alladiũ vocat, cum diis inimicitias geſſit. Nam ab eo deſpiciente numina apparatæ ſunt fulgurũ imitationes, & fragores tonitruis ſimiles, quibus terreri homines tanquam eſſet deus poſtulabat. Cæterum himbribus, & fulminibus in eius domũ cadentibus, atque lacu iuxta quem habitabat inſolitam inundationem capiente inclusus, cum tota domo abſorptus eſt. Et nũc adhuc perlucente Lacu in parte quadam cũ deficit latex apparent ruinæ, & alia quædam ædificiorũ ueſtigia.

R epagulum, robuſtum, Ouid.

R epulſa, Sordida, Horat.

R etia, humida lina, rara, Virg. ¶ Teretia, denſa, Horat. ¶ Torta, Tibull. ¶ Nexilia, nexa, lina, nodoſa, caua, Ouid.

R eus, mœſtus, ſollicitus, Horat. ¶ Trepidus, Ouid.

R euerentia, decens, placida, Ouid.

R HADAMANTHVS Europæ Agenoris ex Ioue filius, quem ſcribunt omniũ iuſtiſſimũ latrones quoſque ac ſceleſtos uiros, cæteroſque improbos acri affeciſſe ſupplicio. Multarũ inſularũ imperio potitus magnam Aſiæ maritimam partem tenuit, ſingulis eius imperio ſe ſponte ob iuſtitiæ famam tradentibus. Is Minois fratris inuidia pulſus, ad inſulas Ioniæ, Cariæque oppoſitas quũ acceſſiſſet, Erechtheo ciuitatem à ſuo nomine conditam conceſſit. Oenopionem uero Ariadnes filium Chio præfecit, quæ omnia ante bellũ Troianum geſta ſunt. Hæc Diodorus, vt vero auth. Ephorus eſt, Minos cuiuſdam antiquiſſimi Rhadamanthi imitator extitit, viri quondam iuſtitia & æquitate celeberrimi, qua appellatione Minois frater fuit. Ille quidem primus legibus Cretam inſulam & habitandis urbibus, & ciuilibus inſtitutis ad manſuetiores ritus viuendi perduxit. Is poſita in medium decreta ab Ioue ea ferre commentabatur. Ex Strabone. ¶ Cnoſius, Virg.

R hæti Germaniæ populi, qui uſque ad Alpiũ ſumma tenent, & Italiam verſus incli-

nait, hinc Inſubribus, inde Carnis propinqui, & Aquileiæ tractui, Rhætos Thuſcorū gentem arbitrant à Gallis pulſos duce Rhæto. Strabo, Pli ¶ Immanes, Hora.

Rhenus Germaniæ fluuius qui in Helium ac Fleuū oſtia effuſus, ab Septētrione in Lacus, ab occidente in Amnem Moſam ſe ſpargit, medio inter hæc ore modicū nomini ſuo relinquens alueū. Eſt & alter eiuſdem nominis in Bononienſi agro optimos habens calamos, Plin. Strabo. ¶ Gallicus, Catul. Belgæ nāq; Galliæ populi pertinent ad inferiorem partem fluminis Rheni ut ait Diuus Cæſar. ¶ Bicornis, Virg. propter duo oſtia. ¶ Barbarus, Prop. ¶ Heſperius, Ouid.

Rheſus Thraciæ rex Eionei filius Homero, Strymonis & Terpſichores ſiue Euterpæ Euripi, Pindari & Homeri interpreti, qui cum in auxilium Troianorū veniſſet ab Diomede, & Vlyſſe Dolone Troiano id prodente in ipſis tētoriis, apud fluuiū qui ab eo Rheſus nomen accepit, noctu interfectus, & vxor eius Arganthone poſt ſæpe lacrymatū, inclamatūq; Rheſum præ deſiderio abſumpta eſt, authores Parthenius, Homer. & Euripides. ¶ Iſmarius, Threicius, Odryſius, Sithonius, Ouid.

Rhodope Thraciæ mons Pæoniæ proximus, dictus à Rhodope Strymonis amnis filia, ex qua Neptunus Atho gigantem genuit, qui & ipſe monti Thraciæ nomen dedit. Nōnulli tradiderunt Rhodopen & Aemū fratres fuiſſe, qui quū ſe turpi amore mutuo amarent, hic quidē hunc Iunonē, Ille uero alterū Iouem appellabat, quapropteq Iupiter ac Iuno indignati eos in montes ſui nominis conuerterūt, Strab. Plutar. Pli. Theocriti interp. ¶ Threicia, alta, glacialis, Ouid.

Rhodos inſula Carpathio mari appoſita, à Rhodo Neptuni & Veneris filia ut ait Herophilus, ut Epimenides, Oceani, ex qua & Sole filii ſeptem nati, Cercaphus, Actis, Macareus, Tenages, Triopa, Phaethon, Ochimus, & filia Electrion. Ciuitas olim inſignis & porticibus & uiis, & mœnibus, tū iuſtitia & diligentia circa remp. & res nauales quibus multo tpe mari dominata eſt, tum Iouis Coloſſo, quē ſeptuaginta cubitorū fuiſſe conſtat unū è ſeptem mundi miraculis, tum quia aurum in ea depluit, quia Solis monitu Rhodii Mineruæ naſcenti primi rem diuinā fecerūt, Rhodos eſt circuitu. CXXX. M. Paſſ. aut ſi potius Iſidoro credimus. CIII. Vocitata eſt antea Ophiuſa, Aſteria, Aethræa, Trinacria, Corymbia, Pooeſſa, Atabyria ab rege, Deinde Macria, & Oloeſſa. Copioſiſſimi autho. Home. Pindarus, eorūq; interpres, Plutarch. Diodo. Strab. Plin. ¶ Nobilis, Catul ¶ Clara, Hora. ¶ Phœbeia, Ouid. tum propter Rhodon nympham, tum quia, ut ait Pli. Rhodi, & Syracuſis nūquam tanta nubila obduci traditur ut non aliqua hora Sol cernat.

Rhodanus Narbonenſis Galliæ multo fertiliſſimus amnis, à Rhoda Rhodiorū urbe nūcupatus, ex alpibus ſe rapiens per Lemanū Lacū, ſegnemq; deferens Ararim, nec minus ſeipſo torrentem Iſarā, & Druentiā. Libyca appellantur duo eius ora modica. Ex his alterū Hiſpanienſe, alterū Metapinū, tertium idemq; ampliſſimum Maſſalioticū. Permultam habet nauigationem aduerſam & magnis oneribus, & ad multas regionis partes, quia qui in eum intrant fluuii nauigabiles ſunt cum honuſtis quoq; nauibus, authores, Strabo & Pli. ¶ Celer, Tibul. ¶ Heſperius, Ouid.

Rhoeteum litus Troadis, Rhoeteo, & Dardania, & Ariſba claris urbibus habitatum, Aiacis tamen maxime ſepulcro illuſtre, à Rhoetea Sithonis Thraciæ regis Martis filii, & Ocyrhoes Nili amnis filia, Lycoph. interpres, Strabo, Mela, Plinius. ¶ Capax, Ouid.

RIGOR, gelidus, piger, Lucret. ¶ Alpinus, Ouid.

Rima, caua, Propert. ¶ Tenuis, Ouid.

Ripa, viridans, Virg. ¶ Viridis, obliqua, decliuis, gelida, fluuialis, mollis, limoſa, capax, Ouid.

Riſus, tremulus, Lucretius.

Riuus, ſaliens, fluens, tenuis, Virg. ¶ Mobilis, celer, gelidus, Horat. ¶ Labens, garrulus, Ouid.

Rixa, ſanguinea, calida, proterua, Horat. ¶ Turpis, Propert.

ROBVR, durum, Virg. ¶ Nodoſum, Ouid.

Rogus, altus, Virg. ¶ Auidus, miſer, mœſtus, rapidus, Ouid.

Roma Graiis pariter & noſtris celebrata monumentis. ¶ Opulentiſſima, Catull. ¶ Pulcherrima, alta, urbs Mauortis, Eadē ratione qua Mars Romanus dictus eſt. MAXIMA, inclyta, magna, rerum maxima. Virg. ¶ Beata, domina, Horat. ¶ Vrbs æterna, Tibull. ¶ Martia, urbs Iliaca, urbs Romana, Dardania, caput orbis, domina rerum, urbs Romulea, Saturnia, Ouid. à Saturno, qui Saturniam urbem in monte Tarpeio à ſe Saturnio dicto condidit atque incoluit. Varro. Virg. Hanc Ianus pater, hanc Saturnus cōdidit urbem, Ianiculū huic, illi fuerat Saturnia nomen.

Romani, Aeneadæ, Romulidæ, Lucret. ¶ Romuli nepotes, magnanimi, Remi nepotes, Catull. ¶ Acres, rerum domini, gens togata, Virg ¶ Populus quirini, bellicoſi, gens Romulea, quirites, Horat. à quirino ut ait Feſtus.

Romulus Rhea, ſiue Siluia, ſiue Ilia Marteque editus, Quirinus à Curibus Tatii patria, Varro, Plutarch. Liuius, Feſtus uero ita, Curis eſt Sabine haſta, vñ Romulus Quirinus quia eā ferebat eſt dictus. Cuius facta quia omnibus peruulgata ſunt tacenda exiſtimaui. ¶ Mauortius, acer, Virg. ¶ Iliades, Trabeatus, inuictus, Martigena, conditor urbis, deus bellicus, Martia proles, Ouid.

Ros, recens, Lucret. ¶ Gelidus, Virg. ¶ Pluuius, Horat. ¶ Vitreus, Stillans, liquidus, cæleſtis, Ouid.

Roſæ, amœnæ, Horat. ¶ Odoratæ, Tibull. ¶ Vernæ, teneræ, Prop. ¶ Pæſtanæ, Ouid. Cæterum Roſam rubidam factam tradit Conſtantinus Cæſar e Veneris ſanguine, aut ob Nectar à Cupidine in terram effuſum.

Roſaria, Roſeta, punicea, Virg. ¶ Amœna, Ouid.

Roſtrum, mordens, Cat. ¶ Obuncū, Virg. ¶ Rigidum, reduncū, durū, acutū, Ouid.

Rota, rapida, leuis, ærea, uolucris, feruens, Virg. ¶ Feruida, Horat. ¶ Celeris, Tibul. ¶ Curua, agilis, Ouid.

RVBIGO, ſqualida, ſcabra, Catull. ¶ Mala, ſalſa, Virg. ¶ Sterilis, Horat. ¶ Aſpera, Ouid.

R *ubi, aſperi, horrentes,* Virg ¶ Hamati, Tibull. ¶ Hirſuti, Prop. ¶ Mordaces, duri, Ouidius.

R *ubeta, dura,* Ouidius.

R *ubor, vereçundus, lenis, roſeus,* Ouid.

R *udentes, intorti,* Catullus.

R *uga, ſiniſtra, languida,* Propert. ¶ Caua, ſenilis, anilis, Ouid.

R *uina, putris,* Lucret. ¶ Grauis, Catull. ¶ Triſtis, Virg. ¶ Demens, Horat.

R *umor, uagus, uelox,* Ouid.

R *upes, alta, dumoſa, ſumma, caua, aeria, uaſta, cauata, gelida, immota,* Virg. ¶ Frigida, Prop. ¶ Ardua, Ouid.

R *ura, infaceta,* Catul. ¶ Sordida, opaca, florea, Virg. ¶ Aprica, Horat. ¶ Fœcunda, Tibull. ¶ Deuia, Propert. ¶ Feracia, inambitioſa, genialia, Ouid.

R *uſcum ſponte naſcens, quo pleræꝙ gentium vtunt in cibis, & ex quo ruri ſcopæ fiũt, ampliuspaulo herba eſt, exilius virgulto, fructibus non diſſimile Iunco. Huius colore mulieres uti conſueuerunt.* Eadem Myrtus ſilueſtris, Oxymyrſine *foliis acutis, aliiſꝙ compluribus nominibus appellatur,* Dioſcorid. Plin. Cato, Feſtus. ¶ Horridum, aſperum, Virg.

R *uſticus, acer,* Virg.

R *utuli populi in* Latio, *auth.* Plinius *Daunus Turni pater imperauit, ut eſt apud* Virgilium. ¶ Audaces, ardentes, gens Daunia, Virg.

S

SABÆI, *Arabiæ populi ditiſſimi Siluarum fertilitate odorifera, auri metallis, agrorum regnis, mellis ceræꝙ prouentu. apud hos thus, & Myrrha, & Cinnamum naſcitur, in ora etiam Balſamum, & alia quædam herba valde odorata quã quam eius odor cito deperit.* Habent *præterea palmas odoratas & Calamum, Serpentes quoꝙ palmares, colore puniceo, uſꝙ ad Ilia aſſilientes, quorum morſus incurabilis eſt. Homines propter maximam fructuũ copiam otioſi ſegneſꝙ degunt, in radicibus arborum cubant, & ex eis incidunt, quæ proximi ſuſcipientes protinus alter alteri conſequenti tradunt uſꝙ in Syriam, atꝙ Meſopotamiam, ab odoribus autem ſtupefacti, bituminis ſuffitu & hirci barba ſtuporem tollunt,* Strabo, Herodotus, Plinius. ¶ Molles, Virg.

S *abini Italiæ populi ſupra* Latium, *à religione & deorum cultu Sebini appellati, Velinos accolunt lacus roſcidis collibus, à Nare porro amne uſꝙ ad Aequicolos tenent à Sabo cõditi, Inde Sabelli, qui & Sãnites, et Saunitæ græcis, Sabinoꝝ proles,* Cato, Plin. Silius. ¶ Cures, *à Curibus Sabinoꝝ opulentiſſima ciuitate,* Feſtus, SEVERI. Virg. *Cum enim filias perdiderunt Ceninenſes, Antemnates, Cruſtumini, & Sabini, cæteris quieſcentibus Sabini ſoli bella ſumpſerunt. Ita Seruius ex Liuio.* ¶ Ardui, Horat. ¶ Duri, Propert. ¶ Rigidi, ſati Curibus, Ouid.

S abinæ, incultæ, tetricæ, Ouid.

S abina herba, Brathy appellata à græcis, duorũ generũ, altera Tamarici ſimilis folio eſt, altera Cupreſſo, qua ex re quidã Creticam Cupreſſum dixerunt. A multis in ſuffitu pro thure aſſumitur, Pli, Dioſcori. ¶ Thuris opes priſcis imitata, Ouid.

S acra, Solennia, Lucret. ¶ Sancta, Catull. ¶ Pura, Ouid.

S acerdos, almus, propert. ¶ Caſtus, Ouid.

S aga, Theſſala, Propert. Theſſalas mulieres Lunã detrahentes Menander fabula quã Theſſalã inſcripſit memoriæ prodidit, & ueneficæ Theſſalæ uocant, & Theſſali tanquã præſtigiis atq; incantationibus dediti male audiunt. Ferunt ſane Medeã fugientẽ ciſtam venenorũ plenam in Theſſalia abieciſſe, ibiq; exorta eſſe, Ariſtoph. (interpres.

S agina, immunda, Propert.

S agitta, arundo, celeris, ferrũ uolatile, Lethalis, leuis, uolucris, Threicia, Lycia, Virg. ut arcus Lycius. ¶ Serica, calamus Cnoſius, miſſilis, Horat. ¶ Achæmenia, Proper. ¶ Hamata, Scythica, ut arcus Sarmaticus, SARMATICA, ferrum uolucre, biſtonia, Ouid. Biſtones Thraciæ gens, cui Biſton Martis ſiue Ciconis & Terpſichores filius nomen dedit, Plin. Stephanus.

S agula, uirgata, Virg. ut Bracæ uirgatæ.

S al, ueſcum, Lucret. ¶ Aequoreũ, Ouid.

S altus, uirides, floriferi, Lucret. ¶ Reconditi, Catull. ¶ Magni, profundi, Virg.

S altus, pernix, Lucret. ¶ Leuis, Ouid.

S alices, teneræ, Lucret. ¶ Amaræ, Lentæ, canentes, glaucæ, fœcundæ viminibus, Virgilius. ¶ Curuæ, amnicolæ, Ouid.

S alicta, glauca canentia fronde, inculta, Virg. ¶ Huda, Horat. ¶ Cana, denſa, Ouid.

S aliunca herba nobiliſſimi odoris, folioſa quidem, ſed breuis, & quæ necti non poſſit. Radici numeroſæ cohæret, herba uerius quam flos, denſa ueluti manu preſſa, breuiterq; ceſpes ſui generis, Pannonia hanc gignit, & Norici, alpiumq; aprica, urbium porædia, tantæ ſuauitatis ut metallum eſſe cœperit, ueſtibus interponi eam gratiſſimum, Plin. ¶ Humilis, Virg.

S alii à ſaltando, quod facere in comitiis, & ſacris quotannis & ſolent, & debẽt. Hos Numa duodecim Marti Gradiuo legit, tunicæq; pictæ inſigne dedit, & ſuper tunicã æneũ pectori tegumen, cæleſtiaq; arma quæ Ancilia appellantur ferre, ac per urbem ire canentes carmina cum tripudiis, ſolenniq; ſaltatu iuſſit, Varro, Liuius, Plutarch ¶ Exultantes, Virg.

S almacis fons in Caria neſcio quã ob rem infamis, tanquã molliens eos qui inde bibãt. Hominum.n. mollities uidetur uel ab aere, uel ab aqua cauſam trahere, cum ea minime ſint cauſa mollitiei, ſed diuitiæ, & uictus incontinentia. Hæc Strabo. Fabulã percurrit Ouid. ¶ Infamis, obſcœna, Ouid.

S almoneus Piſæ in Peloponeſo rex, Æoli Hellenis filius, Crethei Athamantis, Siſyphi, Perieris frater, qui ex Aeolide cũ magna ſuorũ manu profectus conſtitit in Elide apud fluuiũ Alpheũ, ubi ciuitatem à ſuo nomine Salmoneã condidit, ob ſuper-

biam & impietatẽ contracto ſubiectorũ odio Iouis fulmine conflagrauit. Lycophr. interp. Hyginus, Diod. Sicul. Strab. ¶ Demens, Virg. ¶ Ferus, Aeolides, Ouid.

Salus, dulcis, Ouid.

Samothracia Inſula in mari Icario. Hanc nonnulli Samũ uocitatã priſcis tẽpibus tradunt. Deinde ab Antiqua Samothracis inſulæ propinqua Samothraciã dictã. Habitarunt eam prius Aborigines, quidam aiunt priſcis tẽpibus inſulam uocatã Samum; ab incolis uero qui ex Samo & Thracia eo profecti ſunt dictã Samothraciam. Nec ſane eodẽ quondã appellabatur nomine, ſed Melanthemos, ſiue Melãphyllos, poſtea Anthemis, ſeu Anthemuſa, deinde Parthenia à flumine Parthenio, ita dicta ꝙ Iuno adhuc inuiolata in eo ſe lauerit, cũ antea Imbraſus diceret. alii Partheniam dictam uolunt à Parthenia muliere Samia, Varro ꝙ ibi Iuno adoleuerit, ibiq; etiã Ioui nupſerit. Itaq; nobiliſſimũ & antiquiſſimũ templũ eius eſt Sami & ſimulachrũ in habitu nubentis figuratũ, et ſacra eius anniuerſaria nuptiarũ ritu celebrant. Ex autho. Diodo. Strab. Apollonii interp. Pli. Varrone, Firmiano. ¶ Threicia Samos, Virg. ex Home. ὑψοῦ ἐπ᾽ ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑλῆέσσης Θρηϊκίης. ¶ Iunonia, Ouid. vt Virg. quã Iuno fert terris magis omnibus vnã poſthabitã coluiſſe Samo.

Sanguis, calidus, puniceus, purpureus, rutilus, Ouid.

Sapa, uinũ dulce, quod alii Siræũ, alii Hepſema appellant, ingenii non naturæ opus, muſto uſq; ad tertiam partẽ menſuræ decocto; quod ubi factum ad dimidiam eſt, Defrutũ uocamus; Pli. ¶ Purpurea, Ouid.

Sapho quæ vnico p Palæmone auth. apud Latinos ſcribi debet, Leſbia ex Ereſſo urbe Simonis filia, ut alii Eunomini, ut alii Eerigyi, vt alii Ecryti, ut alii Semi, ut alii Camonis, ut alii Etarchi, ut alii Scamãdronimi, quibus a ſtipulat Herodo. matre Clide, nata. XLII. Olympiade, quo tpe, & Alcæus, & Steſichorus, & Pittacus. Tres fratres habuit, Larychũ, Charaxum, Eurygium. Cercolæ uiro Andrio ditiſſimo nupſit, cui filiam peperit Clida nomine Amicas tres, Atthida, cuius & Ouid. meminit. Telleſippam, Megarã habuit, quibus ad libidinem uſa dicit, diſcipulas Anagorã Mileſiam, Gongylam Colophoniam, Eunicã Salaminiam. Scripſit libros Lyricos nouẽ. Prima plectrũ reperit. Scripſit Epigrãmata, Elegias, Iambos, & Monodias. Hæc amore Phaonis Mitylenææ ex Leucate in ſubiectũ mare ſe deiecit. Quẽ Phaonem omniũ mortaliũ pulcherrimũ fuiſſe traditũ eſt, nã à Venere olim lactucis occultatũ. Præter Sapho aliæ quoq; fœminæ poetica floruerũt, Praxilla Sicyonia, Erinna Leſbia, ſiue Rhodia, ſiue Teia, ſiue Telia, ex Telo inſula Cypro finitima. Itemq; Theano Locris, Myro, Anyte, Teleſilla, Corynna, Myrtis, Noſſis, auth. Euſtat. Antipater, Suidas, Palæphatus, & Euſeb. Strab. Aelianus, Maximus Tyrius, et apud nos Pli. ¶ Leſbia, Leſboa querẽs de puellis popularibus, audi illud Ouid. Leſbides infamẽ quæ me feciſtis amare; ÆOLIA puella, Horat. Leſbos inſu. in Aeolide. Diony. Stra. cæteri. ¶ Leſbis, poetica, uel, vt quidã corrigũt, Poetica, Pelaſgis, Oui.

Sardinia Inſula ad litoreã plagã Tyrrhenã, & Liguſticã ſita, cuius ambitus. IIII. Milia eſt. Eius ps nõ modica ẽ aſpa, magna quoq; pars agrũ habet omnibus rebus felicẽ

præcipue tritico. Pleraſq; etiam urbes continet, ex quibus digniores ſunt Caralis, & Sulchi. Locorū quoq; virtuti malignitas quædam obſtat. Inſula enim æſtiuo tempore morboſa eſt in locis maxime fœcundis. Et quod hæc ipſa montani populant incolæ, & quidem frequenter, qui Diateſbes uocant, quū antea Iolenſes nominarent. Memoriæ enim proditum eſt Iolaum pleroſq; adducentem Herculis filios huc applicuiſſe, & cum inſulæ accolis barbaris habitaſſe qui natione Thuſci erant. Nomen accepit à Sardo Herculis filio qui ex Libya ad hoſce fines permeauit. Hæc & Sandaliotis, & Ichnuſa, q; faciem ueſtigii humani referat dicta eſt. authores Solinus, Gellius, Salluſtius, Silius, Claudianus, Martianus capella, Strabo, Plinius. ¶ Opima, Horat.

S ardis Lydiæ urbs, quæ & Hyde dicitur, Clara ſtagno Gygæo, Strabo, Pli. Homeri interpres. ¶ Magnæ, Ouid.

S ariſſa, haſta prælonga apud Macedonas, authore Liuio, & Suida. ¶ Macedonia, Ouidius.

S armatæ Scythiæ populi, qui græcis Sauromatæ, montana incolunt, longinqua itinera acturi inedia pridie præparant equos, exiguū tantū potum impartientes, atq; ita per centena millia & quinquaginta continuo curſu euntibus inſident, Strabo Plinius. ¶ Gens fera, Ouidius.

S arpedon Iouis & Laodamiæ filius, qui Lyciæ imperauit, occiſus eſt à Patroclo, ve canit Homerus, Diodorus Siculus Iouis ex Europa filium tradit. ¶ Ingens, altus, Virgilius.

S aticulus populus Campaniæ, aſper moribus, Seru. ¶ Aſper, Virg.

S atureia herbæ in condimentario genere, Serunt menſe Februario, Origano æmulæ, author Pli. ¶ Herbæ nocentes, Ouid.

S aturnus Cœli Terræq; filius ut canit Heſiodus. Hic quum Iouis minas fugeret, in Caucaſum montem profugit, ibiq; in Crocodilū ſe transformans ab Ioue comprehenſus, plexaq; lana cōſtrictus in Tartari carcerem coniectus eſt, ut tradit Plutarchus ex Cleanthe. ¶ Aureus, vitiſator. Ipſe etenim fructuum inuentor, & vitis ſator atq; agricolationis author fuiſſe memoratur, Falx enim id ſignificat. Nec illud quod ſcribit Antimachus Heſiodum ſecutus credendum eſt, Obliqua vero falce Cœli pudenda Saturnus ſecans contra ſteterat, ait Plutarchus. Lactantius vero Firmianus Noe primum vitem plantaſſe iure contendit, VETVS, ſenex, curuam ſeruans ſub imagine falcem, Virg. ¶ Impius, Horat. ut qui filios ſtatim æditos comederet, cui Rhea vxor pro Ioue lapidem ſuppoſuit, ut tradit Heſiodus, & Ouid. in Faſtis repetit. ¶ Optimus regum, ut enim antea ex Iuſtino demonſtrauimus, Italiæ cultores primi Aborigines fuere, quorum rex Saturnus tantæ iuſtitiæ fuiſſe dicitur, ut neq; ſeruierit ſub illo quiſquam, neq; quicquā priuatæ rei habuerit, ſed omnia cōmunia & indiuiſa omnibus fuerint, veluti unum cunctis patrimoniū eſſet, SENEX falcifer, Ouid.

S aturni ſidus, Phaethon nomine, quod alii Solis appellant, ſummū locum tenet, ideoq;

minimum

minimum uidetur, & maximo ambire circulo, ac trigeſimo anno ad breuiſſima ſedis ſuæ principia regredi certum eſt. Eſt autem ſidus gelidæ ac rigentis naturæ, Color illi candidus, ſicut Ioui clarus, Marti igneus, Lucifero candens, Veſpero refulgens, Mercurio radians, Lunæ blandus, Soli quum oritur ardens, poſtea radians, Hygi nus, Pli. ¶ Frigidũ, Virg. ¶ Graue in omne caput, Propertius.

Satyri e Sanguine Marſyæ nati, iidem qui & Sileni, Bacchi antiſtites, ut Nicandri & Arati interpretes & Plutarch. tradunt, Strabo diuerſos ſtatuit. Bacchus teſte Dio doro Satyros comas umbilico tenus habentes ſecũ habebat, itemq; ad pſallendũ, can tandum, ad animi remiſſionem aptos. Illud ſciendum ex Pauſania Silenos eſſe inter Satyros natu maiores, atq; ex Euphemi hiſtoria, extimi maris inſulas incolere. ¶ Ca pripedes, Lucretius. ¶ Nyſſigenæ, Catull. ¶ Saltantes, Virg. ¶ Agreſtes, riſores, di caces, proterui, Horat. ¶ Celeres, Saltatibus apta iuuentus, turba proterua, leues, gemma iuuentus, Ouid.

Saxa, aſpera, miſſilia, Lucret. ¶ Dura, uiua, Virg. ¶ Frigida, Propert. ¶ Gelida, ſcli da, dumoſa, ſalebroſa, ſurda, Ouid.

SCABIES, turpis, Virg.

Scamna, caua, Ouidius.

Scapi, Sonantes, Lucretius.

Scelus, nefandum, Catul. ¶ Crudele, Virgilius.

Scepta, Superba, Lucret. ¶ Gēmantia, eburnea, aurea, regalia, Ouid.

Scipiones, ut P. Scipio & Cn. fratres, qui in Hiſpania pro Romano imperio occubue runt, & Cor. Scipio, P. filius qui deuicta Carthagine Africanus dici meruit. Cu ius frater L. Scipio ob Aſiam bello domitam Aſiatici cognomen adeptus eſt. Adde his & Scipionem Aemylianum Carthaginis exitium, Plutarch. Liuius, cæteri. ¶ Scipiadæ, duri bello, Virgil.

Scipiones auus & nepos, quorum unus leges uictæ Carthagini dedit, alter eandem di ruit. ¶ Duo fulmina belli, Clades Libyæ, Virg.

Scipio Aemylianus minor. ¶ Fulmen belli, Carthaginis horror, Lucret.

Scopulus, acutus, ſonans, piſcoſus, altus, ſæuus, minax, Virg. ¶ Immobilis, Ouid.

Scorpius ſidus, qui propter magnitudinem membrorũ in duo ſigna diuidit, quorũ vnius effigiem noſtri Libram dixerunt. Sed omnino totũ ſignũ hac de cauſa ſtatutũ aſſi gnatur, q; Orion quũ venaretur, & in eo ſe exercitatiſſimũ eſſe confideret, dixiſſe etiam Dianæ & Latonæ ſe omnia quæ ex terra oriunt interficere valere, quare Terram permotam Scorpionem eduxiſſe qui eũ interficere demonſtrat, Iouem au tem vtriuſq; animũ admiratũ, Scorpionem inter aſtra collocaſſe, ut ſpecies eius ho minibus documento eſſet, nequis eorũ aliqua re ſibi confideret. Dianam aũt propter ſtudiũ Orionis petiiſſe ab Ioue vt idem illi beneficiũ daret q; terræ vltro tribuiſſet. Itaq; eũ conſtitutũ vt quũ Scorpio oriat, Orion occidat, Scorpii vero prior pars, quæ Chelæ dicit, ita premitur ab æquinoctiali circulo vt eum ſuſtinere uideatur. Ipſe autem pedibus Opiuchi ſubditus extrema cauda circulum hiemalem contingere

cium ab Athenienſibus cum conderent dictum, poſtea Scylacium. Tenentibus autē Crotoniatis, Dionyſ. Locris terminum ſtatuit, ab vrbeq; ſinus ipſe Scyleticus, & Scylaceus nomen accepit, qui ad Hipponiatem ſinum Iſthmum efficit, Strabo, Mela, Pli. ¶ Naufragum, Virg.

S cyphus Herculis poculum, quēadmodum Cantharus Liberi patris, auth. Athenæus, Macrobius. ¶ Sacer, Virg.

S cythia regio Aſiæ ab extremo aquilone ad initium Orientis æſtiui, quæ ad Septētrionale mare finitur, Pli. Strabo, Herod. ¶ Meotica tellus, Virg. ¶ Niuoſa, Ouid.

S cythæ populi, quos Perſæ Sacas uniuerſos appellauere à proxima gente, antiqui Arameos, Scytha Herculis filius eis nomen dedit, à quo propagati reges. Multa de his habes apud Herodotum, Strabonem, Iuſtinum, Plin. ¶ Profugi, Campeſtres, gelidi, ſuperbi, Horat. ¶ Glaciales, Ouid.

S ECVRIS, Bipennis, curua, valida, ærata, Virg. ¶ Amazonia, quia eam ut ſupra retulimus Pentheſilea Amazon inuenit, DVRA, Horat. ¶ Lata, anceps, Thermodontiaca, Ouid. Amazones iuxta Thermodontem Cappadociæ fluuium conſederunt, ut ait Iuſtinus, & Diodorus.

S editio, turbida, Ouid.

S eges, Ferax, Horat. ¶ Cinyphia, Ouid. Neq; uero mihi videt, ait Herodo. bonitas Africanæ terræ cū bonitate Aſiæ, aut Europæ cōparanda, præter vnam Cinyphē, quæ tellus fluuio cognominis eſt. Hæc optimæ cuiq; telluri par eſt prouentu fructus Cerealis omnino cæteræ Africæ. Eſt.n. pulla & huda fontibus ac ſecura ſiccitatis aeris, ac ne imbre quidem qui ſit vehementior lædit. Nā in eo tractu Africæ pluit. Ex prouentibus fructuū terræ totidem menſuræ illic quot è Babylonica (tellure percipiuntur.

S egnities, Sera, Virg.

S elinus Siciliæ oppidū à Megarēſibus indigenis conditū cū eiuſdē nominis fluuio, Strabo, Pli. ¶ Palmoſa, Virg. Nā ut ait Cic. Nautæ coacti radices palmarū agreſtium, quarū erat in illis locis, ſicut in magna parte Siciliæ, multitudo, colligebant.

S ella Curulis, eburnea, à curru quo ſoliti ſunt ſenatores honoris gratia in Curiam uehi qui curulem magiſtratū geſſiſſent, in quo curru ſella eſſet, ſuper quam conſiderēt, author Gellius. ¶ Ebur curule, Horat. ¶ Ebur cōſpicuū, currus eburnus, Ouid.

S emele Cadmi et Harmoniæ filia. Heſiod. Pindaro, Diod. Siculo. ¶ Thebana, Horat. ¶ Cadmeis, ſoror Autonoes, mater Lyæi, Ouid.

S emina, genitalia, Lucret. ¶ Fœcunda, Catull.

S emiramis Dercetus filia patre Cayſtro Pentheſileæ Amazonis filio, Nini Aſſyriorū regis uxor, Diod. Etymologicon magnū. ¶ Formoſa, Ouid.

S emita, tenuis, Virg.

S emperuiuū herba, quā Latini ēt Sedum uocant, Græci Aizoon, quod ſemper uireat. Huius duo gña, maius & minus, maius in fictilibus uaſis ſeritur quod alii Buphthalmon uocant, alii Zoophthalmon, alii Stergethron, q amatoriis conueniat, alii Hypogeſon, quoniam in ſuggrundiis ferè naſcitur. Sunt qui Ambroſiam potius uocent, &

qui Amerimnon, Itali Sedum magnum, aut Oculum, aut Digitellum. Alterū minuſculum quod Erithales vocant, alii Trithales, ꝙ ter floreat, alii Chryſothales, alii Iſoetes. In muris parietibuſq; naſcit & tegulis, fruticoſum à radice, & ſurſum vſq; ad cacumen, foliis anguſtis, mucronatis, ſuccoſis, palmo alto caule, radix inutilis. Hanc herbam fuiſſe putant quæ Glauco immortalitatem dederit marino deo. In inſulis fortunatis naſcit, à Saturno ſata, qua Solis equi veſcuntur, Pli. Dioſcorides, Lycophr. interp. Athenæus. ¶ Viuax gramen, Ouid.

S*enatus, ſanctus,* Virg. ¶ *Grauis, prudens, lectus,* Ouid.

S*enectus, ſenecta, tarda,* Lucret. ¶ *Anilitas, tremula, cana,* Catull. ¶ *Triſtis, tardans, turpis, tarda gelu, ſeclis effœta,* Virg. ¶ *Longa, placida,* Horat. ¶ *Ætas iners, infirma, Serior ætas, curua, pigra, rugoſa,* Tibull. ¶ *Longæua, uita ſeuera, ætas grauis,* Propert. ¶ *Matura, anni ſeniles, annoſa, ægra, tremula, occidua, Carioſa, orba, ætas infirma, formæ dãnoſa, anni fragiles, inertior ætas, deterior ætas,* Ouid.

S*enes, ſeueri,* Catul. ¶ *Anheli, æuo obſiti, confecti ætate, Longæui, inualidi,* Virg. ¶ *Parci, deliri, miſeri, maturi,* Horat. ¶ *Veteres,* Tibul. ¶ *Duri,* Propert. ¶ *Tardi ætate, annis feſſi, odioſi, antiqui, rigidi, annoſi,* Ouid.

S*enſus, uitalis,* Lucret.

S*entes, inculti, denſi, aſperi,* Virg. ¶ *Hamati,* Ouid.

S*eptentrio, ſiue axis, aut polus Boreus, cui alter Auſtrinus nomine aduerſus eſt, eiuſdem nominis eſt uentus à Septentrionibus Aparctias græcis dictus,* Pli. Hyginus, Aratus. ¶ *Hyperboreus,* Virg. ¶ *Gelidus,* Ouid.

S*epulchrū, tumulus, mutum,* Catul. ¶ *Mœſtum,* Ouid.

S*epulcri honores, ſuperuacui,* Horat.

S*era, dura,* Tibullus.

S*erena, aperta,* Virgilius.

S*eres Scythiæ populi ad æſtiuū orientem poſiti, Lanicio Siluarum nobiles, perfuſam aqua depectentes frondium caniciem, unde geminus fœminis noſtris labor, redordiendi fila, rurſumq; texendi, Seres mites quidem, ſed & ipſi feris perſimiles, coetū reliquorum mortalium fugiunt cum cõmercia expetant. Ex omnibus generibus palma Serico ferro eſt, Seres hoc cum ueſtibus ſuis pellibuſq; mittunt. Longitudine uitæ memorabiles ſunt,* Pauſanias, Pli. Strabo. ¶ *Colorati,* Ouid.

S*eriphos una è Cycladibus, adeo lapidoſa, ut id conſpecta Gorgone accidiſſe quidam fabulent. In ea etiam nunc ranæ mutæ ſunt. Vnde natum adagium in homines mutos, & canendi dicendiq; prorſus imperitos,* Plin. Strabo, Diogenianus. ¶ *Parua, Plana,* Ouid.

S*erpens, Coluber, ater, improbus, Lubricus,* Virgilius. ¶ *Aſper,* Horat. ¶ *Pennatus,* Ouid.

S*erpyllum herba, à ſerpendo tam græcis quàm Latinis dictum, quod in Silueſtri loco euenit in petris maxime. Satiuum non ſerpit ſed ad palmi altitudinem increſcit,* Pli. Dioſcorides. ¶ *Late olens,* Virg.

Serra,

Serta, ſtridens, Lucret. ¶ Arguta, Virg.

Serranus Attilius Senator à ſerendo dictus, qui quũ agrum ſuum coleret, euocatus propter uirtutẽ meruit dictaturam, Liuius, Pli. ¶ Sulco ſerens, Virg.

Serta, quæ & Sertæ Propertio dicuntur, ut ait Chariſius, vide Coronæ.

Serum, pingue, Virg.

Seruitium, & ſeruitus, triſte, Tibul. ¶ Graue, Propert.

Seruus, fallax, Ouid.

Setæ, terribiles, Virg. ¶ Rigidæ, duræ, hirtæ, Ouid.

SIBYLLA Cumæa, quæ & Theſprotis dicta eſt è. X. Septima, nomine Amalthæa, quæ ab aliis Herophile, uel Demophile, ſiue Demo, à Virgilio Deiphobe Glauci filia dicitur, Apollinis ſoror. alii Beroſo Chaldæo hiſtorico natam ferunt, atq; è Babylone Cumas Campaniæ uerbem adueniſſe, ibiq; habitaſſe. Eam nouem Libros attuliſſe ad regem Tarquinium priſcum ferunt, ac pro eis trecentos Philippeos poſtulaſſe, regemq; aſpernatum pretii magnitudinem, & mulieris inſaniam deriſiſſe: illam in conſpectu regis tres combuſſiſſe, ac pro reliquis idẽ pretium poſtulaſſe: Tarquiniũ multo magis mulierem inſanire putaſſe: quæ denuo tribus aliis exuſtis quũ in eodem prætio perſeueraret, motum eſſe regem, ac reſiduos trecentis aureis emiſſe, quorum poſtea numerus ſic auctus Capitolio refecto, q; ex omnibus ciuitatibus & Italicis, & Græcis, & præcipue Erythræis coacti, allatiq; ſunt Romam, cuiuſcunq; Sybillæ nomine fuerunt. Huius Sacellum apud Cumas celebre fuit, eiuſdemq; ſepulchrum in Sicilia. Ex authorib. Varrone, Solino, Suida, Ariſtophanis, & Lycophronis interpretibus, itemq; Pauſania, & D. Iuſtino martyre. ¶ Cumæa, uates inſana, Virg. Longæua ſacerdos. Vtriuſq; epitheti rationem Ouidius hiſce uerſibus luculenter reddidit. Lux æterna mihi, cariturаq; fine dabatur, Si mea uirginitas Phœbo patuiſſet amanti. Dum tñ hanc ſperat, dũ præcorrũpere donis Me cupit, elige, ait, uirgo Cumæa quid optes, Optatis potiere tuis: ego pulueris hauſti Oſtendens cumulum, quot haberet corpora puluis, Tot mihi natales contingere vana rogaui. Excidit ut peterem iuuenes quoq; protinus annos. Hos tamen ille mihi dabat æternamq; iuuentam, Si venerem paterer, contempto munere phœbi Innuba permaneo, ſed iam felicior ætas Terga dedit: tremuloq; gradu venit ægra ſenectus, quæ patienda diu eſt, nam iam mihi ſæcula ſeptem Acta vides, ſupereſt numeros ut pulueris æquem. Tercentum meſſes, tercentũ muſta videre. CASTA, horrenda, Phœbi Triuiæq; ſacerdos, ſanctiſſima uates, præſcia venturi, alma, docta, magna ſacerdos, Amphryſia vates Virg. ut Seruius autumat longe repetitum epitheton, ob Apollinem qui Admeti greges apud Amphryſum flumen pauit. ¶ Vates Cumæa, tremula, auernalis, Propert. ¶ Virgo Cumæa, viuax, diis gratiſſima, innuba, Ouid.

Sibylla Erythræa quinta, nomine Herophile, Delphicam annis aliquot intercedẽtibus inſecuta, Ioue & Lamia Neptuni filia genita: ut alii tradunt Theodori paſtoris & Idææ nymphæ filia fuit, ut alii Apollinis & Lamiæ, ut quidam Ariſtocratis &

Hydolæ, ut nõnulli Erinagoræ, Erythræam nũcuparunt, propterea ꝙ Marpeſſe oppido (tametſi Stephano Marmiſſus dicitur) quod in Troiana ſitũ eſt Ida nata ſit, cuius tractus ἐρυθρᾶς hoc eſt rubentes glebas habet. Non deſunt qui Erythræam dictam malint ab Erythris loco Phrygiæ, qui antea Batti dicebatur. Hanc Graiis Ilium petentibus uaticinatam fuiſſe perhibent: & perituram eſſe Troiam, & Homerũ mendacia ſcripturũ, eamq; templo Sminthei Apollinis Antiſtitam fuiſſe. Locupletiſſimi authores Varro, Firmianus, Solinus, Pauſanias, Plutarchus, Suid. ¶ Phœbo grata, Tibullus.

Sibylla Helleſpontiaca octaua, in agro Troiano nata, vico Marmeſſo circa oppidũ Gergithium, Solonis & Cyri tẽporibus. Teſtimonio ſunt Varro, & Suidas. Illud non prætereundũ Solinũ, Martianũ Capellam, Lycophronis, & Ariſtoph. interpretes, tres tantũmodo Sybillas extitiſſe teſtari, Varronẽ vero, & Suidam decem, quos et ſecuti ſumus. ¶ Marmeſſia, Tibull.

Sicambri Germaniæ populi iuxta Rhenũ, quos Druſus auſpiciis Auguſti domuit, Strabo, Tacitus. ¶ Feroces, cæde gaudẽtes, Horat. ¶ Paludoſi, Prop. ¶ Indomiti, Ouid.

Sichæus Didonis auunculus & coniux, Iuſtinus. ¶ Miſer, Virg.

Sicilia regio, Sicania à Thucydide dicta, Trinacria à pluribus, aut Triquetra à triangula ſpecie, quã faciunt tria eius promontoria, Pelorus in Italiam uergens, Pachynũ in Græciam, Lilybæum in Africam. Circuitu patens. DCXVIII. M. Paſſ. quondam Brutio agro cohærens, mox interfuſo mari auulſa. Eam Iupiter Proſerpinæ muneri dedit, authores Pli. Strabo, Mela, Pindarus, Theocritus, utriuſq; interpres, Diodo. Iuſtinus. ¶ Triquetra, Lucret. ¶ Sicania, à Briarei Cyclopis filio Sicano Aetnæ fratre ut ait Dion Caletianus, Solinus tamen inquit, diu ante Troiana bella Sicanus rex aduectus cũ ampliſſima Iberorũ manu Sicaniæ nomen dedit. TRINACRIA, Virg. à Trinacro Neptuni filio ut Sibylla canit, aut à tribus angulis, ut ait Strabo. ¶ Vaſta, Trinacris, Zanclæa, Ouid.

Siculi, Trinacrii, Catull. ¶ Sicani, ueteres, Virg.

Sicyon Argiuorũ urbs, quã Adraſtus tenuit. Hic .n. Lyſimaches Polybi Argiuorũ regis & Talai filius Pronacte ab Amphiarao et ſociis interfecto Sicyona cõfugit ad Polybũ maternũ auũ, ducta in matrimoniũ regis filia. Poſt Polybi interitũ Adraſtus nulla uirili prole relicta regnum occupauit, Strabo, Pindarus, eiuſq; interpres. ¶ Oliuifera, Ouid.

Sidon Phœniciæ urbs poſt Barutũ quadringentis ferè ſtadiis ab ea diſtans, quã Phœnices terræ motu uexati relicto patriæ ſolo Aſſyriũ ſtagnũ primo, mox mari proximũ litus quum incoluiſſent condiderunt, atq; à piſciũ multitudine Sidona appellauerunt. Nã piſcẽ Phœnices Sidon uocant, Purpuræ captura eſt nobilis, uitri opifex, Thebarumq; Bœotiarũ parens, ſitum habet in pulcherrimo continentis portu, Strab. Pli. Stepha. ¶ Syria, Lucret.

Silenus Bacchi educator, & Satyrorum pater, ut ipſemet oſtendit apud Euripidem in Bacchis, Diodo. Dicunt inſuper, ait, ſubſidiũ Baccho tuliſſe Nyſæorum nobiliores

quos à primo eorũ rege Sileno, (eius autẽ ꝑꝑ uetuſtatẽ ignotũ eſt genus,) Silenos uocant. Is cum circa lumbos caudam haberet poſteri quoq; eius naturæ participes idẽ ſignum geſtarunt ¶ Ebrius, leuis, piger, Ouid.

S ilentia, taciturna, Lucr. ¶ Fida, Virg. ¶ Fidelia, Horat. ¶ Muta, Ouid.

S iler, frutex nõ niſi in aquoſis proueniens, et nũquã folia dimittẽs. Pli. ¶ Molle, Virg.

S ilex, ualidus, Lucr. ¶ Acutus, Catul. ¶ Nudus, durus, Virg. ¶ Grauis, rigidus, Oui.

S imois fluuius Ilii, qui per Simoiſium cãpũ defert, Sigæo litori proximus, Strab. Pli. ¶ Phrygius, amnis Hectoreus, rapidus, Virg. ¶ Lubricus, Horat. ¶ Idæus, Iouis cunabula parui, Propert. Nõ modo. n. Cretes, ſed & Arcades, Meſſeniiq; & Phryges Iouẽ ciuẽ ſibi uendicãt, ut teſtant Callimachus, Pauſanias, Apollonii interpres.

S imonides non tam Poetica, quã auaritia inſignis, ex Iulo urbe in Ceo inſula Aegæi maris, Leoprepis filius, natus paulo poſt Steſichorũ mortuũ, Olympiade ſexta & quinquageſima, obiit octaua & octuageſima, Scripſit aũt Doride lingua ſemp uſus, de Dario & Cambyſe, de Xerxis nauali prælio, itẽq; eo quod geſtum eſt in Artemiſio uerſibus Elegis, Pugnã Salaminiam Melicis, Threnos etiã, Encomia, Pæana, Epigrãmata, Tragædias, & Memoriæ laudẽ, Tzetzes, Suid. Ariſtoteles, Euſebius. ¶ Ceus, Horat.

S implicitas, nuda, rudis, Herculea, Ouid.

S imulacrum, pallens, Lucret. ¶ Volitans, Virg.

S imon Aeſimi filius, Autolycus enim ex Amphithea Aeſimum, & Anticleam Vlyſſis matrẽ ſuſcepit. Quintus Calaber, Lycophronis interp. ¶ Periurus, Virg.

S inueſſa oppidũ extremum in adiecto Latio, quã quidam dixere Sinopen uocatã, Pli. ¶ Niueis frequens colubris, Ouid.

S inus, nitidus, Catul. ¶ Tener, mollis, Tibull. ¶ Tepidus, Ouid.

S irenes Acheloi fluminis & Steropes, ſiue Terpſichores muſæ filiæ, ut alii malunt, è ſanguine capitis Acheloi quũ illi Hercules per luctam cornu fregit. Hæ cum Muſis canẽdi certamen aliqñ inierunt. Et quia uirginitatẽ nuptiis prætulerũt à Venere in aues transformatæ ſunt, atq; inde ad Tyrrhenũ mare auolarunt, ſeq; modo in uolucres, modo in uirgines transformabant. Earum nomina Parthenope, Leucoſia, Ligea, Thelxiope uel Thelxinoe, Molpe, Aglaophonos, ſiue Aglaopheme, Piſinoe, Aglaope. Inſulã Anthemoeſſã, fluuiũq; Silarũ coluerunt, unà cũ Promontorio Mineruæ ad Surrentum, Proſerpinæ comites fuere. Ex auth. Heſiod. Euſtat. Apollonio, Lycoph. eorumq; interprete, Strab. Mela, Pli. ¶ Acheloides, doctæ, Ouid.

S iſtra, Crepitantia, Propert. ¶ Sonabilia, tinnula, Ouid.

S iſyphus Aeoli Hellenis filius, qui quum Aeginã Aſopo ab Ioue raptam eſſe ſignificaſſet, Iupiter eum ſaxum apud inferos ſurſum ac deorſum uoluere iuſſit, uel ut ait Pherecydes, qm̃ ex inferis à Plutone gratis emiſſus ſtato & præſcripto tpe nõ reuertit, ſed mortẽ in uincula cõiecit, auth. Hom. & Apollonii interp. Huius labor ac uerſutia apud græcos in prouerbiũ abiit, ut in uafri uerſutiq; conſilii, necnon inanis atq; inexhauſti laboris homines dicant, Siſyphi artes, ſaxum uoluere, Suidas. ¶ Aeolides, damnatus longi laboris, Horat.

Sitis, arida, anhela, Lucretius. ¶ Ignea, Virg. ¶ Acris, arens, Tibullus. ¶ Sicca, Ouidius.

Situs, immundus, Propert. ¶ Incanus, turpis, piger, rigidus, iners, Ouid.

SMARAGDVS gemma cui tertia authoritas attribuitur. Nullius coloris aſpectus iucundior illo eſt. Nã herbas quoq; uirentes frondeſq; auide ſpectamus, Smaragdos uero tanto libentius, quoniam nihil omnino viridius comparatum illis uiret. Præterea ſoli gemmarũ contuitu oculos implent nec ſatiant. Eius genera duodecim, Dioſcorid. Pli. ¶ Viridis, Lucret. ¶ Clarus, Ouid.

SOCRATES, Sophroniſci Lapicidæ, & Phænaretis obſtetricis filius, Anaxagoræ diſcipulus, Suidas, Laertius. Sed quis eum omni ſeculo omnibus chartis celebratũ neſcit? ¶ Anyti reus, Horatius, Socrates enim Anyto, & Lycone, & Melito eũ accuſantibus damnatus eſt, locupletiſſimi authores Plato, Diogenes Laertius, Suidas, Doctiſſimus, Ouid.

Socrus, iniqua, Ouid.

Sodalis, unanimus, Catull. ¶ Carus, Horat.

Solatia, dulcia, Lucret.

Solea, arguta, Catullus.

Solium, altum, aureum, Virg. ¶ Sublime, regale, Ouid.

Sollicitudo, dira, mordax, Horat.

Sol, qui græcis Apollo vt ait Cicero & Varro, Hyperione & Thia genitus, ut Pindarus & Heſiodus tradunt, ut Homerus Hyperione & Euryphaeſſa ſorore, Hyperion vero Cœli Terræq; filius, quæ & Titea dicta eſt, ſiue unius Curetum matre Titea, qui Solis ac Lunæ aliorũq; aſtrorũ curſus ac motus ſumma cura ex ſe percepit, aliiſq; noſcendos præbuit, ideoq; Solis ac Lunæ parens dicitur ueluti ipſorũ naturæ cõtemplator, ex Diodor. At vero Pauſanias tradit Titana Solis fratrẽ fuiſſe, qui Titanen regionẽ ad Aſopũ flumẽ tenuerit, ac tẽporũ anni diligentiſſimus obſeruator fuerit. ¶ Splendidus, ætherius, feruidus, dies, præclarus, radiatus, uigil. Lucret. ¶ Radians, uagus, ardens, flammeus, rapidus, Catull. Nã quũ filiũ habere optaret, & muliebre genus odio haberet, ſaxum quoddã calore ſuo impleuit, unde maturo tempore filius editus eſt cui nomen Diorpho fuit, qui quoniam Martẽ in certamen prouocaſſet in montem ſui nominis tranſmutatus eſt in Armenia iuxta Araxen fluuium, ex Plutar. ¶ Titan, quẽadmodũ ẽt apud Orpheũ & Proclũ lyciũ in hymnis. PHOEBVS, Phaethon, idem epitheton Soli dat Home. & Sophocles ἥλιος φαέθων, hoc eſt ſplendens, aureus, coruſcus, tepidus, nitidus, potens, Titanium aſtrum, igneus, Virg. ¶ Purus, pulcher, laudandus, almus, Horat. ¶ Calens, Tibul. ¶ Magnus, Propert. ¶ Lux publica, tepens, Hyperione Satus, mundi oculus, nitidiſſimus, Hyperion, quaſi ſupra nos uadens & aſcendens ut ait Suidas, quo nomine etiam apud Orpheum, in hymnis nuncupatur, PATER Heliadum, iubar radiis inſigne coruſcis, Ouid.

Solis currus, nitidus, Horat. ¶ Ignifer, aureus, Ouid.

S olis,equi,uegeti,Catull.¶ Alipedes,animoſi,uolucres,flammiferi,ignipedes, radian-
tes,niuei,alati,purpurei,Ouid.

S olis radii.; Lucida tela, Lucret.¶ Coruſci, Ouid.

S omnus & Sopor,mollis,Suauis,Lucret.¶ Dulcis,Catull.¶ Salubris,uolucer,placi-
dus,Leuis,lethi conſanguineus, Virg.¶. Facilis,Horat.¶ Tacitus,mendax,ignauis,
Tibul.¶ Lenis,quies rerum,placidiſſimus deorū,pax animi,pinguis,tener,iners,pu-
blica requies curarū,Ouid.

S omnia,uana, Tibull.

S opor,lege, Somnus.

S orbæ,acida, Virg.

S oracles mons in Faliſcis ſub quo urbs Feronia. Ad hunc montem ſacrificiū annuum
fit Apollini; in quo familiæ paucæ quæ uocantur Hirpiæ ſuper ambuſtam ligni
ſtruem ambulantes non aduruntur, & ob id perpetuo ſenatus conſulto militiæ om-
niumq; aliorū munerū uacationē habent, author Pli. & nos ſupra ex Strabone nō-
nihil attigimus. Varro præterea ad Socratem ſcripſit eſſe fontem cuius ſit latitudo
quatuor pedum, Sole exoriente eum exundare ferventi ſimilem, auesq; quæ guſta-
uerint iuxta mortuas iacere.¶ Sanctus, Virg.

S ors,ignara, Ouid.

S ortes,ſacræ, fatidicæ, Ouidius.

S PARTACVS gladiator inſignis è Thracia oriundus,qui cū Chryſo & Oenomao
rū.LXX. aut amplius eiuſdē fortunæ uiris Capua erupit, Seruis ad auxiliū uoca-
tis, Tandem à L.Craſſo ſuperatus, ipſe in primo agmine fortiſſime dimicans quaſi
imperator occiſus eſt. L.Florus, author.¶ Acer, Horat.

S parus paruiſſimi generis Iaculum, à ſpargendo dictum, q passim pugnando ſpargere-
tur, Feſtus.¶ Agreſtis, Virg.

S pecus, defoſſi, horrendi, Virg.¶ Aſperi, Ouid.

S pecula,caua, alta, Virg.

S peluncæ,Spelæa,altæ, Lucret.¶ Atræ,Scrupeæ, Virg.¶ Virides, Propert.

S perchius Theſſaliæ amnis,qui Anticyram urbē præterfluit è Thymphreſto Tryo-
pico mōte ortus, iuxta Thermopylū uero erūpens, Strabo, Pli.¶ Populifer, Ouid.

S pes,credula, Horat.

S picula, Cydonia,Cnoſia, Lucida, Virg.

S pinæ, acutæ, Virg.

S puma,albens, feruida,tumens, Albida,Ouid.

S QVALOR,terribilis, Virg.

S TABVLA,pinguia,alta, Virg.¶ Acria,Ouid.

S tagna,liquentia,Catull.¶ Alta,humida, Virg.¶ Liquida,Ouid.

S tamen, gracile,tortum,Operoſum,Ouid.

S tellæ; quæ & ſiderea, & Aſtra,poetis dicuntur,quāquā Stellæ à Sideribus diffe-
rant, ut apud Macr. & Home. Int.¶ Palantes,ſigna ſplendida, micantes,candidæ,

fulgentes, Lucret. ¶ Altæ, aureæ, conuexæ, arduæ, igneæ, ardentes, fati conſciæ, aeriæ, ætheriæ, aſtra Titania, Virg. ¶ Candidæ, Horat. ¶ Fuluæ, Tibull. ¶ Sūmæ, Propert. ¶ Signa cæleſtia, honoratæ, perennes, ignes nitidi, cæleſtes, radiantes, claræ, frigidæ, Lucidæ, Ouid.

Stellarum ratio, Inuenta Phœnicum, Propert. Thales enim qui de his rebus diligenter exquiſiuit natione fuit. Phœnix, ut ait Hyginus. & Plinius, Phœnicum, inquit, gens in gloria magna eſt literarum inuentionis & ſiderum. Et, ut author eſt Strabo, à Phœnicibus Aſtronomia & Arithmetica ad Græcos emanauit.

Stercus, tetrum, Lucretius.

Steſichorus poeta, qui & Tiſias dictus eſt, Euphorbi, uel ut alii Euphemi, ut alii Euclidæ, ut alii Hyetis, ut quidam Heſiodi filius, uel ex Himera Siculus, uel ex Metaurea Italus, tametſi complures tradiderunt eum ex Pallanteo Arcadiæ Catanā Siciliæ profugiſſe, ibiq; diem obiiſſe, & ante portam, quæ ob id Steſichoria dicta eſt, ſepulturæ mandatum. Natus Olympiade. XXXVII. periit. LVI. floruit iiſdem temporibus quibus & Pythagoras. Scripſit autem Dorica lingua vſus de grauiſſimis rebus Libros. VI. &. XX. Ferunt Helenæ vituperatione ſcripta occæcatum, mox ſomnio monitum ut Palinodiam recantaret, recantata protinus incolumem reſtitutum, Luſciniamq; autem in ore infantis ceciniſſe, Suidas, Pauſanias, Pli. Euſebius, Tzetzes in Heſiodū. ¶ Grauis, Horat.

Sthenelus Capaneo Hipponi filio, & Euadne natus, Diomedis auriga, qui pro Græcis in bello Troiano fortiſſime ſe geſſit, author Homerus. ¶ Impauidus, ſciens pugnæ, Horat.

Stimulus, amarus, Virg.

Stipulæ, leuis, Virg.

Stirps, imus, Virg.

Stiria, horrida, Virg.

Stola, longa, Tibull.

Strages, confuſa, Virg.

Stramen, agreſte, Virg.

Stridor, acutus, Horat. ¶ Raucus, Ouid.

Striges aues, de quibus ita Plin. Fabuloſum arbitror de Strigibus ubera eas infantium labris immulgere. Eſſe in maledictis iam antiquis ſtrigem conuenit, ſed quæ ſit auium conſtare non arbitror. ¶ Nocturnæ, Horat. ¶ Violentæ, Tibull. ¶ Auidæ, noctis aues, Ouid.

Strophium, teres, Catull.

Strymon Thraciæ amnis, Macedoniæ terminus, urbem Edonida alluens, ortus in Aemo, Memorandū, in ſeptem lacus eū fundi, priuſquā dirigat curſum. Primū Palæſtinus à Palæſtino Neptuni filio nūcupatus, poſtmodū Strymon, à Strymone Martis & Helices filio, qui audita Rheſi morte ſeſe in fluuium præcipitauit, authores Plutar. Strabo, Mela, Pli. ¶ Deſertus, Virg. ¶ Iſmarius, niueus, Ouid.

Stymphalides aues, dictæ à Stymphalo Arcadiæ monte, ſiue à Stymphalide lacu. Eas ænea tabula Hercules in fugam mandauit, vt ſcribit Apollonius Rhodius. Alii eas ab Hercule interfectas malunt, Mnaſeas uero Stymphali Herois & Ornithis filias perhibet, atque ab Hercule ob denegatum hoſpitium interemptas, Pauſanias, Itō do. Apollonii interpres, Plutarch. ¶ Volucres Arcadiæ, uncis timendæ vnguibus, Lucret. ¶ Stymphalia monſtra, Catull.

Styx palus apud inferos Oceani filia, vt finxit Heſiodus. Apud Pheneum Arcadiæ vrbem ſane Stygis aquæ ſtant, ſic enim uocant Lethales aquæ ſtillicidium, quam ſacram hominū fecit opinio, Herodotus, Strabo, Suidas. E ſaxis fluit, nec odore differens, nec colore. Epota ſtatim necat, author Pli. ¶ Atra, pice terrens, palus innabilis, triſtis, Dii cuius iurare timent & fallere numen ex Homero & Heſiodo. Virg ¶ Palus nigra, Tibul. ¶ Iners, aqua imperiurata, ima, Ouid.

SVBER arbor minima, ſed glans peſſima, rara, cortex tantum in fructu prœcraſſus ac renaſcens, atque etiam in denos pedes undique explanatus, uſus eius ancoralibus maxime nauium, piſcantiumque tragulis, & cadorum obturamentis, præterea in hyberno fœminarum calceatu, quáobrem nō infacete Græci Corticis arborē appellant. Sūt qui fœminam Ilicem uocent, atque ubi non naſcitur Ilex pro ea Subere vtuntur, in Carpentariis præcipue fabricis, ut circa Elim & Lacedæmonem. Nec in Italia tota naſcitur, atque in Gallia omnino Pli. ¶ Silueſtre, Virg.

Succus, validus, Ouid.

Sudor, ſalſus, Lucret. ¶ Immūdus, Gelidus, Virg. ¶ Frigidus, ceruleus, Ouid.

Sueui Germaniæ populi iuxta Rhenum, qui potentia & hominū frequentia cæteros antecellunt, Cæſar, Pli. Strab. ¶ Genus acre, Ouid.

Sulci, putres, Virg.

Sulfur, viuum, Virg. ¶ Viuax, Luridum, Ouid.

Sulmo urbs Marſorum, mari incumbens, P. Ouidio poeta ciue inſignis, XC. millibus ab urbe diſtans, Pli. Strabo, Ouidius. ¶ Aquoſus, Gelidus, gelidis huberrimus vndis, Ouid.

Superbia, dura, dānoſa, Ouid.

Superſtitio, uana, Virg.

Supplicia, dira, triſtia, Virg.

Suræ, teretes, Ouid.

Sus, Setiger, Lucret ¶ Immundus, Virg. ¶ Ignauus, Ouid.

SYENE Inſula ditionis Aegypti à fine Aethiopiæ, Strabo, Plinius. ¶ Calida, Ouidius.

Syluæ, frondiferæ, profundæ, ingentes, Crebræ, Lucretius. ¶ Virentes, Catull. ¶ Sacræ, altæ, tecta ferarum, denſæ, Virg. ¶ Formidoloſæ, Horat. ¶ Secretæ, Tibul. ¶ Vmbroſæ, Propert. ¶ Prærupta, fragoſæ, opacæ, nemoroſæ, Latæ, iugoſæ, arduæ, Ouidius.

Syluanus Syluarum pecoriſque deus, ex Crathi paſtore & Capellæ concubitu

editus, cuius pars inferior erat Caprina, quũq; eum dominus educaret timens ne ſeritas eius noceret ſuis, clam eum tollit in Syluam, & ibi deſtituit, quẽ quia in Sylua primũ agreſtes conſpexere, ut deum uenerati Syluanum appellarunt, author Probus. Hic, ut ait Seru. Cypariſſum puerũ dilexit, qui habebat mãſuetiſſimam Ceruã, hanc quũ Syluanus neſcius occidiſſet, puer eſt extinctus dolore, quẽ amator deus in Cupreſſum arborem huius nominis uertit, quã pro ſolatio portare dicitur. ¶ Tenerã ab radice ferẽs cupreſſum, Syluarũ pecoriſq; deus, Virg. ¶ Tutor finiũ, Horat.

Syluani, monticolæ, Ouid.

Symplegades Inſulæ ponti, quæ per Byzantiaci oris anguſtias aſperrimũ nauigantibus fecere tranſitum, ab aliis Cyaneæ, Planetæq; hoc eſt errant, itemq; Orci portæ nuncupatæ. Traditæ fabulis inter ſe concurriſſe, quoniam paruo inter ſe diſcretæ interuallo ex aduerſo intrantibus geminæ cernebantur, paulũq; deflexa acie coeũtium ſpeciem præbebant, Strabo, Pli. Theocriti interpres. ¶ Cyaneæ, altæ, inſtabiles, Ouidius.

Syracuſæ Siciliæ ciuitas, quã Archias à Corintho nauigans condidit. Itaq; ciuitas et agri felicitate, & naturali portuũ cõmoditate ad tantũ cumulũ diuitiarũ euaſit, ut iam prouerbio peruulgatum ſit quũ ad locupletes & ſumptuoſos loquimur. Vobis ne decima quidem Syracuſanorũ adeſt. quinq; conſtabat urbibus, mœnia ſtad. C. & LXXX. continens. Eam Pompeius magnus uaſtauit, Cæſar Auguſtus ex parte reſtituit, Strabo Pli. Cicero in Verrem. ¶ Arethuſides, fontẽ. n. habet Arethuſam in pelagus fluuiũ emittentem, Strabo Cicero. VRBS, Syracoſia, Ouid.

Syri, qui & Aſſyrii, ut Herodoto ferè ubiq; placere uideo, Xenophon Syros ab Aſſyriis ubiq; ſeparat, Philoſtephanus & Plutarch. Syros eoſdem & Aſſyrios dici cõtendunt, Syros uero à Syro Sinopes Aſopi fluminis & Apollinis filio, Strabo tamen Aſſyriam in proxima Babyloniæ regione nouit, in qua Ninus & Nifibus urbes, & ad orientem ſolem deuexa Meſopotamiæ pars Adiabene, Syriam uero quæ complectatur Aegyptios, Phœnicas, Cilices, & aliquot Euxini populos, & uſq; ad Sinopen pertendat. Eſt quando Syros Herodotus accipit quos Arabicũ pelagus alluit, Syriã præterea Palæſtinam memorat: & in ponto Syros Thermodontis, & Parthenii fluminis accolas, nuſquã maior authorũ inconſtantia. ¶ Palæſtini, Tibul.

Syrtes in ora Lybiæ, maior, & minor, Maior noningentorum & XXX. ſtad. habitum habet, diametrum in receſſum mille & D. quanta fere eſt oris Latitudo. Minoris ambitus eſt mille & Sexcentorũ ferè ſtadiorũ, oris Latitudo DC. Maioris at minoris Syrtis difficultas eſt quod cũ multis in locis fundum ſit cœnoſum per affluxus & refluxus maris contingit vt multi in breuia incidentes inhæreſcant, & rara nauigia euadant, quapropter eminus nauigant, cauẽtes ne incautè à uentis deprehenſi in ſinus illidant, Strabo, Salluſtius, Pli. ¶ Vaſtæ, inhoſpitæ, Gætulæ, Virg. ¶ Æſtuoſæ, barbaræ, Horat. ¶ Horrendæ, Tibull.

TABVRNVS Apuliæ mons, oleæ fertilis, ut ſcribit Probus. ¶ Magnus, Virgilius.

Taberna, obſcura, Horat.

Tabes & Tabum, turpis, atra, crudelis, triſtis, Virg. ¶ Mortifera, funeſta, ſqualida, Ouidius.

Tabula nota, notiua, Horat. ¶ Picta, Tibull.

Tædia, ſollicita, Horat.

Tænarus Laconiæ promontoriũ, à Tænaro Euryti Icari & Ermedæ Damaſicli filio, vbi celeberrimum Neptuni templum extat. Huic propinqua ſpelunca eſt, per quam Cerberum ab inferis eductum ab Hercule fabulæ canunt, Strabo, Pli. Ariſtophanis interpres. ¶ Inuiſum, horridum, Horat.

Tagus Hiſpaniæ amnis auriferis harenis celebratus, cui Toletani impoſiti ſunt, Plin. Strab. ¶ Aurifer, Catul. ¶ Beatus, Ouid.

Talaria, aurea, Virg.

Tali, eburni, Propert.

Talpæ ſubterraneũ animal, à quibus ſuffoſſum in Theſſalia oppidũ author eſt Varro, Pli. ¶ Oculis capti, Virg.

Tanais amnis Scythiæ ex Rhiphæis montibus defluens, quem Scythæ Silyn uocant. Idem & Iaxartes nominatur, antea Amazonius nũcupatus, ꝙ in eo Amazones ſeſe abluant, deinde Tanais à Tanai Beroſi & Lyſippes Amazonis filio, Plutar. Diodorus, Strab. Plin. ¶ Niualis Virg. ¶ Extremus, diſcolors, Scythicus, Horat.

Tantalus Iouis & Plutus filius, alii generis ſeriẽ ita tradunt, Tmoli & Plutus Tantalus, Tantali & Eurynaſſæ Pelops, Broteas, Niobe, Pelopis & Hippodamiæ Atreus, Thyeſtes, Dias, Cynoſurus, Corinthius, Hippalmus, Hippaſus, Cleon, Argeus, Alcathus, Aelius, Pittheus, Troezen, Nicoppe, Lyſidice, ex Axioche Chryſippus Nothus, qui à fratribus occiſus in puteum deiectus eſt, Atreus ex Cleola Diantis filia Pliſthenẽ genuit, ex quo & Eriphyle Agamẽnon & Menelaus, & Anaxibia. Diuitiis & gloria inſignis in ea Aſiæ parte quã Paphlagoniam uocant habitauit, Plurimum diis ob generis claritatem carus. Poſtmodũ felicitatem ſuam inſolẽter ferens, immortalium deorum ſecreta, quæ menſæ communione atꝗ conſuetudine didicerat, palam protulit hominibus. Qua ex cauſa & viuus pœnam tulit, & poſt obitum ueluti fabulis traditum eſt, apud inferos perpetuis tormentis punitur. Ei nanꝗ ſaxum impendere, illũꝗ ſiti & eſurie perpetua laborare, cum tamen ad aquã ſtet, pomaꝗ in caput immineant, perhibent, authores Suidas, Athenæus, Tzetzes, Homerus, Euripides eiuſꝗ Int. & Diodorus, Hyginus. ¶ Miſer, Lucret. ¶ Pelopis genitor, conuiua deorum, Pelopis parens, Superbus, Horat. ¶ Infidus, Propert. ¶ Taciti vulgator, proditor, Ouid.

Tapetum, & Tapes, pictum, aluum, pulchrum, Virg.

Tarentum Calabriæ urbs, à Tara Neptuni & Nymphæ indigenæ filio, qui & Taræ flumini quo Tarentum perfunditur nomen dedit. Pauſanias, Strabo, Pli. Iuſtinus. ¶ Saturum, in finibus Tarentinorum eſt locus quem Saturum uocant, unde & Satura palus, quidam dicunt tum ob agri bonitatem, tum ab loco quodam Saturo, qui eſt prope Tarentum, Saturum cognominatum, author Probus. Extat & Apollinis reſponſum Phalanto datū. Σατύρειόν τοι δῶκα, τάραντά τε πίονα δῆμον Οἰκῆσαι καὶ πῆμ' ἰαπύγεσσι γενέσθαι. Satyriū, ait Steph. regio prope Tarētū, HERCVLEVM, Virg. ſiue à Phalanto qui octauus ab Hercule fuit, ut Seru. autumat, ſiue ab inſigni Herculis imagine ex ære, quod Lyſippi opus à Fabio maximo Ioui Capitolino oblatum eſt ut ſcribit Strabo, ſiue ꝙ Heraclea Tarenti nomen fuit, ab Hercule, qui Tarentinos bello domitos in poteſtatē redegit, author Ariſtoteles. ¶ Sacrum, Lacedæmonium, regnata rura Phalanto, Horat.

Tarquinius ſuperbus, de quo apud Liuium. ¶ Inmaſtus, dirus, Ouid.

Tatius Sabinorum rex, qui Sp. Tarpeii filia auro corrupta, arcem, quæ poſtmodum Tarpeia dicta eſt, tenuit, Dionyſ. Alicarnaſſ. Liuius ¶ Ferus, Propert. ¶ Cebalius, Ouid. Nam Sabini Lacedæmoniorum Coloniam ſe fuiſſe uolunt, eiſq; multa fuere iura Laconica, Plutarch. Dionyſ. Alicarnaſſeus.

Tarracina vrbs ſupra Vfentem fluuium, Circæis proxima, antea Trachina, hoc eſt aſpera vocitata, & Volſcorum lingua Anxur dicta. Cui obiecta eſt Palus ingens quā duo amnes efficiunt, Pomtina dicta, olim. XXIII. urbium locus, Steph. Strab. Pli. ¶ Trachas, obſeſſa palude, Ouid.

Tauri, fortes, Virg. ¶ Validi, Tibull. ¶ Graues, Propert. ¶ Truces, cornigeri, aratores, Ouid.

Taurus, ſignum cæleſte, qui dicitur inter aſtra eſſe conſtitutus ꝙ Europam incolumem tranſuexit in Cretā, ut Euripides dicit. Nonnulli aiunt cum Io in bouem ſit cōuerſa, ut Iupiter ei ſatisfacere uideretur, inter ſidera conſtituiſſe, ꝙ eius prior pars appareat ut Tauri, ſed reliquum corpus obſcurius uideatur. Expectat autem exortum ſolem, cuius oris effigiem quæ continent ſtellæ Hyades appellantur, author Hyginus ¶ Candidus, Virg. ¶ Bos Agenoreus, Ouid.

Taurus cognomento Marathonius, quem quum Hercules Cretenſem agrum ubiq; uſq; ad Tethrinem fluuium, deuaſtantem Euryſtheo detuliſſet, in Campos Arguos dimiſſus eſt. Ille fugens per Iſthmum Corinthium in Atticam peruenit ad populum Marathonium, & alios & Androgeona Minois filium necauit, Theſeus Taurum in arcem egit, deæq; immolauit, Pauſanias, Plutarchus, Diodorus. ¶ Cretæus, Ouid.

Taurus mons Ciliciæ, qui ab Eois ueniens litoribus, Chelidonio promontorio diſterminatur. Immenſus ipſe, & innumerabilium gentium arbiter, dextero latere Septentrionalis, ubi primum ab Indico mari exurgit, à uo meridianus, & ad occaſum tendens, mediamq; diſtrahens Aſiam, niſi opprimenti terras occurrerent maria. Euadit uſq; ad cognata Rhiphæorum montium iuga, nouis nominibus quocunq;

incedit inſignis, Imaus prima parte dictus, mox Edigis, Paropaniſſus, Circius, Chambades, Pharphariades, Choatras, Oreges, Oroandes, Niphates, Taurus. Atque ubi ſe quoque exuperat, Caucaſus, ubi brachia emittit, ſubinde tentanti maria ſimilis, Sarpedon, Coracesius, Cragus, iterumque Taurus, Plinius, Strabo. ¶ *Frigidus, Tibull.* ¶ *Cilix, Ouid.*

T*axus arbor gracilisque, & triſtis, ac dira, nullo ſucco, baccifera, Mas noxio fructu, Lethale quippe baccis in Hiſpania præcipue uenenum ineſt, Vaſa etiam uiatoria ex ea vinis in Gallia facta mortifera fuiſſe compertum eſt. Hanc Sextius Smilacem à Græcis uocari dixit, & eſſe in Arcadia tam præſentis ueneni, ut ſi qui dormiant ſub ea, cibumue capiant, moriantur. Sunt qui & Toxica hinc appellata dicant uenena, quæ nunc Toxica dicimus, quibus ſagittæ tinguntur. Repertum innoxiam fieri, ſi in ipſam arborē clauus æreus adigatur, Dioſcorides, Plinius.* ¶ *Cyrnea, Corſica inſula, quæ à græcis Cyrnos à Cyrno Herculis filio dicitur, Corſica vero à Corſi puella bouum cuſtode, in Liguſtico mari Thuſco propior ad meridiem uergens, Taxo abundat, in qua arbore mel quod fit amarum admodum exiſtit, author. Diod. Steph. Plin.* ¶ *Nocens, Virg.* ¶ *Funeſta, Ouid.*

T*aygeta numero multitudinis, & Taygetus numero ſingulari, mons Spartæ imminens, nobilis cotibus ferro acuendo, & Smaragdis Medicis ſimilibus, Magna montis pars ad formam puppis eminens terræmotu abrupta eſt, Prius Amyclæus mons dicebatur, deinde Taygetus à Taygete nympha quam Iupiter compreſſit. In eo Apollinis & Bacchi delubrum erat, uernusque flos Chariſium nomine, quo mulieres ut viris ſuis gratioſiores eſſent coronabantur, ex Plinio, Strab. Plutarcho.* ¶ *Virginibus bacchata Lacænis, Virg.*

T*ECMESSA Teuthrantis, ut alij Teleutantis, filia, ex qua Aiax Telamonis Euryſacem genuit, author Tzetzes in uaria hiſtoria.* ¶ *Captiua, Horat. Nam illam in bello Troiano captiuam duxit, Teuthrante rege interfecto, author Dictys Cretenſis.*

T*ectum, ſummum, Virg.* ¶ *Sublime, Ouid.*

T*edæ faces ex Teda arbore quæ reſinam fundit cognata Pino, Pinaſtro, Piceæ, Piceaſtro, Abieti, Larici, abundans ſucco, parcior liquidiorque quàm Picea, flammis ac lumini ſacrorum etiam grata, Plinius, Theophraſtus.* ¶ *Pingues, Lucret.* ¶ *Iugales. Nouam nuptam quinque pueri faces accenſas manibus geſtantes præire ſolebant, Plutarcho, Feſto. SPINEAE, Catull. In eoſdem ſitus comitatur & ſpina, ait Plinius, nuptiarum facibus auſpicatiſſima; quoniam inde fecerint paſtores qui rapuerunt Sabinas, ut author eſt Maſſurius. Nunc facibus Carpinus, & Corylus familiariſſimæ.* ¶ *Caſtæ, Virg.* ¶ *Pineæ, Ouid.*

T*ela, tenuis, Virg.* ¶ *Pendula, Ouid.*

T*elamon Aeaci & Endeidis filius, qui ex Aegina inſula abiit Salaminā, ubi ſumpta uxore Salaminiorū regis filia imperauit inſulæ, qua defuncta Eriboeā Alcathi Athenienſis*

vxorem duxit, poſtmodum Troiano interfuit bello unà cum Hercule, qui Telamoni Heſionem Laomedontis filiam tradidit ob eius egregia merita, primus enim per vim urbem intrauerat, authores Pindarus, Diod. ¶ Æacides, Ouid.

Telchines Maris filii, qui primi Rhodum è Creta profecti inhabitarũt. Ferũt ſanè eos una cũ Caphyrna Oceani filia nutriſſe Neptunũ ab Rhea illis datũ. Fuiſſe quoq; eos aiunt quarũdam artiũ inuentores, aliaq; ab ipſis utilia permulta in vſum hominũ deducta. Statuas inſuper deorũ fabricaſſe primo, quædamq; antiqua eorum nomine fuiſſe appellata. Nam apud Lydios Apollo Telchineus, Iuno ac Nymphæ apud Ialyſios Telchiniæ, apud Camireos Iuno Telchinia dicuntur. Incantatores & uolunt eos fuiſſe, & tanquam magos nubes himbres grandinem niuem inducere, ac mutare proprias formas quã uellent, ſolitos. Inuidi quoq; in doctrina artium extitere, primiq; ferrũ & æs fabricati ſunt, nam & Falcem Saturno fecerũt. Eorum nomina referunt, Actæus, Megaleſius, Ormenus, Lycus, Mimon, & Nicon. Hos quidam & Curetas eſſe autumant. Tzetzes, Strabo, Diod. ¶ Ialyſii, Ouid. Ialyſus, Lindus, Camirus, Solis ex Rhodo filii Rhodũ inſulam tenuerunt, urbibuſq; ſinguli nomen dederunt, Strabo, Diodorus, Pindari interpres.

Telegonus Vlyſſis & Circes filius, qui patrem roſtro piſcis qui Trygon dicitur à matre accepto interemit, ut tradit Oppianus, & Euſtathius. ¶ Parricida, Horat. ¶ Ææus, Propert.

Telemachus Vlyſſis & Penelopes filius, à Caſſiphone ſorore interfectus, ob occiſam à ſe Circen matrem, Lycophronis interpres. ¶ [illegible]. ¶ Penelopæus, Ouid.

Telemus qui prædixit Polyphemo aliquando futurũ, ut ei oculus effoderet ab Vlyſſe, Vaticinio inſignis. Eurymi filius, authores Home. & Theocritus. ¶ Eurymides, Ouid. ex Home. τήλεμος εὐρυμίδης ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο.

Telũ, volatile ferrũ, Lucidũ, Lucret. ¶ Martium, acutũ, ſæuũ, Virg. ¶ Æratũ, Tibull. ¶ Vulnificum, penetrabile, iaculabile, exitiabile, violentũ, bellicum, forte, miſſile, Ouid.

Temo, æreus, Virgilius.

Tempe Theſſaliæ loca amœnitate præcipua, de quibus ita Pli. & Strabo. In eo curſu Tempe uocant V. M. Paſſ. Longitudine, & ferme ſeſqui iugeri latitudine, ultra viſum hominis attollentibus ſe dextra læuaq; leniter conuexis iugis. Intus ſua luce uiridante allabit Peneus, Viridis calculo, amœnus circa ripas gramine, Canorus auium concentu, accipit amnẽ Titareſium è Titaro monte fluentem, nec recipit, ſed olei modo ſupernatantem (ut dictum eſt ab Homero) breuiq; ſpatio portatum abdicat, pœnales aquas, dirisq; genitas argenteis ſuis miſceri recuſans. Ab his locis (ut ſcribit Diodorus) ubi lata ſtagnabat in campis aqua, Hercules ducta foſſa, aquã deduxit, Theſſaliæ circa Peneum fluuiũ campos fertiles præbens, Strabo uerò ait. Antiquis autẽ ſæculis, ut fama eſt, totus campus ſtagnabat quem aliis ex partibus montes coercebant, cum etiam Litus altiora campis haberet loca. Terræ autem motibus factis abrupta ſunt quæ nunc uocantur Tempe, & ab Olympo abſciſſa,

Oſſa,

Oſſa, & hac Peneus effluxit in mare, & oram illam ſiccatam reddidit ¶ Viridātia, Catull. ¶ Frigida, Peneia, Virg. ¶ Theſſala, uentis agitata, Horat.

Tempeſtas, ſæua, opaca, uolans, Lucret. ¶ Fœda, miſeranda, ſonora, Virg. ¶ Horrida, Horat.

Templa, delubra, fana, decora, ſancta, Lucret. ¶ Alta, ſacrata, Virg. ¶ Sacra, Tibull. ¶ Sublimia, uenerabilia, Ouid.

Tempora, caua, Virg.

Tempus, immenſum, Lucret. ¶ Irreparabile, Virg. ¶ Edax rerum, Ouid.

Tenebræ, cæcæ, Lucret. ¶ Immundæ, Propert. ¶ Pruinoſæ, Ouid.

Tenedos Inſula è regione Ilii, habens in circuitu ſtad. M. CC. antea Leucophrys dicta, poſtea Tenedos à Tene filio Cycni Neptuni filii, extra Helleſpontum poſita Sigæis aduerſa litoribus, Strab. Interpres Hom. Plin. Mela, Hyginus, Cicero. ¶ Inſula notiſſima fama, Virg.

Tentoria, candida, Ouid.

Terebinthus arbor in Syria. Eſt aūt & Maſcula ſine fructu, fœminæ duo genera; alteri fructus rubet lentis magnitudine, alteri pallidus. Cum uite matureſcit, non grandior faba, odore iucundior, tactu reſinoſus circa Idam Troadis. Sed in Macedonia breuis arbor hæc atq; fruticoſa. In Damaſco Syriæ magna. Materies ei admodum lenta ac fidelis ad uetuſtatem, eximii ac nigri ſplendoris, Dioſcorid. Plinius. ¶ Oricia, Virg. ab Orico Macedoniæ oppido à Colchis condito, author Plinius, Stephanus.

Tereus, Daulidis rex, quæ & Drymæa dicitur iuxta Delphos pauliſper ad orientem, vbi quæ de Tereo Thrace in Vpupam mutato, & Philomela fabulis uulgata ſunt patrata perhibentur. Verum Thucydides ad Megaram ſcribit. Loco autē nomen à denſitate arbuſtorum inditum eſt, δάυλȢς enim denſos appellant. Homerus quidem Daulida dixit, Poſteri uero Dauliam, Strabo, Plinius, Pauſanias. ¶ Threicius, Odryſius, ſæuus, barbarus, crudelis, ferus, Sithonius, Thracius, Iſmarius, Ouid.

Terga, dura, Ouid.

Terra, Tellus, frugiferens, dædala, uiuida, magna, omniparens, alma, ferax, rerum commune ſepulchrum, alta, Lucret. ¶ Dura, Catull. ¶ Maxima, iuſtiſſima, iacens, uaſta, optima, Virg. ¶ Bruta, buda, iners, Horat. ¶ Benigna, Tibull. ¶ Iuſta, Propert. ex Menandro, quia tantūdem reddit quantū accepit, & eo amplius. ¶ Magna parens, uiuax, opaca, omnifera, lata, prodiga, fœcunda, optima matrum, Ouid.

Terror, trepidus, teter, Lucret. ¶ Gelidus, Ouid.

Tethys Cœli & Terræ filia, Oceani coniux, Heſiodo. ¶ Longæua, cana, Titanis, Ouid.

Teucrus Scamandro & Idæa nympha genitus, qui Troadi primū imperauit, & ſubiectos populos à ſe Teucros nominauit, Diod. Dionyſ. Alicarnaſ. ¶ Maximus, Virg.

T eucer Telamonis ex Heſione Laomedōtis filius, qui Troia euerſa quū ſine Aiace fra
tre in patriā Salamina reuerſus eſſet, à patre expulſus, Cyprum tenuit, auth. Euripi
des, Pindari interpres. ¶ Salaminius, Impauidus, Horat.

T HAIS meretrix famoſiſſima Attica, quā Alexander magnus ſecū habuit, poſt cu-
ius obitū Ptolemæo primo Aegypti regi vxor fuit, ex qua Leontiſcū & Lagū filios
ſuſtulit, et filiam Irenen, quam Solon vxorem duxit, auth. Athenæus. ¶ Menan-
drea. Propertius.

T hamyris, & Thamyras, Philammonis & Argiopæ, ſiue Arſinoæ Parnaſſiæ nym-
phæ filius, cuius mater ex Boeotia in Thraciā ad Odryſas populos trāſmigrauit.
Fuit Lini diſcipulus. Vates octauus, ſiue ut alii, quintus an Home. Hic cū plurimū
in muſicis excelleret ex Oechalia proficiſcēs, cū apud Dorion Achaiæ urbē Muſas
in certamē prouocaſſet, ab eis ſupatus Cithara atꝙ oculis priuatus eſt. Citharam in
Balurā fluuiū proiecit. In primis canorū cōcinnūꝙ carmen eius fuiſſe tradunt, bel
lūꝙ Titanū aduerſus deos dimicatū carmine condidiſſe. Hunc primū pueri amore
captū fuiſſe proditū eſt, Hymenæū ſcilicet Calliopes & Magnetis filium in deli-
ciis habuiſſe. Nonnulli vero Cretenſem Talonem, ſiue Talū Rhadamanthi pueri
amore captū dicunt. Sunt qui Laium aſſeuerent Chryſippū Pelopis filium hunc
ad vſum rapuiſſe. alii Italos primos in diutinis bellorum expeditionibus neceſſitate
coactos maribus fuiſſe abuſos autumant. Cæterū omnes ferè in hoc conſentire vi-
dentur, Iouem Cretenſem Ganymedis pueri forma pellectū maſculæ veneris pri-
mum apud omnes fuiſſe authorem, authores Home. Diodor. Pauſan. Plutarchus,
Athenæus, Suid. Homeri interpres. ¶ Cantor, Prop.

T hapſus inſula iuxta Syracuſas penè fluctibus par. Seruio. Eſt & altera in Africa
Strabonis Pliniiꝙ. ¶ Iacens, Virg.

T heatrum, magnum, Lucret. ¶ Altum, Virgilius. ¶ Cauum, Propertius. ¶ Marmo
reum, Ouid.

T hebæ Aegypti urbs Heliopolis nuncupata, quam Buſiris condidit. Cuius mœnia
CXL. ſint ſtadia ambitu cōplexa. Eam magnis ædificiis ac ſpecioſis deorū templis
aliiſꝙ ornamentis honeſtauit. Simili modo & priuatorū domos uſꝙ ad quartā vel
quintam contignationē conſtruxit. Ciuitatem inſuper omnem omniū non Aegypti ſo
lū, ſed etiam totius orbis reddidit feliciſſimam. Huius urbis propter eius potentiam
excellentiamꝙ ubiꝙ diffuſam & Poeta meminit, inquiens, Aegypti Thebas ornatas
ædificiis, in qua urbe centū ſunt portæ, inꝙ earū qualibet cuſtodes ducētos excellere
equis & curribus aiunt. quidam aſſerunt non centum portas fuiſſe ciuitatis, ſed plu
res, egregiaſꝙ templorū portas, à quibus centū ſit tanquam plurimarū portarum di
cta. Ex ea viginti millia curruū ad bellū prodire, receptacula quoꝙ equorum cen-
tū, quorum ſingula ſupra ducentos equos caperent iuxta flumen inter Memphim
ac Thebas Libyam uerſus fuiſſe dicunt. Plura apud Diodorum, Strabo-
nem, Solinum, Plinium. ¶ Palmiferæ, Propertius, Palmæ Thebaicæ,
ſiue Thebaides, quæ & in tota Aegypto copioſe proueniunt à Dioſcoride & Plin.

commemorantur.

Thebæ Boeotiæ vrbs, Heptapyli à ſeptem portis dictæ, quarũ vna ab Electra Cadmi ſorore nomen accepit, altera à Proeto viro indigena, Tertia à Nete, quã chordam Amphion in ea dicitur excogitaſſe. Quarta Cranea. Quinta Hypſiſta, ſuper quam Hypſiſti Iouis templũ erat. Sexta Ogygia. Septima Homolois. Cadmus ex Boeotia profectus bouem ducem quam ex armento Pelagontis filii Amphidamantis emerat ſecutus condidit, unde & nomen. Socios habuit ad conſtruendam vrbem Hyperenora, Vdæum, Echionem, Chthonium, Creontem, Pelora, ex Draconis dentibus editos. Ex Ouidio, & Euripidis & Apollonii, & Lycophronis interprete, & Pauſania. Strabo tradit Cadmum arcem Cadmeam muro uallaſſe, & regnum ſuis poſteris reliquiſſe, qui deinceps arci Thebas addiderunt. ¶ Echioniæ, ab Echione, Horat. ¶ Cadmeæ, Dirceæ, veteres, Propert. ¶ Aoniæ, Oedipodioniæ, ab Oedipo Laii Thebanorum regis ex Iocaſta Creontis filio, qui per ignorantiam occiſo patre (quemadmodum illi Oraculum dixerat, ut refert Chalcidius, Caue vetitos liberum ſulcos ſeras, Generatus ille te mactabit impie, Et omnis aula reſpergetur ſanguine) Thebanum regnum tenuit, ignotam matrem uxorem duxit, quatuorq; ex ea genuit liberos, Eteoclem, Polynicem, Iocaſtam, Iſmenen. Alii tradunt Oedipum ex Iocaſta genuiſſe Phraſtorem & Laonytum, ex Euryganía vero Periphantis filia Iocaſtũ, Antigonẽ, Iſmenen, à qua Iſmene Boeotiæ fons, Ethcoclẽ et Polynicẽ, qua mortua Aſtymeduſam Stheneli filiũ duxit. Hi itaq; quũ ad ætatem perueniſſent paterna impietate cognita Oedipum coegerunt ob dedecus non egredi domum. Ipſi ſumpto regno fœdere ſanxerunt, vt ſinguli alternis annis regnarent, primuſq; imperii annus Eteocli maiori natu cederet. Is acto anno, petenti ex fœdere renuit tradere regnum fratri. Inde bellum maximum exortum, quo vrbs capta eſt, Sophocles, Euripides Diodorus. ¶ Vrbs Draconigena, Ouidius.

Thebani, Sidonii, anguigenæ, proles Mauortia, Ouid.

Thebæ, ſiue Theba, Cilicum ciuitas in Troade, quam Achilles populatus eſt. Eam Eetion Andromaches pater tenuit, prius Atramytion appellata eſt. Atramus enim genere Pelaſgus aliquando in Idam quæ Lyciæ ſubiacet profectus, vrbem ex ſuo nomine Atramytion condidit. Cũq; Theben filiam locare in matrimonium vellet, eaq; propter formæ raritatem à multis peteretur, hanc procis conditionem propoſuit, ut Gymnico certamine inito premium illa uictori cederet. Itaq; pluribus ſuperatis Hercules ſuperuenit, qui uictor uxorem aſſumpſit, & urbem ſub Placio Ciliciæ monte conſtruxit, atq; ab uxoris ac montis nomine Hypoplacias Thebas appellauit. Strabo, Plinius, Homeri interpres. ¶ Eetioneæ, Ouidius.

Thelephus, ut alii Telephus, Herculis ex Auge Alei Arcadiæ regis filius. Hercules nanq; in Arcadiam profectus ad Aleum regem diuertit, ibi cum filiam Augen ab ſe cognitam grauidam reliquiſſet ad Stymphalon tranſiit, Aleus tumore uentris

filiæ cognito, quæſiuit quis eam corrupiſſet, at illa Herculem reſpondente, fidem dictis abnuens pater, eam naviculario in mari mergendam dedit. Illa in nauim deducta, iuxta Partheniũ montem in ſylua quadam filiũ peperit, eoq́ inter uirgulta abſcondito ad nauim rediit. Nauiculator deinde eam dono dedit quibuſdam ex Caria in Aſiam profecturis, qui Augen Myſiæ regi Teuthranti tradidere, Infantem in Parthenio relictũ paſtores Coryti regis quũ reperiſſent à cerua exhibito ubere nutriri, ad regem detulerũt. Quem Corytus ut filiũ educans, Thelephi, eo q̃ fuerit à Cerua nutritus: θηλὴ nãq; mamma, ἔλαφος cerua dicitur, nomen dedit. Hic uir factus matrem quærens uenit in Delphos, reſponſoq́ accepto ut in Myſiã nauigaret ad Teuthrantem regem, inuenta matre, cognitoq́ cuius eſſet filius, magno in honore habitus eſt, Teuthras liberis maribus orbatus Argiopen filiam Thelepho deſpondit, regniq́ ſucceſſorem inſtituit. Ad hũc ferme modũ Diodo. rem narrat, & ex parte tangit Pauſanias. Euripides uero prodit Augen ab Aleo patre, cũ ab Hercule compreſſa deprehenderetur, in urna quadam cũ Thelepho filio impoſitam, & in mari demerſam eſſe, ſed Palladis prouidentia urnam ad Caici hoſtia tranſmiſſam euaſiſſe. Teuthrantem quũ eos excepiſſet, Augen in uxorem, Thelephũ etiam pro filio habuiſſe, quæ fabuloſa Strabo exiſtimat. Verũ Teuthrantem & Thelephũ regioni imperaſſe quæ Teuthraniæ & Caico proxima eſt. Thelephi vulnus à ſe inflictũ Achilles herba, quæ ob id Achilleos uocat. ſanauit. Alii primũ æruginem inueniſſe vtiliſſimam emplaſtris, atq; ex cuſpide gladio in vulnus decuſſiſſe ferunt, author Plin. ¶ Myſus iuuenis, Propert. à Myſia maiori, quæ per Phrygiam & ſupra Troadem in Galatiam vergens late patuit, nam & Teuthraniam, quæ ſupra Aeoliam eſt, Myſi habitarunt ex Europa profecti. Sunt autem quatuor Myſiæ, in Europa ſuperior & inferior, in Aſia maior & minor. Maior poſtmodum Aeolis dicta eſt, ex Plinio, Mela, Strabone, Ptolemæo. ¶ Lyrneſius heros, hoſtis Achilleus, dux Myſus, Ouid.

Themis, Cœli Terræq́ filia, quam diuinandi artem, ſacra cultuſq́ deorũ introduxiſſe dicunt, eaq́ quæ ad bene uiuendum & pacem pertinent oſtendiſſe. Hanc eius nuptias fugientem Iuppiter in Macedonia compreſſit, hinc & Ichnis oppido datum nomen à puellæ ueſtigiis quæ ſecutus eſt & legit Iupiter, quum eam perquireret, in eo Themis Ichnea colebatur. Præterea hanc deam putabant quæ præciperet hominibus id petere quod fas eſt, eandemq́ id eſſe quod & fas eſt. Et ante Apollinem Oraculum in Parnaſſo tenuiſſe, atq; Deucalioni ſortem dediſſe, Autho. Home. Orpheus, Heſiodus, Lycophron, Philetas, Diod. Strab. Suid. Feſtus, Ouid. ¶ Venturi præſcia, fatidica, ſacra, alma, Parnaſſia, Ouid.

Themiſtocles Neoclis filius Athenienſium dux, cuius geſta memoriæ cõmendarunt, Thucydides, Plutarch. Iuſtinus, Æmylius Probus. ¶ Neoclides, Ouid.

Theocritus Praxagoræ & Philinnes filius, ut alii, Simmichi, Syracuſanus, quanquã alii Coum fuiſſe malint, uerum Syracuſas tranſmigraſſe. Magno Doridis linguæ ſucceſſu Bucolica conſcripſit. Bucolicorum uero poetæ tres enumerantur, Hic, et

Moſchus

Moſchus Siculus, & Bion Smyrnæus, ex quodã loco quẽ Phloſſam appellant, authoꝛ Suidas. ¶ Paſtoꝛ Siculus, Syracuſius, Virg.

Theophane Biſaltidis filia formoſiſſima, quã Neptunus in Arietem verſus compreſſit vnde natus eſt Aries aurato vellere inſignis, author Hyginus. ¶ Biſaltis, Ouid.

Thermodon amnis Scythiæ primũ Cryſtallus appellatus, qui hoſtiis nonaginta ſex in mare prorumpit, ortus ad Caſtellum quod vocant Phanaræã, præterꝗ radices Amazonii montis lapſus. Fuit & oppidũ eodem nomine, Strabo, Plutar. Pli. Apollonius Rhodius. ¶ Celer, Prop. ¶ Citus, fœmineæ cognitus turbæ, Ouid.

Thermopylæ paruuſꝗ & anguſtus uiatoribus à litore Locros petentibus, & ex Theſſalia tranſitus. Nam Oeta mons Theſſaliæ in cacumen attollitur, & in rupes acutas præcipiteſꝗ finitur, paruumꝗ tranſitum relinquit, quẽ Pylas, id eſt portas & anguſtias, uocitant. Sunt.n. Portæ ipſius Græciæ inter Parnaſſum et mare, viginti quinque pedũ latitudine, atꝗ Thermopylas, quia ibi ſunt prope θέρμαι id eſt calidæ aquæ magno in honore vti Herculi à Pallade conſtructæ, Strabo, Liuius, Pli. Int. Demoſth. Vlpianus, & Harpocration. ¶ Oetææ, Catul.

Theſeus Aegei, ut alii Pandionis Athenarũ regis, ut alii, Neptuni ex Aethra Pitthei filius. Cæterũ Ægeus, poſt Meliten Opletis filiam, itemꝗ Chalciopen Chalcodontis filiam, Aethrã duxit, poſt quã Medeã ſibi matrimonio copulauit, ex Athenæo, et Euripidis Int. de Theſeo quicquid à nobis deſiderari poterat acuratiſſime ſimul, & copioſiſſime proſecuti ſunt Diodorus, Pauſanias, Plutarchus. Illud tantũmodo hoc loco referre libet propter Virgilii carmen, Sedet æternũꝗ ſedebit infelix Theſeus, quod ex Apollonii interprete, & in Phocicis Pauſania didicimus, Panyaſim poetam ceciniſſe Theſeo & Pirithoo ſaxum ingens corpori innatum quod eis loco ſedis, ac vinculorum ſit. Addit Apollonii et Homeri Interpres, Herculẽ quũ iam portis Orci appropinquaſſet Theſeũ immobili ſede ſedentẽ ab inferis eduxiſſe, Pirithoum vero nulla ratione, nullis uiribus ab immobili ſaxo diuellere potuiſſe, id quod Horatius tetigiſſe uidetur quã ait. Nec Lethæa ualet Theſeus abrumpere charo uincula Pirithoo. Itemꝗ Theſeum uxores plures habuiſſe, Helenam, Ariadnam, Hippolyten Cercyonis, Itemꝗ Sinidis filias, Meliboeam Aiacis matrem, Hippen, Æglen, Phædram, Phereboeam, Athenæus. ¶ Ingratus uir. Tibull. ¶ Maximus, fortiſſimus, Aegides, Cecropides, inclytus, Troezenius, apud Troezenem namꝗ urbem nutritus eſt, Diodorus, NEPTVNIVS heros, magnanimus, generoſus, periurus, Ouid. ut qui fidem Ariadnæ promiſſam fregerit ac uiolarit, qua de re longum Ouidii, & Catulli carmen.

Theſſalia regio hinc Atticam, illinc Macedoniam habens, multis antea nominibus dicta, à Pyrrha Deucalionis uxore Pyrrhæa, ab Aemone rege Pelaſgi filio Aemonia, demũ ab eiuſdẽ, ſiue ut alii uolunt, Philippi filio, Theſſalia, uniuerſa regio ab Aleuato Pyrrhæ filio quatuor in partes diuiſa eſt, Theſſalioten, Pelaſgioten, Phthioten, Iolcioten, authores Stephanus, Strabo, Pli. ¶ Aemonia, mualis, Horatius.

Theſpiades, ſiue vt in nõnullis codicibus, Theſtiades, quinquaginta Theſpii filiæ, Ipſe

vero Theſpius Teuthrante Pandionis Athenarũ regis filio natus eſt, vt ſcribit Stephanus & Euſtathius, ut Diodo. fuit nobilis Athenienſis Erechthei filius, qui imperans ei, quæ ab illo denominata eſt regioni, ex pluribus uxoribus filias genuit quinquaginta, Hercules puer adhuc, ſed robore præſtans, cupiens ex eis prolem ſuſcipere, vocato ad ſacrificiũ patre, quũ apparatas illi epulas paraſſet, accerſitis filiabus ſingulatim cognouit omnes, ex quibus geniti quinquaginta & duo mares, maior etenim natu cũ minori ſorore geminos edidit, omnes eiuſdem ferme ætatis, cõmuni nomine Theſpiadæ dicti ſunt, auth. Herodotus, Athenæus, Diodo. Suidas, Pauſanias, Euſtathius, Arnobius. ¶ Teuthrantia turba, Ouid.

Thetis Nerei ex Doride, ut Heſiodus, ſiue, ut Dares Phrygius, Chironis filia, qui Nereus in Pelei ac Thetidis nuptiis dictus ſit. Hanc Iuppiter pulchritudine corporis inductus, quũ in cõcubitũ peteret à Prometheo admonitus Parcas cecinisse, quicũq; Thetidis fuiſſet maritus eius filiũ patria fore laude clariorem, ne id quod ipſe Saturno patri feciſſet pati cogeretur, deſtitit Thetim uelle ducere vxorem, & Prometheũ pro beneficio à vinculis liberauit, Peleus vero Thetim in Sepiam piſcem mutatam rapuit apud Promontoriũ Magneſiæ quod eam ob cauſam Sepias dictum eſt. Euripidis Int. Plinius, Hyginus. ¶ Pulcherrima, cana, Neptunine, Catull. ¶ Filia Nerei, Virg. ¶ Marina, cærula, Horat. ¶ Nereis, Tibull. ¶ Aequorea, pulchra, equoſa, numen equarum, Ouid.

Thiene vna ex Hyadibus, quæ Bacchi nutrices fuerunt, & Dodonides nymphæ appellatæ ſunt, Hyginus, Interpres Homeri, Sunt qui, ut ait Athenæus, Muſas Bacchi nutrices fuiſſe uelint, Theophraſtus vero Nymphas reuera Bacchum enutriſſe aſſerit. ¶ Dodonis, Ouid.

Thiodamas Dryopum in Epiro rex, per quos Hercules cũ Deianira uxore, & Hyllo filio iter faciens, incidit in Thiodamantem arantem, à quo cibũ cũ petiiſſet, ille negauit, Hercules iratus Thiodamantis boues mactauit, Thiodamas Dryopũ exercitu cõtracto in Herculem impetum fecit, Hercules exercitu profligato Thiodamantem interfecit, filiũq; eius Hylam abduxit, author Apollonii interp. ¶ Inhumanus, Ouid.

Thiſbe Pyrami amor, Hygino, & Naſonis carmine memorata. ¶ Babylonia, Ouidius.

Thoas Andræmonis filius Aetolorũ dux, apud Homerum. ¶ Clarus, Andræmone natus, Ouid.

Thoas Bacchi ex Ariadna Minois filius, ex qua etiam Oenopionem qui Chium tenuit, Staphylum, Latramyn, & Tauropolim ſuſcepit, Thoas uero Lemnũ ac Tauricam regionem tenuit nomen à velocitate pedum adeptus, Diodorus, Homeri interpres, Euripides ¶ Magnus, Minous, Ouid.

Tholus, curuus, Ouid.

Thorax, ahenus, Virg.

Thracia regio Europæ in Strategias quinquaginta diuiſa, Ei nomen dedit Thrax Oceani & Parthenopes filius, ut alii Thracia Oceani & Parthenopes filia, Ea à Pontici

lateris fronte uſq; ad Illyricos penitus immiſſa quà latera agit Iſtro pelagoq; con-
tingitur. Regio nec cælo læta nec ſolo, & niſi qua mari propior eſt infœcunda, fri-
gidaq;. Viris aſper atq; indecens corporũ habitus eſt. Cæterum ad ferociam et nu-
merũ ut multi immiteſq; ſint maxime ferax, Mela, Plinius, Strabo, Lycophronis
interpres. ¶ Horrida, Catull. ¶ Thraca, mauortia, Virg. ¶ Thrace, bello furioſa,
Horat. ¶ Biſtonis ora, gelida, armifera, Ouid.

T*hraces, Biſtonii, Lucret. ¶ Strymonii, Virg. ¶ Impii, Horat. ¶ Sithonii, Odryſii,*
Iſmarii, Ouid.

T*hulæ inſula vltima omnium quæ memorantur, ſex dierum nauigatione in ſepten-*
trionem à Britania diſtans, ubi ſolſtitialibus diebus accedente ſole propius uerti-
cem mundi, anguſto lucis ambitu ſubiecta terræ continuos dies habere ſenis menſi-
bus, noctesq; è diuerſo ad Brumam remoto traditum eſt. Strabo, Plinius.
¶ Vltima, Virgil.

T*hus, Sabæum, maſculũ, Virgil. quod rotunditate guttæ pendet, maſculũ vocamus:*
cũ alias non fere mas vocetur vbi non ſit fœmina. Religioni tributum ne ſexus al-
ter uſurparetur, Maſculum aliqui putant à ſpecie teſtiũ dictũ, author Plin. ¶ Piũ,
blandum, ſanctum, Tibull. ¶ Sacrum, uotiuum, Solenne, Ouid.

T*hybris fluuius inſignis, qui è media fere longitudine Apẽnini finibus Aretinorũ pro-*
fluit. Etruriam ab Vmbris, ac Sabinis, mox citra. XIII. M. Paſſ. urbis Veientem
agrum à Cruſtumino, dein Fidenate, Latinũq; à Vaticano dirimens, antea Thybe-
ris, deinde Thyberinus à Thyberino Albanorũ rege, primũ Albula, à colore dictus,
Thybris uero, ut alii perhibẽt, ab amne Siciliæ qui præterit Syracuſas, quẽ Thym-
brim Theocritus, Hymbrim Theætetus, Aſclepiades Myrleanus per D. literã Dy-
brim uocat, ut Virgilius, à Thybri Thuſcorũ rege, qui iuxta hunc fluuiũ, ut Ser-
uius ſcribit, pugnans cecidit. alii uolunt hunc ipſum regem latrocinatum eſſe circa
huius fluminis ripas, & tranſeuntibus crebras iniurias intuliſſe, unde Thybris quaſi
ὕβρις dictus ſit ἀπὸ τῆς ὕβρεως hoc eſt iniuria. Sunt qui, ut ait Var-
ro, à uicino Veientum regulo Thyberi dixerint appellatũ Thyberim. Sunt qui Thy-
berim priſcũ nomen latinũ Albulam uocitatũ literis tradiderint, Strabo, Plinius,
Seruius, Stephanus. ¶ Tyrrhenum flumen, Thuſcus, lenis, Lydius,
Auſonius, Laurens, cælo gratiſſimus amnis. Ex Catone, qui in Originibus ait,
Italia circa Thyberim, ut qui inter omnes Italiæ amnes in omnium deorum &
principum tutela eſſet, SANCTVS, pulcherrimus, amœnus, corniger,
heſperidum regnator aquarum, Virg. ¶ Apennigena, nubilus, altus, liquidus, po-
mifer, harenoſus, Lubricus, Ouid.

T*hyeſtes Pelopis Tantali & Hippodamiæ filius, qui Atrei fratris Aeropa cor-*
rupta uxore imperiũ ad ſe transferre poſſe iudicauit. Hinc ab Atreo eſt regno pul-
ſus, deinde per ſpẽm reconciliationis Atreus fratrẽ reuocauit, cui filios appoſuit epu-
landos, Poſtmodũ Thyeſtes ex oraculo cũ filia ſua Pelopea concubuit, unde natus
eſt Aegiſthus, qui & Atreũ, & Agamẽnonem occidit. Nota res ex Tzetza

monumentis, & Hygino, & Tragœdia Senecæ. ¶ Tantalides, ſceleratus, Ouid.

Thymbra herba, quæ & Cunila appellatur, incultis & aſperis locis naſcens, Plin. Columella. ¶ Grauiter ſpirans, Virg.

Thymum, ſiue thymus, & thyma multitudinis numero, ſurculoſus frutex, exilibus foliis & anguſtis circũdatus, capitulis in cacumine flore purpureo refertis, Gracili ſolo & petroſo prouenit, apibus gratiſſimus, Dioſcorides, Pli. Columella. ¶ Cecropiũ, Virg. propter Hymettũ. ¶ Canum, Ouid. Duo nãꝗ ſunt genera eius, candidum radice lignoſa in collibus naſcens, quod & præfertur, Alterum nigricans, floriſꝗ nigri, Theophraſt. Pli.

Thyrſi, molles, Virg. ¶ Frondentes, Ouid.

TIARAS maſculino genere apud Virgiliũ, & Tiara fœminino apud Ouid. capitis ornamentũ in modũ infularũ Magorũ, quod Perſarũ reges tantummodo erectũ ferebant, cæteri principes ac duces parte altera declinans, Strabo, Suidas. ¶ Sacer, Virg. ¶ Purpureus, Ouid.

Tibia in ſacris Cybeles frequiens, cuiꝗ locus erat ad puluinaria præcinendi, Tibiæ ſacrificæ Thuſcorũ è buxo, ludicræ uero Loto, oſſibuſꝗ aſininis & argento fiebant. Obliquã tibiam Midas in Phrygia inuenit, geminas tibias Marſyas in eadem gente, authores, Pli. Solinus, Feſtus, Lucretius. ¶ Caua, Lucret ¶ Barbara, Catull. ¶ Curua, ebur, buxus berecyntia, Virg ¶ Querula, berecyntia, Horat. ¶ Dulcis Tibull. ¶ Rauca, eburnea, Propert. ¶ Buxus rauca, buxum multiforum, Phrygia, arũdo Tritoniaca, propter Palladem Tritoniam, quæ dicitur terebrato buxo tibiam effeciſſe, quã cum inflaret uidit genas intumuiſſe, oriſꝗ deformitate perculſa tibiam in Mæandrum fluuium abiecit, quam Marſyas collegiſſe fertur. Teſtes Ariſto. Ouid, in faſtis, & Propert. BVXVM Phrygum, Ouid.

Tibicen, Tyrrhenus, propter Lydios modos. Porro Lydii in Etruriam, Thuſciamꝗ coloni uenerunt, unde Thuſci, & Tyrrheni Lydii appellantur, author Pli. ¶ Pinguis, Virg. uel ꝙ non ſit ſubtilis muſice barbara, uel ꝙ tumeant buccæ inflantis tibias, ut ait Probus, ſiue ut Seruio placet, Pinguis uictimarum carne, ut Plautus in Aulularia. Tibi dabitur pinguior fidicina, quia propter aſſidua ſacrificia pingues fiunt. ¶ Thuſcus, Ouid.

Tibullus poeta Elegiarũ ſcriptor, in quibus teſte Ouidio, & Quintiliano primas tenuit, natus Hircio & Panſa conſulibus, qui annus etiam Naſonis poetæ natalibus inſignis fuit, Plautiam ficto Deliæ nomine celebrauit, ut ſcribit L. Apuleius. ¶ Cultus, Ouidius.

Tibur, urbs in conſpectu Romæ, non longe ab ea diſtans, ut ait Strabo. Conditũ Tibur ſicut Cato facit teſtimonium à Catillo Arcade præfecto claſſis Euandri, ſicut Sextius, ab Argiua iuuentute. Catillus enim Amphiarai filius poſt prodigialem patris apud Thebas interitum Tydei aui iuſſu cum omni fœtu miſſus, tres liberos in Italia procreauit, Tiburtum, Coram, Catillũ qui depulſis ex oppido Siciliæ ueteribus Sicanis, à nomine Tiburti fratris natu maximi urbem uocauerunt. Ita quidẽ

Sextius referente Solino, Pli. tamen Tiburtum Amphiarai filium fuiſſe teſtatur. ¶ Superbum, Tiburtia mœnia, Virg. ¶ Argeo poſitum colono, ſi pinum, hudum, vuidum, fertile, Horat. ¶ Herculeũ Proper. Erat enim Herculi dicatũ ut in Priapeio carmine legitur. Gades Herculis, humidũq; Tibur. & Strab. Tibur, inquit, Herculeum eſt. Fuit & Tibure Bibliotheca nobilis in templo Herculi ſacrato, Cuius meminit Gellius. ¶ Argeum, Ouid.

Tigris, quã Hyrcani, & Indi ferunt, animal uelocitatis tremendæ, & maxime cognitæ dum capitur. Totus eius fœtus, qui ſemper numeroſus eſt, ab inſidiatore rapitur equo quam maxime pernici, atq; in recentem ſubinde transfertur. At vbi vacuum cubile reperit fœta, (maribus enim cura non eſt ſcbolis) fertur præceps, odore ueſtigans. Raptor appropinquante fremitu abiicit unũ ex Catulis. Tollit illa morſu, & pondere etiam ocyor acta remeat, iterũq; conſequitur, & ſubinde, donec in nauẽ regreſſo irrita feritas ſæuit in litore, author Plin. Eiuſdem nominis eſt fluuius Armeniæ, qui Araxem flumen & Arſacida paludem illabitur, antea Sollax dictus, Tigris uero ꝙ Bacchus in Tigrim mutatus Alpheſiboeam puellam per id flumen tranſtulerit, ex Plutarcho. ¶ Armenia, rabida, Peſſima, atra, Hyrcana, Hyrcania regio Aſiæ cui Caſpii proximi ſunt, ut ait Solinus, ab iis Caſpius ſinus, qui & Hyrcanus dicitur, ut tradit Artemidorus, Stephanus Caſpios & Hyrcanos confundit, alii ſeparant. IMMANIS Virg. ¶ Aſpera, Horatius. ¶ Gangetica, ſæua, maculoſa, Ouid.

Tilia arbor mas & fœmina, fructus eius à nullo animaliũ attingitur, foliorũ corticiſq; ſuccus dulcis eſt, Inter corticem & lignũ tenues tunicæ multiplici membrana, à quibus uincula Tiliæ uocantur. Tenuiſſimæ earũ Philyræ coronarum lẽniſcis celebres, antiquorũq; honore. Materies teredinem non ſentit, proceritate perquam modica, uerum utilis. Molliſſima tilia, eademq; calidiſſima, Plin. Theophraſtus, Græci eã Phillyream, & Philyram, ut & Horat. vocant. ¶ Pinguis, Virgilius. ¶ Mollis, Ouid.

Timauus amnis in Aquileienſi agro nouem capitibus exurgens, imo hoſtio emiſſus, è mõtibus delatus decidit in profundum, deinde infra terram abſorptus ſtad. circiter C. & XXX. erumpit in mare, authores, Mela, Pli. Strabo. ¶ Iapis, Mare proruptũ, pelagus ſonans, ex Varrone qui ait, hunc fluuium ab incolis mare uocari. MAGNVS, Virg.

Timor, mœſtus, ater, Virg. ¶ Sollicitus, pauidus, conſternatus, Suſpenſus, Ouid.

Tineæ, dirum genus, Virg. ¶ Agreſtes, Ouid.

Tinnitus, acutus, Ouid.

Tireſias uates Eueris, ſiue Eurymi filius, cuius cæcitas in prouerbium abiit, qui quum captiuus Thebarum urbe capta ab Epigonis duceretur, ac de uia, ſiti oppreſſus ex Tilphoſſa fonte frigidiſſimo potaſſet, ex hac uita emigrauit, quem ſui ciues magna cum pompa ſepulturæ mandarunt, Deorum illi honores tribuentes. Primũ fœmina fuit, ſi Soſtrato poetæ credimus, quũq; Apollini à quo vaticinandi artẽ edoctus fuerat pa-

ctam mercedem, obſcœnam ſcilicet, dare recuſaſſet, ab eo in marē mutatus eſt. ut alii tradunt hic aliquādo in fœminā mutatus eſt, uel quia ſerpentes coeuntes vidēs, fœminam interemit, uel ꝙ Palladem nudam conſpicatus eſt, poſtmodū cum ſerpē tem maſculum occidiſſet, iterum mas effectus eſt. Idem ab Iunone excæcatus eſt, ꝙ arbiter electus, maiori concupiſcentia atq; ardore fœminas quā viros flagrare iudicauerit, quā ob cauſam Iuppiter eū uaticinandi arte donauit, autho. Callimachus, Homerus, Pauſan. Euſtathius, Strabo, Ariſtophan. Lycoph. & Homeri interp. Athenæus, Diodo. Hygi. ¶ Doctus, fatidicus, augur, Ouid.

Tiſiphone vna Furiarū, παρὰ τῶ τίνειν φονεῖς, ꝙ puniat interfectores. ¶ Pallida, ultrix, Virgil.

Titanes Cœli Terræq;, quæ Titea dicta eſt, filii, numero. XVII. qui ab Ioue ſuperati in vincula apud inferos miſſi ſunt, Cuſtoſq; Saturnus additus, ne vincula fruſtrētur. Eorum maximus Ophion monti, qui ab illo Ophionium dictus eſt, ſuppoſitus. Hos in Chalcide regnaſſe oſtendunt ritus religionū, Briareo enim rem diuinā Caryſtii faciunt, ſicut Aegeoni Chalcidenſes, Solinus, Heſiodus, Homeri interpres, Orpheus, Diodorus, Hyginus. ¶ Genus antiquū terræ, Virg. ¶ Impii, immanes, iuuentus fidens, horrida brachiis, Horat. ¶ Validi, Ouid.

Tithonus Laomedonte & Strymo, ſiue Rhoeo Scamandri & Caſſandræ filia natus, quem ferunt ab Aurora in cœlum ſublatum, atq; immortalitate donatum, atq; illius ſucco perfuſum, ad tantam peruniſſe ſenectutem, ut tandem optauerit mori, atq; ita in Cicadam verſum, Homeri, & Lycophronis interpres, Diodorus. ¶ Phryx, Ouidius.

Tityus Elares & Iouis filius, qui tamē Terræ creditus eſt, propterea ꝙ mater eo grauida Iunonis metu eū in ſubterraneis peperit. Ab Apolline & Diana interfectus ꝙ Latonæ uim inferre tentarit, vel ꝙ Dianam corruperit, apud inferos in nouē iugera diſtētus Vultures paſcit, Home. Euphorion, Apollonii interpres. ¶ Terræ alumnus, Vir. ¶ Raptor, Horat.

TMOLVS Lydiæ mons, à Tmolo Martis & Theogones filio, Tantali patre, qui huic monti imperauit, qui antea Timolus, & Carmonium, à Carmone Bacchi & Alexirhoeæ filio, appellabatur, uitibus conſitus. In huius montis cacumine, quod vocant, Tempſin. CL. annis habitatores viuunt, Strab, Plutar. Tzetzes, Plin. ¶ Arduus, ſacer. Ob Bacchum cui propter uineta dicatus eſt, author Euripides. SANCTVS, Ouid.

TOFVS, Scaber, Virg. ¶ Leuis, Ouid.

Tolūnius Veientū rex, quē Corn. Coſſus tribunus militum equo deiectum interfecit, & interfecto ſpolia detraxit, caput abſciſſum ſpiculo gerens hoſtes fudit, Spolia opima in Templo Iouis Feretrii prope Romuli ſpolia ſolēni dedicatione donofixit, auth. Liuius. ¶ Veiens, dux Veius, Proper.

Tonitrus, coruſcus, Virg.

Tormentum pro ſupplicio, durum, Ouid.

Tormentum pro machina, ualidum, Lucret. ¶ Murale, Virg.

Tornus, facilis, Virgilius.

Torpedo, & Torpor, grauis Ouid.

Torquis, unca, Propertius.

Torrens, rapidus, Virg. ¶ Spumeus, Ouid.

TRABEA Toga Augurũ ex cocco & purpura, Romanorũ imperatorum inſigne, quã fibulis annectebant circũdi ſtinctam purpura & ſubtemine puniceo, gentilis ea ueſtis Romanis ualde honorifica, authores Dionyſius Alicarnaſſ. & Seruius. ¶ Parua, inſigne imperii, Virg.

Trabes, altæ, Virg. ¶ Hymettiæ, Horat. hoc eſt marmoreæ, ut enim Strabo teſtatur, Effoſſio pulcherrimorum marmorum erat ex ora Hymettia. Et L. Craſſus orator, Plinio teſte, colũnas Hymettias habuit, nec tamen plures ſex, aut longiores duodecim pedum. ¶ Longæ, Solidæ, Ouid.

Trachin Theſſaliæ urbs, hoc eſt aſpera, Heraclea quoque dicta, Conditam ab Hercule Stephanus, à Lacedæmoniis Strabo retulit. Nouit & hanc Homerus, Sophocles & Ptolemæus Heracleam Phthiotidis appellant, Strabo quandoque Trachiniam, duas eiuſdem nominis prodendo, nouam & ueterem. Meminit & Diodorus, & Herodotus & Pli. ¶ Herculea, Aemonia, Ouid.

Tragœdia, ſeuera, Horat. ¶ Violenta, animoſa, Ouid.

Tremor, gelidus, Virgilius.

Tribuli, aſperi, Ouid.

Tridens Neptuni, magnus, Virg. ¶ Telum tricuſpe, longum, Ouid.

Tripus ſedes ænea habens tres aut quatuor pedes, & deo dicata, ſuper quam Sibylla in Delphis ſedens diuino ſe ſpiritui exponebat, unde diuini ignis radio illuſtrabatur, author Iamblichus, Diodorus quoque ſcriptum reliquit. Vatem vnam conſtituere, mox & ſubſtruxere machinam qua conſcenſa uaticinari tuto poſſet, habebat illa baſes tres, inde & tripodis nomen inditum. Ariſtophanis item interpres Pythiam Tripodi inſidentem oracula ædere ſolitam ſcribit. ¶ Sacer, Virg. ¶ Phœbeus, Ouid.

Tripudium, citatum, Catullus.

Triptolemus Celei & Meganiræ, uel ut alii ſcripſerunt, Metaniræ, ut alii, Deiopes filius, Muſæi carminibus, ſi tamen Muſæi ſint, traditum eſt, Triptolemum Cœlo Terraque editum. Feruntur & Orphei uerſus, quibus perhibetur Dyſaulem Eubuli & Triptolemi patrem extitiſſe, Choerilus Atheníenſis tragicus ſcriptum reliquit, ex Amphictyonis filiabus genitos Triptolemum, & Cercyona. Hunc Bacchus colendis Atticis agris præfecit. Eundem Ceres, (cuius ipſa fuerat nutrix, cuique primus uera rota dicitur vſus) in curru Draconum collocatum, ne curſu moraretur, iuſſit omnium

nationũ agros circũeuntem ſemina partiri, modũq; ſerendi docerẽ quo facilius ipſi
poſteriq; eorum à fero uictu ſegregarentur. Bouem & Aratrũ primus hominum in-
uenit, quãquã id alii Brigæ Athenienſi aſcribant. Ex Pauſania, Diodoro, Hygino,
Pli. ¶ Puer monſtrator aratri, Virg. ¶ Mopſcpius, Ouid.

T riton Neptuni ex Celæno Atlantis filius, ut ait Aceſander, Lycophronis interpres tra-
dit Tritonem Neptuni ex Amphitrite filium, umbilico tenus humanã ſpeciem ha-
bere, inde uſq; ad caudam Delphinis formam præferre, Pauſanias Tritonem à
ſe uiſum perhibet, fuiſſeq; huiuſmodi, Commixta illum eſſe forma hominis cum
piſce, caput enim capillo contectum habere, ſed qui neq; facile diſterminetur, colo-
remq; referat eiuſmodi, qualem in paluſtrium dorſis Ranunculorũ eſſe conſpici-
mus. Naribus humanis, quãuis ſub aurriculis branchias habere uiſatur, os reſciſſum
& latum, feriniq; complures in eo dentes, & glauci oculi, manus cum articulis ad
humanã effigiem expreſſis, digitorumq; ungulæ cochlearum oſtreis ſimillimæ. Re-
liquum corpus tenuibus contectum ſquamulis, caudatum deſinit in Piſcem, quales
Delphinorũ extremæ partes. ¶ Semiferus, immanis, citus, Virg. ¶ Ceruleus, Cano-
rus, Ouidius.

T ritonis concha, qua quondã uiſum auditumq; Tritonẽ in quodã ſpecu canentem Tibe-
rio principi nuntiauit Olyſſiponenſium legatio ob id miſſa, Pli. authore. Hanc quoq;
fertur cum inuentam excauaſſet ſecum ad Gigantes tuliſſe: & ibi ſonitum quendã
inauditum per Concham miſiſſe. Hoſtes autẽ ueritos ne qua eſſet immanis fera ab
aduerſariis adducta, fugæ ſe mandaſſe: & ita uictos in hoſtium poteſtatẽ peruenisse.
Ex Hygino. ¶ Sonax, ſiue ut in nõnullis exemplaribus legitur, Sonans, Ouid.

T riumphus, ſuperbus, opimus, Horat. ¶ Præclarus. Tibul. ¶ Lætus, ſacer, ma-
gnificus, Ouid.

T rochus, græcus, Horat. hoc eſt à Græcis inuentus, unde & græcum nomen habet.

T roezen Achaiæ urbs ſacra Poſſidoni, id eſt Neptuno fuit, à quo & Poſſidonia olim
appellata. Ea ſtad. XV. à mari eminet, urbs & ipſa inſignis. Cæterum cum Pelo-
pis filii Troezen, atq; Pittheus ex terra profecti eſſent Piſæa, alter quidem ſuum
urbi nomen reliquit, Pittheus uero poſt eum ſucceſſit in regno. Antea Aphrodiſias, et
Saronia, & Apollonias dicta eſt authores Euſtathius, Pli, Euripides, Strabo. ¶ Pit-
theia, alta, Ouid.

T roia regio, & urbs Aſiæ, quæ prius Idæa, deinde Teucris, poſtremo Troia dicta eſt
à Troe qui eam condidit, & à ſe denominauit, inter Idam atq; mare iacens monti
contigua, Strabo, Suidas, Stephanus. ¶ Dardania, Catull ¶ Laomedontea, alta, Ne-
ptunia, antiqua, periura, tellus Idæa, dura, Virg. ¶ Aſſaraci tellus, Horat. ¶ Bis
Oetæi numine capta dei, Troia bis capta fuit numine, Herculeo, ſemel ab ipſo Her-
cule, ut ſupra oſtendimus ex Homero, Diodoroq;. Iterum capta eſt ſagittis Hercu-
leis quas Philoctetes poſſidebat, quæ fatũ Troiæ fuerunt, quæq; poſt Troiæ exci-
dium in templo Herculis Thurini à Philoctete collocatæ ſunt. Eadem tertio ab
Amazonibus capta eſt, Lycoph. interp. Pauſanias, & Iuſtinus. NEPTVNIA

mœnia, Propert. ¶ Ingens, mœnia Phœbi, Ouid.

Troiani, Troiugenæ, Lucret. ¶ Gens Hectorea, Dardanidæ, gens Dardania, Phrygii, Dardani, Rhœtei, Laomedontiadæ, gens Laomedontea, magni, gens, Pergamea, Virg. ¶ Phryges, Iliaci, Horat.

Troilus Hecubæ & Priami filius, ut alii, Apollinis, ab Achille interemptus, Q. Calaber, Lycophr. interp. ¶ Infelix, Virg.

TVBA, rauca, Barbara, Lucret. ¶ Martia, æs cauum, æs canorum, Virg. ¶ Funeſta, querula, Propert. ¶ Terribilis, fera, canora, Ouid.

Tubæ ſonitus terribilis, clangor Tyrrhenus, Virg. Tubam enim æream Piſæus Tyrrhenus inuenit, author Plin.

Tubicen, bellicus, Propertius.

Tugurium, pauper, Virgilius.

Tullus Hoſtilius Romanorum rex, Numæ ſucceſſor, qui primus in purpura faſcibus vſus eſt, ac deinceps in ſua domo fulmine conflagrauit, Euſebius, Liuius. ¶ Diues, Horat. Creuerat enim Roma Albæ ruinis, deuictiſq; Sabinis in magna gloria, magniſq; opibus regnum Tulli, ac tota res Romana fuit, author Liuius.

Tumultus, trepidus, fremitãs, Lucret. ¶ Cæcus, flagrans, Virg. ¶ Tremẽdus, Horat.

Tunicæ, tenues, Virg.

Turba, ſonans, Virg.

Turbo in luſu puerorum, uolubile buxum, Virg. ¶ Citus, Tibull. ¶ Celer, Ouid.

Turbo, rapidus, violentus, Lucret. ¶ Indomitus, piger, Catul. ¶ Ater, Virg. ¶ Citus, Horat. ¶ Nimboſus, Ouid.

Turdus auis, edax, Horat.

Turmæ, denſæ, Tibull. ¶ Fortes, Propert.

Turnus rex Rutulorũ, Dauni regis filius, Virgiliano carmine inſignis. ¶ Pulcherrimus, auis, atauiſq; potens, acer, Rutulus, audax, Auſonius, Daunius heros, Virg.

Turris, alta, ualida, Lucret. ¶ Caua, Virg. ¶ Celſa, Horat. ¶ Ardua, Ouid.

Turtur auis, niger, Ouid.

Tuſculum vrbs in conſpectu Romæ, quam uineta coronant, in colle ſita, inde Tuſculum dicta q; difficilem aditum habeat, quaſi τὸ σκύλον id eſt uexans, Telegonus Vlyſſis & Circes filius Tuſculum regno tenuit, ibiq; Mamiliam filiam procreauit, à qua Mamilia familia orta eſt, authores, Strabo, Feſtus, Silius Italicus. ¶ Telegoni iuga, Superbum, Circæa mœnia, Horat. ¶ Mœnia Telegoni, Propert. ¶ Facta Telegoni mœnia celſa manu, Ouid.

Tuſſis, rauca, Lucret. ¶ Mala, Catull. ¶ Anhela, Virg.

TYCHIVS ex Hylaurbe Lydiæ cerdo excellentiſſimus, qui multa fabricatus eſt, præcipueq; Aiacis ſcutum, author Homerus, Strabo, Stephanus. ¶ Doctus, Ouidius.

Tympanum quo vti ſolebant in ſacrificio matris deum, authore Lucretio, Ouidio, Itẽq; Varro. Eandem, inquit, dicunt matrem magnam, q; Tympanum habeat, ſignificari

Teucer Telamonis ex Heſione Laomedōtis filius, qui Troia euerſa quū ſine Aiace fratre in patriā Salamina reuerſus eſſet, à patre expulſus, Cyprum tenuit, auth. Euripides, Pindari interpres. ¶ Salaminius, Impauidus, Horat.

THAIS meretrix famoſiſſima Attica, quā Alexander magnus ſecū habuit, poſt cuius obitū Ptolemæo primo Aegypti regi vxor fuit, ex qua Leontiſcū & Lagū filios ſuſtulit, et filiam Irenen, quam Solon vxorem duxit, auth. Athenæus. ¶ Menandrea. Propertius.

Thamyris, & Thamyras, Philammonis & Argiopæ, ſiue Arſinoæ Parnaſſiæ nymphæ filius, cuius mater ex Boeotia in Thraciā ad Odryſas populos trāſmigrauit. Fuit Lini diſcipulus. Vates octauus, ſiue ut alii, quintus añ Home. Hic cū plurimū in muſicis excelleret ex Oechalia proficiſcēs, cū apud Dorion Achaiæ urbē Muſas in certamē prouocaſſet, ab eis ſupatus Cithara atq; oculis priuatus eſt. Citharam in Balurā fluuiū proiecit. In primis canorū cōcinnūq; carmen eius fuiſſe tradunt, bellūq; Titanū aduerſus deos dimicatū carmine condidiſſe. Hunc primū pueri amore captū fuiſſe proditū eſt, Hymenæū ſcilicet Calliopes & Magnetis filium in deliciis habuiſſe. Nonnulli vero Cretenſem Talonem, ſiue Talū Rhadamanthi pueri amore captū dicunt. Sunt qui Laium aſſeuerent Chryſippū Pelopis filium hunc ad vſum rapuiſſe. alii Italos primos in diutinis bellorum expeditionibus neceſſitate coactos maribus fuiſſe abuſos autumant. Cæterū omnes ferè in hoc conſentire videntur, Iouem Cretenſem Ganymedis pueri forma pellectū maſculæ veneris primum apud omnes fuiſſe authorem, authores Home. Diodor. Pauſan. Plutarchus, Athenæus, Suid. Homeri interpres. ¶ Cantor, Prop.

Thapſus inſula iuxta Syracuſas penè fluctibus par. Seruio. Eſt & altera in Africa Straboni Plinioq;. ¶ Iacens, Virg.

Theatrum, magnum, Lucret. ¶ Altum, Virglius. ¶ Cauum, Propertius. ¶ Marmoreum, Ouid.

Thebæ Ægypti urbs Heliopolis nuncupata, quam Buſiris condidit. Cuius mœnia CXL. ſunt ſtadia ambitu cōplexa. Eam magnis ædificiis ac ſpecioſis deorū templis aliiſq; ornamentis honeſtauit. Simili modo & priuatorū domos uſq; ad quartā vel quintam contignationē conſtruxit. Ciuitatem inſuper omnem omniū non Aegypti ſolū, ſed etiam totius orbis reddidit feliciſſimam. Huius urbis propter eius potentiam excellentiamq; ubiq; diffuſam & Poeta meminit, inquiens, Aegypti Thebas ornatas ædificiis, in qua urbe centū ſunt portæ, inq; earū qualibet cuſtodes ducētos excellere equis & curribus aiunt. quidam aſſerunt non centum portas fuiſſe ciuitatis, ſed plures, egregiaſq; templorū portas, à quibus centū ſit tanquam plurimarū portarum dicta. Ex ea viginti millia curruū ad bellū prodire, receptacula quoq; equorum centū, quorum ſingula ſupra ducentos equos caperent iuxta flumen inter Memphim ac Thebas Libyam uerſus fuiſſe dicunt. Plura apud Diodorum, Strabonem, Solinum, Plinium. ¶ Palmiferæ, Propertius, Palmæ Thebaicæ, ſiue Thebaides, quæ & in tota Aegypto copioſe proueniunt à Dioſcoride & Plin.

commemorantur.

Thebæ Boeotiæ vrbs, Heptapyli à ſeptem portis dictæ, quarũ vnà ab Electra Cadmi ſorore nomen accepit, altera à Proeto viro indigena, Tertia à Nete, quã chordam Amphion in ea dicitur excogitaſſe. Quarta Cranea. Quinta Hypſiſta, ſuper quam Hypſiſti Iouis templũ erat. Sexta Ogygia. Septima Homolois. Cadmus ex Boeotia profectus bouem ducem quam ex armento Pelagontis filii Amphidamantis emerat ſecutus condidit, unde & nomen, Socios habuit ad conſtruendam vrbem Hyperenora, Vdæum, Echionem, Chthonium, Creontem, Pelora, ex Draconis dentibus editos. Ex Ouidio, & Euripidis & Apollonii, & Lycophronis interprete, & Pauſania. Strabo tradit Cadmum arcem Cadmeam muro uallaſſe, & regnum ſuis poſteris reliquiſſe, qui deinceps arci Thebas addiderunt. ¶ Echioniæ, ab Echione, Horat. ¶ Cadmeæ, Dirceæ, veteres, Propert. ¶ Aoniæ, Oedipodioniæ, ab Oedipo Laii Thebanorum regis ex Iocaſta Creontis filio, qui per ignorantiam occiſo patre (quemadmodum illi Oraculum dixerat, ut refert Chalcidius, Caue vetitos liberum ſulcos feras, Generatus ille te mactabit impie, Et omnis aula reſpergetur ſanguine). Thebanum regnum tenuit, ignotam matrem uxorem duxit, quatuorq; ex ea genuit liberos, Eteoclem, Polynicem, Iocaſtam, Iſmenen. Alii tradunt Oedipum ex Iocaſta genuiſſe Phraſtorem & Laonytum, ex Eurygania vero Periphantis filia Iocaſtũ, Antigonẽ, Iſmenen, à qua Iſmene Boeotiæ fons, Ethcoclẽ et Polynicẽ, qua mortua Aſtymeduſam Stheneli filiũ duxit. Hi itaq; quũ ad ætatem perueniſſent paterna impietate cognita Oedipum coegerunt ob dedecus non egredi domum. Ipſi ſumpto regno fœdere ſanxerunt, vt ſinguli alternis annis regnarent, primuſq; imperii annus Eteocli maiori natu cederet. Is acto anno, petenti ex fœdere renuit tradere regnum fratri. Inde bellum maximum exortum, quo vrbs capta eſt, Sophocles, Euripides Diodorus. ¶ Vrbs Draconigena, Ouidius.

Thebani, Sidonii, anguigenæ, proles Mauortia, Ouid.

Thebæ, ſiue Theba, Cilicum ciuitas in Troade, quam Achilles populatus eſt. Eam Eetion Andromaches pater tenuit, prius Atramytion appellata eſt. Atramus enim genere Pelaſgus aliquando in Idam quæ Lyciæ ſubiacet profectus, vrbem ex ſuo nomine Atramytion condidit. Cũq; Theben filiam locare in matrimonium vellet, eaq; propter formæ raritatem à multis peteretur, hanc procis conditionem propoſuit, ut Gymnico certamine inito premium illa uictori cederet. Itaq; pluribus ſuperatis Hercules ſuperuenit, qui uictor uxorem aſſumpſit, & urbem ſub Placio Ciliciæ monte conſtruxit, atq; ab uxoris ac montis nomine Hypoplacias Thebas appellauit. Strabo, Plinius, Homeri interpres. ¶ Eetioneæ, Ouidius.

Thelephus, ut alii Telephus, Herculis ex Auge Alei Arcadiæ regis filius, Hercules namq; in Arcadiam profectus ad Aleum regem diuertit, ibi cum filiam Augen ab ſe cognitam grauidam reliquiſſet ad Stymphalon tranſiit, Aleus tumore uentris

filiæ cognito, quæ ſuit quis eam corrupiſſet, at illa Herculem reſpondente, fidem dictis abnuens pater, eam nauiculario in mari mergendam dedit. Illa in nauim deducta, iuxta Partheniũ montem in ſylua quadam filiũ peperit, eoq; inter uirgulta abſcondito ad nauim rediit. Nauiculator deinde eam dono dedit quibuſdam ex Caria in Aſiam profecturis, qui Augen Myſiæ regi Teuthranti tradidere, Infantem in Parthenio relictũ paſtores Coryti regis quũ reperiſſent à cerua exhibito ubere nutriri, ad regem detulerũt. Quem Corytus ut filiũ educans, Thelephi, eo ꝙ fuerit à Cerua nutritus: θηλὴ nãq; mamma, ἔλαφος cerua dicitur, nomen dedit. Hic uir factus matrem quærens uenit in Delphos, reſponſoq; accepto ut in Myſiã nauigaret ad Teuthrantem regem, inuenta matre, cognitoq; cuius eſſet filius, magno in honore habitus eſt, Teuthras liberis maribus orbatus Argiopen filiam Thelepho deſpondit, regniq; ſucceſſorem inſtituit. Ad hũc ferme modũ Diodo. rem narrat, & ex parte tangit Pauſanias. Euripides uero prodit Augen ab Aleo patre, cũ ab Hercule compreſſa deprehenderetur, in urna quadam cũ Thelepho filio impoſitam, & in mari demerſam eſſe, ſed Palladis prouidentia urnam ad Caici hoſtia tranſmiſſam euaſiſſe. Teuthrantem quũ eos excepiſſet, Augen in uxorem, Thelephũ etiam pro filio habuiſſe, quæ fabuloſa Strabo exiſtimat. Verũ Teuthrantem & Thelephũ regioni imperaſſe quæ Teuthraniæ & Caico proxima eſt. Thelephi vulnus à ſe inflictũ Achilles herba, quæ ob id Achilleos uocat, ſanauit. Alii primũ æruginem inueniſſe vtiliſſimam emplaſtris, atq; ex cuſpide gladio in vulnus decuſſiſſe ferunt, author Plin. ¶ Myſus iuuenis, Propert. à Myſia maiori, quæ per Phrygiam & ſupra Troadem in Galatiam vergens late patuit, nam & Teuthraniam, quæ ſupra Aeoliam eſt, Myſi habitarunt ex Europa profecti. Sunt autem quatuor Myſiæ, in Europa ſuperior & inferior, in Aſia maior & minor. Maior poſtmodum Aeolis dicta eſt, ex Plinio, Mela, Strabone, Ptolemæo. ¶ Lyrneſius heros, hoſtis Achilleus, dux Myſus, Ouid.

Themis, Cœli Terræq; filia, quam diuinandi artem, ſacra cultuſq; deorũ introduxiſſe dicunt, eaq; quæ ad bene uiuendum & pacem pertinent oſtendiſſe. Hanc eius nuptias fugientem Iuppiter in Macedonia compreſſit, hinc & Ichnis oppido datum nomen à puellæ ueſtigiis quæ ſecutus eſt & legit Iupiter, quum eam perquireret, in eo Themis Ichnea colebatur. Præterea hanc deam putabant quæ præciperet hominibus id petere quod fas eſt, eandemq; id eſſe quod & fas eſt. Et ante Apollinem Oraculum in Parnaſſo tenuiſſe, atq; Deucalioni ſortem dediſſe, Autho. Home. Orpheus, Heſiodus, Lycophron, Philetas, Diod. Strab. Suid. Feſtus, Ouid. ¶ Venturi præſcia, fatidica, ſacra, alma, Parnaſſia, Ouid.

Themiſtocles Neoclis filius Athenienſium dux, cuius geſta memoriæ cõmendarunt, Thucydides, Plutarch. Iuſtinus, Æmylius Probus. ¶ Neoclides, Ouid.

Theocritus Praxagoræ & Philinnes filius, ut alii, Simmichi, Syracuſanus, quanquã alii Coum fuiſſe malint, uerum Syracuſas tranſmigraſſe. Magno Doridis linguæ ſucceſſu Bucolica conſcripſit. Bucolicorum uero poetæ tres enumerantur, Hic, et

Moſchus

Moſchus Siculus, & Bion Smyrnæus, ex quodã loco quẽ Phloſſam appellant, author Suidas. ¶ Paſtor Siculus, Syracuſius, Virg.

Theophane Biſaltidis filia formoſiſſima, quã Neptunus in Arietem verſus compreſſit vnde natus eſt Aries aurato vellere inſignis, author Hyginus. ¶ Biſaltis, Ouid.

Thermodon amnis Scythiæ primũ Cryſtallus appellatus, qui hoſtiis nonaginta ſex in mare prorumpit, ortus ad Caſtellum quod vocant Phanaræã, præterq; radices Amazonii montis lapſus. Fuit & oppidũ eodem nomine, Strabo, Plutar. Pli. Apollonius Rhodius. ¶ Celer, Prop. ¶ Citus fœmineæ cognitus turbæ, Ouid.

Thermopylæ paruuſq; & anguſtus uiatoribus à litore Locros petentibus, & ex Theſſalia tranſitus. Nam Oeta mons Theſſaliæ in cacumen attollitur, & in rupes acutas præcipiteſq; finitur, paruumq; tranſitum relinquit, quẽ Pylas, id eſt portas & anguſtias, uocitant. Sunt. n. Portæ ipſius Græciæ inter Parnaſſum et mare, viginti quinque pedũ latitudine, atq; Thermopylas, quia ibi ſunt prope θέρμαι id eſt calidæ aquæ magno in honore vti Herculi à Pallade conſtructæ, Strabo, Liuius, Pli. Int. Demoſth. Vlpianus, & Harpocration. ¶ Oetææ, Catull.

Theſeus Aegei, ut alii Pandionis Athenarũ regis, ut alii, Neptuni ex Aethra Pitthei filius. Cæterũ Ægeus, poſt Meliten Opletis filiam, itemq; Chalciopen Chalcodontis filiam, Aethrã duxit, poſt quã Medeã ſibi matrimonio copulauit, ex Athenæo, et Euripidis Int. de Theſeo quicquid à nobis deſiderari poterat accuratiſſime ſimul, & copioſiſſime proſecuti ſunt Diodorus, Pauſanias, Plutarchus. Illud tantũmodo hoc loco referre libet propter Virgilii carmen, Sedet æternũq; ſedebit infelix Theſeus, quod ex Apollonii interprete, & in Phocicis Pauſania didicimus, Panyaſim poetam cecinisse Theſeo & Pirithoo ſaxum ingens corpori innatum quod eis loco ſedis, ac vinculorum ſit. Addit Apollonii et Homeri Interpres, Herculẽ quũ iam portis Orci appropinquaſſet Theſeũ immobili ſede ſedentẽ ab inferis eduxiſſe, Pirithoum vero nulla ratione, nullis uiribus ab immobili ſaxo diuellere potuiſſe, id quod Horatius tetigiſſe uidetur quã ait. Nec Lethæa ualet Theſeus abrumpere charo uincula Pirithoo. Itemq; Theſeum uxores plures habuiſſe, Helenam, Ariadnam, Hippolyten Cercyonis, Itemq; Sinidis filias, Meliboeam Aiacis matrem, Hippen, Æglen, Phædram, Phereboeam, Athenæus. ¶ Ingratus uir. Tibull. ¶ Maximus, fortiſſimus, Aegides, Cecropides, inclytus, Troezenius, apud Troezenem namq; urbem nutritus eſt, Diodorus, NEPTVNIVS heros, magnanimus, generoſus, periurus, Ouid. ut qui fidem Ariadnæ promiſſam fregerit ac uiolarit, qua de re longum Ouidii, & Catulli carmen.

Theſſalia regio hinc Atticam, illinc Macedoniam habens, multis antea nominibus dicta, à Pyrrha Deucalionis uxore Pyrrhæa, ab Aemone rege Pelaſgi filio Aemonia, demũ ab eiuſdẽ, ſiue ut alii uolunt, Philippi filio, Theſſalia, uniuerſa regio ab Aleuato Pyrrhæ filio quatuor in partes diuiſa eſt, Theſſaliotẽ, Pelaſgiotẽ, Phthiotẽ, Iolciotẽ, authores Stephanus, Strabo, Pli. ¶ Aemonia, niualis, Horatius.

Theſpiades, ſiue vt in nõnullis codicibus, Theſtiades, quinquaginta Theſpii filiæ, Ipſe

vero Theſpius Teuthrante Panditonis Athenarũ regis filio natus eſt, vt ſcribũt Stephanus & Euſtathius, ut Diodo. fuit nobilis Athenienſis Erechthei filius, qui imperans ei, quæ ab illo denominata eſt regioni, ex pluribus uxoribus filias genuit quinquaginta, Hercules puer adhuc, ſed robore præſtans, cupiens ex eis prolem ſuſcipere, vocato ad ſacrificiũ patre, quũ opipare illi epulas paraſſet, accerſitis filiabus ſingulatim cognouit omnes, ex quibus geniti quinquaginta & duo mares, maior etenim natu cũ minori ſorore geminos ædidit, omnes eiuſdem ferme ætatis, cõmuni nomine Theſpiadæ dicti ſunt, auth. Herodotus, Athenæus, Diodo. Suidas, Pauſanias, Euſtathius, Arnobius. ¶ Teuthrantia turba, Ouid.

Thetis Nerei ex Doride, ut Heſiodus, ſiue, ut Dares Phrygius, Chironis filia, qui Nereus in Pelei ac Thetidis nuptiis dictus ſit. Hanc Iuppiter pulchritudine corporis inductus, quũ in cõnubiũ peteret à Prometheo admonitus Parcas ceciniſſe, quicũq; Thetidis fuiſſet maritus eius filiũ patria fore laude clariorem, ne id quod ipſe Saturno patri feciſſet pati cogeretur, deſtitit Thetim uelle ducere vxorem, & Prometheũ pro beneficio à vinculis liberauit, Peleus vero Thetim in Sepiam piſcem mutatam rapuit apud Promontoriũ Magneſiæ quod eam ob cauſam Sepias dictum eſt. Euripidis Int. Plinius, Hyginus. ¶ Pulcherrima, cana, Neptunine, Catull. ¶ Filia Nerei, Virg. ¶ Marina, cærula, Horat. ¶ Nereis, Tibull. ¶ Aequorea, pulchra, aquoſa, numen aquarum, Ouid.

Thiene vna ex Hyadibus, quæ Bacchi nutrices fuerunt, & Dodonides nymphæ appellatæ ſunt, Hyginus, Interpres Homeri, Sunt qui, ut ait Athenæus, Muſas Bacchi nutrices fuiſſe uelint, Theophraſtus vero Nymphas reuera Bacchum enutriſſe aſſerit. ¶ Dodonis, Ouid.

Thiodamas Dryopum in Epiro rex, per quos Hercules cũ Deianira uxore, & Hyllo filio iter faciens, incidit in Thiodamantem arantem, à quo cibũ cũ petiiſſet, ille negauit, Hercules iratus Thiodamantis boues mactauit, Thiodamas Dryopũ exercitu cõtracto in Herculem impetum fecit, Hercules exercitu profligato Thiodamantem interfecit, filiũq; eius Hylam abduxit, author Apollonii interp. ¶ Inhumanus, Ouid.

Thiſbe Pyrami amor, Hygino, & Naſonis carmine memorata. ¶ Babylonia, Ouidius.

Thoas Andræmonis filius Aetolorũ dux, apud Homerum. ¶ Clarus, Andræmone natus, Ouid.

Thoas Bacchi ex Ariadna Minois filius, ex qua etiam Oenopionem qui Chium tenuit, Staphylum, Latramyn, & Tauropolim ſuſcepit, Thoas uero Lemnũ ac Tauricam regionem tenuit nomen à velocitate pedum adeptus. Diodorus, Homeri interpres, Euripides ¶ Magnus, Minous, Ouid.

Tholus, curuus, Ouid.

Thorax, ahenus, Virg.

Thracia regio Europæ in Strategias quinquaginta diuiſa. Ei nomen dedit Thrax Oceani & Parthenopes filius, ut alii Thracia Oceani & Parthenopes filia. Ea à Pontici

lateris fronte uſq; ad Illyricos penitus immiſſa quà latera agit Iſtro pelagoq; contingitur. Regio nec cælo læta nec ſolo, & niſi qua mari propior eſt infœcunda, frigidaq;. Viris aſper atq; indecens corporũ habitus eſt. Cæterum ad ferociam et numerũ ut multi immiteſq; ſint maxime ferax, Mela, Plinius, Strabo, Lycophronis interpres. ¶ Horrida, Catull. ¶ Thraca, mauortia, Virg. ¶ Thrace, bello furioſa, Horat. ¶ Biſtonis ora, gelida, armifera, Ouid.

Thraces, Biſtonii, Lucret. ¶ Strymonii, Virg. ¶ Impii, Horat. ¶ Sithonii, Odryſii, Iſmarii, Ouid.

Thulæ inſula vltima omnium quæ memorantur, ſex dierum nauigatione in ſeptentrionem à Britania diſtans, ubi ſolſtitialibus diebus accedente ſole propius uerticem mundi, anguſto lucis ambitu ſubiecta terræ continuos dies habere ſenis menſibus, nocteſq; è diuerſo ad Brumam remoto traditum eſt. Strabo, Plinius. ¶ Vltima, Virgil.

Thus, Sabæum, maſculũ, Virgil. quod rotunditate guttæ pendet, maſculũ vocamus: cũ alias non fere mas vocetur vbi non ſit fœmina. Religioni tributum ne ſexus alter uſurparetur, Maſculum aliqui putant à ſpecie teſtiũ dictũ, author Plin. ¶ Piũ, blandum, ſanctum, Tibull. ¶ Sacrum, uotiuum, Solenne, Ouid.

Thybris fluuius inſignis, qui è media fere longitudine Apẽnini finibus Aretinorũ profluit. Etruriam ab Vmbris, ac Sabinis, mox citra. XIII. M. Paſſ. urbis Veientem agrum à Cruſtumino, dein Fidenate, Latinũq; à Vaticano dirimens, antea Thyberis, deinde Thyberinus à Thyberino Albanorũ rege, primũ Albula, à colore dictus, Thybris uero, ut alii perhibẽt, ab amne Siciliæ qui præterit Syracuſas, quẽ Thymbrim Theocritus, Hymbrim Theætetus, Aſclepiades Myrleanus per D. literã Dybrim uocat, ut Virgilius, à Thybri Thuſcorũ rege, qui iuxta hunc fluuiũ, ut Seruius ſcribit, pugnans cecidit. alii uolunt hunc ipſum regem latrocinatum eſſe circa huius fluminis ripas, & tranſeuntibus crebras iniurias intuliſſe, unde Thybris quaſi ὕβρις dictus ſit ἀπὸ τῆς ὕβρεως hoc eſt iniuria. Sunt qui, ut ait Varro, à uicino Veientum regulo Thyberi dixerint appellatũ Thyberim. Sunt qui Thyberim priſcũ nomen latinũ Albulam uocitatũ literis tradiderint, Strabo, Plinius, Seruius, Stephanus. ¶ Tyrrhenum flumen, Thuſcus, lenis, Lydius, Auſonius, Laurens, cælo gratiſſimus amnis. Ex Catone, qui in Originibus ait, Italia circa Thyberim, ut qui inter omnes Italiæ amnes in omnium deorum & principum tutela eſſet, SANCTVS, pulcherrimus, amœnus, corniger, heſperidum regnator aquarum, Virg. ¶ Apennınigena, nubilus, altus, liquidus, pomifer, harenoſus, Lubricus, Ouid.

Thyeſtes Pelopis Tantali & Hippodamiæ filius, qui Atrei fratris Aeropæ corrupta uxore imperiũ ad ſe transferre poſſe iudicauit. Hinc ab Atreo eſt regno pulſus, deinde ꝑ ſpẽm reconciliationis Atreus fratrẽ reuocauit, cui filios appoſuit epulandos. Poſtmodũ Thyeſtes ex oraculo cũ filia ſua Pelopea concubuit, unde natus eſt Aegiſthus, qui & Atreũ, & Agamẽnonem occidit. Nota res ex Τζετζα

monumentis, & Hygino, & Tragœdia Senecæ. ¶ Tantalides, ſceleratus, Ouid.

Thymbra herba, quæ & Cunila appellatur, incultis & aſperis locis naſcens, Plin. Columella. ¶ Grauiter ſpirans, Virg.

Thymum, ſiue thymus, & thyma multitudinis numero, ſurculoſus frutex, exilibus folijs & anguſtis circũdatus, capitulis in cacumine flore purpureo refertis, Gracili ſolo & petroſo prouenit, apibus gratiſſimus, Dioſcorides, Pli. Columella. ¶ Cecropiũ, Virg. propter Hymettũ. ¶ Canum, Ouid. Duo nãq; ſunt genera eius, candidum radice lignoſa in collibus naſcens, quod & præfertur, Alterum nigricans, floriſq; nigri, Theophraſt. Pli.

Thyrſi, molles, Virg. ¶ Frondentes, Ouid.

TIARAS maſculino genere apud Virgiliũ, & Tiara fœminino apud Ouid. capitis ornamentũ in modũ inſularũ Magorũ, quod Perſarũ reges tantummodo erectũ ferebant, cæteri principes ac duces parte altera declinans, Strabo, Suidas. ¶ Sacer, Virg. ¶ Purpureus, Ouid.

Tibia, in ſacris Cybeles frequens, cuiq; locus erat ad puluinaria præcinendi, Tibiæ ſacrificæ Thuſcorũ è buxo, ludicræ uero Loto, oſſibuſq; aſininis & argento fiebant. Obliquã tibiam Midas in Phrygia inuenit, geminas tibias Marſyas in eadem gente, authores, Pli. Solinus, Feſtus, Lucretius. ¶ Caua, Lucret ¶ Barbara, Catull. ¶ Curua, ebur, buxus berecyntia, Virg ¶ Querula, berecyntia, Horat. ¶ Dulcis Tibull. ¶ Rauca, eburnea, Propert. ¶ Buxus rauca, buxum miluſorum, Phrygia, arũdo Tritoniaca, propter Palladem Tritoniam, quæ dicitur terebrato buxo tibiam effeciſſe, quã cum inflaret uidit genas intumuiſſe, oriſq; deformitate perculſa tibiam in Mæandrum fluuium abiecit, quam Marſyas collegiſſe fertur. Teſtes Ariſto. Ouid, in faſtis, & Propert. BVXVM Phrygum, Ouid.

Tibicen, Tyrrhenus, propter Lydios modos. Porro Lydii in Etruriam, Thuſciamq; coloni uenerunt, unde Thuſci, & Tyrrheni Lydii appellantur, author Pli. ¶ Pinguis, Virg. uel q; non ſit ſubtilis muſice barbara, uel q; tumeant buccæ inflatis tibias, ut ait Probus, ſiue ut Seruio placet, Pinguis uictimarum carne, ut Plautus in Aulularis. Tibi dabitur pinguior fidicina, quia propter aſſidua ſacrificia pingues fiunt. ¶ Thuſcus, Ouid.

Tibullus poeta Elegiarũ ſcriptor, in quibus teſte Ouidio, & Quintiliano primas tenuit, natus Hircio & Panſa conſulibus, qui annus etiam Naſonis poetæ natalibus inſignis fuit, Plautiam ficto Deliæ nomine celebrauit, ut ſcribit L. Apuleius. ¶ Cultus, Ouidius.

Tibur, urbs in conſpectu Romæ, non longe ab ea diſtans, ut ait Strabo. Conditũ Tibur ſicut Cato facit teſtimonium à Catillo Arcade præfecto claſſis Euandri, ſicut Sextius, ab Argiua iuuentute. Catillus enim Amphiarai filius poſt prodigialem patris apud Thebas interitum Tydei aui iuſſu cum omni fœtu miſſus, tres liberos in Italia procreauit, Tiburtum, Coram, Catillũ qui depulſis ex oppido Siciliæ ueteribus Sicanis, à nomine Tiburti fratris natu maximi urbem uocauerunt. Ita quidẽ

Sextius referente Solino, Pli. tamen Tiburtum Amphiarai filium fuiſſe teſtatur. ¶ Superbum, Tiburtia mœnia, Virg. ¶ Argeo poſitum colono, ſupinum, hudum, vuidum, fertile, Horat. ¶ Herculeũ Proper. Erat enim Herculi dicatũ ut in Priapeio carmine legitur. Gades Herculis, humidũq; Tibur. & Strab. Tibur, inquit, Herculeum eſt. Fuit & Tibure Bibliotheca nobilis in templo Herculi ſacrato, Cuius meminit Gellius. ¶ Argeum, Ouid.

Tigris, quã Hyrcani, & Indi ferunt, animal uelocitatis tremendæ, & maxime cognitæ dum capitur. Totus eius fœtus, qui ſemper numeroſus eſt, ab inſidiatore rapitur equo quam maxime pernici, atq; in recentem ſubinde transfertur. At vbi vacuum cubile reperit fœta, (maribus enim cura non eſt ſobolis) fertur præceps, odore ueſtigans. Raptor appropinquante fremitu abiicit unũ ex Catulis. Tollit illa morſu, & pondere etiam ocyor acta remeat, iterũq; conſequitur, & ſubinde, donec in nauẽ regreſſo irrita feritas ſæuit in litore, author Plin. Eiuſdem nominis eſt fluuius Armeniæ, qui Araxem flumen & Arſacida paludem illabitur, antea Sollax dictus, Tigris uero q; Bacchus in Tigrim mutatus Alpheſiboeam puellam per id flumen tranſtulerit, ex Plutarcho. ¶ Armenia, rabida, Peſſima, atra, Hyrcana, Hyrcania regio Aſiæ cui Caſpii proximi ſunt, ut ait Solinus, ab iis Caſpius ſinus, qui & Hyrcanus dicitur, ut tradit Artemidorus, Stephanus Caſpios & Hyrcanos confundit, alii ſeparant. IMMANIS Virg. ¶ Aſpera, Horatius. ¶ Gangetica, ſæua, maculoſa, Ouid.

Tilia arbor mas & fœmina, fructus eius à nullo animaliũ attingitur, foliorũ corticiſq; ſuccus dulcis eſt, Inter corticem & lignũ tenues tunicæ multiplici membrana, à quibus uincula Tiliæ uocantur. Tenuiſſimæ earũ Philyræ coronarum lẽniſcis celebres, antiquorũq; honore. Materies teredinem non ſentit, proceritate perquam modica, uerum utilis. Molliſſima tilia, eademq; calidiſſima, Plin. Theophraſtus, Græci eã Phillyream, & Philyram, ut & Horat. vocant. ¶ Pinguis, Virgilius. ¶ Mollis, Ouid.

Timauus amnis in Aquileienſi agro nouem capitibus exurgens, imo hoſtio emiſſus, è mõtibus delatus decidit in profundum, deinde infra terram abſorptus ſtad. circiter C. & XXX. erumpit in mare, authores, Mela, Pli. Strabo. ¶ lapis, Mare proruptũ, pelagus ſonans, ex Varrone qui ait, hunc fluuium ab incolis mare uocari. MAGNVS, Virg.

Timor, mæſtus, ater, Virg. ¶ Sollicitus, pauidus, conſternatus, Suſpenſus, Ouid.

Tineæ, dirum genus, Virg. ¶ Agreſtes, Ouid.

Tinnitus, acutus, Ouid.

Tireſias uates Eueris, ſiue Eurymi filius, cuius cæcitas in prouerbium abiit, qui quum captiuus Thebarum urbe capta ab Epigonis duceretur, ac de uia, ſiti oppreſſus ex Tilphoſſa fonte frigidiſſimo potaſſet, ex hac uita emigrauit, quem ſui ciues magna cum pompa ſepulturæ mandarunt, Deorum illi honores tribuentes. Primũ fœmina fuit, ſi Soſtrato poetæ credimus, quũq; Apollini à quo vaticinandi artẽ edoctus fuerat pe-

ctam mercedem, obſcœnam ſcilicet, dare recuſaſſet, ab eo in marē mutatus eſt, ut alii tradunt hic aliquādo in fœminā mutatus eſt, uel quia ſerpentes coeuntes vidēs, fœminam interemit, uel ꝙ Palladem nudam conſpicatus eſt, poſtmodū cum ſerpē tem maſculum occidiſſet, iterum mas effectus eſt. Idem ab Iunone excæcatus eſt, ꝙ arbiter electus, maiori concupiſcentia atq; ardore fœminas quā viros flagrare iu dicauerit, quā ob cauſam Iuppiter eū uaticinandi arte donauit, autho. Callimachus, Homerus, Pauſan. Euſtathius, Strabo, Ariſtophan. Lycoph. & Homeri interp. Athenæus, Diodo. Hygi. ¶ Doctus, fatidicus, augur, Ouid.

T *iſiphone vna Furiarū,* παρὰ τῶ τίνειν φονεῖς *ꝙ puniat interfectores.* ¶ Pallida, ultrix, Virgil.

T *itanes* Cœli Terræq;, *quæ* Titea *dicta eſt, filii, numero.* XVII. *qui ab* Ioue *ſuperati in vincula apud inferos miſſi ſunt, Cuſtoſq;* Saturnus *additus, ne vincula fruſtrē tur. Eorum maximus* Ophion *monti, qui ab illo* Ophionium *dictus eſt, ſuppoſitus. Hos in* Chalcide *regnaſſe oſtendunt ritus religionū,* Briareo *enim rem diuinā* Caryſtii *faciunt, ſicut* Aegoni Chalcidenſes, Solinus, Heſiodus, Homeri interpres, Orpheus, Diodorus, Hyginus. ¶ *Genus antiquū terræ,* Virg. ¶ *Impii, immanes, iuuentus fidens, horrida brachiis,* Horat. ¶ Validi, Ouid.

T *ithonus* Laomedonte & Strymo, *ſiue* Rhoeo Scamandri & Caſſandræ *filia natus, quem ferunt ab* Aurora *in cœlum ſublatum, atq; immortalitate donatum, atq; illius ſucco perfuſum, ad tantam peruiſſe ſenectutem, ut tandem optauerit mori, atq; ita in* Cicadam *verſum,* Homeri, & Lycophronis *interpres,* Diodorus. ¶ Phryx, Ouidius.

T *ityus* Elares & Iouis *filius, qui tamē* Terræ *creditus eſt, propterea ꝙ mater eo grauida* Iunonis *metu eū in ſubterraneis peperit. Ab* Apolline & Diana *interfectus ꝙ* Latonæ *uim inferre tentarit, vel ꝙ* Dianam *corruperit, apud inferos in nouē iugera diſtētus* Vultures *paſcit,* Home. Euphorion, Apollonii interpres. ¶ *Terræ alumnus,* Vir. ¶ Raptor, Horat.

TMOLVS *Lydiæ mons, à* Tmolo Martis & Theogones *filio,* Tantali *patre, qui huic monti imperauit, qui antea* Timolus, & Carmonium, *à* Carmone Bacchi & Alexirhoeæ *filio, appellabatur, uitibus conſitus. In huius montis cacumine, quod vocant,* Tempſin. CL. *annis habitatores viuunt,* Strab, Plutar. Tzetzes, Plin. ¶ *Arduus, ſacer. Ob* Bacchum *cui propter uineta dicatus eſt, author* Euripides. SANCTVS, Ouid.

TOFVS, *Scaber,* Virg. ¶ *Leuis,* Ouid.

T *olūnius* Veientū *rex, quē* Corn. Coſſus *tribunus militum equo deiectum interficit, & interfecto ſpolia detraxit, caput abſciſſum ſpiculo gerens hoſtes fudit, Spolia opima in* Templo Iouis Feretrii *prope* Romuli *ſpolia ſolēni dedicatione dono fixit, auth.* Liuius. ¶ *Veient, dux Veius,* Proper.

T *onitrus, coruſcus,* Virg.

Tormentum pro ſupplicio, durum, Ouid.
Tormentum pro machina, ualidum, Lucret. ¶ Murale, Virg.
Tornus, facilis, Virgilius.
Torpedo, & Torpor, grauis Ouid.
Torquis, unca, Propertius.
Torrens, rapidus, Virg. ¶ Spumeus, Ouid.
TRABEA Toga Augurũ ex cocco & purpura, Romanorũ imperatorum inſigne, quã fibulis annectebant circũdiſtinctam purpura & ſubtemine puniceo, gentilis ea veſtis Romanis ualde honorifica, authores Dionyſius Alicarnaſſ. & Seruius. ¶ Parua, inſigne imperii, Virg.
Trabes, altæ, Virg. ¶ Hymettiæ, Horat. hoc eſt marmoreæ, ut enim Strabo teſtatur, Effoſſio pulcherrimorum marmorum erat ex ora Hymettia. Et L. Craſſus orator, Plinio teſte, colũnas Hymettias habuit, nec tamen plures ſex, aut longiores duodecim pedum. ¶ Longæ, Solidæ, Ouid.
Trachin Theſſaliæ urbs, hoc eſt aspera, Heraclea quoq; dicta, Conditam ab Hercule Stephanus, à Lacedæmoniis Strabo retulit. Nouit & hanc Homerus, Sophocles & Ptolemæus Heracleam Phthiotidis appellant, Strabo quandoq; Trachiniam, duas eiuſdem nominis prodendo, nouam & ueterem. Meminit & Diodorus, & Herodotus & Pli. ¶ Herculea, Aemonia, Ouid.
Tragœdia, ſeuera, Horat. ¶ Violenta, animoſa, Ouid.
Tremor, gelidus, Virgilius.
Tribuli, aſperi, Ouid.
Tridens Neptuni, magnus, Virg. ¶ Telum tricuſpe, longum, Ouid.
Tripus ſedes ænea habens tres aut quatuor pedes, & deo dicata, ſuper quam Sibylla in Delphis ſedens diuino ſe ſpiritui exponebat, unde diuini ignis radio illuſtrabatur, author Iamblichus, Diodorus quoq; ſcriptum reliquit. Vatem vnam conſtituere, mox & ſubſtruxere machinam qua conſcenſa uaticinari tuto poſſet. habebat illa baſes tres, inde & tripodis nomen inditum. Ariſtophanis item interpres Pythiam Tripodi inſidentem oracula ædere ſolitam ſcribit. ¶ Sacer, Virg. ¶ Phœbeus, Ouid.
Tripudium, citatum, Catullus.
Triptolemus Celei & Meganiræ, uel ut alii ſcripſerunt, Metaniræ, ut alii, Deiopes filius, Muſæi carminibus, ſi tamen Muſæi ſunt, traditum eſt, Triptolemum Cœlo Terraq; editum. Feruntur & Orphei uerſus, quibus perhibetur Dyſaulem Eubuli & Triptolemi patrem extitiſſe, Choerilus Atheniensis tragicus ſcriptum reliquit, ex Amphictyonis filiabus genitos Triptolemum, & Cercyona. Hunc Bacchus colendis Atticis agris præfecit. Eundem Ceres, (cuius ipſa fuerat nutrix, quiquæ primus uera rota dicitur vſus) in curru Draconum collocatum, ne curſu moraretur, iuſſit omnium

nationū agros circūeuntem ſemina partiri, modūꝗ ſerendi docere quo facilius ipſi, poſteriꝗ eorum à fero uictu ſegregarentur. Bouem & Aratrū primus hominum inuenit, quáquā id alii Brigæ Athenienſi aſcribant. Ex Pauſania, Diodoro, Hygino, Pli. ¶ Puer monſtrator aratri, Virg. ¶ Mopſcpius, Ouid.

Triton Neptuni ex Celæno Atlantis filius, ut ait Aceſander, Lycophronis interpres tradit Tritonem Neptuni ex Amphitrite filium, umbilico tenus humanā ſpeciem habere, inde uſꝗ ad caudam Delphinis formam præferre, Pauſanias Tritonem à ſe uiſum perhibet, fuiſſeꝗ huiuſmodi, Commixta illum eſſe forma hominis cum piſce, caput enim capillo contectum habere, ſed qui neꝗ facile diſterminetur, coloremꝗ referat eiuſmodi, qualem in paluſtrium dorſis Ranunculorū eſſe conſpicimus. Naribus humanis, quāuis ſub aurriculis branchias habere uiſatur, os reſciſſum & latum, ferinîꝗ complures in eo dentes, & glauci oculi, manus cum articulis ad humanā effigiem expreſſis, digitorumꝗ ungulæ cochlearum oſtreis ſimillimæ. Reliquum corpus tenuibus contectum ſquamulis, caudatum definit in Piſcem, quales Delphinorū extremæ partes. ¶ Semiferus, immanis, citus, Virg. ¶ Ceruleus, Canorus, Ouidius.

Tritonis concha, qua quondā uiſum auditumꝗ Tritonē in quodā ſpecu canentem Tiberio principi nuntiauit Olyſſiponenſium legatio ob id miſſa, Pli. authore. Hanc quoꝗ fertur cum inuentam excauaſſet ſecum ad Gigantes tuliſſe: & ibi ſonitum quendā inauditum per Concham miſiſſe. Hoſtes autē ueritos ne qua eſſet immanis fera ab aduerſariis adducta, fugæ ſe mandaſſe: & ita uictos in hoſtium poteſtatē peruiſſe. Ex Hygino. ¶ Sonax, ſiue ut in nōnullis exemplaribus legitur, Sonans, Ouid.

Triumphus, ſuperbus, opimus, Horat. ¶ Præclarus. Tibul. ¶ Lætus, ſacer, magnificus, Ouid.

Trochus, græcus, Horat. hoc eſt à Græcis inuentus, unde & græcum nomen habet.

Troezen Achaiæ urbs ſacra Poſſidoni, id eſt Neptuno fuit, à quo & Poſſidonia olim appellata. Ea ſtad. XV. à mari eminet, urbs & ipſa inſignis. Cæterum cum Pelopis filii Troezen, atꝗ Pittheus ex terra profecti eſſent Piſæa, alter quidem ſuum urbi nomen reliquit, Pittheus uero poſt eum ſucceſſit in regno. Antea Aphrodiſias, et Saronia, & Apollonias dicta eſt authores Euſtathius, Pli, Euripides, Strabo. ¶ Pittheia, alta, Ouid.

Troia regio, & urbs Aſiæ, quæ prius Idæa, deinde Teucris, poſtremo Troia dicta eſt à Troe qui eam condidit, & à ſe denominauit, inter Idam atꝗ mare iacens monti contigua, Strabo, Suidas, Stephanus. ¶ Dardania, Catull ¶ Laomedontea, alta, Neptunia, antiqua, periura, tellus Idæa, dura, Virg. ¶ Aſſaraci tellus, Horat. ¶ Bis Oetæi numine capta dei, Troia bis capta fuit numine, Herculeo, ſemel ab ipſo Hercule, ut ſupra oſtendimus ex Homero, Diodoroꝗ. Iterum capta eſt ſagittis Herculeis quas Philoctetes poſſidebat, quæ fatū Troiæ fuerunt, quæꝗ poſt Troiæ excidium in templo Herculis Thurini à Philoctete collocatæ ſunt. Eadem tertio ab Amazonibus capta eſt, Lycoph. interp. Pauſanias, & Iuſtinus. NEPTVNIA

mœnia, Propert. ¶ Ingens, mœnia Phœbi, Ouid.

Troiani, Troiugenæ, Lucret. ¶ Gens Hectorea, Dardanidæ, gens Dardania, Phrygii, Dardani, Rhœtei, Laomedontiadæ, gens Laomedontea, magni, gens, Pergamea, Virg. ¶ Phryges, Iliaci, Horat.

Troilus Hecubæ & Priami filius, ut alii, Apollinis, ab Achille interemptus, Q. Calaber, Lycophr. interp. ¶ Infelix, Virg.

TVBA, rauca, Barbara, Lucret. ¶ Martia, æs cauum, æs canorum, Virg. ¶ Funesta, querula, Propert. ¶ Terribilis, fera, canora, Ouid.

Tubæ ſonitus, terribilis, clangor Tyrrhenus, Virg. Tubam enim æream Piſæus Tyrrhenus inuenit, author Plin.

Tubicen, bellicus, Propertius.

Tugurium, pauper. Virgilius.

Tullus Hoſtilius Romanorum rex, Numæ ſucceſſor, qui primus in purpura faſcibus vſus eſt, ac deinceps in ſua domo fulmine conflagrauit, Euſebius, Liuius. ¶ Diues, Horat. Creuerat enim Roma Albæ ruinis, deuictiſq; Sabinis in magna gloria, magniſq; opibus regnum Tulli, ac tota res Romana fuit, author Liuius.

Tumultus, trepidus, fremitãs, Lucret. ¶ Cæcus, flagrans, Virg. ¶ Tremẽdus, Horat.

Tunicæ, tenues, Virg.

Turba, ſonans, Virg.

Turbo in luſu puerorum, uolubile buxum, Virg. ¶ Citus, Tibull. ¶ Celer, Ouid.

Turbo, rapidus, violentus, Lucret. ¶ Indomitus, niger, Catul. ¶ Ater, Virg. ¶ Citus, Horat. ¶ Nimboſus, Ouid.

Turdus auis, edax, Horat.

Turmæ, denſæ, Tibull. ¶ Fortes, Propert.

Turnus rex Rutulorũ, Dauni regis filius, Virgiliano carmine inſignis. ¶ Pulcherrimus, auis, atauiſq; potens, acer, Rutulus, audax, Auſonius, Daunius heros, Virg.

Turris, alta, ualida, Lucret. ¶ Caua, Virg. ¶ Celſa, Horat. ¶ Ardua, Ouid.

Turtur auis, niger, Ouid.

Tuſculum vrbs in conſpectu Romæ, quam uineta coronant, in colle ſita, inde Tuſculum dicta ꝙ difficilem aditum habeat, quaſi ἀπὸ σκύλλειν id eſt uexans, Telegonus Vlyſſis & Circes filius Tuſculum regno tenuit, ibiq; Mamiliam filiam procreauit, à qua Mamilia familia orta eſt, authores, Strabo, Feſtus, Silius Italicus. ¶ Telegoni iuga, Supernum, Circæa mœnia, Horat. ¶ Mœnia Telegoni, Propert. ¶ Facta Telegoni mœnia celſa manu, Ouid.

Tuſſis, rauca, Lucret. ¶ Mala, Catull. ¶ Anhela, Virg.

TYCHIVS ex Hyla urbe Lydiæ cerdo excellentiſſimus, qui multa fabricatus eſt, præcipueq; Aiacis ſcutum, author Homerus, Strabo, Stephanus. ¶ Doctus, Ouidius.

Tympanum quo vti ſolebant in ſacrificio matris deum, authore Lucretio, Ouidio, Itẽq; Varro. Eandem, inquit, dicunt matrem magnam, ꝙ Tympanum habeat, ſignificari

eſſe orbem terræ. ¶ Tentum, Lucret. ¶ Leue, tuba Cybeles, cauum, Catull. ¶ Molle, Propertius. ¶ Raucum, Ouid.

Typhoeus gigas, qui & Typhon Homero, aliiſq; nuncupatur, Terra, Tartaroq; editus, vt alii Iunone tantum, centū capitibus inſignis, ex quibus ignem ſpirabat, eū Iupiter fulmine contactum monti ſuppoſuit qui uſq; in hunc diem flammas euomit, author Heſiodus, Steſichorus, Strabo, Pindari interpres. ¶ Arduus, Sæuus, Virg. ¶ Centimanus, Terrigena, Typhon terribilis, uaſtus, gigas Trinacrius, Ouid.

Tyrannus, Sæuus, Virg. ¶ Purpureus, Horat. ¶ Magnus, Propert.

Tyras clarus amnis in Ponto oppido nomen imponens, Strabo Plinius, Ptolemæus. ¶ Nullo tardior amne, Ouid.

Tyro Salmonei & Alcidices filia, quæ capta eſt amore Enipei fluminis labentis ex Salmone fonte Piſani agri in Alpheum pulcherrimis vorticibus, Neptunus ſumpta forma Enipei ad hoſtium opertus ingenti unda puellam compreſſit, nati inde ſunt Pelias, & Neleus. Eadem nupſit Cretheo, pepericq; Amythaonem, Aeſonem & Pheretem, authores Homerus, Diodorus, Lycophronis interpres, Strabo, qui diſſentit à Propertio, qui Enipeum qui eſt in Theſſalia amatum à puella ſcribit. ¶ Salmonis, flagrans Theſſalico Enipeo, candida, Propert. ¶ Laudatiſſima forma, Ouid.

Tyros urbs Phœniciæ, à Tyro Phœnicis filio, quondam inſula præalto mari ſeptingentis paſſibus diuiſa, Alexandri oppugnantis operibus continens, diſtat à Sidone nō plus quam, CC. ſtadia. Poſt Tyrum eſt antiqua Tyrus. XXX. ſtad. diſtans, Stephanus, Strabo, Pli. ¶ Cadmea, Propert. à Cadmo Phœnice oriundo, vt ſupra oſtendimus. ¶ Phœniſſa. Ouid.

V

VACCÆ, Siculæ, Horatius. Vt illud Maronis, mille meæ Siculis errant in montibus agnæ.

Vadimonia, garrula, Ouid.

Vagina, caua, Virg.

Vagitus, æger, Lugubris, Lucret.

Vallis, conuallis, prona, Catull. ¶ Saxoſa, ima, caua, gelida, depreſſa, ambroſia, virens, reducta, obſcura, Virg. ¶ Alta Tibull. ¶ Concaua, opaca, madida, Ouid.

Vallum, æternum, Propertius.

Vallus, acutus, Virg.

Vannus, quæ & Vallus Varroni, cribrum areale Columellæ. ¶ Myſtica Iacchi, Ob eam cauſam q Liberi patris ſacra ad purgationem animæ pertinebant, & ſic homines eius myſteriis purgabant, ſicut Vannis frumenta purgant, authore Seruio.

Vapor, tepidus, Calidus, Lucret. ¶ Humidus, Ouid.

Varro Atacinus poeta uico Atace in Prouincia Narbonē ſi natus, qui poſtea XXXV. ætatis ſuæ annum agens græcas literas ſummo ſtudio didicit, authore Euſebio, Ar

gonautica Apollonium Rhodium ſecutus conſcripſit. Et puellam Leucadiam Elegis decantauit, Propertius, Ouid. quintilianus. ¶ Leucadiæ maxima flamma ſuæ, Propert. ¶ Mariſ uates, Ouid.

Vas, cauum, Ouidius.

Vates, Pii, terrifici, Virg. ¶ Thuſci. Tibull. Nam, ut ait Cicero, quū magna vis videretur eſſe, & in impetrandis, conſulendisq; rebus, & in monſtris interpretandis, ac procurandis in auſpicum diſciplina, omnem hanc ex Etruria ſcientiā adhibebant. ¶ Fatidici, Ouid.

Vaticinatio, ars Apollinea, Ouid. Loca uero, ac res uaticinatione inſigniæ fuerunt, Caſtaliæ fons, Colophoniū fluentum, ſacra quercus. Dodonæus lebes, Tripus Cyrrhæa, Theſprotius Lebes, Ammonis oraculum in libya, Iouis in Dodona, In Branchidis, Delo, Delphis, Colophone, Fuit et oraculum Clarii, Pythii, Delii, Didymæi Apollinis. Tū etiam in Lebadea Trophonii, in Oropo Amphiarai, in Tyrrhenorum finibus, & Chaldæorum Necromātiæ. Et alibi oracula Amphilochi, Glauci, Mopſi. (ex Theodereto.

VECTES, ærei, Virgilius.

Veii vrbs opulentiſſima urbium Etruſcarum, quæ magnitudinem ſuam ultima clade indicauit. Nam decem annos à Romanis obſeſſa plus cladium intulit quam accepit, poſtremo operibus non ui expugnata eſt à Furio Camillo. Liuius. ¶ Veteres, Propertius.

Vela, Sinus, Lintea, Carbaſa, Candida, Catull. ¶ Nautica, Horat. ¶ Sinuoſa, Prop. ¶ Alba, fluitantia, concaua, fugacia, Ouid.

Vellera, tenuia, Mileſia, Virg. Lana laudatiſſima Appula, & quæ in Italia græci pecoris appellatur, alibi Italica, Tertium locū Mileſiæ oues obtinent, Appulæ breues villis, nec niſi penulis celebres circa Tarentum Canuſiumq; ſummam nobilitatem habent, In Aſia uero eodē genere Laodiceæ, Albis circūpadanis nulla præfertur. Hæc Pli. Itēq; Columella. Oues generis eximii Calabras, Appulaſq;, & Mileſias noſtri exiſtimabant. Meminit & Cicero in Verrem. ¶ Mollia, Tibullus.

Vellus aureum, ſiue pellis aurea arietis, quo Phryxus & Helle uecti ſunt, quem quū Phryxus in Colchida delatus ſecundū oraculum ſacrificaſſet, pellem in tēplo Martis ſuſpendit, Aeeta rex oraculo admonitus ſe tunc mortem obiturum quū externi nauigio delati aureum uellus ſuſtuliſſent hac ex cauſa oſtentauit ſe hoſpites ſacrificare, Templum quoq; muro circūdedit, Draconēq; inſomnem pellis cuſtodiæ incubantem adhibuit, cuſtodeſq; non paucos ex Taurica regione accitos appoſuit, Argonautæ Medeæ ope atq; auxilio adiuti, cuſtodibus interfectis, dracone ueneno ſublato, aureo uellere potiti ſunt, Diodorus, Hygin. Ouid. ¶ Aurata pellis, Catull. ¶ Radians, Phryxeum, fuluum, terga aurea, Ouid.

Vena, uitalis Lucret ¶ Saliens, Virg. ¶ Caua, trepida, Ouid.

Venabula, lata, Virg. ¶ Splendida, Cornea, Ouid.

Venator, citus, Horatius.

V enatus, durus, Ouid. Huius inuentorem Perſeū fuiſſe canit Oppianus.

V enafrum oppidum Campaniæ, unde oleum optimū, Oppidulū quidem ipſum in vertice ſitum eſt, præter cuius radicem Vulturnus amnis excurrit, Strabo, Plinius. ¶ Viride, Horat.

V enter, vorax, auidus, Ouid.

V enti, Aſtræo & Auroræ nati teſte Heſiodo. ¶ Flabra, Syluifragi, corpora cæca, ualidi, uiolenti, Lucret. ¶ Aerii, Catul. ¶ Flamina, flatus, hiberni, ſurentes, animæ, Spiritus, rapidi, procaces, leues, fallaces, tenues, inanes, diſcordes, Virg. ¶ Nigri, celeres pluuii, proterui, uagi, iniurioſi, Horat. ¶ Inſani, Aeolii, Tibul. ¶ Sæui, fortes, feroces, fratres Aſtræi, mobiles, crudeles, truculenti, indomiti, ſonantes, rapaces, æquorei, nimboſi, Ouid.

V enenum, uirus, acre, cæcum, Lucret. ¶ Malū, atrum, nigrum, Virg. ¶ Theſſalū, colchicum, ut & Virg. Has herbas, atq; hæc Ponto mihi lecta venena, Ipſe dedit Mœris, naſcuntur plurima Ponto, DIRVM, toxicum, Horat. à Taxo arbore, ut Pli. ut Paulus Aegineta q; eo à Barbaris inficerentur ſagittæ, quas dicunt græci τοξεύματα. ¶ Tetrum, Propert. ¶ Piceum, funeſtrum, furiale, peſtiferum, ualidum, ſomniferum, portentificum, nocens, impium, edax, Marſum, Ouid. Marſi Italiæ populi Albæ proximi, à Marſo Circes filio ſiue à Marſya Phrygio, ſerpentiū virulentorum domitores ſunt, & incantationibus, herbarūq; ſuccis faciunt miracula medelarum, Eadem ui præditi fuere Pſylli Libyæ populi, qui ad unum omnes flante Auſtro arenarū montibus operti ſunt, authores Herodotus, Strab. Plin. Solinus, Gellius, Silius.

V enia, pudens, Catullus.

V enus e Cœli pudendis & ſpuma maris ædita, ut canit Heſiodus; quatuor Veneres coluit antiquitas ut ait Cicero, quarū prima Cœlo & die nata: cuius Elide delubriū videmus, altera ſpuma procreata, ex qua & Mercurio Cupidinem ſecundū natum accepimus. Tertia Ioue nata & Dione: quæ nupſit Vulcano. Sed ex ea & Marte natus Anteros dicitur. quarta Syria Tyroq; concepta: quæ Aſtarte uocatur, quam Adonidi nupſiſſe traditum eſt. ¶ Aeneadum genitrix, hominū diuumq; voluptas, alma, ſancta, Lucret. ¶ Zephyritis, à Zephyrio Aegypti promontorio, quod Veneris Arſinoes ſacellum habet, ut ſcribit Strabo. Eiuſdem nominis promontoriū eſt in Cypro eodem authore. ARSINOE. Veneris Arſinoes præter Strabonem meminit etiam Hyginus, Arſinoe vero urbs in Cyrenaica Africæ. Itemq; oppidum & portus in Cypro, Straboni, Plinioq;, GRATA Canopeis incola litoribus. Amathuſia, Catull. ¶ Formoſa, Cytherea, quia ut primum nata eſt Cythera appulit, Heſiodus. ACIDALIA, uel quia iniicit curas quas Græci ἀκίδας dicunt, uel certe à fonte Acidalio qui eſt in Orchomeno Boeotiæ ciuitate, in quo ſe Gratiæ lauant quas Veneri conſtat eſſe ſacratas, ipſius enim & Bacchi filiæ ſunt, author Seruius, Acidalii fontis meminit & Suidas, & magnum Etymologicon. DIONÆA, pulcherrima, Idalia, diua creatrix, dea candida, aurea, Virg. Epitheton quo frequentiſſi-

me Homerus utitur. Dicta aurea à campo Memphi proximo qui Aureus dicitur, vbi Veneris aureæ templũ extabat. Colebatur & Venus aurea apud Leſbũ, quẽadmodũ & apud Lycios olympiæ nomine, authores Proclus Lycius in hymnis, D. Iuſtinus martyr. Interpres Home. Diodo. ¶ Erycina, Venus (inquit Diodo.) cõmorata eſt in Sicilia circa Erycem, in Cypro circa Cythera, ac Paphum, in Aſia circa Syriam, ob eas peregrinationes Venerẽ tũ Erycinã, tũ Cythereã, tũ Paphiã, tũ Syriam incolæ appellarunt. RIDENS, quia teſte Heſiodo, ridens apparuit cũ primũ in lucẽ prodiit, inde ei frequẽs Epitheton φιλομειδὴς apud Homerum. DIVA potens Cypri, mater ſæua Cupidinũ, decens, regina Cnidi, Cnidos Rhodiorũ inſula, ubi Venus Praxitelis opus, quã vt viderent multi nauigauerunt Cnidũ, auth. Pli. REGINA Paphi, Læta, marina, Horat. ¶ Magna, mitis, Leuis, Cypria. Tibull. ¶ Geminorũ mater amorũ, Cythereia, tenera, Æneæ genitrix, æquore nata, pæta, Dione, pulchra, blanda, Appias, Ouid. ab aqua Appia Veneris tẽplo ẽ marmore facto ſubdita, ut ſupra diximus.

V*epres, hirſuti, Virg.*

V*er, iucundũ, Catull. ¶ Purpureũ, nouum, himbriferũ, ſerenum, rubens, hudũ, ſudũ, Virg ¶ Breue, tepidum, Ouid.*

V*erbena, herba quã Romani Verbenacam quoq;, & Criſtam gallinaceam vocant, qua nulla nobilitatis Romanæ plus habet. Non aliunde ſagmina in remediis publicis fuere, & in ſacris legationibus quàm verbenæ. Hac ſemper & legati cũ ad hoſtes, clarigatũq; mitterentur vſi, id eſt res captas clare repetitũ, vnus itaq; Verbenarius vocabat. Hac Iouis menſa uerritur, domus purgant luſtrantq;. Genera eius duo ſunt, ramuli vtriuſq; plures, tenues, cubitales, anguloſi, folia minora quàm quercus, anguſtioraq; diuiſuris maioribus, color glaucus, radix longa, tenuis, Naſcitur vbiq; in planis aquoſis Ex Dioſcoride, Plinioq;. ¶ Pinguis, Virg ¶ Caſta, Horat. hoc eſt pura, ſacra, ut exponit Acron.*

V*erbera, ſæua, Virg.*

V*eritas. nuda, Horat.*

V*ermina, ſæua, Lucret.*

V*ertex, altus, ſublimis, Virg.*

V*ertigo, torta, Proper.*

V*ertumnus deus, Etruriæ princeps cuius ſignũ colebatur Romæ in ultimo uico Thurario ſub baſilicæ angulo flectentibus ſe ad dexteram. Deus aũt eſt uertendarũ rerũ, hoc eſt mercaturæ, Vertũnalia menſe Octobri agebant, Varro, Aſconius Pædianus, cauſas nominis percurrit Proper. ¶ Thuſcus, Propert. ¶ Iuuenis, Ouid.*

V*eru telum, Sabellum, Virg.*

V*eſpertilio, leuis, Ouid.*

V*eſta Saturni Rheæq; filia, quæ prima ſtructuram domus inueniſſe fert, authores Home. Orpheus, & Diodo. Veſtæ ante alios deos ſacrificare priſcos conſueuiſſe teſtat Pauſanias. L. Florus ſcribit imprimis focũ Veſtæ Virginibus colendum*

Numam dediſſe, ut ad ſimulacrum cœleſtiũ ſiderũ cuſtos imperii flãma uigilaret. Nec aliud Veſtam quàm uiuam flammam intelligendũ docuit Ouidius, cui Plotinus quoq; aſſentit. Plura apud Plutarchũ, & Dionyſium Alicarnaſſeum. ¶ Mater, potens, æternus ignis, Ignes æterni, cana. Virgil. ¶ Aeterna, Horat. ¶ Sacra, Propert. ¶ Troica. Hoc enim numen Troianũ fuit, & ſacra Veſtæ ex Troia in Italiam uexit Aeneas. Templum illi Albæ erexit Aſcanius, authores Dionyſius, & Macrobius, & Silius canit. Et uos virginea Lucentes ſemper in ara Laomedonteæ Troiana altaria flammæ. ILIACA, caſta, Ouid. Nam & Veſtales. XXX. annos neceſſe erat manere innuptas & caſtas, author Plutarchus.

Veſtalis uirgo, Troica ſacerdos, uirgo tacita, Horat. quædam enim ſacra Veſtæ erant quæ aliis uidere nec proferri quàm Veſtalibus licebat, quædam inſuper erãt in templo quorum neq; Pontifices, neq; uirgines cognitionẽ hērent, Dionyſ. Plutar. ¶ Sacerdos æterna, Ouid. Nã tametſi licebat illis. XXX. anno tranſacto impune nubere depoſitis uittis ac reliquis ſacerdotii inſignibus, pleræq; tñ ad seniũ & mortẽ uſq; pudicitiã uirginitatemq; ſeruabant, deterritæ maxime earum quæ nupſiſſent (infelicibus exitibus, Plutar.

Veſtæ templũ, ædes tacita, Ouid.

Veſtis acu facta, Phrygia ueſtis, Virg. Nam acu facere ideſt pingere Phryges inuenerunt, ideoq; Phrygiones appellati ſunt, author Plin.

Veſulus mons celſiſſimum in cacumen elatus in finibus Ligurum, Pli. Solinoq; unde Padus profluit. ¶ Pinifer, Virg.

Veternũ, olidũ, Catul. qm̃, ut ait Ariſt. putredo quiete interioris qualitatis conſiſtit, et ptes corpis quæ minime reſpirare pñt immobileſq; hñr male olent. ¶ Graue, Virg.

Vetuſtas, longinqua, Virgil. ¶ Inuidioſa, ſpatioſa, edax, longa, Tabida, Ouid.

VFENS flumen ſupra quod Tarracina oppidũ, Pli. ¶ Gelidus, Virg.

VIATOR, cautus, Ouid.

Viburna, lenta, Virgil.

Vicia legumen, Tenuis, Virg.

Victi, triſtes, Virgil.

Victoria, palma, nobilis, Horatius. ¶ Diua ſuperba, Tibullus. ¶ Ardua, Ouid.

Vimen, tenue, lentum, Virg. ¶ Fruticoſum, Ouid.

Vincula, tenacia, arcta, Virg. ¶ Turpia, Propert. ¶ Grauia, Ouid.

Vindemia, mitis, Virg.

Vineta, læta, Lucretius.

Vinum, latex uitigenus, Bacchus, Lucret. ¶ Thyonieũ, Catull. à Semele Bacchi matre, quæ Thyone à ſacrificiis ei impenſis dicta eſt, ut ait Diodorus, quáquã Panyaſis Thyonen Bacchi nutricem canit. ¶ Donum Baccheium, Latex Lyæus, liquens, Mæonium, Virg. aut Tmolium intelligit, cui per ſe nõ eſt gratia, ut uino, ſed cuius dulci admiſto reliquorum duritia ſuauitatem accipiat, ſimul & ætatẽ, qm̃ uetuſtiora protinus uidetur, authore Pli. aut uero Nectar quod circa Olympũ Lydiæ fieri prodit Athenæus, aut Meſſogite, à monte Lydiæ qui Meſſogis dicitur Stepha.

Strab. ¶ Lyæus, iocoſum, Mareoticū, hoc eſt Alexandrinū, à Maria fonte in Alexādria, & eiuſdē nominis ciuitate fonti contigua, quæ prius quidē maxima fuit, nunc autem uicus, quæ nomen accepit à Marone Bacchi exercitus duce, ut ſcribit Athenæus. CÆCVBVM, Cæcubus ager Cāpaniæ ſinui Caietano proximus, Cæcubo uino antea generoſitas erat celeberrima in paluſtribus populetis ſinu Amyclano, Strabo, Athenæus, Pli. CHIVM, à Chio inſula Ioniæ, poſita inter Samū & Leſbum, quā Aethaliam Ephorus priſco nomine appellat, Metrodorus & Cleobulus Chiam, à niue que χιὼν dicit, itemq́ Macrin, & Pityuſam, quæ præter inſigne marmor habet & uinum. Et apud Chios uinū nigrum factum fuiſſe tradidit Theopompus, Primoſq́ ab Oenopione Liberi patris filio, qui inſulam tenuit, uitē ſerere didiciſſe, authores Pli. & Athenæus. DVLCE. Horat. ¶ ISmarium, Maroneū, Vino antiquiſſima claritas Maroneo in Thraciæ maritima parte genito, quod uicies tāto addito aquæ miſcendum Home. prodidit. Illac quū nauigaret Vlyſſes, eodem authore, à Marone Euanthis filio ſacerdote Apollinis qui Iſmarum montem tenebat, cū alia dona accepit, tum utres uino Maroneo plenos, quorum unum poſtea ſecum detulit in antrum Polyphemi, & illum ſopiuit, propinatis eo aliquot calicibus, METHYMNAEVM, Propert.

Vinum Ariuſium, non autem Aruiſium, inter Chia uina gratioſius, & græcanicorum optimum, cuius genera tria, auſterum, dulce, & inter hæc medium, ab Ariuſia Chii loco aſpero, & importuoſo ſtadiorum. CCC. qđ quia eſſet optimum Ariſteum uocabant, authores Athenæus, Pollux, Strabo, Stepha. Ser. Pli. niſi φ apud Stephanum Arſyſia non Ariuſia legitur. Certe in græcis quos ego uiderim codicibus Athenæi & Strabonis, necnon in antiquiſſimis Virgilianis exemplaribus Ariuſia conſtanter legitur. ¶ Nouum nectar. Virgil.

Vinum Falernum inter Italica cōmendatum Secunda authoritas Falerno agro erat, & ex eo maxime Fauſtiniano, Exoleſcit hoc quoq́ copiæ potius, quā bonitati ſtudentium. Falernus ager à Ponte Campano læua petentibus urbanam Coloniam Syllaniam Capuæ contributam incipit, Fauſtinianus autē circiter quatuor miliaria à uico prope Cedias, qui uicus à Sinueſſa ſex milibus abeſt, nec ulli in uino maior authoritas. Solum uinoꝝ hoc flāma accendit. Tria eius gña, auſterum, dulce, tenue. quidam ita diſtinguunt. Summis collibus Gauranum gigni, mediis Fauſtinianum, imis Falernum, ex Pli. Athenæo, Strab. ¶ Seuerum, ardens, Horat. ¶ Fumeſum, Tibull.

Vinum Leſbium, quod modice aluum aſtringit, facileq́ egerit, Leſbium Chio addidit Eraſiſtrati maximi medici authoritas, circiter. DC. annum urbis Romæ. Habet & Protropon inter tranſmarina uinum, quod in Leſbo dulce naſcit, & iam Prodromon uocatum ab aliquibus, autho. Athenæus, Pli. ¶ Innocens, Horat.

Vinum Maſſicum, quod æque cum aliis certat ex Maſſico, Gauranoq́ monte Puteolos, Baiaſq́ proſpectans, Pli. ¶ Bacchi maſſicus humor, Virg. ¶ Obliuioſum, Horat.

Violæ, quibus grandis eſt honos, earū plurima genera, purpureæ, Luteæ, albæ, nigræ. Planus omnes ut holus ſatæ, Hippocrates, Theophraſtus, Plinius, Cæterum Viola

græcis Ios dicit, ab Io Inachi filia, cui terra Violem in pabulū protulit, author Cōſtantinus Cæſar. ¶ Molles, pallentes, nigræ, Virg.

V iolentia, uehemens, Lucret.

V ipera ſerpens quæ ſola terra dicitur condi. Huius dentes gingiuis conduntur. Hæc eadem prægnans ueneno, impreſſo dentium repulſu uirus fundit in morſus, author Pli. ¶ Mala, Virg. ¶ Atra, Horat.

V ir, audax, Tibull.

V ires, robuſtæ, uiuidæ, acres, ualidæ, Lucret. ¶ Duræ, Virg.

V irgilius Maro, in cuius Laudes ſequendas Virgilio Laudatore opus foret. ¶ Felix Aeneidos author, ſummus, Ouid.

V irginitas, Seuera, Ouid.

V irgines, teneræ, Catull. ¶ Nitidæ, Horat.

V irgo ſignū cæleſte, quā Heſiodus Iouis & Themidis filiam dicit. Aratus aūt Aſtræi & Auroræ filiā exiſtimat, ꝙ eodem tp̄e fuerit quū aurea ſecula hominū, & eorū principem fuiſſe demonſtrat, propter diligentiā & æquitatem Iuſtitiam appellatam. Ne ꝑ illo tempore ab hominibus exteras nationes bello laceſſitas eſſe, neq; nauigio quēquā uſum eſſe: ſed agris colendis uitam agere conſueuiſſe. Sed poſteros qui ſint nati minus officioſos, magis auaros cœpiſſe fieri. Quare minus Iuſtitiam inter homines fuiſſe uerſatam. Deniq; eam peruenisſe uſq; eo dum diceret. Heu heu heu genus hominū natū. Itaq; non potuiſſe pati amplius, & ad ſidera euolaſſe. Sed hāc alii Fortunā, alii Cererē dixerūt, & hoc magis nō conuenit inter eos, ꝙ caput eius nimiū obſcurū uidet. Nōnulli etiam Erigonen Icari filiam dixerunt. Alii autem Apollinis filiam ex Chryſothemi natam, & infantem Parthenon dictam, eamq; ꝙ parua interierit ab Apolline inter ſidera collocatam. Hæc ex Hygino. ¶ Erigone, Iuſtitia, Virgil.

V irgulta tenera, auia, tarda, Virg.

V irtus, feruida, egregia, Catull. ¶ Viuida, Virg. ¶ Ardua, Horat. ¶ Viuax, expers Sepulchri, Ouid.

V ita, dulcis, fugiens, Lucret.

V itis primū in Olympia prope Alpheū inuenta. Eſt aūt Elidis locus ſtadiis octo ab ea diſtans, ut Theopompus ait, contra Hellanicus ſcriptū reliquit inuentā in Plinthine Aegypti vrbe, quā ob cauſam Dion Academicus uinoſos Aegyptios appellauit: author Athenæus. ¶ Lenta, Catull. ¶ Læta, alma, Precia. Cuius duo genera magnitudine acini diſcernunt, quibus materies plurima, unaq; ollis utiliſſima, folio apio ſimilis, Pli. Columella. PVRPVREA, Rhætica, quā præcipue Cato laudibus extulit. Et Pli. In Veronenſi item Rhætica, Falernis tantū poſthabita à Virgilio. Eſt & Rhætica eodem authore uitis à maritimis alpibus appellata, breuis, conferta acino, degener uino. ARGITIS minor, Virg. à Candore dicta ut ait Probus, in ſublimibus fertilis, uaſtis materus & uuis exhuberat, humillimis tabulatis aptior, auth. Columel. ¶ Fœcūda, Falerna, Horat. ¶ Tenera, Tibull. ¶ Pāpinea, Ouid.

Vites Amminneæ, ab Ammineis Theſſaliæ populis qui ſuæ regiōis uites in Italiā trāſmiſerunt, ut tradit Ariſtoteles in Politicis. Macrobius ait Ammineos fuiſſe ubi nūc Falernus ager. genus quoq; uitis Amminneæ minoris vulgo notiſſimæ, quæ Cāpaniæ celeberrimos Veſuuii colles, Surrētinoſq; ueſtit, agnoſcit Columella, ſolaſq; ab antiquis agnitas atteſtatur, & ſuis quoq; temporibus uetuſtiſſimas quaſq; uineas Ammineas exiſtimatas. Principatus datur Ammineis teſte Plinio, propter firmitatem, ſenioq; proficientem vini eius ubiq; uitam ¶ Firmiſſima vina, Virg.

Vitis Bumaſthos, alba, nigraq;, dicta q; imitetur papillas bouis, Plinius, Probus. ¶ Tumidis racemis, Virg.

Vitis Lageos, Leporaria Latine dicta, quæ non reperitur in Italia, Ser. Pli. ¶ Tenuis, tentatura pedes olim, uincturaq; linguam, Virg.

Vitis Pſythia, paſſo utilior, Virg. Paſſum, hoc eſt dulce uinum, genera habet laudata Pſythium, & à colore appellatum nigro Melampſythium, ſuum ſaporem non uini referentia, Athenæus & Plin.

Vitis Rhodia, diis, ac menſis accepta ſecundis, Virg. Vinum Rhodium Coo ſimile, in ſole quadriennio maturandū, auth. Pli. & Athenæus.

Vitrum, ſplendidum, perlucidum, Horat. ¶ Clarum, Ouid.

Vitta, mollis, niuea, uirginea, pia, ſacra, Virg. ob Veſtales Virgines. ¶ Crinalis, albens, lenis, Ouid.

VLMVS arbor, cuius genera duo græci nouere, Montanam quæ ſit amplior, Campeſtrem quæ fruticoſa. Italia uocat Attineas excelſiſſimas, & ex iis Sicanas præfert quæ non ſint riguæ, Alterū genus Gallicas, Tertium noſtrates, denſiore folio, & ab eodem pediculo numeroſiore, Quartū Syluestre. Attineæ non ferunt Samara, ita vocatur Vlmi ſemen, omneſq; radicū plantis proueniunt, reliquæ ſemine, Plinius. ¶ Aeria, alta, frondoſa, fortis, fœcunda frondibus, opaca, Virgil. ¶ Denſa, amicta vitibus, Ouid.

Vlnæ, molles pueræ, Ouid.

Vlulatus, acutus, Catul. ¶ Tremulus, Virg. ¶ Querulus, Ouid.

Vlua, viridis, glauca, paluſtris, Virg. ¶ Sterilis, grata paludibus, leuis, mollis, fluminea, Ouid.

Vlyſſes Laerte & Anticlea natus, ut ait Homerus, cōplures Anticlea & Siſypho Aeoli filio genitū prodidere, ut Euripides, Sophocles Aeſchylus, Iſter, Lycophronis interpres. Præter Telemachū, & Telegonū, Euryalum quoq; ex Euippe Tyrymnæ filia in Epiro ſuſtulit, quē quū domum reuertiſſet per imprudentiā occidit, ut habes apud Parthenium. ¶ Dulichius, durus, pellax, Ithacus ſcelerū inuentor, Aeolides, infelix, hortator ſcelerū, fandi fictor, ſæuus, Virg. ¶ Laborioſus, Horat. ¶ Audax, Tibull. ¶ Miſer, Prop. ¶ Laertiades, Laertius heros, facundus, experiens, ſollers, Icarii gener, Siſyphides, Neritius heros, aptus furtis, Ouid.

VMBRA, nigra, Lucret. ¶ Frigida, uiridis, pallens, mollis, gelida, humens, caua, horrens, obſcura, cæca, Virg. ¶ Lubrica, Ouid.

Vmbræ, Manes, grex niger, Horat. ¶ Turba pallida, Tibull. ¶ Mutæ, Luridæ, Prop.

¶ Stygiæ, leues, deformes, Tartareæ, populi leues; graciles, vanæ, Ouid.

V mbri Italiæ gens antiquiſſima, ut quos Ombrios à græcis putant dictos, quod inundatione terrarũ hymbribus ſuperfuiſſent. CCC. eorũ oppida Thuſci debellaſſe reperiuntur. Cæterũ Vmbri ad Apẽninũ Adriatico uicinũ pelago ſeſe habent primi, eiuſq; latus utrũq; habitant, in Sabiniæ, ac Thuſciæ, medio poſiti, monteſq; trãſgreſſi, uſq; Ariminũ, Rauennãq; procedunt. Strabo, Pli. Polybius. ¶ Parci Catull.

V mbria Vmbrorũ regio, Fertilis, uber, Propert.

V NDÆ, glaucæ, ſpumantes, rapidæ, ſalſæ, Lucret. ¶ Liquidæ, Catull. ¶ Crepitantes, ſpumoſæ, Spumeæ, Virg. ¶ Ceruleæ, fluitantes, leues, Tibull. ¶ Fluuiales, tenues, nitidæ, uitreæ, rapaces, uagæ, Labentes, fallaces, uentoſæ, liquẽtes, Ouid.

V ngues, vnci, Lucret. ¶ Tenues, Catull. ¶ Teneri, Prop. ¶ Adunci, Ouid.

V ngula, leuis, dura, Ouid.

V OLATVS, Celer, Ouid.

V olema, Pyrorũ genera, quod volam manus implent, Volema dixit Virg. à Catone ſumpta, qui & Sementiua, & Muſtea nominat, Pli. Ser. ¶ Grauia, Virg.

V olſci populi in Latio Romæ appoſiti, Strabo, Pli. ¶ Veruti, Iaculo vtentes in modũ veru, uel quia uerutis pugnant ait Ser. Verutũ uero, Nonio, telũ breue & anguſtũ, quo verbo Varro, Salluſtiuſq; utunt. GENS. Volſca, Virg.

V olumina, Sinuoſa, Virg.

V oluptas, iucunda, dux uitæ, dia, blanda, Lucret.

V omer, & vomis, uncus, ferreus, Lucret. ¶ Pronus, Catull. ¶ Durus, Virg. ¶ Curuus, aduncus, Ouid.

V orago, profunda, ſenax, Catullus.

V ortex, rapidus, Virg.

V ota, ſolẽnia, ſupplicia, Virg. ¶ Pia, timida, Ouid.

V RBES, magnæ, Lucret. ¶ Altæ, celſæ, Virg. ¶ Graues, Ouid.

V ri, in ſaltu Hercynio Germaniæ, quos imperitũ uulgus Bubalos uocat, cũ bubali pene ad ceruinã faciem in Africa procreent. Iſtis porro quos Vros dicimus Taurina cornua adeo protenduntur, ut dempta ob inſignem capacitatẽ inter regias menſas potuum gerula fiant, Cæſar, Solinus. ¶ Sylueſtres, Virg.

V rna, capax, Horat. ¶ Fictilis, Propert.

V rii Apuliæ montes, ubi Veneris celeberrimũ fuiſſe quondã templũ non temere quidam pertendunt ait Iouianus Pontanus libro ſecũdo de bello Neapolitano. At vero Petrus Bembus Cardinalis huiuſce ætatis, quã omni uirtutũ genere maxime florere cernimus ornamentũ, ac lumen, in eo libro qui de Culice Virgilii, & Terẽtii fabulis inſcriptus eſt, eleganter ſubtiliterq; Aerios, ideſt Paphios, & legit, & interpretatur, ab Aeria Herculis, ſiue Aeriæ filio, nobiliſſimi ac uetuſtiſſimi in Cypro delubri Veneris Paphiæ conditore, Cornelio Tacito id affirmante. Apertos uero, propterea quod Paphos ad mare aperto, et aprico loco ſita ſit. Cæterũ qui Erios ex Diodoro ſiculo ſcribendũ tradunt, quod Erii montes amœniſſimi ſint in Sicilia, cuius montes Veneri ſacros eſſe Ouid. atteſtatur, quũ ait. Tu quoq; quæ mõtes celebras Ery

dina ſicanos, ut admonendi ſunt, in codicibus Diodori manu ſcripti non Erios, ſed Ἡραίᾳ ὄρη hoc eſt Heræos montes haberi. quoquomodo legat, illud ſatis ex Pomponii Melæ auctoritate conſtat, Vrian Sinū eſſe continuo Appulo litore incinctum. Vriam quoqꝫ apud Plin. iuxta Sypuntū collocari, itemqꝫ Vreū Apuliæ urbem à Strab. cōnumerari. ¶ Aperti, Catull.

Vrſa, ſiue Arctos, ſidus, quæ maior dicit, quæqꝫ Calliſto Lycaonis Arcadū regis filia eſſe putat, ab Ioue ob ereptā uirginitatē inter ſidera collocata. Hoc ſignū ut plures dixerunt non occidit, & qui uolūt aliqua de eā eſſe inſtitutū, negant Tethym Oceani vxorē id recipere, cū reliqua ſidera eo perueniant in occaſum, ꝙ Tethys Iunonis ſit nutrix, cui Calliſto ſuccubuerit ut pellex. Eadē Plauſtrū, et Septētrio nominat à ſeptē ſtellis, ex quibus quaſi iunctis Triones figurant. Helice à Græcis qui eā in nauigando obſeruant appellat, ꝓpterea ꝙ circa polū Boreū, qui ſemꝑ uideri pōt, uerſet, Aratus, Hyginus, Pauſan. Varro, Pli. ¶ Clara, Lycaonis Arctos, gelida, Oceani metuens æquore tingi, Virg. ¶ Immunis æquoris, Parrhaſis, uirgo Tegeæa, Mænalis, Lycaonia, Erymanthis, Mænalis, ſicca. Ouid.

Vrſa minor, quā pleriqꝫ Cynoſurā uocant, una ex Iouis nutricibus, Phœnice cognominata, à Thalete Phœnice eius inuētore, quiqꝫ primus eam Arcton appellauit. Hanc Phœnices obſeruant, & ſtudioſius ꝑſpiciendo diligentius nauigare exiſtimant, & uere eā ab inuentoris nomine appellāt. Vrſæ Arctico circulo clauſæ, ita collocatæ ſunt, ut alterius una quæqꝫ earū reſupinata caput alterius tegere uideatur, ita tamē ut caput alterius quæ ſuperior fuerit ad caudam inferioris contendat, Hyginus. ¶ Arctos, Oceani metuens æquore tingi, Virg. ¶ Cynoſura, Ouid.

Vrſa, Libyſtis, Virg. ¶ Squalida, Ouid.

Vrſi, informes, Virg. ¶ Turpes, auidi, armati vnguibus, Ouid.

Vrtica, mordax, Ouid. Eiuſdem nominis eſt animal marinum qđ græce ἀκαλύφη dicitur authore Gellio.

VTILITAS, bona, Ouid.

VVA, fertilis, Virgil. ¶ Falerna Horat. ¶ Dulcis, iucunda, Tibull. ¶ Racemifera, tumida, nitens, Ouid.

Vulcanus Ioue & Iunone natus ut canit Home. Heſiodus. n. Iunone tm̄mō genitū phibet, Vulcanū ferri, æris, auri, argenti omniumqꝫ quæ igne fabricant artē inueniſſe ferunt, eāqꝫ cæteros docuiſſe. quapropter harū rerum opifices oēs uota ſacraqꝫ huic deo maxime faciunt, eūqꝫ in æternā memoriam ſuſcepti beneficii Vulcanum uocant, Diodo. Idē Vulcanus ab Ioue cœlo deiectus in Lemnon Siciliæ inſulam apud Sinties populos delapſus eſt, Clauduſqꝫ effectus, ut finxit Home. Ab ignis iam maiore ui ac violentia Vulcanus dictus, & Vulcanalia à Vulcano, ꝙ ei tum feriæ, et ꝙ eo die populus pro ſe in ignem animalia mittit. Idem Mulciber dictus, ꝙ ignis omnia mulcet ac domat, authore Macrobio. ¶ Ignipotens, Lēnius pater, Virg. ¶ Ardens, Horat. ¶ Iunonigena, Ouid.

Vulnus, violentū, Lucret. ¶ Crudele, martium, atrū, Virg. ¶ Triſte, feruens, acerbū, calidum, cæcum, immite, mortiferum, ſæuum, miſerabilē, crudum, Ouid.

V ulturnus amnis Campaniæ, qui præter radicem Venafri oppiduli in monte ſiti, uno
de oleum opti num, excurrit, & iuxta Caſilinum delatus in eiuſdem nominis urbem
erumpit, Strabo, Mela, Plinius. ¶ Amnis uadoſus, Virgilius. ¶ Multam trahens ſub
gurgite harenam, Ouid.

V ulturnus mons Apuliæ, in quo Horat. educatū ſe teſtatur, cuius etiam Lucanus me
minit, eum Vulturem uocans, Igne fouet terras ſimul & Garganus, & arua Vultu
ris, & calidi lucent buceta Matini. ¶ Appulus, Horat.

Vultur, & Vulturius auis, auidus, Catull. ¶ Auis palatina, Propert. Vt tradit Li
uius, Palatinū Romulus, Remus Auentinū ad inaugurandū templa capiunt qui no
men nouæ urbi daret, Priori Remo auguriū uenisse fertur ſex Vultures, iamq;
nuntiato augurio, duplex numerus Romula ſe oſtendit. ¶ Edax Ouid.

V X O R, coniux, dulcis, Virg. ¶ placens, tenera, Horatius. ¶ Cara, Tibull. ¶ Con
ſors, marita, Ouid.

X

X ANTHVS amnis nauigabilis iuxta Ilium, Xanthus dictus, quia rufas oues fa
cit, alio nomine Scamander à Scamandro Corybantis & Demodoces filio. Ex colle
quodam Idæ nomine Cotylo decurrens, ex quo & Granicus, & Aeſepus fluunt,
ſed hi ad Septentrionem & Propontidē tendunt, è pluribus fontibus manātes, Xan
thus vero ad occaſum ex uno fonte. Simois, & Scamander in cāpo concurrentes mul
tum lutū deuehunt, unde maritimam oram exaggerantes, os obſtruunt, & maria
ſtagnantia & loca paluſtria efficiunt. Æneas præterea in Siciliam profectus circa
Egeſtam urbem, quæ Segeſta poſtea dicta eſt, boni omnis cauſa, fluuios Scaman
drum, & Simoenta appellauit. Hunc amnem Iupiter in gratiam Herculis quū ſiti
conflictaretur fulmine oſtendit. Eſt alter eiuſdem nominis in Lycia, Strabo, Ho
meri interp. Plut. Pli. ¶ Amnis Hectoreus, Virg. ¶ Frigidus, paruus, Horat.

Z

ZACYNTHVS inſula inter Cephaleniam, & Achaiam cū oppido, magnifi
ca, & fertilitate præcipua, Zacynthus à Zacyntho Dardani filio dicta eſt,
aliquando appellata Hyrie, Vlyſſis ditioni ſubiecta. Huius ambitus ultra centū &
LX. ſtadia eſt. Abeſt autem à Cephalenia ad ſtadia LX. nemoroſa quidē urbs,
uerum fructifera. Eiuſdem nominis ciuitas eſt celebris ab ea diſtans ad Heſperidas
Africæ ſtad. tria millia trecenta. Strab. Plin. Euſtathius. ¶ Nemoroſa,
Virg. ¶ Alta, Ouidius.

Z O DIACVS, circulus, Loxos, ideſt obliquus, appellatus, qui ſignis factis ex ordine
perducitur, atq; ex quadā parte contingit æſtiuū, & hiemalē circulū, æquinoctialē
aūt mediū diuidit, Hygi. Proclus, cæteri. ¶ Obliquus ſignorū ordo, Virg.

F I N I S.

ERRATA animaduerſione digna inter imprimendum cōmiſſa ſic corriges.

¶ IN Epiſtola. excitamus ἰδαῖ Φρύγες, iota diuiſo, ἄχρι τόμυθος, ἐλέυνν.
¶ IN Indice auctorū. adde, Coluthο poeta, poſt Clementē. Ioſepho, poſt Thucydi-dis. IN Indice Rerū, Acarnan, Alcmæon, In. D. Delphynes, ſiue Delphyne, & Delphys, Pytho ſerpēs. In uerbo Opis, dele Cybele. In uerbo Semele, adde, Orpheus. In verbo Teuthras, adde, Pandion. In litera L adde Laodamas, Parthenopæus. In uerbo Sinope, adde, Sinueſſa. Stratolaus, pro Stratoleus, poſt Tmolus, adde, TOLVS, Capitolium. ¶ IN Cōmentariis, charta, i, pag. i, verſu, 32. oſtri-fer, 2, 1, Melamphyllon, & Pæderota, 2, 1, 23. Inferorum, 33. Acherontia, 34, Acron. 3, 1, 37. Myrrhā Thyantida 5, 2, 3, Scyllæū 6, 2, 20, poſt Heroicis, adde. Cæterū Oileus Odœdoci filius fuit, qui ex Cyno Opūtis filio natus eſt, vt ait Euſtathius, 7, 1, 20, Mitylenæus, 8, 1, 2, Oſtiā, ubi Mater Deum VI Cal. Apr. lauabatur, 2, 8, longæ, Virg. ¶ Obſcuræ, 9, 1, 30, Hippocoontis 2, 20, Arcadicis, 10, 2, 19, Eurymachū, 2, 20, Crino. ¶ Phrygius, grauis, Ouid. 11, 2, 18, Apis, 12, 1, 17, AGYIEVS, 13, 1, 24, trux, 14, 1, 6, ἀρχαδὲς, σελήνιαίας 34, iaculandi, 2, 19, ἀρέθω frequentatiuo, 32, ποθεῖς 15, 1, 40. ¶ Cuſtos 16, 2, 23, uocāt. ¶ Virgo æolia, Ouid. 31, Artacia fons Formias Læſtrigonū urbē præfluens fonte limpidiſſimo, auctore Homero. Eſt et apud Cyzicū, Alcæo, & Callimacho, ut ait Euſtathius, 19, 1, 10, nubilus, 2, 14, LYAEVS, 20, 2, 14, Ser. ¶ Regnata Cyro, 35, filiam, 21, 1, 20, irrequietum, Ouid. 22, 2, 12, ἀραχνεσμον 31, auguſtiorē, 2, 17, Brixia etc. repone ante verbū, Brutus, 23, 1, 17, ſemiferus 2, 3, cadus, 9, conuexū, 26, 1, 36, hominis nomine Toli, 39, Varro, & Arnobius ex Sammonico, Fabio, Graniοq; Liciniano 27, 1, 5, odore caret, 29, piſciculis 28, 1, 7, duroq; 30, 1, 24, Thiæ 2, 21, Cinyphs 34, 1, 7, ſemiferus, 2, 4, mutus 32, 1, 4, canum fert 13, uenena 33, 1, 3, Æetei 38, 2, 7, Helenor 39, 1, 10, dele, quodā 2, γάπιδος, bis, 42, 2, 1, dele, ſi 43, 1, 16, Ibycus 44, 1, 37, fortis, 45, 1, 32. ¶ Phocæcus, Ouid. 48, 2, 32, obeunt 56, 1, 35, Lycaonis filio, uel ab Helice 58, 1, 20, Centauris 59, 2, 1, ut legitur 62, 1, 20, ueſtalis 39, Gallis 63, 1, 11, Leucothea 19, Ambubeiā 2, 28, Iphianaſſa 64, 2, 14, magnauirum, ibidem, Heſperia magna, 65, 1, 35, Iuga montium, Longa, Virg. ¶ Sūma, 67, 1, 5. ¶ Turni 68, 1, 24, Silius, 70, 2, 2, dele, Iuuenis cæcus, Virg. 76, 2, 7, dele, Sal, 76, 2, 23, Antandrū 77, 1, 16, aut (ut alii) 78, 2, 25, Lelegeia 82, 1, 33, tres, Myrtilus poeta ſeptem, 86, 1, 38, Aethiopas ſecat 2, 3, Se euoluit 87, 2, 3, Nomades, 18, partus adducta dolore 19, Fundere dicta, fundere aūt dixit pro parere, ut illud Virg. Cyllenes gelido conceptū uertice fudit. Quos quidem uerſus penè ad uerbum expreſſit ex Apollonio Rhodio, ubi de Curetibus agit his ipſis uerbis. ὅσοι ἔασι δάκτυλοι ἰδαῖοι κρηταιέες, οὓς ποτὲ νύμφη Ἀγχιάλη Δικταῖον ἀνὰ σπέος ἀμφο-

περκσὶν δρεξχμοὶν γαίασ οἰαξίδος ἰβλϑσνοσ. οἰαξίδες uerò
pro ὀαξίδος dixit ut eius annotauit Int. 89, 2, 39, ſonum reddit, 90, 2, 6,
ſuis abunde 92, 2, 20, Tegeæus, 93, 1, 28, ut ſit Atropos præteriti ipis 94,
2, 7, Laodamas 95, 1, 23, Albinouanus 2, 7, Superæquant, 96, 1, 1, ma-
gios, & patrios 97, 1, 27, ex qua 98, 2, 12, Machaon, 99, 1, 26. Ilai-
ræ 100, 2, 32, et alii 101, 1, 19, Strabo, Fiſtcuſos ab Homero ex quorũ-
dã ſententia Arimos nominari, ab Arimis belluis ita etc. 102, 1, 13. authore,
Eſt & Plẽmyriũ promontoriũ è regione urbis Syracuſarũ, quod prominens portui
magno fauces eius coarctat, ex Thucyd. 103, 2, 30, Præſepia, 104, 2, 34.
IVNO auerna, 105, 1, 2, Æmonius, 23, omittendũ, 2, 26. Ideoq; 106,
1, 36, quẽ 2, 38, Delphynen, 107, 2, 25, lina nodoſa, 113, 1, 23, dele,
Virg. 114, 2, 31, Araxem 116, 2, 10, errantes 33, ambitũ, 117, 1, 23,
Euryanaſſæ 118, 2, 22, Telenus, 119, 2, 11, Oechalia 120, 1, 19,
Iocaſtam 20, Eteoclem, ibidem, filium, 124, 1, poſt Tragœdia, adde, Tranſtra,
Iuga, longa, Virg. 126, 2, 31, Arſinoes. ¶ In Appendice Verborũ Cic. quã unà
cum Verborũ Latinorum Epitome emiſimus, poſt uerbum Galatæ, adde, Gallicæ,
A, 3, u. or. 175. Cum Gallicis, & Lacerna cucurriſti. ex Gellio Libro. 13. cap.
21. vbi Gallicas non Lacernæ, ſed calciamenti genus eſſe hiſce uerbis abunde de-
clarat. Tunicis & lacernis indutos, & Gallicis calciatos. poſt Genelagi, adde, Genera-
tor, A, de Vn. 201. item poſt Helice, adde, Helix, A de Vn. 200. Ibidem in
Verbo Senenſe prælium A Rhet. 171. Senonenſe legendum eſſe diximus Petri
Victorii hominis doctiſſimi opinionẽ ſecuti. Nunc uero, ueterum, atq; illuſtrium
ſcriptorum auctoritate adducti, nihil mutamus. Vrbem nãq; quã pleriq; Senogalliã
uocant, Polybius libro ſecundo, Strabo quinto, Lucanus ſecundo, Silius Italicus octa-
uo, Senã appellant, &, quod caput eſt, Corn. Nepos in Catone maiore, itemq; in eo li-
bro qui de Viris illuſtribus inſcribitur, (is nãq; huius libri auctor eſt, non Plinius,
aut Suetonius,) Aſdrubalẽ apud Senam oppidum & Metaurum flumen cæſum,
profligatumq; fuiſſe ſcribit. Arbitror Petrum Victorium hominẽ intelligentẽ, atq;
acutũ non dubitaturũ quin in hanc ſententiã pluribus partibus diſcedendum ſit.

FINIS.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITT. EMANUELE

132

ROMÆ IN ÆDIBVS ANTONII BLADI
ASVLANI. XIX. KAL. DECEMB.
M D XLII.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

SANTIN
Restauro
74

Digitized by Google